

يَا نَ مَعَانِي

باللغة الليتوانية

ترجمة

مركز رواد الترجمة

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

Kilniojo Korano reikšmių paaiškinimas lietuvių kalba

Vertimas:
Ruad vertimų centras

٢٠٠٠) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٤ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات،

بيان معاني القرآن - ليتواني / جمعية خدمة المحتوى الإسلامي

باللغات- ط ١. -. الرياض ، ١٤٤٤

۹۸۷ ص ۱۴؛ ۲۱ X سم

ردمک: ۹۷۸-۶۰۳-۸۴۰۲-۴۷-۴

١- القرآن- ترجمة أ.العنوان

01511/3331

ديوي ۲۲۱،۴

الطبعة الأولى

١٤٤٥ هـ

للتحقق من التحديثات

08-06-2023 (v1.0.5)

info@quranenc.com: للتواصل

نَحْوُ تَوْفِيرِ تَفَاسِيرَ وَتَرَاجِمَ مُوثُوقَةٍ لِمَعَانِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ بِلُغَاتِ الْعَالَمِ

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

دار الإسلام

جمعية الربوة

مقدمة

القرآن الكريم هو كلام الله رب العالمين وخالقهم، أنزله على خاتم الأنبياء والمرسلين محمد صلى الله عليه وسلم ليعلم للبشرية الغاية من خلقهم، ولهدايتهم إلى ما فيه سعادتهم في الدنيا والآخرة، وتخليصهم من الشقاء الأبدي بعد الموت، وهو آخر الكتب الإلهية نزولاً، مصدقاً لها، وناسخاً لشرائعها.

والقرآن الكريم آية ومعجزة أبدية، وهو دليل على نبوة رسول الله محمد صلى الله عليه وسلم، تحدى الله الإنس والجن على أن يأتوا بمثله بل ولو بسورة منه، فعجزوا عن ذلك.

لم تصل إليه يد التحريف والتبديل منذ نزوله قبل أكثر من 1400 سنة، وسيبقى محفوظاً باللغة العربية التي نزل بها، حيث تكفل الله سبحانه وتعالى بحفظه إلى آخر الزمان.

والقرآن الكريم هو المصدر الرئيس للإسلام، والدستور الذي ينظم حياة البشر ويحكمها في كل زمان ومكان، يدعو إلى عبادة الإله الخالق وحده، ويبين ما يحتاجه الإنسان لمعرفة ربه ودينه، وبداية خلق الكون، وأطوار خلق الإنسان، ويخبر عن غيوب ماضية ومستقبلية، وعن قصص أنبياء سابقين عليهم السلام، وكيف نصرهم الله وأهلك أعداءهم، وفيه أصول العبادات والمعاملات والدعوة إلى الأخلاق الحمودة، والتحذير من الأخلاق المذمومة، والمصير في الآخرة؛ إما الجنة دار المؤمنين وإما النار دار الظالمين والكافرين.

ولأهمية هذا الكتاب العظيم الذي أنزله الله باللغة العربية، وأمر بإبلاغه للبشرية؛ يطيب لنا -أيها القارئ الكريم- أن نقدم لك ترجمة لمعانيه بلغتك، تسهلاً لفهمه وتحقيقاً لتبليغه، وقد بذل فريق العمل جهده في فهم معانيه وترجمتها، مع العلم اليقيني أنه مهما بلغت دقة الترجمة فستظل قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها نص القرآن الكريم المعجز الذي يفوق أي عمل بشري، ومن أراد أن يقف على مزيد من الحقائق التي جاء بها القرآن الكريم؛ فنوصيه بتعلم اللغة العربية التي نزل بها.

وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين.

Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo

Kilnus Koranas yra Allaho, visų pasaulių Viešpaties ir Kūrėjo, žodžiai. Jis atskleidė tai paskutiniam Pranašui ir Pasiuntiniui Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam), kad paaiškintų žmonijai jų sukūrimo tikslą, nukreiptų ją į tai, kas atneša jiems laimę šiame pasaulyje ir anapusyje. Ir kad išgelbėtų nuo amžino vargo po mirties. Tai galutinė atskleista dieviškoji knyga, patvirtinanti ankstesnes knygas ir pakeičianti jų įstatymus.

Kilnūs Koranas yra amžinas ženklas ir stebuklas bei Allaho Pasiuntinio Muchammedo (ramybė ir Allaho palaima jam) pranašystės įrodymas. Visagalis metė iššūkį žmonijai ir džinams sukurti panašią knygą ar bent vieną skyrį iš jos, bet jie to, aišku, nepadarė.

Jis nebuvo iškraipytas ar pakeistas nuo tada, kai buvo atskleistas daugiau nei prieš 1400 metų. Toks ir išliks arabų kalba, kuria buvo atskleistas, nes Visagalis Allahas pažadėjo saugoti jį iki laikų pabaigos.

Kilnūs Koranas yra pagrindinis islamo šaltinis ir konstitucija, reguliuojanti ir valdanti žmonių gyvenimą bet kurioje vietoje ir laiku. Tai ragina garbinti vien Visagalį Kūrėją ir parodo, ko žmonėms reikia, kad pažintų savo Viešpatį ir religiją, visatos kūrimo pradžią ir žmogaus kūrimo etapus. Koranas taip pat pasakoja apie praeities ir ateities dalykus, mums nematomus, ir apie ankstesnių pranašų (ramybė jiems) istorijas ir kaip Allahas juos palaikė ir sunaikino jų priešus. Jame taip pat pateikiami garbinimo ir bendravimo pagrindai, kviečiami žmonės būti kilnių manierų ir įspėjami apie blogus įpročius bei pranešama, kad ateities tikslas bus arba rojus - tikinčiųjų buveinė, arba pragaro ugnis - nusikaltėlių ir netikinčiųjų buveinė.

Atsižvelgdami į šios Didžios Knygos, kurią Visagalis Allahas atskleidė arabų kalba ir įsakė ją perduoti visai žmonijai, svarbą, mums malonu, mielas skaitytojau, pateikti jos reikšmių vertimą jūsų kalba, kad būtų lengviau suprasti ir vykdyti įsakymą jį perduoti. Darbo komanda stengėsi suprasti jo reikšmes ir jas išversti. Tačiau reikia tikrai pažymėti, kad ir koks vertimas būtų tikslus, jis vis tiek nesugebės perteikti didžiųjų prasmų, slypinčių stebuklingame Kilnaus Korano tekste, kuris pranoksta bet kokią žmogaus darbą. Jei kas nori sužinoti daugiau apie Korano pateiktus faktus, patariame išmokti arabų kalbą, kuria tai buvo atskleista.

Ramybė pasiuntiniams ir šlovė Allahui, visų pasaulių Viešpačiui.

Kilniojo Korano enciklopedija www.quranenc.com

• Džiaugiamės gavę jūsų pasiūlymus ir pastabas dėl vertimo tobulinimo per pastabų langą, esantį šalia kiekvienos Kilniojo Korano enciklopedijos (www.quranenc.com) eilutės. Su mumis galite susisiekti šiuo el. paštu: info@quranenc.com

Atveriančioji الفاحة

1. Vardan Allaho, Maloningiausiojo,
Gailestingiausiojo,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Visa šlovė ir dėkingumas – Allahui,
Alamyn (žmonijos, džinų ir visa, kas
egzistuoja) Viešpačiui [1].¹

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

3. Maloningiausiam, Gailestingiausiam.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

4. Atpildo Dienos (t. y. Prikėlimo dienos)
Vieninteliam Valdytojui (ir Vieninteliam
Teisėjui).

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

5. Tave (Vienintelį) mes garbiname ir Tavęs
(Vienintelio) mes prašome pagalbos.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

6. Vesk mus Tiesiu keliu. [2]^{II}

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

7. Keliu tų, kuriems Tu suteikei Savo Malonę
[3], bet ne tų, kurie užsitraukė Tavo Pyktį
(kaip judėjai), ir ne tų, kurie nuklydo (kaip
krikščionys).^{III}

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

^I [1] Žodis „Viešpats“: Korane vartojamas žodis Rab, tačiau jam lietuvių kalboje nėra vieno deramo atitikmens. Rab reiškia Vienintelį visos visatos Viešpatį, jos Kūrėją, Šeiminką, visų reikalų Tvarkytoją, Aprūpintoją, Valdytoją, Planuotoją, Palaikytoją, Globėją ir Saugumo Teikėją. Rab taip pat yra vienas iš Allaho vardų. Čia pavartotas žodis „Viešpats“ kaip artimiausias arabiško žodžio Rab atitikmuo. Visame šiame Tauriojo Korano prasmų vertime sutinkamas žodis „Viešpats“ iš tiesų reiškia žodį Rab ir turi būti suprantamas pastarojo reikšme.

^{II} [2] Vedimas yra dviejų rūšių: a) Taufik vedimas, kuris priklauso tik nuo pačio Allaho – tik Jis atveria žmonių širdis tiesai (atveda iš netikėjimo į tikėjimą, t. y. islamiškąjį monoteizmą). b) Iršad vedimas, vykstantis per Allaho Pasiuntinių ir dievobaimingųjų mokslininkų mokymus, skelbiančius tiesą, t. y. islamiškąjį monoteizmą.

^{III} [3] t. y. per Pranašus, Sidikūn (tuos Pranašo pasekėjus, kurie patys pirmieji juo patikėjo, tokie kaip Abu Bakr As-Sidik), kankinius ir teisinguosius, kaip Allahas sakė: „Ir kas paklūsta Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), tada jie bus kartu su tais, kuriems Allahas suteikė Savo Malonę – iš Pranašų, Sidikūn, kankinių ir teisingųjų (tarpo). Ir kokie puikūs šie kompanjonai!“ (Koranas, 4:69).

Karvė البقرة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym. (Šios raidės – vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę.)

الَمْ

2. Ši Knyga (Koranas), dėl kurios nėra abejonės, – teisingas vedimas (tiems, kurie yra) Al-Mutakūn (dievobaimingi tikintieji islamiškuoju monoteizmu, visuomet bijantys Allaho (susilaikantys nuo skirtingų rūšių nuodėmių ir blogų veiksmų, kuriuos Jis uždraudė) ir labai mylintys Allahą (darantys visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis nurodė daryti)),

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١﴾

3. kurie tiki į Ghaib [1] ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), [2] ir leidžia iš to, ką Mes jiems suteikėme [t. y. duoda Zakat [3], leidžia savo, savo tėvų, vaikų, žmonių ir t. t. naudai, ir taip pat duoda labdarą neturtingiesiems ir taip pat dėl Allaho atlieka Džihadą [4] ir pan.].¹

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾

¹ [1] Al-Ghaib: tiesiogiai tai reiškia „nematomas daiktas“, tačiau šis žodis turi daug prasmų – tai tikėjimas Allahą, angelus, Knygas, Allaho pasiuntinius, Prikėlimo dieną ir Al-Kadar (Dieviškąjį Nulėmimą). Jo reikšmė taip pat apima tai, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys ﷺ pranešė apie praeities, dabarties ir ateities dalykus, t. y. žinios apie dangų ir žemės sukūrimą, augmenijos ir gyvūnijos gyvenimą, žinios apie buusias tautas bei apie Rojų ir Pragarą. [2] Ikamat-as-Salat: salat (malda) atlikimas. [3] Zakat: nuo tam tikros nustatytos turto dalies, o taip pat ir nuo kiekvienos nuosavybės rūšies musulmonas turi kasmet mokėti zakat musulmonų bendruomenės neturtingųjų naudai. Zakat mokėjimas yra privalomas, nes tai vienas iš penkių islamo ramsčių. Zakat yra svarbi ekonominė priemonė, kuri užtikrina socialinį teisingumą ir suteikia musulmonų bendruomenei klestėjimą bei saugumą. (Žr. Sahih Al-Bukhari, t. 2, „Zakat knyga“, hadisas Nr. 24). [4] Džihadas: reiškia stengimąsi arba pastangas. Pirmiausia, tai yra kiekvieno musulmono asmeninės pastangos kovojant su savo vidiniu aš, stengimasis skatinant tai, kas yra gera ir draudžiant tai, kas yra bloga. Antra, tai gali reikšti fizinės pastangas.

4. Ir kurie tiki tuo (Koranu ir Sunna), kas buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) ir tuo, kas buvo apreikšta iki tavęs [Tauratas (Tora) ir Indžylis (Evangelija) ir t. t.], ir užtikrintai tiki Pomirtiniu Gyvenimu (t. y. prikėlimu, atpildu už gerus ir blogus darbus, Rojumi ir Pragaru).

5. Jie – savo Viešpaties teisingame vedime ir jie – sėkmingieji.

6. Iš tiesų, tie, kurie netiki, jiems tas pats, ar tu (Muchammedai ﷺ) įspėjai juos ar neįspėjai jų, - jie netikės.

7. Allahas užantspaudavo jų širdis ir klausą (t. y. jie negali priimti Allaho Vedimo) ir ant jų žvilgsnių – uždangalas. Jiems bus didžiulė kančia.

8. Ir tarp žmonių yra tokių (veidmainių), kurie sako: „Mes tikime Allahą ir Paskutiniąją Dieną“, bet iš tiesų jie netiki.

9. Jie (mano) apgausiantys Allahą ir tuos, kurie tiki. Bet jie apgaudinėja tik patys save, ir (to) nesuvokia!

10. Jų širdyse – (abejonės ir veidmainiškumo) liga, ir padidino Allahas jų ligą. Jiems – skausminga kančia, už jų melagystes.

11. Kai jiems sakoma: „Nedarykite žemėje piktadarybių!“, jie sako: „Mes – tik taikdariai.“

12. Iš tiesų! Jie – tie, kurie daro piktadarybes, bet jie nesuvokia.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

وَمَنْ الْتَأَسَّ مِنْ بَقُولِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

13. O kai jiems (veidmainiams) sakoma: „Tikėkite kaip žmonės (Muchammedo ﷺ pasekėjai – Al-Ansar ir Al-Muhadžirūn) patikėjot!“ jie sako: „Argi mes patikėsime kaip kvailiai patikėjo?“ Iš tiesų, kvailiai – jie, bet to nežino.

14. O kai jie sutinka tuos, kurie tiki, sako: „Mes tikime.“ Bet kai jie vieni su savo Šajatin (šėtonais – daugiadiaviais, veidmainiais), sako: „Iš tikrųjų mes esame su jumis. Iš tiesų mes tik juokavome.“

15. Allahas išsijuokia iš jų, ir palieka juos aklai klaidžioti nuodėmėje.

16. Tai yra tie, kurie nusipirko klaidą už teisingą vedimą, todėl nepelninga buvo jų prekyba. Ir jie nebuvo teisingai vedami.

17. Jų pavyzdys yra kaip to, kuris užkūrė ugnį. Tada, kai ji apšvietė visą aplink jį, Allahas paėmė jų šviesą ir paliko juos tamsoje. (Taigi), jie negalėjo matyti.

18. Jie yra kurti, nebylūs ir akli. Todėl jie negrižta (į Teisingą Kelią).

19. Arba kaip liūtis iš dangaus. Joje sutema, griaustinis ir žaibas. Jie spraudžia pirštus į ausis, tildydami perkūnijos trenksmą, bijodami mirties. Bet Allahas apima netikinčiuosius (t. y. Allahas surinks juos visus kartu).

20. Žaibas beveik atima jų regėjimą. Kai tik jis tvyksteli jiems, jie jame eina, o kai juos apgaubia tamsa, jie stovi nejudantys. Ir jei Allahas panorėtų, Jis galėtų atimti jų klausą ir jų regėjimą. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galintis.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رَبِّحَتْ تَبَعْرُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

صُمُّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُرٌّ يُجْعَلُونَ أَصْصِعُهُمْ فِي ءَادَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّا لِلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Žmonės! Garbinkite savo Viešpatį (Allahą), Kuris sukūrė jus ir tuos, kurie buvo prieš jus, kad jūs taptumėte Al-Mutakūn (dievobaimingi – žr. ają 2:2).

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ ﴿٢١﴾

22. Kuris padarė žemę jums poilsio vieta ir dangų – skliautu, ir nuleido lietų iš dangaus ir suteikė juo vaisius, aprūpindamas jus. Taigi nepriskirkite lygių Allahui (garbinime), žinodami (kad Jis Vienintelis turi tam teisę).

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ
مِنَ النَّمْرِثِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَآ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ
اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. O jei jūs (arabų pagonys, judėjai ir krikščionys) abejojate dėl to, ką Mes atskleidėme (t. y. Koranu) Savo vergui (Muchammedui ﷺ), tai sukurkite panašią sūrą (Korano skyrių) ir kvieskite savo liudytojus (rėmėjus ir padėjęjus) be Allaho, jei esate teisūs.

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَاذْعُوْا
شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. Bet jei jūs to nepadarysite, o jūs niekada nesugebėsite to padaryti, tada bijokite Ugnies, kurio pakuros yra žmonės ir akmenys, paruošti netikintiesiems.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ
الَّتِيْ وُفُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Ir praneškite gerą žinią tiems, kurie tiki ir daro gerus darbus, - jiems bus Sodai, po kuriais teka upės (Rojus). Kaskart, kai jiems bus duotas vaisius iš ten, jie sakys: „Tai mums buvo duota prieš tai.“ Jiems bus duoti panašūs dalykai (t. y. tokios pačios formos kaip žemėje, bet kitokio skonio), ir jie turės ten Azvadžun Mutahara [5] (tyrus partnerius arba žmonas) ir jie gyvens ten amžinai.¹

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
اَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوْا بِهِ مُتَشٰبِهًا
وَلَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Iš tiesų, Allahas nesigėdija pateikti palyginimą, net apie uodą ar tą, kas pranoksta jį. Tie, kurie tiki, žino, kad tai – jų Tiesa iš jų Viešpaties, o tie, kurie netiki, sako: „Ką Allahas norėjo pasakyti šiuo

*إِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٰۤى اَنْ يُّضْرِبَ مَثَلًا مَّا
بَعُوْضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

¹ [5] neturinčios menstruacijų, išmatų, šlapimo.

palyginimu?“ Taip Jis paklaidina daugelį ir daugelį tokiu būdu Jis veda tiesiu keliu. Ir Jis paklaidina taip tik tuos, kurie yra Al-Fasikūn (maištauojantys, nepaklūstantys Allahui).

27. Tie, kurie pažeidžia Allaho Sutartį po jos patvirtinimo, ir nutraukia tai, ką Allahas nurodė sujungti (turint galvoje Allaho tikėjimą – islamiškąjį monoteizmą, ir jo taisyklių taikymą žemėje, ir taip pat turint galvoje gerų santykių su pažįstamais ir giminėmis palaikymą), ir daro žemėje piktadarybes, jie – pralaimėtojai.

28. Kaip galite netikėti į Allahą, matant, kad buvote negyvi ir Jis suteikė jums gyvybę. Tada Jis suteiks jums mirtį, tada vėl prikels gyvenimui (Prikėlimo Dieną) ir tada pas Jį sugrįšite. (Žr. ają 40:11)

29. Jis yra Tas, Kuris sukūrė jums visiems tai, kas yra žemėje. Tada Jis pakilo (istava) link dangaus ir padarė jus septyniais dangumis. Jis - apie viską Žinantis.

30. Ir (atminkite), kaip jūsų Viešpats sakė angelams: „Iš tiesų, aš apgyvendinsiu (žmonijos) kartas po kartų žemėje.“ Jie tarė: „Ar Tu apgyvendinsi ten tuos, kurie darys piktadarybes ir lies kraują, kai mes garbiname Tave šlovindami ir dėkodami ir šventiname Tave.“ Jis (Allahas) tarė: „Aš žinau tai, ko jūs nežinote.“

31. Ir Jis išmokė Adamą (Adomą) visų dalykų vardus, tada Jis parodė juos angelams ir tarė: „Pasakykite Man jų vardus, jei jūs sakot teisybę.“

32. Jie (angelai) tarė: „Šlovė Tau, mes neturime žinių išskyrus tai, ko Tu mus išmokei. Iš tiesų, Tu – Visa Žinantis, Visa Išmanantis.“

كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَتَفَضُّونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَقْبِلُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

33. Jis tarė: „Adamai (Adomai), pranešk jiems jų vardus!“ Ir kai jis pranešė jiems jų vardus, Jis tarė: „Argi Aš nesakiau jums, kad Aš žinau Ghaib (Nematomą) danguose ir Žemėje ir Aš žinau, ką jūs atskleidžiate ir tai, ką jūs slepiate?“

34. Ir (atminkite), kai Mes tarėme angelams: „Pulkite kniūbsčiomis priešais Adamą (Adomą).“ Ir jie puolė kniūbsčiomis, išskyrus Iblisą (Šėtoną). Jis atsisakė ir parodė išdidumą, ir buvo vienas netikinčiųjų (nepaklusęs Allahui).

35. Ir Mes tarėme: „Adamai (Adomai), gyvenk tu ir tavo žmona Rojuje ir maitinkitės abu laisvai, mėgaudamiesi ir gėrėdamiesi, tu, kas ten yra, ir kur tik panorėsite, bet nesiartinkite prie šio medžio, nes jūs abu tapsite Zalimūn (nusidėjėliais).“

36. Tada Šaitan (Šėtonas) privertė juos paslysti iš ten (Rojaus) ir išleisdamas juos iš buvimo vietos. Mes tarėme: „Nusileiskite jūs, visi, priešiški vieni kitiems. Žemėje bus buveinė jums ir laikinas malonumas.“

37. Tada Adamas (Adomas) gavo iš savo Viešpaties Žodžius [6]. Ir jo Viešpats atleido jam (priėmė jo atgailą). Iš tiesų, Jis – Tas, Kuris atleidžia (priima atgailą), Gailestingusiasias.¹

38. Mes tarėme: „Nusileiskite visi jūs iš šios vietos (Rojaus). Ir kada bepasiektų jus Mano Vedimas, ir kas bepasiektų Mano Vedimu, nebus jiems baimės ir jie nesielvartaus.“

قَالَ يَتَّذَرُ أَتَيْتُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَتَبَّاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

وَقُلْنَا يَتَّذَرُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

¹ [6] Šie žodžiai paminėti Korane, ajoje 7:23: „Mūsų Viešpatie, mes nuskriaudėme save! Jei Tu mums neatleisi ir nesuteiksi mums Savo Gailestingumo, mes be abejonės būsime pralaimėtojai.“

39. Bet tie, kurie netiki ir neiga Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), – jie yra Ugnies gyventojai. Jie gyvens ten amžinai.

40. Israelio (Izraelio) vaikai, prisiminkite Mano Malone, kurią suteikiau jums ir vykdykite (savo įsipareigojimus) Mano Susitarimą (su jumis) tam, kad Aš vykdyčiau (Savo įsipareigojimus) jūsų susitarimą (su Manimi), ir nebijokite nieko, tik Manęs.

41. Ir tikėkite tuo, ką Aš atskleidžiau (t. y. šiuo Koranu), patvirtinančiu tai, kas yra su jumis [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)], ir nebūkite pirmieji tai neigę, ir neiškeiskite Mano ajatų [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] už mažą kainą (gaudami mažą vertę pardavus Mano ajatus), ir bijokitės Manęs, tik Manęs Vienintelio.

42. Ir nemaišykite tiesos su neteisybe, ir neslėpkite tiesos [t. y. Muchammedas ﷺ yra Allah'o Pasiuntinys ir jo savybės yra įrašytos jūsų Raštuose, Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangeliijoje)], žinodami (tiesą).

43. Ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duokite Zakat, ir lenkitės (arba nuolankiai pakluskite Allahui) kartu su Ar-Rakiun [7].¹

44. Ar jūs reikalaujate Al-Bir (dievobaimingumo ir teisingumo visame kame, paklūstant Allahui) iš žmonių ir pamirštate (praktikuoti tai) patys? Ir jūs recituojate Knygą [Tauratą (Torą)]! Argi jūs nesuvokiate?

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَأَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٤٠﴾

وَأَمِينُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ ﴿٤١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ أَتَأْتُمُرُونَ بِالَّذِينَ نَسَنُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

¹ [7] Ar-Rakiun: tie, kurie lenkiasi ir nuolankiai paklūsta Allahui ir Muchammedui ﷺ kaip tai darė musulmonai, t. y. priima islamą (nugarbina nieko kito, tik Allahą Vienintelį, ir daro gerą vien tik siekdami Allah'o Patenkinimo).

45. Ir ieškokite pagalbos kantrybėje ir As-Salat (maldoje). Iš tiesų tai ypatingai sunku, išskyrus Al-Khašiūn [t. y. tikriesiems tikintiesiems Allahą – tiems, kurie paklūsta Allahui visiškai atsiduodami, visuomet bijodami Jo Bausmės ir tiki Jo Pažadu (Rojumi) ir Jo Perspėjimu (Pragaru)].

46. (Jie yra tie,) kurie yra užtikrinti, kad jie sutiks savo Viešpatį ir kad pas Jį jie sugrįš.

47. Israelio (Izraelio) vaikai, atminkite Mano Malonę, kurią suteikiau jums, ir skyriau jums pirmenybę prieš Alamyn [(jūsų laikų) žmoniją ir džinus].

48. Ir bijokite (Teismo) Dienos, kai vienas žmogus nebus naudingas kitam, ir jo užtarimo prašymas nebus patenkintas, ir jo kompensacija nebus priimta, ir jiems nebus pagalbėta.

49. Ir (atminkite), kai Mes išgelbėjome jus nuo Firauno (Faraono) žmonių, kurie kėlė jums siaubingas kančias, žudė jūsų sūnus ir pasigailėdavo jūsų moterų, ir tame buvo didžiulis išbandymas, skirtas jūsų Viešpaties.

50. Ir (atminkite), kai Mes perskyrėme jūrą ir išgelbėjome jus ir paskandinome Firauno (Faraono) žmones, o jūs žiūrėjote (į juos, kai jūros vanduo juos uždengė).

51. Ir (atminkite), kai Mes paskyrėme Mūsai (Mozei) keturiasdešimt naktų ir (jam išėjus) jūs pasirinkote veršiuką (garbinimui), ir būdami Zalimūn (daugiadieviais ir nusidėjėliais).

52. Tada po to Mes atleidome jums, kad būtumėte dėkingi.

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَاوُ رَبِّهِمْ وَأنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْهِمْ وَأَمَّا فِضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Ir (atminkite), kai Mes davėme Mūsai (Mozei) Knygą [Tauratą (Torą)] ir atskyrimą (gero nuo blogo), kad būtumėte vedami teisingai.

54. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Mano žmonės, iš tiesų, jūs nuskriaudėte save, garbindami veršiuką. Tad kreipkitės atgailaudami į savo Kūrėją ir nužudykite savuosius (nekalnieji nužudykite nusidėjėlius iš savo tarpo), - tai bus geriau jūsų Kūrėjo akivaizdoje.“ Tada Jis priėmė jūsų atgailą. Iš tiesų, Jis – Tas, Kuris priima atgailą, Gailestingiausiasis.

55. Ir (atminkite), kai jūs sakėte: „Mūsa (Moze), mes niekada netikėsime tavimi, kol aiškiai nepamatysime Allaho.“ Bet apėmė jus žaibo blykstelėjimas, jums bežiūrint.

56. Tada Mes prikėlėme jus po jūsų mirties, kad galėtumėte būti dėkingi.

57. Ir Mes užstojome jums šviesą debesimis ir nuleidome jums Al-Mana ir putpeles, (sakydami): „Valgykite gerus, leistinus dalykus, kuriuos Mes suteikėme jums.“ (Bet jie maištavo). Ir jie nenuskriaudė Mūsų, bet nuskriaudė save.

58. Ir (atminkite), kai Mes sakėme: „Įženkite į šį miestą (Jeruzalę) ir valgykite gausiai ten su malonumu ir džiaugsmu kur tik panorėsite, ir įeikite pro vartus kniūbsčiomis (arba nuolankiai nusilenkę) ir sakykite: „Atleiskite mums!“ Ir Mes atleisime jums jūsų nuodėmes ir padidinsime (atlygi) gera darantiesiems.“

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُومُوا إِنَّكُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلِ
فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى
اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلًّا مِنْ طَائِفَاتِ مَا
رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَكُمْ
وَسَارِعُوا إِلَى الْخَيْرَاتِ ﴿٥٨﴾

59. Bet tie, kurie elgėsi neteisingai pakeitė jiems pasakytą žodį kitu, tad Mes nusiuntėme jiems Ridžz (bausmę) iš dangaus už jų maištavimą prieš paklusnumą Allahui.

60. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) paprašė vandens savo žmonėms, Mes tarėme: „Suduok savo lazda į akmenį.“ Tada ištryško iš ten dvylika versmių. Kiekvienas žmogus (jų grupė) žinojo savo vandens vietą. „Valgykite ir gerkite tai, ką Allahas suteikė, ir nesielkite nedorai, darydami pikta darybes žemėje.“

61. Ir (atminkite), kai jūs sakėte: „Mūsa (Moze), mes negalime pakęsti vienos maisto rūšies. Tad melsk savo Viešpaties dėl mūsų mums suteikti tai, ką žemė augina, jos augalus, jos agurkus, jos Fūm (javus arba česnakus), jos lėšius ir jos svogūnus.“ Jis tarė: „Ar jūs iškeistumėte tai, kas yra geriau, į tai, kas yra prasčiau? Leiskitės į bet kurį miestą ir jūs rasite, ko norite!“ Ir juos apėmė pažeminimas ir vargas, ir jie užsitraukė ant savęs Allahο Rūstybę. Tai įvyko todėl, kad jie netikėdavo Allahο Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir neteisėtai žudė Pranašus. Taip buvo todėl, nes jie nepakluso ir nusidėdavo (savo nepaklusnumu Allahui, t. y. darydami nusikaltimus ir nuodėmes).

62. Iš tiesų, tie, kurie tiki, ir tie, kurie yra judėjai ir krikščionys, ir sabėjai, [8] kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną ir daro teisingus gerus darbus, turės atlygį pas savo Viešpatį, nebus jiems baimės, anei jie liūdės.¹

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

*وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا ۚ قَالَ كُلُّ أَتَّاسٍ مِّشْرَبُهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَ ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ اللَّيْلَةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰبِرِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

¹ [8] Buvusi tauta, gyvenusi Mūsāl (Irake) ir sakiusi "La ilaha illallah" (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), ir skaičiusi Az-Zabur (Sabėjų Pslames).

63. Ir (atminkite, Israelio (Izrealio) vaikai), kai Mes priėmėme jūsų pažadą ir iškelėme virš jūsų Kalną (sakydami): „Tvirtai laikykitės to, ką Mes suteikėme jums (t. y. apreiškimo), ir atminkite tai, kas yra čia, kad taptumėte Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).

64. Tada jūs nusigręžėte. Ir jei ne Allaho Malonė ir Gailestingumas jums, iš tiesų, jūs būtumėte buvę tarp pralaimėtojų.

65. Ir tikrai jūs žinojote iš savo tarpo tuos, kurie nusidėjo dėl Šabo (t. y. šeštadienio). Mes tarėme jiems: „Tapkite beždžionėmis, niekinamomis ir atstumtomis.“

66. Taigi Mes padarėme šią bausmę kaip pavyzdį jiems patiems ir ateinančioms kartoms ir kaip pamoką tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).

67. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Iš tiesų, Allahas liepia jums paskersti karvę.“ Jie atsakė: „Ar tu juokiesi iš mūsų?“ Jis tarė: „Aš radau Allaho Prieglobstį nuo buvimo tarp Al-Džahilūn (neišmanėlių arba kvailių).“

68. Jie tarė: „Kreipkis į savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis paaiškintų mums, kokia ji yra!“ Jis tarė: „Jis sako: „Iš tiesų, tai – karvė, nei per sena, nei per jauna, bet (yra) tarp šių dviejų savybių“, taigi, darykite, kas jums įsakyta.“

69. Jie tarė: „Kreipkis į savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis nurodytų jos spalvą.“ Jis tarė: „Jis sako: „Tai geltona karvė, šviesi savo spalva, patraukli visiems, kas ją matė.“

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بَغْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. Jie tarė: „Kreipkis į savo Viešpatį dėl mūsų, kad paaiškintų, kokia ji yra. Iš tiesų, mums visos karvės vienodos. Ir tikrai, jei Allahas panorės, mes būsim pamokyti.“

قَالُوا أَذْغَ لَنَا رَبَّكَ بَيِّنَ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ
الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

71. Jis [Mūsa (Mozė)] tarė: „Jis sako: „Tai – karvė, nei naudojama arti žemę, nei drėkinti laukus, sveika.“ Jie tarė: „Dabar tu atėjai su tiesa.“ Taigi jie paskerdė ją, nors buvo arti to neįvykdymo.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ
الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ
فِيهَا قَالُوا أَلَمْ نَجْعَلْهَا بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا
وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

72. Ir (atminkite), kai jūs nužudėte žmogų ir susiginčijote tarp savęs dėl šio nusikaltimo. Bet Allahas išaiškino tai, ką jūs slėpėte.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّوَرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

73. Taigi Mes sakėme: „Suduokite jam (mirusiam žmogui) šios (karvės) dalimi.“ Taip Allahas gražina mirusius į gyvenimą ir parodo jums Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad jūs suprastumėte.

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ
الْمُوتَى وَيُريكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

74. Ir tada jūsų širdys buvo sukietintos ir tapo kaip akmenys arba net kietesnės. Ir iš tiesų, yra akmenų, iš kurių trykšta versmės, ir iš tiesų, yra iš jų (akmenų), kurie skyla pusiau, ir vanduo liejas iš jų, ir iš tiesų, yra iš jų (akmenų), kurie krenta žemyn iš baimės Allahui. Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ
لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Ar jūs (ištikimi tikintieji) geidžiate, kad jie patikėtų jūsų religija, nepaisant to, kad dalis jų (judėjų rabinai) girdėdavo Allaho Žodį [Tauratą (Torą)], tada jie tyčia pakeisdavo tai, apie tai žinodami?

* أَفَتَعْظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

76. Ir kai jie (judėjai) sutinka tuos, kurie tiki (musulmonus), sako: „Mes tikime“, o kai jie susitinka vienas kitą nuošaliai, sako: „Ar

وَإِذَا لَفُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا
خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ

jūs pasakysite jiems (musulmonams) tai, ką Allahas apreiškė jums [apie Pranašo Muchammedo ﷺ savybes, kurios parašytos Taurate (Toroje)], kad jie (musulmonai) galėtų ginčytis su jumis apie tai prieš jūsų Viešpatį?“ Argi jūs (judėjai) nesuvokiate?

77. Argi nežino jie, kad Allahas žino tai, ką jie slepia ir ką atskleidžia?

78. Ir tarp jų (judėjų) yra beraščių žmonių, kurie nežino Knygos. Jie pasikliauja apgaulingais troškimais ir jie tik spėlioja.

79. Tada vargas tiems, kurie rašo Knygą savo pačių rankomis ir tada sako: „Tai – iš Allah.“, kad gautų už tai mažą kainą! Vargas jiems dėl to, ką jų rankos parašė, ir vargas jiems dėl to, ką jie už tai įgyja.

80. Ir jie (judėjai) sako: „Ugnis (t. y. Pragarą Ugnis Prikėlimo Dieną) nepalies mūsų, išskyrus kelias paskirtas dienas.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ jiems): „Argi jūs gavote pažadą iš Allah – ir Allahas niekada nesulaužo Savo pažado – o gal jūs sakote apie Allahą tai, ko nežinote?“

81. Taip! Kas atlieka blogybes ir jų nuodėmės apsupo jų, jie yra Ugnies (t. y. Pragarą) gyventojai. Jie gyvens ten amžinai.

82. O tie, kurie tiki (Allahas Vienumu – islamiškuoju monoteizmu) ir daro teisingus gerus darbus, - jie yra Rojaus gyventojai. Jie gyvens ten amžinai. (žr. Aja 2:257)

83. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme Israelio (Izraelio) vaikų pasižadėjimą, (bylojantį): „Negarbinkite nieko, tik Allahą (Vienintelį), ir būkite paklusnūs bei geri

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا اٰلَافًا مِّنْهُنَّ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝٧٦

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُبَيِّرُوْنَ وَمَا يُغْلِبُوْنَ ۝٧٧

وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّا اَمٰنِيْ ۚ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ۝٧٨

قَوْلٍ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا قَوْلٍ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَقَوْلٍ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ۝٧٩

وَقَالُوْا لَنْ نَّمَسْكَنَ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۚ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ ۚ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٨٠

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَّ سَيِّئَةً وَّاحَظْتَ بِهٖ خَطِيْئَتُهُ ۚ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٨١

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٨٢

وَإِذْ اٰخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوٰلِدَيْنِ اِحْسٰنًا وَّذِي

tėvams ir giminėms, ir našlaičiams, ir Al-Masakin [9] (vargingiesiems), ir sakykite gerą žmonėms (t. y. reikalaukite teisingumo ir drauskitė blogį, ir sakykite tiesą apie Muchammedą ﷺ), ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duokite Zakat.“ Tada jūs nusigręžėte, išskyrus kelis iš jūsų, būdami abejingais.¹

84. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme jūsų pasižadėjimą, (bylojantį): „Neliekit savo (žmonių) kraujo ir nevarykite savo pačių žmonių iš jų būstų. Tada, jūs (tai) patvirtinote ir (apie tai) jūs liudijate.

85. Ir po to, tai jūs, kurie žudote vienas kitą ir išvarote jūsiškių grupę iš jų namų, padedami (jų priešams) prieš juos nuodėmėje ir nusižengime. Ir jei atitenka jie jums kaip belaisviai, jūs išperkate juos, nors jų išvaymas jums buvo uždraustas. Ar jūs tikite dalimi Rašto, bet atmetate kitą? Tagi koks atlygis tiems iš jūsų, kurie taip elgiasi, jei ne nemalonė šiame gyvenime, o Prikėlimo Dieną jie bus pasiųsti į pačią skausmingiausią kankynę. Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.

86. Tai yra tie, kurie nusipirko šį gyvenimą už Amžinybės kainą. Jų kančia nebus palengvinta ir jiems nebus pagelbėta.

الْفَرَبِ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٩٤﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٩٥﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَقَطِّرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْأَنفُسِ وَالْعُدُونِ وَإِن يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ تَعْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٩٧﴾

¹ [9] (2:83) Abu Hurairah (lai Allahas būna juo patenkintas) perdavė: Allahas Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Al-Miskin (vargingasis) nėra tas, kuris sukinėjasi tarp žmonių ir prašo jų kashio. Al-Miskin (vargingasis) yra tas, kuris neturi pakankamai (pinigų), kad patenkintų savo poreikius, ir kurio padėtis nėra žinoma kitiems, kad jie galėtų suteikti jam kokią nors labdarą, ir tas, kuris neprašo žmonių išmaldos. (Žr. Sahyh Al-Bukhari, t. 2, hadisas Nr. 557).

87. Ir iš tiesų, Mes davėme Mūsai (Mozei) Knygą ir siuntėme po jo kitus (Pasiuntinius). Ir Mes davėme Isai (Jėzui), Marjamos (Marijos) sūnui, aiškius ženklus ir parėmėme jį Rūh-ul-Kudus [Džibrilį (Gabrielį)]. Kodėl gi kaskart, kai ateidavo pas jus Pasiuntinys su tuo, ko jūs netrokšdavote, jūs išpuikdavote? Kai kuriuos jūs atmesdavote, o kai kuriuos jūs nužudėte.

88. Ir jie sako: „Mūsų širdys apsiaustos (t. y. negirdi ir nesupranta Allaho Žodžio).“ Dar daugiau, Allahas prakeikė juos už jų netikėjimą. Ir toks mažas yra jų tikėjimas.

89. Ir kai atsидūrė pas juos (žydus) Knyga (šis Koranas) iš Allaho, patvirtinantis tai, kas yra su jais [Taurate (Toroje)], nors kadaise jie maldavo Allaho (Muchammedo ﷺ atėjimo) tam, kad laimėtų prieš netikenčiuosius, bet kai atėjo pas juos tai, ką jie atpažino, jie nepatikėjo tuo. Lai Allaho Prakeiksmas tenka netikintiesiems!

90. Kokia varginga kaina, už ką jie pardavė save – už netikėjimą tuo, ką Allahas apreiškė (Korane), pavydėdami, kad Allahas suteikia Savo Malonę tiems iš Savo vergų, kuriems Jis nori. Taigi jie užsitraukė rūstybę ant rūstybės, o netikintiesiems – gėdinga kančia.

91. Ir kai sakome jiems (judėjams): „Tikėkite tuo, ką Allahas apreiškė.“, jie sako: „Mes tikime tuo, kas buvo apreiškta mums.“ Ir jie netiki tuo, kas atėjo po to, nors tai yra tiesa, patvirtinanti tai, kas yra su jais (t. y. jų Šventraščius). Sakyk (Muchammedai ﷺ jiems): „Kodėl tuomet kadaise jūs žudėte Allaho Pranašus, jei buvote tikintieji?“

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَإِذْنَهُ يَرْجُحُ الْفُتُورِ ۖ أَفَكُلَّمَا
جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا
تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا
كَفَرُوا بِهِ ۖ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۚ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءَ وَ
يَعْصِبُ عَلَى عَصَبٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿٩٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَعَيَّرُوا بِمَا
وَرَأَوْهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۚ قُلْ
فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

92. Ir iš tiesų Mūsa (Mozė) atėjo pas jus su aiškiais įrodymais, tačiau jūs garbinote veršiuką, kai jis išėjo, ir jūs buvote Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

93. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme jūsų pasižadėjimą ir išskėlėme virš jūsų Kalną (sakydami): „Tvirtai laikykitės to, ką Mes jums suteikėme ir išgirskite (Mūsų Žodį).“ Jie sakė: „Mes girdime ir nepaklūstame.“ Ir jų širdys įniko į veršiuką (jo garbinimą) dėl jų netikėjimo. Sakyk: „Iš tiesų, pikta yra tai, ką įsako jums jūsų tikėjimas, jei jūs esate (tikri) tikintieji [Tauratą (Torą)].“

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قُلُوبَهُمْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

94. Sakyk (jiems): „Amžinybės namai su Allahu yra iš tiesų išskirtinai jums, bet ne kitiems žmonėms, tada ilgėkitės mirties, jei jūs esate teisūs.“

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

95. Bet jie niekada jos nesiilgės dėl to, ką jų rankos pasiuntė prieš juos (t. y. to ką jie darė). Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių).

وَلَن يَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. Ir iš tiesų, jūs pamatysite juos (judėjus) esant godžiausius iš žmonijos gyvenimui ir (netgi dar godesnius) nei tie, kurie priskiria Allahui partnerius (ir netiki Prikėlimą – t. y. pagonyis ir stabmeldžiai). Kiekvienas iš jų trokšta, kad jam būtų suteiktas tūkstančio metų gyvenimas. Tačiau tokio gyvenimo suteikimas neišgelbės jų net truputį nuo (užsitarnautos) bausmės. Ir Allahas yra Visa Matantis tai, ką jie daro.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّزٍ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas bebūtų Džibrilio (Gabrielio) priešas (lai miršta savo įtūžyje), nes iš tiesų, Allaho leidimu jis apreiškė jį (šį Koraną) į tavo širdį, patvirtinantį tai, kas atėjo iki jo [t. y. Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)], ir (duodantį) teisingą vedimą bei gerą žinią tikintiesiems.

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

98. „Kas bebūtų priešas Allahui, Jo angelams, Jo Pasiuntiniams, Džibriliui (Gabrieliui) ir Mikaylui (Mikaeliui), tada iš tiesų Allhas yra priešas netikintiesiems.“

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ
وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

99. Ir iš tiesų Mes atskleidėme jums akivaizdžius Ajat (šias Korano eilutes, smulkiai informuojančias apie judėjus ir jų slaptus norus ir t. t.), ir nepatikėjo jais tik Fasikūn (tie, kurie priešinasi Allaho įsakymui).

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا
يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

100. Argi nėra (tas atvejis), kad kaskart, kai jie sudaro sandomį, dalis jų tai atmeta? Ne! (Tiesa yra ta, jog) dauguma jų netiki.

أَوَلَمْ نَكُنْ مِنْهُمْ نَبِيًّا مَّا تَدَّبَّرَ قَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Ir kai pas juos atėjo Pasiuntinys nuo Allaho (t. y. Muchammedas ﷺ), patvirtinantis tai, kas buvo pas juos, dalis jų, kuriems buvo suteiktas Raštas, numetė Allaho Knygą sau už nugarų lyg jie būtų nežinoję!

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

102. Jie sekė tuo, ką Šajatin (šėtonai) paskelbė (klaidingai, per magiją) Suleimano (Saliamono) laikais. Suleimanas (Saliamonas) neišėjo iš tikėjimo, bet Šajatin (šėtonai) išėjo iš tikėjimo, mokydami žmones burtų ir tokių dalykų, kurie buvo nuleisti Babilone dviem angelam, Harūtui ir Marūtui. Bet nė vienas iš dviejų (angelų) nemokė nė vieno (tokių dalykų), nepranešęs: „Mes esame tik išbandymas, taigi nepalikite tikėjimo (mokydamiesi šių burtų iš mūsų).“ Ir iš šių (angelų) žmonės išmoko tai, kuo sukelia vyro ir jo žmonos skyrybas, pasėdami tarp jų neapykantą, bet tokiu būdu jie negalėtų niekam pakenkti, išskyrus Allaho leidimu. Ir jie išmoksta tai, kas kenkia jiems ir nenuoda jiems naudos. Ir iš tiesų, jie žinojo, kad šito (burtų) pirkėjas neturės vietos Amžinybėje. Ir iš tiesų kaip nedora buvo tai, už ką jie pardavė patys save, jei jie būtų žinoję.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ
سَّلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ
الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰذِهِمَا وَمَرُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ
حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ
أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا
لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا
بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. O jei jie būtų patikėję ir saugoję save nuo blogio ir vykdę savo pareigą Allahui, daug geresnis būtų atlyginimas iš jų Viešpaties, jei jie būtų žinoję!

104. O jūs, kurie tikite! Nesakykite (Pasiuntiniui ﷺ): „Raina“ [10], bet sakykite: „Unzurna (duok mums suprasti)“ ir klausykitės (įdėmiai). O netikintiesiems – skausminga kančia.¹

105. Nei tie, kurie netikėjo iš Rašto žmonių (judėjai ir krikščionys), nei Al-Mušrikūn (stabmeldžiai, daugiadieviai, netikintieji Allaho Vienumu, pagony ir t. t.) norėtų, kad jums būtų nuleista kas nors gero nuo jūsų Viešpaties. Bet Allahas pasirenka Savo Gailestingumui tą, ką Jis nori. Ir Allahas yra Didžio Dosnumo Savininkas.

106. Kuria tik eilutę (apreiškimą) Mes panaikiname arba priverčiame užmiršti, Mes suteikiame geresnę arba panašią į ją. Argi nežinote, kad Allahas gali viską?

107. Argi nežinojote, kad Allahui priklauso dangų ir žemės valdžia? Ir be Allaho jūs neturite nei jokio vali (globėjo ar sergėtojo), nei jokio padėjėjo.

108. Ar jūs norite prašyti savo Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) kaip buvo paprašytas Mūsa (Mozė) prieš tai (t. y. parodyk mums aiškiai mūsų Viešpatį)? Ir tas, kuris iškeičia Tikėjimą į netikėjimą, iš tiesų, nuklydo nuo Tiesaus Kelio.

109. Daugelis Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) norėtų, kad jie galėtų jus gražinti į netikėjimą po to, kai jūs patikėjote, iš jų pačių pavydo, netgi po to,

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ
اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَتَّيْنَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ
خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

*مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِّمَّهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفَرَ
يَلْأَيِّنْ فَمَا كُنَّا سِوَا السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمُ
مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ

¹ [10] (2:104) Raina: arabų kalboje reiškia: „Būk atsargus, išklausk mus ir mes klausomės tavęs“, o hebrajų kalboje tai reiškia įžeidimą. Judėjai sakydavo tai Pranašui ﷺ turėdami blogus ketinimus. (Žr. ają 4:46).

kai tiesa (jog Muchammedas ﷺ yra Allaho Pasiuntinys) tapo jiems akivaizdi. Bet atleiskite ir dovanokite (jiems), iki Allahas duos Savo Įsakymą. Iš tiesų, Allahas gali viską. [11]¹

110. Ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duokite Zakat, ir kad ir kokį gerą (Allaho mėgstamą darbą) jūs atliksite prieš save, rasite jį (t. y. atlygį) pas Allahą. Be abejonės, Allahas yra Matantis tai, ką jūs darote.

111. Ir jie sako: „Niekas neižengs į Rojų, nebent jis bus judėjas arba krikščionis.“ Tai tėra troškimai. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pateikite savo įrodymus, jei esate teisūs.“

112. Taip! Tas, kuris nulenkia savo veidą priešais Allahą (t. y. seka Allaho tikėjimu – islamiškuoju monoteizmu) ir yra Muhsin [12], - jo atlygis pas jo Viešpatį (Allahą). Tokiam nebus baimės, anei jis liūdės.“

113. Judėjai sako, kad krikščionys niekuo nesivadovauja (t. y. yra neteisingo tikėjimo), ir krikščionys sako, kad judėjai niekuo nesivadovauja (t. y. yra neteisingo tikėjimo), nors jie visi recituoja Raštą. Panašius į jų žodžius sakė ir tie (pagonys), kurie neišmano. Allahas spręs tarp jų, kurie nesutaria Prikėlimo Dieną.

114. Ir kas yra neteisesni, nei tie, kurie uždraudė Allaho Vardo garbinimą ir dažną minėjimą (t. y. maldas, maldavimus ir t. t.) Allaho mečetėse ir siekia sunaikinti? Nederėjo tokiems įžengti į jas (Allaho mečetės), išskyrus iš baimės. Jiems –

أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ
فَاعْتَمُواْ وَاصْصَمُواْ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١١﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

تِلْكَ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَى عَلَىٰ شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ
يُذَكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَاسْعَىٰ فِي خَرَابِهَا
أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا

¹ [11] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos aja 9:29.

¹¹ [12] (2:212) Muhsin – geradaris, kuris atlieka gerus darbus visiškai vien tik dėl Allaho, nesistengdamas tik gerai pasirodyti ar užsitarnauti šlovę ar garbę ir t. t., ir daro tai pagal Allaho Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Sunną.

nemalonė šiame gyvenime ir jie patirs didžiulę kančią Amžinybėje.

115. Ir Allahui priklausio rytai ir vakarai, taigi kur besigręšite, ten – Allaho Vėdas (ir Jis yra Aukštai, virš Savo Sosto). Be abejo, Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.

116. Ir jie (judėjai, krikščionys ir pagonys) sako: „Allahas turi sūnų (vaikus arba palikuonis). Šlovė Jam (Išaukštintas Jis virš visko, ką Jam priskiria). Ne, Jam priklausio viskas, kas yra danguose ir žemėje, ir visi paklusniai pasiduoda Jam (garbinime).

117. (Jis yra) Dangų ir žemės Kūrėjas. Kai Jis nusprendžia dėl ko nors, Jis tepasako: „Būk!“ - ir jis yra.

118. O tie, kurie neišmano, sako: „Kodėl Allahas nekalba su mumis (akis į akį) arba kodėl mums nepasirodo ženklas?“ Taip sakė žmonės iki jų, panašios reikšmės žodžius. Jų širdys vienodos. Mes tikrai paruošėme aiškius ženklus žmonėms, kurie tvirtai tiki.

119. Iš tiesų, Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) su tiesa (islamu), geros žinios nešėją (tiems, kurie tiki tuo, ką tu atnešei, kad jie įžengs į Rojų) ir perspėjėją (tiems, kurie netiki tuo, ką tu atnešei, kad jie pateks į Pragaro Ugnį). [13] Ir tu nebūsi klausinėjamas apie liepsnojančios Ugnies gyventojus.¹

120. Niekada nei judėjai, nei krikščionys nebus patenkinti tavimi (Muchammedai ﷺ), kol tu nepaseksi jų tikėjimu. Sakyk: „Iš tiesų, Allaho Teisingas Vėdimas (t. y. islamiškasis monoteizmas) - tai

خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ
وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمُهُ ﴿١١٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿١١٧﴾

يَدْبِغُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ
أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ
بَيَّنَّا آيَاتِنَا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٩﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا
تَسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ
حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ
الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي

¹ [13] Žr. ajos 3:85 išnašą.

(vienintelis) Teisingas Vedimas.“ Ir jei tu (Muchammedai ﷺ), sektum jų (judėjų ir krikščionių) norais po to, ką gavai iš Žinojimo (t. y. Koraną), neturėtum prieš Allahą nei jokio vali (globėjo ar sergėtojo), nei jokio padėjėjo.

121. Tie (iš Bani Israyl, kurie priima islamą), kuriems Mes davėme Knygą [Tauratą (Torą)] [arba tie (Muchammedo ﷺ kompanjonai), kuriems Mes davėme Knygą (Koraną)], recituoja ją (t. y. paklūsta jos nurodymams ir seka jos mokymais) taip, kaip ji turi būti recituojama (t. y. sekama), jie – tie, kurie tuo tiki. O kas netiki juo (Koranu), jie yra tie, kurie yra pralaimėtojai.

122. Israelio (Izraelio) vaikai, atminkite Mano Malonę, kurią suteikiau jums ir tai, jog skyriau jums pirmenybę prieš Alamyn [(jūsų laikų) žmoniją ir džinus].

123. Ir bijokite (Teismo) Dienos, kai nė vienas žmogus nebus naudingas kitam, ir kompensacija nebus priimta iš jo, ir užtarimas nebus jam naudingas, ir jiems nebus pagalbėta.

124. Ir (atminkite), kai Ibrahim (Abraomo) Viešpats [t. y. Allahas] išbandė jį (tam tikrais) [sakymais, kuriuos jis įvykdė. Jis (Allahas) tarė (jam): „Iš tiesų, Aš ketinu paskirti tave Imam (vedliu) žmonijai (kad jie sektų tavimi).“ [Ibrahimas] paklausė: „Ir iš mano palikuonių tarpo (paskirti vedliais)?“ (Allahas) tarė: „Mano Pažadą (dėl Pranašavimo) neapima Zalimūn (daugiadiėvių ir nusidėjėlių).“

125. Ir (atminkite), kai Mes padarėme Namą (Kaabą Mekkoje) lankoma vieta žmonijai ir saugia vieta. Ir naudokite jūs (žmonės) Ibrahim (Abraomo) Makam (vietą) [arba akmenį ant kurio Ibrahimas (Abraomas) stovėjo, kai jis statė Kaabą]

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ
تِلَاوَتِهِ ؕ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ؕ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِهِ ؕ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿١٢٣﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

*وَإِذْ أَبَتَىٰ إِبْرَاهِيمُ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ
قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَبَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا
وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا

maldos vieta. Ir Mes įsakėme Ibrahimui (Abraomui) ir Ismailui (Izmaeliui) apvalyti Mano Namą (Kaabą Mekkoje) tiems, kurie suka ratus (Tavaf) [14] aplink ją, arba pasilieka (Itikaf) [15], arba lenkiasi, arba puola kniūbsčiomis (maldos metu).¹

126. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, padaryk šį miestą (Mekką) saugia vieta ir suteik jos gyventojams vaisių, tiems iš jų, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną.“ Jis (Allahas) atsakė: „O tiems, kurie netiki, Aš paliksiu jį pasitenkinime kuriam laikui, paskui Aš priversiu jį kankintis Ugnyje ir iš tiesų blogiausias tai tikslas!“

127. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) ir (jo sūnus) Ismailis (Izmaelis) kėlė Namą (Kaabos Mekkoje) pamatus, (sakydami): „Mūsų Viešpatie, priimk (šį tarnavimą) iš mūsų. Iš tiesų, Tu esi Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

128. „Mūsų Viešpatie, padaryk mus paklusniais Tau ir (padaryk mūsų) iš mūsų tautos paklusniais Tau, ir parodyk mums mūsų Manasik (piligriminės kelionės – Hadžo ir Umros – ritualus). Iš tiesų, Tu esi Priimantis Atgailą, Gailestingiausiasis.

129. „Mūsų Viešpatie, atsiųsk jiems Pasiuntinį iš jų pačių tarpo (ir tikrai Allahas atsakė į jų maldavimą, atsiųsdamas Muchammedą ﷺ), kuris recituos jiems Tavo Eilutes ir mokys juos Knygos (šio Korano) ir Al-Hikma (visiško islamo įstatymų ir teisės išmanymo arba išminties arba Pranašavimo), ir apvalys juos. Iš tiesų, Tu esi Visagalis, Visa Išmanantis.“

إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ
مِنْهُمْ يَأْتِهِم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ
النَّارِ وَبُئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا
أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

¹ [14] Tavaf - garbinimo forma, susidedanti iš ėjimo aplink Kaabą. [15] Itikaf - atsiskyrimas tam tikram laiko tarpui, kurio metu atsiduodama tikrai Allho garbinimui ir liekama nuošalyje nuo žemiškų dalykų.

130. Ir kas nusigręžia nuo Ibrahimo (Abraomo) tikėjimo (t. y. islamiškojo monoteizmo), jei ne tas, kuris apkvailina save patį? Tikrai, Mes išrinkome jį šiame gyvenime ir, iš tiesų, Amžinybėje jis bus tarp teisingųjų.

131. Kai jo Viešpats tarė jam: „Paklusk (t. y. būk musulmonu)!“ Jis atsakė: „Aš paklusau (kaip musulmonas) Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui.“

132. Ir tai (paklusimą Allahui) įsakė savo sūnums Ibrahimas (Abraomas) ir Jakūbas (Jokūbas), (sakydami): „Mano sūnūs, Allahas parinko jums (tikraji) tikėjimą, taigi nemirkite niekaip kitaip tik islamo tikėjime (kaip musulmonai – islamiškajame monoteizme).“

133. Arba buvote jūs liudytojai, kai mirtis pasiekė Jakūbą (Jokūbą)? Kai jis sakė savo sūnums: „Ką jūs garbinsite po manęs?“ Jie atsakė: „Mes garbinsime tavo Ila (Dievą – Allahą), mūsų tėvų – Ibrahimo (Abraomo), Ismailio (Izmaelio), Ishako (Izaoko) Ila (Dievą), Vieną Ila (Dievą) ir Jam mes paklusime (islame).“

134. Tai buvo bendruomenė, kuri išnyko. Jie gaus atlyginimą už tai ką jie įgijo, o jūs – už tai, ką jūs įgijote. Ir jūs nebūsime klausinėjami apie tai, ką jie darė.

135. Ir jie sako: „Būkite judėjai arba krikščionys, tada jūs būsite teisingai vedami.“ Sakyk (jiems Muchammedai ﷺ): „Ne, (mes sekame) tik Ibrahimo (Abraomo) tikėjimu, Hanifa [islamiškuoju monoteizmu, t. y. nieko kito, tik Allah (Vienintelio) garbinimas] ir nebuvo jis iš Al-Mušrikūn (tų, kurie garbino kitus šalia Allah - žr. aja 2:105).“

وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفَةٍ
نَفْسِهِ ۚ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِنَّ
اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ
إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا
نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالْآبَاءَ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۚ قُلْ
بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Sakykite (musulmonai): „Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums apreikšta, ir tuo, kas buvo apreikšta Ibahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], ir tuo, kas buvo suteikta Mūsai ((Mozei) ir Isai (Jėzui), ir tuo, kas buvo suteikta Pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame nė vieno iš jų ir Jam mes paklusome (islame).“

137. Taigi jei jie tiki taip, kaip tikite jūs, tada jie yra teisingai vedami. Bet jei jie nusigręžia, tada jie tėra tik (tiesos) priešingybėje. Taigi Allahas padės jums prieš juos. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

138. [Mūsų Sibgha (tikėjimas) yra] Allaho Sibgha (tikėjimas) ir kuris Sibgha (tikėjimas) gali būti geresnis nei Allahas? Ir mes esame Jo garbintojai.

139. Sakyk (Muchammedai ﷺ judėjams ir krikščionims): „Ar jūs ginčijatės su mumis apie Allahą, kai Jis yra mūsų Viešpats ir jūsų Viešpats? Ir mums bus atlyginta už mūsų darbus ir jums – už jūsų darbus. Ir mes esame nuoširdūs Jam [garbinimu ir paklusnumu (t. y. mes garbiname Jį Vienintelį ir nieko kito ir mes paklustame Jo [sakymams]).“

140. Arba jūs sakote, kad Ibrahimas (Abraomas), Ismailis (Izmaelis), Ishakas (Izaokas), Jakūbas (Jokūbas) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonys] buvo judėjai arba krikščionys? Sakyk: „Jūs geriau žinote ar Allahas (Žino geriau, kad jie visi buvo musulmonai)? Ir kas yra labiau neteisus nei tas, kuris slepia liudijimą [t. y. tikėti Pranašu Muchammedu ﷺ, kai jis ateis, kaip įrašyta jų Knygoje (žr. aja 7:157)], iš Allahas? Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.“

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٦﴾

فَإِنِ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ ۖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عٰبِدُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿٣٩﴾

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۚ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمَ اللّٰهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

141. Tai buvo bendruomenė, kuri išnyko. Jie gaus atlyginimą už tai ką jie įgijo, o jūs – už tai, ką jūs įgijote. Ir jūs nebūsite klausinėjami apie tai, ką jie darė.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

142. Kvailai iš žmonių tarpo (pagonys, veidmainiai ir judėjai) sakys: „Kas nusuko juos (musulmonus) nuo jų Kiblos [maldos krypties (į Jeruzalės pusę)], į kurią jie gręždavosi maldoje?“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahui priklauso rytai ir vakarai. Jis išveda į Teisingą Kelią tuos, kuriuos nori.“

*سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ
عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

143. Taigi Mes padarėme jus [tikrus musulmonus – teisingai tikinčius islamiškuoju monoteizmu, teisingus Pranašo Muchammedo ﷺ ir jo Sunnos (teisinių papročių) pasekėjus] teisinga (ir geriausia) tauta tam, kad jūs būtumėte liudytojai žmonijai, o Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) būtų liudytojas jums. Ir Mes padarėme Kiblą (maldos kryptį į Jeruzalės pusę), į kurią jūs gręždavotės, tam, kad atskirtume tuos, kurie sekė Pasiuntiniu (Muchammedu ﷺ), nuo tų, kurie nusisuks (t. y. nepaklus Pasiuntiniui). Iš tiesų tai buvo sunku, išskyrus tiems, kuriuos Allahas vedė teisingai. Ir Allahas niekada neleis jums prarasti tikėjimo (t. y. tų maldų, kurios buvo atliktos į Jeruzalės pusę). Iš tiesų, Allahas yra pilnas Geranoriškumo, Gailestingiausiasis žmonijai.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ
لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَادَهُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

144. Iš tiesų, Mes matėme, kaip gręžei savo (Muchammedai ﷺ) veidą į dangų. Be abejo, Mes atgręšime jus į Kiblą (maldos kryptį), kuri jums patiks. Taigi, gręžkite savo veidus į Al-Masdzid-Al-Haram pusę (Mekkoje). Ir kur jūs bebūtumėte, gręžkite savo veidus (maldoje) į tą pusę. Neabejotinai žmonės, kuriems buvo duotas Raštas (t. y. judėjai ir krikščionys) gerai tai žino, kad (jūsų gręžimasis į Kaabos pusę

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَنُؤَيِّنَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا
اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

Mekkoje) yra Jų Viešpaties tiesa. Ir Allahas nėra nežinantis to, ką jie daro.

145. Ir net jei jūs pateiktumėte Rašto žmonėms (judėjams ir krikščionims) visus Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), jie nesektų jūsų Kibla (maldos kryptimi), ir jūs neseksite jų Kibla (maldos kryptimi). Ir jie neseks vienas kito Kibla (maldos kryptimi). Iš tiesų, jei jūs seksite jų pageidavimais po to, kai gavote žinojimą (iš Allah), tada iš tikrųjų jūs būsite iš Zalimūn (daugiadiėvių, nusidėjėlių).

146. Tie, kuriems Mes davėme Raštą (judėjai ir krikščionys) atpažįsta jį (Muchammedą ﷺ arba Kaabą Mekkoje) kaip jie atpažįsta savo sūnus. Bet iš tiesų, dalis jų slepia tiesą, ją žinodami [t. y. Muchammedo ﷺ savybes, kurios yra aprašytos Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje)].

147. (Tai yra) tiesa iš jūsų Viešpaties. Taigi nebūkite iš tų, kurie abejoja.

148. Kiekvienai tautai yra kryptis, į kurią jie gręžiasi (savo maldose). Taigi skubėkite link to, kas yra gera. Kad ir kur bebūtumėte, Allahas surinks jus kartu (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, Allahas turi galią viskam.

149. Ir kur tik imatės (maldų), gręžkite savo veidus į Al-Masdzid-Al-Haram pusę (Mekkoje). Tai tikrai yra tiesa iš jūsų Viešpaties. Ir Allahas nėra nežinantis to, ką jūs darote.

150. Ir kur tik imatės (maldų), gręžkite savo veidus į Al-Masdzid-Al-Haram pusę (Mekkoje), ir kur tik jūs esate, gręžkite savo veidus link jos (kai meldžiatės), kad žmonės neturėtų prieš jus jokių įrodymų, išskyrus tuos, kurie yra nusidėjėliai. Taigi

وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةً هُوَ مُوَلِّيَهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

nebijokite jų, bet bijokite Manęs! Ir tam, kad Aš užbaigčiau Savo Malones jums, ir tam, kad jūs būtumėte teisingai vedami.

151. Kaip Mes siuntėme jums Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) iš jūsų tarpo (kad užbaigčiau Savo Malones jums), recituojantį jums Mūsų Eilutes (Koraną) ir apvalantį jus, ir mokantį jus Knygos (Korano) ir Hikma (t. y. Sunnos, islamo nurodymų ir fikh – teisės), ir mokantį jus to, ko jūs nežinojote.

152. Taigi, prisiminkite Mane (melsdamiesi, šlovindami), Aš prisiminsiu jus. Ir būkite dėkingi Man (už Mano nesuskaičiuojamas Malones jums) ir nebūkite Man nedėkingi.

153. O jūs, kurie tikite! Ieškokite pagalbos kantrybėje ir As-Salat (maldoje). Iš tiesų, Allahas yra su As-Sabirūn (kantriaisiais).

154. Ir nesakykite apie tuos, kurie yra nužudyti vardan Allaho: „Jie – mirę.“ Ne, jie gyvi, bet jūs to nesuvokiate.

155. Ir be abejo Mes išbandysime jus kuo nors iš baimės, alkio, turto praradimo, gyvo ir vaisių, bet duosime gerą žinią As-Sabirūn (kantriesiems).

156. Kurie patirdami nelaimę sako: „Iš tiesų, Allahui mes priklausome ir iš tiesų, pas Jį mes sugrįšime.“

157. Jie yra tie, kuriems yra (duotas) Salavat (t. y. kurie yra palaiminti ir kuriems bus atleista) iš jų Viešpaties, ir (jie yra tie, kurie) patiria Jo Gailestingumą, ir jie yra tie, kurie yra teisingai vedami.

عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
فَلَا تَحْسَبُوهُمْ وَآخُسُونِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو
عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

فَإِذْ تَضَرَّعُوا أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتٌ
بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ
وَنَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

158. Iš tiesų, As-Safa ir Al-Marva (dvi kalvos Mekkoje) yra Allaho Ženkilai. Taigi tam, kuris atlieka Hadžą arba Umrą (piligriminę kelionę) į Namą (Kaabą Mekkoje), nėra nuodėmės jam atlikti ėjimą (Tavaf) tarp jų (As-Safa ir Al-Marva). Ir tas, kas daro gera savo noru, - iš tiesų, Allahas Visa Suprantantis, Visa Žinantis.

159. Iš tiesų, tie, kurie slepia aiškius įrodymus, įkalčius ir teisingą vedimą, po to, kai Mes padarėme tai akivaizdžiu Knygos žmonėms, jie yra prakeikti Allaho ir prakeikti tų, kurie prakeikia.

160. Išskyrus tuos, kurie gailisi ir daro gerus darbus, ir atvirai pripažįsta (tiesą, kurią jie nuslėpė). Šie! Aš priimsiu jų atgailą. Ir Aš esu Tas, Kuris priima atgailą, Gailestingiausias.

161. Iš tiesų, tie, kurie netiki ir miršta būdami netikinčiasiais, jiems Prakeiksmas Allaho ir angelų, ir žmonijos.

162. Jie gyvens ten (prakeikime, Pragare), nei jų bausmė bus palengvinta, nei jiems bus leista atsikvėpti.

163. Ir jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas – Allahas), La ilaha illa Huva (nėra nieko, kas turėtų teisę būti garbinamas, tik Jis vienas), Maloningiausias, Gailestingiausias.

164. Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrimo, bei nakties ir dienos kaitoje, ir laivuose, kurie skrodžia jūra su tuo, teikdami naudą žmonijai, ir vandenyje (lietuje), kurį Allahas nuleidžia iš dangaus ir tuo atgaivina žemę po jos mirties, ir visų rūšių būtybių, kurias Jis ten paskleidė, judėjime (gyvenime), ir vėjų bei debesų, kurie laikomi tarp

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ (١٥٨)

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ﴾ (١٥٩)

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (١٦٠)

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (١٦١)

﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ (١٦٢)

﴿وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (١٦٣)

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْبَثَ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ

dangaus ir žemės, krypties pakeitime, tikrai yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, ženklai ir t. t.) suvokiantiems žmonėms.

165. Ir tarp žmonių yra keli, kurie priskiria (garbinimui) kitus šalia Allah'o kaip priešininkus (Allahui). Jie myli juos kaip ir myli jie Allahą. Bet tie, kurie tiki, myli Allahą labiau (nei ką nors kitą). Jei tik tie, kurie elgiasi blogai, galėtų suvokti, (jog) matydami jų bausmę, (jie bus tikri), kad visa galia priklauso Allahui ir kad Allahas yra Rūstus bausdamas.

166. Kai tie, kuriuos sekė, išsižadės (sakys esantys nekalti dėl) tų, kurie (jais) sekė, ir jie pamatys kančias, tada visi jų ryšiai bus nutraukti.

167. Ir tie, kurie (paklaidinti) sekėjai, sakys: „Jei tik mes turėtume dar vieną galimybę grįžti (į žemiškąjį gyvenimą), mes išsižadėtume (sakytume esantys nekalti dėl) jų, kaip jie išsižadėjo (sakė esantys nekalti dėl) mūsų.“ Taigi Allahas parodys jiems jų darbus kaip pasigailėjimą jiems. Ir jie niekada neištrūks iš Ugnies.

168. Žmonės, valgykite iš to, kas yra leistina ir gera žemėje, ir neskite Šaitan (Šėtono) pėdomis. Iš tiesų, jis yra jums aiškus priešas.

169. Jis [Šaitan (Šėtonas)] įsako jums tik tai, kas yra bloga ir Fahša (nuodėminga), ir tai, kad sakytumėte jūs prieš Allahą tai, ko jūs nežinote.

170. Kai jiems sakoma: „Sekite tuo, ką Allahas nuleido.“ Jie sako: „Ne, mes seksime tuo, ką mūsų tėvai sekė.“ (Argi jie taip darytų!), net jei jų tėvai nieko nesuvokė ir nebuvo teisingai vedami?

الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لِآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ
أُنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ
مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا
طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٩﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَنفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

171. Ir pavyzdys tų, kurie netiki, yra kaip tas, kuris rėkia tai (avių bandai), kuri nieko negirdi, tik šauksmus ir verskus. (Jie yra) kurti, nebūlys ir akli. Taigi jie nesuvokia.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَكُمْ عُمْ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٧١﴾

172. O jūs, kurie tikite (Allaho Vienumu – islamiškuoju monoteizmu), valgykite iš leistinų dalykų tai, ką Mes jums suteikėme, ir būkite dėkingi Allahui, jei iš tiesų Jis yra Tas, Kurį jus garbinate.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٧٢﴾

173. Jis uždraudė jums tik Maita (negyvus gyvūnus) ir kraują, ir kiaulės mėsą, ir tai, kas paskersta kaip auka kitų, o nei Allaho vardan (arba buvo paskersta stabams, neminint Allaho Vardo skerdimo metu). Tačiau jei kas nors yra priverstas, esant būtinam reikalui, nenorint tyčia nepaklūsti ar peržengti nustatytas ribas, - tada nėra jam nuodėmės. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَ بِهِ لَغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٣﴾

174. Iš tiesų, tie, kurie slepia iš Knygos tai, ką Allahas nuleido, ir už tai įgyja mažą naudą (žemiškuosius dalykus), jie nieko nededa į savo pilvus, išskyrus ugnį. Allahas nekalbės jiems Prikėlimo Dieną, nei ištyrins juos, ir jiems bus skausminga kančia.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْمَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

175. Tai yra tie, kurie nusipirko nuodėmę už Teisingo Vedimo kainą, ir kančią už Atleidimo kainą. Taigi kokie jie drąsūs (atlikdami blogus darbus, kurie įstums juos) į Ugnį.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿٧٥﴾

176. Taip yra todėl, kad Allahas nuleido Knygą (Koraną) tiesoje. Ir iš tiesų, tie, kurie ginčijosi dėl Knygos, yra toli, priešpriešoje.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٧٦﴾

177. Al-Bir (dievobaimingumas, teisingumas ir visi paklusnūs Allahui veiksmai ir t. t.) nėra tai, kad jūs gręžiate veidus į rytus ir (arba) į vakarus (maldose). Tačiau Al-Bir yra (savybė) to, kuris tiki Allahą, Paskutiniąją Dieną, angelus, Knygas, Pranašus ir dalina savo turta, nepaisydamas meilės jam, giminėms, našlaičiams ir Al-Masakin (vargingiesiems), ir keliautojams, ir tiems, kurie prašo, ir vergų išlaisvinimui. (Pamaldus yra tas, kuris) atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat, ir tas, kuris ištęsi savo pažadą, jį davęs, ir tas, kuris yra kantrus dideliame skurde ir negalavime (ligoje) ir kovos metu (per mūšius). Tokie yra tiesos žmonės ir jie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. aja 2:2).

178. O jūs, kurie tikite! Al-Kisas (lygiateisiškumo baudmės įstatymas) yra nurodytas jums žmogžudystės atveju: laisvasis už laisvajį, vergas už vergą, moteris už moterį. Bet jei žudikui atleidžia nužudytojo brolis (arba giminės ir t. t.) už kraujo pinigų, tada tvirtai ir sąžiningai to laikytis ir sąžiningai sumokėti kraujo pinigų paveldėtojams. Tai – palengvinimas ir gailestingumas iš jūsų Viešpaties. Ir po to, tas, kuris peržengs nustatytas ribas (t. y. paėmęs kraujo pinigų nužudys žudiką), tai jam (bus paskirta) skausmingą kančią.

179. Al-Kisas (lygiateisiškumo baudmės įstatyme) yra gyvybė (jos išgelbėjimas) jums, suvokiantys žmonės, tam, kad taptumėte jūs Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais – žr. aja 2:2).

180. Nurodyta jums, jog mirčiai pasiekus kurį iš jūsų, jei jis palieka turto, kad jis paliktų testamentą tėvams ir artimiausiems giminaičiams, protingai paskirstęs. (Tai yra) Al-Mutakūn (dievobaimingųjų – žr. aja 2:2) pareiga.

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْمَبَأِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٧٧﴾﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۚ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٧٩﴾﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٨٠﴾﴾

181. Tada, jei kas pakeičia paliktą testamentą jį išgirdęs, - nuodėmė bus tiems, kurie, pakeičia. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ
عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

182. Tačiau, jei jis baiminasi testamento palikėjo kokio nors neteisingo poelgio arba skriaudos, ir dėl to sudaro taiką tarp suinteresuotų šalių, nebus nuodėmės jam. Be abejo, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

183. O jūs, kurie tikite! As-Saum (pasninko) [16] laikymasis yra nurodytas jums, kaip jis buvo nurodytas tiems, iki jūsų, tam, kad galėtumėte tapti Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais – žr. 2:2)¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

184. [Saum (pasninkavimo) laikymasis yra] nustatyta dienų skaičių. Tačiau jei kuris iš jūsų serga arba yra kelionėje, - tas pats skaičius (turėtų būti kompensuotas) iš kitų dienų. O tie, kurie gali pasninkauti apsunkintai (pavyzdžiui, seni žmonės), jie turi (pasirinkimą – pasninkauti arba pamaitinti Miskin (vargingąjį) (už kiekvieną dieną). Tačiau bet kuriam, darančiam gera savo noru, - jam bus geriau. Ir pasninkavimas – geriau tau, jei tik žinotum. [17]¹¹

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ
تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

185. Ramadano mėnuo, kuriuo buvo apreikštas Koranas, teisingas vedimas žmonijai ir aiškūs įrodymai vedimui ir kriterijus (tarp teisingo ir klaidingo). Taigi kuris iš jūsų mato (pusmėnulį pirmąją naktį) mėnesį (Ramadano, t. y. yra savo namuose), turi laikytis Saum (pasninko) tą mėnesį, o kuris serga arba yra kelionėje, - tas pats skaičius [dienų, kuriomis jis

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ

¹ [16] As-Saum reiškia pasninką, t. y. susilaikymą nuo valgymo, gėrimo, lytinių santykių ir t. t. nuo Fadžr (ankstaus ryto, aušros) maldos pradžios iki saulėlydžio.

¹¹ [17] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos toliau esančia aja 2:185, su keleta išimčių, t. y. dėl labai senų žmonių, nėštumo ir t. t.

nesilaikė Saum (pasninko) turi būti kompensuojamas] iš kitų dienų. Allahas nori jums palengvinimo ir Jis nenori jūsų apsunkinti. (Jis nori, kad jūs) išpildytumėte tą patį skaičių (dienų) ir tada jūs turite aukštinti Allahą [t. y. sakyti Takbir (Allahu Akbar - Allahas yra Didis)] dėl to, kad jus išvedė į tiesų kelią tam, kad jūs būtumėte Jam dėkingi.

186. Ir kai Mano vergai klausia (Muchammedai ﷺ) apie Mane, tada (atsakyk jiems). Aš iš tiesų esu arti (Savo Žinojimu). Aš atsakau į prašančiojo kreipimąsi, kai jis šaukiasi Manęs (be jokių tarpininkų). Taigi lai jie paklūsta Man ir tiki Mane, tam, kad jie būtų vedami teisingai.

187. Leistina jums turėti intymius santykius su savo žmonomis As-Saum (pasninko) naktį. Jos yra Libas [t. y. kūno apdangalas arba priedanga arba Sakan (t. y. jūs mėgaujatės gyvenimu su jomis – kaip sakoma ajoje 7:189)] jums ir jūs esate tas pats joms. Allahas žino, kad jūs apgaudinėdavote save, taigi Jis atsigręžė į jus (priėmė jūsų atgailą) ir atleido jums. Taigi dabar turėkite intymius santykius su jomis ir siekite to, ką Allahas nulėmė jums (palikuonių), ir valgykite bei gerkite iki balta aušros giją (šviesą) galėsite atskirti nuo juodosios gijos (nakties tamsos). Tada tęskite savo Saum (pasninką) iki sutemos. Ir neturėkite intymių santykių su jomis (savo žmonomis), būdami Itikaf (t. y. atsiriboję nuo žemiškųjų reikalų maldoms) mečetėse. Yra Allahο (nustatytos) ribos, taigi nesiartinkite prie jų. Taip Allahas padaro aiškiais Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus, apreiškimus, eilutes, įstatymys, leistinus ir draudžiamus dalykus, Allahο nustatytas ribas, nurodymus) žmonijai tam, kad jie taptų Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais – žr. aja 2:2).

الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٦﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٧﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالَّذِينَ بَشِيرُهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ ۚ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَجِدِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۖ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

188. Ir nevalgykite vienas kito turto neteisėtai (neleistiniais būdais, pavyzdžiui, vogdami, grobdami, apgaudinėdami ir t. t.), anei duokite kyšius valdovams (teisėjams prieš dėstydami savo reikalą), kad tyčia nuodėmingai nesurytumėte kitų turto dalį.

189. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie mėnulio fazes. Sakyk: „Tai ženklai, skirti pažymėti nustatytus laiko tarpus, žmonėms ir piligriminei kelionei. Al-Bir (dievobaimingumas, teisingumas) nėra tai, kad jūs įžengtumėte į namus iš galo. [18] Tačiau Al-Bir (yra savybė tu), kurie bijo Allaho. Taigi ženkite į namus pro tinkamas duris ir bijokite Allaho tam, kad būtumėte sėkmingi.¹

190. Ir kaukitės vardan Allaho su tais, kurie kaunasi su jumis, bet neperženkite ribų. Iš tiesų, Allahas nemėgsta nusidėjėlių. [Tai pirmoji apreikšta eilutė, susijusi su Džihadu, bet ji buvo papildyta kita eilute 9:36].

191. Ir žudykite juos ten, kur tik su jais susidursite (kovoje), ir priverskite juos palikti vietą, kurią jie privertė jus palikti - tai yra Mekka. Ir Al-Fitna [19], kuri sustabdo tikinčiuosius nuo garbinimo, verčia grįžti prie netikėjimo ir nedėkingumo, yra blogiau nei žudymas. Ir nekovokite su jais Al-Masdzid-Al-Haram (Mekkos draustinyje), nebent jie (pirmieji) kovoja su jumis. Bet jei jie puola jus, tada žudykite juos. Toks yra atpildas netikintiesiems.¹¹

192. Tačiau jei jie liaunasi, tada Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتُذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

﴿١٨٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
لِلنَّاسِ وَالْحُجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ
اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُم
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ
مِّنْ حَيْثُ أَخْرِجُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ
الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ
كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩٢﴾

﴿١٩٣﴾ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

¹ [18] Arabų pagonyms turėjo prietaringą paprotį iš piligriminės kelionės grįžtant namo žengti į namus pro galines, bet ne priekines, duris.

¹¹ [19] Al-Fitna: daugiadienvystė, nebetikėjimas po to, kai buvo patikėta Allahą, arba priespauda, arba išbandymai, arba didžiulės nelaimės arba bėdos.

193. Ir kovokite su jais tol, kol daugiau nebelieka Fitnah (netikėjimo ir kitų šalia Allaho garbinimo) ir (visas ir visų rūšių) garbinimas yra tik Allahui (Vieninteliui) [20]. Tačiau jei jie liaunasi, tada nustokite su jais kovoti. Negali būti jokios agresijos, išskyrus prieš Az-Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių, kurie slegia ir neleidžia žmonėms eiti Allaho keliu).¹

194. Draudimų mėnuo yra dėl draudimų mėnesio, ir dėl draudžiamų dalykų yra Lygiateisiškumo teisė (Kisas). Taigi, jei kas peržengia draudimus priešais jus, jūs taip pat perženkite draudimus prieš jį. Ir bijokite Allaho, ir žinokite, kad Allahas yra su Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais – žr. ają 2:2).

195. Ir leiskite vardan Allaho (t. y. visų rūšių Džihadą) ir nepulkite į susinaikinimą (nenaudodami savo turto vardan Allaho), ir darykite gerą. Iš tiesų, Allahas myli Al-Muhsinūn [21] (gera darančius).²

196. Ir tinkamai atlikite (t. y. visus ritualus pagal Pranašo Muchammedo ﷺ mokymą) Hadžą ir Umrą (t. y. piligriminę kelionę į Mekką) vardan Allaho. Tačiau jei jums sutrukdoma (pabaigti juos), aukokite Hadi (gyvulį, t. y. avį, karvę arba kupranugarį) tokį, kokį išgalite, ir neskuskite savo galvų iki Hadi pasiekia aukojimo vietą. O jei kuris jūsų serga arba turi galvos odos negalavimų (dėl ko reikia skusti galvą), jis turi sumokėti Fidją (išpirką) - arba laikytis Saum (pasninko) (tris dienas), arba duoti Sadaka (labdarą – pamaitinti šešis varginguosius), arba paaukoti (vieną avį). O taikos metu, kas atliko Umrą Hadžo mėnesiais prieš (atlikdamas) Hadžą (t. y. Hadž-at-Tamatu ir Al-Kiran), jis turi paskersti Hadi tokį, kokį išgali, bet jei jis

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الدِّينَ لِلَّهِ فَإِنْ آنْتَهُوْا فَلَا عُدُوْنَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِيْنَ ﴿٢٠﴾

الشَّهْرُ الْحَرَامَ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ
قِصَاصٌ مَّنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا
بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَأَيُّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا
رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ
كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ
رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ
نُسْكٍَ فَإِذَا أُمِنْتُمْ فَمِنَ تَمَتُّعٍ بِالْعُمْرَةِ إِلَى
الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ
يَجِدْ فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا
رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ
يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

¹ [20] Žr. ają 8:39 ir jos išnašą.

² [21] Žr. ają 2:112.

neišgali to, jis turi laikytis Saum (pasninko) tris dienas Hadžo metu ir septynias dienas po grįžimo (į savo namus), iš viso dešimt dienų. Tai tam, kurio šeimos nėra Al-Masdzid-Al-Haram (t. y. ne Mekkos gyventojui). Ir stipriai bijokite Allaho ir žinokite, kad Allahas Rūstus bausdamas [22].¹

197. Hadžas (piligriminė kelionė) yra gerai žinomais mėnesiais (t. y. islamiškojo kalendoriaus dešimtąjį, vienuolikąjį ir pirmosiomis dešimt dviliktąjį mėnesio dienomis). Taigi kas ketina atlikti Hadžą [23] tuo metu (pereidamas į Ihram būseną), neturėtų turėti intymių santykių (su savo žmona), nei daryti nuodėmių, nei ginčytis Hadžo metu. Ir visa, ką gero darote, (būkite tikri), Allahas žino. Ir pasiimkite atsargų (su savimi) kelionei, bet geriausias aprūpinimas yra At-Takva (dievobaimingumas, teisingumas). Taigi bijokite Manęs, suvokiantys žmonės!!

198. Nėra nuodėmės jums, jei jūs siekiate savo Viešpaties Dosnumo (prekiaudami piligriminės kelionės metu). Tada, kai jūs paliekate Arafate [24], prisiminkite Allahą (garsiai sakydami Jo Šlovinimą) Mašar-il-Haram (vietoje) [25]. Ir prisiminkite Jį (maldaudami Allaho viso gėrio), nes Jis

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتَ وَلَا فَسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٣﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿٢٤﴾

¹ [22] Islamo priėmimas panaikina visas buvusias nuodėmes, kaip ir persikėlimas (vardan Allaho) bei Hadžas (piligriminė kelionė į Mekką).

¹¹ [23] Kas sakoma apie Hadž At-Tamatu, Hadž Al-Kiran ir Hadž Al-Ifrad? Kas neatsivedė Hadi su savimi, jis turėtų pabaigti Hadž Ihram būseną ir laikyti tai Umra (ir tada pereiti į kitą Ihram būseną Hadžui iš Mekkos ir t. t.). Yra trys būdai atlikti Hadž: a) Hadž At-Tamatu: tai reiškia, kad jūs neturite Hadi su savimi ir jūs pereinate į Ihram būseną pirmiausia atlikdami tik Umrą, o po Umros jūs pabaigate savo Ihram ir pereinate į kitą Ihram – Hadžui iš Mekkos, tačiau jūs turite paskersti Hadi. b) Hadž Al-Kiran: tai reiškia, kad jūs turite turėti Hadi su savimi ir turite atlikti Umrą, o tada Hadžą su ta pačia Ihram būseną. c) Hadž Al-Ifrad: tai reiškia, kad turite pereiti į Ihram būseną su intencija atlikti tik Hadžą, o Umros – neatlikti.

išvedė jus į tiesą, ir iš tiesų, prieš tai jūs buvote iš paklydusiųjų.^I

199. Tada išvykite iš vietovės, iš kurios visi žmonės išvyksta, ir prašykite Allah'o Jo Atleidimo. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

200. O kai pabaigsite savo Manasik [26], prisiminkite Allahą taip, kaip jūs prisimenate savo protėvius arba dar gilesniu prisiminimu. Bet iš žmonių yra keletas, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, suteik mums (Savo Dosnumą) šiame gyvenime!“. Ir tokiems nėra vietos Amžinybėje.^{II}

201. Ir iš jų yra keletas, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, suteik mums šiame gyvenime tai, kas yra gera, ir Amžinybėje tai, kas yra gera, ir apsaugok mus nuo Ugnies kančios!“

202. Jiems ten bus paskirta (Rojaus) dalis už tai, ką jie įgijo. Ir Allahas yra Greitas atpilde.

203. Ir prisiminkite Allahą nustatytomis Dienomis [27]. Tačiau nėra nuodėmės tam, kuris skuba išvykti per dvi dienas, ir nėra nuodėmės tam, kuris pasilieka, jei jo tikslas – daryti gera ir paklusti Allahui (bijoti Jo). Ir žinokite, kad jūs tikrai būsite surinkti pas Jį.^{III}

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا
لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ ﴿٢٠١﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

*وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ
تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

^I [24] Arafat: gerai žinoma vietovė netoli Mekkos, kur piligrimai turi praleisti 9-ąją Zul-Hidža mėnesio dieną. [25] Al-Mašar Al-Haram, t. y. Muzdalifa: gerai žinoma vietovė netoli Mekkos, kur piligrimai turi stabtelėti ir praleisti visą, arba didžiąją dalį, 10-ios Zul-Hidža mėnesio nakties.

^{II} [26] Manasik, t. y. Ihram, Tavaḥ aplink Kaabą bei As-Safa ir Al-Marva, pasiliekimas Arafate, Muzdalifoje ir Minoje, Džamarat Rami (apmėtymas akmenimis nurodytų stulpų Minoje), Hadi (gyvulio) skerdimas.

^{III} [27] Tai trys dienos, kuriomis pasilieka Minoje Hadžo metu – 11-oji, 12-oji ir 13-oji Zul-Hidža mėnesio dienos, daug kartų kartojant Allahu Akbar (Allahas yra Didis), taip pat skerdžiant Hadi (gyvulius) ir atliekant Džamarat Rami ritualą.

204. Ir iš žmonių yra tas, kurio kalba gali būti maloni tau (Muchammedai ﷺ) šiame žemiškajame gyvenime, ir jis šaukiasi Allaho paliudyti tai, kas yra jo širdyje, tačiau jis yra labiausiai vaidingas iš priešininkų.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۚ وَهُوَ
أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

205. O kai jis nusigręžia (nuo tavęs, Muchammedai ﷺ), tai jo pastangos šioje žemėje – daryti piktadarybes ir naikinti pasėlius ir galvijus. O Allahas nemėgsta piktadarybių.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾

206. Ir kai jam sakoma: „Bijokis Allaho“, išdidumas skatina jį (dar) nusižengti. Taigi, užteks jam Pragaro ir, iš tiesų, tai blogiausia iš poilsio vietų!

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادِ ﴿٢٠٦﴾

207. Ir iš žmonių yra tas, kuris parduotų save, siekdamas Allaho Patenkinimo. Ir Allahas yra kupinas Geranoriškumo (Savo) vergams.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

208. O jūs, kurie tikite! Priimkite islamą visiškai (paklusdami visiems islamo tikėjimo taisyklėms ir nurodymams) ir nesekite Šaitan (Šėtono) pėdomis. Tikrai! Jis jums yra akivaizdus priešas.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

209. Tada, jei jūs svyruojate po to, kai aiškūs ženklai (Pranašas Muchammedas ﷺ ir šis Koranas bei islamas) atėjo pas jus, žinokite, kad Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

فَإِن رَّزَلْتُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

210. Ar jie laukia, kad Allahas ateitų pas juos debesų ir angelų šešėlyje? (Tada) šis reikalas jau būtų nuspręstas. Ir pas Allahą grįžta visi reikalai (sprendimui).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ
مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۚ وَإِلَى
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

211. Paklauskite Israilio (Izrealio) vaikų, kiek aiškių Ajat (irodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.) Mes jiems suteikėme. Ir jei kas pakeičia Allaho Malonę po to, kai ji atėjo pas jį (pavyzdžiui, išsižada Allaho tikėjimo (islamo) ir priima

سَلٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَ ءَاتَيْنَهُم مِّن ءَايَةٍ
بَيِّنَةٍ ۖ وَمَن يُبَدِّل نِعْمَةَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا
جَآءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

Kufr (netikėjimą)], tada Allahas yra Rūstus bausdamas.

212. Išpuoštas yra šio pasaulio gyvenimas tiems, kurie netiki, ir jie šaiposi iš tų, kurie tiki. Tačiau tie, kurie paklūsta Allaho Įsakymams ir laikosi atokiai nuo to, ką Jis uždraudė, bus virš jų Prikėlimo Dieną. Ir Allahas suteikia (Savo Dosnumą, Palaimą, Malones, Pagerbimą Prikėlimo Dieną) tiems, kuriems Jis nori, neribotai.

213. Žmonija buvo viena bendruomenė ir Allahas siuntė Pranašus su geromis žiniomis ir perspėjimais, ir su jais Jis apreiškė Raštą tiesoje, kad spręstų tarp žmonių kame jie nesutarė. Ir tie, kuriems buvo suteiktas (Raštas), nesutarė dėl jo, kai aiškūs įrodymai atėjo pas juos, tik dėl neapykantos vienas kitam. Tada Allahas Savo Leidimu išvedė į teisingą kelią jų nesutarimuose tuos, kurie tikėjo tiesa tame, kame jie nesutarė. Ir Allahas išveda į Tiesų Kelią tuos, kuriuos nori.

214. Ar galvojate, kad jūs pateksite į Rojų be tokių (išbandymų), kokius patyrė buvę iki jūsų? Jie buvo kamuojami didelio skurdo ir negalavimų ir buvo taip priblokšti, kad net Pasiuntinys ir tie, kurie tikėjo su juo, sakė: „Kada (ateis) Allaho Pagalba?“ Taip, be abejo, Allaho Pagalba yra arti!

215. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ), ką jie turėtų leisti (turtą labdarai)? Sakyk: „Kad ir ką jūs gero leidžiate, tai turi būti tėvams ir giminėms, ir našlaičiams, ir Al-Masakin (vargingiesiems), ir keliautojams, ir kokius gerus darbus jūs darote, tikrai, Allahas žino tai gerai.

216. Džihadas (kova vardan Allaho) yra įsakytas jums (musulmonai) nors jūs to nemėgstate. O gali būti, kad jums

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا
فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً قَبَعَتْ اللَّهُ
النَّبِيَّاتِ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا
اختلفُوا فِيهِ وَمَا اختلف فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا
اختلفُوا فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ
الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ
اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِللَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى
وَالْمَسْكِينِ وَآلِنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ
وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

nepatinka kažkas, kas yra jums gerai, ir patinka kažkas, kas jums yra blogai. Allahas žino, o jūs – nežinote.

217. Jie klausia tavęs dėl kovojimo Draudimų mėnesiais (t. y. islamiškojo kalendoriaus 1-ąjį, 7-ąjį ir 12-ąjį mėnesiais). Sakyk: „Kovojimas jų metu yra didis (nusižengimas), bet didesnis (nusižengimas) Allahui yra kliudyti žmonijai sekti Allaho keliu, netikėti Juo, kliudyti pasiekti Al-Masdzid-Al-Haram (Mekkoje), ir išvaryti jos gyventojus, ir Al-Fitna yra blogiau nei žudymas.“ Ir jie niekada nesiliaus kovoję su jumis, kol jie išves jus iš jūsų tikėjimo (islamiškojo monoteizmo), jei tik galės. Ir jei kas iš jūsų palieka savo tikėjimą ir miršta kaip netikintysis, tada jo darbai bus prarasti šiame gyvenime ir Amžinybėje, ir jie bus Ugnies gyventojai. Jie gyvens ten amžinai.

218. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo, ir tie, kurie persikėlė (dėl Allaho tikėjimo) ir stipriai stengėsi Allaho Kelyje, visi šie tikisi Allaho Gailestingumo. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasias.

219. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie alkoholinius gėrimus ir lošimus. Sakyk: „Tame yra didelė nuodėmė ir (šiek tiek) naudos žmonėms, tačiau jų nuodėmė yra didesnė nei jų nauda.“ Ir jie klausia tavęs, ką jie turėtų leisti (labdarai). Sakyk: „Tai, kas viršija jūsų poreikius.“ Tuo Allahas išaiškina jums Savo Įsakymus tam, kad jūs susimąstytumėte [28].“¹

220. Šiame žemiškajame gyvenime ir Amžinybėje. Ir jie klausia tavęs dėl našlaičių. Sakyk: „Geriausia yra elgtis sąžiningai su jų turtu. Ir jei jūs sumaišote savo reikalus su jų, - tada jie yra jūsų

وَعَسَىٰ أَن تَكْبُرُوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحُرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ
قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وُكْفَرٌ بِهِ ۚ وَالنَّسْجِدَ الْحَرَامَ وَإِخْرَاجُ
أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ
أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ
حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمُ عَنِ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَبِمَتِ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

*يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ
فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۚ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا
يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الَّذِينَ قُلُوا إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ
نَحْنُ الظَّوْهَرُ فَأَحْسِنُ إِلَيْكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُنْفَسِدَ

¹ [28] Šios eilutės nuostatos dėl alkoholinių gėrimų ir lošimų buvo panaikintos eilute 5:90.

broliai. Ir Allahas atskiria tą, kuris kėsina (pasisavinti jų turta) nuo to, kuris nori gero (apsaugoti jų turta). Ir jei Allahas panorėtų, Jis galėtų pastatyti jus į keblią padėtį. Iš tiesų, Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.“

221. Ir neveskite Al-Mušrikat (stabmeldžių ir t. t.) iki tol, kol jos patiki (garbina Vienintelį Allahą). Ir iš tiesų, tikinti vergė yra geriau nei (laisva) Mušrika (stabmeldė), net jei ji jums patinka. Ir neduokite (savo dukrų) santuokai su Al-Mušrikūn [29] iki tol, kol jie patiki (Vienintelį Allahą) ir iš tiesų, tikintis vergas yra geriau nei (laisvas) Mušrik (stabmeldys), net jei jis jums patinka. Jie (Al-Mušrikūn) kviečia jus į Ugnį, bet Allahas kviečia (jus) į Rojų ir Atleidimą Savo Leidimu, ir padaro Savo Apat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) aiškius žmonijai, kad jie galėtų prisiminti.¹

222. Jie klausia tavęs apie menstruacijas. Sakyk: „Tai yra Adha (žalinga sutuoktiniui turėti intymius santykius su savo žmona, kol ji kraujuoja), taigi neturėkite intymių santykių su moterimis jų mėnesinių laiku tol, kol jos apsivalys (baigsis menstruacijos ir jos išsimaudys). O kai jos apsivalys, tada eikite į jas, kaip Allahas nurodė jums (jeiti į jas bet koku būdu kol tai yra pro jų vaginą). Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie atsigręžia į Jį atgailaudami, ir myli tuos, kurie apsivalo (išsimaudydami ir nusiprausdami savo intymias vietas bei kūnus maldoms).

223. Jūsų žmonos yra jums ariama žemė (jos gimdo jums vaikus, kaip žemė duoda derlių), taigi eikite į savo žemę [30] kada ir kaip jūs norite, ir prieš tai pasiūskite (gerus darbus arba prašykite Allaho suteikti jums

مِنَ الْمُضْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ إِنْ
اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ
وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ
يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا
تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأَنْتُمْ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٢﴾

يَسْأَلُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ
أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

¹ [29] Al-Mušrikūn: daugiadiaviai, pagony, stabmeldžiai ir netikintieji Allaho Vienumą bei Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ.

dievobaimingus palikuonis) sau. Ir bijokite Allaho bei žinokite, kad jūs sutikssite Jį (Amžinybėje), ir (Muchammedai ﷺ) pranešk geras žinias tikintiesiems.¹

224. Ir nenaudokite Allaho (Vardo) savo priesaikose kaip pasiteisinimo daryti gerą ir elgtis dievobaimingai, ir sutaisyti žmones. Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis (t. y. nepriesiekinėkite per dažnai, o jei pasižadėjote padaryti kažką gero – tada duokite išpirką už priesaiką ir padarykite gerą). [31]¹¹

225. Allahas nekvis jūsų atsiskaityti už tai, kas buvo netyčia jūsų priesaikose. Tačiau jis kvies jus atsiskaityti už tai, ko troško jūsų širdys. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.

226. Tie, kurie prisiekia neturėti lytinių santykių su savo žmonomis, turi išlaukti keturis mėnesius, tada jei jie sugrįžta (pakeičia savo ketinimą per tą laiką), iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

227. Ir jei jie nusprendžia skirtis, tada Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

228. O išsiskyrusi moteris turi laukti tris menstruacijų laikotarpius. Ir neleistina joms nuslėpti tai, ką Allahas sukūrė jų gimdose, jei jos tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Ir jų sutuoktiniai turi didesnę teisę susigrąžinti jas tuo laikotarpiu, jei jie siekia susitaikymo. Ir jos (moters) turi teises (į išlaikymą) panašias į jų (sutuoktinių teises į paklusnumą ir pagarbą) pagal pripažintas normas, bet vyrai turi aukštesnę (pareigų

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَيَشِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لِّأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبْرُوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن دِيَاسِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةٍ
أَشْهُرٍ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ
وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ

¹ [30] turėkite lytinius santykius su savo žmonomis bet koku būdu, kol tai yra vagina, bet ne išangė.

¹¹ [31] Žr. aijos 5:89 išnašą.

mastą) joms. Ir Allahas yra Visagalis, Visa išmanantis.

229. Skyrybos yra (atšaukiamos) dukart. Po to – arba tu išlaikai ją priimtinomis sąlygomis arba geranoriškai ją paleidi. Ir neleistina jums (vyrai) atsiimti (iš savo žmonų) jokio savo Mahr (sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanotų pinigų), kurį jūs davėte joms, išskyrus jei abi pusės bijo, kad nesugebės laikytis Allaho nustatytų ribų (pavyzdžiui, elgtis vienas su kitu sąžiningai). Taigi, jei jūs baiminatės, kad nesugebėsite laikytis Allaho nustatytų ribų, tada nė vienas iš jų nėra nuodėmės, jei ji grąžina (Mahr ar dalį jo) už savo Al-Khul (skyrybas) [32]. Tokios yra Allaho nustatytos ribos, taigi neperženkite jų. Ir kas peržengia Allaho nustatytas ribas, tada tokie yra Zalimūn (nusidėjėliai).¹

230. Ir jei jis išsiskyrė su ja (trečiąjį kartą), tada ji yra neleistina jam iki tol, kol ji susituokia su kitu sutuoktiniu. Tada, jei kitas sutuoktinis išsiskiria su ja, nėra jiems abiem nuodėmės vėl susijungti, jei jie jaučia, kad gali laikytis Allaho nustatytų ribų. Tokios yra Allaho nustatytos ribos, kurias Jis padarė paprastas žmonėms, turintiems žinių.

231. Ir kai jūs išsiskyrėte su žmonomis ir jos pabaigė joms nustatytą laikotarpį, arba susigrąžinkite jas priimtinomis sąlygomis arba paleiskite jas priimtinomis sąlygomis. Bet nesigrąžinkite jų tam, kad pakenktumėte joms, ir tas, kuris taip daro, - jis pakenkė pats sau. Ir nelaikykite Allaho Eilučių (Įstatymų) juokais, bet prisiminkite Allaho Malones jums (t. y. islamą) ir tai, ką Jis atskleidė jums iš Knygos (t. y. Koraną)

يَا مَعْزُوفٍ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يُحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَقْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَايِدَاتِ اللَّهِ هُزُولًا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ

¹ [32] Al-Khul reiškia žmonos atsisiskyrimą nuo savo sutuoktinio, suteikiant jam tam tikrą kompensaciją.

ir Al-Hikma (Pranašo Sunnā – teisinius papročius – islamiškąją jurisprudenciją), kuriais Jis moko jus. Ir bijokite Allah'o ir žinokite, kad Allahas yra Žinantis apie viską.

232. Ir kai jūs išsiskyrėte su žmonomis ir jos pabaigė joms nustatytą laikotarpį, nekliudykite joms susituokti su jų (buvusiais) vyrais, jei tie abipusiškai sutaria priimtinomis sąlygomis. Šitas (pamokymas) yra perspėjimas tam iš jūsų, kuris tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Tai teisingiau ir tyriau jums. Allahas žino, o jūs nežinote.

233. Motinos turi žindyti savo vaikus dvejus pilnus metus. (Tai yra) tiems (tėvams), kurie nori išpildyti žindymo terminą, bet vaiko tėvas turės prisiimti motinos maisto ir aprangos išlaidas priimtinomis sąlygomis. Niekas nebus apkrautas didesne našta nei jis gali pakelti. Su nė viena motina nebus elgiamasi neteisingai dėl jos vaiko, nei su tėvu – dėl jo vaiko. Ir (tėvo) palikuonims privalu tas pats (kas buvo privalu tėvui). Jei jie abu nusprendžia dėl atjunkymo, bendrai sutarę ir tinkamai pasitarę, nėra nuodėmės jiems. O jei jūs nusprendžiate dėl žindyvės jūsų vaikams, nėra nuodėmės jums, jei jūs sumokate (motinai) tai, ką jūs sutarėte (duoti jai) pagal normas. Ir bijokite Allah'o ir žinokite, kad Allahas yra Matantis tai, ką jūs darote.

234. O tie iš jūsų, kurie miršta ir palieka po savęs žmonas, jos turi išlaukti keturis mėnesius ir dešimt dienų. Tada, kai jos pabaigė savo terminą, nėra nuodėmės jums (globėjams), jei jos perleidžia save teisingu ir garbingu būdu (t. y. jos gali susituokti). Ir Allahas yra Geriausiai Informuotas apie tai, ką jūs darote.

الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ، وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَقْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَصُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَظْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٣﴾

*وَالْوَالِدَتُ يُرِضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالدَّةُ يَوْلَدَهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يَوْلَدُ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِثْلِهِمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

235. Ir nėra nuodėmės jums, jei jūs užsimenate apie santuoką arba paslepiate tai savyje, Allahas žino, kad jūs prisiminsite jas. Tačiau nesudarinėkite sutarties dėl pažado su jomis slapta, kalbėkite tik garbingai. [33] Ir neišbaikite santuokos iki tol, kol pasibaigia nustatytas terminas. Ir žinokite, kad Allahas žino, kas yra jūsų mintyse, taigi bijokite Jo. Ir žinokite, kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.¹

236. Nėra nuodėmės jums, jei jūs išsiskirate su moterimis, jų dar nepalietę (neturėję su jomis lytinių santykių), anei paskyrę joms jų Mahr (sutuoktinio nuotakai dovanotų pinigų). Tačiau duokite joms (tinkamą dovaną). Turtingasis pagal savo išgales, o neturtingas – pagal savo išgales. Dovana tinkamo kiekio yra pareiga gera darantiesiems.

237. Ir jei jūs išsiskirate su jomis iki jas palietę (turėję lytinių santykių su jomis) ir paskyrę joms Mahr (kraičio), tada sumokėkite pusę to (Mahr), nebent jos (moterys) sutinka to atsisakyti arba jis (sutuoktinis), kurio rankose yra santuokos saitai, sutinka atsisakyti (ir duoti jai pilnai paskirtą Mahr). Tiek (Mahr gavimo) atsisakymas, tiek (pilno Mahr) davimas yra arčiau At-Takva (dievobaimingumo, tiesingumo). Ir nepamirškite būti dosnūs vienas kitam. Iš tiesų, Allahas yra Matantis tai, ką jūs darote.

238. Griežtai saugokite (penkias privalomas) As-Salavat (maldas), ypačiai

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ
مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي
أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا
قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا
لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ
قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا
فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ
لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٨﴾

¹ [33] pavyzdžiui, galima pasakyti jai: „Jei kas rastų tokią žmoną kaip tu – būtų laimingas.“

viduriniają Salat (geriausią maldą - 'Asr) [34].ⁱ

239. Ir jei jūs bijote (priešo), atlikite Salat (maldą) eidami pėsčiomis arba jodami. Ir kai esate saugūs, atlikite Salat (maldą) tokiu būdu, koku Jis jus išmokė, kurio jūs (iki tol) nežinojote.

240. Ir tie iš jūsų, kurie miršta ir palieka žmonas, turėtų testamentu palikti savo žmonoms metinį išlaikymą ir būstą, neišvarydami jų. Tačiau jei jos (žmonos) palieka, nėra nuodėmės jums už tai, ką jos pačios daro, jei tai garbinga (pavyzdžiui, teisėta santuoka). Ir Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis [35].ⁱⁱ

241. O išsiskyrusioms moterims – išlaikymas (turi būti suteiktas) protingai (pasvėrus). Tai Al-Mutakūn (dievobaimingųjų – žr. ają 2:2) pareiga.

242. Taip Allahas padaro aiškiais Savo Ajat (Nurodymus) jums tam, kad jūs suvoktumėte.

243. Ar tu (Muchammedai ﷺ) negalvojai apie tuos, kurie paliko savo namus tūkstančiais, bijodami mirties? Allahas sakė jiems: „Mirkite.“ O tada Jis gražino juos į gyvenimą. Iš tiesų, Allahas kupinas dosnumo žmonėms, bet dauguma žmonių nedėkingi.

244. Ir kovokite Allaho kelyje ir žinokite, kad Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَّعًا إِلَى الْخَوْلِ غَيْرِ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ
مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

ⁱ [34] Tas, kuris praleidžia (neatlieka) Asr maldą (tyčia) iki kol jos nustatytas laikas baigiasi, ir jei jis meldžiasi po to – tai nieko verta.

ⁱⁱ [35] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos eilute 4:12.

245. Kas suteiks Allahui didelę paskolą tam, kad Jis ją daug kartų padaugintų? Ir tai yra Allahas, kuris sumažina arba padidina (jūsų išlaikymą), ir pas Jį jūs sugrįšite.

246. Ar jūs nepagalvojote apie Israilio (Izrealio) vaikų grupę po Mūsos (Mozės) laikotarpio? Kai jie sakė savo Pranašui: „Paskirk mums karalių ir mes kovosime vardan Allaho.“ Jis tarė: „Ar jūs susilaikytumėte nuo kovojimo, jei kova jums būtų įsakyta?“ Jie sakė: „Kodėl mes turėtume nekovoti vardan Allaho, jei buvome išvartyti iš savo namų bei mūsų vaikai (šeimos buvo paimtos į nelaisvę)?“ Tačiau kai kova buvo jiems įsakyta, jie nusigręžė visi, išskyrus kelis iš jų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Zalimūn (daugiadienius ir nusidėjėlius).

247. Ir jų Pranašas (Samuelis) tarė jiems: „Iš tiesų Allahas paskyrė Talūtą (Saulių) karaliumi jums.“ Jie sakė: „Kaip jis gali būti karaliumi mums, jei mes tinkamesni karalystei, ir jam nebuvo duota jokio turto.“ Jis tarė: „Iš tiesų, Allahas parinko jį jums ir padidino gausiai jo žinias ir stotą. Ir Allahas suteikia Savo karalystę tam, kam nori. Ir Allahas yra Visa Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.“

248. Ir jų Pranašas (Samuelis) tarė jiems: „Iš tiesų, Jo karalystės ženklai yra tai, kad atsidurs pas jus angelų nešama At-Tabūt (medinė dėžė), kurioje yra Sakina (taika ir nusiramimas) iš jūsų Viešpaties ir likutis to, ką Mūsa (Mozė) ir Harūnas (Aronas) paliko po savęs. Iš tiesų, tame yra ženklas jums, jei jūs tikrai tikintieji.

249. Ir kai Talūtas (Saulius) išsirikiavo su armija, tarė: „Iš tiesų, Allahas išbandys jus upe. Taigi kas gers iš jos, tas nėra su manimi, o kas neragaus jos – tas su

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ
يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِبَنِي لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا
نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ
سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنَ رَبِّكُمْ
وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
مُتَّبِعِيكُمْ يَنْهَرُ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ

manimi, išskyrus tą, kuris gers iš saujos.“ Tačiau jie gėrė iš jos, išskyrus kelis iš jų. Taigi, kai jis ir tie, kurie tikėjo, perėjo ją (upę), jie tarė: „Mes neturime galios šią dieną prieš Džalūtą (Galiotą) ir jo kariuomenę.“ Tačiau tie, kurie buvo tikri, kad jie sutiks Allahą, sakė: „Kaip dažnai maža grupė Allaho Leidimu nugali galingą grupę?“ Ir Allahas yra su As-Sabirūn (kantriaisiais).

250. Ir kai jie žengė į priekį susitikti su Džalūtu (Galiotu) ir jo kariuomene, jie šaukėsi: „Mūsų Viešpatie, apiberk mus kantrybe ir įtaisyk tvirtai mūsų kojas ir padaryk mus pergalingais prieš netikinčiuosius žmones.“

251. Taigi Allaho Leidimu jie sutriuškino juos ir Davūdas (Deividas) nužudė Džalūtą (Galiotą), ir Allahas suteikė jam [Davūdai (Deividui)] karalystę [po Talūto (Sauliaus) ir Samuelio mirties], ir Al-Hikma (Pranašavimą), ir išmokė jį to, ko Jis norėjo. Ir jei Allahas nekontroliuotų vienos grupės žmonių kita grupe, žemėje tikrai būtų daug piktadarybių. Bet Allahas yra kupinas dosnumo Alamyn (žmonijai, džinams ir visam, kas egzistuoja).

252. Tai yra Allaho eilutės. Mes recituojame jas tau (Muchammedai ﷺ) su tiesa, tu esi vienas iš (Allaho) Pasiuntinių.

253. Tie Pasiuntiniai! Mes išaukštinome kai kuriuos iš jų labiau nei kitus. Kai kuriems iš jų Allahas kalbėjo (tiesiogiai). Kitus Jis pagerbė. Ir Isai (Jėzui), Marjamos (Marijos) sūnui, Mes davėme aiškius įrodymus bei įkalčius, bei parėmėme jį Rūh-ul-Kudus [Džibriliu (Gabrieliu)]. Jei Allahas būtų norėjęs, vėlesnės kartos nebūtų kovojusios viena prieš kitą, kai

مَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ
اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَفَرَّبُوا مِنْهُ إِلَّا
قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُلْقُوا بِاللَّهِ كَمَ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ
فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا
أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ
وَأَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا
يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَئَكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَأَنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

* تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ
وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا
الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ

joms atėjo aiškios Allaho eilutės, bet jos nesutarė – vienos iš jų patikėjo, o kitos – netikėjo. Jei Allahas būtų norėjęs, jos nebūtų kovojusios viena prieš kitą, tačiau Allahas daro tai, ką Jis nori.

254. O jūs, kurie tikite! Leiskite (labdarai) tai, ką Mes jums suteikėme, iki ateis Diena, kai nebeliks jokių derybų, nei draugysčių, nei užtarimų. Ir netikintieji yra Zalimūn (nusidėjėliai).

255. Allahai! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Al-Hajul-Kajum (Amžinas, Tas, Kuris išlaiko ir saugo visa, kas egzistuoja). Nei snaudulys, nei miegas Jo neapima. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Kas gali prašyti Jo užtarimo, išskyrus su Jo Leidimu? Jis žino, kas nutinka jiems (Jo kūrinijai) šiame pasaulyje ir kas nutiks jiems Amžinybėje. Ir jie niekada nesupras nieko iš Jo Žinių, išskyrus tai, ką Jis panorės. Jo Kursi [36] driekiasi virš dangų ir žemės, ir Jis nejaučia jokio nuovargio sergėdamas ir saugodamas juos. Ir Jis – Aukščiausiasis, Didingiausiasis. [Ši aja 2:255 vadinama Ajat-ul-Kursi.]¹

256. Nėra prievartos tikėjime. Iš tiesų, Tiesus kelias tapo aiškiu nuo klaidingo kelio. Kas netiki Taghūt [37] ir tiki Allahą, tada jis nusitvėrė pačios patikimiausios rankos, kuri niekada nepalūš. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.¹¹

الْبَيِّنَاتُ وَالْكَافِرُونَ فَمِنْهُمْ مَنْ
آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَفْتَنَّا لَهُمُ الْكُفْرَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ فَعَّلَ مَا يَرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
فِيهِ وَلَا خُلَّةٍ وَلَا شَفِيعَةٍ وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الْقَلِيلُونَ ﴿٢٥٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ

¹ [36] Kursi: tiesiogiai tai reiškia pakojį arba kėdę ir kartais klaidingai verčiama kaip Sostas. Kursi, paminėtas šioje ajoje nėra tas pats, kas Arš (Sostas), paminėtas ajoje 7:54, 10:3, 85:15 ir kitur. Pranašas Muchammedas ﷺ sakė: „Kursi, lyginant su Arš, yra kaip žiedas, išmestas į atvirą dykumos erdvę.“ Jei Kursi driekiasi virš visos visatos, tai kiek didesnis tada yra Arš?! Iš tiesų, Allahas, abiejų, tiek Kursi, tiek Arš Kūrėjas, yra Didingiausiasis.

¹¹ [37] Žodis Taghūt apima daug reikšmių - jis reiškia bet ką, garbinamą šalia Tikrojo Dievo (Allaho), tačiau tas, kuris nepitaria būti garbinamas, nebus laikomas Taghūt,

257. Allahas yra Vali (Saugotojas arba Globėjas) tų, kurie tiki. Jis išveda juos iš tamsos į šviesą. Tačiau tų, kurie netiki, - jų Aulija (rėmėjai ir padėjėjai) yra Taghūt [netikros dievybės ir netikri lyderiai], jie išveda juos iš šviesos į tamsą. Tie yra Ugnies gyventojai ir jie gyvens ten amžinai. (žr. ajas 2:81-82).

258. Ar tu nežinojai to, kuris ginčijosi su Ibrahimu (Abraomu) apie jo Viešpatį (Allahą), nes Allahas suteikė jam karalystę? Kai Ibrahimas (Abraomas) tarė (jam): „Mano Viešpats (Allahas) yra Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį.“ Jis pasakė: „Aš suteikiu gyvenimą ir sukeliu mirtį.“ Ibrahimas (Abraomas) tarė: „Iš tiesų, Allahas išneša saulę iš rytų, taigi, išnešk ją iš vakarų!“ Taigi netikintysis buvo visiškai sužlugdytas. Ir Allahas neveda teisingu keliu žmonių, kurie yra Zalimūn (nusidėjėliai).

259. Arba kaip tas, kuris praėjo pro miestą paverstą griuvėsiais. Jis tarė: „O kaip Allahas kada nors sugrąžins jį į gyvenimą po mirties?“ Taigi Allahas privertė jį mirti šimtui metų, tada jį prikėlė. Jis tarė: „Kiek laiko tu išbuvai (miręs)?“ Jis atsakė: „(Galbūt) dieną ar dalį dienos.“ Jis tarė: „Ne, tu išbuvai (miręs) šimtą metų. Žvilgtelk į savo maistą ir savo gėrimą, juose jokių pakitimų, ir žvilgtelk į savo asilo (likučius)! Ir taip Mes padarėme tave ženklų žmonėms. Pažiūrėk į kaulus, kaip Mes surenkame juos ir apdengiame juos

فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظُّلُمَاتُ يَخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَّ الَّذِى يُحْيِى وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِى وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِى بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ﴿٢٥٩﴾

أَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِى هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى

t. y. visos netikros dievybės. Tai gali būti Šėtonas, velniai, stabai, akmenys, saulė, žvaigždės, angelai, žmonės, kurie buvo klaidingai garbinami ir laikomi Taghūt. Panašiai, šventieji, kapai, valdovai, lyderiai ir t. t., kurie klaidingai yra garbinami ir kuriais neteisingai yra sekama. Kartais Taghūt reiškia neteisingą teisėją, kuris priima klaidingą sprendimą (žr. ają 4:60).

mėsa.“ Kai tai buvo aiškiai jam parodyta, jis tarė: „(Dabar) aš žinau, kad Allahas Gali padaryti viską.“

260. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, parodyk man, kaip Tu suteiki gyvenimą mirusiajam.“ Jis (Allahas) tarė: „Ar tu netiki?“ Jis [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Taip (aš tikiu), bet tam, kad būčiau stipresnis Tikėjime.“ Ji tarė: „Paimk keturis paukščius, tada priversk juos linkti į tave (tada paskersk juos, supjaustyk juos į gabalus), ir tada išdėstyk jų dalis ant kiekvienos kalvos, ir pakviesk juos, - jie ateis pas tave paskubomis. Ir žinok, kad Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.“

261. Tie, kurie leidžia savo turtą vardan Allahο, panašūs į (javų) grūdą. Jis sunokina septynias varpas ir kiekviena varpa turi šimtus grūdų. Allahas daugiopai padaugina tam, kuriam nori. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.

262. Tie, kurie leidžia savo turtą vardan Allahο ir nesečioja savo dovanų su priminimais apie savo dosnumą arba su žalingais (žodžiais), jų atlygis – pas jų Viešpatį. Nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

263. Nuoširdūs žodžiai ir nusižengimų (netinkamo būdo) atleidimas yra geriau nei Sadaka (labdara), sekama žalos (darymo). Ir Allahas yra Turtingas (Neturintis jokių poreikių), Pakančiausiasis.

264. O jūs, kurie tikite! Nepaverskite savo Sadaka (labdaros) beverte su priminimais apie savo dosnumą arba žalinga (žodžiais), kaip tas, kuris leidžia savo turtą, kad žmonės tai pamatytų, ir jis netiki

الْعِظَامَ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ تَأْمِينُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لَّا يَظُنُّ كَلْبِيَ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْأً ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْكَ سَبْعُ سَبَاطِلَ فِي كُلِّ صَبْغَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَتًّا وَلَا آذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾

*قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

Allahą, nei Paskutiniąją Dieną. Jis panašus į lygią uolą, ant kurios yra šiek tiek dulkių. Ant jos stipriai lyja ir ji tampa plika. Jie nesugeba nieko padaryti su tuo, ką jie įgijo. Ir Allahas neveda teisingu keliu netikinčiųjų.

265. O tie, kurie leidžia savo turtą siekdami Allaho Patenkinimo, patys būdami tikri ir užtikrinti, kad Allahas juos apdovanos (už tai, kad jie leido vardan Jo), panašūs į sodus aukštumose. Stiprūs lietūs lyja ant jų ir tai padvigubina jų derliaus vaisius. O jei jie negauna stipraus lietaus, užtenka lengvo lietaus. Ir Allahas yra Visa Matantis (žino viską), ką jūs darote.

266. Ar kuris iš jūsų norėtų turėti sodą su datulių palmėmis ir vynmedžiais, su upėmis, tekančiomis po juo, ir visų rūšių vaisiais, tuo tarpu jį apima senyvas amžius, o jo vaikai yra silpni (nesugeba pasirūpinti savimi), liepsnojančios viesulos atėjęs viską sudegintų? Taip Allahas padaro aiškiais Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes) jums, kad jūs susimąstytumėte.

267. O jūs, kurie tikite! Leiskite iš geriausių dalykų, kuriuos jūs (teisėtai) įgijote, ir iš to, ką Mes davėme jums iš žemės, ir nesiekite to, iš ko yra bloga leisti, (bet) jūs neimtumėte to, nebent užsimerkę. Ir žinokite, kad Allahas yra Turtingas (Neturintis jokių poreikių) ir Vertas visos šlovės.

268. Šaitan (Šėtonas) grasina jums skurdu ir liepia jums daryti Fahšą (blogus darbus, neteisėtus intymius santykius, nuodėmes), o Allahas pažada jums Savo Atleidimą ir Dosnumą. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.

الْآخِرَ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَفَاتَتْ أَكْطُلَهَا ضِغْفِيرٌ فَإِنْ لَمْ يَصِبْهَا وَابِلٌ فَظَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

أَيُّدٌ أَحَدَكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغِصُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَمِيدٌ ﴿٢٦٨﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٩﴾

269. Jis dovanoja Hikma [38] tam, kam nori, ir tas, kuriam Hikma yra dovanota, iš tiesų yra apvordanotas gausiu gėriu. Tačiau niekas nebus tam atidus, išskyrus suvokiantys žmonės.¹

270. Ir visa, ką jūs išleidžiate (pavyzdžiui, dėl Sadaka – labdaros vardan Allah), ir kad ir kokius pažadus jūs duodate, - būkite tikri, Allahas žino visa tai. O Zalimūn (nusidėjėliams) nėra padėjėjų.

271. Jei jūs paskelbsite apie savo Sadakat (išmaldų davimą), - tai bus gerai. Tačiau jei jūs nuslėpsite tai ir duosite ją vargingiesiems, - tai geriau jums. (Allahas) atleis jums kai kurias iš jūsų nuodėmių. Ir Allahas yra Geriausiai Informuotas apie tai, ką jūs darote.

272. Nuo tavęs (Muchammedai ﷺ) nepriklauso jų teisingas vedimas, tačiau Allahas veda teisingai tą, ką nori. Ir visa, ką išleidžiate teisingai, yra dėl jūsų pačių, kai jūs leidžiate ne vien siekdami Allaho Palaikymo. Ir visa, ką jūs leidžiate teisingai, bus pilnai jums atlyginta, ir nebūsité jūs nuskriausti.

273. (Labdara yra skirta) Fukara (vargingiesiems), kurie vardan Allahą yra apriboti (dėl keliavimo) ir negali judėti žemėje (dėl prekybos ar darbo). Tie, kurie jų nepažįsta, galvoja, kad jie – turtingi dėl jų kuklumo. Jūs galite atpažinti juos iš jų požymio – jie visiškai neprašinėja žmonių. [39] Ir visa, ką jūs išleisite teisingai, be abejonų, Allahas tai gerai žino.¹¹

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ
إِلَّا الْأُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٨﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّن نَّذْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ
أَنْصَارٍ ﴿٣٩﴾

إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن
تُخْفُوهَا وَتُؤْثَرُوهَا فَالْفَقَرَاءُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَيُكْفِّرُ عَنْكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلِأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لِأَعْيَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسِبُهُمُ
الْجَاهِلُ أَغْنَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ
بِسَيِّئِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْقَاقًا وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

¹ [38] Hikma: tiesiogiai tai reiškia išmintį, tačiau čia tai reiškia žinias, Korano ir Sunnos supratimą bei gebėjimą kalbėti ir elgtis teisingai.

¹¹ [39] Žodis Ihafa arabų kalboje tiesiogiai reiškia: „įkyriai prašinėti išmaldos“, tačiau Imam Tabari savo Tafsire ir dauguma religijos mokslininkų sutaria, kad aja reiškia: „Jie visiškai neprašinėja žmonių.“

274. Tie, kurie leidžia savo turtą (vardan Allaho) dieną ir naktį, slapta ir atvirai, jiems bus atlygis pas jų Viešpatį. Nebus jiems baimės, nei jie liūdės.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

275. Tie, kurie vartoja Riba [40] (palūkanas) stovės (Prikélimo Dieną) kaip stovi žmogus, mušamas Šaitan (Šėtono), varantis jį į pamišimą. Taip yra todėl, kad jie sako: „Prekiavimas yra kaip Riba (palūkanos)“. Tuo tarpu Allahas leido prekiauti, tačiau uždraudė Riba (palūkanas). Taigi kas gauna perspėjimą iš savojo Viešpaties ir liaujasi vartojęs Riba (palūkanas) nebus baudžiamas už praeitį. Jo reikalas – Allahui (nuspręsti). Tačiau kas grįžta [į Riba (palūkanas)], tokie yra Ugnies gyventojai – jie gyvens ten.¹

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

276. Allahas sunaikins Riba (palūkanas) ir padidins Sadakat (labdaringus veiksmus, išmaldą ir t. t.). Ir Allahas nemėgsta netikinčiųjų, nuodėmingųjų.

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِدُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

277. Tikrai, tie, kurie tiki ir daro teisingus darbus, ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat, - gaus atlygį pas savąjį Viešpatį. Nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

278. O jūs, kurie tikite! Bijokite Allaho ir atsisakykite to, kas lieka (mokėtina jums) iš Riba (palūkanų) (nuo dabar į ateitį), jei jūs esate (tikri) tikintieji.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

¹ [40] Riba: palūkanos, kurios yra dviejų rūšių: 1. Riba An-Nasia, t. y. palūkanos nuo paskolintų pinigų, 2. Riba Al-Fadl, t. y. tos pačios rūšies geresnės kokybės produktų paėmimas, grąžinant daugiau tos pačios rūšies, bet prastesnės kokybės produktų, pavyzdžiui, geresnės kokybės datulės už didelį kiekį prastesnės kokybės datulių.

279. O jei jūs to nedarysite, tada žinokite jog tarp jūsų ir Allah'o bei Jo Pasiuntinio yra karas. Tačiau jei jūs atgailausite, jūs atgausite savo pradinės sumas. Nesielkite neteisingai (prašydami daugiau nei jūsų pradinės sumos) ir su jumis nebus elgiamasi neteisingai (gaunant mažiau nei jūsų pradinės sumos).

280. O jei skolininkui sunkus metas (neturi pinigų), tada suteikite jam laiko iki jam bus lengviau grąžinti skolą. Tačiau jei jūs dovanosite tai kaip labdarą, tai geriau jums, jei tik žinotumėte.

281. Ir bijokite Dienos, kai būsite sugrąžinti pas Allah'ą. Tada kiekvienam bus atlyginta už tai, ką jis įgijo, ir su jais nebus elgiamasi neteisingai.

282. O jūs, kurie tikite! Kai jūs skolinatės konkrečiam laikui, užrašykite tai. Lai raštininkas užrašo tai teisingai tarp jūsų. Neleiskite raštininkui atsisakyti to užrašyti, kaip Allahas jį išmokė, taigi leiskite jam užrašyti. Lai tas (skolininkas), kuris prisiima prievolę, diktuoja, ir jis privalo bijoti Allah'o, savo Viešpaties, ir nesumažina nieko iš to, ką jis skolingas. Tačiau jei skolininkas gerai nesuvokia arba yra silpnas arba nesugeba pats padiktuoti, tada lai jo globėjas diktuoja teisingai. Ir pasiimkite du liudininkus iš savo vyrų tarpo. Ir jei nėra dviejų vyrų (tinkamų), tada vyrų ir dvi moteris, tokias, dėl kokių jūs sutariate kaip liudytojų, tam, kad vienai iš jų suklydus, kita galėtų jai priminti. Ir liudytojai neturėtų atsisakyti, kai jie kviečiami (parodymams). Jūs neturėtumėte pavargti rašyti ją (savo sutartį), ar ji būtų trumpa ar ilga, jos nustatytam terminui. Tai yra teisingiau Allahui, patikimiau kaip įrodymas ir patogiaus, siekiant išvengti abejonių tarp jūsų. Nebent tai yra tuomet vykstantis sandoris, kurį jūs įvykdote čia pat tarp savęs, - tada nėra nuodėmės jums, jei to neužrašote. Tačiau pasiimkite

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِٗٓ وَإِنْ ثُبُنتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ
وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَانَيْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَلَا تُكْتَبُ بَيْنَكُمْ
كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ
كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي
عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتْلِ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ
مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلَ
هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا
رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ
الشَّهَادَةِ أَنْ تَضَلَّ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرْ
إِحْدَهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا
مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا
أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ
اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا
أَنْ تَكُونَا تَجَرَّةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا

liudydojus, kaskart kai sudarote verslo sandorį. Neleiskite nei raštininkui, nei liudytojui nukentėti, tačiau jei jūs taip pasielgiate (ir sukeliate žalą), tai bus blogas poelgis jums. Taigi bijokite Allaho. Allahas moko jus. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

283. O jei jūs esate kelionėje ir negalite rasti raštininko, tada lai užstatas būna paimamas. Tada, jei vienas iš jūsų patiki kitu, lai tas, kuriuo yra patikima, apmoka savo kreditą (tiksliai) ir lai jis bijosi Allaho, savo Viešpaties. Ir neslėpkite įrodymo, nes tas, kuris jį slepia, neabejotinai, jo širdis – nuodėminga. Ir Allahas yra Visa Žinantis, ką jūs darote.

284. Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir ar jūs rodysite, kas yra jumyse, arba nuslėpsite - Allahas pakvies jus už tai atsiskaityti. Jis atleidžia tam, kam nori, ir nubaudžia tą, ką nori. Ir Allahas gali viską.

285. Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) tiki tuo, kas buvo nuleista jam jo Viešpaties, ir (taip pat elgiasi) tikintieji. Kiekvienas tiki Allahą, Jo angelus, Jo Knygas ir Jo Pasiuntinius. (Jie sako): „Mes neišskiriame nė vieno iš Jo Pasiuntinių.“ Ir jie sako: „Mes girdime ir mes paklustame. (Mes siekiame) Tavo Atleidimo, mūsų Viešpatie, ir pas Tave yra (visų) sugrįžimas.“

286. Allahas neapsunkina žmogaus daugiau nei jo galimybės. Jis gauna atlygį už tą (gerą), ką jis įgijo, ir jis yra baudžiamas už tą (blogą), ką jis įgijo. „Mūsų Viešpatie, nebausk mūsų, jei mes pamirštame arba suklystame! Mūsų Viešpatie, neapkrauk mūsų tokia našta,

بَيِّنْتُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوفَ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

*وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهِنَّ مَقْبُوضَةً فَإِنْ آمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ. وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عَنِ اللَّهِ قَلْبُهُ. وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٥﴾

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ

kokiā Tu užkrovei tiems, kurie buvo iki
mūsų (judėjams ir krikščionims)! Mūsų
Viešpatie, nesuteik mums naštos
sunkesnės, nei turime mes jėgų pakelti!
Dovanok mums ir suteik mums Atleidimą!
Būk mums gailestingas! Tu esi mūsų
Maula (Globėjas, Rėmėjas ir Saugotojas, ir
t. t.) ir suteik mums pergalę prieš
netikinčius žmones.“

مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا ۖ أَنْتَ
مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٢٨﴾

Imrano giminė آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės – vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik (Vienintelis) Allahas žino jų reikšmę.]

2. Allahai! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Al-Hajjul-Kaijūm (Amžinas, Tas, Kuris išlaiko ir saugo visa, kas egzistuoja).

3. Tai Jis, Kuris nuleido Knygą (Koraną) tau (Muchammedai ﷺ) tiesoje, patvirtinantį tai, kas buvo iki jo. Ir Jis nuleido Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją).

4. Kadaise, kaip teisingą vedimą žmonijai. Ir Jis nuleido kriterijų [sprendimo tarp gero ir blogo (šį Koraną)]. Iš tiesų, tiem, kurie netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), - jiems yra skausminga kančia. Ir Allahas yra Visagalis, Visa Galintis Atlyginti.

5. Iš tiesų, niekas nėra paslėpta nuo Allaho, žemėje ar danguje.

6. Jis yra Tas, Kuris suformuoja jus gimdose taip, kaip Jis nori. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Visagalis, Visa Išmanantis.

7. Jis yra Tas, Kuris nuleido tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną). Jame – eilutės, kurios visiškai aiškios. Jos – Knygos pagrindas [ir tai yra Al-Ahkam (įsakymų) eilutės], Al-Faraid (privalomos pareigos) ir Al-Hudud (teisinės normos dėl bausmių už vagystes, svetimavimą)]. O kitos ne visiškai aiškios. Taigi tie, kurių širdyse yra nukrypimas (nuo tiesos), seka tomis, kurios nėra visiškai aiškios, siekdami Al-Fitna

آلَمْ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍإِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِهُوَ الَّذِي يَصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُهُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ
آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ
مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَأَبْغَاءَ ثَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ ثَأْوِيلَهُ إِلَّا

(daugiadielvystės ir išbandymų) ir siekdami jų paslėptų prasmių, nors niekas nežino jų paslėptų prasmių, išskyrus Allahą. O tie, kurie yra tvirtai apmokyti žinių, sako: „Mes tikime tuo, visa tai (aiškos ir neaiškos eilutės) – iš mūsų Viešpaties.“ Ir niekas nesupranta perspėjimų, tik suvokiantys žmonės.

8. (Jie sako): „Mūsų Viešpatie, neleisk mūsų širdims nukrypti (nuo tiesos) po to, kai Tu mus išvedei į tiesų kelią, ir suteik mums Savo gailestingumą. Iš tiesų, Tu esi Suteikiantysis.“

9. „Mūsų Viešpatie, iš tiesų, tai Tu, Kuris surinsi žmoniją kartu Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Iš tiesų, Allahas niekada nesulaužo Savo Pažado.“

10. Iš tiesų, tie, kurie netiki, nei jų turtai, nei jų palikuonys bus jiems nors kiek naudingi prieš Allahą. Ir tai jie bus Ugnies pakuromis.

11. (Jų) elgesys kaip Firauno (Faraono) žmonių arba tų, iki jų. Jie paneigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.). Taigi Allahas nustvėrė (sunaikino) juos už jų nuodėmes. Ir Allahas yra Rūstus bausdamas.

12. Sakyk (Muchammedai ﷺ) tiems, kurie netiki: „Jūs būsite sutriuškinti ir surinkti kartu į Pragarą. Ir blogiausia, iš tiesų, tai poilsio vieta.“

13. Jums (judėjai) jau buvo ženklas – dvi susitikusios armijos (kovoje, t. y. Bard mūšyje). Viena kovojo vardan Allah'o, o kita – (jie) buvo netikintieji. Jie (tikintieji) matė juos (netikinčiuosius) savo pačių akimis kaip dukart (daugiau nei) jų (pačių) skaičius (nors jų buvo triskart daugiau). Ir Allahas paremia su Savo Pergale tuos, ką Jis nori. Iš tiesų,

اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَنُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾

قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ اللَّتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

tame yra pamoka tiems, kurie suvokia. (žr. ają 8:44).

14. Išpuošta žmonėms yra meilė daiktams, kurių jie trokšta: moterys, vaikai, daugybė aukso ir sidabro (turtas), kilmingi gražūs arkliai, galvijai ir gerai suarta žemė. Tai yra šio žemiškojo gyvenimo malonumai. Tačiau Allahas turi puikų sugrįžimą (Rojų su tekančiomis upėmis) pas Save.

15. Sakyk: „Ar pasakyti jums apie tai, kas daug geriau nei tai? Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2) - Sodai (Rojus) su jų Viešpačiu, po kuriais upės teka. Ten (yra jų) amžini (namai) ir Azvadžun Mutaharatun [1] (tyri partneriai arba žmonos). Ir Allahas bus patenkintas jais. Ir Allahas yra Visa Matantis iš (Savo) vergų.“¹

16. Tie, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, mes iš tikrųjų patikėjome, taigi atleisk mums mūsų nuodėmes ir išgelbėk mus nuo Ugnies bausmės.“

17. (Jie yra) tie, kurie yra kantrūs, kurie yra teisingi (Tikėjime, žodžiuose ir darbuose), ir paklusnūs, nuoširdžiai atsidavę Allahui garbinimui. Tie, kurie leidžia [duoda Zakat ir išmaldą vardan Allahui] ir tie, kurie meldžiasi ir maldauja Allahui Atleidimo paskutinėmis nakties valandomis.

18. Allahas liudija, kad La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), ir angelai, ir turintys žinių (taip pat šitai liudija). (Jis visada) prižiūri Savo kūriniją Teisingai. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Visagalis, Visa Išmanantis.

رُزِينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتْنَعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾

* قُلْ أُوْٓبَيْتُكُمْ بِحَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ
لِلَّذِيْنَ اٰتَقُوْا عِنْدَ رَبِّهٖمْ جَنَّتٌ تَجْرٰى
مِّنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوٰنٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ
بِالْعٰبَادِ ﴿١٥﴾

الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اِنَّا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوْبَنَا وَرَبَّنَا وَرَبَّنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

الصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحٰرِ ﴿١٧﴾

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوْا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾

¹ [1] t. y. jos neturės nei menstruacijų, nei šalpimo ar išmatų.

19. Iš tiesų, religija Allaho - islamas. Tie, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys), po to, kai žinia atėjo pas juos, nesiginčijo, išskyrus dėl abipusio pavydo ir godumo pasauliui. Ir kas netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), tada tikrai, Allahas yra Greitas pakviesti atsiskaityti.

20. Taigi jei jie ginčijasi su tavimi (Muchammedai ﷺ), sakyk: „Aš paklusau Allahui (islame) ir (taip pat pakluso) tie, kurie seka manimi.“ Ir sakyk tiems, kuriems buvo suteiktas Raštas (judėjams ir krikščionims) ir tiems, kurie yra neišmanantys (arabai pagonys): „Ar jūs (irgi) paklūstate (Allahui islame)?“ Jei jie paklūsta, jie yra teisingai vedami, bet jei jie nusigręžia, tavo pareiga yra tik perduoti Žinią. Ir Allahas yra Visa Matantis (Savo) vergus.“

21. Iš tiesų, tie, kurie netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir žudo Pranašus, neturėdami tam teisės, ir žudo tuos žmones, kurie įsako teisingą elgesį, - tada pranešk jiems apie skausmingą kančią.

22. Jie yra tie, kurių darbai bus prarasti šiame gyvenime ir Amžinybėje, ir neturės jie jokių padėjėjų.

23. Argi nematei tų, kuriems buvo duota dalis Rašto? Jie yra kviečiami į Allaho Knygą, kad išspręsti jų ginčą. Tada dalis jų nusisuka ir jie yra nelinkę.

24. Taip yra todėl, kad jis sako: „Ugnis nepalies mūsų, išskyrus tam tikrą skaičių dienų.“ Ir tai, ką jie išgalvodavo apie savo tikėjimą, suklaidino juos.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَلْهَمُوا الْإِسْلَامَ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ أَلْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمُوا فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّبُوا فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٤﴾

25. Kaip (bus) kai Mes surinksime juos kartu Dieną, dėl kurios nėra abejonės (t. y. Prikėlimo Dieną) ir kiekvienam žmogui bus sumokėta pilnai už tai, ką jis įgijo? Ir su jais nebus elgiama neteisingai.

26. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahai, karalystės Valdove, Tu suteiki karalystę tam, kam Tu nori, ir atimi karalystę iš to, ko Tu nori, ir Tu suteiki garbę tam, kam Tu nori, ir Tu pažemini tą, ką Tu nori. Tavo Rankoje [2] yra gėris. Iš tiesų, Tu Gali viską.¹

27. Tu priverti naktį įsilieti į dieną, ir Tu priverti dieną įsilieti į naktį (t. y. padidini ir sumažini nakties ir dienos valandų skaičių žiemą ir vasarą), Tu ištrauki gyvuosius iš mirties, ir Tu ištrauki mirusiuosius iš gyvenimo. Ir Tu suteiki turtą ir išlaikymą tiems, kam Tu nori, neribotai (maste arba naudoje).

28. Lai tikintieji neima netikinčiųjų kaip Aulija (rėmėjų, padėjų) vietoj tikinčiųjų. Ir tas, kas taip daro, neturės Allah'o pagalbos jokiu būdu. Išskyrus tada, kai jūs iš tiesų bijote jų keliamo pavojaus. Ir Allahas įspėja jus apie Save (Savo bausmę) ir pas Allahą paskutinis sugrįžimas.

29. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar jūs slepiate, kas yra jūsų krūtinėse, ar atskleidžiate tai, Allahas žino ir Jis žino, kas yra danguose ir kas yra žemėje. Ir Allahas Gali viską.“

30. Dieną, kai kiekvienas žmogus stovės priešais visą gerą, ką jis padarė, ir visą blogą, ką jis padarė, jis norės, kad tarp jo ir jo (padaryto) blogio būtų didelis atstumas. Ir Allahas įspėja jus dėl Savęs (Savo

فَكَتِفَ إِذَا جَمَعْنَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ
مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا
مِنْهُمْ ثَقَلَةٌ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

قُلْ إِن تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ
يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ

¹ [2] Žr. aijos 3:73 išnašą.

bausmės) ir Allahas yra kupinas geranoriškumo (Savo) vergams.

31. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei jūs (tikrai) mylite Allahą, tada sekite manimi. Allahas mylės jus ir atleis jums jūsų nuodėmes. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.“

32. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ).“ Tačiau jei jie nusigręžia, tada Allahas nemėgsta netikinčiųjų [3].¹

33. Allahas išrinko Adamą (Adomą), Nūchą (Nojų), Ibrahimą (Abraomą) giminę bei Imrano giminę virš Alamyn [(jų laikų) žmonijos ir džinų].

34. Palikuonis, vienas kito. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

35. (Atminkite) kai Imrano žmona sakė: „Mano Viešpatie, Aš prisiekiau Tau tuo, (vaiku) kas yra mano gimdoje atsiduoti tarnystei Tau (atsiskirti nuo visų žemiškųjų reikalų; rūpintis Tavo garbinimo Vieta), taigi priimk tai iš manęs. Iš tiesų, Tu esi Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

36. Tada, kai ji pagimdė savo [vaiką Marjamą (Mariją)], ji tarė: „Mano Viešpatie, aš pagimdžiau vaiką moteriškos lyties.“ O Allahas geriau žinojo, ką ji pagimdė. „Ir vyras nėra kaip moteris, ir aš pavadinau ją Marjamą [4] (Mariją), ir siekiu Tavo (Allahai) prieglobsčio jai ir jos palikuonims nuo Šaitan (Šėtono), atstumtojo.“^{II}

يَبَيِّنَهَا وَيَبَيِّنُهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرَكُم
اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبُّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

*إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتْ أَمْرَأْتُ غَمَّرَنَ رَبِّيَ نَذَرْتُ
لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ
أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أُعِيدُهَا بَكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

¹ [3] Žr. ajos 3:85 išnašą.

^{II} [4] Marjama tiesiogiai reiškia „Allah'o tarnaitė“.

37. Taigi jos Viešpats (Allahas) priėmė ją maloniai. Jis privertė ją užaugti gerų manierų ir paskyrė ją rūpintis Zakaryją (Zakarijų). Kaskart, kai jis ateidavo į Al-Mihrab [5] pas ją (aplankyti jos), rasdavo ją aprūpintą maistu. Jis sakė: „Marjama, iš kur tu gavai šitai?“ Ji tarė: „Tai iš Allaho.“ Iš tiesų, Allahas suteikia išlaikymą tiems, kam Jis nori neribotai.¹

38. Tada Zakaryja (Zakarijus) maldavo savo Viešpatį, sakydamas: „Mano Viešpatie, suteik man nuo Savęs gerus palikuonis. Tu iš tiesų esi Visa Girdintis iš maldavimų.“

39. Tada angelai pašaukė jį, kai jis stovėjo maldoje Al-Mihrab (maldos vietoje arba privačiame kambaryje), (sakydami): „Allahas suteikia tau gerą žinią apie Jahją (Joną), patvirtinantį (tikintį) Allaho Žodį [t. y. Isos (Jėzaus) sukūrimą, Žodį iš Allaho („Būk!“ - ir jis buvo!)], kilnų, besisaugojantį nuo intymių santykių su moterimis, Pranašą iš teisingųjų tarpo.“

40. Jis tarė: „Mano Viešpatie, kaip aš galiu turėti sūnų, kai esu labai senas ir mano žmona nebevaisinga?“ (Allahas) tarė: „Taigi, Allahas daro tai, ką Jis nori.“

41. Jis tarė: „Mano Viešpatie, duok man ženklą.“ (Allahas) tarė: „Tavo ženklas bus tai, kad tu nekalbėsi su žmonėmis tris dienas, išskyrus ženklais. Ir dažnai prisimink savo Viešpatį (šlovindamas Jį vėl ir vėl) ir garbink (Jį) popietę ir rytą.“

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنبَتَهَا
نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ
عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُْمَ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
يَغْيِرُ حِسَابَ ۝۳۷

هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ ۝۳۸

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
وَخَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۳۹

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ
بَلَغَتْنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝۴۰

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادُّكُرَ
رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَرِ ۝۴۱

¹ [5] Al-Mihrab: maldos vieta arba privatus kambarys.

42. Ir (atminkite) kai angelai sakė: „Marjama, iš tiesų Allahas išrinko tave, apvalė tave (nuo daugiadienvystės ir netikėjimo) ir išrinko tave virš Alamyn [jos laikų (žmonijos ir džinų)] moterų.“

43. Marjama! „Nuolankiai paklusk savo Viešpačiui (Allahui, negarbinant nieko kito, tik Jį Vienintelį) ir pulk kniūbsčiomis ir Irkai (nusilenk) kartu su Ar-Rakiūn (tais, kurie nusilenkia).“

44. Tai yra dalis žinių apie Ghaib (nematoma, t. y. žinios apie buvusias tautas, apie kurias jūs neturite jokių žinių), kurias Mes atskleidėme tau (Muchammedai ﷺ). Tu nebuvai su jais, kai jie metė burtus su savo rašikliais dėl to, kuris iš jų turėtų imti rūpintis Marjama (Marija), nei tu buvai su jais, kai jie ginčijosi.

45. (Atminkite) kai angelai sakė: „Marjama, iš tiesų Allahas suteikia tau gerą žinią apie Žodį [„Būk!“ - ir jis buvo! T. y. Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų] iš Jo. Jo vardas bus Mesijas Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, gerbiamas šiame gyvenime ir Amžinybėje ir bus (jis) vienas iš tų, kurie yra arti Allahο.

46. „Jis kalbės žmonėms (būdamas) lopšyje ir subrendęs, ir jis bus vienas iš teisingųjų.“

47. Ji tarė: „Mano Viešpatie, kaip aš turėsiu sūnų, kai joks vyras nėra manęs palietęs.“ Jis tarė: „Taigi, Allahas sukuria tai, ką Jis nori. Kai Jis nusprendžia ką nors, Jis tik taria tam: „Būk!“ - ir tai yra.

48. Ir Jis (Allahas) išmokys jį [Isą (Jėzų)] Knygos ir Al-Hikma (t. y. Sunnos, nepriekaištingos Pranašų kalbos, išminties), (ir) Taurato (Toros) ir Indžylio (Evangelijos).

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ
اَصْطَفٰكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفٰكِ عَلٰٓى
نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبِيَآءِ اَلْغَيْۢبِ يُوجِيۡهِ اِلَيْكَ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوۡنَ اَقْلَمَهُمْ اَيُّهُمْ
يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ
يَخْتَصِمُوۡنَ ﴿٤٤﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ
يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اَسْمُہُ الْمَسِيۡحِ
عِيسٰى اَبْنُ مَرْيَمَ وَجِيۡهًا فِى الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيۡنَ ﴿٤٥﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ
الصّٰلِحِيۡنَ ﴿٤٦﴾

قَالَتْ رَبِّ اَنۡىٰٓ يَكُوۡنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمۡ
يَمَسَّسْنِيۡ بَشَرٌۭ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًاۙ فَاِنَّمَا يَقُوۡلُ لَہٗ
کُنۡ فَيَكُوۡنُ ﴿٤٧﴾

وَيُعَلِّمُہُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰتَہٗ
وَالْاِنۡجِيۡلَ ﴿٤٨﴾

49. Ir padarys jį [Isą (Jėzų)] Pasiuntiniu Israelio (Izraelio) vaikams (kuris sakys): „Atėjau pas jus su ženklų iš jūsų Viešpaties, kad suformuočiau jums iš molio atvaizdą, panašų į paukštį, ir įpūščiau į jį, ir jis taps paukščiu Allaho Leidimu. Ir kad išgydyčiau gimusįjį gyvenimui Allaho Leidimu. Ir kad praneščiau apie tai, ką jus valgotė ir ką jūs laikotė savo namuose. Iš tiesų, tame yra ženklas jums, jei jus tikite.

50. Ir aš atėjau tvirtindamas tai, kas buvo iki manęs – Tauratą (Torą) – ir leisčiau jums dalį to, kas jums buvo draudžiama. Ir atėjau pas jus su įrodymais iš jūsų Viešpaties. Taigi bijokite Allaho ir pakluskite man.

51. Iš tiesų, Allahas yra mano Viešpats ir jūsų Viešpats, taigi garbinkite Jį (Vienintelį). Tai yra Tiesus Kelias.

52. Tuomet, kai Isa (Jėzus) sužinojo apie jų netikėjimą, tarė: „Kas bus mano pagalbininkais vardan Allaho?“ Al-Havaryjūn (apaštalai) tarė: „Mes esame Allaho padėjęjai, mes tikime Allahą ir liudijame, kad esame musulmonai (t. y. mes paklūstame Allahui).“

53. Mūsų Viešpatie, mes tikime tuo, ką Tu nuleidai, ir sekame Pasiuntiniu [Isa (Jėzumi)], taigi įrašyk mus tarp tų, kurie liudija (tiesą, t. y. La ilaha illallah – niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas).

54. Ir jie (netikintieji) surengė sąmokslą [nužudyti Isą (Jėzų)], bet ir Allahas surengė sąmokslą. Ir Allahas yra Geriausias iš tų, kurie rengia sąmokslus.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ
جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ
لَكُمْ مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
وَأُحْلِلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

* فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ
قَالَ مَنِ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَكُرُوا وَكَرَّ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Ir (atminkite) kai Allahas sakė: „Isa (Jėzau), Aš paimsiu tave ir pakelsiu tave pas Save ir apvalysiu tave [nuo melagingo teiginio, kad Isa (Jėzus) yra Allaho sūnus] nuo tų, kurie netiki, ir padarysiu tuos, kurie seka tavimi (monoteistai, kurie negarbina nieko kito, tik Allahą) geresniais nei tie, kurie netiki, iki Prikėlimo Dienos [6]. Tada tu sugrįši pas Mane ir Aš spręsiu tarp jūsų tuos reikalus, dėl kurių jūs ginčydavotės.¹

56. „O tuos, kurie netikėjo, Aš bausiu skausminga bausme šiame gyvenime ir Amžinybėje, ir neturės jie pagalbininkų.“

57. O tiems, kurie tiki (Allahui Vienumui) ir daro teisingus gerus darbus, Allahas visiškai atlygins. Ir Allahas nemėgsta Zalimų (daugiadiėvių ir nusidėjėlių).

58. Štai ką Mes recituojame tau (Muchammedai ﷺ) iš Eilučių ir Išmintingo Priminimo (t. y. Korano).

59. Iš tiesų, Isa (Jėzus) priešais Allahą panašus į Adamą (Adomą). Jis sukūrė šį iš dulkių, tada (Jis) tarė jam: „Būk!“ - ir jis buvo.

60. (Tai yra) tiesa iš tavo Viešpaties, taigi nebūk iš tų, kurie abejoja.

61. Taigi tiems, kas ginčijasi su tavimi dėl jo [Isos (Jėzaus)] po (visos šios) žinios, atėjusios pas tave [t. y. kad Isa (Jėzus) buvo Allahas vergas ir nesidalijo Dieviškumu], sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ateikite, pakvieskime mūsų sūnus ir jūsų sūnus,

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ
وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأَخُصُّكُمْ بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

ذَٰلِكَ نُنْثِلُكَ عَلَيْهِ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ
خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ
الْمُتَرَدِّينَ ﴿٦٠﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ

¹ [6] Isos (Jėzaus), [Marjamos (Marijos) sūnaus], atėjimo (nusileidimo).

mūsų moteris ir jūsų moteris, mus ir jus – tada melskimės ir (nuoširdžiai) prašykime Allaho Prakeiksmo tiems, kurie meluoja.“

62. Iš tiesų, tai yra tikrasis pasakojimas [dėl Isos (Jėzaus) istorijos] ir La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą, Vieną ir Vienintelį Tikrąjį Dievą, Kuris neturi nei žmonos, nei sūnaus). Ir iš tiesų, Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

63. Ir jei jie nusigręžia (ir nepriima šių tikrų įrodymų ir įkalčių), tada tikrai, Allahas yra Visa Žinantis apie tuos, kurie daro piktadarybes.

64. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Rašto žmonės, susitarkime dėl žodžio, kuris yra teisingas tarp mūsų ir jūsų, kad mes negarbiname nieko, tik Allahą (Vienintelį) ir kad mes nepriskiriame Jam partnerių, ir kad niekas iš mūsų nelaikys kitų viešpačiais šalia Allaho. Tada, jei jie nusigręžia, sakyk: „Liudykite, kad esame musulmonai.“

65. Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs ginčijatės dėl Ibrahimo (Abraomo), kai Tauratas (Tora) ir Indžylis (Evangelijs) buvo apreiškti po jo? Ar jūs nesuvokiate?

66. Iš tiesų, jūs esate tie, kurie ginčijotės dėl to, apie ką neturite žinių. Kodėl jūs ginčijatės dėl to, apie ką jūs neturite žinių? Tai Allahas, Kuris žino, o jūs – nežinote.

67. Ibrahimas (Abraomas) nebuvo nei judėjas, nei krikščionis, tačiau jis buvo tikras musulmonas Hanyfa (islamiškasis monoteizmas – negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį) ir jis nebuvo iš Al-Mušrikūn. (žr. aja 2:105).

وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِيهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

هَٰأَن تُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجُّكُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

68. Iš tiesų, iš žmonių, kurie turi daugiausia teisių į Ibrahimą (Abraomą) yra tie, kurie sekė juo, ir šis Pranašas (Muchammedas ﷺ), ir tie, kurie patikėjo (musulmonai). Ir Allahas yra tikinčiųjų Vali (Saugotojas arba Globėjas).

69. Dalis Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) nori jus paklaidinti. Tačiau jie nepaklaidins nieko, išskyrus save, tačiau jie nesuvokia.

70. „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs netikite Allaho Ajat (eilutes), nors jūs (patys) liudijate (tiesą).“

71. „Rašto žmonės (žydai ir krikščionys), kodėl jūs maišote tiesą su melu ir paslepiate tiesą, nors žinote?“

72. Dalis Rašto žmonių sako: „Tikėkite ryte tuo, ką apreiškė tikintiesiems (musulmonams), ir atmeskite tai dienos pabaigoje, kad tai pamatę jie pradėtų abejoti savo religija ir atsigrižtų,

73. Ir netikėkite niekuo, išskyrus tuo, kas seka jūsų tikėjimu. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, Teisingas vedimas yra Allaho Teisingas Vedimas“ ir netikėk, kad kas nors kitas gali gauti tai, ką tu gavai, kitaip jie įtrauks jus į ginčą prieš jūsų Viešpatį.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Visas dosnumas yra Allaho Rankoje [7]. Jis suteikia tam, kam Jis nori. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.“¹

إِنَّ أَوَّلَ الْآتِاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
وَهَذَا النَّحْيُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يَضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا
بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ
النَّهَارِ وَآكُفِّرُوا بَعْدَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهَدْيَ هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ
مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ
إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

¹ [7] Sifat-ullah (Allaho Atributai): visa, kas Allaho Knygoje [Korane] buvo apreiškta apie Allaho, Aukščiausiojo, Atributus [Sifat], tokius kaip Jo Veidas, Akys, Rankos, Blauzdos (Kojos), Jo Atėjimas, Jo (Istava) pakylimas į Savo Sostą ir kitus, arba visa, kuo Allaho Pasiuntinys ﷺ apibūdino Jį teisinguose, autentiškuose Pranašo Ahadis (pasakojimuose), pavyzdžiui tokie Jo Atributai, kaip [Nuzūl], Jo Nusileidimas arba

74. Jis pasirenka Savo Gailestingumui (islamui ir Koranui su pranašavimu) tuos, ką Jis nori. Ir Allahas yra Didžio Dosnumo Savininkas.

75. Tarp Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) yra toks, kuriam patikėjus kintarą (didelę sumą turto ir t. t.), jis noriai tai gražins. Ir tarp jų yra toks, kuriam patikėjus vieną sidabrinę monetą, jis negražins jos, nebent jūs nuolat reikalausite, nes jie sako: „Nėra mums kaltės išduoti ir pasisavinti neraštingųjų (arabų) turta.“ Bet jie meluoja priešais Allahą, nors jie tai žino.

76. Taip, tas, kuris ištęsi savo pažadą ir stipriai bijo Allahą, - iš tiesų, tada Allahas myli tuos, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. aja 2:2).

77. Iš tiesų, tie, kurie nusiperka mažą pelną už Allahą Susitarimo ir savo priesaikų kainą, neturės dalies Amžinybėje (Rojuje). Nei Allahas kalbės jiems, nei žiūrės į juos Prikėlimo Dieną, nei Jis apvalys juos, ir jiems bus skausminga kančia.

78. Ir iš tiesų, tarp jų yra dalis, kurie iškraipo Knygą savo liežuviais (kai jie recituoja), tam, kad jūs galvotumėte, jog tai iš Knygos. Tačiau tai ne iš Knygos, ir jie sako: „Tai – iš Allahą.“ Tačiau tai – ne iš Allahą. Ir jie meluoja prieš Allahą, nors jie tai žino.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

*وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِن تَأْمَنَّهُ
يَقْنَطَرِ يُؤَدُّ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِن
تَأْمَنَّهُ بِيَدِيَارٍ لَا يُؤَدُّ إِلَيْكَ إِلَّا مَا
دُمْتُ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمُتِينَ سَبِيلٌ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَأِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُمُ
بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا
هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ

Jo juokas ir kiti, - tikėjimo mokslininkai, išmanantys Koraną ir Sunną tiki šiais Allahą Atributais ir tvirtina, kad tai tikrai yra Jo Atributai, be Tavyl (jų reikšmės aiškinimo per kitus dalykus) arba Tašbyh (suteikiant jiems panašumą į kūrinijos bruožus) arba [Tatyl] (visiškai jų atmetimas arba neigimas, t. y. teigiant, kad nėra Allahą Veido arba Akių, arba Rankų, arba Blauzdų). Šie Atributai dera ir tinka tik Allahui Vienintelui, ir jis nepanašus į joki (Savo) kūrinį. Kaip Allahą Žodžiai (Korane): 1. „Nėra nieko kaip Jis, ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.“ (Aja 42:11); 2. „Nėra nieko panašaus į Jį.“ (Aja 112:4).

79. Tai nėra (įmanoma) jokiam žmogui, kuriam Allahas suteikė Knygą ir Al-Hukm (žinojimą ir tikėjimo įstatymų suvokimą) ir Pranašavimą, sakyti žmonėms: „Būkite mano garbintojai, o ne Allaho.“ Priešingai (jis sakytų): „Būkite jūs Rabbanyjūn (išmanantys tikėjimą žmonės, kuris praktikuoja tai, ką jie žino, ir taip pat moko kitus), nes jūs mokote Knygos ir jūs jos mokotės.“

80. Nei lieptų jis jums imti angelus arba Pranašus viešpačiais (dievais). Argi įsakytų jis jums netikėti po to, kai jūs paklusote Allaho Valiai (kaip musulmonai)?

81. Ir (atminkite) kai Allahas priėmė Pranašų pažadą, sakydamas: „Imkite tai, ką daviau jums iš Knygos ir Hikma (Allaho įstatymų suvokimą), o po to ateis pas jus Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), patvirtinantis tai, kas pas jus. Jūs, tada, turite tikėti juo ir jam padėti.“ Allahas sakė: „Ar jūs sutinkate (su tuo) ir priimate Mano Susitarimą (kurį Aš sudarau su jumis)?“ Jie sakė: „Sutinkame.“ Jis tarė: „Tada liudykite, ir Aš esu su jumis tarp liudytojų (tam).“

82. Taigi kas nusigręžia po to, jie yra Fasikūn (maištingieji – tie, kurie nusigręžia nuo Paklusimo Allahui).

83. Ar jūs ieškote kažko kito nei Allaho religijos, nors Jam pakluso visi kūriniai danguose ir žemėje, noriai ir nenoriai. Ir pas Jį jie bus sugražinti.

84. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums nuleista, ir tuo, kas buvo nuleista Ibrahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui),

اللَّهُ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

قُلْ عَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], ir kas buvo suteikta Mūsai (Mozei), Isai (Jėzui) ir Pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame jų ir Jam (Allahui) mes paklusome (islame).

85. Ir tas, kas ieško tikėjimo kito, nei islamas, tai niekada nebus priimta iš jo, o Amžinybėje jis bus vienas iš pralaimėtojų [8].¹

86. Kaip Allahas teisingai ves žmones, kurie nepatikėjo po jų patikėjimo ir po to, kai jie liudijo, kad Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) yra tiesa ir po to, kai jiems atėjo aiškūs ženklai? Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie yra Zalimūn (politeistai ir nusidėjėliai).

87. Jie yra tie, kurių atpildas toks, kad jiems (priklauso) Prakeiksmas Allaho, angelų ir visos žmonijos.

88. Jie gyvens ten (Pragare). Nei jų kančia bus palengvinta, nei užlaikyta arba atidėta (kuriam laikui).

89. Išskyrus tuos, kurie po to atgailauja ir daro teisingus darbus. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

90. Iš tiesų, tie kurie nepatikėjo po savo patikėjimo ir tada toliau tęsė, didindami savo netikėjimą (t. y. netikėjimą Koraną ir Pranašą Muchammedą ﷺ) – niekada jų atgaila nebus priimta [nes jie atgailauja tik savo liežuviais, o ne iš širdžių]. Ir jie yra tie, kurie paklydę.

91. Iš tiesų, tie, kurie nepatikėjo ir mirė būdami netikinčiais, (visa) Žemė, pilna aukso, nebus priimta iš nė vieno iš jų, net jei jie siūlytų ją kaip išpirką. Jiems – skausminga kančia ir neturės jie padėjų.

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالْيَسَّىٰ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ
إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ
وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّالُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ

¹ [8] Privaloma tikėti Pranašo (Muchammedo ﷺ) Pasiuntinystę.

92. Jokiais kitais būdais jūs nepasieksite Al-Bir (dievobaimingumo, teisingumo – čia tai reiškia Allah'o Atlygio, t. y. Rojaus), nebent leisite (vardan Allah'o) tai, ką mylite. Ir Allahas gerai žino visa, ką gera išleidžiate.

93. Visas maistas buvo leistinas Israelio (Izraelio) vaikams, išskyrus tai, ką Israelis (Izraelis) padarė neleistina sau iki tol, kol Tauratas (Tora) buvo atskleistas. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neškite čia Tauratą (Torą) ir recituokite jį, jei esate teisingi.“

94. Tada po šitai, kas prasimanys melą prieš Allahą, - tie iš tikrųjų bus Zalimūn (netikintieji).

95. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahas kalbėjo tiesą. Sekite Ibrahim'o (Abraomo) Hanifa (islamiškuoju monoteizmu, t. y. jis garbindavo tik Allahą Vienintelį) tikėjimu ir jis nebuvo iš Al-Mušrikūn.“ (žr. ają 2:105)

96. Iš tiesų, pirmasis (garbinimo) Namas, paskirtas žmonijai, buvo tas Bekkoje (Mekkoje), pilnas palaimos ir teisingas vedimas Al-Alamyn (žmonijai ir džinams).

97. Jame yra akivaizdūs ženklai (pamokymui), - Ibrahim'o (Abraomo) Makam (vieta). Kas į ją įžengia, yra saugus. Ir Hadžas (piligriminė kelionė į Mekką) į Namağ (Kaabą) yra pareiga, kurią žmonija turi Allahui, tiems, kurie išgali išlaidas (nuvykimo, prasimaitinimo ir apsistojimo). Ir tas, kuris netiki [t. y. neigia Hadžą (piligriminę kelionę į Mekką), tada jis yra netikintysis Allahą], tada Allahui nereikia nė

ذَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِ ۚ أُؤْتِيكَ لَهُم
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

﴿٩٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ الْتَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا
بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

فَمَن أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ
ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ
دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ
الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنَّا ۚ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

vieno iš Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) [9].¹

98. Sakyk: „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs atmetate Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), nors Allahas yra Liudytojas to, ką jūs darote?“

99. Sakyk: „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs sulaikote tuos, kurie patikėjo, nuo Allaho Kelio, siekdami, kad jis atrodytų kreivas, nors jūs (patys) esate liudytojai (Muchammedui ﷺ kaip Allaho Pasiuntiniui ir islamui (Allaho tikėjimui, t. y. negarbinimui nieko kito, tik Jį Vienintelį)]? Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.“

100. O jūs, kurie tikite! Jei paklusite grupei tų, kuriems buvo suteiktas Raštas (judėjams ir krikščionims), jie (tikrai) padarys jus netikinčiais po to, kai jūs patikėjote!

101. O kaip jūs netikėtumėte, jei jums recituojamos Allaho eilutės ir tarp jų yra Jo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ)? Ir tas, kas tvirtai laikosi Allaho (t. y. seka islamu – Allaho tikėjimu, ir iš tikrųjų paklūsta viskam, ką Allahas įsakė), tada jis iš tikrųjų yra vedamas Teisingu Keliu.

102. O jūs, kurie tikite! Bijokite Allaho (darydami viską, ką Jis įsakė, ir susilaikydami nuo visko, ką Jis uždraudė) taip, kaip Jo turi būti bijoma. [Pakluskite Jam, būkite Jam dėkingi ir visada Jį prisiminkite] ir nemirkite nebūdami islamo būsenoje [kaip musulmonai (su visišku paklusnumu Allahui)].

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ
بِآٰيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِيدٌ عَلٰى مَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ
سَبِيْلِ اللّٰهِ مِّنْ ءٰمَنَ تَبْعُوْنَهَا عِوَجًا
وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءٌ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا فَرِيقًا
مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ
اِيْمٰنِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ
ءَاٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهُ ۚ وَمَنْ
يَعْتَصِم بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠١﴾

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ
تَقٰتِهٖ ۚ وَلَا تَمُوْتُوْنَ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٢﴾

¹ [9] Hadžo atlikimas yra įsakyma pareiga.

103. Ir tvirtai laikykitės, visi jūs kartu, Allaho Virvės (t. y. šio Korano) ir nesiskirstykite [10] tarp savęs, ir prisiminkite Allaho Malonę jums, nes jūs buvote vienas kitam priešais, bet Jis suvienijo jūsų širdis tam, kad, per Jo Malonę, jūs taptumėte broliais (islamo religijoje). Ir jūs buvote ant Ugnies duobės krašto ir Jis išgelbėjo jus nuo to. Taigi Allahas padaro Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) aiškiais jums, kad jūs būtumėte teisingai vedami.¹

104. Lai tarp jūsų iškyla grupė žmonių, kviečianti į visa, kas gera (islamą), įsakanti Al-Marūf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir viską, ką islamas įsako daryti) ir uždraudžianti Al-Munkar (daugiadievybę ir netikėjimą ir viską, ką islamas uždraudė). Ir tai yra tie, kurie yra sėkmingieji.

105. Ir nebūkite kaip tie, kurie susiskirstė ir ginčijosi tarpusavyje po to, kai jiems atėjo aiškūs įrodymai. Tai yra tie, kuriems bus siaubinga kančia.

106. Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną), kai kai kurių veidai taps baltais, o kai kurių veidai taps juodais. Tiems, kurių veidai taps juodais (bus pasakyta): „Ar jūs atmetėte Tikėjimą po jo priėmimo? Tada ragaukite kančią (Pragare) už Tikėjimo atmetimą.“

107. O tie, kurių veidai taps baltais, - jie bus Allaho Gailestingume (Rojuje). Ten jie gyvens amžinai.

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ
بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ
مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا
مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا
الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِى رَحْمَةِ
اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

¹ [10] Hadisų knygoje (At-Tirmizi, Ibn Madžah ir Abū Davūd) įrašyta, kad Abu Huraira (Lai Allahas būna juo patenkintas) pasakojo, jog Pranašas ﷺ sakė: „Judėjai ir krikščionys buvo pasidalinę į 71 arba 72 religines grupes, o ši tauta pasidalins į 73 religines grupes – visos jos bus Pragare, išskyrus vieną, ir ta viena yra ta, kurioje aš ir mano kompanjonai yra šiandien [t. y. sekanti Koranu ir Pranašo ﷺ Sunna (teisinėmis tradicijomis, nurodymais, garbinimo veiksmis, Pranašo ﷺ žodžiais)].“

108. Tai yra Allaho Eilutės. Mes recituojame jas tau (Muchammedai ﷺ) tiesoje. Ir Allahas nenori neteisybės Alamyn (žmonijai, džinams ir visam, kas egzistuoja).

109. Ir Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir visi reikalai sugrįžta (sprendimui) pas Allahą.

110. Jūs [tikri tikintieji islamiškuoju monoteizmu ir tikri Pranašo Muchammedo ﷺ ir jo Sunnos pasekėjai] esate geriausi žmonės, kada nors išauginti žmonijai. Jūs įsakote Al-Marūf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsakė) ir draudžiate Al-Munkar (daugiadievybę, netikėjimą ir visa, ką islamas uždraudė), ir jūs tikite Allahą. Ir jei Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) būtų patikėję, tai būtų buvę jiems geriau. Tarp jų yra keli, kurie turi tikėjimą, tačiau dauguma jų yra Al-Fasikūn (nepaklusnūs Allahui ir maištaujantys prieš Allaho įsakymą).

111. Jie nekels jums žalos, išskyrus nereikšmingą erzelį. Ir jei jie kovos prieš jus, jie parodys jums savo nugaras ir nebus jiems pagelbėta.

112. Pažeminimas jiems visur, kur jie galėtų būti, išskyrus tada, kai jie yra Allaho (apsaugos) sutartyje, ir žmonių. Jie užsitraukė Allaho Rūstybę ir jiems – pražūtis. Taip yra todėl, kad jie netikėjo Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir žudė Pranašus, neturėdami tam teisės. Taip yra todėl, kad jie nepakluso (Allahui) ir peržengdavo ribas (nepaklusimu Allahui, nusikaltimais ir nuodėmėmis).

113. Ne visi jie vienodi. Dalis Rašto žmonių stoja už tiesą – jie recituoja Allaho eilutes nakties valandomis, sukniubę maldose.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ تَتْلُوْهَا عَلٰىكَ يٰۤاَحْمَدُ
وَمَا اَللّٰهُ يَرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَإِلٰى اَللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْر ﴿١٠٩﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
تَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَوْ ءَامَنَ اَهْلُ
الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهَمْ مِنْهُمْ
الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾

لَنْ يَضُرُّكُمْ اِلَّا اَذًى وَّانْ يَقْتُلُوْكُمْ
يُؤَلِّمُوْكُمْ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ اَيْنَ مَا تُقِفُوْا اِلَّا
يَحْبِلُ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٌ مِّنَ النَّاسِ وَبَءَاوُ
بِعِصْيَانٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ
الْمَسْكَنَةَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾

*لَيْسُوْا سَوَآءً مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ
قٰلِمَةٌ يَّتَمَلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ عَآثًا اَلَيْلِ
وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Jie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Jie įsako Al-Marūf (islamiškąjį monoteizmą ir sekima Pranašu Muchammedu ﷺ) ir draudžia Al-Munkar (daugiadievybę, netikėjimą ir priešinimąsi Pranašui Muchammedui ﷺ). Ir jie skuba daryti (visus) gerus darbus, ir jie yra iš teisingųjų.

115. Ir visa, ką jie gero daro, niekas nebus iš jų atmesta, nes Allahas gerai žino tuos, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. 2:2).

116. Iš tiesų, tie, kurie atmeta Tikėjimą (netiki Allahą ir Muchammedą ﷺ esant Allaho Pasiuntiniu ir visu tuo, ką jis ﷺ parnešė iš Allaho), nei jų turtai, nei jų palikuonys neduos jiems jokios naudos prieš Allahą. Jie yra Ugnies gyventojai, ten jie gyvens. [11]¹

117. Tai, ką jie išleidžia šiame gyvenime, yra kaip nepaprastai šaltas vėjas. Jis apima derlių žmonių, kurie blogai elgėsi prieš save, ir sunaikina jį. Allahas jų nesuklaidino, bet jie patys suklaidino save.

118. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite (savo) Bitana (patarėjais, konsultantais, globėjais, padėjėjais, draugais) tų, kurie yra už jūsų tikėjimo ribų (pagonių, judėjų, krikščionių ir veidmainių), nes jie nepagalės jums pražūties. Jie trokšta jums smarkiai pakenkti. Neapykanta jau pasirodė iš jų burnų, tačiau tai, ką slepia jų krūtinės, yra daug blogiau. Iš tiesų, Mes padarėme Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes) aiškias jums, jei jūs suprantate.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

مِثْلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمِثْلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا
مَا عَنَيْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

¹ [11] Žr. ajos 3:85 išnašą ir taip pat žr. ają 4:47 ir jos išnašą.

119. Štai! Jūs esate tie, kurie juos myli, bet jie jūsų nemyli, ir jūs tikite visais Raštais [t. y. jūs tikite Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją), nors jie netiki jūsų Knyga – Koranu]. Ir kai jie sutinka jus, sako: „Mes tikime.“ Tačiau būdami vieni, jie kandžioja savo pirštų galus iš įniršio dėl jūsų. Sakyk: „Pražūkite savo įniršyje! Be abejonės, Allahas žino, kas yra krūtinėse (visas paslaptis).“

120. Jei jums atsitinka gera, tai liūdina juos, o jei jus užklumpa kokia bėda, - jie džiūgauja dėl to. Tačiau jei jūs būsite kantrūs ir tapsite Al-Mutakūn [dievobaimingaisiais – žr. ają 2:2], jų suktybės nepadarys jums nė menkiausios žalos. Iš tikrųjų, Allahas apima viską, ką jie daro.

121. Ir (atmink) kai tu (Muchammedai ﷺ) palikai savo šeimyną ryte, kad išstatytum tikinčiuosius į jų postus (Uhud) mūšiui. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

122. Kai du jūsų būriai buvo beprarandą širdis, tačiau Allahas buvo jų Vali (Rėmėjas ir Saugotojas). Ir Allahu tikintieji turi pasitikėti.

123. Ir Allahas jau padarė jus pergalingus Badr (mūšyje), kai buvote jūs silpnas mažas būrys. Taigi stipriai bijokite Allaho [12] tam, kad būtumėte dėkingi.¹

124. (Atmink) kai tu (Muchammedai ﷺ) sakei tikintiesiems: „Argi jums negana, kad jūsų Viešpats (Allahas) padėtų jums su trimis tūkstančiais nuleistų angelų?“

هَٰذَا أَنْتُمْ أَوْلَٰءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ
قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا
يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ ٱللَّهُ عَلَيْهِ يَدَاتِ
ٱلصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن
تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن
تَضُرُّوهُمُ لَا يُضْرُّهُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْءٌ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقْعِدَ ٱلْقِتَالِ ٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

إِذْ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ أَن تَفْشَلَا
وَٱللَّهُ وَٰثِقُهُمَا وَ عَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَأَنْتَقُوا ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ ءَآلَافٍ مِّنَ
ٱلْمَلَكِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٤﴾

¹ [12] t. y. susilaikykite nuo visų nuodėmių ir blogų darbų rūšių, kurias Jis uždraudė, ir stipriai mylėkite Allahą, darykite visus gerus darbus, kuriuos Jis įsakė.

125. „Taip, jei jūs laikysitės kantrybės ir dievobaimingumo, ir priešas skubės pas jus, jūsų Viešpats pagelbės jums su penkiais tūkstančiais angelų, turinčių (skiriamuosius) ženklus.“

126. Allahas padarė tai tik gera žinia jums ir kaip patikinimą jūsų širdims. Ir nėra pergalės išskyrus iš Allaho, Visagalio, Visa Išmanančio.

127. Kad jis gali atskirti dalį tų, kurie netiki, arba išstatyti juos į nešlovę tam, kad jie pasišalintų sugniuždyti.

128. Ne tau (Muchammedai ﷺ) yra sprendimas, ar Jis atsigręs su gailėsčiu (dovanoti) jiems ar nubaus juos. Iš tiesų, jie yra Zalimūn (daugiadieviai, nepaklusėliai, neusidėjęliai).

129. Ir Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Jis atleidžia tam, kam Jis nori, ir baudžia tą, ką Jis nori. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

130. O jūs, kurie tikite! Nevalgykite Riba (palūkanų) [13] padvigubintos arba padaugintos, bet bijokite Allaho tam, kad būtumėte sėkmingi.¹

131. Ir bijokite Ugnies, paruoštos netikintiesiems.

132. Ir pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), kad įgytumėte gailestingumą. [14]^{II}

بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

لِيَقْطَعَ طَرَقًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ فَیَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلَا إِلَهُمُ إِلَّا اللَّهُ ﴿١٢٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا رِبٰۤیًا ۙ اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣١﴾

وَاطِيعُوْا اللَّهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

¹ [13] Žr. ają 2:275 ir jos išnašą.

^{II} [14] Žr. ajos 3:85 išnašą.

133. Ir ženkite keliu (vedančiu į) ateidimą iš jūsų Viešpaties ir dėl Rojaus, plataus kaip dangūs ir žemė, paruošto Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2).

134. Tie, kurie leidžia (vardan Allaho) klestėjime ir nelaimėje, kurie nuslopina pyktį, ir kurie atleidžia žmonėms, - iš tiesų, Allahas myli Al-Muhsinūn [15] (gera darančius).¹

135. O tiems, kurie atlikę ką nors gėdingo arba nusidėję blogiu, prisimena Allahą ir prašo atleidimo už jų nuodėmes, - ir niekas negali atleisti jų nuodėmių, tik Allahas – ir nebetęsia (blogio) ką jie padarė, nors ir žino.

136. Tokiems – atlygis yra jų Viešpaties Atleidimas ir Sodai su upėmis, tekančiomis po jais (Rojus), kur jie gyvens amžinai. Koks nuostabus yra šis atlygis darantiesiems (teisingus darbus pagal Allaho Įsakymus)!

137. Daugybę panašių būklių (ir gyvenimo nesėkmių) patyrė tautos (tikintieji ir netikintieji), kurios mirė iki jūsų (kaip kad jūs patyrėte Uhud mūšyje), taigi keliaukite po žemę ir pažiūrėkite, kokia buvo pabaiga tų, kurie netikėjo (Allaho Vienumu ir nepakluso Jam bei Jo Pasiuntiniams).

138. Tai (Koranas) yra aiškus tvirtinimas žmonijai, teisingas vedimas ir nurodymas tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).

*وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِيقِينَ الْغَيْظِ وَالْغَافِقِينَ عَنِ
النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ
وَلَمْ يَصِرُوا عَلَىٰ مَآ فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُكُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

¹ [15] Al-Muhsinūn: geradaris, kuris atlieka gerus darbus išimtinai tik dėl Allaho, nesistengdamas pasirodyti ar užsitarnauti šlovę ar garbę, ir daro tai pagal Allaho Pasiuntinio, Muchammedo ﷺ, Sunną (teisines tradicijas).

139. Taigi nebūkite neryžtingi (prieš savo priešus), nei nusiminę, ir jūs būsite pranašesni (pergalėje), jei iš tiesų esate (tikri) tikintieji.

140. Jei sužeidimas (ir žudymas) palietė jus, būkite tikri, panašus sužeidimas (ir žudymas) palietė ir kitus. Ir tokios yra dienos (geros ir ne tokios geros), kurias Mes suteikiame žmonėms paeiliui, kad Allahas galėtų išbandyti tuos, kurie tiki, ir kad Jis galėtų pasiimti kankinius iš jūsų tarpo. Ir Allahas nemėgsta Zalimūn (daugiadiėvių ir nusidėjėlių).

141. Ir kad Allahas galėtų išbandyti (arba apvalyti) tikinčiuosius (nuo nuodėmių) ir sunaikinti netikinčiuosius.

142. Ar jūs manote, kad įžengsite į Rojų, kol Allahas neišbandys tų iš jūsų, kurie kovojo (vardan Jo) ir (taip pat) neišbandys tų, kurie yra As-Sabirūn (kantriejį)?

143. Jūs iš tiesų trokštate mirties (Aš-Šahada – kankinio mirties), kol jos nepatyrėte. Dabar aiškiai pamatėte ją savo pačių akimis.

144. Muchammedas ﷺ yra ne daugiau nei Pasiuntinys ir iš tiesų (daugybė) Pasiuntinių mirė iki jo. Jei jis mirs arba bus nužudytas, ar jūs nusigręšite (kaip netikintieji)? Ir tas, kuris nusigręš, nepadarys Allahui nė menkiausios žalos. Ir Allahs suteiks atlygį tiems, kurie yra dėkingi.

145. Ir niekas negali mirti, tik Allaho Leidimu ir nustatytu mirties laiku. O kas trokšta atlygio (šiame) gyvenime, Mes jam jį suteiksime. O kas trokšta atlygio Amžinybėje, Mes jam jį suteiksime. Ir Mes apdovanosime dėkinguosius.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ، وَلَيْكُمُ الْأَيَّامُ تُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَلِيَمِخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا يَنْفَكُ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَدَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Ir daug Pranašas (t. y. daugybė iš Pranašų) kovojo (vardan Allaho) ir kartu su juo (kovojo) didelės grupės religiška išsilavinusių pasekėjų. Tačiau jie niekada nenusiminė dėl to, kas ištkio juos Allaho Kelyje, anei jie pasidavė ar pažemino save. Ir Allahas myli As-Sabirūn (kantriuosius).

147. Ir jie nesakė nieko kito, tik: „Mūsų Viešpatie, atleisk mums mūsų nuodėmes ir mūsų prasižengimus (vykdant savo pareigas Tau), sutvirtink mūsų žingsnius (kojas) tvirtai ir suteik mums pergalę prieš netikinčiuosius.“

148. Taigi Allahas suteikė jiems atlygį šiame gyvenime ir nuostabų apdovanojimą Amžinybe. Ir Allahas myli Al-Muhsinūn (gera darančius).

149. O jūs, kurie tikite! Jei jūs paklusite tiems, kurie netiki, jie gražins jus atgal jūsų įkandin, ir jūs nusigręšite (nuo Tikėjimo) kaip pralaimėtojai. [16]¹

150. Ne, Allahas yra jūsų Maula (Globėjas, Viešpats, Gelbėtojas, Saugotojas) ir Jis yra Geriausias iš padėjėjų.

151. Mes įvesime baimę į širdis tų, kurie netiki, nes jie garbino kitus šalia Allaho, kam Jis nesiuntė jokio leidimo. Jų buveinė bus Ugnis ir kokia bjauri yra Zalimūn (daugiadiėvių ir nusidėjęlių) buveinė.

152. Ir Allahas iš tiesų išpildė Savo Pažadą jums, kai jūs juos (savo priešus) žudėte Jo Leidimu, iki (momento, kai) jūs praradote drąsą ir pradėjote ginčytis dėl įsakymo, ir nepaklusote po to, kai Jis parodė jums

وَكَايْنٍ مِّن نَّيِّ قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرٌ
فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكَاثُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

فَعَاتَبَهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ تَوَابَ
الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُم عَلَىٰ ءَعْقِبِكُمْ
فَتَقْلَبُوا وَخَلِيلِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلَىٰ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ
الْمَوْلَىِٰينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
يَمَّا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانٌ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوًى
الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ
تَحْسَبُونَهُم بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّن بَعْدِ

¹ [16] Tai, sakoma apie gyvenimą (pasilikimą) Aš-Širk žemėje (daugiadiėvystės, t. y. žemėje, kurioje praktikuojama daugiadiėvystė).

(grobi) tai, ką jūs mėgstate. Tarp jūsų yra kai kurie, trokštantys šio gyvenimo ir kai kurie, trokštantys Amžinybės. Tada Jis privertė jus bėgti nuo jų (jūsų priešų), kad Jis galėtų jus išbandyti. Bet iš tiesų, Jis atleido jums, ir Allahas yra Maloningiausias tikintiesiems.

مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا نُحْيُونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ
صَرَّفْنَا عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

153. (Ir atminkite) kai jūs sprukote (baisiai), nė į nieką nepažvelgdami, o Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) buvo jūsų užnugaryje, kviesdamas jus atgal. Taip Allahas suteikė jums vieną nelaimę po kitos, atsilygindamas, kad pamokyti jus nesielvartauti dėl to, kas pabėgo nuo jūsų, nei dėl to, kas ištiko jus. Ir Allahas yra Gerai Suvokiantis viską, ką jūs darote.

*إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلُودُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَىٰكُمْ
فَأْتَبَكُمْ عَمَّا بِهِ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ
مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

154. Tada po nelaimės, Jis siuntė jums ramybę ir saugumą. Snaudulys apėmė dalį jūsų, kol kita dalis galvojo apie save (kaip apsaugoti save, neatsižvelgdami į kitus ir Pranašą ﷺ) ir blogai galvojo apie Allahą – neišmanantis mąstymas. Jie sakė: „Ar mes dalyvaujame šiame reikale?“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, šis reikalas priklauso absoliučiai Allahui.“ Jie slepia savyje tai, ką nedrįsta tau atskleisti, sakydami: „Jei mes būtume ką nors darę šiame reikale, niekas iš mūsų čia nebūtų buvęs nužudytas.“ Sakyk: „Net jei jūs būtumėte pasilikę savo namuose, tie, kuriems mirtis buvo nulemta, be abejonės būtų išėję į savo mirties vietą.“ Tam, kad Allahas išbandytų tai, kas yra jūsų krūtinėse, ir apvalytų tai, kas buvo jūsų širdyse (nuodėmės). Ir Allahas yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (jūsų) krūtinėse.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً
نُعَاسًا يَغْثَىٰ طَآئِفَةً مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ
أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
أَلْحَقٍ طَلَّ الْجَهْلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا
مِنْ الْأَمْرِ شَيْءٌ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ
لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ
لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ
لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي
صُدُورِكُمْ وَلِيَخَصَّ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

155. Tie iš jūsų, kurie nusigręžė tą dieną, kai dvi kariuomenės susitiko (t. y. Uhud mūšyje), - tai Šaitan (Šėtonas), kuris privertė juos nusigręžti (pabėgti iš mūšio lauko) dėl kai ko (nuodėmių), ką jie buvo įgiję. Tačiau Allahas

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ

iš tiesų atleido jiems. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.

156. O jūs, kurie tikite! Nebūkite kaip tie, kurie netiki (veidmainiai) ir kurie sako savo broliams, kai jie keliauja žeme arba išeina kovoti: „Jei jie būtų pasilikę su mumis, jie nebūtų mirę arba nužudyti.“, tam, kad Allahas padarytų tai apgailestavimu jų širdyse. Tai Allahas, kuris suteikia gyvenimą arba sukelia mirtį. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

157. Ir jei jūs esate nužudomi arba mirštate vardan Allahą, Allahą atleidimas ir gailestingumas yra daug geriau nei visa tai, ką jie susikrauna (iš žemiškųjų turtų).

158. Ir ar jūs mirštate arba esate nužudomi, iš tiesų, pas Allahą jūs būsite surinkti.

159. Dėl Allahą Gailestingumo, jūs, o Pranaše, elgiatės su jais švelniai. O jei jūs būtumėte buvę žiaurūs ir šiurkštaširdžiai, jie būtų ištrūkę iš jūsų. Taigi atleiskite (jų kaltes) ir prašykite (Allahą) Atleidimo jiems, ir patarkite jiems jų reikaluose. Tada kai jūs priimsite sprendimą, pasitikėkite Allahą, be abejonės, Allahas myli tuos, kurie (Juo) pasitiki.

160. Jei Allahas padeda jums, niekas negali jūsų įveikti. Ir jei Jis atsisąda jūsų, - kas yra tas, kas po Jo gali jums padėti? Ir lai Allahu (Vienintelis) tikintieji tepasitiki.

161. Jokiam Pranašui neleidžiama neteisėtai pasiimti dalį grobio (Ghulul) [17], ir kas apgauna jo kompanjonus dėl grobio, tas Prikėlimo Dieną atsineš tai, ką jis (neteisėtai) pasiėmė. Tada kiekvienam asmeniui bus

مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
صَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غَزَىٰ لَوْ
كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ
لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾

فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ
قَطًّا عَلَيِّهِ الْقَلْبُ لَأَنْفَضُوا مِنْ
حَوْلِكَ فَأَعْفَ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمُ وَإِنْ
يُخَذِّلْكُمُ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ
بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غُلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

pilnai išmokėta tas, ką jis įgijo, ir su jais nebus elgiamasi neteisingai.¹

162. Argi tada tas, kuris seka (siekia) doro Allaho Patenkinimo (neimdamas neteisėtai dalies grobio), kaip tas, kuris užsitraukia Allaho Rūstybę (pasiimdamas neteisėtai grobį – Ghulul)? - jo buveinė yra Pragaras, ir siaubinga, iš tiesų, tai paskyrimo vieta.

163. Jie turi (skirtingus) laipsnius (lygius) prieš Allahą (pas Allahą), ir Allahas yra Visa Matantis, ką jie daro.

164. Iš tiesų, Allahas suteikė didžiulę malonę tikintiesiems, kai Jis atsiuntė tarp jų Pasiuntinį (ﷺ Muchammedą), recituojantį jiems Jo eilutes (Koraną), ir apvalantį juos (nuo nuodėmių, sekant juo), ir mokantį juos Knygos (Korano) ir Al-Hikma [išminties ir Pranašo ﷺ Sunnos (t. y. jo teisinių papročių, teiginių, garbinimo veiksmų)], nors prieš tai jie buvo akivaizdžiai paklydime. [18]¹¹

165. (Kas jums yra?) Kai jus ištiko vienintelė nelaimė (Uhud mūšio dieną), nors jūs sutriuškinote (savo priešus) dvigubai gausesnius (Badr mūšyje), jūs sakote: „Iš kur mums tai?“ Sakyk (jiems): „Tai iš jūsų pačių (dėl jūsų blogų darbų).“ Ir Allahas turi galią viskam.

166. Ir tai, ką jūs patyrėte (nelaimę) dieną (Uhud mūšio, kai) dvi kariuomenės susitiko, buvo Allaho Leidimu tam, kad Jis galėtų išbandyti tikinčiuosius.

167. Ir kad Jis galėtų išbandyti veidmainius, jiems buvo pasakyta: „Ateikite, kovokite vardan Allaho arba (bent jau) ginkite save.“ Jie tarė: „Jei mes būtume žinoję, kad vyks kova, mes be abejonės būtume tave sekę.“

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَن بَاءَ
بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ
وَمَا يَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

أَوَلَمْ أَصْبَحْتُكُمْ مُّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ
مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ
أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
فِي يَوْمٍ ذُو اللَّهِ وَلِيُعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

وَلِيُعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
فَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ
نَعْلَمُ فِتْنًا لَا تَبْعَتَكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ

¹ [17] Al-Ghulul: vagimas iš karo grobio prieš jo išdalinimą.

¹¹ [18] Sekimas Pranašo ﷺ Sunna (teisinėmis tradicijomis) ir Allaho Žodžiai: „Ir padaryk mus teisingųjų lyderiais.“ (Aja 25:74)

Tą dieną jie buvo arčiau netikėjimo nei Tikėjimo, sakydami savo liežuviais tai, kas nebuvo jų širdyse. Ir Allahas turi visą žinojamą apie tai, ką jie nuslepia.

168. (Jie yra) tie, kurie sakė apie savo nužudytuosius brolius, patys sėdėdami (namuose): „Jei tik jie būtų mūsų paklausę, jie nebūtų buvę nužudyti.“ Sakyk: „Saugokite nuo savęs mirtį, jei sakote tiesą.“

169. Negalvokite apie tuos, kurie yra nužudyti vardan Allaho, kad yra mirę. Ne, jie – gyvi, su savo Viešpačiu, ir jie yra aprūpinti palaiminimais, apie kuriuos mes nežinome.

170. Jie džiaugiasi tuo, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo ir jie džiaugiasi tais, kurie dar neprisijungė prie jų, tačiau yra palikti (dar nemirę kankinio mirtimi), nes nebus jiems baimės, nei jie liūdės.

171. Jie džiaugiasi Allaho Malone ir Dosnumu ir tuo, kad Allahas neiššvaistys tikinčiųjų apdovanojimo.

172. Tie, kurie atsiliepė (į Kvietimą) Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) būdami sužeisti, - tiems iš jų, kurie darė gerus darbus ir bijojo Allaho, yra didžiulis atlygis.

173. Tie (t. y. tikintieji), kuriems žmonės (veidmainiai) sakė: „Iš tiesų, žmonės (pagony) surinko prieš jus (didžiulę armiją), taigi bijokite jų.“ Tačiau tai (tik) padidino jų Tikėjimą ir jie sakė: „Allahas (Vienintelis) yra Pakankamas mums ir Jis yra Geriausias Tvarkytojas (mūsų) reikalų.“

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٨﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

*يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

174. Taigi jie grįžo su Allahu Malone ir Dosnumu. Jokia žala jų nepalietė, ir jie sekė doru Allahu Patenkinimu. Ir Allahas yra Didžio Dosnumo Savininkas.

فَأَنقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ
يَمَسَّهُمْ شَيْءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ
وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿٧٦﴾

175. Tai tik Šaitan (Šėtonas), kuris siūlo jums bijoti jo Aulija [rėmėjų ir draugų (daugiadiėvių, netikinčiųjų Allahu Vienumą ir jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ)]. Taigi nebijokite jų, bet bijokite Manęs, jei esate (tikri) tikintieji.

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

176. Ir neleisk liūdinti tavęs (Muchammedai ﷺ) tiems, kurie puola į netikėjimą. Iš tiesų, nepadarys jie nė menkiausios žalos Allahui. Tai Allahu Valia nesuteikti jiems palaimos dalies Amžinybėje. Jiems ten didelė kančia.

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ إِلَى الْكُفْرِ
إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّو اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا
يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٧٨﴾

177. Iš tiesų, tie, kurie perka netikėjimą už Tikėjimo kainą, nepadarys Allahui nė menkiausios žalos. Jiems ten – skausminga kančia.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن
يَضُرُّو اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

178. Ir neleiskite netikintiesiems manyti, kad Mūsų atidėjimas jų bausmės yra geriau jiems. Mes atidedame bausmę tik tam, kad jie padidėtų nuodėmingume. Ir jiems yra žeminanti kančia.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ
لَهُمْ خَيْرٌ لَّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ
لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٨٠﴾

179. Allahas nepaliks tikinčiųjų tokioje būsenoje, kokioje jūs esate dabar, kol Jis atskirs nedorus nuo dorų (blogį nuo gėrio). Nei Allahas atskleis jums Ghaib (nematomo) paslaptis, tačiau Allahas pasirenka Savo Pasiuntiniais tuos, ką Jis nori. Taigi tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinius. Ir jei jūs tikite ir bijote Allahu, tada jums yra didžiulis atlygis.

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ
عَالِيهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن
يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تَوَلَّوْا
وَتَنَقَّلُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨١﴾

180. Ir neleiskite tiems, kurie godžiai laiko tai, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo (Turto), manyti, kad tai gerai jiems (ir nemokėti privalomo Zakat). Ne, jiems bus

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ

blogiau. Dalykai, kuriuos jie godžiai laikė, bus prireikti prie jų kaklų kaip antkaklis Prikėlimo Dieną. Ir Allahui priklauso kas yra danguje ir žemėje. Ir Allahas puikiai žino apie tai, ką jūs darote.

181. Iš tiesų, Allahas girdėjo žodžius tu (judėjų), kurie sako: „Iš tikrųjų Allahas yra vargšas, o mes esame turtingi!“ Mes įrašysime tai, ką jie sakė, ir jų Pranašų neteisėtą žudymą, ir Mes sakysime jiems: „Ragaukite jūs deginančią (Ugnies) kančią.“

182. Tai dėl to (blogio), ką jūsų rankos padarė prieš jus. Ir be abejonės, Allahas niekada nėra neteisingas (Savo) vergams.

183. Tie (judėjai), kurie sakė: „Iš tiesų, Allahas priėmė mūsų pažadą netikėti jokių Pasiuntinių, nebent jis atneš mums dosnų pasiūlymą, kurį ugnis (iš dangaus) sudegins.“ Sakyk: „Iš tiesų, ėjo pas jus Pasiuntiniai iki manęs su aiškiais ženklais ir netgi su tuo, apie ką jūs kalbate. Kodėl tada jūs žudėte juos, jei esate teisingi?“

184. Tada, jei jie atstums tave (Muchammedai ﷺ), taip buvo atstumti Pasiuntiniai iki tavęs, atėję su Al-Bajinat (aiškiais ženklais, įrodymais, įkalčiais) ir Raštu ir Mekomąja Knyga.

185. Visi ragaus mirtį. Ir tik Prikėlimo Dieną bus išmokėtas jūsų atlygis pilnai už jūsų veiksmus. O kas bus pašalintas iš Ugnies ir priimtas į Rojų, - jis iš tiesų yra sėkmingas. Šis žemiškasis gyvenimas yra tik apgaulingas malonumas (prie jo prisiriša tik tie, kurie yra suklaidinti).

186. Jūs be abejonės būsite išmėginti ir išbandyti savo turtu ir nuosavybėmis bei savimi pačiais, ir jūs be abejonės girdėsite daug to, kas nuliūdins jus, iš tų, kurie gavo Raštą iki jūsų (judėjų ir krikščionių), ir iš tų, kurie priskiria Allahui partnerius. Tačiau jei

شَرُّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا يَجْلُوْنَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
دُفُّوْا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا آلَا تُمْرِنٍ لِّرُسُلٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانَ تَاكُلُهُ
الْعَارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِي
بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٨٤﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ
جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ عَنِ النَّارِ
وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَعُ الْعٰلَمِينَ ﴿١٨٦﴾

*لَتَلْبَسُوْنَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِّنَ الَّذِينَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِّن قَبْلِكُمْ
وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوْا اَدٰى

jūs ištersite kantriai ir tapsite Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais), tada iš tiesų, tai bus lemiamas veiksnys visuose jūsų reikaluose (ir tai yra didelis dalykas, kurio jūs turite tvirtai laikytis iš visų jėgų).

187. (Ir atminkite) kai Allahas priėmė pažadą iš tų, kuriems buvo duotas Raštas (judėjų ir krikščionių) padaryti tai (žinias apie Pranašo Muchammedo ﷺ atėjimą ir religines žinias) žinomas ir aiškas žmonijai, o ne slėpti tai, tačiau jie numetė tai už savo nugarų ir nusipirko už tai apgailėtiną naudą! Ir iš tiesų blogiausia yra tai, ką jie įgijo.

188. Negalvokite, kad tie, kurie džiūgauja dėl to, ką jie padarė (arba kuo įtikino), ir mėgsta būti giriami už tai, ko nepadarė, - negalvokite, kad jie yra išgelbėti nuo kančios. Ir jiems – skausminga kančia.

189. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės valdžia, ir Allahas turi galią viskam.

190. Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrimo bei nakties ir dienos kaitoje, tikrai yra ženklai žmonėms, supratingiesiems.

191. Tie, kurie prisimena Allahą (visada ir maldose) stovėdami, sėdėdami ir gulėdami ant savo šonų, ir giliai apmąsto dangų ir žemės sukūrimą, (sakydami): „Mūsų Viešpatie, Tu nesukūrei (viso) to be priežasties, garbė Tau! (Išaukštintas esi Tu virš visko, ką jie Tau priskiria kaip partnerius). Suteik mums išsigelbėjimą nuo Ugnies kančios.“

192. „Mūsų Viešpatie, iš tiesų, tą, ką Tu priėmi į Ugnį, tikrai, Tu jam užtrauki gėdą ir pažeminimą. Ir niekada Zalimūn

كَبِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٧﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٨﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَاقِدٍ مِنَ الْعَذَابِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٩﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

(daugiadienviai ir nusidėjėliai) neras jokių padėjėjų.“

193. „Mūsų Viešpatie, iš tiesų mes išgirdome kvietimą vieno (Muchammedo ﷺ), kviečiančio į Tikėjimą: „Tikėkite savo Viešpatį!“, ir mes patikėjome. Mūsų Viešpatie, atleisk mums mūsų nuodėmes ir pašalink mūsų blogus darbus, ir leisk mums mirti (būnant teisingiems) kartu su Al-Abrar (tikinčiaisiais islamiškuoju monoteizmu, dievobaimingaisiais ir teisingaisiais).“

194. „Mūsų Viešpatie, suteik mums tai, ką Tu pažadėjai mums per Savo Pasiuntinius ir neužtrauk mums gėdos mūsų Prikėlimo Dieną, nes Tu niekada nelaužai (Savo) Pažado.“

195. Taigi jų Viešpats priėmė iš jų (jų malda ir atsakė jiems): „Aš niekada neleisiu, kad nors vienas jūsų, vyro ar moters, darbas būtų prarastas. Jūs esate (atstovai) vienas kito, taigi tie, kurie persikėlė ir buvo išvaryti iš savo namų, ir nukentėjo vardan Manęs, ir kurie kovojo ir buvo nužudyti (vardan Manęs), iš tiesų, Aš atleisiu jų blogus darbus ir priimsiu juos į Sodus, po kuriais upės teka (Rojuje). Atlygis yra iš Allaho, ir pas Allahą yra geriausias atlygis.“

196. Neleiskite, kad laisvas netikinčiųjų disponavimas (ir turtai) visoje žemėje suklaidintų jus.

197. Trumpalaikis malonumas. Tada jų paskutinė buveinė yra Pragaras. Ir blogiausia, iš tiesų, tai poilsio vieta.

198. Tačiau tiems, kurie bijo savo Viešpaties, - Sodai, po kuriais upės teka (Rojuje). Ten jie gyvens (amžinai), atlygis iš Allaho. Ir tai, kas yra pas Allahą, yra Geriausia (kas yra skirta) Al-Abrar

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعَادَ ﴿١٩٤﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلَّيْنِ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَاتَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾

مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾

لَئِنْ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

(tikintiesiems islamiškuoju monoteizmu, dievobaimingiesiems ir teisingiesiems).

199. Ir be abejonės tarp Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) yra tokių, kurie tiki Allahą ir tuo, kas buvo tau apreikšta, ir tuo, kas buvo apreikšta jiems, nusižeminantys prieš Allahą. Jie neparduoda Allaho Eilučių už žemą kainą. Jiems – atygis iš jų Viešpaties. Tikrai, Allahas yra Greitas atlyginti.

200. O jūs, kurie tikite! Ištvirkite ir būkite kantresni (su savo priešais), ir saugokite savo teritoriją, nuolatos dislokuodami kariuomenės būrius tose vietose, iš kur priešas gali jus pulti, ir bijokite Allaho, kad būtumėte sėkmingi.

لَا يَمُنُّ بِاللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
لِّلْآبَرَارِ ﴿١٩٩﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ
خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَٰبِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

Moterys النساء

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Žmonės, būkite paklusnūs savo Viešpačiui, Kuris sukūrė jus iš vienintelio žmogaus (Adamo (Adomo)), ir iš jo (Adamo (Adomo)) Jis sukūrė jo žmoną [Hauva (Ieva)], ir iš jų abiejų Jis sukūrė daugybę vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, per Kurį jūs reikalaujate (savo abipusių teisių), ir (nenutraukite santykių su) iščiomis (giminystės). Iš tiesų, Allahas yra jūsų Stebėtojas.

2. Ir suteikite našlaičiams iš jų nuosavybės ir nekeiskite (savo) blogų daiktų su (jų) geraisiais. Ir neimkite jų turinio, (pridedami ji) į savo turinį. Iš tiesų, tai didelė nuodėmė.

3. Ir jei jūs baiminatės, kad nesugebėsite teisingai elgtis su našlaitėmis, tada veskite (kitas) moteris savo pasirinkimu, dvi arba tris, arba keturias. Tačiau jei jūs baiminatės, kad nesugebėsite teisingai elgtis (su jomis), tada tik vieną arba (verges) tai, ką jūsų dešinės rankos valdo. Tai paprasčiau sutrukdyti jus nuo neteisybės darymo.

4. Ir duokite moterims (kurias jus vedate) jų Mahr (privalomus sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojamus pinigų) iš širdies. Tačiau jei jos, savo pačių geru noru, atsisako dalies jo, priimkite tai ir mėgaukitės nebijodami jokios žalos (nes Allahas padarė jums tai leistina).

5. Ir neduokite kvailiams (tiems, kurie nemoka jos gerai tvarkyti) savo nuosavybės, kurią Allahas padarė jums kaip paramą, tačiau maitinkite ir aprenkite juos su tuo, kalbėkite su jais geru būdu.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

وَعَاثُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَنَقَ بِالظَّيْمِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِهِمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَعْنَىٰ وَتِلْكَ وَرَبِّعُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾

وَعَاثُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ نَحْلَةً فَإِنْ طِبَنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٤﴾

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾

6. Ir išbandykite našlaičius (dėl jų protinių gabumų) kol jie pasieks santuokinį amžių. Jei tada manote juos esant sveiko proto, perleiskite jų nuosavybę jiems. Tačiau neiekvokite jos nuostolingai ir neapgalvotai, bijodami, kad jie užaugs. Ir kas (iš globėjų) yra turtingas, neturėtų imti atlygio, tačiau jei jis vargšas, lai jis turi sau tai, kas yra teisinga ir pagrįsta (atsižvelgiant į jo darbą). O kai jūs perleidžiate savo nuosavybę jiems, turėkite liudytojus jų akivaizdoje. Ir Allahas yra Visiškai Pakankamas atsiskaityti.

7. Yra dalis vyrams ir yra dalis moterims iš to, kas palikta tėvų ir tų, kurie arčiausiai giminingi, ar tai nuosavybė būtų maža, ar didelė – teisėta dalis.

8. Ir kai artimieji ir našlaičiai, ir Al-Masakin (vargingieji) dalyvauja dalybų metu, paskirstykite jiems nuosavybę ir kalbėkite su jais geru būdu.

9. Ir lai tie (vykdytojai ir globėjai) turi tokią pačią baimę savo galvose, kokią jie turėtų dėl savęs, jei jie būtų palikę silpnus palikuonis. Taigi lai jie bijo Allaho ir kalba teisingai.

10. Iš tiesų, tie, kurie neteisėtai ryja našlaičių nuosavybę, jie ryja tik ugnį į savo pilvus, ir bus sudeginti liepsnojančioje Ugnyje!

11. Allahas įsako tai, kas susiję su jūsų vaikų (palikimu): vyrams – dalis, lygi dviem moterų dalims. Jei (yra) tik dukros, dvi arba daugiau, jų dalis yra du trečdaliai palikimo, jei tik viena – jos dalis yra pusė. Tėvams – kiekvienam šeštadalis palikimo, jei mirusysis paliko vaikų. Jei vaikų nėra ir tėvai yra (vieninteliai) paveldėtojai, motina turi trečdalį. Jei mirusysis paliko brolius (arba seseris),

وَأَبْتَلُوا الَّذِينَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ عَلَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ

motina turi šeštadalį. (Dalybos visais atvejais yra) po palikimo, kurį jis galėjo palikti testamentu, arba skolų išmokėjimo. Jūs nežinote kurie iš jų, jūsų tėvai ar jūsų vaikai, yra artimiausi jums naudoje. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

12. Iš to, ką jūsų žmonos palieka, jūsų dalis yra pusė, jei jos neturi vaiko. Tačiau jei palieka vaiką, jūs gaunate ketvirtadalį to, kas lieka po palikimo, kurį jos galėjo palikti testamentu arba skolų, išmokėjimo. Iš to ką jūs paliekate, jų (jūsų žmonių) dalis yra ketvirtadalį, jei jūs nepalikote vaiko. Tačiau jei jūs palikote vaiką, jos gauna aštuntadalį to, ką jūs paliekate po palikimo, kurį jūs galėjote palikti testamentu arba skolų, išmokėjimo. Jei vyras ar moteris, kurio palikimas yra svarstomas, nepaliko nei tėvų, nei įpėdinių, tačiau paliko brolių arba seserį, kiekvienas iš dviejų gauna šeštadalį. Tačiau jei daugiau nei du, jų dalis yra trečdalis po palikimo, kurį jis (arba ji) galėjo palikti testamentu arba skolų, išmokėjimo, taip kad (niekam) nebūtų jokių praradimų, Tai Allah'o Įsakymas. Ir Allahs yra Visada Visa Žinantis, Pakančiausiasis.

13. Tai ribos (nustatytos) Allah'o (arba nustatytos paveldėjimo teisės normos), ir kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) bus priimti į Sodus, po kuriais upės teka (Rojuje), gyventi ten, ir tai bus didi sėkmė.

14. O kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir peržengia Jo ribas, Jis įmes jį į Ugnį gyventi ten, ir jam bus žeminanti bausmė.

لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ
فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي
بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ
مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

*وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ
لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكْنَ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّةِ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ
كَانَ رَجُلٌ يُّورِثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ
أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ
يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍ وَصِيَّةِ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٥﴾

15. O tos iš jūsų moterų, kurios turi neteisėtus lytinius santykius, imkite keturių liudytojų iš jūsų tarpo parodymus prieš jas. Ir jei jie liudija, uždarykite jas (t. y. moteris) namuose iki mirtis ateina pas jas arba Allahas įsako joms kokį (kitą) būdą. [1]¹

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

16. Ir du asmenys (vyras ir moteris) iš jūsų tarpo, kurie turi neteisėtus lytinius santykius, nubauskite juos abu. [2] O jei jie atgailauja (pažada Allahui niekdada nekartoti t. y. neturėti neteisėtų lytinių santykių ar nedaryti panašių nuodėmių) ir daro teisingus gerus darbus, palikite juos vienus. Iš tiesų, Allahas yra Visada Viską Atleidžiantis (Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą), (ir Jis yra) Gailestingiausiasis.¹¹

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَازُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

17. Allahas priima atgailą tik tų, kurie daro bloga iš nežinojimo ir kvailumo, ir iš kart po to atgailauja. Tai tie, kuriems Allahas atleis, ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتَوْبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

18. Ir neduos jokios naudos atgaila to, kuris tęsia blogus darbus iki jį ištinka mirtis ir jis sako: „Dabar aš gailiuosi.“, nei tų, kurie miršta būdami netikintisiais. Jiems Mes paruošėme skausmingą kančią.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَغَدَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

19. O jūs, kurie tikite! Jums draudžiama paveldėti moteris prieš jų valią. Ir neturėtumėte su jomis elgtis grubiai, kad galėtumėte atsiimti dalį Mahr [3], kurį joms

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ

¹ [1] Šios eilutes nuostatos buvo panaikintos sūros An-Nūr eilute 24:2, įsakant išplakimą nesusituokusiai moteriai ir užmėtyimą akmenimis – susituokusiai moteriai, kai keturi liudytojai patvirtina nusikaltimą.

¹¹ [2] Žr. ają 24:2.

suteikėte, nebent jos atvirai užsiima neteisėtai lytiniais santykiais. Ir gyvenkite su jomis garbingai. Jei jų nemėgstate, gali būti, kad jūs nemėgstate vieno dalyko, o Allahas suteikia per jį daug gero.¹

20. Tačiau jei jūs ketinate pakeisti vieną žmoną kita ir jūs davėte vienai jų kintarą (aukso, t. y. didelę sumą kaip Mahr), neimkite nė menkiausios dalies iš jo atgal. Argi jūs imtumėte tai neteisėtai, neturėdami tam teisės, ir (su) didžiule nuodėme?

21. Ir kaip jūs galėtumėte tai pasiimti (atgal), kai jūs įėjote vienas į kitą (turėjote lytinių santykių), ir jos priėmė jūsų tvirtą ir stiprų pažadą?

22. Ir neveskite moterų, kurias jūsų tėvas vedė, išskyrus tai, kas jau praėjo. Iš tiesų, tai gėdinga ir labiausiai nekenčiama ir tai blogas kelias.

23. Draudžiama jums (santuokai) yra: jūsų motinos, jūsų dukros, jūsų seserys, jūsų tėvo seserys, jūsų motinos seserys, jūsų brolių dukros, jūsų seserų dukros, jūsų žindyvės, kurios jus žindė, jūsų žindyvių seserys, jūsų žmonių motinos, jūsų podukros, kurias jūs globojate, gimusios jūsų žmonoms, su kuriomis jūs buvote suartėję – tačiau nėra jums nuodėmės, jei jūs nebuvote suartėję (vesti jų dukras) – žmonos jūsų sūnų, kurie (atsirado) iš jūsų pačių strėnų, ir dvi seserys santuokoje tuo pačiu metu, nebent tai įvyko anksčiau. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

وَأِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُنَّ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَتْكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ

¹ [3] Mahr: sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojami pinigai.

24. Taip pat (draudžiamos) jau ištekėjusios moterys, išskyrus tos (vergės), kurias jūsų dešinės rankos valdo. Taip jums įsakė Allahas. Visos kitos yra leidžiamos, jei jūs siekiate (jų santuokai) su Mahr (sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojamais pinigais) iš savo nuosavybės, trokšdami skaistumo, neužsiimdami neteisėtais lytiniais santykiais. Taigi, su kuriomis iš jų mėgavotės lytiniais santykiais, duokite joms jų Mahr kaip paskirta. Tačiau jei po to, kai Mahr yra paskirtas, jūs abu sutariate (duoti daugiau), nėra jums nuodėmės. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

25. O jei kas iš jūsų neturi lėšų vesti laisvas, tikinčias moteris, jie gali vesti tikinčias merginas iš tų (vergių), kurias jų dešinės rankos valdo. Ir Allahas turi visas žinias apie jūsų Tikėjimą. Jūs esate vieni iš kitų. Veskite jas, gavę jų žmonių (globėjų, Aulija arba šeiminkų) leidimą ir duokite joms jų Mahr, atsižvelgiant į tai, kas pagrįsta. Jos (minėtos belaisvės arba vergės) turi būti skaisčios, neturėjusios neteisėtų lytinių santykių, nei meilužių. Ir po to, kai jos paimamos į santuoką, jei jos turi neteisėtų lytinių santykių, jų bausmė yra lygi pusei laisvos (neištekėjusios) moters. [4] Tai tam iš jūsų, kuris baiminasi pakenkti savo tikėjimui arba savo kūnui. Tačiau geriau jums, kad susilaikytumėte, ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.¹

الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

*وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآثَرَهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنْ أَتَيْتُمْ بِفَحْشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٦﴾

¹ [4] Vergės arba vergai (susituokę ir ne), jei jie turi neteisėtų lytinių santykių, jų bausmė yra penkiasdešimt rimbo kirčių (pusė to, kas skirta laisvoms nesusituokusioms moterims, o ne užmėtymas akmenimis iki mirties ar tremtis.

26. Allahas nori paaiškinti (kas yra leistina ir kas yra draudžiama) jums ir parodyti jums kelius tų, kurie buvo iki jūsų, ir priimti jūsų atgailą. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

27. Allahas nori priimti jūsų atgailą, tačiau tie, kurie seka savo geiduliais, trokšta, kad jūs (tikintieji) toli nukryptumėte (nuo Teisingo Kelio).

28. Allahas nori palengvinti jums (naštą). Ir vyras buvo sukurtas silpnas (neturintis kantrybės atsisakyti lytinių santykių su moterimi).

29. O jūs, kurie tikite! Nerykite savo nuosavybės tarp savęs neteisingai, išskyrus, jei tai sandoris tarp jūsų, abipusiu sutikimu. Ir nežudykite savęs (ir nežudykite vienas kito). Iš tiesų, Allahas yra Gailestingiausiasis jums.

30. Ir kas padaro tai iš pykčio ar neteisybės, Mes įmesime jį į Ugnį, ir tai lengva Allahui.

31. Jei jūs vengiate didžiųjų nuodėmių, kurios jums draudžiamos, Mes atleisime jums jūsų (mažąsias) nuodėmes, ir priimsime jus pro Didingą Įėjimą (t. y. į Rojų).

32. Ir netrokškite to, kame Allahas padarė kai kuriuos iš jūsų pranašesnius už kitus. Vyrams yra atlygis už tai, ką jie įgijo, (ir taip pat) moterims yra atlygis už tai, ką jos įgijo. Ir prašykite Allaho Jo Dosnumo. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis apie viską.

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَنُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونِ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

33. Ir kiekvienam Mes paskyrėme paveldėtojus to (turto) palikto tėvų ir artimųjų. Taip pat tiems, kuriems jūs davėte pažadą (brolystės), duokite jiems priklausančią dalį. Iš tiesų, Allahas yra Visada Liudytojas dėl visko.

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَلَّذِينَ عَقَدْتُمْ
عَقْدَهُمْ تَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

34. Vyrai yra moterų globėjai ir išlaikytojai, nes Allahas padarė vieną iš jų viršesnį už kitą ir todėl, kad jie leidžia (remdami jas) iš savo turto. Todėl teisingos moterys yra dievobaimingai paklusnios (Allahui ir savo sutuoktiniais) ir saugoja kai sutuoktinio nėra, tai, ką Allahas įsakė joms saugoti (t. y. savo skaistybę, savo sutuoktinių nuosavybę). O dėl tų moterų, kurios elgiasi blogai, įspėkite jas (pirmiausia), (tada) atsakykite dalintis su jomis lovomis ir (galiausiai) suduokite joms (švelniai, jei tai duos naudos). Tačiau jei jos grįžta į paklusnumą, neieškokite prieš jas (nemalonių dalykų) būdų. Iš tiesų, Allahas yra Visada Aukščiausiasis, Didingiausiasis.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ
أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَاطَتْ حِيفَلَتْ
لِلْعَتَبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
نُفْسَهُنَّ فَعُظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي
الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Jei jūs baiminatės skyrybų tarp jų poros (vyro ir jo žmonos), paskirkite (du) arbitrus, vieną iš jo šeimos ir kitą iš jos. Jei jie abu nori taikos, Allahas juos sutaikys. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis, Geriausiai informuotas apie viską.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَانْعَمُوا
حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Garbinkite Allahą ir nepriskirkite Jam nieko (garbinime). Ir darykite gera tėvams, giminėms, našlaičiams, Al-Masakin (vargingiesiems), kaimynams, kurie yra jūsų artimi giminaičiai, kaimynams, kurie yra svetimi, bendražygiam, keliautojams (kuriuos sutinkate) ir tiems (vergams), kuriuos jūsų dešinės rankos valdo. Iš tiesų, Allahas nemėgsta tų, kurie yra išdidūs ir pagyrūniški.

*وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْغُيُوبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْغَنَةِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
مُخْتَلًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾

37. Tie, kurie yra šykštūs ir liepia būti šykštiems kitiems žmonėms, ir slepia tai, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo. Ir Mes paruošėme netikintiesiems gėdingą kančią.

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٣٧﴾

38. Ir (taip pat) tie, kurie leidžia iš savo nuosavybės, kad žmonės pamatytų, ir netiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną [jie yra Šaitan (Šėtono) draugai], ir kurie laiko Šaitan (Šėtoną) artimu draugu, - taigi koks bjaurus draugas jis yra!

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
قَرِينًا ﴿٣٨﴾

39. Ir ką jie prarastų, jei patikėtų Allahą ir Paskutiniąją Dieną, ir leistų iš to, ką Allahas suteikė jiems išlaikyti? Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis apie juos.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ
اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

40. Iš tiesų, Allahas nenuskriaudžia (nieko) net atomo svorio (arba mažos skruzdėlės), tačiau jei yra (padaryta) kas gero, Jis padvigubina tai ir suteikia iš Savęs didelį atlygį.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْلِبُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ
حَسَنَةً بُضْعُفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

41. Kas (bus) tada, kai Mes atvesime iš kiekvienos tautos liudytoją ir Mes atvesime tave (Muchammedai ﷺ) kaip liudytoją prieš šiuos žmones?

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

42. Tą dieną tie, kurie netikėjo ir nepakluso Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), trokš, kad jie būtų palaidoti žemėje, tačiau jie niekada nesugebės paslėpti nė menkausio fakto nuo Allaho. [5]¹

يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا
يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

43. O jūs, kurie tikite! Nesitartinkite prie As-Salat (maldos), kai esate girti iki tol, kol suvokiate (reikšmę to), ką tariate, nei tada, kai esate Džanaba būsenos (t. y. nešvarumo būseną po lytinių santykių iki tol, kol išsimaudoma), išskyrus, kai esate kelyje

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ
وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ

¹ [5] Žr. ajos 3:85 išnašą.

(neturėdami pakankamai vandens arba tik pravažiuodami šalia mečetės), iki tol, kol nuprausite visą kūną. O jei sergate arba esate kelionėje, arba ateinate atlikę gamtinius reikalus, arba turėjote sueitį su moterimi (lytinis santykis) ir nerandate vandens, - atlikite Tajamum su švaria žeme ir patrinkite ja savo veidus bei rankas (Tajamum) [6]. Iš tiesų, Allahas yra Visada Dažnai Dovanojantis, Dažnai Atleidžiantis.¹

44. Argi jūs nematėte tų, kuriems buvo duota dalis Knygos (judėjų), perkančių klaidingą kelią, ir trokštančių, kad jūs nuklystumėte nuo Teisingo Kelio.

45. Allahas turi visas žinias apie jūsų priešus, ir Allahas yra Pakankamas Vali (Saugotojas) ir Allahas yra Pakankamai Padėjęs.

46. Tarp tų, kurie yra judėjai, yra kai kurie, kurie perkelia žodžius iš (jų) teisingų vietų ir sako: „Mes girdime tavo žodį (Muchammedai ﷺ) ir nepaklūstame.“ ir „Girdime ir leidžiame tau (Muchammedai ﷺ) nieko negirdėti.“ Ir Raina [7] su jų liežuvių užsukimu ir kaip tikėjimo (islamą) pašiepimas. O jei tik jie būtų sakę: „Mes girdime ir paklūstame.“ ir „Leisk mums suprasti.“ Būtų buvę geriau jiems. Tačiau Allahas prakeikė juos už jų netikėjimą, taigi jie netiki, išskyrus kelis.¹¹

47. O jūs, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys)! Patikėkite tuo, ką Mes apreiškėme (Muchammedui ﷺ), patvirtinant tai, kas (jau) yra su jumis, iki tol, kol Mes

أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ الْمَسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُشْكِرُونَ أَصْلَافًا وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي أَلْدِينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَتْلُوْنَهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن

¹ [6] Suduoti savo rankomis į žemę ir tada perbraukti kiekvieno delnu per viršutinę kitos rankos pusę, tada nupūsti dulkes nuo jų ir perbraukti jais savo veidą, - tai vadinama Tajamum.

¹¹ [7] Raina: arabų kalboje reiškia „būk atsargus, klausykis mūsų ir mes klausysimės tavęs“, o tuo tarpu hebrajų kalboje tai reiškia įžeidimą.

ištrinsime veidus (padarydami juos kaip kaklo nugarinės pusės, be nosies, burnos, akių) ir apsuksime juos atbulai, arba praeiksime juos, kaip Mes praeikėme pažeidusius Šabą [8]. Ir Allah'o Įsakymas visada įvykdomas. [9]¹

48. Iš tiesų, Allahas neatleidžia to, kad Jam būtų priskirti partneriai (garbinime), tačiau Jis atleidžia (visa kita), išskyrus tai, tiems, kam Jis nori. Ir kas priskiria Allahui partnerius garbinime, jis iš tikrųjų prasimanė siaubingą nuodėmę.

49. Argi jūs nematėte tų (judėjų ir krikščionių), kurie tvirtina savo neliečiamumą? Ne, tik Allahas apvalo tuos, ką Jis nori, ir niekaip nesumažins atlygio už jų veiksmus, net per žvyniuotą siūlą ilgame datulės kauliuko įpjovime.

50. Pažvelkite, kaip jie kuria melą prieš Allahą, ir pakanka to akivaizdžiai nuodėmei.

51. Argi jūs nematėte tų, kuriems buvo duota dalis Rašto? Jie tiki Džibt ir Taghūt [10] ir sako netikintiesiems, kad jie yra geriau vedami, kalbant apie kelią, nei tikintieji (musulmonai).²

52. Jie yra tie, kuriuos Allahas praeikė, ir tam, ką Allahas praeikia, - nerasite jam (jokių) padėjų.

تَطْمِيسَ وُجُوهاَ فَتَرَدَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ
نَلَعْنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٨﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ
اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ
شَيْئًا ﴿٥٠﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥١﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ
مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ
اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

¹ [8] Ši eilutė yra griežtas įspėjimas judėjams ir krikščionims ir absoliuti pareiga jiems tikėti Allah'o Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir jo islamiškojo monoteizmo Žinią ir šį Koraną. [9] Žr. ajos 3:85 išnašą ir žr. ają 3:116, ają 8:39 ir jos išnašą.

² [10] Žodžiai Džibt ir Taghūt turi daug prasmų: jie reiškia bet ką kitą, garbinamą nei Tikrasis Dievas (Allahas), t. y. visos netikros dievybės. Tai gali būti stabai, šėtonas, kapai, akmenys, saulė, žvaigždės, angelai, šventieji ar bet kokie žmonės.

53. Arba ar turi jie dalį karalystėje? Tada tokiu atveju jie neduotų žmonijai net kruopelės datulės kauliuko.

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

54. Arba negi jie pavydi žmonėms (Muchammedui ﷺ ir jo pasekėjams) dėl to, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo? Tada Mes jau suteikėme Ibrahimo (Abraomo) giminei Knygą ir Al-Hikma (As-Sunna – Dieviškąjį Apreiškimą tiems Pranašams, neužrašytą knygos pavidale), ir suteikėme jiems didelę karalystę.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَيْنَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

55. Iš jų buvo (kai kurie), kurie patikėjo juo (Muchammedu ﷺ) ir iš jų buvo (kai kurie), kurie nukreipė savo veidus nuo jo (Muchammedo ﷺ). Ir pakankamas yra Pragaras (jų) deginimui. [11]¹

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَن صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

56. Iš tiesų, tie, kurie netikėjo Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), Mes deginsime juos Pragare. Kaskart kai jų odos išdegs, Mes pakeisime juos kitomis odomis, kad jie paragautų bausmę. Iš tiesų, Allahas yra Visada Galingiausias, Visa Išmanantis.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

57. Tačiau tie, kurie tiki (Allaho Vienumu – islamiškojo monoteizmo) ir daro teisingus darbus, Mes priimsime juos į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), gyventi ten amžinai. Ten jie turės Azvadžun Mutaharatun [12] (tyrus partnerius arba žmonas), ir Mes priimsime juos po šešėliais plačiais ir nuolat tamsėjančiais (Rojų).¹¹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٧﴾

58. Iš tiesų, Allahas įsako jums atiduoti skolas tiems, kam jos priklauso, ir teisiant tarp žmonių – teisti teisingai. Iš tiesų, koks nuostabus yra mokymas, kurį Jis (Allahas) suteikia jums! Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Girdintis, Visa Matantis.

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

¹ [11] Žr. ajos 3:85 išnašą.

¹¹ [12] neturinčios menstruacijų, išmatų, šlapimo ir t. t. žr. ajas 2:25 ir 3:15.

59. O jūs, kurie tikite! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir tiems iš jūsų (musulmonams), kurie yra valdžioje. (Ir) jei jūs ginčijatės dėl ko nors tarp savęs, kreipkitės į Allahą ir Jo Pasiuntinį (ﷺ), jei tikite Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Taip geriau ir tinkamiau galutiniam sprendimui.

60. Argi jūs nematėte tų (veidmainių), kurie teigia tikintys tuo, kas buvo nuleista tau, ir tuo, kas buvo nuleista iki tavęs, ir nori dėl (savo ginčų) sprendimų eiti pas Taghūt [13] (neteisingus teisėjus), nors jiems buvo įsakyta juos atstumti. Tačiau Šaitan (Šėtonas) trokšta juos paklaidinti. [14]¹

61. Ir kai jiems sakoma: „Ateikite į tai, ką Allahas nuleido Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ)“, tu (Muchammedai ﷺ) matai veidmainius nusigręžiančius nuo tavęs (Muchammedai ﷺ) su pasibjaurėjimu.

62. Kaip tada, kai juos ištinka nelaimė dėlto, ką jų rankos darė, jie ateina pas jus, prisiekinėdami Allahui: „Mes nenorėjome nieko kito, tik draugiškumo ir susitaikymo!“

63. Jie (veidmainiai) yra tie, apie kuriuos Allahas žino, kas jų širdyse. Taigi atsitraukite nuo jų (nebauskite jų), tačiau priminkite jiems, sakykite jiems veiksmingą žodį (t. y. tikėti Allahą, garbinti Jį, paklusti Jam ir Jo bijoti), kad (tai) pasiektų jų vidinį „aš“.

64. Mes nesiuntėme nė vieno Pasiuntinio, išskyrus tam, kad jiems būtų paklūstama Allaho Leidimu. Jei jie (veidmainiai), po to kai buvo neteisingi sau, būtų atėję pas tave (Muchammedai ﷺ) ir maldavę Allah

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ
وَالِى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِّقِينَ يُضْذَوْنَ
عَنْكَ ضُذُودًا ﴿٦١﴾

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
قَدَّمْتَ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ إِنَّ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعَظَّمَهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

¹ [13] Taghūt: žr. ajos 2:256 išnašą. [14] Ši eilutė buvo atskleista dėl to, kad vienas veidmainis, teigęs esąs musulmonas, susiginčijo su judėju ir norėjo perduoti ginčo sprendimą žiniuoniui, o ne Pranašui (Muchammedui ﷺ).

Atleidimo, ir Pasiuntinys būtų maldavęs atleidimo jiems – iš tiesų, jie būtų pamatę, kad Allahas yra Visa Atleidžiantis (Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą), Gailestingiausias.

65. Bet ne, prisiekiame tavo Viešpačiu, jie negali turėti jokio Tikėjimo, kol nelaikys tavęs (Muchammedai ﷺ) teisėju visuose ginčiuose tarp savęs, ir neberas savyje jokio pasipriešinimo tavo sprendimams, ir nepriims (jų) visiškai paklusdami.

66. Ir jei Mes būtume įsakę jiems (sakydami): „Nusižudykite (t. y. nekaltieji lai nužudo kaltuosius) arba palikite savus namus.“ Nedaugelis iš jų būtų tai padarę. Tačiau jei jie būtų padarę tai, kas jiems nurodyta, jiems tai būtų buvę gerai ir būtų sustiprinę jų (Tikėjimą).

67. Ir iš tiesų Mes būtume turėję tada suteikti jiems didį atlygį iš Savęs.

68. Ir iš tiesų, Mes būtume turėję vesti juos Teisingu Keliu.

69. Ir kas paklūsta Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), tada jie bus kartu su tais, kuriems Allahas suteikė Savo Malonę iš Pranašų, Sidikun (stipriųjų ir tikrųjų tikėjime), kankinių ir teisingųjų. Ir kokie puikūs yra šie kompanjonai!

70. Toks yra Allahos Dosnumas ir Allahas yra Pakankamas kaip Visa Žinantis.

71. O jūs, kurie tikite! Būkite atsargūs ir arba vykite (į išvyką) grupėmis, arba vykite visi kartu.

جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا لَاقَيْنَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ بَعَادٍ مُجَمِّعًا ﴿٧١﴾

72. Be abejonės tarp jūsų yra toks, kuris dels (kovoti vardan Allaho). Jei jus ištinka nelaimė, jis sako: „Iš tiesų, Allahas apdovanojo mane tuo, kad aš nebuvau tarp jų.“

73. Tačiau jei dovanos (pergalė arba grobis) tenka jums iš Allaho, jis tikrai sakytų – lyg tarp jūsų ir jo niekada nebūtų buvę jokio prierašumo - „Oi, norėčiau, kad būčiau buvęs su jais, tada būčiau gavęs didelę sėkmę (gerą grobio dalį).“

74. Lai tie (tikintieji), kurie parduoda šį žemiškąjį gyvenimą dėl Amžinybės, kovoja vardan Allaho, o tam, kas kovoja vardan Allaho ir yra nužudomas arba laimi – Mes suteiksime jam didį atlygį.

75. Ir kas jums yra, kad nekovojaite vardan Allaho ir dėl tų silpnųjų, tų, su kuriais blogai elgiamasi ir engiamų tarp žmonių, moterų ir vaikų, kurių šauksmas yra: „Mūsų Viešpatie, išgelbėk mus iš šio miesto, kurio žmonės yra engėjai, ir suteik mums iš Savęs tą, kuris apsaugos, ir suteik mums iš Savęs tą, kuris pagelbės.“

76. Tie, kurie tiki, kovoja vardan Allaho, o tie, kurie netiki, kovoja vardan Taghūt (Šėtono) [15]. Taigi kovokite jūs prieš Šaitan (Šėtono) draugus. Visada prastas iš tiesų yra Šaitan (Šėtono) planas.¹

77. Argi nematėte tų, kuriems buvo nurodyta sulaikyti savo rankas (nuo kovojimo) ir atlikti As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoti Zakat, tačiau, kai kova jiems buvo įsakyta – štai, dalis jų bijo žmonių taip, kaip jie bijo Allaho

وَأَنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَلَيْنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيِّنَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُورٌ فَوْرًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

*فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنَ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَتَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

¹ [15] Žr. aijos 2:256 išnašą.

ar net labiau. Jie sako: „Mūsų Viešpatie, kodėl įsakei mums kovoti? Ar negalėtum suteikti mums atokvėpį trumpam laikui?“ Sakyk: „Trumpas šio gyvenimo malonumas. Amžinybė yra (daug) geriau tam, kuris bijo Allaho ir nebus su jumis elgiamasi neteisingai net per žvyniuotą siūlą ilgame datulės kauliuko įpjovime.“

78. „Kas tu bebūtum, mirtis užklups tave net jei esi tvirtovėje, pastatytoje stipriai ir aukštai!“ O jei kas gera išrinka juos, jie sako: „Tai iš Allaho.“, tačiau jei kas bloga juos išrinka, jie sako: „Tai iš tavęs (Muchammedai ﷺ).“ Sakyk: „Viskas yra iš Allaho.“ Taigi, kas yra šiems žmonėms, kad jie nesuvokia nė vieno žodžio?

79. Visa, kas gera pasiekia jus, yra iš Allaho, tačiau visa, kas bloga išrinka jus, - tai iš jūsų pačių. Ir Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) kaip Pasiuntinį žmonijai ir Allahas yra Pakankamas kaip Liudytojas.

80. Tas, kuris paklūsta Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), iš tiesų pakluso Allahui, tačiau tas, kuris nusigręžia, tada mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) kaip jų sargo.

81. Jie sako: „Mes esame paklusnūs.“ Tačiau kai jie palieka tave (Muchammedai ﷺ), dalis jų praleidžia visą naktį planuodami kitką, nei tu sakai. Tačiau Allahas įrašo jų naktinius (planavimus). Taigi atsitraukite nuo jų (nebauskite jų), ir pasitikėkite Allahu. Ir Allahas yra Visada Pakankamiausias kaip reikalų Tvarkytojas.

فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُضْمَهُمْ حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُضْمَهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنَ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

82. Argi jie tada neapmąsto Korano atidžiai? Jei tai būtų iš ko nors kito, nei Allahas, jie tikrai būtų radę tame daugybę prieštaraimų.

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِيقَ الَّذِي كَفَرَ وَكَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ آخِثًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

83. Kai pasiekia juos koks dalykas, liečiantis (viešąjį) saugumą arba baimę, jie paskelbia tai (tarp žmonių). Jeigu tik jie būtų perdavę tai Pasiuntiniui arba tiems, kurie yra atsakingi valdžioje jiems, tinkami tyrėjai būtų sužinoję tai iš jų (tiesiogiai). Jei ne Allahas Malonė ir Gailestingumas jums, jūs pasektumėte Šaitan (Šėtonu), išskyrus kelis iš jūsų.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْحُوفِ أَدَّاعُوا بِهِ وَيَوْمَ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنَظِرُونَ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

84. Taigi kovok (Muchammedai ﷺ) vardan Allahas. Tu nesi apsunkintas (atsakomybe) išskyrus už save. Ir ragink tikinčiuosius (kovoti kartu su tavimi), gali būti, kad Allahas sulaukys netikinčiųjų blogą įėgą. Ir Allahas yra Stipresnis Galia ir Stipresnis baudamas.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

85. Kas užtaria dėl geros priežasties, gaus atlygį už tai, ir kas užtaria dėl blogos priežasties, dalinsis to našta. Ir Allahas yra Visada Visa Galintis daryti (ir taip pat Visa Liudijantis) viskam.

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾

86. Kai esate pasveikinti pasisveikinimu, pasisveikinkite atgal su tuo, kas geriau nei tai, arba (bent jau) tokiu pačiu. Be abejonės, Allahas yra Visada Atidus Atsiskaitymu visuose dalykuose.

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوها إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

87. Allahai! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Iš tikrųjų, Jis surinks jus kartu Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra jokios abejonės. Ir kas yra teisesnis žodžiuose nei Allahas?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْتَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

88. Taigi, kas jums yra, kad jūs pasidalinę į dvi grupes dėl veidmainių? Allahas įmetė juos atgal (į netikėjimą), dėl to, ką jie įgijo. Ar

﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا

jūs norite išvesti tą, kurį Allahas paklaidino? Ir tam, kurį Allahas paklaidino, jūs niekada nerasite jokių išeičių (teisingam vedimui).

89. Jie trokšta, kad jūs paliktu mētē Tīkējīmajā, kaip ir jie paliko (Tīkējīmajā), ir tuo būdu kad jūs visi taptu mētē lygūs (vienodi). Taigi nelaikykite Aulija (globējais ar draugais) iš jų, kol jie neemigruos vardan Allaho (pas Muchammedą ﷺ). Tačiau jei jie nusigrēžia (nuo islamo), griebkite juos ir žudykite juos kur tik rasite juos, ir nelaikykite jų nei Aulija (globējais ar draugais), nei padėjėjais.

90. Išķyrs tuos, kurie prisijungia prie grupės, tarp kurios ir jūsų yra (taikos) sutartis, arba tuos kurie priartėja prie jūsų su krūtinėmis, kurios susilaiko nuo kovojimo su jumis kaip ir kovojimo su savais žmonėmis. Jei Allahas būtų panorėjęs, iš tiesų Jis būtų suteikęs jiems galią prieš jus ir jie būtų jus nugalėję. Taigi jei jie pasišalina nuo jūsų ir nekovoja prieš jus, ir pasiūlo jums taiką, tada Allahas neatveria jums kelio prieš juos.

91. Jūs sutiksīte kitus, kurie nori apsaugos nuo jūsų ir apsaugos nuo savo žmonių. Kaskart, kai jie yra gražinami į pagundą, jie jai pasiduoda. Jei jie nepasišalina nuo jūsų, nei pasiūlo jums taiką, nei sulaiko savo rankų, griebkite juos ir žudykite juos kur tik rasite juos. Jų atveju, Mes suteikėme jums aiškia garantiją prieš juos.

92. Neleidžiama tikinčiamam žudyti tikinčiojo, išskyrus (jei tai yra) netyčia. Ir kas nužudo tikintįjį netyčia, (įsakytą kad) jis turi išlaisvinti tikintįjį vergą ir kompensacija (kraujo pinigai, t. y. Dija) turi būti suteikiama velionio šeimai, nebent jie atleidžia. Jei velionis priklausė

مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا
فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ
أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن
تَوَلَّوْا فُخِدُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٨٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ حَصْرَتٌ
صُدُّوهُمْ أَمْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا
قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَاطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَتَلَتْكُمْ فَإِنْ أَعَزَّتْكُمْ فَلَمْ يَقْتُلْكُمْ
وَأَلْقُوا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٦٠﴾

سَتَجِدُونَ عَآخِرِينَ يُرِيدُونَ أَن
يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى
الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِن لَّمْ يَظْعَرْ لُوكُمُ
وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكْفُرُوا بِأَيْدِيهِمْ
فَخَذُوهُمْ وَأَقْتَلُوهُمْ حَيْثُ تَقَفَّسْتَهُمُ
وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمُ عَلَيْهِمُ
سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٩١﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ

žmonėms, kariaujantiems su jumis, ir jis buvo tikintysis, - (įsakytas) tikinčiojo vergo išlaisvinimas. O jei jis priklausė žmonėms, su kuriais jūs turite abipusę sąjungą sutartį, kompensacija (kraujo pinigai – Dija) turi būti sumokėti jo šeimai ir tikintis vergas turi būti išlaisvintas. O kam tai (bausmė išlaisvinant vergą) ne pagal jo išgales, jis turi pasninkauti du mėnesius iš eilės, kad kreiptųsi su atgaila iš Allah. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

93. O kas nužudo tikintįjį tyčia, jo atlygis yra Pragaras – gyventi jame. Ir Allahas Rūstybė bei Prakeiksmas jam ir didelė bausmė paruošta jam.

94. O jūs, kurie tikite! Kai jūs einate (kovoti) vardan Alah, liudykite (tiesą) ir nesakykite niekam, kas sveikinas su jumis (priimdami islamą): „Tu nesi tikintis.“, siekdami greitai gendančių šio žemiškojo gyvenimo daiktų. Daug daugiau naudosis ir grobio yra pas Allahą. Vienodai, koks jis yra dabar, buvote jūs patys prieš tai, kol Allahas suteikė jums Savo Malones (t. y. atvedė jus į islamą), taigi būkite atsargūs diskriminuoti. Allahas yra Visada Gerai Informuotas apie tai, ką jūs darote.

95. Nelygūs yra tie tikintieji, kurie sėdi (namie), išskyrus tuos, kurie yra neįgalūs (dėl sužeidimo arba akli arba luoši), ir tie, kurie stipriai stengiasi ir kovoja vardan Allah su savo turtu ir savo gyvybėmis. Allahas paaukštino ranguose tuos, kurie stipriai stengiasi ir kovoja su savo turtu ir gyvybėmis, virš tų, kurie sėdi (namie). Kiekvienam Allahas pažadėjo gerą (Rojų), tačiau Allahas paaukštino tuos, kurie stipriai stengiasi ir kovoja, virš tų, kurie sėdi (namie), didžiu atlygiu.

96. (Aukštesni) rangai iš Jo, ir Atleidimas ir Gailestingumas. Ir Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ
إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمْ لَسْتُ مُّؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

لَّا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكَلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ
وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

97. Iš tiesų, dėl tų, kuriuos angelai paima (po mirties), kol jie klaidino save (nes jie pasiliko tarp netikinčiųjų, nors jiems buvo privaloma persikelti), jie (angelai) sako (jiems): „Kokioje (būklėje) jūs buvote?“ Jie atsako: „Mes buvom silpni ir engiami žemėje.“ Jie (angelai) sako: „Argi Allaho žemė nebuvo pakankamai plati jums persikelti?“ Tokie žmonės ras savo buveinę Pragare – Koks blogas tikslas! [16]¹

98. Išskyrus silpnuosius iš vyrų, moterų ir vaikų, kurie negali sugalvoti plano, nei jie sugeba vadovauti sau?

99. Tai tie, kuriems Allahas tikėtina, kad atleis. Ir Allahas yra Visada Dažnai Dovanojantis, Dažnai Atleidžiantis.

100. Kas persikelia (iš savo namų) vardan Allaho, ras žemėje daugybę gyvenimo vietų ir gausų gyvenimą. Ir kas palieka savo namus kaip išeivis dėl Allaho ir Jo Pasiuntinio, ir ką užklumpa mirtis, jo atlygis tada tikrai priklausys nuo Allaho. Ir Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

101. Ir kai jūs (musulmonai) keliaujate žeme, nėra jums nuodėmės, jei jūs sutrumpinate As-Salat (malda), jei bijote, kad netikintieji gali jus išbandyti (pulti jus ir t. t.). Iš tiesų, netikintieji visada yra jums aiškūs priešai.

102. O kai tu (Muchammedai ﷺ) esi tarp jų ir vedi juos As-Salat (maldoje), lai viena jų dalis stovi [Salat (maldoje)] su tavimi, pasiėmę ginklus. Kai jie pabaigia savo suklupimą, lai jie užima vietą užnugaryje ir

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيهِمْ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا
مُسْتَظْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا
قَالُوا لَيْتَ بَيْنَهُمْ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَظْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا
يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

قَالُوا لَيْتَ بَيْنَهُمْ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

*وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي
الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ يُخْرِجْ
مِنْ بَيْتِهِ مَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُذِرْكَ الْمَوْتَ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنْ
الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ
عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ
فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا

¹ [16] Žr. aijos 3:149 išnašą.

lai ateina kita jų dalis, kuri dar nesimeldė, ir lai jie meldžiasi su tavimi, laikydamiesi visų atsargumo priemonių ir laikydami ginklus. Tie, kurie netiki, trokšta, jums esant aplaidiems su savo ginklais ir savo kariuomenės vežiojamu turtu, užpulti jus vienu puolimu. Tačiau nėra jums nuodėmės sudėti savo ginklus, jei nepatogu dėl lietaus arba jei jūs sergate, tačiau laikykitės visų atsargumo priemonių dėl savęs. Iš tiesų, Allahas paruošė žeminančią bausmę netikintiesiems.

103. Pabaigę As-Salat (bendruomeninę maldą), prisiminkite Allahą stovėdami, sėdėdami ir (gulėdami) ant savo šonų, tačiau kai jūs nesate pavojuje, atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat). Iš tiesų, As-Salat (malda) yra įsakyta tikintiesiems nustatytomis valandomis.

104. Ir nebūkite silpni persekiodami priešą. Jei jūs kenčiate (sunkumus), tada tikrai, jie (taip pat) kenčia (sunkumus) kaip ir jūs kenčiate, tačiau jūs turite viltį iš Allaho (dėl atlygio, t. y. Rojų) tokį, kurio jie nesitiki. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

105. Iš tiesų, Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną) tiesioje, kad tu spręstumei tarp žmonių pagal tai, ką Allahas parodė tau (t. y. išmokė tave per Dieviškąjį Apreiškimą), taigi nebūk užtarėjas išdavikams.

106. Ir prašyk Allaho Atleidimo [17]. Iš tiesų, Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasias.¹

أَسْلِحْتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحْتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ
وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً
وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ
بِكُمْ أَذَىٰ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ
أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ
تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ
وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

¹ [17] Pranašas ﷺ prašydavo Allaho Atleidimo dieną ir naktį.

107. Ir nesiginčyk dėl tų, kurie apgaudinėja patys save. Iš tiesų, Allahas nemėgsta nė vieno, kuris yra išdavikas, nuodėmiautojas.

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ
أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا
أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

108. Jie gali paslėpti (savo nusikaltimus) nuo žmonių, tačiau jie negali paslėpti (jų) nuo Allaho, nes Jis yra su jais (Savo Žinojimu), kai jie naktį planuoja žodžiais tai, kam Jis nepitaria. Ir Allahas visada apima viską, ką jie daro.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا
يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٠٨﴾

109. Štai! Jūs esate tie, kurie ginčijosi dėl jų šiame žemiškajame gyvenime, tačiau kas ginčysis dėl jų Prikėlimo Dieną priešais Allahą, arba kas tada bus jų gynėjas?

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾

110. O kas elgiasi blogai ir skriaudžia save, tačiau po to prašo Allaho Atleidimo, jis supras, kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

111. O kas įgyja nuodėmę, jis įgyja ją tik prieš save. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿١١١﴾

112. O kas įgyja nusizengimą arba nuodėmę ir tada meta ją ant ko nors nekalto, jis iš tiesų apsunkino save melu ir akivaizdžia nuodėme.

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا
مُبِينًا ﴿١١٢﴾

113. Jei Allahas nebūtų suteikęs tau (Muchammedai ﷺ) Savo Malonę ir Gailestingumą, dalis jų būtų tikrai nusprendę paklaidinti tave, tačiau (iš tiesų) jie nepaklaidina nieko, tik patys save, ir jie negali tau padaryti nė menkiausios žalos. Allahas nuleido tau knygą (Koraną) ir Al-Hikma (islamo teisę, žinias apie leistinus ir

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُونَكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

neleistinus dalykus, pavyzdžiui, t. y. Pranašo Sunnā – teisines tradicijas), ir išmokė tave to, ko nežinojai. Ir Pati Didžiausia yra Allaho Malonė tau (Muchammedai ﷺ).

114. Ir nėra nieko gero daugumos jų slaptuose pašnekesiuose, išskyrus to, kuris įsako Sadaka (labdarą vardan Allaho) arba Marūf (islamiškąjį monoteizmą ir visus gerus bei teisingus poelgius, įsakytus Allaho), arba žmonių sutaikymą. Ir tas, kuris taip elgiasi, siekdamas Allaho gero patenkinimo, Mes suteiksime jam didį atlygį.

115. O kas prieštarauja ir priešinasi Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) po to, kai jam buvo aiškiai parodytas teisingas kelias, ir seka kitu nei tikinčiųjų keliu, Mes laikysim jį tame kelyje, kurį jis pasirinko, ir deginsim jį Pragare - kokia bloga paskyrimo vieta! [18]¹

116. Iš tiesų, Allahas neatleidžia partnerių (garbinime) priskyrimo Jam (nuodėmės), tačiau Jis atleidžia tam, kuriam Jis nori, kitas nuodėmes nei šioji. O kas priskiria partnerius Allahui garbinime, iš tiesų toli nuklydo.

117. Jie (visi, kurie garbina kitus nei Allahą) nesišaukia nieko kito tik dievybių šalia Jo (Allaho), ir jie nesišaukia nieko kito, tik Šaitan (Šėtono), užsispyrusio maištautojo!

118. „Allahas prakeikė jį. Ir jis [Šaitan (Šėtonas)] sakė: „Aš pasiimsiu nustatytą tavo vergų skaičių.

119. Iš tiesų, aš paklaidinsiu juos ir tikrai sužadinsiu juose klaidingus troškimus, ir tikrai, liepsiu jiems prarėžti galvijų ausis, ir tikrai, liepsiu jiems pakeisti Allaho sukurtą gamtą.“ Ir kas laiko Šaitan (Šėtoną) Vali (globėju arba padėjėju) vietoje Allaho, tikrai patyrė aiškų nuostolį.

وَالْحِكْمَةُ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ
وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

* لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ
أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ
النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُسْلِمِينَ
نُؤَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٨﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَا مَرْئِيَنَّهُمْ
فَلْيَبْتَئِكُنَّ آدَازَانَ الْأَنْعَمِ وَلَا مَرْئِيَنَّهُمْ
فَلْيَعْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذْ

¹ [18] Žr. ajos 3:85 išnašą.

120. Jis [Šaitan (Šėtonas)] žada jiems ir sužadina juose klaidingus troškimus, ir Šaitan (Šėtono) pažadai yra ne kas kita kaip apgavystės.

121. Tokių (žmonių) buveinė yra Pragaras ir jie neras kelio ištrukti iš jo.

122. Tačiau tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus, Mes priimsime juos į Sodus, po kuriais upės teka (t. y. Rojų) gyventi ten amžinai. Allaho Pažadas yra Tiesa. Ir kieno žodžiai gali būti teisesni nei Allaho? (Žinoma, niekieno).

123. Tai nebus pagal jūsų norus (musulmonų), nei pagal Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių). Kas daro bloga, gaus atlygį už tai, ir neras jis jokio globėjo ar padėjėjo šalia Allaho.

124. O kas daro teisingus gerus darbus, vyras ar moteris, ir yra (tikrasis) tikintysis [Allaho Vienumą (musulmonas)], toks įžengs į Rojų ir nebus jam padaryta nė menkiausia neteisiybė, net datulės kauliuko dydžio.

125. Ir kas gali būti geresnis tikėjime nei tas, kuris nulenkia savo veidą (save) Allahui (t. y. seka Allaho tikėjimu – islamiškuoju monoteizmu), ir jis yra Muhsin (gera darantis – žr. ają 2:112). Ir seka Ibrahimo (Abraomo) tikėjimu Hanifa (islamiškuoju monoteizmu – negarbinti nieko kito tik Allahą Vienintelį). Ir Allahas laikė Ibrahimą (Abraomą) Khalil (artimu draugu)!

الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

يَعِدُّهُمْ وَيُؤْتِيهِمْ مَّا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَحْدُونَ عَنْهَا مَخِيصًا ﴿١٢٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَن يَعْمَلْ مِّن الصَّالِحَاتِ مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

126. Ir Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir Allahas yra Visada Aprėpiantis visus daiktus.

127. Jie klausia tavo teisinių nurodymų dėl moterų. Sakyk: Allahas moko jus apie jas ir apie tai, kas recituojama jums Knygoje apie našlaites, kurioms jūs nedavėte nurodymų dalių (kalbant apie Mahr ir paveldėjimą) ir kurias vis tiek norite vesti, bei (apie) vaikus, kurie yra silpni ir engiami, ir kad jūs tvirtai laikytumėtės teisingumo našlaičiams. Ir visa, ką gero darote, Allahas yra Visada Visa Informuotas apie tai.

128. Ir jei moteris bijosi šiurkštaus elgesio ar apleidimo iš savo vyro pusės, nėra jiems abiemis nuodėmės, jei jie iškelia taikos tarp savęs sąlygas. Žmogaus vidinis "aš" visada yra veikiamas gobšumo. Tačiau jei jūs darote gera ir laikotės toli nuo blogo, iš tiesų, Allahas yra Visada Gerai Supažindintas su tuo, ką jūs darote.

129. Jūs niekada nesubegėsite būti tobulai teisingi žmonoms, net jei tai yra jūsų karštas troškimas, taigi nepalinkite per daug link vienos iš jų (suteikdami jai daugiau savo laiko ir išlaikymo), palikdami kitą kabėti (t. y. nei išsiskyrusią nei ištekėjusią). O jei jūs elgsitės teisingai ir darysite viską, kas yra teisinga, bei bijosite Allaho saugodamiesi viso, kas yra bloga, tada Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

130. Tačiau jei jos atsiskiria (skrybomis), Allahas suteiks gausybę kiekvienam iš jų iš Savo Dosnumo. Ir Allahas yra Visada Visa Pakankamas Savo kūrinių poreikiams, Visa Išmanantis.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ
يُعْتَبِرُكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا
تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن
تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّبَا
وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَمَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ
عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

وَإِنْ أَمْرُهُ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ
إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يُصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَأُصْلَحَ خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ
الْأَنْفُسَ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ
اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَن تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا فَعِنَ اللَّهُ كَلًا مِنْ سَعْيِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

131. Ir Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir iš tiesų, Mes patarėme Rašto Žmonėms iki tavęs ir tau (Muchammedai ﷺ) – (visiems) jums bijoti Allaho ir vykdyti savo pareigas Jam. Tačiau jei jūs netikite, tada Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje, ir Allahas yra Visada Turtingas (nepriklausomas nuo poreikių), Vertas visų garbinimų.

132. Ir Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir Allahas yra Visada Visa Pakankamas kaip reikalu Tvarkytojas.

133. Žmonės, jei Jis nori, Jis gali jus pašalinti ir atvesti kitus. Ir Allahas yra Visada Visa Galingas tam.

134. Kas trokšta atlygio šiame žemiškajame gyvenime, tada pas Allahą (Vienintelį ir nieką kitą) yra atlygis šio žemiškojo gyvenimo ir Amžinybės. Ir Allahas yra Visada Visa Girdintis, Visa Matantis.

135. O jūs, kurie tikite! Tvirtai laikykitės teisingumo, kaip Allaho liudytojai, net jei tai būtų prieš jus pačius, arba jūsų tėvus, arba jūsų giminaičius, nepriklausomai nuo to ar jis turtingas ar vargšas, Allahas yra Geresnis abiejų Gynėjas (nei jūs). Taigi nesekite (savo širdžių) geiduliais, kad nepaklystumėte. O jei jūs iškreipsite savo liudijimą arba atsisakysite jį duoti, iš tiesų, Allahas yra Visada Gerai Informuotas apie tai, ką jūs darote.

136. O jūs, kurie tikite! Tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) ir Knygą (Koraną), kurią Jis nuleido Savo Pasiuntiniui ir Raštus, kuriuos Jis nuleido tiems iki (jo). O kas netiki Allahą, Jo angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius ir Paskutiniąją Dieną, tada iš tiesų jis toli nuklydo.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكَُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣٢﴾

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿٣٣﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدِ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٣٤﴾

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ
أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهُمَا فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ
رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ

137. Iš tiesų, tie, kurie tiki, tada netiki, tada (vėl) tiki ir (vėl) netiki, ir didėja netikėjime, - Allahas neatleis jiems, nei išves juos į (Teisingą) Kelia.

138. Perduokite veidmainiams žinią, kad jiems – skausminga kančia.

139. Tie, kurie Aulija (globėjais arba padėjėjais arba draugais) laiko netikinčiuosius vietoj tikinčiųjų, ar jie siekia garbės, galios ar šlovės su jais? Iš tiesų, tada Allahui priklauso visa garbė, galia ir šlovė.

140. Ir jums jau buvo apreikšta Knygoje (šiam Korane), kad kai jūs girdite Allaho Eilutes neigiamas arba pajuokiamas, tada nesėdėkite su jais, kol jie užsiims kita kalba nei ši. (Tačiau jei jūs liekate su jais), žinoma, tokiu atveju, jūs esate kaip jie. Iš tiesų, Allahas surinks veidmainius ir netikinčiuosius visus kartu Pragare.

141. Tie (veidmainiai), kurie laukia ir stebi jus, jei jūs įgyjate pergalę iš Allaho, jie sako: „Argi mes nebuvo su jumis?“ Tačiau jei netikintiesiems pasiseka, jie sako (jiems): „Argi mes nesame meistriškiausi iš jūsų ir argi mes neapsaugojome jūsų nuo tikinčiųjų?“ Allahas priims sprendimą tarp (visų) jūsų Prikėlimo Dieną. Ir niekada Allahas nesuteiks netikintiesiems kelio (į pergalę) prieš tikinčiuosius.

وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا لَّمْ
يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ

سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

يَبْخِرُ الْمُنَافِقِينَ إِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَنْتَعُونَ عَنْهُمْ الْعِزَّةَ
فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا
سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
يَخْرُجُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا
مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَرْتَابُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ
وَأِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَتَنَجَّعْ مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤٢﴾

142. Iš tiesų, veidmainiai siekia apgauti Allahą, tačiau Jis yra Tas, Kuris apgauna juos. [19] Ir kai jie stojasi (atlikti) As-Salat (maldą), jie stojasi tingiai ir tam, kad žmonės pamatytų, ir jie neprisimena Allaho, tik truputį.¹

143. (Jie) svyruoja tarp to ir to, nepriklausydami nei tiems, nei tiems. Ir tam, ką Allahas paklaidina, nerasi jam kelio (į tiesą – islamą).

144. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite Aulija (globėjais arba padėjėjais arba draugais) netikinčiųjų vietoj tikinčiųjų. Ar jūs norite pateikti Allahui aiškų įrodymą prieš save pačius?

145. Iš tiesų, veidmainiai bus Pragaro žemiausiame gylyje (lygyje). Nerasite jiems jokių padėjėjų.

146. Išskyrus tie, kurie atgailavo (dėl veidmainystės), darė teisingus gerus darbus, tvirtai laikėsi Allaho ir išgrynino tikėjimą dėl Allaho (nugarbindami nieko kito, tik Allahą, ir darydami gerus darbus tik vardan Allaho, ne pasirodyti prieš kitus), tada jie bus su tikinčiasiais. Ir Allahas suteiks tikintiesiems didį atlygį.

147. Kodėl Allahas turėtų bausti tave, jei tu dėkojai (Jam) ir tikėjai Jį. Ir Allahas yra Visada Visa Įvertinantis (gerą), Visa Žinantis.

148. Allahas nemėgsta viešai sakomų blogybių, išskyrus to, kuris buvo suklaidintas. Ir Allahas yra Visada Visa Girdintis, Visa Žinantis.

إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

مُذَبِّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾

إِنَّ الْمُتَفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

* لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

¹ [19] Žr. ajas 57:12-15.

149. Ar jūs (žmonės) atskleidžiate (gerais dėkingumo žodžiais) gerą poelgį (padarytą jums kaip kažkieno paslaugą), ar paslepiate jį, ar atleidžiate blogą, - iš tiesų, Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Visa Galingas.

150. Iš tiesų, tie, kurie netiki Allahą ir Jo Pasiuntinį ir nori daryti skirtumą tarp Allah'o ir Jo Pasiuntinių (tikėdami Allahą ir netikėdami Jo Pasiuntinius), sakydami: „Mes tikime kai kuriais, tačiau atstumiamo kitus.“ ir nori pasirinkti tarpinį kelią, -

151. Jie tikrai yra netikintieji. Ir Mes paruošėme netikintiesiems žeminančią kančią.

152. O tie, kurie tiki Allahą ir Jo Pasiuntinius ir neišskiria nė vieno iš jų (Pasiuntinių), Mes suteiksime jiems jų atlygius. Ir Allahs yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

153. Rašto žmonės (judėjai) prašo tavęs priversti knygą nusileisti jiems iš dangaus. Iš tiesų jie prašė Mūsos (Mozės) netgi daugiau nei tai, kai jie sakė: „Parodyk mums Allahą atvirai.“ Tačiau jiems trenkė griaustinis ir žaibas dėl jų nedorumo. Tada jie garbino veršį netgi po to, kai aiškūs įrodymai, įkalčiai ir ženklai atėjo jiems. (Netgi) tai Mes atleisdome jiems. Ir Mes suteikėme Mūsai (Mozei) aiškų valdžios įrodymą.

154. O dėl jų susitarimo, Mes iškėlėme virš jų Kalną ir (kitą sykį) Mes sakėme: „Leikite pro vartus kniūbsčiomis (arba nusilenkę) nuolankiai.“ ir Mes liepėme jiems: „Neprasiženkite (darydami pasaulietinius darbus) Šabo metu (Šeštadienį).“ Ir Mes paėmėme iš jų tvirtą pažadą.

إِنَّ تُبُوءُوا خَيْرًا أَوْ تَخْفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سَوْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

155. Dėl jų pažado sulaužymo, ir dėl jų Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.) atmetimo, ir dėl neteisėto Pranašų žudymo, ir dėl jų sakymo: „Mūsų širdys apsiaustos (uždangalu, t. y. nesuprantame, ką sako Pasiuntiniai)“ - ne, Allahas užantspaudavo jų širdis, dėl jų netikėjimo, kad jie netikėtų, tik truputį.

156. Ir dėl jų (judėjų) netikėjimo ir sakymo apie Marjamą (Mariją) sunkų melagingą kaltinimą (kad ji turėjo neteisėtą lytinių santykių) [20]:¹

157. Ir dėl jų sakymo (su pasididžiavimu): „Mes nužudėme Mesijų Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų, Allaho Pasiuntinį.“ - bet jie nenužudė jo, nei jį nenukryžiuvo. Isos (Jėzaus) panašumas buvo suteiktas kitam vyrui (ir jie nužudė tą vyrą), ir tie, kurie dėl to nesutinka yra pilni abejonių. Jie neturi jokių (tikrų) žinių, jie neseka niekuo kitu tik spėjimais. Iš tikrųjų, jie jo nenužudė [t. y. Isos (Jėzaus), Marjamos (Marijos) sūnaus];

158. Tačiau Allahas pakėlė jį [Isą (Jėzų)] (visą jo kūną ir sielą) pas Save (ir jis yra danguose). Ir Allahas yra Visada Visa Galingas, Visa Išmanantis.

159. Ir nėra Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių), kurie neturėtų netikėti jį [Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų, kaip tik Allaho Pasiuntinį ir žmogų] [21] iki jo [Isos (Jėzaus) arba judėjo arba krikščionio] mirties [22] (Mirties Angelo pasirodymo momento). Ir Prikėlimo Dieną jis [Isa (Jėzus)] bus liudytojas prieš juos.¹¹

فَيَمَّا نَقَضَهُمْ يَمِيقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ
قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا
يَكْفُرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

وَيَكْفُرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ
قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

¹ [20] Marjama tiesiogiai reiškia „Allaho tarnaitė“.

¹¹ [21] Žr. ajos 3:55 išnašą. [22] Žodžiai „iki jo mirties“ gali būti suprantami dviem prasmėmis: iki Isos (Jėzaus) mirties po jo nusileidimo iš dangų arba iki judėjo arba krikščionio mirties t. y. Mirties Angelo pasirodymo metu, kai jis suvoks, kad Isa (Jėzus) buvo tik Allaho Pasiuntinys ir nesidalino Dieviškumu.

160. Dėl judėjų niekšybių, Mes padarėme neleistinu jiems tam tikrą gerą maistą, kuris jiems buvo leistinas – ir dėl jų kliudymo daugybei į Allaho kelią,

فَيُظْلَمُونَ مِنْ الَّذِينَ هَآؤُلَا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبَاتٍ أُجِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

161. Ir dėl jų Riba (palūkanų) ėmimo, nors jiems buvo draudžiama jas imti, ir jų žmonių turto neteisėto ryjimo (kyšininkavimo). Ir Mes paruošėme netikintiesiems iš jų skausmingą kančią.

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

162. Tačiau tie iš jų, kurie yra išmanantys, ir tikintieji, tiki tu, kas buvo nuleista tau (Muchammedai ﷺ) ir tu, kas buvo nuleista iki tavęs. Ir tie, kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat ir tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną, tai tie, kuriems Mes suteiksime didį atlygį.

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

163. Iš tiesų, Mes siuntėme apreiškimą tau (Muchammedai ﷺ) kaip Mes siuntėme apreiškimą Nūhui (Nojui) ir Pranašams po jo. Mes (taip pat) siuntėme apreiškimą Ibrahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbo) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], Isai (Jėzui), Ajūbui (Jobui), Jūnusui (Jonui), Harūnui (Aronui) ir Sulaimanui (Saliamonui) ir Davūdui (Dovydui) Mes davėme Zabūr (Psalmes).

* إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ
وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ
زُبُورًا ﴿١٦٣﴾

164. Ir Pasiuntiniams, kuriuos Mes minėjome tau prieš tai, ir Pasiuntiniams, kurių Mes tau nepamínėjome – ir su Mūsa (Moze) Allahas kalbėjo tiesiogiai.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ
مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

165. Pasiuntiniai kaip gerų žinių nešėjai kaip ir perspėjėjai tam, kad žmonija neturėtų pasiteisinimo prieš Allahą po Pasiuntinių (atėjimo). Ir Allahas yra Visada Visa Galintis, Visa Išmanantis.

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

166. Tačiau Allahas tvirtina tai, ką Jis nuleido (Koraną) tau (Muchammedai ﷺ). Jis nuleido tai su Savo Žinojimu, ir angelai tai liudija. Ir Allahas yra Visa Pakankamas kaip Liudytojas.

167. Iš tiesų, tie, kurie netiki [slėpdami tiesą apie Pranašą Muchammedą ﷺ ir jo žinią apie tikrąjį islamiškąjį monoteizmą, aprašytą pas juos Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje)] ir kliudo (žmonijai) nuo Allaho Kelio (islamiškojo monoteizmo). Jie be abejonės toli nuklydo.

168. Iš tiesų, tie, kurie netiki ir daro bloga [slėpdami tiesą apie Pranašą Muchammedą ﷺ ir jo žinią apie tikrąjį islamiškąjį monoteizmą, aprašytą pas juos Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje)], Allahas neatleis jiems, nei Jis išves juos į koki nors kelią.

169. Išskyrus Pragaro kelią, gyventi jame amžinai. Ir tai visada lengva Allahui. [23]¹

170. Žmonės, iš tiesų, pas jus atėjo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) su tiesa iš savo Viešpaties. Taigi tikėkite juo, tai geriau jums. Tačiau jei jūs netikite, tada be abejonės Allahui priklauso visa, kas yra danguose ir žemėje. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

171. Rašto žmonės (krikščionys), neperlenkite savo tikėjime, nei sakykite apie Allahą (nieko kito), išskyrus tiesą. Mesijas Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, buvo (ne daugiau nei) Allaho Pasiuntinys ir Jo Žodis („Būk!“ - ir jis buvo), kurį Jis suteikė Marjamai (Marijai) ir dvasia (Rūh) [24], sukurta Jo paliepimu. Taigi tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinius. Nesakykite: „Trys (trejybė)!“ Liaukitės! (Tai) geriau jums. Nes Allahas yra (vienintelis) Vienas Ilah (Dievas), šlovė Jam

لَنْ كُنَ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ
وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ
اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

يَتَأَهَّلُ الْكِتَابُ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أُلْقِيَتْهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ
انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ

¹ [23] Žr. aijos 3:85 išnašą.

(Išaukštintas yra Jis) virš sūnaus turėjimo. Jam priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir Allahas yra Visa Pakankamas kaip reikalų Tvarkytojas.¹

سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٧١﴾

172. Mesijas niekada nesididžiuos, jei bus nelaikomas Allah'o vergu, anei angelai, kurie yra (Allahui) artimi. Ir kas atmeta Jo garbinimą ir yra išdidus, tada Jis surinks juos visus kartu pas Save.

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿٧٢﴾

173. Taigi, tiems, kurie tikėjo (Allah'o Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus darbus, Jis suteiks jiems (priklausančius) atlygius – ir daugiau iš Savo Dosnumo. Tačiau tuos, kurie atsisakė Jo garbinimo ir buvo išdidūs, Jis nubaūs juos skausminga kančia. Ir neras jie sau be Allah'o jokių globėjų ar padėjėjų.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا فَسَيَكْثُرُونَ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧٣﴾

174. Žmonės, iš tiesų, atėjo jums įtikinantis įrodymas (Pranašas Muchammedas ﷺ) nuo jūsų Viešpaties. Ir mes nuleidome jums aiškia šviesa (ši Koraną).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٧٤﴾

175. Taigi, tuos, kurie patikėjo Allahą ir tvirtai Jo laikėsi, Jis suteiks Jiems Savo Gailestingumą ir Malonę (t. y. Rojų), ir išves juos pas Save Tiesu Keliu.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٧٥﴾

¹ [24] Rūh-ullah: pasak ankstyvųjų tikėjimo mokslininkų iš Pranašo ﷺ kompanjonų tarpo ir jų mokinių bei Mudžtahidūn, yra dvi taisyklės, kuriomis remiantis atskiriamos dvi kilmininko linksnio daiktavardžių konstrukcijos: a) Kai vienas iš daiktavardžių yra Allahas, o kitas yra asmuo arba daiktas, pavyzdžiui, Allah'o Namas (Bait-ullah), Allah'o Pasiuntinys (Rasūl-ullah), Allah'o vergas (Abdullah), Allah'o dvasia (Rūh-ullah), šiems žodžiams taikoma taisyklė ta, kad antrasis daiktavardis, pavyzdžiui, namas, pasiuntinys, vergas, dvasia, yra sukurtas Allah'o ir gerbtinas Jo Akyse. Panašiai, Allah'o dvasia, kuri gali būti suvokiama kaip Allah'o dvasia, iš tiesų yra dvasia, sukurta Allah'o, t. y. Isa (Jėzus). Ir tai buvo Jo Žodis: „Būk!“ ir jis buvo [t. y. Isa (Jėzus) buvo sukurtas kaip Adamas (Adomas)]. b) Tačiau kai vienas iš dviejų yra Allahas, o antrasis yra nei asmuo, nei daiktas, tada tai yra ne Allah'o sukurtas dalykas, o Allah'o savybė, pavyzdžiui, Allah'o Žinojimas (Ilm-ullah), Allah'o Gyvenimas (Hajat-ullah), Allah'o Žodis (Kalam-ullah), Allah'o Esmė (Zat-ullah).

176. Jie prašo tavęs teisinio sprendimo. Sakyk: „Allahas įsako taip apie Al-Kalala (tuos, kurie nepalieka nei viršutinės ar apatinės eilės įpėdinių paveldėtojais). Jei tai vyras, kuris miršta palikdamas seserį, bet neturėdamas vaiko, ji gaus pusę palikimo. Jei (toks velionis buvo) moteris, kuri nepaliko vaiko, jos brolis pasiims jos palikimą. Jei yra dvi sesrys, jos turės du trečdalius palikimo; jei yra brolis ir sesuo, vyras gaus dvigubą moters dalį. (Taip) Allahas išaiškina jums (Savo Įstatymus), kad jūs nenuklystumėte. Ir Allahas yra Visas Žinantysis apie viską.“

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي
الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرُؤًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ
وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا يَصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ
يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا
أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ
حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۖ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ
تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

Maistu padengtas stalas المائدة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. O jūs, kurie tikite! Vykdykite (savo) pareigas. Leistini jums (maistui) yra visi galvijai, išskyrus tuos, apie kuriuos jums bus pranešta (čia), naminiai paukščiai ir žvėrys (taip pat) yra neleistini, kai jūs įeinatė į Ihram (būseną) Hadžui arba Umrai (piligriminėms kelionėms). Iš tiesų, Allahas įsako tai, ką Jis nori.

2. O jūs, kurie tikite! Nepažeiskite neliečiamumo Allaho Simbolių, nei Draudimų Mėnesio, nei gyvulių, atvestų aukojimui, nei papuoštų žmonių ar gyvulių [1], ir kitų, nei žmonių, vykstančių į Neliečiamą Namą (Mekkoje), siekiančių savo Viešpaties dosnumo ir gero patenkinimo. Tačiau kai baigiate savo (Hadžą arba Umrą) Ihram, jūs galite medžioti, ir neleiskite, kad kai kurių žmonių neapykanta, kai (kartą) buvote sustabdyti nuo Al-Masdzhid-Al-Haram (Mekkoje), privestų jus iki nusidėjimo (ir jūsų priešiškumo). Padėkite vienas kitam Al-Bir ir At-Takva (dorume, teisingume ir dievobaimingume), tačiau nepadėkite vienas kitam nuodėmėje ir prasižengime. Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Rūstus bausdamas.¹

3. Draudžiami jums (maistui) yra: Al-Maita (mirę gyvūnai – galvijai – nepaskersti gyvuliai), kraujas, kiaulės mėsa ir tai, virš ko Allaho Vardas nebuvo paminėtas skerdimo metu, (tai, kas buvo paskersta kaip auka vardan kažko kito, nei Allahas arba paskersta dievybėms) ir tai, kas buvo nužudyta smaugiant, arba smurtiniu

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ ٱلْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَلَا ٱلْهَدْيَ وَلَا ٱلْقُلُوبَ وَلَا ءَآمِينَ ٱلْبَيْتِ ٱلْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدُونِ وَأَقِمْوْا ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ ٱلْمَيْتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحْمُ ٱلْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ وَٱلْمُنْخَنِقَةُ وَٱلْمَوْقُوذَةُ وَٱلْمُتَرَدِّيَةُ وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ ٱلسَّعُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا

¹ [1] Dėl jų saugumo pažymėti girliandomis ant kaklų, padarytomis iš (Mekkos) medžio kamieno žievės.

smūgiu, arba skubotu kritimu arba ragų dūriais - arba tai, kas buvo (bent truputį) suėsta laukinio gyvūno – nebent jei galite paskersti tai (iki jo mirties) – ir tai, kas paaukota (skerdžiant) ant An-Nusub [2] (akmeninių altorių). (Draudžiama) taip pat naudoti strėles siekiant sėkmės ar priimant sprendimą. (Visa) tai yra Fiskūn (nepaklusnumas Allahui ir nuodėmė). Šią dieną, tie, kurie netikėjo, neteko visų vilčių dėl jūsų tikėjimo. Taigi nebijokite jų, tačiau bijokite Manęs. Šią dieną Aš užbaigiau jums jūsų tikėjimą, užbaigiau Savo Malone jums, ir parinkau jums islamą jūsų tikėjimu. Tačiau tam, kuris verčiamas stipraus alkio, be jokio noro nuodėmiauti (gali valgyti šią prieš tai paminėtą mėsą), tada tikrai, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasias.¹

4. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ), kas jiems leistina (kaip maistas). Sakyk:

„Leistina jums yra At-Taijibat [visos Halal (leistino-gero) maisto rūšys, kurias Allahas padarė leistinomis (paskerstų valgomų gyvūnų mėsa, pieno produktai, riebalai, daržovės ir vaisiai)]. Ir tie plėšrūs gyvūnai ir paukščiai, kuriuos jūs ištreniravote būti medžiotais, treniruojant ir mokant juos (pagauti) tokiu būdu, kaip jums įsakyta Allaho. Taigi valgykite tai, ką jie pagauna jums, tačiau ištarkite Allaho Vardą virš jų, ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Greitas atsiskaityti.“

5. Leistina jums šią dieną yra At-Taijibat [visos Halal (leistino) maisto rūšys, kurias Allahas padarė leistinomis (paskerstų valgomų gyvūnų mėsa, pieno produktai, riebalai, daržovės ir vaisiai)]. Maistas (paskersti galvijai, valgomi gyvūnai) Rašto žmonij (judėjų ir krikščionių) – leistinas jums ir jūsų – leistinas jiems. (Leistina jums vesti) skaisčias tikinčias moteris ir skaisčias moteris iš tų, kuriems buvo

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَزِلَمُوا لِكُلِّ فِتْنَةٍ يَوْمَ الْقِيَامِ يُزِيلُ اللَّهُ الْفِتْنَةَ وَلَهُ يَوْمَ الْقِيَامِ الْحُكْمُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ
وَأَحْسَنُ الْيَوْمِ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ
مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ
الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلَّبِينَ يُلْعِمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقْنُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤﴾

الْيَوْمِ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ
لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ وَلَا مُتَّخِذِي

¹ [2] Žr. ajos 5:90 išnašą.

duotas Raštas (judėjų ir krikščionių) iki jūsų laiko, kai suteikėte joms priklausantį Mahr (sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojamus pinigus), trokšdami tyrumo (t. y. imdami jas įleistą santuoką), neatlikdami neteisėtų lytinių santykių ir neimdami jų kaip mylimųjų. O kas netiki Tikėjimą [t. y. Allaho Vienumą ir visus kitus Tikėjimo ramsčius, t. y. Jo (Allaho) angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius, Prikėlimo Dieną ir Al-Kadar (Dieviškąjį išankstinį nulėmimą)], tada bevaisis yra jo darbas. Ir Amžinybėje jis bus tarp pralaimėjusiųjų.

6. O jūs, kurie tikite! Kai jūs norite atlikti As-Salat (malda), nuprauskite savo veidus ir savo rankas (dilbius) iki alkūnių, patrinkite (perbraukdami šlapiais delnais per) savo galvas ir (nuplaukite) savo pėdas iki kulksnių [3]. Jei esate Džanaba būsenoje (t. y. turėjote lytinių išskyrų dėl lytinių santykių), apsivalykite save (išsimaudykite visu kūnu). Tačiau jei sergate arba esate kelionėje, arba kas nors iš jūsų grįžta po gamtinių reikalų atlikimo, arba jūs turėjote santykių su moterimis (t. y. lytinių santykių), ir nerandate vandens, tada atlikite Tajamum su švaria žeme ir patrinkite ją savo veidus ir rankas. [4] Allahas nenori jūsų apsunkinti, tačiau Jis nori jus apvalyti ir išbaigti Savo Malonę jums, kad jūs būtumėte dėkingi.¹

7. Ir prisiminkite Allaho Malonę jums ir Jo Pažadą, kuriuo Jis įpareigojo jus, kai jūs sakėte: „Mes girdime ir paklustame.“ Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (slapčiausiose jūsų) krūtinėse.

أَخَذَانِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ وَبِئْتَقَهُ الَّذِي وَاقَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

¹ [3] Apsiprausimo svarba ir Al-Ghur-ul-Muhadžalūn (kūno dalys, prausiamos musulmonų, švėtės Prikėlimo Dieną ir angelai kvies juos šiuo vardu) dėl apsiprausimo žymių. [4] Suduoti savo rankomis į žemę ir tada perbraukti kiekvieno delnu viršutiniąją kitos rankos pusę, tada nupūsti dulkes nuo jų ir perbraukti (patrinti) jais savo veidą, - tai vadinama Tajamum.

8. O jūs, kurie tikite! Tvirtai laikykitės Allaho kaip teisingi liudytojai. Ir neleiskite kitų priešiškumui ir neapykantai priversti jus vengti teisingumo. Būkite teisingi – tai arčiau dievobaimingumo. Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Gerai Informuotas apie tai, ką jūs darote.

9. Allahas pažadėjo tiems, kurie tiki (Allaho Vienumu – islamiškuoju monoteizmu) ir daro teisingus darbus, kad jiems – atleidimas ir didis atlygis (t. y. Rojus).

10. O tie, kurie netiki ir neigia mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) yra tie, kurie bus Pragarą Ugnies gyventojai.

11. O jūs, kurie tikite! Atminkite Allaho Malonę jums, kai keli žmonės norėjo (sukurę planą) ištiesti savo rankas prieš jus, tačiau (Allahas) sulaukė jų rankas nuo jūsų. Taigi bijokite Allaho. Ir lai Allahu pasitiki tikintieji.

12. Iš tiesų Allahas paėmė Israelio (Izraelio) vaikų (judėjų) pažadą ir Mes paskyrėme dvylika lyderių iš jų tarpo. Ir Allahas sakė: „Aš esu su jumis, jei jūs atliekate As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duodate Zakat ir tikite Mano Pasiuntinius, gerbiate ir jiems padedate ir suteikiate Allahui gerą paskolą. Iš tiesų Aš atleisiu jūsų nuodėmes ir priimsiu jus į Sodas, po kuriais teka upės (Rojuje). Tačiau jei kuris iš jūsų po to nepatikėjo, jis tikrai nuklydo nuo Teisingo Kelio.“

وَأَطَعُوا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

*وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

13. Taigi, dėl to, kad jie sulaužė savo pažadą, Mes prakeikėme juos ir sukietino jų širdis. Jie pakeitė žodžius jų (teisingose) vietose ir apleido didelę dalį Žinios, kuri buvo siųsta jiems. [5] Ir jūs nesiliausite atskleidinėti jų apgaulės, išskyrus kelių iš jų. Tačiau atleiskite jiems ir dovanokite (jų piktadarybes). Iš tiesų, Allahas myli Al-Muhsinūn (gera darančius – žr. ają 2:112).¹

14. Ir iš tų, kurie vadina save krikščionimis, Mes paėmėme jų pažadą, tačiau jie apleido didelę dalį Žinios, kuri buvo siųsta jiems. [6] Taigi Mes įkurdinome tarp jų nesantaiką ir neapykantą iki Prikėlimo Dienos (kai jie atmetė Allahą Knygą, nepakluso Allahui Pasiuntiniams ir Jo Įsakymams ir peržengė ribas, nepakludami Allahui). Ir Allahas praneš jiems apie tai, ką jie darydavo.²

15. O Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Dabar atėjo pas jus Mūsų Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), aiškindamas jums daugumą to, ką jūs slėpdavote iš Rašto ir dažnai ignoruodavote (t. y. palikdavote nepaaiškinę). Iš tikrųjų atėjo jums iš Allah'o šviesa (Pranašas Muchammedas ﷺ) ir aiški Knyga (šis Koranas).

16. Kuriuo Allahas veda visus tuos, kurie siekia Jo Gero Patenkinimo į taikos kelius, ir Jis išveda juos iš tamsos Savo Noru į šviesą ir veda juos į Teisingą Kelią (islamiškąjį monoteizmą).

17. Iš tiesų, netikėjime yra tie, kurie sako, kad Allahas yra Mesijas, Marjamos (Marijos) sūnus [7]. Sakyk (Muchammedai

فِيمَا نَقَضَهُمْ يَتَّبِعُهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِبَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبَغُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ

¹ [5] t. y. judėjams buvo įsakyta Taurate (Toroje) sekti Pranašu Muchammedu ﷺ, kai jis ateis kaip Allah'o Pasiuntinys visai žmonijai. [Žr. ają 7:157 ir jos išnašą].

² [6] Krikščionims buvo įsakyta Indžylyje (Evangelijoje) sekti Pranašu Muchammedu ﷺ, kai jis ateis kaip Allah'o Pasiuntinys visai žmonijai. [Žr. ają 7:157 ir jos išnašą].

﴿١٧﴾: „Kas tada turi bent mažiausiai galios prieš Allahą, jei Jis norėjo sunaikinti Mesiją, Marjamos (Marijos) sūnų, jo motiną ir visus, kurie yra kartu žemėje?“ Ir Allahui priklauso dangų ir žemės bei viso, kas yra tarp jų, valdžia. Jis sukuria tai, ką Jis nori. Ir Allahas Gali padaryti viską.¹

18. Ir (visi) judėjai ir krikščionys sako: „Mes esame Allaho vaikai ir Jo numylėtiniai.“ Sakyk: „Kodel tada Jis baudžia jus už jūsų nuodėmes?“ Ne, jūs esate tik žmonės tų, kuriuos Jis sukūrė. Jis atleidžia tam, kam Jis nori, ir Jis baudžia tą, ką Jis nori. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės bei viso, kas yra tarp jų, valdžia. Ir pas Jį (visų) sugrįžimas.

19. O Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Dabar atėjo pas jus Mūsų Pasiuntinys (Muchammedas ﴿٢٠﴾), išaiškinadamas jums (viską), po Pasiuntinių (siuntimo) pertraukos, kad jūs nesakytumėte: „Neatėjo pas mus joks gerų žinių nešėjas ir joks perspėjėjas.[8]“ Tačiau dabar atėjo pas jus gerų žinių nešėjas ir perspėjėjas. Ir Allahas Gali padaryti viską.¹¹

20. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) sakė savo žmonėms: „Mano žmonės, prisiminkite Allaho Malonę jums, kai Jis padarė Pranašus iš jūsų tarpo, padarė jus karaliais ir suteikė jums tai, ko Jis nesuteikė niekam iš Alamyn (žmonijos ir džinų praeityje).“

21. „Mano žmonės, įženkite į šventąją žemę (Palestiną), kurią Allahas paskyrė jums, ir neapsigrižkite (bėgti), nes tada būsite grąžinti kaip pralaimėjusieji.“

اللَّهُ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا هَذَا قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ أَدْرُكُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

يَتَقَوَّمُ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

¹ [7] Žr. ajos 4:171 išnašas.

¹¹ [8] Žr. ajos 3:85 išnašą ir ają 3:116.

22. Jie sakė: „Mūsa (Moze), joje (šioje šventoje žemėje) yra labai stiprūs žmonės ir mes niekada į ją neįžengsime, kol jie nepaliks jos. Kai jie paliks, tada mes įžengsime.“

23. Du vyrai, kurie bijojo (Allaho ir) kuriems Allahas suteikė Savo Malonę (jie buvo Jūša ir Kalab) sakė: „Šturmuokite juos pro vartus, nes tada jūs būsite viduje, pergalė bus jūsų, ir pasitikėkite Allahu, jei iš tikrųjų esate tikintieji.“

24. Jie tarė: „Mūsa (Moze), mes niekada neįžengsime į ją, kol jie ten yra. Taigi eik tu ir tavo Viešpats ir dviese kovokite, mes sėdime čia.“

25. Jis [Mūsa (Mozė)] sakė: „Mano Viešpatie, aš turiu galią tik sau ir savo broliui, taigi atskirk mus nuo žmonių, kurie yra Fasikūn (maištingi ir nepaklusnūs Allahui)“

26. (Allahas) sakė: „Todėl ji (ši šventoji žemė) yra uždrausta jiems keturiasdešimčiai metų. Blaškysis jie po žemę. Taigi nesielvartauk dėl žmonių, kurie yra Fasikūn (maištingi ir nepaklusnūs Allahui).“

27. Ir (Muchammedai ﷺ) recituok jiems (judėjams) istoriją apie du Adamo (Adomo) sūnus (Habil ir Kabil - Abel ir Kain) teisingą. Kai kiekvienas paaukojo (Allahui), tai (auka) buvo priimta iš vieno, bet ne iš kito. Pastarasis sakė pirmajam: „Aš tikrai tave nužudysiu.“ Pirmasis tarė: „Iš tiesų, Allahas priima tik iš tų, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).“

28. „Jei tu ištiesi savo ranką prieš mane (siekdamas) nužudyti mane, aš niekada netiesiu savo rankos prieš tave (siekdamas) nužudyti tave, nes aš bijau

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أُنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُفُّوا عَنْهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيَهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

*وَأَنزَلَ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

لَئِن بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

Allaho, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties.“

29. „Iš tiesų, aš noriu leisti tau užsitraukti mano nuodėmę ant savęs, kaip ir savąją, tada būsi tu vienas iš Ugnies gyventojų. Ir tai yra Zalimūn (daugiadiėvių ir nusidėjęlių) atlygis.“

30. Taigi kito (antrojo) Nafs (ego) paskatino jį ir padarė, kad savo brolio nužudymas atrodytų teisingas jam. Jis nužudė jį ir tapo vienu iš pralaimėjusiųjų.

31. Tada Allahas siuntė varną, kuri pakrapštė žemę, kad parodytų jam kaip paslėpti savo mirusio brolio kūną. Jis (žudikas) tarė: „Vargas man! Aš net nesugebu būti kaip ši varna ir paslėpti savo mirusio brolio kūną?“ Tada jis tapo vienu iš tų, kurie gailėjosi.

32. Dėl to Mes įsakėme Israelio (Izraelio) vaikams, kad jei kas nužudo žmogų ne iš keršto dėl žmogžudystės, arba (ir) tam, kad skleistų žemėje blogybes – tai bus lyg jis nužudė visą žmoniją. O jei kas išgelbėja gyvybę, tai bus lyg jis išgelbėjo visos žmonijos gyvybes. Ir iš tiesų, vyko pas juos Mūsų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais, įkalčiais ir ženklais, netgi tada po to daugybė jų ir toliau perženginėjo ribas (pavyzdžiui, neteisėtai engdami ir peržengdami Allaho nustatytas ribas, darydami didžiąsias nuodėmes) žemėje!

33. Atlygis tų, kurie kariauja prieš Allahą ir Jo Pasiuntinį ir daro blogybes žemėje, yra tik tai, kad jie bus nužudyti arba nukryžiuoti arba jų rankos ir jų kojos bus nukirstos iš priešingų pusių, arba bus ištremti iš žemės. Tai jų nemalonė šiame gyvenime ir didelė kančia jiems Amžinybėje.

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْأَثَ إِنِّي وَإِنَّمَا فَتَكُونَ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُا
الْقَاتِلِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سُوءَ أَخِيهِ قَالَ
يُؤَيِّلَتِي أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُورِي سُوءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ
الْنَدِيمِينَ ﴿٣١﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ
أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ
فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ
أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

إِنَّمَا جَزَاؤُا الَّذِينَ يُجَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ
خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ
خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

34. Išskyrus tuos, kurie (pabėgo ir tada) grįžo (kaip musulmonai) atgailaudami prieš tai kol prisidėjo prie jūsų galios. Tokiu atveju, žinokite, kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

35. O jūs, kurie tikite! Vykdykite savo pareigas Allahui ir bijokite Jo. Ir ieškokite būdų priartėti prie Jo ir stipriai stenkitės vardan Jo (kiek tik galite), kad būtumėte jūs sėkmingi.

36. Iš tiesų, tie, kurie netiki, jei jie turėtų viską, kas yra žemėje, ir dar kart tiek, kuo išpirktų save iš kančios Prikėlimo Dieną, tai niekada iš jų nebūtų priimta, ir jiems būtų skausminga kančia.

37. Jie trokšta ištrūkti iš Ugnies, bet jie niekada iš jos neištrūks. Ir jiems bus ilgalaikė kančia.

38. O vagiui vyrui ir vagiai moteriai, nukirskite (nuo riešo sąnario) jų (dešines) rankas kaip atlygį už tai, ką jie padarė, bausmę pagal Allaho duotą pavyzdį. Ir Allahas yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

39. Bet kas atgailauja po savo nusikaltimo ir daro teisingus gerus darbus (pakludamas Allahui), tada iš tiesų, Allahas dovanos jam (priims jo atgailą). Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

40. Negi nežinote, kad Allahui (Vienintelui) priklauso dangų ir žemės valdžia! Jis baudžia tą, ką Jis nori, ir Jis atleidžia tam, kam Jis nori. Ir Allahas Gali padaryti viską.

41. Pasiuntiny (Muchammedai ﷺ), neleisk, kad tie, kurie skuba įpulti į netikėjimą, liūdintų tave, dėl tų, kurie sako: „Mes tikime“ savo burnomis, tačiau jų širdys

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

*يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا

neturi jokio tikėjimo. Ir tarp judėjų yra tokių, kurie daug klauso ir trokša melo – klausyti kito, kurie neatėjo pas jus. Jie pakeičia žodžius iš jų vietų, jie sako: „Jei jums yra tai duota, imkite tai, tačiau jei jums tai neduota, tada būkite atsargūs!“ Ir kam Allahas nori Al-Fitna [suklaidinti, dėl to, kad jis atmetė Tikėjimą], nieko negalėsime padaryti dėl jo prieš Allahą. Tai tie, kurių širdžių Allahas nenori apvalyti (nuo netikėjimo ir veidmainystės). Jiems – nemalonė šiame gyvenime, o Amžinybėje jiems didelė kančia.

42. (Jie mėgsta) klausytis melo, ryti bet ką draudžiamą. Taigi jei jie ateis pas tave (Muchammedai ﷺ), arba priimk sprendimą tarp jų arba nusigręžk nuo jų. Jei tu nusigręži nuo jų, jie negalės nė menkiausiai tavęs užgauti. O jei tu teisi, teisk teisingai tarp jų. Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie elgiasi teisingai.

43. Tačiau jei jie ateis pas tave sprendimo, kai jie turi Tauratą (Torą), kuriame – (aiškus) Allaho Sprendimas. Net ir po to, jei nusigręžia, nes jie nėra (tikri) tikintieji.

44. Iš tiesų, Mes nuleidome Tauratą (Torą) [Mūsai (Mozei)], jame buvo teisingas vedimas ir šviesa, pagal kurią Pranašai, kurie pakluso Allaho Valiai, priiminėjo sprendimus judėjams. Ir rabinai bei kunigai [taip pat priiminėjo sprendimus judėjams pagal Tauratą (Torą) po tų Pranašų], jiems buvo patikėtas Allaho Knygos saugojimas ir tam jie buvo liudytojai. Taigi nebijokite žmonių, bet bijokite Manęs (judėjai), ir nepardavinėkite Mano Eilučių už menką kainą. Ir kas sprendžia ne pagal tai, ką Allahas apreiškė, tokie yra Kafirūn (t. y. netikintieji – žemesniojo rango, nes jie nesielgia pagal Allahą [statymus]).

ءَامَنًا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ عَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْزِفُونَ أَلَكُم مِّنْ بَعْدِ مَوَاضِعٍ يَقُولُونَ إِنِ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِهِمْ فَلُوبُهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٥١﴾

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلْحُكْمِ فَإِن جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَصْرِوْكَ شَيْئًا وَإِن حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٥٢﴾

وَكَيْفَ يُحْكِمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُ الْنَاسَ وَأَخْشَوُ اللَّهَ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٥٤﴾

45. Ir Mes įsakėme tame jiems: „Gyvybė už gyvybę, akis už akį, nosis už nosį, ausis už ausį, dantis už dantį, ir žaizdos po lygiai.“ Tačiau jei kas atleidžia nuo keršto kaip labdarą, jam bus atleidimas. Ir kas sprendžia ne pagal tai, ką Allahas apreiškė, tokie yra Zalimūn (daugiadiaviai ir nusidėjėliai – žemesniojo rango).

46. O paskui jų pėdomis Mes siuntėme Isą (Jėzų), Marjamą (Marijos) sūnų, patvirtinantį Tauratą (Torą), kuris atėjo iki jo, ir Mes suteikėme jam Indžylį (Evangeliją), kuriame buvo teisingas vedimas ir šviesa ir Taurato (Toros), kuris atėjo iki to, patvirtinimas, teisingas vedimas ir perspėjimas Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2).

47. Lai Indžylio (Evangelijos) žmonės teisia pagal tai, ką Allahas apreiškė jame. Ir kas teis ne pagal tai, ką Allahas apreiškė, (tada) tokie žmonės yra Fasikūn [maištingieji, t. y. nepaklusnūs (iš žemesniojo rango)] Allahui.

48. Ir Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną) su tiesa, patvirtinantį Rašą, kuris atėjo iki to ir Muhaimin (didžiai patikimą ir liudytoją) tam (seniems Raštams) [9]. Taigi teisk tarp jų pagal tai, ką Allahas apreiškė, ir neseik jų tuščiais norais, nukrypstančiais nuo tiesos, kuri tau atėjo. Kiekvienam iš jūsų Mes paskyrėme įstatymą ir aiškų kelią. Jei Allahas būtų panorėjęs, Jis būtų padaręs jus viena tauta, vien tam kad (Jis) galėtų išbandyti jus tame, ką Jis jums suteikė. Taigi varžykitės geruose darbuose. (Visų) jūsų sugrįžimas yra pas Allahą. Tada Jis praneš jums apie tai, dėl ko jūs nesutarėte.¹

وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ أَلْفَسَسَ بِالْفَسِّ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ
بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿١٩﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَأَنَّا نُنَزِّلُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ
وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ
فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن
لَّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُم فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

¹ [9] Muhaimin: tai, kas liudija tiesą, kuri yra jame, ir paneigia melą, pridėtą prie jo.

49. Ir, taigi, teisk (tu, Muchammedai ﷺ) tarp jų pagal tai, ką Allahas apreiškė ir nesek jų tuščiais norais, tačiau saugokis jų, kad jie tavęs (Muchammedai ﷺ) nenugręžtų toli nuo to, ką Allahas nuleido tau. Ir jei jie nusigręžia, tada žinok, kad Allaho Noras yra nubausti juos už kai kurias jų nuodėmes. Ir iš tikrųjų, dauguma žmonių yra Fasikūn (maištingieji ir nepaklusnūs Allahui).

50. Ar jie siekia teismo už Neišmanymo (dienas)? Ir kas yra geresnis teisme nei Allahas žmonėms, kurie turi tvirtą Tikėjimą?

51. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite judėjų ir krikščionių Aulija (draugais, globėjais, padėjėjais). Jie yra Aulija tik vienas kitam. Ir jei kuris iš jūsų laiko juos (Aulija), tada tikrai jis yra vienas iš jų. Iš tiesų, Allahas neveda teisingu keliu tų žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadiaviai ir nusidėjėliai ir neteisingieji).

52. Ir jūs matote tuos, kurių širdyse yra (veidmainiavimo) liga, jie skuba į jų draugiją, sakydami: „Mes bijome, kad kokia baisi nelaimė neištiktų mūsų.“ Galbūt Allahas gali suteikti pergalę arba sprendimą pagal Savo Valią. Tada jie taps atgailaujančiais dėl to, ką jie slėpė savyje.

53. O tie, kurie tiki, sakys: „Ar tai šie žmonės (veidmainiai), kurie prisiekė savo tvirčiausiomis priesaikomis Allahui, kad jie yra su jumis (musulmonais)?“ Ir visa, ką jie darė, buvo bergždžia (dėl jų veidmainiavimo), ir jie tapo pralaimėjusiais.

54. O jūs, kurie tikite! Kas iš jūsų nusigręžia nuo savo tikėjimo (islamo), Allahas atves žmones, kuriuos Jis mylės ir jie mylės Jį, nuolankius tikintiesiems, griežtus netikintiesiems, kovojančius

وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ یَبْعُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ یُّوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأِنَّهُ مِنهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْنُ فِيكُمْ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ تَدْمِينًا ﴿٥٤﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى

vardan Allaho ir niekada nebijančius kaltinančiųjų kaltinimo. Tai yra Allaho Malonė, kurią Jis suteikia tam, kam Jis nori. Ir Allahas yra Visa Pakanakamas Savo kūrinų poreikiams, Visa Žinantis.

55. Iš tiesų, jūsų Vali (Globėjas arba Padėjęjas) yra niekas kitas, tik Allahas, Jo Pasiuntinys ir tikintieji – tie, kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat ir jie yra Rakiun (tie, kurie lenkiasi arba nuolankiai paklūsta Allahui maldoje).

56. Ir kas laiko Allahą, Jo Pasiuntinį ir tuos, kurie patikėjo, Globėjais, tada Allahas partija bus pergalinga.

57. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite Aulyja (globėjais arba padėjęjais) tų, kurie laiko jūsų tikėjimą pajuokos objektu ir pokštu, iš tų tarpo, kurie gavo Raštą (judėjų ir krikščionių) iki jūsų, anei netikinčiųjų tarpo. Ir bijokite Allaho, jei jūs iš tiesų esate tikri tikintieji.

58. Ir kai jūs šaukiate kvietimą As-Salat [kvietimą maldai (Azaną)], jie laiko tai (vien tik) pajuokos objektu ir pokštu. Tai todėl, kad jie yra žmonės, kurie nesupranta. [10]¹

59. Sakyk „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Ar jūs kritikuojate mus tik dėl to, kad mes tikime Allahą, ir tuo (apreiškimu), kas buvo mums nuleista, ir tuo, kas buvo nuleista iki mūsų, ir dauguma iš jūsų yra Fasikūn [maištingieji ir nepaklusnūs (Allahui)]?“

60. Sakyk (Muchammedai ﷺ) Rašto žmonėms): „Ar man pranešti jums kai ką blogiau, nei tai, apie atlygį iš Allaho: tie

الْكٰفِرِيْنَ يُجٰهَدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَحٰفُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مِّنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٥﴾

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا الَّذِيْنَ يَّعِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَٰكِعُوْنَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنََكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰتَوْنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفٰرَ اَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٨﴾

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اٰتٰخُذُوْهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنِّيْ اِلَّا اَنْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ مِن قَبْلُ وَاَنْ اَكْتَرَكُم فُسٰقُوْنَ ﴿٦٠﴾

قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَن لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

¹ [10] Azano žodžiai yra tokie: Allahu-Akbar, Allahu-Akbar, Allahu-Akbar, Allahu-Akbar; Ašhadu an la ilaha illallah, Ašhadu an la ilaha illallah; Ašhadu ana Muchammed-ar-Rasūl-Ullah, Ašhadu ana Muchammed-ar-Rasūl-Ullah; Haija-alas-Salah, Haija-alas-Salah; Haija alal-Falah, Haija alal-Falah; Allahu-Akbar, Allahu-Akbar, La ilaha illallah.

(judėjai), kurie užsitraukė Allaho Prakeiksmą ir Jo Pyktį, ir tie iš tų, kuriuos (kai kuriuos) Jis pavertė beždžionėmis ir kiaulėmis, ir tie, kurie garbino Taghūt [11] (netikras dievybes), - tokie yra žemiausiame lygyje (Pragaro Ugnyje Prikėlimo Dieną), ir dar labiau nuklydę nuo Teisingo Kelio (šiam žemiškajame gyvenime).“¹

61. Kai jie ateina pas tave, jie sako: „Mes tikime.“ Tačiau iš tiesų jie ateina su (ketinimu) netikėjimu ir jie išeina su tuo pačiu. Ir Allahas žino visa, ką jie slepia.

62. Ir jūs matote daugybę jų (judėjų) skubančių į nuodėmę ir prasižengimą, ir valgančius neleistinus dalykus [kaip kyšius ir Riba (palūkanas)]. Nuodėmė iš tiesų yra tai, ką jie darė.

63. Kodėl rabinai ir religingi išmanantys žmonės neuždraudžia jiems sakyti nuodėmingų žodžių ir valgyti neleistinus dalykus. Nuodėmė iš tiesų yra tai, ką jie atlikdavo.

64. Judėjai sako: „Allaho Ranka yra surišta (t. y. Jis neduoda ir neleidžia iš Savo Dosnumo).“ Lai jų rankos būna surištos ir lai jie būna prakeikti dėl to, ką jie sakė. Ne, abi Jo Rankos [12] yra plačiai ištiesios. Jis leidžia (iš Savo Dosnumo) kaip Jis nori. Iš tiesų, Apreiškimas, atėjęs pas jus iš jūsų Viešpaties (Allaho) padidina daugumoje jų atkaklų pasipriešinimą ir netikėjimą. Mes įkurdinome nesantaiką ir neapykantą tarp jų iki Prikėlimo Dienos. Kaskart, kai jie užkuria karo laužą, Allahas jį užgesina. Ir jie (visada) stengiasi daryti nedorybes žemėje.“

وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الْطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ
سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

وَإِذَا جَاءَكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا
بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسِرُّونَ فِي الْأَنْثِمِ
وَالْعُدُونِ وَأَكْثِلِهِمُ السُّحْتُ لَبِئْسَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ
قَوْلِهِمُ الْإِنْتِمِ وَأَكْثِلِهِمُ السُّحْتُ لَبِئْسَ مَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُدُ اللَّهُ مَغْلُوبَةً غُلَّتْ
أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ يُفْقِ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَرْبِدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَّبِّكَ
ظُفَيْرًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَّةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا
نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي

¹ [11] Taghūt: žr. ajos 2:256 išnašą.

¹¹ [12] Sifat-ullah (Allaho Atributai). Visa, kas Allaho Knygoje [Korane] buvo apreikšta apie Allaho, Aukščiausiojo, Atributus [Sifat], tokius kaip Jo Veidas, Akys, Rankos, Blauzdos (Kojos), Jo Atėjimas, Jo (Istava) pakilimas į Savo Sostą ir kitus, arba visa,

الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

65. Ir jei tik Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) tikėtų (Muchammedu ﷺ) ir saugotųsi blogo (nuodėmės, priskyrimo Allahui partnerių) ir taptų Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais – žr. ają 2:2), Mes tikrai atleistume jų nuodėmes ir priimtume juos į palaimos Sodus (Rojuje).

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا

لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخُلَنَّهُمْ

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٦﴾

66. Ir jei tik jie elgtųsi pagal Tauratą (Torą), Indžylį (Evangeliją), ir tai, kas (dabar) buvo nuleista jiems iš jų Viešpaties (Koraną), jie tikrai būtų gavę aprūpinimą iš virš jų ir iš po jų pėdų. Tarp jų yra žmonių, kurie yra teisingame kelyje (t. y. jie elgiasi pagal apreiškimą ir tiki Pranašu Muchammedu ﷺ), tačiau dauguma jų daro blogus darbus.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا

أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ

وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

67. Pasiuntiny (Muchammedai ﷺ), skelbk (Žinią), kas buvo nuleista tau iš Tavo Viešpaties. O jei tu neskelbsi, tada tu neperduodi Jo Žinios. Allahas apsaugos tave nuo žmonijos. Iš tiesų, Allahas neveda teisingu keliu žmonių, kurie netiki.

*يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

68. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Jūs neturite nieko (kalbant apie tiesingą vedimą) kol jūs nesielsiate pagal Tauratą (Torą), Indžylį (Evangeliją) ir tai, kas (dabar) buvo nuleista jums iš jūsų Viešpaties (Koraną).“ Iš tiesų, tai, kas buvo nuleista tau

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى

تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ

مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ

kuo Allahas Pasiuntinys ﷺ apibūdino Jį teisinguose, autentiškuose Pranašo Ahadis (pasakojimuose), pavyzdžiui tokie Jo Atributai, kaip [Nuzūl], Jo Nusileidimas arba Jo juokas ir kiti, - tikėjimo mokslininkai, išmanantys Koraną ir Sunną tiki šiais Allahas Atributais ir tvirtina, kad tai tikrai Jo Atributai, be Tavyl (jų reikšmės aiškinimo per kitus dalykus) arba Tašbyh (suteikiant jiems panašumą į kūrinijos bruožus) arba [Tatyl] (visiško jų atmetimo arba neigimo, t. y. teigiant, kad nėra Allahas Veido arba Akių, arba Rankų, arba Blauzdų). Šie Atributai dera ir tinka tik Allahui Vieninteliui, ir jis nepanašus į jokią (Savo) kūrinį. Kaip Allahas Žodžiai (Korane): 1. „Nėra nieko kaip Jis, ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.“ (Aja 42:11); 2. „Nėra nieko panašaus į Jį.“ (Aja 112:4).

(Muchammedai ﷺ) iš tavo Viešpaties padidina daugumoje jų (jų) atkaklų pasipriešinimą ir netikėjimą. Taigi nesigailėk žmonių, kurie netiki.

69. Iš tikrųjų, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą, Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir visa tai, kas jam buvo apreiškta iš Allaho), ir tie, kurie yra judėjai ir sabėjai ir krikščionys, - kurie tikėjo Allahą ir Paskutiniąją Dieną, ir darė teisingumą, nebus jiems baimės, anei jie liūdės. [13]¹

70. Iš tiesų, Mes paėmėme Israelio (Izraelio) vaikų pažadą ir siuntėme jiems Pasiuntinius. Kada tik ateidavo pas juos Pasiuntinys su tuo, ko jie patys nenorėjo, - dalis jų vadindavo (juos) melagiais, o kiti iš jų juos nužudė.

71. Jie galvojo, kad nebus Fitna (išbandymo arba bausmės), taigi jie tapo akli ir kurti. Po to Allahas atsigręžė į juos (su Atleidimu), tačiau vėl daugybė jų tapo akli ir kurti. Ir Allahas yra Visa Matantis tai, ką jie daro.

72. Tikrai, nepatikėjo tie, kurie sako: „Allahas yra Mesijas [Isa (Jėzus)], Marjamos (Marijos) sūnus.“ Tačiau Mesijas [Isa (Jėzus)] sakė: „Israelio (Izraelio) vaikai, garbinkite Allahą, mano Viešpatį ir jūsų Viešpatį.“ Iš tiesų, kas priskiria partnerius (garbinime) Allahui, tada Allahas uždraudė tam Rojų, ir Ugnis bus jo buveinė. Ir Zalimūn (daugiadiėviams ir nusidėjėliams) nėra padėjėjų.

73. Tikrai, netikintieji yra tie, kurie sakė: „Allahas yra trečias iš trijų (Trejybėje).“ Tačiau nėra Ilah (dievo) (niekas neturi

إِلَٰهَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ
وَالَّتَّاصِرُونَ مِّنْ ءَمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَلَّمْنَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا
تَهْتَوْنَ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ ﴿٧١﴾

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا
ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا
كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي
إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ
مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْحَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ
وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا

¹ [13] Ši aja (5:69) ir aja 2:62 neturėtų būti skaitytojo klaidingai interpretuojamos, kaip minėta Ibn Abbas (Tafsir At-Tabari), kad šios eilutės nuostatos buvo panaikintos aja 3:85. Ir po Pranašo Muchammedo ﷺ atėjimo, joks kitas tikėjimas, išskyrus islamą, iš niekieno nebebus priimtas.

teisės būti garbinamas) tik Vienintelis Ilah (Dievas – Allahas). Ir jei jie nesiliauja to sakę, iš tiesų, skausminga kančia ištiks netikinčiuosius jų tarpe.

74. Argi jie nesigręš atgailaudami į Allahą ir neprašys Jo Atleidimo? Nes Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

75. Mesijas [Isa (Jėzus)], Marjamos (Marijos) sūnus, buvo ne daugiau nei Pasiuntinys. Daug buvo Pasiuntinių, mirusių iki jo. Jo motina [Marjama (Marija)] buvo Sidika [t. y. ji tikėjo Allaho Žodžius ir Jo Knygas (žr. ają 66:12)]. Jie abu valgydavo maistą (kaip bet kuris kitas žmogus, kai tuo tarpu Allahas nevalgo). Pažvelkite, kaip Mes padarome Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) aiškius jiems, tačiau, pažvelkite, kaip jie nuklydę (nuo tiesos).

76. Sakyk (Muchammedai ﷺ žmonijai): „Kaip jūs garbinate šalia Allaho kažką, kas neturi jokios galios nei pakenkti, nei jums padėti? Tačiau Allahas yra Tas, Kuris yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

77. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Rašto žmonės (judjai ir krikščionys)! Neperženkite ribų savo tikėjime (tikėdami kažkuo) daugiau nei yra tiesa, ir nesekite tuščiais norais žmonių, kurie paklydo iki jūsų ir paklaidino daugybę ir nuklydo (patys) nuo Tiesaus Kelio.“

78. Tie iš Israelio (Izraelio) vaikų [14], kurie netikėjo, buvo prakeikti Davūdo (Dovydo) ir Isos (Jėzaus), Marjamos (Marijos) sūnaus liežuviais. Tai buvo todėl, kad jie nepakluso (Allahui ir Pasiuntiniams) ir buvo visada peržengiantys ribas.¹

عَمَّا يَقُولُونَ لَيْمَسَسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا
يَاكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنَ لَهُمُ
الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٧٦﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا
مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ
السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى
لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

¹ [14] Pasakojimas apie raupsuotą, nuplikusį ir aklą vyrus (žr. Sahih Al Bukhari, Vol.4, Hadisas No.670)

79. Jie nedraudsdavo vienas kitam Al-Munkar (neteisybės, blogio darymo, nuodėmių, daugiadienvystės, netikėjimo), kurį jie darė. Niekšiška iš tiesų buvo tai, ką jie darydavo.

80. Jūs matote daugybę jų laikančių savo Aulija (globėjais ir padėjėjais) netikinčiuosius. Bloga iš tiesų yra tai, ką jie patys pasiuntė prieš save. Dėl to (priežasties) jiems teko Allaho Rūstybė ir kančioje jie gyvens.

81. Ir jei jie būtų tikėję Allahą ir Pranašą (Muchammedą ﷺ) ir tuo, kas buvo jam apreikšta, niekada jie nebūtų laikę jų (netikinčiųjų) Aulija (globėjais ir padėjėjais). Tačiau daugybę jų yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnūs Allahui).

82. Iš tiesų, jūs aptiksite priešiškausius iš žmonių tikintiesiems (musulmonams) esant judėjus ir tuos, kurie yra Al-Mušrikūn [15], ir jūs aptiksite labiausiai mylinčius tikinčiuosius (musulmonus) esant tuos, kurie sako: „Mes krikščionys.“ Taip yra todėl, kad tarp jų yra kunigai ir vienuoliai ir jie nesididžiuoja.¹

83. O kai tie (kurie vadina save krikščionimis) klausosi to, kas buvo nuleista Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), jūs matote jų akis paplūstančias ašaromis dėl tiesos, kurią jie atpažįsta. Jie sako: „Mūsų Viešpatie, mes tikime, taigi įrašyk mus tarp liudytojų.“

84. „Ir kodėl mes turėtume netikėti Allahą ir tuo, kas pas mus atėjo iš tiesos (islamiškąjį monoteizmą)? Ir mes norime, kad mūsų Viešpats priimtų mus (į Rojų Prikėlimo Dieną) kartu su teisingais žmonėmis (Pranašu Muchammedu ﷺ ir jo kompanjonais (lai Allahas būna jais patenkintas)).“

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا فَعَلْتُمْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ
مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيَّ
ذَلِكَ بِأَنْ مِنْهُمْ قِيسِيَّيْنِ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى
أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ
الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَكَتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

¹ [15] Al-Mušrikūn: stabmeldžiai, daugiadienviai, netikintieji Allaho Vienumą, pagonys.

85. Taigi dėl to, ką jie sakė, Allahas apdovanojo juos Sodais, po kuriais teka upės (Rojuje), jie gyvens ten amžinai. Toks yra Al-Muhsinūn (gera darančiųjų) atlygis.

86. Tačiau tie, kurie nepatikėjo ir paneigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), jie bus (Pragaro) Ugnies gyventojai.

87. O jūs, kurie tikite! Nedarykite draudžiamu Taijibat (visa, kas gera, iš maisto, daiktų, poelgių, įsitikinimų, žmonių), kurį Allahas padarė jums leidžiamu, ir nenusidėkite. Iš tiesų, Allahas nemėgsta nusidėjėlių.

88. Ir valgykite iš to, ką Allahas suteikė jums, leistiną ir gerą, ir bijokite Allaho, Kurį tikite.

89. Allahas nebaus jūsų dėl to, kas yra netyčia jūsų priesaikose, tačiau Jis baus jus už jūsų sąmoningas priesaikas. Išpirkai už tai pamaitinkite dešimt Masakin (vargingųjų) tokiu kiekiu koku vidutiniškai maitinate savo pačių šeimas, arba aprenkite juos arba išlaisvinkite vergą. Tačiau kas neišgali (to), tada jis turėtų pasninkauti tris dienas. Tai išpirka už priesaikas, kai jūs prisiekėte. Ir saugokite savo priesaikas (t. y. neprisiekinėkite dažnai) [16]. Taip Allahas išaiškina jums Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad jūs būtumėte dėkingi.¹

90. O jūs, kurie tikite! Svaigalai (visų rūšių alkoholiniai gėrimai), ir lošimai, ir Al-Ansab [17], ir Al-Azlam (strėlių naudojimas siekiant sėkmės ar priimant sprendimą) yra Šaitan (Šėtono) rankų bjaurastis. Taigi

فَأَتَيْنَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا
أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ
أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ
أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَرُهُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ
وَأَحْضُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

¹ [16] Geriau neprisiekinėti, tačiau jei jūs prisiekėte, ir paskui randate geresnį problemos sprendimą, elkitės pagal tai, kas yra geriau, ir išpirkite pažadą.

venkite (griežtai viso) to (bjaurasties), kad būtumėte sėkmingi.¹

91. Šaitan (Šėtonas) nori tik sukelti nesantaiką ir neapykantą tarp jūsų su svaigalais (alkoholiniais gėrimais) ir lošimais, ir sukludyti jums prisiminti Allahą ir As-Salat (maldas). Taigi, argi tada nesusilaikysite?

92. Ir pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir saugokitės (netgi priartėjimo prie gėrimo arba lošimų arba Al-Ansab, arba Al-Azlam, ir t. t.) ir bijokite Allaho. Tada, jei jūs nusigręžiate, turėtumėte žinoti, kad Mūsų Pasiuntinio pareiga perduoti (Žinią) aiškiausiu būdu.

93. Tie, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, nėra jiems nuodėmės dėl to, ką jie valgė (praėityje), jei jie bijosi Allaho (susilaikydami nuo Jo uždraustų dalykų), ir tiki, ir daro teisingus gerus darbus, ir vėl bijo Allaho ir tiki, ir dar kartą bijo Allaho ir daro gerus darbus su lisan (išstobuliniu). Ir Allahas myli gera darančiuosius.

94. O jūs, kurie tikite! Allahas tikrai išbandys jus kuo nors (iš) medžiojamųjų paukščių ir žvėrių, kurie yra lengvai pasiekiami jums jūsų ranka ir jūsų žeberklais, kad Allahas galėtų išmėginti tą, kuris bijo Jo nematydamas. Tada kas po to peržengia ribas, jam – skausminga kancija.

95. O jūs, kurie tikite! Nežudykite medžiojamųjų paukščių ir žvėrių, kol esate Ihram būsenoje [Hadže arba Umroje (piligriminėje kelionėje)], o kas iš jūsų nužudo tai tyčia, bausmė yra valgomo

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّيْطُنُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا
اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ
بَشْيَءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ
وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
يَالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَدِّيًا
فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ

¹ [17] Gyvuliai, aukojami (skerdžiami) ant An-Nusub* ir dievybėms. * An-Nusub buvo akmeniniai altoriai tam tikrose vietose arba kapuose, ant kurių aukos buvo skerdžiamos tam tikromis progomis dievybių, džinų, angelų, dievobaimingų žmonių, šventųjų vardu, tam, kad juos pagerbtų arba tikintis iš jų kokios nors naudos.

gyvulio (t. y. avies, ožkos, karvės) auka, atsinešta į Kaabą, lygi tam, ką jis nužudė, kaip nustatyta dviejų teisingų vyrų iš jūsų. Arba, išpirkai, jis turėtų pamaitinti Masakin (varginguosius žmones), arba to atitikmuo Saum (pasninkas), kad jis patirtų savo poelgio sunkumą (bausmę). Allahas atleido tai, kas yra praeityje, tačiau kas daro tai vėl, Allahas atims iš jo atpildą. Ir Allahas yra Visa Galingas, Visa Galintis Atpilde.

96. Leistina jums vandens žaidimų (vaikymasis) ir jų naudojimas maistui – savo naudai ir tų, kurie keliauja, tačiau draudžiama yra žemės žaidimų (vaikymasis) kol esate Ichram būsenoje (Hadž arba 'Umrah). Ir bijokite Allaho, pas Kurį jūs būsite surinkti atgal.

97. Allahas padarė Kaabą, Noliečiamą Namą, saugumo ir naudos prieglobsčiu (pavyzdžiui, Hadž ir Umra) žmonijai, ir taip pat Draudimų Mėnesį, ir aukojamuosius gyvulius, ir girliandomis puoštus (žmones arba gyvūnus, dėl jų saugumo pažymėtus girliandomis ant kaklų, padarytomis iš (Mekkos) medžio kamieno žievės), kad jūs žinotumėte, kad Allahas turi Žinojimą apie viską, kas yra danguose, ir viską, kas yra žemėje, ir kad Allahas yra Visa Žinantis apie kiekvieną.

98. Žinokite, kad Allahas yra Rūstus bausdamas ir kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasias.

99. Pasiuntinio [t. y. Mūsų Pasiuntinio Muchammedo ﷺ, kurį Mes siuntėme jums, žmonės] pareiga yra nieko daugiau tik perduoti (Žinią). Ir Allahas žino viską, ką jūs atskleidžiate, ir viską, ką jūs nuslepiate.

100. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Nevienoda yra Al-Khabis (visa, kas yra nuodėminga ir bloga iš daiktų, poelgių, įsitikinimų, žmonių ir maisto) ir At-Taijib (visa, kas yra gera iš daiktų, poelgių, įsitikinimų, žmonių ir maisto), nors Al-

ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَذِيَّا بَلِّغِ الْكَعْبَةَ أَوْ
كَفَرَةُ طَعَامَ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ
صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو أَنْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعًا
لَّكُمْ وَلِلسَّيَارَةِ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ
الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

* جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا
لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدِ
ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكُلُّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْحَبِيبُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْحَبِيبِ فَاَتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى
الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

Khabis gausa gali jums patikti.“ Taigi bijokite Allaho [18], suprantantys žmonės, tam, kad jūs būtumėte sėkmingi.¹

101. O jūs, kurie tikite! Neklausinėkite apie tuos dalykus, kurie, jei jie jums išaiškinti, gali jums pridaryti bėdos. Tačiau jei jūs klausiate apie juos, kol Koranas yra apreiškiamas, jie bus jums išaiškinti. Allahas atleido tai, ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausias.

102. Prieš jus, bendruomenė uždavinėjo per daug klausimų, tada dėl to jie tapo netikinčiaisiais,

103. Allahas nenustatė tokių dalykų kaip Bahira [19], arba Saiba [20], arba Vasila [21], arba Ham [22] (visi šie gyvūnai buvo paleisti pagerbiant dievybes, kaip pagonys arabai praktikavo priešislaminio laikotarpio). Tačiau tie, kurie netiki, sukuria melą apie Allahą ir dauguma iš jų neturi supratimo.¹¹

104. Ir kai sakoma jiems: „Ateikite į tai, ką Allahas apreiškė, ir pas Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ, sprendimui apie tai, ką jūs padarėte neleistina).“ Jie sako: „Gana mums to, kuo radome mūsų tėvus sekančius.“ Nors jų tėvai neturėjo nei jokių žinių, nei teisingo vedimo.

105. O jūs, kurie tikite! Rūpinkitės savimi [23]. Jei jūs seksite (teisingu) vedimu, nepakenks jums niekaip tie, kurie yra

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ سُوءُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا
حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ
عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٩﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا
وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسُكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مِّن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ

¹ [18] Bijokite Allaho, t. y. susilaikykite nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų poelgių, kuriuos Jis uždraudė, ir stipriai mylėkite Allahą (darykite visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

¹¹ [19] Bahira: kupranugarė, kurios pienas buvo paskirtas dievybėms ir niekam nebuvo leidžiama jos melžti. [20] Saiba: kupranugarė, paleista laisvai ganykloje jų netikriems dievams, t. y. dievybėms, ir nieko nebuvo leidžiama ant jos nešti. [21] Vasila: kupranugarė, paleista vardan dievybių, nes ji atsivedė kupranugarę per pirmąjį ir antrąjį laukimąsi. [22] Ham: eržilas-kupranugaris, išlaisvintas nuo darbo vardan jų dievybių, po to, kai jis pabaigė tam tikrą skaičių kergimo, paskirto jam.

paklydę. Visų jūsų sugrįžimas yra pas Allahą, tada Jis praneš jums apie (viską), ką jūs darydavote.¹

106. O jūs, kurie tikite! Kai mirtis užklumpa kurį nors iš jūsų, ir jūs sudarinėjate testamentą, (tada paimkite) liudijimą dviejų teisingų vyrų iš jūsų pačių žmonių arba dviejų kitų iš pašalinių, kai jūs keliaujate žeme ir mirtis jus užklumpa. Užlaikykite juos abu po As-Salat (maldos), (tada), jei abejojate (jų teisingumu), lai jie abu prisiekia Allahu (sakydami): „Mes nenorime iš to jokios žemiškos naudos, net jei jis (palikėjas) būtų mūsų artimas giminaitis. Mes neslėpsime Allaho Liudijimo, nes tada iš tiesų būsime nuodėmingieji.“

107. Jei tada paaiškėja, kad šie du buvo kalti dėl nuodėmės, lai du kiti stoja į jų vietą, artimiausi giminės iš tų, kurie reikalauja teisėtos teisės. Lai jie prisiekia Allahu (sakydami): „Mes pripažįstame, kad mūsų liudijimas yra teisingas, nei tų abiejų, ir kad mes nenusižengsime (tiesai), nes tada iš tiesų mes būtume nusidėjėliai.“

108. Tai turėtų priartinti (prie fakto), kad jų liudijimas bus teisingiausios formos (ir priimtas), arba priešingu atveju jie bijotų, kad (kitos) priesaikos bus priimtos po jų priesaikų. Ir bijokite Allaho ir klausykite (paklusdami Jam). Ir Allahas neveda teisingu keliu žmonių, kurie yra Al-Fasikūn (maištingi ir nepaklusnūs).

مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهِدُوا بَيْنَكُمْ إِذَا خَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتُمْ مَّصِيبَةَ الْمَوْتِ تَحْسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَيْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِءَ مَمْتًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّوَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٧﴾

فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلَيْنِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْتَنَّا أَحَقُّ مِن شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا أَغَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨﴾

ذَٰلِكَ أَذَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَنٌ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ ۖ وَأَقْضُوا لِلَّهِ وَأَسْمِعُوا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٩﴾

¹ [23] Rūpinkitės savimi, t. y. darykite teisingus darbus, stipriai bijokite Allaho (susilaikykite nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė) ir stipriai mylėkite Allahą (atlikite visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

109. Dieną, kai Allahas surinks kartu Pasiuntinius ir sakys jiems: „Kokį atsakymą jūs gavote (iš savo žmonių dėl savo mokymo)?“ Jie sakys: „Mes nežinome, iš tiesų, tik Tu esi Visa Žinantis apie tai, kas yra paslėpta (arba nematoma).“

110. (Atminkite), kai Allahas sakys (Prikėlimo Dieną): „Isa (Jėzau), Marjamos (Marijos) sūnau, prisimink Mano Malonę tau ir tavo motinai, kai aš parėmiau jus su Rūh-ul-Kudus [Džibriliu (Gabrieliu)], kad tu kalbėtum žmonėms lopšyje ir subrendęs; ir kai Aš išmokiau tave rašto, Al-Hikma (suvokimo galios), Taurato (Toros) ir Indžylio (Evangelijos); ir kai tu pagaminai iš molio figūrą, paukščio formos, Mano Leidimu, ir įpūtei į ją ir ji tapo paukščiu Mano Leidimu, išgydei gimusius aklais ir raupsuotuosius Mano Leidimu, ir kai grąžinai į gyvenimą mirusįjį Mano Leidimu; ir kai Aš sulaikiau Israelio (Izraelio) vaikus nuo tavęs (kai jie pasiryžo tave nužudyti), kai tu atėjai pas juos su aiškiais įrodymais, ir netikintieji iš jų sakė: „Tai yra niekas kitas, tik akivaizdūs burtai.“

111. Ir kai Aš (Allahas) apreiškiau [Isos (Jėzaus)] Al-Havarijūn (apaštalams) tikėti Manimi ir Mano Pasiuntiniu, jie sakė: „Mes tikime. Ir liudijame, kad esame musulmonai.“

112. (Atminkite), kai Al-Havarijūn (apaštalai) sakė: „Isa (Jėzau), Marjamos (Marijos) sūnau, ar gali tavo Viešpats nuleisti mums iš dangaus išskleistą stalą (su maistu)?“ Isa (Jėzus) tarė: „Bijokite Allaho, jei jūs iš tiesų esate tikintieji.“

113. Jie sakė: „Mes norime tuo pasisotinti ir pamaloninti savo širdis (kad jos būtų stipresnės Tikėjime), ir sužinoti, kad tu tikrai pasakojai mums tiesą ir kad mes patys esame jos liudytojai.“

*يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أُتِدَّتْكَ رُوحُ الْقُدُسِ تَكْلِمَ النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَحْمِلَ مِنْهَا فُتُونًا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

114. Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, tarė: „Allahai, mūsų Viešpatie, atsiųsk mums iš dangaus išskleistą stalą (su maistu), kad tame būtų mums – pirmajam ir paskutiniajam iš mūsų – šventė ir ženklas iš Tavęs. Ir suteik mums pramaitinimą, nes Tu esi Geriausias iš maitintojų.“

115. Allahas tarė: „Aš ketinu nuleisti jums tai, tačiau jei kas iš jūsų po to netikės, tada Aš bausiu jį tokia bausme, kokios nesu paskyręs niekam kitam iš (visos) Alamyn (žmonijos ir džinų).“

116. Ir (atminkite) kai Allahas sakys (Prikėlimo Dieną): „Isa (Jėzau), Marjamos (Marijos) sūnau, argi tu sakei žmonėms: „Garbinkite mane ir mano motiną kaip du dievus šalia Allaho?“ Jis sakys: „Šlovė Tau! Negalėjau aš sakyti to, ką (sakyti) aš neturėjau teisės. Jei būčiau sakęs tokį dalyką, Tu tikrai tai butum žinojęs. Tu žinai, kas yra mano viduje, nors aš nežinau, kas yra Tavyje. Ir tiesų, Tu, tiktai Tu, esi Visa Žinantis apie viską, kas paslėpta (ir nematoma).“

117. „Niekada aš nesakiau jiems ką nors kito, išskyrus tai, ką Tu (Allahai) įsakai man sakyti: „Garbinkite Allahą, mano Viešpatį ir jūsų Viešpatį.“ Ir aš buvau įrodymas jiems, kai gyvenau tarp jų, tačiau kai Tu paėmei mane į viršų, Tu buvai jų Stebėtojas. Ir Tu esi Liudininkas viskam. (Tai svarbus patarimas ir perspėjimas viso pasaulio krikščionims).

118. „Jei Tu baudi juos, jie yra Tavo vergai, o jei Tu atleidi jiems, iš tiesų, Tu, tiktai Tu, esi Visa Galingas, Visa Išmanantis.“

119. Allahas sakys: „Tai Diena, kurią teisingieji turės naudoti iš savo tiesos: jų yra Sodai, po kuriais upės teka (Rojuje) – jie gyvens ten amžinai. Ir Allahas yra

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لَأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ فُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

patenkintas jais, ir jie - Juo. Tai didi sėkmė (Rojus).

120. Allahui priklauso dangų ir žemės ir viso, kas tarp jų, valdžia ir Jis Gali padaryti viską.

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

الأنعام Galvijai

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Visi šlovinimai ir padėkos Allahui, Kuris (Vienas) sukūrė dangus ir žemę, ir davė pradžia tamsybei ir šviesai. Tačiau tie, kurie netiki, laiko kitus lygiais savo Viešpačiui.

2. Jis yra Tas, Kuris sukūrė jus iš molio, ir tada nustatė (nustatytą) terminą (jums mirti). Ir pas Jį yra dar vienas apibrėžtas terminas (kada jūs būsite prikelti), tačiau jūs abejojate (Prikėlimu).

3. Ir Jis yra Allahas (garbinamas Vienintelis) danguose ir žemėje. Jis žino tai, ką jūs nuslepiate, ir tai, ką jūs atskleidžiate, ir Jis žino, ką jūs įgyjate (gerą ar blogą). (Žr. ają 43:84)

4. Ir kada tik Ajat (ženklas) ateina pas juos iš jų Viešpaties Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.), jie nusigręžia nuo jo.

5. Iš tiesų, jie atmetė tiesą (Koraną ir Muchammedą ﷺ) [1], kai ji atėjo pas juos, tačiau ateis pas juos žinia apie tai (kančią), iš ko jie juokėsi.¹

6. Argi jie nematė, kiek kartų iki jų Mes sunaikinome, kurias Mes įkurdinome žemėje taip, kaip Mes neįkurdinome jūsų? Ir Mes gausiai pylėme ant jų lietu iš dangaus ir privertėme upes tekėti po jais. Tačiau Mes sunaikinome juos už jų nuodėmes, ir Mes sukūrėme po jų kitas kartas.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ
أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ
سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ
يَأْتِيهِمْ أَنْبَأُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ
مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَكُمْ
وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا
الْأَنْهَارَ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
يَذُنُّوهُمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ﴿٦﴾

¹ [1] Žr. ajos 3:85 išnašą ir taip pat žr. ają 3:116.

7. Ir net jei Mes nuleistume tau (Muchammedai ﷺ) Žinią, užrašytą ant popieriaus, kad jie galėtų ją paliesti savo rankomis, netikintieji būtų sakę: „Tai niekas kitas tik akivaizdūs burtai!“.

8. Ir jie sako: „Kodėl jam nebuvo nuleistas angelas?“ Jei Mes būtume nuleidę angelą, viskas būtų nuspręsta iš karto, ir nebūtų jiems leista atsikvėpti.

9. Ir jei Mes būtume paskyrę jam angelą, Mes iš tikrųjų būtume padarę jį žmogumi, ir būtume be abejonės supainioję juos tame, kame jie jau yra susipainioję (t. y. dėl Pranašo Muchammedo ﷺ Žinios).

10. Ir iš tiesų iš (daugybės) Pasiuntinių iki tavęs buvo šaipomasi, tačiau jų pašaipūnai buvo apsupti kaip tik tuo, iš ko jie šaipėsi.

11. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Keliaukite per žemę ir pamatykite, koks galas buvo tų, kurie atmetė tiesą.“

12. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje?“ Sakykite: „Allahui. Jis įsakė Sau Gailestingumą. Iš tikrųjų Jis surinks jus visus Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Tie, kurie pasiklydo, netikės [Allahą kaip vienintelį Ilah (Dievą), ir Muchammedą ﷺ kaip vieną iš Jo Pasiuntinių, ir Prikėlimą].

13. Ir Jam priklauso viskas, kas egzistuoja naktį ir dieną, ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ نَفْسٍ مِّن دُونِكَ كَتَبْنَاهُ فِي قُرْطَابٍ
فَلَمَسُوهُ بَأْيَدِهِمْ لِقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا
مَلَكَ لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا
عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظَرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ
كُتِبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

*وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَلِّ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

14. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar turėčiau aš laikyti Vali (Padėjėju, Globėju, Viešpačiu arba Dievu) ką nors kitą nei Allahas, dangų ir žemės Kūrėjas? Ir tai Jis, Kuris maitina, tačiau nėra maitinamas.“

Sakyk: „Iš tiesų, man įsakyta būti pirmuoju iš tų, kurie paklūsta Allahui (kaip musulmonai).“ Ir nebūk tu (Muchammedai ﷺ) iš Mušrikūn [daugiadievių, pagonių, stabmeldžių ir netikinčiųjų Allahu Vienuju].

15. Sakyk: „Aš bijau, jei aš nepaklusčiau savo Viešpačiui, Galingosios Dienos kančios.“

16. Tas, kas išvengs (kančios) tą Dieną, (Allahas) tikrai buvo jam Gailestingas. Ir tai būtų akivaizdi sėkmė.

17. Ir jei Allahas pakenkia jums žala, niekas negali jos pašalinti, išskyrus Jį, ir jei Jis palytėja jus su gėriu, tada Jis yra Galintis padaryti viską.

18. Ir Jis yra Nenugalimas, (Aukščiausiasis) virš Savo vergų ir Jis yra Visa Išmanantis, Gerai Informuotas apie viską.

19. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas yra didingiausias liudijime?“ Sakyk: „Allahas (Didingiausiasis!) yra Liudytojas tarp manęs ir jūsų. Šis Koranas buvo apreikštas man, kad su juo aš galėčiau įspėti jus ir visus, ką jis pasieks. Ar galite jūs tikrai paliudyti, kad šalia Allah'o yra kitų alihah (dievų)?“ Sakyk: „Aš (taip) neliudiju!“ Sakyk: „Bet iš tiesų Jis (Allahas) yra vienintelis vienas Ilah (Dievas). Ir tikrai aš nekaltas dėl to, ką jūs priskiriate Jam garbinime.“

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي
أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يَصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْقَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمَسُّنَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّنَّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْقَبِيرُ ﴿١٨﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ
إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

20. Tie, kuriems Mes davėme Raštą (judėjai ir krikščionys), atpažįsta jį (t. y. Muchammedą ﷺ kaip Allaho Pasiuntinį, ir jie taip pat žino, kad nėra jokio kito Ilah (Dievo), tik Allahas ir islamas yra Allaho tikėjimas), kaip jie atpažįsta savo pačių sūnus. Tie, kurie pametė (sunaikino) save, netikės [2].¹

21. Ir kas yra įžūlesnis ir daro daugiau neteisybių, nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą arba atmeta Jo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas ar apreiškimus)? Iš tiesų, Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) niekada nebus sėkmingi.

22. Ir Dieną, kai Mes surinksime juos visus kartu, tada Mes tarsime tiems, kurie priskyrė partnerius (Mums garbinime): „Kur yra jūsų partneriai (netikros dievybės), kurias jūs gindavote (kaip Allaho partnerius garbinime)?“

23. Tada nebus (likusio) jokio Fitna (atsikalbinėjimų arba žodžių arba argumentų) jiems, tik sakyti: „Prisiekiame Allahu, mūsų Viešpačiu, mes nebuvom tie, kurie priskirdavo kitus Allahui garbinime.“

24. Pažvelk! Kaip jie meluoja patys prieš save! Tačiau tai (melas), kurį jie sukūrė, pradingus nuo jų.

25. Ir iš jų yra kai kurie, kurie klauso tavęs. Tačiau Mes uždėjome šydus ant jų širdžių, taigi jie to nesupranta, ir kurtumą jų ausyse. Ir net jei jie matys kiekvieną Ajat (įrodymą, įkalčių, eilutę, pamoką, ženklą, apreiškimą ir t. t.), jie netikės tuo iki tokio lygio, kad atėję pas tave su tavimi ginčytis, netikintieji sako: „Tai niekas kitas, tik senovės žmonių pasakos.“

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ نحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

¹ [2] Žr. ajos 3:85 išnašą.

26. Ir jie sulaiko kitus nuo jo (nuo sekimo Pranašu Muchammedu ﷺ) ir jie patys laikosi atokiai nuo jo, ir (taip elgdamiesi) jie nenaikina nieko kito, tik patys save, nors jie (to) nesuvokia.

27. Jei tik tu galėtum pamatyti, kai jie bus laikomi virš (Pragaro) Ugnies! Jie sakys: „Kad tik mes būtume nusiųsti atgal (į žemę)! Tada mes neneigtume mūsų Viešpaties Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, apreiškimų ir t. t.), ir būtume mes iš tikinčiųjų!“

28. Ne, jiems tapo akivaizdu tai, ką jie prieš tai slėpė. Tačiau jei jie būtų grąžinti (į žemę), jie be abejonės sugrįžtų į tai, kas jiems buvo draudžiama. Ir iš tiesų jie yra melagiai.

29. Ir jie sakė: „Nėra jokio (kito gyvenimo), tik mūsų (dabartinis) žemiškasis gyvenimas ir niekada nebūsime mes prikelti (Prikėlimo Dieną).“

30. Jei tik tu galėtum pamatyti, kai jie bus laikomi (atvesti ir priversti stovėti) priešais savo Viešpatį! Jis sakys: „Argi nėra tai (Prikėlimas ir atsiskaitymas) tiesa?“ Jie sakys: „Taip, prisiekiame mūsų Viešpačiu!“ Jis tada tars: „Taigi ragaukite jūs kančią, nes jūs netikėjote.“

31. Jie tikrai yra pralaimėtojai, kurie neigė savo Susitikimą su Allahu, kol staiga Valanda (mirties ženklai) juos ištiko ir jie sako: „Deja, mums, kad mes nemąstėme apie tai.“ kai jie neš savo naštą ant nugarų. Ir bloga iš tiesų yra našta, kurią jie neš!

32. Ir šis žemiškasis gyvenimas yra ne kas kita, kaip žaidimas ir linkmsybės. Tačiau daug geriau yra namas Amžinybėje tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2). Argi tada tu nesuprasi?

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

قَدْ حَسِبَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَلَيْسَ رَبَّنَا عَلَىٰ مَا قَرَّرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

33. Mes tikrai žinome širdgėlą, kurią sukelia tau (Muchammedai ﷺ) jų žodžiai: tai ne tavo jie atstumia, tačiau tai yra Allaho Eilutės (Koranas), kurias Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) neigia.

34. Iš tiesų, (daugybė) Pasiuntinių buvo nepriimti iki tavęs (Muchammedai ﷺ), tačiau kantriai jie kentė atsižadėjimą, ir jie buvo užgauti, kol Mūsų Pagalba pasiekė juos, ir niekas negali pakeisti Allaho Žodžių (Sprendimų). Iš tiesų, jus pasiekė žinia (naujienos) apie Pasiuntinius (iki jūsų).

35. Jei jų bjaurėjimasis (tavimi, Muchammedai ﷺ, ir tu, su kuo tu buvai siųstas) yra tau sunkus (ir tu negali būti kantrus dėl jų kenkimo tau), tada, jei tu galėtum ieškok urvo žemėje arba kopėčių į dangų, kad galėtum atnešti jiems ženklą (tačiau tu negali to padaryti, taigi būk kantrus). Ir jei Allahas panorėtų, Jis galėtų (visus) juos surinkti kartu į teisingą vedimą, taigi nebūkite jūs iš tų, kurie yra Al-Džahilūn (neišmanantieji).

36. Tik tie, kurie klausosi (Pranašo Muchammedo ﷺ Žinios), atsilieps (turės naudos iš to), tačiau dėl mirusiųjų (t. y. netikinčiųjų), Allahas prikels juos, o tada pas Jį jie bus sugrąžinti (gauti savo atlygį).

37. Ir jie sakė: „Kodėl joks ženklas neatsiunčiamas jam iš jo Viešpaties?“ Sakyk: „Allahas yra tikrai Galintis atsiųsti ženklą, tačiau dauguma iš jų nežino.“

38. Nėra jokio judančio (gyvo) kūrinio žemėje, nei paukčio, kuris skraido savo dviem sparnais, tačiau yra bendruomenės kaip jūsų. Mes neapleidome nieko Knygoje, tada pas savo Viešpatį jie (visi) bus surinkti.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ
بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا
عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنْتَهُمُ نَصْرًا
وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ
نَّبِيِّ الْأُمْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ
أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ
سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

* إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ
يَجْتَا حَيْهَ إِلَّا أُمَّةٌ أَمَّا لَكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Tie, kurie atmeta Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) yra kurti ir nebylūs tamsoje. Allahas paklaidina tą, ką Jis nori, ir Jis išveda į Tiesų Kelią tą, ką Jis nori.

40. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pasakykite man, jei Allaho Kančia ateis pas jus, arba Valanda ateis pas jus, ar jūs tada šauktumėtės ko nors kito nei Allahas? (Atsakykite), jei esate teisingi!“

41. Ne, Jo Vienintelio jūs šauktumėtės ir, Jei jis panorėtų, Jis pašalintų tą (kančią) dėl kurios jūs Jo šaukėtės, ir jūs tada pamirštumėte visus partnerius, kuriuos priskyrėte (Jam garbinime)!

42. Iš tiesų, Mes siuntėme (Pasiuntinius) daugybei tautų iki tavęs (Muchammedai ﷺ). Ir Mes suteikėme jiems nepaprastą skurdą (arba turto praradimą) ir sveikatos netekimą (per nelaimes), kad jie nusižemintų (tikėtų nuolankiai).

43. Kai Mūsų Kančia pasiekė juos, kodėl jie tada nenusižemino (netikėjo nuolankiai)? Tačiau jų širdys sukietėjo ir Šaitan (Šėtonas) padarė teisingai atrodančią jiems tai, ką jie darydavo.

44. Taigi, kai jie pamiršo (perspėjimą), kuriuo jiems buvo priminta, Mes atvėrėme jiems visų (malonių) dalykų vartus, kol jų mėgavimosi tuo, kas jiems buvo suteikta, metu, staiga Mes paėmėme juos (nubausti), ir štai! Jie pasinėrė į pražūtį su dideliu gailėsčiu ir sielvartu.

45. Taigi šaknys žmonių, kurie blogai elgėsi, buvo nukirstos. Ir visi šlovinimai ir padėkos yra Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعِلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Sakyk (netikintiesiems): „Pasakykite man, jei Allahas atimtų jūsų girdėjimą ir jūsų regėjimą, ir užantspauduotų jūsų širdis, koks kitas ilah (dievas) nei Allahas galėtų tai jums gražinti?“ Pažvelkite kaip įvairiai Mes aiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), tačiau jie vis tiek nukrypsta.

47. Sakyk: „Pasakykite man, jei Allahas bausmė netikėtai jus užklups (naktį) arba atvirai (dieną), ar bus sunaikintas kas kitas, išskyrus Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius žmones)?“

48. Ir Mes siuntėme Pasiuntinius tik kaip geros žinios nešėjus ir kaip perspėtojus. Taigi kas tiki ir daro teisingus gerus darbus, tiems nebus baimės, anei jie liūdės.

49. Tačiau tie, kurie atmetė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kančia palies juos dėl jų netikėjimo [3] (ir dėl to, kad jie slėpė Muchammedo ﷺ Žinią).¹

50. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš nesakau jums, kad su manimi yra Allaho lobiai, nei (to, kad) aš žinau Nematomą, nei sakau jums, kad aš esu angelas. Aš tik seku tuo, kas man apreiškta.“ Sakyk: „Argi aklieji ir tie, kurie mato, vienodi? Argi tada jūs neapmąstysite?“

51. Ir įspėkite su tuo (Koranu) tuos, kurie bijo, kad jie bus surinkti priešais savo Viešpatį, kai nebus nei globėjo, nei užtarėjo jiems prieš Jį, tam, kad jie bijotų Allaho ir vykdytų savo pareigas Jam (susilaikydami nuo nuodėmių darymo ir darydami visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jį įsakė).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ
غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرَفُ
الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِقُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا
كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ
أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ
لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

¹ [3] Žr. ajos 3:85 išnašą.

52. Ir neišvykite tų, kurie šaukiasi savo Viešpaties, ryte ir popietę, siekdami Jo Veido. Jūs nesate atsakingi už juos dėl nieko, ir jie nėra atsakingi už jus dėl nieko, kad jūs galitėtumėte išvyti juos ir taip tapti Zalimūn (neteisingais).

وَلَا تَقْطُرِدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ
وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ
حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَقْطُرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. Taip Mes išbandėme kai kuriuos iš jų kitais, kad jie galėtų sakyti: „Ar tai tie (vargšai tikintieji), kuriuos Allahas apdovanojo iš mūsų tarpo?“ Argi Allahas nežino geriausiai tų, kurie yra dėkingi?

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
أَهَؤُلَاءِ مَنِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ بَيْنَاتٍ أَلَيْسَ
اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. Kai tie, kurie tiki Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ateina pas jus, sakykite: „Salamun Alaikum (taika jums).“ Jūsų Viešpats įrašė (įsakė) Gailestingumą. Sau, kad jei kuris iš jūsų elgiasi blogai iš nežinojimo, ir po to gailisi ir daro teisingus gerus darbus (paklusdamas Allahui), tada tikrai, Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
يَجْهَلُهُ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. Ir taip Mes smulkiai aiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad Mudžrimūn (nusikaltėlių, daugiadiėvių, nuodėmingųjų) kelias taptų aiškus.

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ سَابِلٍ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

56. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man buvo uždrausta garbinti tuos, kurių jūs šaukiatės (garbindami) šalia Allah.“ Sakyk: „Aš neseksiu jūsų tuščiais norais. Jei taip daryčiau, nuklyščiau ir nebūčiau iš teisingai vedamųjų.“

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعْ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ
ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu aiškus savo Viešpaties (islamiškojo monoteizmo) įrodymas tačiau jūs tai neigiate (tiesą, kuri atėjo man iš Allah). Aš neatnešiau to, ko jūs nekantraudami prašotės (kančios). Sprendimas priklauso tik Allahui, Jis paskelbia tiesą, ir Jis yra Geriausias iš Teisėjų.“

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا
عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ
إِلَّا لِلَّهِ يَقُضُّ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَصِّلِينَ ﴿٥٧﴾

58. Sakyk: „Jei aš turėčiau tai, ko jūs nekantraudami prašotės (kančią), sprendimas būtų iš karto priimtas tarp manęs ir jūsų, tačiau Allahas geriausiai žino Zalimųn (daugiadiėvius ir nusidėjėlius).“

59. Ir pas Jį yra Ghaib (viso, kas paslėpta) raktai, niekas nežino jų, tik Jis. Ir Jis žino viską, kas yra žemėje ir jūroje. Nenukrenta lapas, apie kurį Jis nesužino. Nėra grūdo žemės tamsybėje, nei nieko šviežio ar sudžiuvusio, kas nebūtų įrašyta Aiškiame Įrašė.

60. Tai Jis, Kuris paima jūsų sielas naktį (kai jūs miegate), ir turi žinias apie viską, ką jūs darėte dieną, tada Jis pakelia (pažadina) jus vėl, kad būtų išpildytas nustatytas terminas (jūsų gyvenimas), tada (pabaigoje) pas Jį bus jūsų sugrįžimas. Tada Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.

61. Jis yra Nenugalimas, (Auščiausias) virš Savo vergų, ir Jis siunčia sargus (angelus, serginčius ir užrašančius visus žmogaus gerus ir blogus darbus) virš jūsų [4], iki kol mirtis pasiekia vieną iš jūsų, Mūsų Pasiuntiniai (mirties angelas ir jo padėjėjai) paima jo sielą ir jie niekada neapleidžia savos pareigos.¹

62. Tada jie grąžinami pas Allahą, jų Tikrąjį Maula [Tikrąjį Šeimininką (Dievą), Teisingąjį Viešpatį (kad jiems atlygintų)]. Iš tiesu, Jam priklauso sprendimas ir Jis yra Greičiausias atsiskaityti.

قُلْ لَّوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ
لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

﴿٥٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ
وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَةٍ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا
جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى
أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ
تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ أَلَا لَهُ
الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ﴿٦٢﴾

¹ [4] Kas ketino daryti gerą arba blogą darbą.

63. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas išgelbėja jus iš žemės ir jūros tamsybių (pavojų, tokių kaip audros), (kai) jūs šaukiatės Jo nuolankiai ir slapčiomis (sakydami): Jei tik Jis (Allahas) išgelbės mus iš šio (pavojaus), mes tikrai būsimė dėkingi.“

64. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahas išgelbėja jus iš to ir iš visų (kitų) nelaimių, ir vis tiek jūs garbinatė kitus šalia Allaho.“

65. Sakyk: „Jis turi galią atsiųsti jums kančią iš virš ir iš po jūsų pėdų, arba apdengti jus painiava jūsų tarpusavio nesantaikoje, ir priversti jus patirti vienas kito žiaurumą.“ Pažvelkite kaip įvairiai Mes aiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), tam, kad jie suprastų.

66. Bet tavo žmonės (Muchammedai ﷺ) atmetė tai (Koraną) nors jis yra tiesa. Sakyk: „Aš nesu jūsų Vakil (sargas).“

67. Kiekvienai žinia yra tikrovė [5] ir jūs sužinosite.¹

68. Ir kai tu (Muchammedai ﷺ) matai tuos, kurie įsitraukę į apgaulingus pokalbius apie Mūsų (Korano) Eilutes, šaipydamiesi iš jų, venk jų, kol jie pakeis temą. Ir jei Šaitan (Šėtonas) priverčia tave užmiršti, tada po to, kai prisiminsi, nesėdėk kartu su tais žmonėmis, kurie yra Zalimūn (daugiadieniai ir nusidėjėliai).

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَٰذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكُرُونَ ﴿٦٤﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

لِّكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

¹ [5] t. y. viskam yra nustatytas terminas ir už kiekvieną darbą yra atlygis.

69. Tie, kurie bijo Allaho, vykdo savo pareigas Jam ir vengia blogio, nėra atsakingi už juos (netikinčiuosius) jokių atveju, tačiau (jų pareiga) yra priminti jiems, kad jie bijotų Allaho (ir susilaikytų nuo šaipymosi iš Korano). [Šios ajos nuostatos buvo panaikintos aja 4:140].

70. Ir palikite vienus tuos, kurie laiko savo tikėjimą žaidimu ir linksmybėmis, ir kuriuos apgavo šis žemiškasis gyvenimas. Tačiau priminkite (jiems) su juo (Koranu), kad žmogus nepasiduotų sunaikinimui už tai, ką jis įgijo, kai jis neras sau nei globėjo nei užtarėjo be Allaho, ir net jei jis siūlys išpirką – ji nebus iš jo priimta. Tokie yra tie, kurie pasiduoda sunaikinimui už tai, ką jie įgijo. Jiems bus gėrimas – verdantis vanduo ir skausminga kančia, nes jie netikėjo.

71. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Argi mes šauksimės kitų šalia Allaho (netikrų dievybių), kurie negali mums padaryti nei ką gero, nei pakenkti, ir argi mes apsigręšime ant kulnų po to, kai Allahas išvedė mus (į tikrąjį monoteizmą)? - kaip tą, kurį Šajatin (šėtonai) paklaidino painiavos žemėje, jo kompanjonai kviečia jį į teisingą vedimą (sakydami): „Eikš pas mus!“ Sakyk: „Iš tiesų, Allaho Teisingas Vedimas yra vienintelis teisingas vedimas ir mums buvo liepta paklusti Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui,

72. Ir atlikti As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir būti paklusniems Allahui ir bijoti Jo, ir Jis yra Tas, pas Kurį mes būsime surinkti.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِمْ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا سَفِيحٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ خَيْرَانِ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْتَظِرْ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَأَمِرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُواهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

73. Tai Jis, Kuris sukūrė dangus ir žemę tiesoje, ir Dieną (t. y. Prikélimo Dieną) Jis sakys: „Būk!“ - ir tai yra! Jo Žodis yra Tiesa. Jo Valdžia bus tą Dieną, kai bus pučiamas Trimitas. Visa Žinantis apie nematomą ir matomą. Jis yra Visa Išmanantis, Gerai Informuotas (apie visus dalykus).“

74. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė savo tėvui Azarui: „Ar laikai stabus kaip alihah (dievybėmis)? Iš tiesų, aš matau, kad tu ir tavo žmonės yra akivaizdžiai paklydę.“

75. Taigi mes parodėme Ibrahimui (Abraomui) dangų ir žemės karalystę, kad jis būtų vienu iš tų, kurie turi tikrą Tikėjimą.

76. Kai naktis uždengė jį tamsa, jis pamatė žvaigždę. Jis tarė: „Tai mano viešpats.“ Tačiau kai ji nusileido, jis tarė: „Man nepatinka tie, kurie nusileidžia.“

77. Kada jis pamatė kylantį mėnulį, jis tarė: „Tai yra mano viešpats.“ Tačiau kai jis nusileido, jis tarė: „Jei mano Viešpats neves manęs teisingai, aš tikrai būsiu tarp tų žmonių, kurie paklydo.“

78. Kai jis pamatė kylančią saulę, jis tarė: „Tai mano viešpats. Tai didingiau.“ Tačiau kai ji nusileido, jis tarė: „Mano žmonės, aš iš tiesų nepriklausau nuo to, ką jūs priskiriate partneriais (Allahui garbinime).“

79. Iš tiesų, aš atsukau savo veidą į Tą, Kuris sukūrė dangus ir žemę Hanifa (islamiškuoju monoteizmu, t. y. negarbinimą nieko kito, tik Vienintelį Allahą) ir aš nesu iš Al-Mušrikūn.“ (Žr. ają 2:105).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ
الْمُلْكُ يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

*وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَارِزَ أَتَّخِذُ
أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٧٤﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا
رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا
أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ
الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي
هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي
بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

80. Jo žmonės ginčijosi su juo. Jis sakė: „Ar jūs ginčijatės su manimi dėl Allaho, kai Jis mane išvedė į teisingą kelią, ir aš nebijau tų, kuriuos jūs priskirate Jam (Allahui) garbinime. (Niekas man nenutiks), išskyrus kai mano Viešpats (Allahas) ko nors panorės. Mano Viešpats gerai supranta Savo Žinojimu visus reikalus. Argi jūs tada neatsiminsite?

81. „Ir kaip aš turėčiau bijoti tų, kuriuos jūs priskirate garbinime Allahui (nors jie negali nei padėti nei pakenkti), kai jūs nebijote to, kad jūs priskirate garbinime Allahui tai, dėl ko Jis nesiuntė jums jokio leidimo. (Taigi) kas iš dviejų turi daugiau teisių būti saugūs? Jei tik jūs žinotumėte.“

82. Tai tie, kurie tiki (Allaho Vienumu ir negarbina nieko kito tik Jį Vienintelį) ir nemašo savo tikėjimo su Zulm (nuodėme, t. y. kitų nei Allahas garbinimu), (tik) jiems yra saugumas ir jie yra teisingai vedami.

83. Ir tai buvo Mūsų Įrodymas, kurį Mes suteikėme Ibrahimui (Abraomui) prieš jo žmones. Mes išaukštiname tą, ką Mes norime rangais. Be abejonės jūsų Viešpats yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.

84. Ir Mes suteikėme jam Ishaką (Izaoką) ir Jakubą (Jokubą), abu iš jų Mes teisingai vedėme, o prieš jį, Mes vedėme teisingai Nuhą (Nojų), ir iš jo palikuonių Davūdą (Dovydą), Suleimaną (Saliamoną), Ajubą (Jobą), Jūsufą (Juoza), Mūsą (Možę) ir Harūną (Aroną). Taip Mes apdovanojame Al-Muhsinūn (gera darančius – žr. aijos 9:120 išnašą).

85. Ir Zakariją, ir Jahją (Joną), ir Isą (Jėzų) ir Iļjasą (Elijų), kiekvienas iš jų buvo iš teisingųjų.

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحِبُّونِي فِي اللَّهِ
وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَنْتُمْ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ
بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا
وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ
وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ
الصَّٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. Ir Ismailį (Izmaelį) ir Al-Jasą (Elišą) ir Jūnusą (Joną) ir Lūtą (Lotą), kiekvieną iš jų Mes išaukštinome virš Alamyn [(jų laikų) žmonijos ir džinų].

87. Ir kai kuriuos iš jų tėvų ir jų palikuonių ir jų brolių, Mes pasirinkome juos ir Mes išvedėme juos į Teisingą Kelią.

88. Tai yra Allaho Teisingas vedimas, kuriuo Jis išveda tą, ką Jis nori iš Savo vergų. Tačiau jei jie priskyrė garbinime kitus Allahui, visa, ką jie darė neduos jiems jokios naudos.

89. Jie yra tie, kuriems Mes suteikėme Knygą, Al-Hukm (tikėjimo normų supratimą) ir Pranašavimą. Tačiau jei jie tuo netiki (Knygą, Al-Hukm ir Pranašavimą), tada iš tiesų Mes patikėjome tai žmonėms (tokiems kaip Pranašo Muchammedo ﷺ kompanjonai), kurie nėra netikintys tuo.

90. Jie yra tie, kuriuos Allahas teisingai išvedė. Taigi sekite jų vedimu. Sakyk: „Neprašau aš iš jūsų jokio atlygio už tai (Koraną). Tai tik priminimas Alamyn (žmonijai ir džinams).“

91. Jie (judėjai, kureišų genties pagony, stabmeldžiai) neįvertino Allaho vertinimu, tinkamu Jam, kai jie sakė: „Nieko (apreiškimu) Allahas nenuleido jokiam žmogui.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas tada nuleido Knygą, kurią Mūsa (Mozė) atnešė, šviesą ir teisingą vedimą žmonijai, kurį jūs (judėjai) suskirstėte (padalinote) į popieriaus lapus, nusišėpdami (dalį to) ir atskleisdami daug. O jūs (tikintieji Allahą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) buvote išmokyti (per Koraną) to, ko nei jūs, anei jūsų tėvai žinojo.“ Sakyk: „Allahas (nuleido tai).“ Tada palik juos linksmintis savo bergždžiuose ginčiuose.

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدَّيْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ
وَأَجْنَبِيِّنَهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَتُّوْلَآءِ
فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَاغِبِينَ ﴿٨٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْنَاهُمْ أَفْتَدِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا
ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنْزَلَ
الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا
وَهُدًى لِّلنَّاسِ فَجَعَلُونَهُ قُرْآنًا
يُبَدِّلُونَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ
ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

92. Ir tai (Koranas) yra palaiminta Knyga, kurią Mes nuleidome, patvirtinanti (apreiškimus), kas atėjo iki to, tam, kad jūs perspėtųmėte Miestų Motiną (t. y. Mekką) ir visus aplink ją. Tie, kurie tiki Amžinybę, tiki jį (Koraną) ir jie yra ištikimi saugodami savo Salat (maldas).

93. Ir kas gali būti neteisesnis, nei tas, kuris kuria melą apie Allahą arba sako: „Apreiškimas atėjo man.“ kai joks apreiškimas jam neatėjo apie nieką. Ir kuris sako: „Aš apreikšiu panašiai, ką Allahas apreiškė.“ Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) yra mirties agonijose, kai angelai tiesia savo rankas (sakydami): „Atiduokite savo sielas! Šią dieną jums bus atlyginta žeminančia kančia už tai, kad jūs kalbėdavote prieš Allahą kita nei tiesą. Ir jūs atmesdavote Jo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) nepagarbiai!“

94. Ir tikrai, jūs atėjote pas Mus vieni (be turto, draugų ar ko kito), kai Mes sukūrėme jus pirmąjį kartą. Jūs palikote savo užnugaryje visa, ką Mes jums suteikėme. Mes nematome su jumis jūsų užtarėjų, kuriuos jūs teigėte esant Allah'o partneriais. Dabar visi ryšiai tarp jūsų ir jų buvo nutraukti, ir visa, ką jūs teigėte išnyko nuo jūsų.

95. Iš tiesų, tai Allahas, Kuris priverčia sėklą ir vaisiaus kauliuką (kaip datulės kauliuką) skilti ir sudygti. Jis gražina gyvuosius iš mirties ir tai Jis, Kuris paima mirusiuosius iš gyvenimo. Toks yra Allahas, taigi kaip jūs suklaidinti dėl tiesos?

96. (Jis yra) aušros Skaldytojas. Jis paskyrė naktį poilsiui, ir saulę bei mėnulį apmąstymams. Toks yra Visa Galingojo, Visa Žinančiojo projektas.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ
عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ
قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ
الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ
بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ أَيُّوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُنتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ
تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

*إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَآتَىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

97. Tai Jis, Kuris išdėliojo žvaigždes jums, kad jūs rastumėte kelią jų pagalba žemės ir jūros tamsybėje. Mes (iš tiesų) išaiškinome detaliai Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) žmonėms, kurie suprantą.

98. Tai Jis, Kuris sukūrė jus iš vieno žmogaus (Adamo (Adomo)), ir suteikė jums gyvenamąją vietą (žemėje arba jūsų motinos įsčiose) ir saugojimo vietą [žemėje (jūsų kapo duobėse) arba jūsų tėvo strėnose]. Iš tiesų, Mes išaiškinome detalai Savo apreiškimus (ši Koraną) žmonėms, kurie suprantą.

99. Tai Jis, Kuris nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir su juo Mes sukeliame visų rūšių augmeniją, ir iš jos Mes išauginame žalius stiebus, iš kurių Mes sunokiname pilnas grūdų kekes. Ir iš datulių, kurių šakelės išaugina datulių kekes, kabančias žemai ir arti, ir vynuogių, alyvuogių ir granatų sodai, visi panašūs (rūšimi) tačiau skirtingi (įvairumu ir skoniu). Pažvelkite į jų vaisius, kai juos pradeda vesti, ir jų prinokimą. Iš tiesų, tame yra ženklai žmonėms, kurie tiki.

100. Ir vis tiek jie priskiria džinus partneriais Allahui garbinime, nors Jis sukūrė juos (džinus). Ir jie priskiria klaidingai be išmanymo sūnus ir dukteris Jam. Pagerbtas ir išaukštintas yra Jis virš viso to (blogio), ką jie Jam priskiria.

101. Jis yra dangų ir žemės Sukūrėjas. Kaip Jis gali turėti vaikų, kai Jis neturi žmonos? Jis sukūrė viską ir Jis yra Visa Žinantis apie viską.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُ وَبَيْنَ وَبَيْنَ بَغْيٍ عَلِيمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

102. Toks yra Allahas, jūsų Viešpats! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Jis), visko Kūrėjas. Taigi garbinkite Jį (Vienintelį), ir Jis yra Vakil (Globėjas, reikalų Tvarkytojas, Sergėtojas) visų dalykų.

103. Joks regėjimas negali suvokti Jo, tačiau Jis suvokia visus regėjimus. Jis yra Al-Latif (Sumaniausias ir Pagarbiausias), Gerai Informuotas apie viską.

104. Iš tiesų, įrodymai atėjo jums iš jūsų Viešpaties, taigi kas mato, darys tai dėl (gero) savo paties, o kas apakina save, darys tai dėl savo paties skriaudos ir aš (Muchammedas ﷺ) nesu jūsų sergėtojas.

105. Taigi, Mes išaiškiname įvairiai Eilutes tam, kad jie (netikintieji) sakytų: „Tu išmokai (Rašto žmonių Knygas ir sukūrei šį Koraną pagal tai).“ ir kad Mes aiškiai perteiktume viską žmonėms, kurie turi supratimą.

106. Sek tuo, kas buvo atskleista tau (Muchammedai ﷺ) iš tavo Viešpaties, La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas) ir atsitrauk nuo Al-Mušrikūn. [6]¹

107. Jei Allahas būtų panorėjęs, jie nebūtų priskyre kitų Jam garbinime. Ir Mes nepadarėme tavęs jų sergėtoju, nei esi tu Vakil (reikalų tvarkytojas, saugotojas, globėjas) jiems.

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ وَلِنَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

¹ [6] Al-Mušrikūn: daugiadiaviečiai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintieji Allah'o Vienumu ir Jo Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ.

108. Ir neižėidinėkite tų, kuriuos jie (netikintieji) garbina šalia Allaho, kad jie neižėidinėtų Allaho neteisingai, neturėdami žinojimo. Taip Mes padarėme kiekvienam žmogui jo darbus atrodančius teisingai. Tada pas jų Viešpatį yra jų sugrįžimas ir Jis tada jiems praneš apie viską, ką jie darydavo.

109. Ir jie prisiekia stipriausiomis savo priesaikomis Allahui, kad jei jiems ateitų ženklas, jie tikrai patikėtų juo. Sakyk: „Ženkla! yra tik pas Allahą ir kas privers jus (musulmonai) suvokti, kad (net) jei tai (ženklas) ateitų, jie netikėtų?“

110. Ir Mes nugręšime jų širdis ir jų akis (nuo teisingo vedimo), nes jie atsisakė tikėti tuo pirmąjį kartą, ir Mes paliksime juos aklai klajoti jų nuodėmėje.

111. Ir net jei Mes būtume nuleidę jiems angelus ir mirusieji būtų kalbėję jiems, ir Mes būtume surinkę kartu viską priešais jų pačių akis, jie nebūtų patikėję, nebent Allahas būtų to norėjęs, tačiau dauguma jų elgėsi neišmanančiai.

112. Ir taip Mes paskyrėme kiekvienam Pranašui priešus – Šajatin (šėtonus) iš žmonių ir džinų tarpo, įkvepiančius vienas kitą pagražintomis kalbomis tarsi iliuzija (arba kaip apgaule). Jei tavo Viešpats būtų taip panorėjęs, jie nebūtų taip elgęsi. Taigi palik juos su jų prasimanymais.

113. (Ir tai yra tam,) kad širdys tų, kurie netiki Amžinybę palinktų į tai (apgaule), ir kad jie liktų patenkinti ja, ir kad jie darytų tai, ką jie daro (visų rūšių nuodėmes ir blogus darbus).

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

*وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

وَلِتَضَعِ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَحَقِّرُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

114. [Sakyk (Muchammedai ﷺ):] „Ar turėčiau siekti sprendimo kito nei Allahas, kai Jis yra Tas, Kuris nuleido jums Knygą (Koraną), detaliai išaiškindą.“ Tie, kuriems Mes davėme Raštą [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] žino, kad tai apreiškta iš jūsų Viešpaties teisingai. Taigi nebūkite iš tų, kurie abejoja.

115. Ir jūsų Viešpaties Žodis buvo įvykdytas tiksliai ir teisingai. Niekas negali pakeisti Jo Žodžių. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

116. Ir jei jūs paklusite daugumai tų, kurie žemėje, jie paklaidins jus toli nuo Allaho Kelio. Jie neseka niekuo kitu tik spėliojimais, ir jie nedaro nieko kito, tik meluoja.

117. Iš tiesų, jūsų Viešpats! Tai Jis, Kuris geriausiai žino, kas nuklysta nuo Jo Kelio, ir Jis geriausiai žino teisingai vedamus.

118. Taigi valgykite tą (mėsą), virš kurios buvo ištartas Allaho Vardas (skerdžiant gyvulį), jei jūs esate tikintieji Jo Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.)

119. Ir kodėl jūs turėtumėte nevalgyti tos (mėsos), virš kurios buvo ištartas Allaho vardas (skerdžiant gyvulį), kai Jis išaiškino jums detalai tai, kas jums draudžiama, išskyrus kai verčia būtinumas? Ir tikrai daugybė paklaidina (žmoniją) savo pačių troškimais, dėl žinių trūkumo. Be abejonės jūsų Viešpats geriausiai žino prasižengėlius.

120. Palikite (žmonės, visų rūšių) nuodėmes, atviras ir slapas. Iš tiesų, tie, kurie daro nuodėmes, gaus priklausantį atlygį už tai, ką darydavo.

أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَتَّبَعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

وَمِمَّا كَلِمَاتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا لَيُضِلُّوكُمْ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَائِمِّ وَبَاطِنَهُ إِنْ أَلَدِينَ يَكْسِبُونَ الْأَائِمِّ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Nevalgykite (tikintieji) tos (mėsos), virš kurios Allah'o vardas nebuvo paminėtas (skerdžiant gyvulį), nes tikrai tai yra Fisk (nuodėmė ir nepaklusnumas Allah'ui). Ir be abejonės, Šajatin (šėtonai) įkvepia savo draugus (iš žmonijos) ginčytis su jumis, ir jei jūs paklusite jiems [padarydami Al-Maita (mirusį gyvulį) leistiną valgyti], tada jūs tikrai būsite Mušrikūn (daugiadieviai); [nes jie (šėtonai ir jų draugai) leido jums valgyti tai, ką Allahas uždraudė valgyti ir jūs paklusote jiems, laikydami tai leistina valgyti, ir taip elgdamiesi jūs garbinate juos, o garbinti kitus, nei Allahą, yra daugiadiavystė].

122. Ar tas, kuris buvo miręs (be Tikėjimo, neišmanantis ir netikintis), ir Mes suteikėme jam gyvenimą (Žinojimą ir Tikėjimą) ir įtaisėme jam šviesą (Tikėjimą), kuria jis gali eiti tarp žmonių, panašus į tą, kuris yra tamsumoje (netikėjime, daugiadiavystėje ir veidmainystėje), iš kurios jis niekada negali ištrūkti? Taip netikintiesiems padaryta, kad atrodytų teisinga tai, ką jie darydavo.

123. Ir taip Mes paskatinome kiekviename mieste stipriuosius iš jų nuodėmingų žmonių rengti sąmokslą ten. Tačiau nekuria jie sąmokslą, išskyrus tik patys prieš save, ir jie (to) nesuvokia.

124. Ir kai ateina jiems ženklas (iš Allah'o), jie sako: „Mes netikėsime, kol negausime ko nors panašaus į tai, ką gavo Allah'o Pasiuntiniai.“ Allahas geriausiai žino kam atiduoti Savo Žinią. Pažeminimas ir gėda iš Allah'o ir skausminga kančia apims nusikaltėlius (daugiaiviečius, nuodėmiautojus) už tai, ką jie planuodavo.

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّهَ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَيُوحُونَ إِلَى
أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ
إِنَّمَا لَكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿٦١﴾

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي
الْظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
يُجْرِمُهَا لِيَمْكَرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا
بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٣﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى
تُؤْتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ
حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
أَجْرُمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ
بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿٦٤﴾

125. Ir ką Allahas nori išvesti į teisingą kelią, Jis atveria jį krūtines islamui, o ką Jis nori paklaidinti, Jis padaro jį krūtines užvertomis ir suvaržytomis, lyg jis liptų į dangų. Taip Allahas išreiškia pyktį ant tų, kurie netiki. [7]¹

126. Ir tai yra jūsų Viešpaties Kelias (Koranas ir islamas), vedantis Tiesiai. Mes išaiškinome Savo Apreiškimus žmonėms, kurie atkreipia dėmesį.

127. Jiems bus taikos namai (Rojus) su jų Viešpačiu. Ir Jis bus jų Vali (Padėjėjas ir Globėjas), dėl to, ką jie darydavo.

128. Ir Dieną, kai Jis surinks juos (visus) kartu (ir sakys): „Džinų susirinkime, daugybę jūs paklaidinote iš žmonių.“ o jų Aulija (draugai ir padėjėjai) iš žmonių tarpo sakys: „Mūsų Viešpatie, mes turėjome naudoti vieni iš kitų, tačiau dabar pasiekėme nustatytą terminą, kurį Tu nustatėi mums.“ Jis tars: „Ugnis yra jūsų gyvenamoji vieta, ir jūs gyvensite ten amžinai, išskyrus jei Allahas panorės. Be abejonės, jūsų Viešpats yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.“

129. Ir taip Mes padarome Zalimūn (daugiadienius ir nusidėjėlius) Aulija (globėjais ir padėjėjais) vienas kitam (nusikaltimuose), dėl to, ką jie įgydavo.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي
السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

*لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ
اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ
الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ
مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

¹ [7] Jei Allahas nori gero žmogui, Jis priverčia jį suvokti tikėjimą [Korano ir Pranašo ﷺ Sunnah (teisinių tradicijų) supratimą].

130. Džinų ir žmonijos susirinkime! „Argi pas jus neatėjo Pasiuntiniai iš jūsų tarpo, recituojantys jums Mano Eilutes ir ispėjantys jus dėl jūsų susitikimo šią Dieną?“ Jie sakys: „Mes liudijame patys prieš save.“ Tai šis žemiškasis gyvenimas juos suklaidino. Ir jie liudys patys prieš save, kad jie buvo netikintieji.

131. Taip yra todėl, kad jūsų Viešpats nesunaikintų miestų (gyventojų) dėl jų blogų darbų (t. y. partnerių priskyrimo Allahui garbinime), jei jų žmonės būtų nežinoję (todėl buvo siunčiami Pasiuntiniai).

132. Visiems bus laipsniai (arba rangai) pagal tai, ką jie darė. Ir jūsų Viešpats nėra nežinantis apie tai, ką jie darė.

133. Ir jūsų Viešpats yra Turtingas (Nepriklausomas nuo bet kokių poreikių), kupinas Gailestingumo. Jei jis panori, Jis gali sunaikinti jus, ir jūsų vietose sukurti tuos, kurių Jis nori kaip jūsų įpėdinių, taip pat kaip Jis išaugino jus iš kitų žmonių sėklos.

134. Iš tiesų, tai, kas jums pažadėta, tikrai įvyks, ir jūs negalite išvengti (Allaho bausmės).

135. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano žmonės, elkitės pagal save, tikrai, aš taip pat elgiuosi (savo būdu), ir jūs sužinosite, kuriems iš mūsų bus (laiminga) pabaiga Amžinybėje. Be abejonės Zalimūn (daugiadieniai ir nusidėjėliai) nebus sėkmingi.“

يَمْعَشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ لِحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِبُونَ
كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْفُرَى
يُظْلِمِ وَأَهْلَهَا غَفْلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَّبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلَفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ مِّثْلُكُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ
عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

136. Ir jie priskiria Allahui dalį ariamos žemės ir galvijų, kuriuos Jis sukūrė, ir jie sako: „Tai Allahui pagal jų tvirtinimus, o tai – mūsų (taip vadinamiems Allah) partneriams.“ Tačiau dalis jų (taip vadinamų Allah) „partnerių“ nepasiekia Allah, nors Allah dalis pasiekia jų (taip vadinamus Allah) „partnerius“! Blogas yra būdas, kuriuo jie priima sprendimus!

137. Ir tokiu būdu daugybei Mušrikūn (daugiadiėvių – žr. ają 2:105) jų (taip vadinami Allah) „partneriai“ padarė atrodant teisingą savo vaikų žudymą tam, kad nuvestų juos į savų pačių susinaikinimą ir supainiotų jų tikėjime. Ir jei Allahas būtų panorėjęs, jie nebūtų taip pasielgę. Taigi, palikite juos vienus su savo prasimanymais.

138. Ir pagal jų tvirtinimą, jie sako, kad tokie ir tokie galvijai ir javai yra draudžiami ir niekas neturėtų jų valgyti, išskyrus tuos, kuriems mes leidžiame. Ir (jie sako, kad) yra galvijų, draudžiamų naudoti nešuliams (arba bet kokiam darbui), ir galvijų, virš kurių (skerdžiant) Allah Vardas nėra tariamas. Meluoja prieš Jį (Allahą). Jis atlygins jiems už tai, ką jie prasimanėdavo.

139. Ir jie sako: „Tai, kas yra tokių ir tokių galvijų pilvuose (pienas arba vaisius) yra tik mūsų vyrams, ir draudžiama mūsų moterims (mergaitėms ir moterims), tačiau jei jis gimsta miręs, tada visi jį dalinasi.“ Jis nubaus juos už jų priskyrimą (tokių melagingų nurodymų Allahui). Iš tiesų, Jis yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.

140. Iš tikrųjų paklydę yra tie, kurie žudė savo vaikus, kvailai, neišmanydami, ir (kurie) uždraudė tai, ką Allahas suteikė jiems, sukurdami melą prieš Allahą. Jie iš tiesų nuklydo ir nebuvo teisingai vedami.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَيْبَرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلُوا وَلَدِيَهُمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْذَوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعُمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعُمٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى الْأَوْحَانِ وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Ir tai yra Jis, Kuris išveda sodus virš stovų ir be jų, ir datulių palmes, ir skirtingų formų ir skonių javus (jų vaisius ir jų sėklas), ir alyvuoges, ir granatus, panašius (rūšimi) ir skirtingus (skoniu). Valgykite jų vaisius, kai jie sunoksta, tačiau mokėkite nuo to tai, kas priklauso (jo Zakat, pagal Allaho įsakymą 1/10 arba 1/20 vertės) jų derliaus nuėmimo dieną, ir nešvaistykite išlaidžiai. Iš tiesų, Jis nemėgsta Al-Musrifūn (tų, kurie švaisto išlaidžiai),

142. Ir iš galvijų (yra kai kurie) nešuliams (kaip kupranugariai) ir (yra kai kurie) maži (negebantys nešti nešulių, tokie kaip avys ir ožkos – maistui, mėšai, pienui ir vilnai). Valgykite iš to, ką Allahas suteikė jums, ir nesekite Šaitan (Šėtono) pėdsakais. Iš tiesų, jis yra jums aiškus priešinys.

143. Aštuonios poros: dvi avys (vyriškosios ir moteriškosios giminės), ir dvi ožkos (vyriškosios ir moteriškosios giminės). Sakyk: „Argi Jis uždraudė du vyriškosios giminės ir dvi moteriškosios giminės, arba (jaunus) kurie dviejų moteriškos giminės įsčių apsupti? Suteikite man žinias, jei esate teisingi.“

144. Ir du kupranugariai (vyriškosios ir moteriškosios giminės) ir du jaučiai (vyriškosios ir moteriškosios giminės). Sakyk: „Argi Jis uždraudė du vyriškosios giminės ir dvi moteriškosios giminės, arba (jaunus), kurie dviejų moteriškos giminės įsčių apsupti? Ar jūs buvote tada, kai Allahas įsakė tokį dalyką? Tad kas elgiasi blogiau nei tas, kuris kuria melą prieš Allahą, kad paklaidintų žmoniją be žinojimo. Be abejonės Allahas neveda teisingai žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadiėviai ir nusidėjėliai).“

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ بِغَيْرِ مَعْرُوسَةٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنْهَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهَ بَهَذَا فَمَنَ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

145. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš nerandu nieko tame, kas man buvo apreikšta, kad būtų draudžiama valgyti tam, kuris nori valgyti tai, išskyrus jei tai Maita (miręs gyvūnas) arba išsiliejęs kraujas (skerdžiant ar panašiai), arba kiaulės mėsa (kiauliena). Nes tai tikrai yra nešvari ir bedieviška (neleistina) mėsa (gyvūno), kuris yra paskerdžiamas kaip auka kitiems, nei Allahas (arba paskerdžiama dievybėms arba virš kurių Allaho Vardas nebuvo paminėtas skerdžiant). Tačiau ką verčia būtinybė, be noro nepaklusti, anei peržengti nustatytas ribas, (tam) be abejonės, Jūsų Viešpats yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

146. O tiems, kurie yra judėjai, Mes uždraudėme kiekvieną (gyvulį) su nepadalytomis kanopomis, ir Mes uždraudėme jiems jaučio ir avies riebalus, išskyrus tai, kas prisitvirtinę prie jų nugarų arba jų vidurių, arba susimaišę su kaulu. Taip Mes atlyginome jiems už jų maištą [nusikaltimų darymą, tokių kaip Pranašų žudymą ir Riba (palūkanų) valgymą]. Ir iš tiesų, Mes esame Teisingi.

147. Jei jie (judėjai) neigia tave (Muchammedai ﷺ), sakyk: „Jūsų Viešpats yra Gausaus Gailetingumo Savininkas, ir niekada Jo Rūstybė nenusigręš nuo žmonių, kurie yra Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadiaviai arba nusidėjėliai).“

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ أَلْحَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٦﴾

إِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرْدُ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

148. Tie, kurie priskiria partnerius (garbinime) Allahui, sakys: „Jei Allahas būtų panorėjęs, mes nebūtume priskyre partnerių (garbinime) Jam, nei būtų mūsų tėvai, ir mes nebūtume uždraudę nieko (prieš Jo Valią).“ Panašiai neigdavo tie, kurie buvo iki jų, (jie neteisingai ginčydavosi su Allahu Pasiuntiniais), kol jie paragavo Mūsų Rūstybės. Sakyk: „Ar jūs turite kokį išmanymą (įrodymą), kurį galėtumėte pateikti mums? Iš tiesų, jūs sekate ne kuo kitu, o tik spėliojimu, ir darote ne ką kita, tik meluojate.“

149. Sakyk: „Pas Allahą yra tobulas įrodymas ir argumentas (t. y. Allaho Vienumas, Jo Pasiuntinių ir Jo Knygų siuntimas žmonijai). Jei Jis būtų taip norėjęs, Jis tikrai būtų teisingai vedęs jus visus.“

150. Sakyk: „Atveskite savo liudytojus, kurie gali patvirtinti, kad Allahas uždraudė tai. Tada jei jie patvirtins, netvirtink tu (Muchammedai ﷺ) su jais. Ir jūs neturėtumėte sekti tuščiais troškimais, tokiais kaip Mūsų Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.) laikymą melu ir tokiais kaip netikėjimą Amžinybę, ir jie laiko kitus lygiais (garbinime) savo Viešpačiui.“

151. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ateikite, aš pareiškiau tai, ką jūsų Viešpats uždraudė jums: nepriskirti nieko garbinime Jam, būti geras ir paklusniais savo tėvams, nežudyti savo vaikų dėl skurdo – Mes suteikiame prasimaitinimą jums ir jiems, nesiartinti prie Al-Favahiš (gėdingų nuodėmių, neteisėtų lytinių santykių), atliekamų tiek atvirai, tiek slapčiomis, ir nežudyti nieko, ką Allahas uždraudė, išskyrus esant pateisinamai priežastčiai (pagal islamiškąją teisę). Tai Jis įsakė jums, kad jūs suprastumėte.“

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَخُذْجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعِدُلُونَ ﴿١٥٠﴾

*قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمْلَقِي حُنَّ زَرْزُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

152. „Ir nesiartinkite prie našlaičių nuosavybės, išskyrus (norint) pagerinti ją (nuosavybę), kol jis (arba ji) pasiekia visos jėgos amžių, ir duoti teisingai visą atmatavimą ir visą svorį. Mes neapsunkiname jokio žmogaus, išskyrus tiek, kiek jis gali pakelti. Ir kai jūs duodate savo žodį (t. y. sprendžiate tarp žmonių arba duodate parodymus), sakykite tiesą, net jei tai liečia artimą giminaitį ir išpildykite Allaho Pažadą. Tai Jo nurodymai jums, kad jūs atsimintumėte [8].¹

153. „Ir iš tiesų, tai (t. y. aukščiau dviejose ajose 15 ir 152 paminėti Allaho Įsakymai) yra Mano Tiesus Kelias, taigi sekite juo, ir nesekite (kitais) keliais, nes jie atskirs jus nuo Jo Kelio. Tai Jis įsakė jums, kad jūs būtumėte Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).“

154. Tada, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Knygą [Tauratą (Torą)] išbaigti (Mūsų Malone) tiems, kurie elgėsi teisingai, ir detaliai paaiškinančią visus dalykus, ir teisingą vedimą, ir gailestingumą, kad jie tikėtų susitikimu su savo Viešpačiu.

155. Ir tai yra palaiminta Knyga (Koranas), kurią Mes nuleidome, taigi sekite ją ir bijokite Allaho (t. y. pakluskite Jo Įsakymams), kad jūs gautumėte gailestingumą (t. y. būtumėte išgelbėti nuo Pragarą kančios).

156. Kad jūs (arabų pagonys) nesakytumėte: „Knyga buvo nuleista tik dviem grupėms iki mūsų (judėjams ir krikščionims), o mūsų grupei, mes tiesą sakant nežinojome, ką jie mokėsi.“

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

وَهَٰذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكًا فَاتَّبِعُوهُ
وَأْتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ
طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ
لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

¹ [8] Žr. ajos 3:130 išnašą.

157. Arba kad jūs (arabų pagonys) nesakytumėte: „Jei tik Knyga būtų buvęs nuleista mums, mes tikrai būtume buvę geriau vedami nei jie (judėjai ir krikščionys).“ Taigi dabar atėjo jums aiškus įrodymas (Koranas) iš jūsų Viešpaties, ir teisingas vedimas, ir pasigailėjimas. Kas tada elgiasi blogiau nei tas, kuris atmeta Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) ir nusigręžia nuo jų? Mes atkeršysime tiems, kurie nusigręžia nuo Mūsų Ajat bjauria kančia, dėl to kad jie nusigręžė (nuo jų).

158. Argi jie tada laukia ko nors kito, nei to, kad angelai ateitų pas juos, ar kad jūsų Viešpats (Allahas) ateitų, arba kad kai kurie jūsų Viešpaties Ženkilai ateitų (t. y. Valandos Ženkilai, pavyzdžiui, saulės pakylimas iš vakarų)! Dieną, kai kai kurie jūsų Viešpaties Ženkilai ateis, nieko gero tai nepadarys žmogui, kad jis tada patikėtų, jei jis prieš tai netikėjo, nei įgijo gerą (darydamas teisingus darbus) per savo Tikėjimą. Sakyk: „Laukite! Mes (taip pat) laukiame.“

159. Iš tiesų, tie, kurie dalina savo tikėjimą ir skyla į grupes (visų rūšių religines sekas), tu (Muchammedai ﷺ) neturi dėl jų nė menkiausio rūpesčio. Jų reikalai yra tik su Allahu. Kuris tada pasakys jiems, ką jie darydavo.

160. Kas atsineš gerą darbą (islamiškąjį monoteizmą ir paklusnius Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ darbus), turės dešimt kart nei tai savo sąskaitoje, o kas atsineš blogą darbą (daugiadienvystę, netikėjimą, veidmainystę ir nepaklusnius Allahui ir Jo Pasiuntiniui darbus) turės tik atlygį už tai, ir jie nebus nuskriausti. [9]¹

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضَرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

¹ [9] Žr. ajos 6:61 išnašą.

161. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, mano Viešpats išvedė mane į Tiesų Kelią, teisingą tikėjimą, Ibrahimo (Abraomo) tikėjimą, Hanifa [t. y. islamiškąjį monoteizmą – tikėti Vieną Dievą (Allahą, t. y. negarbinti nieko kito tik Allahą, Vienintelį)] ir jis nebuvo iš Al-Mušrikūn (žr. ają 2:105).“

162. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, mano Salat (malda), mano aukojimas, mano gyvenimas, ir mano mirtis yra vardan Allaho, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties.“

163. „Jis neturi partnerių. Ir tai man buvo įsakyta, ir aš esu pirmasis iš musulmonų.“

164. Sakyk: „Ar turėčiau aš ieškoti viešpaties kito, nei Allahas, kai Jis yra visa ko Viešpats? Neįgyja žmogus nieko (jokių nuodėmių), išskyrus (tik) prieš save patį, ir joks naštos nešėjas neneš kito naštos. Tada pas jūsų Viešpatį yra jūsų sugrįžimas, taigi Jis pasakys jums tai, dėl ko jūs nesutarėte.“

165. Ir tai Jis, Kuris sukūrė jus karta, einančia po kartos, pakeičiančius vienas kitą žemėje. Ir Jis iškėlė jus ranguose, kai kuriuos aukščiau kitų, kad Jis galėtų išbandyti jus tame, ką Jis suteikė jums. Iš tiesų jūsų Viešpats yra Greitas atsiskaityti, ir be abejonės Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِيَ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَا تَتَّبِعْ كُلَّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ
الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

Aukštybės الأعراف

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym, Sad. [Šios raidės – vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik (Vienintelis) Allahas žino jų reikšmę.]

الْمَص ①

2. (Tai yra) Knyga (Koranas), nuleista tau (Muchammedai ﷺ), tad neleisk savo krūtinei tapti ankšta tam, kad tu juo įspėtum; ir priminimas tikintiesiems.

كَيْتَبُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي
صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ②

3. [Sakyk (Muchammedai ﷺ) tiems stabmeldžiams (arabų pagonims) iš savo žmonių tarpo:] Sekite tu, kas jums buvo nuleista iš jūsų Viešpaties (Koranu ir Pranašo Muchammedo Sunnah), ir nesekite jokių Aulyja (globėju ir padėjėju, kuris liepia jums priskirti partnerius garbinime Allahui), šalia Jo (Allaho). Nedaug jūs atsimentate!

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مَن دُونِهِ أُولَئِكَ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ ③

4. Ir daug miestų (jų gyventojų) Mes sunaikiname (dėl jų nusikaltimų). Mūsų kančia užklupo juos (netikėtai) naktį arba kai jie miegojo vidudienio miegą.

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا
بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ④

5. Jokio kito riksmo jie neištarė, kai užklupo juos Mūsų Kančia, tik šį: „Iš tiesų, mes buvome Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).“

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا
أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑤

6. Tada tikrai, Mes apklausime tuos (žmones), kuriems tai (Knyga) buvo siųsta ir tikrai, Mes apklausime Pasiuntinius.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ⑥

7. Tada tikrai, Mes papasakosime jiems (jų visą istoriją) su išmanymu, ir iš tikrųjų Mes nebuvome dalyvaujantys.

فَلَنَقْصِّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا
غَائِبِينَ ⑦

8. Ir svėrimas tą dieną (Prikėlimo Dieną) bus tikrasis (svėrimas). Taigi tie, kurių (gerų

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن تَقَلَّتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑧

darbų) atsvara bus sunki, jie bus sėkmingieji (įžengiantys į Rojų).

9. O tie, kurių atsvara bus lengva, jie yra tie, kurie praras patys save (įžengdami į Pragarą), nes jie neigė ir atmetė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.).

10. Ir tikrai, Mes suteikėme jums valdžią žemėje ir paskyrėme jums joje prasimaitinimą (jūsų gyvenimui). Mažai jūs dėkojate.

11. Ir tikrai, Mes sukūrėme jus (jūsų tėvą Adamą (Adomą) ir tada suteikėme jums formą (gražią žmogaus formą), tada Mes tarėme angelams: „Nusilenkite Adamui (Adomui).“ ir jie nusilenkė, išskyrus Iblį (Šėtoną) – jis atsisakė būti iš tų, kurie nusilenkia.

12. (Allahas) tarė: „Kas sukludė tau (Iblisai) nusilenkti, kai Aš tau liepiau?“ Iblis atsakė: „Aš esu geresnis nei jis (Adamus (Adomas), Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį Tu sukūrei iš molio.“

13. (Allahas) tarė: „(Iblisai) nulipk iš čia (Rojaus), neskirta tau būti čia išdidžiam. Dink, nes tu esi iš tų, kurie pažeminti ir užsitraukę gėdą.“

14. (Iblis) tarė: „Leisk man atsikvėpti iki Dienos, kai jie bus pakelti (t. y. Prikėlimo Dienos).“

15. (Allahas) tarė: „Tu esi iš tų, kuriem leista atsikvėpti.“

16. (Iblis) tarė: „Dėl to, kad tu mane išvarei, aš tikrai tykosiu jų (žmonių) Tavo Tiesiame Kelyje.“

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَظْلُمُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيهَا مَعِيشٌ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ
السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ
تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ
الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لِأَفْعِدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

17. „Tada aš prieisiu prie jų iš priekio ir iš užnugario, iš jų dešinės ir iš jų kairės, ir Tu pamatysi, kad dauguma jų nėra dėkingi (t. y. jie nebus paklusnūs Tau).“

18. (Allahas) tarė (Iblisui): „Nešdinkis iš čia (Rojaus), apsigėdinęs ir išvartytas. Kas iš jų (žmonių) seks tavimi, tada tikrai Aš užpildysiu Pragarą jumis visais.“

19. „Ir Adamai (Adomai), gyvenk tu ir tavo žmona Rojuje ir valgykite jame ką tik jūs abu norite, tik nesiartinkite prie šio medžio, kitaip jūs abu būsite Zalimūn (neteisingi ir nusidėjėliai).“

20. Tada Šaitan (Šėtonas) pašnibždėjo jiems abiem patarimą, kad atidengtų tai, kas buvo paslėpta nuo jų iš jų intymių vietų (prieš tai). Jis tarė: „Jūsų Viešpats uždraudė jums šį medį tik tam, kad jūs netaptumėte angelais arba netaptumėte nemirtingaisiais.“

21. Ir jis [Šaitan (Šėtonas)] prisiekė Allahu jiems abiem (sakydamas): „Iš tiesų, aš esu vienas iš nuoširdžių patarėjų jums abiem.“

22. Taigi jis paklaidino juos per apgaulę. Tada, kai jie paragavo nuo medžio, to, kas buvo paslėpta nuo jų iš jų gėdos (intymių vietų), tapo akivaizdu jiems ir jie pradėjo patys dengtis su Rojaus lapais (kad pridengtų savo gėdą). O jų Viešpats kreipėsi į juos (sakydamas): „Argi Aš neuždraudžiau jums šio medžio ir nesakiau jums: Iš tiesų, Šaitan (Šėtonas) yra aiškus priešas jums?“

23. Jie tarė: „Mūsų Viešpatie, mes patys save nuskriaudėme. Jei Tu mums neatleisi ir nesuteiksi mums Savo Gailestingumo, mes tikrai būsime pralaimėjusieji.“

ثُمَّ لَا يَنبَغِي لَهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الْظَالِمِينَ ﴿١٩﴾

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِئِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. (Allahas) tarė: „Nešdinkitės, vienas iš jūsų yra priešas kitam [t. y. Adamas (Adomas), Hava (Ieva) ir Šaitan (Šėtonas)]. Žemėje bus jums gyvenamoji vieta ir laikinas malonumas.“

25. Jis tarė: „Tenais jūs gyvensite ir tenais jūs mirsite, ir iš ten jūs būsite paimti (t. y. prikelti).“

26. Adamo (Adomo) vaikai, Mes suteikėme jums drabužius apsidengimui (pridengti savo intymias vietas) ir pasipuošimui. O teisingumo drabužiai – tai geriau. Tai yra Allaho Ajat (įrodymuose, įkalčiuose, eilutėse, pamokose, ženkluose, apreiškimuose ir t.t.), kad jie atsimintų (t. y. paliktų melą ir sektų tiesą [1]).¹

27. Adamo (Adomo) vaikai, neleiskite Šaitan (Šėtonui) apgauti jūsų, kaip jis ištraukė jūsų tėvus [Adamą (Adomą) ir Havą (Ievą)] iš Rojaus, išrengdamas juos iš jų apdarų, kad parodytų jiems jų intymias vietas. Iš tiesų, jis ir Kabiluhu (jo kariai iš džinų arba jo genties) mato jus iš ten, iš kur jūs negalite matyti jų. Iš tiesų, Mes padarėme Šajatin (šėtonus) Aulija (globėjais ir padėjėjais) tiems, kurie netiki.

28. Ir kai jie atlieka Fahišą (blogus darbus, ėjimą aplink Kaabą nuogiems, ir visų rūšių neteisėtus lytinius santykius), jie sako: „Mes radome savo tėvus tai darančius ir Allahas įsakė tai mums.“ Sakyk: „Ne, Allahas niekada neįsako Fahišą. Argi jūs sakote apie Allahą tai, ko nežinote?“

29. Sakyk (Muchammedai ﷺ): Mano Viešpats įsakė teisingumą ir (sakė), kad jūs gręžtumėtės tik į Jį (t. y. negarbintumėte

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

يَبْنِيٰ ۖ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَاءَ تِكُمْ وَرَيْشًا وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

يَبْنِيٰ ۖ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ

¹ [1] Sakoma, kad arabų pagonys priešislamiškuoju neišmanymo laikotarpiu darydavo Tauaf (ėjimą ratu) aplink Kaabą būdami nuogi. Taigi, kai islamas tapo pergalingas ir Mekka buvo užimta, pagonims ir daugiadiaviams buvo uždrausta įžengti į Mekką, ir niekam nebuvo leidžiama atlikti Tauaf aplink Kaabą nuogiems.

nieko kito tik Allahą ir atsigręžtumėte į Kiblą, t. y. Kaabą Mekkoje per maldą) kiekvienoje garbinimo vietoje, maldose (ir nesigręžtumėte į kitas netikras dievybes bei stabus), ir šauktumėtės tik Jo, darydami savo tikėjimą nuoširdų Jam (nepriskiriant jokių partnerių Jam garbinime ir su intencija, kad jūs darote savo darbus tik vardan Allah). Kaip Jis išvedė jus (į buvimą) pradžioje, taip jūs būsite išvesti į buvimą [Prikėlimo Dieną dviem grupėmis: viena – palaimintųjų (tikinčiųjų), o kita – nelaimingųjų (netikinčiųjų)].

30. Vieną grupę Jis vedė teisingai, o kita grupė nusipelnė būti nuodėmėje, (nes) tikrai jie laikė Šajatin (šėtonus) Aulija (globėjais ir padėjėjais) vietoj Allah, ir galvoja, kad jie yra teisingai vedami.

31. Adamo (Adomo) vaikai, pasiimkite savo apdarus (dėvėdami savo švarius drabužius), kai meldžiatės [2] ir einate aplink (Tavaf) Kaabą, ir valgykite ir gerkite, tačiau nešvaistykite išlaidžiai. Be abejonės Jis (Allahas) nemėgsta Al-Musrifūn (tų, kurie išlaidžiai švaisto).¹

32. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas uždraudė puošimąsi apdara, suteiktais Allah, kuriuos Jis pagamino Savo vergams, ir At-Taijibat [visų rūšių Halal (leistini) dalykai] iš maisto?“ Sakyk: „Jie yra šiame žemiškajame gyvenime tiems, kurie tiki, (ir) išskirtinai tiems (tikintiesiems) Prikėlimo Dieną (netikintieji nesidalins tuo).“ Taip Mes detalai išaiškiname Ajat (islamiškąją teisę) žmonėms, kurie turi išmanyti.“

33. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „(Tačiau) dalykai, kuriuos Allahas tikrai uždraudė yra Al-Favahiš (didelės blogos nuodėmės ir visų rūšių neteisėti lytiniai santykiai), atliekami

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأْنَاهُمْ
نَعْمُدُونَ ﴿٣٠﴾

قَرِيبًا هَدَىٰ وَقَرِيبًا حَقَّ عَلَيْهِمُ
الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

*يَبْنِيٰ ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ
لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَالْأَنفُسَ الَّتِي بَغَىٰ

¹ [2] Meldžiantis privaloma dėvėti drabužius.

atvirai arba slapčiomis, (visų rūšių) nuodėmės, nepelnyta priespauda, partnerių (garbinime) priskyrimas Allahui, kam Jis nedavė jokio leidimo, ir sakymas apie Allahą to, apie ką jūs neturite žinoti.“

34. Ir kiekviena tauta turi savo paskirtą terminą. Kai jis ateina, negali jie nei atidėti jo, nei paankstinti jo valanda (arba akimirka).

35. Adamo (Adomo) vaikai, jei ateina pas jus Pasiuntiniai iš jūsų pačių tarpo, recituodami jums Mano Eilutes, tada kas tampa dievobaimingaisiais ir teisingaisiais, nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

36. Tačiau tie, kurie atmeta Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus) ir elgiasi su jais išdidžiai, jie yra (Pragaro) Ugnies gyventojai, gyvens jie ten amžinai.

37. Kas yra neteisingesnis nei tas, kuris kuria melą apie Allahą arba atmeta Jo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus)? Tokiems jų paskirta dalis (gerų šio žemiškojo gyvenimo dalykų ir jų apsistojimo čia laikotarpis) pasieks juos iš (Įsakymų) Knygos iki tol, kol Mūsų Pasiuntiniai (mirties angelas ir jo padėjėjai) ateis pas juos paimti jų sielų. Jie (angelai) sakys: „Kur tie, kurių jūs šaukdavotės ir kuriuos garbinote šalia Allahο?“ Jie atsakys: „Jie išnyko ir paliko mus.“ Ir jie liudys prieš save, kad jie buvo netikintieji.

38. (Allahas) sakys: „Eikite jūs į kompaniją žmonių ir džinų tautoms, kurios mirė iki jūsų, į Ugnį.“ Kaskart kai nauja tauta įžengia, ji keika savo giminingą tautą (kuri atėjo prieš tai), kol jie visi bus surinkti kartu Ugnyje. Paskutiniąją iš jų sakys pirmajai iš jų: „Mūsų Viešpatie, ši paklaidino mus, taigi duok jai dvigubą Ugnies kančią.“ Jis sakys:

الْحَقُّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٥﴾

يَبَيِّنِي عَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ أَتَقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَتَنَاھَمُ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكَتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْآلِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا آدَرَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَتَأْتِهِمْ

„Kiekvienai yra dviguba (kančia), tačiau jūs nežinote.“

39. Pirmoji iš jų sakys paskutiniajai iš jų: „Jūs nebuvote geresni už mus, taigi ragaukite kančią už tai, ką jūs įgijote.“

40. Iš tiesų, tie, kurie neigia Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus) ir elgesiasi su jais išdidžiai, jiems dangaus vartai nebus atverti, ir jie neižengs į Rojų iki tol, kol kupranugaris nepralįs pro adatos skylutę (kas yra neįmanoma). Taip Mes atlyginame Mudžrimūn (nusikaltėliams, daugiadiaviams ir nuodėmingiesiems).

41. Jų bus Pragaro (Ugnies) lova, o virš jų – (Pragago ugnies) antklodės. Taip Mes atlyginame Zalimūn (daugiadiaviams ir nusidėjėliams).

42. Tačiau tie kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir elgėsi teisingai – Mes neapsunkiname jokio žmogaus daugiau nei jo galimybės – tokie yra Rojaus gyventojai. Jie gyvens tenais.

43. Ir mes pašalinsime iš jų krūtinių bet kokią (abipusę) neapykantą arba užgavimo jausmą (kurį jie turėjo, jei turėjo, šiame žemiškajame gyvenime), upės teka po jais, ir jie sako: „Visa šlovė ir padėkos Allahui, Kuris išvedė mus teisingai į tai, ir niekada nebūtume mes radę teisingo vedimo, jei Allahas nebūtų teisingai vedęs mūsų! Iš tiesų, mūsų Viešpaties Pasiuntiniai atėjo su tiesa.“ Ir jiems bus sušukta: „Tai yra Rojus, kurį jūs paveldėjote už tai, ką jūs darydavote.“

عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِن لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتُ أُولُهُنَّ لِأَخْرَجْنَهُنَّ فَمَا كَانَ لَكُنَّ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَدُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ فَخَرَّجْنَاهُمْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلْعَمُ الْجَنَّةُ أَوْ رُتِّمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

44. Ir Rojaus gyventojai sušuks Ugnies gyventojams (sakydami): „Mes iš tiesų pamatėme, kad tiesa tai, ką mūsų Viešpats pažadėjo mums. Ar jūs irgi pamatėte, kad tai tiesa, ką jūsų Viešpats pažadėjo (perspėdamas)? Jie atsakys: „Taip.“ Tada šauklys paskelbs tarp jų: „Allaho Prakeiksmas Zalimūn (daugiadietiams ir nusidėjėliams).“

45. Tie, kurie kliudė (žmonėms) nuo Allaho Kelio ir stengėsi padaryti jį kreivą, ir jie buvo netikintieji Amžinybe.

46. O tarp jų bus (užtverianti) pertvara ir ant Al-Araf [3] (siena su iškeltomis vietomis) bus žmonės (kurių geri ir blogi darbai bus lygūs ant svarstyklių), kurie atpažins visus (Rojaus ir Pragaros žmones) pagal jų žymes (Rojaus gyventojus – pagal jų baltus veidus, o Pragaros gyventojus – pagal jų juodus veidus). Jie sušuks Rojaus gyventojams: „Salamun Alaikum (taika jums)“ ir tuo metu jie (žmonės ant Al-Araf) dar nebus įžengę į jį (Rojų), tačiau tikrai tikės įžengti (į jį).¹

47. Ir kai jų akys bus nugręžtos į Ugnies gyventojus, jie sakys: „Mūsų Viešpatie, nepatalpink mūsų su žmonėmis, kurie yra Zalimūn (daugiadietiai ir nusidėjėliai).“

48. Ir žmonės ant Al-Araf (sienos) sušuks žmonėms, kuriuos jie atpažins pagal jų žymes, sakydami: „Kokios naudos jums davė jūsų dideli skaičiai (ir turtų sankaupos) ir jūsų išdidumas (Tikėjimui)?“

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْحِجَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ
أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ
فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغَوْنَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ
يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ
الْحِجَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا
وَهُمْ يَظْمَعُونَ ﴿١٦﴾

*وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ
عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَتَشْكُرُونَ ﴿١٨﴾

¹ [3] Al-Araf: sakoma, kad tai yra siena tarp Rojaus ir Pragaros, ir ant jos yra iškeltų vietų.

49. Ar tai tie, dėl kurių jūs priesiekinėjote, kad Allahas niekada nerodys jiems pasigailėjimo? (Štai! Buvo tarta jiems): „Įženkite į Rojų, nebus jums baimės, anei jūs liūdėsite.“

50. Ir Ugnies gyventojai sušuks Rojaus gyventojams: „Užpilkite ant mūsų šiek tiek vandens arba ko nors, ką Allahas jums suteikė.“ Jie tars: „Abu (vanduo ir prasimaitinimas) Allahas uždraudė netikintiesiems.“

51. „Kurie laikė savo tikėjimą linksmybėmis ir žaidimu, ir žemiškasis gyvenimas apgavo juos.“ Taigi šią dieną Mes pamiršime juos, kaip jie pamiršo savo susitikimą su šia Diena, ir kaip jie atmesdavo Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus).

52. Tikrai, Mes atnešėme jiems Knygą (Koraną), kurią Mes detalai paaiškinome su išmanymu, - teisingą vedimą ir pasigailėjimą žmonėms, kurie tiki.

53. Ar jie laukia tik paskutiniojo susitikimo išpildymo? Dieną, kai susitikimas bus pagaliau išpildytas (t. y. Prikėlimo Dieną), tie, kurie nepaisė to prieš tai, sakys: „Iš tiesų, mūsų Viešpaties Pasiuntiniai atėjo su tiesa, dabar ar yra kokių užtarėjų mums, kad jie galėtų mus užtarti? Arba ar galime mes būti nusiųsti atgal (į pirmąjį žemiškąjį gyvenimą), kad galėtume mes daryti (gerus) darbus kitokius, nei tuos (blogus) darbus, kuriuos mes darydavome?“ Iš tiesų jie prarado patys save (t. y. susinaikino) ir tai, ką jie prasimanydavo (šaukdamiesi ir garbindami kitus nei Allahas) pabėgo nuo jų.

54. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per Šešias Dienas, ir tada Jis pakilo (Istava) virš Sosto (tikrai tokiu būdu, kuris pritinka Jo Didybei). Jis išveda naktį kaip apdangalą virš dienos,

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّبَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَيَّرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ

vaikydamas ją greitai, ir (Jis sukūrė) saulę, mėnulį, žvaigždes, kurie pakluso Jo įsakymui. Tikrai Jam priklauso Kūrimas ir įsakymas. Pašlovintas yra Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpatys!

55. Šaukitės savo Viešpaties nuolankiai ir slapčiomis. Nemėgsta Jis įžūlių.

56. Ir nedarykite piktadarių žemėje, po to kai ji buvo sutvarkyta, ir šaukitės Jo su baime ir viltimi. Iš tiesų, Allahas Gailestingumas yra (visada) arčiau gera darančiųjų.

57. Ir tai Jis, Kuris siunčia vėjus kaip geros žinios skelbėjus, ateinančius prieš Jo Gailestingumą (lietų). Lig kol jie nešė sunkiai pakrautą debesį, Mes gename jį į žemę, kuri yra mirusi, tada Mes priverčiame vandenį (lietų) nusileisti ant jos. Tada Mes juo išvedame visų rūšių vaisius. Panašiai, Mes pakelsime mirusiuosius, kad jūs atmintumėte arba atkreiptumėte dėmesį.

58. Geros žemės augmenija išauga (lengvai) jos Viešpaties Leidimu. O tai, kas yra bloga, neišaugina nieko, tik (truputį) per sunkumus. Taip Mes įvairiai išaiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus) žmonėms, kurie dėkoja.

59. Iš tiesų, Mes siuntėme Nuhą (Nojų) jo žmonėms ir jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas). Iš tiesų, aš bijau dėl jūsų Didžiosios Dienos kančios!“

60. Jo žmonių lyderiai sakė: „Iš tiesų, mes matome, kad tu esi aiškiai paklydęs.“

حَقِيقًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ اللَّهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا
يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ
قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُفِّتْنَاهُ لِيَنزِلَ مِثْقَلٌ فَانزَلْنَاهُ يَدْرًا
فَآخْرَجْنَا بِهِ مِنَ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ
نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَجَسًا
كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا
عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ
إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

61. [Nūhas (Nojus) sakė: „Mano žmonės, nėra jokios klaidos manyje, aš tik esu Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys!“

62. „Aš perduodu jums savo Viešpaties Žinias ir duodu jums nuoširdų patarimą. Ir aš žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.“

63. „Ar jūs stebitės, kad atėjo jums Priminimas iš jūsų Viešpaties per žmogų iš jūsų tarpo tam, kad jis perspėtų jus, kad jūs bijotumėte Allaho ir kad jūs gautumėte (Jo) Gailestingumą?“

64. Tačiau jie paneigė jį, taigi Mes išgelbėjome jį ir tuos, kartu su juo (busuvius) laive, ir Mes paskandinome tuos, kurie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus). Jie iš tiesų buvo akli žmonės.

65. Ir Ad (žmonėms, Mes siuntėme) jų brolį Hudą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas). Argi jūs nebijosite (Allaho)?“

66. Lyderiai tų, kurie netikėjo iš jo žmonių tarpo, sakė: „Iš tiesų, mes matome, kad tu esi kvailystėje, ir iš tiesų, mes manome, kad tu esi vienas iš melagių.“

67. (Hudas) sakė: „Mano žmonės, nėra jokios kvailystės manyje, (aš esu) tik Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys!“

68. „Aš perduodu jums savo Viešpaties Žinias ir aš esu patikimas patarėjas (arba gera linkintis) jums.“

قَالَ يَتَقَوْمَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

*وَالِىٰٓ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوْمَ عَبْدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُٓ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٦﴾

قَالَ يَتَقَوْمَ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾

69. „Ar jūs stebitės, kad atėjo jums Priminimas (ir patarimas) iš jūsų Viešpaties per žmogų iš jūsų tarpo jus įspėti? Ir atminkite, kad Jis padarė jus įpėdiniais po Nūho (Nojaus) žmonių ir padidino jus gausiai ūgiu. Taigi atminkite malones (suteiktas jums) iš Allaho, kad jūs būtumėte sėkmingieji.“

70. Jie tarė: „Tu atėjai pas mus tam, kad mes garbintume Allahą Vienintelį ir atsižadėtume to, ką mūsų tėvai garbindavo. Taigi duok mums tai, kuo tu grasinai mums, jei esi teisingas.“

71. (Hudas) tarė: „Kančia ir rūstybė jau užklupo jus iš jūsų Viešpaties. Ar jūs ginčijatės su manimi dėl vardų, kuriais jūs vadinate - jūs ir jūsų tėvai – be leidimo iš Allaho? Tada palaukite, aš esu su jumis tarp jų, kurie laukia.“

72. Taigi Mes išgelbėjome jį ir tuos, kurie buvo su juo su pasigailėjimu iš Mūsų, ir Mes nukirtome šaknis jų, kurie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus), ir jie nebuvo tikintieji.

73. Ir Samud (žmonėms, Mes siuntėme) jų brolį Salihą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas). Iš tiesų, atėjo jums aiškus ženklas (stebuklas – didžiulės kupranugarės pasirodymas iš uolos vidurio) iš jūsų Viešpaties. Ši Allaho kupranugarė yra ženklas jums. Taigi palikite ją ganytis Allaho žemėje ir nekenkite jai, kad jūsų neužkluptų skausminga kančia.

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْعَةً ۖ فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَعَصَبْتُ أَنْجِدِلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾

فَأُخْبِنْتُهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. Ir atminkite, kai Jis padarė jus Ad (žmonių) įpėdinais ir suteikė jums būstus žemėje, jūs statėte sau rūmus lygumose, ir iškalėte namus kalnuose. Taigi atminkite malones (suteiktas jums) iš Allah'o, ir nevaikščiokite darydami piktaidarybes žemėje.“

75. Lyderiai tų, kurie buvo išdidūs iš jo žmonių tarpo, sakė tiems, kurie buvo laikomi silpnais – tokiems iš jų, kaip tikėtasi: „Žinokite, kad Salih'as yra siųstas savo Viešpaties.“ Jie sakė: „Mes tikrai tikime tuo, su kuo jis buvo siųstas.“

76. Tie, kurie buvo išdidūs, sakė: „Iš tiesų, mes netikime tuo, kuo jūs tikite.“

77. Taigi jie nužudė kupranugarę ir įžūliai nepaisė savo Viešpaties įsakymo, ir tarė: „Salihai, nešk savo grasinimus, jei esi iš tiesų vienas iš (Allah'o) Pasiuntinių.“

78. Taigi žemės drebėjimas juos užklupo ir jie guli (mirę), kniubsčiomis savo namuose.

79. Tada jis [Salih'as] nusigręžė nuo jų ir tarė: „Mano žmonės, aš tikrai perdaviau jums savo Viešpaties Žinią ir daviau jums gerą patarimą, tačiau jūs nemėgstate gerų patarimų.“

80. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), kai jis sakė savo žmonėms: „Argi jūs darote blogiausią iš nuodėmių, tokią, kokios niekas iš buvusiųjų pirma jūsų iš Alamyn (žmonijos ir džinų) nedarė?“

81. „Iš tiesų, jūs užsiimate savo geiduliais su vyrais, vietoj moterų. Ne, jūs esate žmonės,

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهْلِهَا فُصُورًا وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا ءَالَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنُمْ بِهِءُ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحْ أَتَيْنَا بِمَا تَعَدَّائًا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٧٨﴾

فَقَوْلَى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٧٩﴾

وَلَوْطَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ءَاتَانُونَ الْفَلْحِشَّةَ مَا سَبَقْتُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْنِسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

peržengiantys ribas (darydami didžias nuodėmes).“

82. Ir jo žmonių atsakymas tebuvo toks, kad jie sakė: „Išmeskite juos iš savo miesto, jie tikrai yra vyrai, norintys būti tyri (nuo nuodėmių)!“

83. Tada Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną. Ji buvo iš tų, kurie pasiliko užnugaryje (kančioje).

84. Ir Mes apiejoje juos (akmenų) lietumi. Tad pažiūrėkite, kokia buvo Mudžrimūn (nusikaltėlių, daugiadiėvių ir nuodėmiautojų) pabaiga.

85. Ir Madjan (Midiano) (žmonėms) (Mes siuntėme) jų brolių Šuaibą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas). Iš tiesų, aiškus įrodymas (ženklas) atėjo jums iš jūsų Viešpaties. Taigi duokite visą atmatavimą ir visą svorį ir neklaidinkite žmonių jų reikaluose, ir nedarykite piktadarybių žemėje po to, kai ji buvo sutvarkyta. Tai bus geriau jums, jei jūs esate tikintieji.

86. „Ir nesėdėkite ant kiekvieno kelio, grasindami ir kliudydami nuo Allaho Kelio tuos, kurie tiki Jį, ir norėdami jį padaryti kreivą. Ir atminkite, kai jūsų buvo tik keli ir Jis padaugino jus. Ir pažiūrėkite, kokia buvo Mufsidūn (piktadarių, korumpuotojų, melagių) pabaiga.“

87. „Ir jei yra dalis jūsų, kurie tiki tuo, su kuo aš buvau atsiųstas, ir dalis tų, kurie netiki, tada būkite kantrūs, kol Allahas teis tarp mūsų, ir Jis yra Geriausias iš teisėjų.“

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِّنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن ءَامَنَ
بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
فَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِآلِدِي
أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتَّىٰ يَخْصِمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Lyderiai tų, kurie buvo išdidūs iš jo žmonių tarpo, sakė: „Mes tikrai išvargsime tave, Šuaibai, ir kartu su tavimi patikėjusius iš mūsų miesto, arba priešingu atveju jūs (visi) grįšite į mūsų tikėjimą.“ Jis tarė: „Netgi jei to nekenčiame?!“

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ بِشُعَيْبٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ﴾^{٨٨}

89. „Mes meluotume apie Allahą, jei grįžtume į jūsų tikėjimą po to, kai Allahas išgelbėjo mus nuo to. Ir ne mums grįžti į jį, nebent Allahas, mūsų Viešpats, to panorėtų. Mūsų Viešpats apima viską Savo Žinojimu. Allahu (Vieninteliu) mes pasitikime. Mūsų Viešpatie! Teisk mus ir mūsų žmones teisingai, nes Tu esi Geriausias iš teisėjų.“

﴿قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّا عُدُّانِي مَلِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَحْنُ عَلَى اللَّهِ وَهَامَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾^{٨٩}

90. Lyderiai tų, kurie nepatikėjo iš jo žmonių tarpo, sakė (savo žmonėms): „Jei seksite Šuaibą, būkite tikri – tada būsite pralaimėjusieji!“

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَلْخٰسِرُونَ﴾^{٩٠}

91. Taigi apėmė juos žemės drebėjimas ir guli jie (mirę), pasilikę savo namuose.

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ﴾^{٩١}

92. Tie, kurie neigė Šuaibą, tapo lyg niekada ten nebūtų gyvenę (savo namuose). Neigusieji Šuaibą – jie buvo pralaimėjusieji.

﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ﴾^{٩٢}

93. Tada jis (Šuaibas) nusigręžė nuo jų ir tarė: „O mano žmonės, aš tikrai perdaviau savo Viešpaties Žinią jums ir daviau jums gerą patarimą. Taigi kaip aš galiu gedėti netikinčiųjų žmonių (sunaikinimo).“

﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اٰبَلٰغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَامَسْتُمْ عَلَىٰ قَوْمٍ كٰفِرِينَ﴾^{٩٣}

94. Ir Mes nesiuntėme Pranašo į jokią miestą (ir jie neigė jį), kurio žmonių Mes neapėmėme didžiulio skurdo (arba turto praradimo) ir sveikatos praradimo kančia (ir nelaimėmis), kad jie nusižemintų (ir atgailautų Allahui).

95. Tada Mes pakeitėme gerį blogu kol jie išaugo skaičiumi ir turtu ir sakė: „Mūsų tėvai buvo paliesti blogiu (sveikatos praradimu ir nelaimėmis) ir geriu (klestėjimu).“ Taigi Mes pačiupome juos netikėtai, jiems neįtariant.

96. O jei miestų žmonės būtų patikėję ir turėję Takvą (dievobaimingumą), be abejonės, Mes būtume atvėrę jiems dangų ir žemės palaimą, tačiau jie neigė (Pasiuntinius), taigi Mes užėmėme juos bausme) už tai, ką jie užsidirbo (daugiadievyستę ir nusikaltimus).

97. Ar miestų žmonės tada jautėsi saugūs dėl ateinančios Mūsų bausmės naktį, kai jie miegodavo?

98. Arba ar miestų žmonės tada jautėsi saugūs dėl ateinančios Mūsų bausmės popietę, kai jie žaisdavo?

99. Ar jie tada jautėsi saugūs dėl Allaho Plano? Niekas nesijaučia saugus dėl Allaho Plano išskyrus žmones, kurie yra pralaimėjusieji.

100. Argi neakivaizdu tiems, kurie paveldi žemę iš eilės iš jos (buvusiųjų) savininkų, kad jei Mes būtume norėję, būtume nubaudę juos už jų nuodėmes. Ir Mes užantspaudavome jų širdis, kad jie negirdėtų?

101. Tai buvo miestai, kurių istoriją Mes papasakoja tau (Muchammedai ﷺ). Ir iš tiesų atėjo pas juos jų Pasiuntiniai su aiškiais

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالنَّبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءَابَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُفُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

يَلِكُ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا

įrodymais, tačiau nebuvo tokie, kurie patikėtų tuo, ką jis prieš tai neigė. Taigi Allahas užantspauduoja netikinčiųjų širdis (nuo bet kokio teisingo religinio vedimo).

102. Ir daugumą iš jų Mes pamatėme esant neištikimus savo įsipareigojimams, tačiau daugumą iš jų Mes aptikome iš tiesų esant Fasikūn (maištingais, nepaklusniais Allahui).

103. Tada po jų Mes siuntėme Mūsą (Možę) su Mūsų Ženklais Firaunui (Faraonui) ir jo vadams, tačiau jie klaidingai atmetė juos. Taigi pažiūrėkite, kokia buvo Mufsidūn (nesantaikos kėlėjų, ištvirkėlių) pabaiga.

104. Ir Mūsa (Možė) tarė: „Firaun (Faraonai), iš tiesų aš esu Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys.

105. „Teisinga man nesakyti nieko kita apie Allahą, išskyrus tiesą. Iš tiesų, aš atėjau pas jus nuo savojo Viešpaties su aiškiu įrodymu. Taigi lai Israelio (Izraelio) vaikai išvyksta kartu su manimi.“

106. [Firaunas (Faraonas)] tarė: „Jei atėjai su ženklų, tai skelbk ji, jei esi vienas iš tų, kurie sako tiesą.“

107. Tada [Mūsa (Možė)] sviedė savo lazda ir štai! Ji tapo gyvate, akivaizdžia!

108. Ir jis ištraukė savo ranką ir štai! Ji buvo balta (spinduliuojanti) žiūrovams.“

109. Firauno (Faraono) žmonių vadai tarė: „Tai iš tiesų patyręs burtininkas.“

110. „Jis nori išvaryti jus iš jūsų žemės, taigi ką patarsite?“

كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ
وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَى يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
لِلنَّظَرِينَ ﴿١٠٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

111. Jie tarė: „Palikite jį ir jo brolių (kuriam laikui) ir išsiųskite šauklus į miestus surinkti -

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
خَشِيرَتِنَ ﴿١١١﴾

112. Kad šie atvestų pas jus visus labiausiai patyrusius burtininkus.“

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

113. Taigi burtininkai atėjo pas Firauną (Faraoną). Jie tarė: „Iš tiesų, mums bus (geras) atlygis, jei mes būsime laimėtojai.“

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا
لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾

114. Jis tarė: „Taip, ir dar daugiau – jūs būsite (tuo atveju) artimiausi (man).“

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

115. Jie tarė: „Mūsa (Moze), ar tu meti (pirmas) ar mūsų (pirmas) metimas?“

قَالُوا يُمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ
تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

116. Jis [Mūsa (Mozė)] tarė: „Meskite jūs (pirmieji).“ Taigi jie išmetė (burta), jie apkerėjo žmonių akis ir įbaugino juos ir pademonstravo puikią magiją.

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ
عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

117. Ir Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), (sakdami): „Sviesk savo lazda.“ Iš štai! Tai kaip mat prarijo visą melą, kurį jie parodė.

*وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

118. Taigi tiesa buvo patvirtinta ir visa, ką jie padarė, nepadarė jokio įspūdžio.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

119. Taigi jie ten buvo nugalėti ir grįžo užsitraukę gėdą.

فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

120. O burtininkai puolė kniūbsčiomis.

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Jie sakė: „Mes tikime Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpatį.“

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. „Viešpatį Mūsos (Mozės) ir Harūno (Arono).“

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Firaunas (Faraonas) tarė: „Jūs patikėjote juo [Mūsa (Moze)] man nedavus jums leidimo. Iš tiesų, tai sąmokslas, kurį jūs surengėt mieste, kad išvartumėt jo žmones, tačiau jūs žinosite.“

124. Aš tikrai nukopysiu jūsų rankas ir jūsų pėdas iš priešingų pusių, tada nukryžiuosiu jus visus.“

125. Jie tarė: „Iš tiesų, mes grįžtame pas savo Viešpatį.“

126. „O tu keršiji mums tik todėl, kad mes patikėjome mūsų Viešpaties Ajat (įrodymais, įkalčiais, pamokomis, ženklais ir t.t.), kai šie mus pasiekė! Mūsų Viešpatie! Apipilk mus kantrybe, ir leisk mums mirti musulmonais.“

127. Firauno (Faraono) žmonių vadai sakė: „Ar paliksi Mūsą (Možę) ir jo žmones skleisti piktadarybes žemėje ir apleisti tave ir tavo dievus?“ Jis tarė: „Mes žudysime jų sūnus ir leisime gyventi jų moterims ir mes iš tiesų turime nenugalimą jėgą prieš juos.“

128. Mūsa (Možė) tarė savo žmonėms: „Prašykite Allaho pagalbos ir būkite kantrūs. Iš tiesų, žemė yra Allaho. Jis suteikia ją kaip paveldą tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Ir (palaiminta) pabaiga yra Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2).“

129. Jie tarė: „Mes (Israelio (Izraelio) vaikai) kentėjome sunkumus iki tol, kol tu atėjai pas mus, ir nuo tada, kai tu atėjai pas mus.“ Jis tarė: „Gali būti, kad jūsų Viešpats sunaikins jūsų priešus ir padarys jus įpėdiniais žemėje, tam, kad Jis pamatytų, kaip jūs elgsitės.“

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَاْمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ ءَاْدَنْ
لَكُمْۙ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُتُمْوُهٗ فِي
الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَاۙ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾

لَاَقْطِيعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ
خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّيْنَكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾

قَالُوْا اِنَّاۤ اِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا نَنْقُمُ مِنْكَ اِلَّا اَنْ ءَاْمَنَّا بِكَ اَيَّتِ رَبَّنَا
لَمَّا جَاۤءُنَا رَبَّنَاۙ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَدْرُ
مُوسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ
وَيَذَرُكَ وَاَهْلَكَۙ قَالَ سَنَقْتُلُ اَبْنَاءَهُمْ
وَنَسْتَحْيِيۡ نِسَاءَهُمْ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ
قٰهَرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اَسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ
وَاَصْبِرُوْاۙ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنۢ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۙ وَالْعٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوْا اُوْدِيْنَا مِّنۢ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ
بَعْدِ مَا جِئْتَنَاۙ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ
يُّهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ لَكُمْ فِي
الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾

130. Ir iš tiesų Mes nubaudėme Firauno (Faraono) žmones sausros metais ir vaisių (javų) stoka, kad jie prisimintų (būti atidūs).

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٣٠﴾

131. Tačiau kaskart, kai gėris pasiekdavo juos, jie sakydavo: „Tai mūsų.“ O jei juos kamuodavo blogis, jie priskirdavo tai blogiems pranašingiesiems ženklams, susijusiems su Mūsa (Moze) ir tiems, kurie su juo. Žinokite! Iš tiesų jų blogi pranašingieji ženklai yra su Allahu, tačiau dauguma iš jų nežino.

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ
وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ
مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَسَكُنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

132. Jei sakė [Mūsai (Mozei)]: „Kad ir kokius Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) tu atneštum mums, su kuriais užsiiminėtum burtais ant mūsų, mes niekada tavimi nepatikėsime.“

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لَيَتَّخَرْنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Taigi Mes nusiuntėme ant jų: potvynį, skėrius, uteles, varles ir kraują (kaip eilę) aiškių ženklų, tačiau jie vis tiek liko išdidūs ir jie buvo iš tų žmonių, kurie buvo Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadiaviai, nusidėjėliai).

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۚ آيَاتٍ
مُتَّصِلَاتٍ فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

134. O kai juos ištiko bausmė, jie sakė: „Mūsa (Moze), maldauk savo Viešpaties dėl mūsų dėl Jo Pažado tau. Jei panaikinsi mūsų bausmę, mes tikrai patikėsime tavimi ir leisime Israelio (Izraelio) vaikams eiti su tavimi.“

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَى
أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ
كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾

135. Tačiau kai Mes pašalinome jų bausmę nustatytam laikui, kurį jie pasiekė, štai! Jie sulaužė savo žodį!

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ
بَلَّغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

136. Taigi Mes atlyginome jiems. Mes paskandinome juos jūroje, nes jie neigė Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir jų nepaisė.

فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
يَأْتُهُمْ كَذْبُؤُا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
عَافِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Ir Mes privertėme žmones, kurie buvo laikomi silpni, paveldėti rytines žemes ir vakarines, kurias Mes palaiminome. Ir teisingas tavo Viešpaties Žodis buvo išpildytas Israelio (Izraelio) vaikams dėl jų ištvėrmės. Ir Mes visiškai sunaikinome visus didžius darbus ir pastatus, kuriuos Firaun (Faraonas) ir jo žmonės buvo pastatę.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا
فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ
بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿٣٧﴾

138. Ir Mes pernešėme Israelio (Izraelio) vaikus (saugiai) per jūrą, ir jie susidūrė su žmonėmis, atsidavusiais kai kuriems savo stabams (garbinime). Jie tarė: „O Mūsa (Moze), pagamink mums ilah [4] (dievybę) taip, kaip ir jie turi alihah (dievybes).“ Jis tarė: „Iš tiesų, jūs esate nežinantys žmonės (Allaho Didybės ir Didingumo bei to, kas jums privaloma, t. y. negarbinti nieko kito tik Allahą Vienintelį, Vienintelį viso, kas egzistuoja, Dievą).“¹

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ
قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا
يُمُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٣٨﴾

139. [Mūsa (Mozė) pridūrė:] „Iš tiesų, šie žmonės bus sunaikinti dėl to, kuo jie užsiėmė (stabų garbinimu). Ir visa, ką jie daro, yra bergždžia.“

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُلَّ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

140. Jis sakė: „Ar aš turėčiau jums ieškoti kito ilah (dievybės), nei Allahas, kai Jis suteikė jums viršenybę virš Alamyn (jūsų laikotarpio žmonijos ir džinų).“

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

141. Ir (atminkite), kai Mes išgelbėjome jus nuo Firauno (Faraono) žmonių, kurie kėlė jums didžiausias kančias, žudydami jūsų sūnus ir leisdami jūsų moterims gyventi. Ir tai buvo didelis išbandymas iš jūsų Viešpaties.“

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

142. Ir Mes paskyrėme Mūsai (Mozei) trisdešimt naktų ir pridėjome (prie to laiko) (dar) dešimt. Ir jis pabaigė savojo Viešpaties paskirtą keturiasdešimties naktų laiką. Ir

﴿وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ قَتْمٍ مِّقَاتٍ رَبِّهِ﴾

¹ [4] Ilah: turintis teisę būti garbinamas.

Mūsa (Mozė) sakė savo broliui Harūnui (Aronui): „Pakeisk mane mano žmonėmis, elkis pagal Teisingą Kelią (isakydamas žmonėms paklusti Allahui ir garbinti Ji Vienintelį) ir neseik Muksidūn (nesantaikos kėlėjų) keliu.“

143. Ir kai Mūsa (Mozė) atėjo Mūsų paskirtu laiku ir į (paskirtą) vietą, ir jo Viešpats (Allahas) kalbėjo su juo, jis tarė: „Mano Viešpatie, parodyk man (Save), kad galėčiau į Tave pažvelgti.“ Allahas tarė: „Tu negali matyti Manęs, tačiau pažvelk į kalną: jei jis stovės ramiai savo vietoje, tada tu pamatysi Mane.“ Tai kai jo Viešpats pasirodė kalnui [5], Jis privertė jį sugriūti į dulkes ir Mūsa (Mozė) apalpo. Tada, kai jis atgavo savo pojūčius, jis tarė: „Šlovė Tau, aš atsigrėžiu į Tave atgailaudamas ir esu pirmasis iš tikinčiųjų.“¹

144. (Allahas) tarė: „Mūsa (Moze), Aš išrinkau tave virš žmonių Savo Žinia ir Savo kalbėjimu (su tavimi). Taigi laikykis to, ką suteikiau tau, ir būk iš dėkingųjų.“

145. Ir Mes užrašėme jam ant Lentelių pamokas, išgautas iš visų dalykų, ir visų dalykų paaiškinimą (ir tarėme): „Laikykis šito tvirtai ir liepk savo žmonėms laikytis pačių puikiausių nurodymų. Aš parodysiu tau Al-Fasikūn (maištingųjų, nepaklusniųjų Allahui) namus.

146. Aš nugrėžiu nuo Savo Ajat (Korano eilučių) tuos, kurie elgiasi akiplėšiškai žemėje, neturėdami tam teisės, ir (netgi) jei jie matys visus Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.), jie netikės jais. Ir jei jie matys teisingą kelią (viendievytės, dievobaimingumo ir gerų darbų), jie nesirinks jo kaip Kelio, tačiau jei jie matys klaidingą kelią (daugiadievytės,

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ
قَالَ رَبِّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرٰنِيْ
وَلَكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ
مَكَانُهُ فَسَوَفَ تَروْنِيْ فَلَئِمَّا تَخْلِيْ رَبُّهُ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا
فَلَئِمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبٰثِلِيْكَ
وَاَنَاْ اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يٰمُوسٰى اِنِّىْ اصْطَفٰىكَ عَلَى الْاٰنٰسِ
يَرْسَلٰنِيْ وَبِكَلٰمِيْ فَخُذْ مَا اٰتٰنٰكَ
وَكنْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِى الْاَلْوٰحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يٰاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا
سٰوْرِیْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٦﴾

سَاصْرِفْ عَنْ عٰآئِنِى الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰیَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا وَاِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا
يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا وَاِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الْغٰیِ

¹ [5] Sifat-ullah (Allaho Atributai): [Žr. ajos 3:73 išnašą].

nusikaltimų ir blogų darbų), jie pasirinks šį kelią. Tai yra dėl to, kad jie atmetė Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir jų nepaisė (kad išmokytų pamoką).

147. Tų, kurie neigia Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir Susitikimą Amžinybėje (Prikėlimo Dieną), bergždi yra jų darbai. Ar jiems bus atlyginta kuo nors kitu, nei tuo, ką jie darydavo?

148. Ir Mūsos (Mozės) žmonės, jam nebūnant, pagamino iš savo puošmenų veršiuko atvaizdą (garbinimui). Jis turėjo garsą (taip, lyg mūktų). Argi jie nematė, kad jis negali nei kalbėti jiems nei vesti juos keliu? Jie pasirinko jį (garbinimui) ir jie buvo Zalimūn (nusidėjėliai).

149. Ir kai jie gailėjosi ir pamatė, kad nuklydo, jie (atgailavo ir) tarė: „Jei mūsų Viešpats nesuteiks mums gailestingumo ir neatleis mums, mes tikrai būsime iš pralaimėtojų.“

150. Ir kai Mūsa (Mozė) grįžo pas savo žmones, piktas ir nuliūdęs, jis tarė: „Koks blogis yra tai, ką jūs padarėte (t. y. garbindami veršiuką), man nebūnant. Ar jūs paskubėjote ir inicijavote tai, kas susiję su jūsų Viešpačiu (jūs palikote Jo garbinimą)?“ Ir jis numetė Lenteles bei pagriebė savo brolį už jo galvos (plaukų) ir pritempė prie savęs. Harūn (Aronas) tarė: „Mano motinos sūnau, iš tiesų žmonės laikė mane silpnu ir norėjo mane nužudyti, taigi neleisk priešams juoktis iš manęs ir nepriskirk manęs žmonėms, kurie yra Zalimūn (nusidėjėliai).“

151. Mūsa (Mozė) tarė: „Mano Viešpatie, atleisk man ir mano broliui ir suteik mums Savo Gailestingumą, nes Tu esi Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą.“

يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمٌ
يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يُهْدِيهِمْ
سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا سَقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ
لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ
أَسِفًا قَالَ بُنَسْنَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي
أَعْجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاخَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ
أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونِي فَلَا تَشْمِتْ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا
تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي
رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

152. Neabejotinai, tiems, kurie pasirinko veršiuką (garbinti), bus jų Viešpaties rūstybė ir pažeminimas šiame žemiškajame gyvenime. Taip Mes atlyginame tiems, kurie kuria melus.

153. Tačiau tie, kurie darė blogus darbus ir po to atgailavo ir patikėjo, iš tiesų, jūsų Viešpats po (viso) to yra tikrai Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

154. O kai Mūsos (Mozės) pyktis nurimo, jis paėmė Lenteles. Ir jų įrašė buvo teisingas vedimas ir gailestingumas tiems, kurie bijo savo Viešpaties.

155. Ir Mūsa (Mozė) išrinko iš savo žmonių septyniasdešimt (geriausių) žmonių susitikimui Mūsų paskirtu laiku ir vietoje. Ir kai juos ištiko galingas žemės drebėjimas, jis tarė: „Mano Viešpatie, jei tai būtų buvus tokia Tavo Valia, Tu būtum galėjęs prieš tai sunaikinti juos ir mane. Ar Tu sunaikintum mus dėl veiksmų, kuriuos daro kvaili iš mūsų tarpo? Tai tik Tavo išbandymas, kuriuo Tu paklaidini tuos, kuriuos nori, ir vedi teisingai tuos, kuriuos nori. Tu esi mūsų Vali (Globėjas), taigi atleisk mums ir suteik mums Gailestingumą, nes Tu esi Geriausias iš atleidžiančiųjų.

156. „Ir nulemk mums gerą šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Be abejonės mes atsigręžėme į Tave.“ Jis tarė: „(Kalbant apie) Mano bausmę – Aš suteikiu ją tam, kam Aš noriu, o Mano Gailestingumas apima viską. Šį (Gailestingumą) aš nulemiu tiems, kurie yra Mutakūn (dievobaimingi – žr. ają 2:2) ir duoda Zakat, ir tiems, kurie tiki Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais ir apreiškimais, t.t.)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن
بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ
الْأَلْوَحَ وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِربِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي
أَنتَ أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تُشَاءُ وَتَهْدِي
مَن تَشَاءُ أَأَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

*وَاصْتُبُّ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا ذُلَّةٌ إِلَيْكَ قَالَ عَذَابُ
أَصِيبُ بَٰءٍ مِّنْ أَشَاءَ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

157. Tiems, kurie seka Pasiuntiniu – Pranašu, kuris negali nei skaityti, nei rašyti (t. y. Muchammedu ﷺ), kurį jie randa įrašytą pas save Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje), - jis įsako jiems Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir viską, ką islamas nulėmė) ir draudžia jiems Al-Munkar (t. y. netikėjimą, visų rūšių daugiadienvystę ir viską, ką islamas uždraudė), jis leidžia jiems kaip leistiną At-Taijibat (t. y. visus gerus bei leistinus dalykus, veiksmus, įsitikinimus, žmones, maistą) ir draudžia jiems kaip neleistiną Al-Kabaith (t. y. visus blogus ir neleistinus dalykus, veiksmus, įsitikinimus, žmones ir maistą), jis išlaisvina juos nuo sunkios (Allaho Susitarimo su Israelo (Izraelio) vaikais) naštos ir nuo juos saistančių pančių (įpareigojimų). Taigi tie, kurie tiki juo (Muchammedu ﷺ), gerbia jį, padeda jam ir seka šviesa (Koranu), kuri buvo nuleista su juo, tai tie, kurie bus sėkmingi. [6]¹

158. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Žmonės, iš tiesų, aš atsiųstas jums visiems kaip Pasiuntinys Allaho, Kuriam priklauso dangų ir žemės karalystė. La Ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Jis – Tas, Kuri suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį. Taigi tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), Pranašą, kuris negali nei skaityti, nei rašyti (t. y. Muchammedą ﷺ), kuris tiki Allahą ir Jo Žodžiais [(šiuo Koranu), Tauratu (Tora) ir Indžyliu (Evangelija) ir taip pat Allaho Žodžiu: „Būk!“ - ir jis buvo, t.y. Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus,] ir sekite juo, kad būtumėte teisingai vedami.“

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ
الْطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّزُوا وَنَصَرُوا وَأَتَّبِعُوا النَّبِيَّ الَّذِي
أُنْزِلَ مَعَهُ أُوتُوا إِلَيْكَ هُمْ الْمُقِلُّونَ ﴿١٥٧﴾

قُلْ يَتَّيِّبُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ
الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

¹ [6] O jūs, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys)! Patikėkite tuo, ką Mes apreiškėme (Muchammedui ﷺ), patvirtinant tai, kas (jau) yra su jumis, iki tol, kol Mes ištrinsime veidus (padarydami juos kaip kaklo nugarinės pusės, be nosies, burnos, akių) ir apsuksime juos atbulai, arba prakeiksime juos, kaip Mes prakeikėme pažeidusius Šabą. Ir Allaho Įsakymas visada įvykdomas. (Koranas, 4:47)

159. Ir iš Mūsos (Mozės) žmonių yra bendruomenė, kuri veda (žmones) teisingai ir įsteigia tarp jų teisingumą (t. y. teisia teisingai ir tiksliai).

160. Ir Mes išskirstėme juos į dvylika genčių (kaip atskiras) tautas. Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), kai jo žmonės prašė jo vandens, (sakydami): „Suduok akmeniui savo lazda.“ - ir ištryško iš jo dvylika versmių, kiekviena grupė žinojo savo vietą vandeniui. Mes pridengėme juos debesimi ir nusiuntėme jiems Al-Mana ir putpelių, (sakydami): „Valgykite iš šio gėrio, kurį Mes jums suteikėme.“ Jie nepakenkė Mums, bet jie pakenkdavo patys sau.

161. Ir (atminkite) kai jiems buvo pasakyta: „Gyvenkite šiame mieste (Jeruzalėje) ir valgykite iš jo kur tik panorėsite, ir sakykite: „(Allahai) atleisk mūsų nuodėmes!“ ir įženkite pro vartus nusilenkę (iš nuolankumo). Mes atleisime jums jūsų nuodėmes. Mes padidinsime (atlygį) gerą darantiems.“

162. Tačiau tie iš jų, kurie darė blogą, pakeitė žodį, jiems pasakytą. Taigi Mes nusiuntėme jiems kančią iš dangaus mainais už jų nuodėmes. [7]¹

163. Ir paklausk jų (Muchammedai ﷺ) apie miestą, buvusį prie jūros. Kai jie peržengė ribas dėl Šabo (t. y. šeštadienio), kai jų žuvis atplaukė pas juos viešai Šabo dieną ir neatplaukė pas juos kitą dieną, kai jie neturėjo Šabo. Taip Mes išbandėme juos, nes jie maištaudavo Allaho įsakymui (nepaklūsavo Allahui) [Žr. Korano ają 4:154].

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسَاطِيرَ أُمَمًا
وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ
أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ
وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُّوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاهُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَوَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
سَيَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً
الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِثَّانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْتَيْتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

¹ [7] Žr. ają 2:59.

164. Ir kai bendruomenė iš jų tarpo tarė: „Kodėl jūs pamokslaujate žmonėms, kuriuos Allahas ketina sunaikinti arba nubausti žiauria bausme?“ (Pamokslininkai) atsakė: „Tam, kad išlaisvintume nuo kaltės prieš jūsų Viešpatį (Allahą) ir galbūt jie bijos Allaho.“

165. Taigi kai jie pamiršo priminimus, kurie jiems buvo suteikti, Mes išgelbėjome tuos, kurie draudė blogį, bet Mes pričiupome tuos, kurie elgėsi blogai, su žiauria bausme, nes jie maištaudavo prieš Allahą įsakymą (nepaklisdavo Allahui).

166. Taigi kai jie peržengė ribas to, kas jiems buvo draudžiama, Mes tarėme jiems: „Tapkite beždžionėmis, neapkenčiamomis ir atstumtomis.“ [8]¹

167. Ir (atminkite) kai Jūsų Viešpats paskelbė, kad Jis tikrai siųs prieš juos (t. y. judėjus) iki Prikėlimo dienos tuos, kurie kels jiems žeminančią kančią. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Greitas Atsilyginti (nepaklusniesiems, nuodėmingiems) ir žinoma Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias (paklusniesiems ir tiems, kurie maldauja Allaho Atleidimo).

168. Ir Mes išskirstėme juos (t. y. judėjus) į įvairias, atskiras grupes žemėje: kai kurios iš jų yra teisingos, o kai kurios yra toli nuo to. Ir Mes išbandėme juos gėriu (malonėmis) ir blogiu (nelaimėmis) tam, kad jie galbūt atigręžtų (į Allahą Paklusnumą).

169. Tada juos pakeitė (bloga) karta, kuri paveldėjo Knygą, tačiau jie pasirinko (sau) šio žemo gyvenimo gėrius (šio žemiškojo gyvenimo blogus malonumus), sakydami (kaip pasiteisinimą): „(Viskas) mums bus atleidžiama.“ Ir jei (vėl) panašus pasiūlymas

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا
اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِءَاخِزْنَا الَّذِينَ
يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍ بَّيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْفِتْنَةِ مَن يُسُوُّهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ
وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ

¹ [8] Tai griežtas įspėjimas žmonijai, kad jie turėtų paklusti tam, ką Allahas jiems įsako, ir laikytis atokiai nuo to, ką Jis jiems draudžia.

(šio žemiškojo gyvenimo blogi malonumai) jiems pasitaikytų, jie (vėl) juos čiuptų (padarytų tas nuodėmes). Argi Knygos susitarimas nebuvo paimtas iš jų tam, kad jie nekalbėtų apie Allahą nieko kita, išskyrus tiesą? Ir jie studijavo tai, kas joje (Knygoje) yra. Ir Amžinybės namai yra geresni tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingi – žr. ają 2:2). Argi jūs tada nesuprantate?

170. O tie, kurie tvirtai laikosi Knygos (t. y. elgiasi pagal jos mokymus) ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-salat), - žinoma, Mes niekada neiššvaistysime atlygio tų, kurie daro teisingus darbus.

171. Ir (atminkite) kai Mes pakėlėme kalną virš jų taip, lyg jis būtų baldakimas, ir jie galvojo, kad jis užgrius ant jų. (Mes tarėme): „Tvirtai laikykitės to, ką Mes jums davėme [t. y. Taurato (Toros)], ir prisiminkite tai, kas ten yra (elkitės pagal jo nurodymus) tam, kad bijotumėte Allaho ir paklustumėte Jam.“

172. Ir (atminkite) kai jūsų Viešpat išvedė iš Adomo Vaikų, iš jų strėnų, jų sėklas (arba iš Adomo strėnų jo palikuonis) ir privertė juos paliudyti patiems sau (sakant): „Argi aš nesu jūsų Viešpats?“ Jie tarė: „Taip! Mes liudijame.“ tam, kad Prikėlimo dieną nesakytumėte: „Iš tiesų, mes to nežinojome.“

173. Arba kad nesakytumėte: „Tai tik mūsų tėvai kadaise priskyrė partnerius garbinime Allahui ir mes buvome (tik jų) palikuonys po jų. Argi Tu sunaikinsi mus dėl žmonių, kurie praktikavo Al-Batil (t. y. daugiadienvystę ir nusikaltimų bei nuodėmių darymą, šaukiantis ir garbinant kitus nei Allahas) veiksmų?“

174. Taigi Mes detaliai paaiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) tam, kad jie atsigręžtų (į tiesą).

مِثْلُهُ، يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَارِ الْأُخْرَىٰ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُضِلِّينَ ﴿١٧٢﴾

*وَإِذْ تَنْفَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٣﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٤﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٥﴾

وَكَذَٰلِكَ فَضَّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٦﴾

175. Ir recituok (Muchammedai ﷺ) jiems istoriją apie tą, kuriam Mes davėme Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.), bet jis juos išmetė, taigi Šaitan (Šėtonas) tapo jo artimu palydovu, o jis tapo iš jų, kurie paklydo.

176. Ir jei Mes būtume panorėję, Mes tikrai būtume jį išugdę, tačiau jis įsitvėrė žemės ir sekė savo tuščiu troškimu. Taigi jo panašumas į šunį: jei jį išvarai – jis iškiša savo liežuvį, o jei palieki jį vieną – jis (vis tiek) iškiša savo liežuvį. Toks panašumas yra žmonių, kurie atmeta Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.). Taigi pasakok istorijas, galbūt jie susimąstys.

177. Blogas yra panašumas žmonių, kurie atmetė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir nuskriaudė patys save.

178. Tą, ką Allahas teisingai veda, jis yra išvestas į teisingą kelią, o tą, ką Jis paklaidina – tada tie! Jie yra pralaimėtojai.

179. Ir tikrai, Mes sukūrėme daug iš džinų ir žmonijos Pragarui. Jie turi širdis, kuriomis jie nesupranta, ir jie turi akis, kuriomis jie nemato, ir jie turi ausis, kuriomis jie negirdi (tiesos). Jie yra kaip galvijai. Ne, dar labiau paklydę, tie! Jie yra nerūpestingieji!

180. Ir (visi) Gražiausieji Vardai priklauso Allahui [9], taigi šaukite Jį jais ir palikite kompaniją jų, kurie nepatvirtina arba neigia (arba kalba nepagarbiai apie) Jo Vardus. Jiems bus atlyginta už tai, ką jie darydavo.¹

وَأَتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَأَ الَّذِیْ عَآیَیْتِنَا
فَأَنسَلَخَ مِنْهَا فَآئِغَهُ الشَّیْطٰنُ فَكَآنَ
مِنَ الْغَآوِیْنَ ﴿٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى
الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ إِن كَانِحَ عَلَیْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتَرَكَّهُ
يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِیْنَ كَذَّبُوا
بِآیٰتِنَا فَأَقْصَصْ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٦﴾

سَآءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِیْنَ كَذَّبُوا بِآیٰتِنَا
وَأَنفَسَهُمْ كَانُوا یَظْلِمُونَ ﴿٧٧﴾

مَنْ یَّهْدِ اللَّهُ فَهُوَ لَمْ یُهْتَدِ ۖ وَمَنْ
یُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٨﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِیْرًا مِّنَ الْجِیْنِ
وَإِلَآئِیْسَ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا یَفْقَهُوْنَ بِهَا
وَلَهُمْ أَعْیُنٌ لَّا یُبْصِرُوْنَ بِهَا وَلَهُمْ أَعَاذٌ
لَّا یَسْمَعُوْنَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَآلَآ نَعَمٍ بَلْ
هُمُ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَآءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوْهُ بِهَا
وَذَرُوا الَّذِیْنَ یَلْحَدُونَ فِیْ أَسْمَآئِهِٖ
سَیُجْزَوْنَ مَا كَانُوا یَعْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

¹ [9] Allahas turi šimtą minus vieną Vardą, t. y. 99.

181. Ir iš tų, kuriuos Mes sukūrėme, yra bendruomenė, teisingai vedanti (kitus) su tiesa ir įsteigianti teisingumą su ja.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

182. Tuos, kurie neigia Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.), Mes palaipsniui pričiupsime juos su bausme tokiais būdais, kokių jie nesuvoks.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

183. Ir Aš trumpam atidedu jų (nuosprendį). Be abejonės, Mano Planas yra tvirtas.

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

184. Argi jie nemąsto? Nėra beprotybės jų kompanijone (Muchammede ﷺ). Jis tėra tik paprastas perspėtojas.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. Argi jie nežiūri į dangų ir žemės karalystę ir visus daiktus, kuriuo sukūrė Allahas? Ir į tai, kad jų gyvenimų pabaiga gali būti arti? Kokia žinia po to jie tikės?

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

186. Ta, ką Allahas paklaidina, niekas negali išvesti į tiesų kelią. Ir Jis leidžia jiems akiai klajoti savo nusidėjime.

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

187. Jie klausia tavęs apie Valandą (Prikėlimo dieną): „Kada bus jos paskirtasis laikas?“ Sakyk: „Žinios apie tai yra pas mano Viešpatį (Vienintelį). Niekas negali atskleisti jos laiko, tik Jis. Jos išvaizda yra paslėpta nuo visų danguje ir žemėje. Neateis ji kitaip, kaip tik netikėtai.“ Jie klausinėja tavęs, ar tu turi gerų žinių apie tai. Sakyk: „Žinios apie tai yra pas Allahą (Vienintelį), tačiau dauguma žmonių nežino.“

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفَتِهَا إِلَّا هُوَ ثُقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً ۖ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِیْ عَنِهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنِّي أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

188. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš neturiu jokios galios padėti ar pakenkti sau, išskyrus taip, kaip Allahas nori. Jei aš žinočiau apie Ghaib (Nematomą), aš užsitikrinčiau sau gausybę turto ir joks blogis manęs

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ

nepaliestų. Tačiau aš esu tik perspėtojas ir gerų žinių nešėjas žmonėms, kurie tiki.“

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾

189. Tai Jis, Kuris sukūrė jus iš vieno asmens, ir (tada) Jis iš jo sukūrė jo žmoną tam, kad jis galėtų mėgautis gyvenimo su ja malonumu. Kai jis turėjo lytinių santykių su ja, ji tapo nėščia ir nešiojo tai lengvai. Tada, kai tai tapo sunku, jie abu kreipėsi į Allahą, savo Viešpatį (sakydami): „Jei Tu suteiksi mums Salih (visame kame gerą) vaiką, mes tikrai būsime tarp dėkingųjų.“

*هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَمَلَأَ أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا لَبِنَ ءَاتَيْنَا صَالِحًا لَتَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٧٩﴾

190. Tačiau kai Jis suteikė jiems Salih (visame kame gerą) vaiką, jie priskyrė Jam (Allahui) partnerius tame, ką Jis jiems suteikė. Aukštas yra Allahas, Išaukštintas virš visko, ką jie priskiria Jam kaip partnerius.

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٨٠﴾

191. Ar jie priskiria kaip partneriu Allahui tuos, kurie nieko nesukūrė, bet patys yra sukurti?

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٨١﴾

192. Jokios pagalbos negali jie suteikti, nei gali padėti patys sau.

وَلَا يَنْصِتُ لَعَنَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٨٢﴾

193. Ir jei tu kvieti juos į teisingą kelią, jie tavimi neseika. Tau tas pats, ar tu kvieti juos ar tyli.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿٨٣﴾

194. Iš tiesų tie, kurių tu šaukiesi šalia Allaho, yra vergai kaip ir tu. Taigi šaukis jų ir leisk jiems atsakyti tau, jei esi teisus.

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٤﴾

195. Ar jie turi kojas, kuriomis jie vaikšto? Arba ar jie turi rankas, kuriomis jie laiko? Arba ar jie turi akis, kuriomis jie mato? Arba ar turi jie ausis, kuriomis jie girdi? Sakyk

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ

(Muchammedai ﷺ): „Sukvieskite savo (taip vadinamus) (Allaho) partnerius ir tada surenkite sąmokslą prieš mane, ir neleiskite man atsikvėpti!

196. Iš tiesų, mano Vali (Globėjas, Rėmėjas ir Gelbėtojas) yra Allahas, Kuris apreiškė Knygą (Koraną), ir Jis saugo (globoja ir gelbėja) teisinguosius.

197. O tie, kurių jūs šaukiatės šalia Jo (Allaho), negali nei jums padėti, nei padėti patys sau.

198. Ir jei tu kviesi juos į teisingą kelią, jie negirdi, ir tu matysi juos žiūrincius į tave, tačiau jie nemato.

199. Rodyk atlaidumą, įsakyk tai, kas yra gera, ir nusigręžk nuo kvailystės (t. y. nebausk jų).

200. Ir jei pikti šnabždesiai iš Šaitan (Šėtono) pasiekia jus, tada prašyk prieglobsčio pas Allahą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

201. Iš tiesų, tie, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingi – žr. ają 2:2), kai juos aplanko piktos mintys iš Šaitan (Šėtono), jie prisimena (Allahą) ir (iš tiesų) jie tada mato (teisingai).

202. Tačiau (kas dėl) jų broliai (velniai), jie (t. y. velniai) stumia juos giliau į nuodėmę, ir jie niekada nesiliauja.

203. Ir jei tu neparodysi jiems stebuklo, jie sako: „Kodėl tu to neparodei?“ Sakyk: „Aš tik seku tuo, kas man apreiškta mano Viešpaties. Tai (Koranas) yra niekas kitas, kaip jūsų Viešpaties įrodymas ir teisingas

بِهَا أَمْ لَهُمْ ءَادَانٌ يَّمْسَعُونَ بِهَا قُلْ
أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا
تُنْظَرُونَ ﴿١٩٦﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٧﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٨﴾

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿١٩٩﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ ﴿٢٠٠﴾

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ
الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا
يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٣﴾

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَآيَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَتْ
قُلْ إِنَّمَا أَنبِئُكُمْ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا

vedimas ir gailestingumas žmonėms, kurie tiki.“

204. Taigi, kai Koranas yra recituojamas, klausykitės jo ir tylėkite, kad gautumėte gailestingumą.

205. Ir prisiminkite savo Viešpatį savyje, nuolankiai ir su baime, ir be garsių žodžių, rytais ir popietėmis ir nebūkite iš tų, kurie yra apsileidę.

206. Iš tiesų, tie, kurie yra su jūsų Viešpačiu (angelai) niekada per daug nepasididžiuoja atlikti Jo garbinimo veiksmus, tačiau jie garbina Jo Šlovę ir lenkiasi priešais Jį.

بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ
يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٧﴾

Karo grobis الأنفال

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie karo grobį. Sakyk: „Grobis yra Allahui ir Pasiuntiniui.“ Taigi bijokite Allaho ir pataisykite tai, kas skiriasi tarp jūsų, ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), jei esate tikintieji.

2. Tikintieji yra tik tie, kurie, kai Allahas yra minimas, jaučia baimę savo širdyse, o kai Jo eilutės (šis Koranas) yra jiems recituojamas, jos (t. y. eilutės) padidina jų Tikėjimą ir jie pasitiki savo Viešpačiu (Vieninteliu),

3. Kurie atlieka As-Salat (ikamat-as-salat) ir leidžia iš to, ką Mes jiems suteikėme.

4. Tai jie yra tie, kurie yra tikintieji tiesa. Jiems garbės laipsniai pas jų Viešpatį ir Atleidimas ir dosnus aprūpinimas (Rojus).

5. Kaip tavo Viešpats privertė tave (Muchammedai ﷺ) išeiti iš savo namų su tiesa. Ir iš tiesų, daliai tikinčiųjų tai nepatiko,

6. Ginčydamiesi su tavimi dėl tiesos po to, kai ji buvo aiškiai parodyta, lyg jie būtų varomi į mirtį, jiems (į ją) bežiūrint.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ
وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٤﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ
كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

7. Ir (atminkite) kai Allahas jums (musulmonams) pažadėjo vieną iš dviejų (priešo) grupių (t. y. arba kariuomenę arba karavaną), kad ji bus jūsų. Jūs troškote, kad ta, kuri neginkluota (karavano) būtų jūsų, tačiau Allahas norėjo Savo Žodžiais patvirtinti tiesą ir nutraukti netikinčiųjų šaknis (t. y. Badr mūšyje).

8. Kad Jis priverstų tiesą triumfuoti ir paverstų melą nieku, nors Mudžrimūn (netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai, nusidėjėliai) to nekenė.

9. (Atmink) kai jūs prašėte savo Viešpaties pagalbos ir Jis atsakė jums (sakydamas): „Aš padėsiu jums su tūkstančiu angelų, kiekvienu už kito (sekančiu vienas kitą) iš eilės.“

10. Allahas padarė tai tik gera žinia ir tam, kad jūsų širdys būtų ramybėje dėl jos. Ir nėra pergalės išskyrus iš Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

11. (Atminkite) kai Jis apgaubė jus snauduliu kaip Jo apsauga ir Jis privertė vandenį (lietų) kristi ant jūsų iš dangaus, kad juo apvalytų jus ir pašalintų nuo jūsų Šaitan (Šėtono) Ridžz (šnabždėjimą, piktus patarimus), ir kad sustiprintų jūsų širdis ir sutvirtintų juo jūsų pėdas.

12. (Atminkite) kai jūsų Viešpats apreiškė angelams: „Iš tiesų, Aš esu su jumis, taigi laikykite tvirtai tuos, kurie patikėjo. Aš sukelsiu siaubą širdyse tų, kurie nepatikėjo, taigi smokite jiems per kaklus ir trenkite per jų visus rankų ir kojų pirštus.“

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

لِيَحِقَّ الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِذْ يُغَشِّبُكُمُ الثُّغُلَىٰ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَرَأَيْتَ فَأَضْرِبُوا قَوْقُ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

13. Tai todėl, kad jie nepaisė ir nepakluso Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Ir kas nepaiso ir nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tada iš tiesų, Allahas yra Rūstus bausmėje.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

14. Štai (kančia), taigi ragaukite ją, ir iš tiesų netikintiesiems – Ugnies kančia.

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

15. O jūs, kurie tikite! Kai jūs sutinkate tuos, kurie netiki, mūšio lauke, niekada neatsukite jiems savo nugarų.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُوَلُّوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾

16. Ir kas atgręžia savo nugarą jiems tokią dieną – nebent tai karinė gudrybė arba pasitraukimas į (savo paties) būrį – jis iš tiesų užitraukė Allaho rūstybę. Ir jo buveinė yra Pragaras, ir blogiausias, iš tiesų, yra toks galutinis tikslas!

وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

17. Tu jų nenužudei, tai Allahas juos nužudė. Ir kai tu (Muchammedai ﷺ) metei (saują žemių), tai ne tu metei, o Allahas metė, tam, kad Jis išbandytų tikinčiuosius teisingu išbandymu nuo savęs. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

فَلَمْ تَقْتُلْهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Tai (tiesa) ir tikrai, Allahas susilpnina netikinčiųjų apgaulingus sąmokslus.

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

19. (Netikintieji,) jei jūs prašote sprendimo, dabar sprendimas pasiekė jus. Ir jei jūs liausitės (darę blogą), bus geriau jums, o jei jūs grįšite (į puolimą), tada ir Mes grįšime, ir jūsų pajėgos neduos jums jokios naudos, kad ir kaip gausios jos būtų. Ir iš tiesų, Allahas yra su tikinčiaisiais.

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

20. O jūs, kurie tikite, pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui, ir nenusigręžkite nuo jo (t. y. Pasiuntinio Muchammedo ﷺ), kol jūs girdintys.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتَّبَعُوا نَسَمْعُونَ ﴿٢٠﴾

21. Ir nebūkite kaip tie, kurie sako: „Mes išgirdome“, - tačiau jie negirdi.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

22. Iš tiesų, blogiausi iš (judančių) gyvų sutvėrimų su Allahu yra kurti ir nebylūs, kurie nesupranta (t. y. netikintieji).

*إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

23. Jei Allahas žinotų apie ką nor gerą juose, Jis tikrai būtų privertęs juos klausytis, ir net jei Jis būtų privertęs juos klausytis, jie būtų nusigręžę pasibjaurėję (tiesa).

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

24. O jūs, kurie tikite, atsiliepkite Allahui (paklusdami Jam) ir (Jo) Pasiuntiniui, kai jis (ﷺ) kviečia jus į tai, kas suteiks jums gyvenimą, ir žinokite, kad Allahas įsiterpia tarp žmogaus ir jo širdies (t. y. Jis kliudo blogam žmogui ką nors spręsti). Ir iš tiesų pas Jį jūs (visi) būsite surinkti.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ. وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Ir bijokite Fitna (vargų ir išbandymų), kurie paliečia ne būtent (vien tik) tuos iš jūsų, kurie daro bloga (tačiau jie gali paliesti visus gerus ir blogus žmones), ir žinokite, kad Allahas yra Rūstus bausmėje.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

26. Ir atminkite kai jūsų buvo keli ir buvote laikomi silpnais žemėje, ir bijojote, kad žmonės gali pagrobti jus, tačiau Jis suteikė jums saugią vietą, sustiprino jus Savo Pagalba ir suteikė jums gerų dalykų tam, kad būtumėte dėkingi.

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَضْرِهِ وَزَرَقَكُمْ مِنَ الْأَغَابَةِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. O jūs, kurie tikite, neišduokite Allaho ir Jo Pasiuntinio, neišduokite tyčia savo Amanat (to, kas jums patikėta, ir visų pareigų, kurias Allahas jums įsakė).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ir žinokite, kad jūsų turtas ir jūsų vaikai yra tik išbandymas ir kad tikrai su Allahu yra didžiulis atlygis.

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. O jūs, kurie tikite, jei jūs paklusite ir bijosite Allaho, Jis suteiks jums Furkan [(kriterijų, pagal kurį sprendžiama, kas yra teisinga, o kas klaidinga), arba Makhradž (t. y. būdą jums išvengti visų sunkumų)] ir išpirks jums jūsų nuodėmes ir atleis jums. Ir Allahas yra Didžiulio Dosnumo Savininkas.

30. Ir (atminkite) kai netikintieji surengė sąmokslą prieš tave (Muchammedai ﷺ) – įkalinti tave arba tave nužudyti arba išvaryti tave (iš tavo namų, t. y. Mekkos). Jie rengė sąmokslą ir Allahas taip pat rengė sąmokslą. Ir Allahas yra Geriausias iš tų, kurie rengia sąmokslą.

31. Ir kai Mūsų (Korano) Eilutės yra jiems recituojamos, jie sako: „Mes išgirdome (Koraną). Jei mes norėtume, galėtume pasakyti (ką nors) panašaus į tai. Tai yra niekas kitas tik senovės tautų pasakos.

32. Ir (atminkite) kai jie sakė: „Allahai, jei tai (šis Koranas) yra iš tiesų tiesa (apreikšta) iš Tavęs, tada apipilk mus akmenimis iš dangaus arba sukelk mums skausmingą kančią.“

33. Ir Allahas nebaustų jų tol, kol tu (Muchammedai ﷺ) esi tarp jų, nei Jis baus juos, kol jie prašys (Allaho) Atleidimo.

34. Ir kodėl Allahas turėtų nebausti jų, kai jie neleido (žmonių) į Al-Masdzid Al-Haram, kai jie nėra jos saugotojai? Niekas negali būti jos saugotojais, išskyrus Al-Mutakūn (dievobaiminguosius – žr. ają 2:2), tačiau dauguma iš jų nežino.

35. Jų Salat (malda) (Allaho) Name (t. y. Kaaboje, Mekkoje) buvo niekas kitas, kaip tik švilpavimas ir plojimas rankomis. Taigi ragaukite baumsės, nes jūs netikėdavote.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ
أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِن هَذَا إِلَّا
أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ
السَّمَاءِ أَوْ أَرْثِنَا بَعْدَابٍ أَلَيْسَ
بِالْبَاطِلِ ﴿٣٢﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا
كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ ءَلًا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
إِن أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ
وَتَضَعِيَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Iš tiesų, tie, kurie netiki, eikvoja savo turtą, kad sukliudytų (žmonėms) nuo Allah'o Kelio, ir jie ir toliau jį eikvos. Tačiau galiausiai tai taps jiems didžiule kančia. Tada jie bus nugalėti. Ir tie, kurie netiki, bus surinkti į Pragarą.

37. Tam, kad Allahas atskirtų bloguosius (netikinčiuosius, daugiadiėvius ir bloga darančiuosius) nuo gerųjų (tikinčiųjų islamiškuoju monoteizmu ir gera darančiųjų), ir susodintų bloguosius (netikinčiuosius, daugiadiėvius ir bloga darančiuosius) vieną virš kito, surinktų juos į krūvą ir įmestų juos į Pragarą. Tie! Tai jie yra pralaimėtojai.

38. Sakyk tiems, kurie nepatikėjo, jei jie liausis (netikėję), jų praeitis bus atleista. Tačiau jei jie grįš (į tai), tada pavyzdžiai tų (kurie buvo nubausti) prieš juos jau buvo pateikti (kaip perspėjimas).

39. Ir kovokite su jais tol, kol neliks daugiau Fitna (netikėjimo ir daugiadiėvystės, t. y. ko nors kito, išskyrus Allah'o, garbinimo) ir religija (garbinimas) bus visas tik Allahui Vieninteliui [visame pasaulyje [1]]. Tačiau jei jie liausis (garbinę kitus, išskyrus Allahą), tada, tikrai, Allahas yra Visa Matantis, ką jie daro.¹

40. Ir jei jie nusigręš, tada žinokite, kad Allahas yra jūsų Maula (Globėjas, Viešpats, Saugotojas ir Rėmėjas) – (koks) Puikus Maula, ir (koks) Puikus Padėjęjas!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾

لِيُمَيِّزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

¹ [1] Keli islamo tikėjimo mokslininkai minėjo, kad tai bus laikas, kai į žemę nusileis Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, ir jis nepriims jokios kitos religijos tik islamą – Tikrąją Allah'o Religiją – islamiškąjį monoteizmą.

41. Ir žinokite, kad bet kurio karo grobio, kuri jūs įgytumėte, iš tiesų, viena penktoji (1/5) jo yra paskirta Allahui ir Pasiuntiniui, ir [Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ)] artimiams giminaičiams, (ir taip pat) našlaičiams, Al-Masakin (vargingiesiems), ir keliautojams, jei jūs patikėjote Allahą ir tuo, ką Mes nuleidome Mūsų vergui (Muchammedui ﷺ) Kriterijaus (tarp gero ir blogo) dieną, Dieną, kai susitiko du būriai (Badr mūšyje). Ir Allahas gali viską.

42. (Ir atminkite) kai jūs (musulmonų kariuomenė) buvote artimiausiame slėnio krašte, o jie buvo tolimesniame krašte, ir karavanas – vietoje, žemiau nei jūs. Net jei jūs būtumėte sudarę abipusį susitarimą susitikti, jums tikrai būtų nepavykę susitikime, tačiau (jūs susitikote) kad Allahas įvykdytų tai, kas jau nulemta (Jo Žinojimu), tam kad tie, kurie turi būti sunaikinti (dėl to, kad jie atmetė tikėjimą), galėtų būti sunaikinti po aiškių įrodymų, o tie, kurie turi gyventi (t. y. tikintieji), galėtų gyventi po aiškių įrodymų. Ir iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

43. (Ir atminkite), kai Allahas parodė juos jums kaip kelis tavo (t. y. Muchammedo ﷺ) sapne. Jei Jis būtų juos parodęs tau kaip daugybę, tau tikrai būtų dingusi drąsa ir tu tikrai būtum abejojęs dėl apsisprendimo. Tačiau Allahas išgelbėjo (tave). Tikrai, Jis yra Visa Žinantis, kas yra krūtinėse.

44. Ir (atminkite) kai jūs sutikote (netikinčiųjų kariuomenę Badr mūšio dieną), Jis parodė juos jums kaip keletą jūsų akyse ir Jis privertė jus pasirodyti kaip keletą jų akyse, tam, kad Allahas galėtų įvykdyti tai, kas jau buvo nulemta (Jo Žinojimu). Ir pas Allahą grįžta viskas (dėl sprendimo).

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَلِالنَّكَتَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجُنُودِ﴾^{٤١}
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٢﴾

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيعَدِ وَلَئِنْ لَيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لَهِّلَكِ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَحَيْثُ مِنْ حَىٰ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا قَلِيلُتُمْ وَلَتَنَزَعْنَهُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَئِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٤﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٥﴾

45. O jūs, kurie tikite, kai jūs sutinkate (priešo) pajėgas, užimkite tvirtą poziciją prieš juos ir daug kartų minėkite Allaho Vardą (liežuviu ir mintyse) tam, kad būtumėte sėkmingi.

46. Ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui, ir nesiginčykite (vienas su kitu) tam, kad neprarastumėte drąsos ir neišnyktų jūsų stiprybė, ir būkite kantrūs. Iš tiesų, Allahas yra su tais, kurie yra As-Sabirūn (kantrieji).

47. Ir nebūkite kaip tie, kurie išėjo iš savų namų besigirdami arba tam, kad būtų pamatyti žmonių, ir kliudė (žmones) nuo Allaho Kelio. Ir Allahas yra Muhitūn (apsupantis ir visiškai suvokiantis) viską, ka jie daro.

48. Ir (atminkite) kai Šaitan (Šėtonas) privertė savo (blogus) darbus atrodyti tartum teisingus jiems ir sakė: „Niekas iš žmonijos negali nugalėti jūsų šią (Badr mūšio) Dieną ir tikrai, aš esu jūsų artimas (kiekvienai pagalbai).“ Tačiau kai du būriai pasirodė vienas kitam, jis pabėgo ir tarė: „Iš tikrųjų aš neturiu su jumis nieko bendra, iš tiesų, aš matau tai, ko jūs nematote. Iš tiesų, aš bijau Allaho, nes Allahas Rūstus bausmėje.“

49. Kai veidmainiai ir tie, kurių širdyse buvo (netikėjimo) liga, sakė: „Šie žmonės (musulmonai) yra klaidinami savo religijos.“ Tačiau kas pasitiki Allahu, tada tikrai, Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.

50. Ir jei jūs galėtumėte matyti, kaip angelai paima sielas tų, kurie netiki (mirties momentu) – jie tranko per jų veidus ir jų nugaras, (sakydami): „Ragaukite liepsnojančios Ugnies bausmę.“

51. „Tai dėl to, prie ko jūsų rankos prisidėjo. Ir iš tiesų, Allahas nėra neteisingas Savo vergams.“

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَلَا تَنَازَعُوا
فَتَفْتَنُوكُمْ وَأَنْتُمْ وَاصِرُونَ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ
لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي
جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ
اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ
وَوُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

52. Panašiai į elgesį Firauno (Faraono) žmonių ir tų, kurie buvo prieš juos – jie neigė Allaho Ajat (įrodymus, eilutes ir t.t.), taigi Allahas nubaudė juos už jų nuodėmes. Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Rūstus bausmėje.

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
يَذْنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدٌ
الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

53. Tai yra todėl, kad Allahas niekada nepakeis malonės, kurią Jis suteikė žmonėms, tol, kol jie nepakeis to, kas yra juose. Ir iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعَمَةً
أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا
بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. Panašiai į elgesį Firauno (Faraono) žmonių ir tų, kurie buvo prieš juos. Jie neigė savo Viešpaties Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.), taigi Mes sunaikiname juos už jų nuodėmes ir Mes paskandiname Firauno (Faraono) žmones, nes jie visi buvo Zalimūn (daugiadiiviai ir nusidėjėliai).

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
يَذْنُوبِهِمْ وَأَعْرَفْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ
كَأُوْلَٰئِكَ ﴿٥٤﴾

55. Iš tiesų, blogiausi iš judančių (gyvų) kūrinii prieš Allahą yra tie, kurie netiki [2], - taigi jie netikės.¹

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

56. Jie yra iš tų, su kuriais tu sudarei sutartį, tačiau jie pažeidžia savo sutartį kaskart ir jie nebijo Allaho.

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Taigi jei jūs vyrausite prieš juos kare, bauskite juos griežtai tam, kad išvaikytumėte tuos, kurie stovi už jų tam, kad jie išmoktų pamoką.

فَإِمَّا تَثَقَّفْنَهُمْ فِيِ أَخْرَبٍ فَأْصَرِدْ بِهِمْ مِّنْ
خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Jei tu (Muchammedai ﷺ) bijai išdavystės kurių nors žmonių, mesk atgal (jų susitarimą) jiems (tam, kad būtum) lygiom sąlygom (kad nebebūtų daugiau susitarimo tarp jų ir jų). Tikrai, Allahas nemėgsta klasingųjų.

وَأِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْ
إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾

¹ [2] t. y. netiki savo Viešpatį (Allahą), neigia Jo Vienumą, garbina kitus šalia Jo, neigia Jo Pasiuntinius ir netiki Dieviškąjį Apreiškimą.

59. Ir neleisk tiems, kurie netiki, galvoti, kad jie gali būti pranašesni (išvengti bausmės). Iš tiesų, jie niekada nesugebės savęs išgelbėti (nuo Allah'o bausmės).

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ir paruoškite prieš juos viską, ką galite iš galios, tame tarpe eiklius karo žirgus, kad galėtumėte išgąsdinti Allah'o priešus ir savo priešus, ir kitus, kurių jūs galite nežinoti, tačiau kuriuos Allahas žino. Ir visa, ką jūs išleisite vardan Allah'o, bus jums atlyginta ir su jumis nebus elgiamasi neteisingai.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَالْآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Tačiau jei jie linksta į taiką, jūs taip pat linkite į ją ir pasitikėkite Allah'u. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

*وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْتَنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

62. Jei jie ketins apgauti jus, tada tikrai, Allah'a yra Visa Pakankamas jums. Tai Jis, Kuris padėjo jums su Savo Pagalba ir tikinčiaisiais.

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصِيرَةٍ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

63. Ir Jis suvienijo jų (t. y. tikinčiųjų) širdis. Net jei jūs išleistumėte viską, kas žemėje, nebūtumėte galėję suvienyti jų širdžių, tačiau Allahas jas suvienijo. Iš tiesų, Jis yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Pranaše (Muchammedai ﷺ), Allahas yra Pakankamas tau ir tikintiesiems, kurie tavimi seka.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾

65. Pranaše (Muchammedai ﷺ), ragink tikinčiuosius kovoti. Jei tarp jūsų yra dvidešimt tvirtų asmenų, jie įveiks du šimtus, o jei bus šimtas tvirtų asmenų, jie įveiks tūkstantį tų, kurie netiki, nes jie (netikintieji) yra žmonės, kurie nesupranta.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُوا عَلَى مَا تَدِينُ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

66. Dabar Allahas palengvino jūsų (užduotį), nes Jis žino, kad jums yra silpnybė. Taigi jei iš jūsų yra šimtas tvirtų asmenų, jie įveiks du šimtus, o jei iš jūsų yra tūkstantis – jie įveiks du tūkstančius, Allaho Leidimu. Ir Allahas yra su As-Sabirūn (kantriaisiais).

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Ne Pranašui turėti karo belaisvių (ir išlaisvinti juos už išpirką) iki tol, kol jis neįvykdė didelių žudynių (tarp savo priešų) žemėje. Jūs trokštate šio žemiškojo gyvenimo gėrių (t. y. išpirkos pinigų už belaisvių išlaisvinimą), tačiau Allahas trokšta (jums) Amžinybės. Ir Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ دَارُ أَسْرَى حَتَّى يُنْفِخَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. Jei ne prieš tai buvęs Allaho įsakymas, žiauri kančia būtų jus palietus už tai, ką jūs pasiėmėte.

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Taigi mėgaukitės tuo, ką gavote iš karo grobio, teisėto ir gero, ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

70. Pranaše (Muchammedai ﷺ), tark belaisviams, kurie yra tavo rankose: „Jei Allahas žino apie ką nors gerą jūsų širdyse, Jis suteiks jums kai ką geriau, nei tai, kas buvo iš jūsų paimta, ir Jis atleis jums. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.“

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾

71. Tačiau jei jie ketina išduoti tave (Muchammedai ﷺ), jie iš tiesų prieš tai jau išdavė Allahą. Taigi Jis suteikė (tau) valdžią virš jų. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo ir persikėlė, ir stipriai stengėsi, ir kovojo su savo turtu ir savo gyvybėmis vardan Allaho kaip ir tie, kurie suteikė (jiems) prieglobstį ir pagalbą, - šie (visi) yra vienas kito pagalbininkai. O tie, kurie patikėjo, tačiau nepersikėlė (pas tave Muchammedai ﷺ), neprivalai saugoti jų iki tol, kol jie persikels [3], tačiau jei jie prašys tavo pagalbos religijoje, tavo pareiga padėti jiems, išskyrus prieš tuos žmones, su kuriais tu turi abipusės pagalbos sutartį. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.¹

73. O tie, kurie netiki, yra vienas kito pagalbininkai, (ir) jei jūs (viso pasaulio musulmonai drauge) taip nesielsite, bus Fitna (karai, mūšiai, daugiadienvystė) ir priespauda žemėje, ir didžiulės blogybės bei ištvirkimas (daugiadienvystės išvaizda).

74. O tie, kurie patikėjo ir persikėlė, ir stipriai stengėsi vardan Allaho, kaip ir tie, kurie suteikė (jiems) prieglobstį ir pagalbą – jie yra tikintieji tiesa, jiems yra atleidimas ir Rizkun Karim (dosnus aprūpinimas, t. y. Rojus).

75. O tie, kurie patikėjo po to ir persikėlė, ir stipriai stengėsi kartu su jumis (vardan Allaho), jie yra iš jūsų tarpo. Tačiau giminingi krauju yra artimesni vienas kitam (paveldėjime) įsakyme, nurodytame Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

¹ [3] Žr. aijos 3:149 išnašą.

Atgaila التوبة

1. Laisvė nuo (visų) įsipareigojimų pakelbta Allaho ir Jo Pasiuntinio (ﷺ) tiems iš Mušrikūn (daugiadieviams, pagonims, stabmeldžiams, netikintiesiems Allaho Vienu), su kuriais jūs sudarėte sutartį.

2. Taigi keliaukite laisvai (Mušrikūn – žr. ają 2:105) keturis mėnesius (kaip jūs panorėsite) per žemę, tačiau žinokite, kad jūs negalite išvengti Allaho (bausmės). Ir Allahas užtrauks gėdą netikintiesiems.

3. Ir Allaho bei Jo Pasiuntinio pareiškimas žmonijai didžiausią dieną (islamiškojo kalendoriaus Zul-Hidža mėnesio 10-oji – 12-toji dienos) – kad Allahas yra laisvas nuo (visų) įsipareigojimų Mušrikūn (žr. ają 2:105), ir taip pat Jo Pasiuntinys. Taigi jei jūs (Mušrikūn) atgailaujate, tai geriau jums, tačiau jei jūs nusigręžiate, tada žinokite, kad jūs negalite išvengti Allaho (bausmės). Ir perduok žinią (Muchammedai ﷺ) apie skaumingą kančią tiems, kurie netiki.

4. Išskyrus tuos iš Mušrikūn (žr. ają 2:105), su kuriais jūs turite (sudarę) sutartį ir kurie vėliau neapvylė jūsų kame nors, nei rėmė ką nors prieš jus. Taigi, vykdykite jų sutartį jiems iki jų pabaigos. Iš tiesų, Allahas myli Al-Mutakūn (dievobaiminguosius – žr. ają 2:2).

5. Tada, kai praeis Draudimų Mėnesiai (islamiškojo kalendoriaus 1-asis, 7-asis, 11-asis ir 12-asis mėnesiai), tada žudykite Mušrikūn (žr. ają 2:105) kur tik juos rasite, ir imkite juos į nelaisvę, ir apgulkite juos, ir tykokite jų kiekvienoje pasaloje. Tačiau jei jie atgailauja ir atlieka As-salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat, tada palikite jų kelią laisvą. Iš tiesų, Allaha yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَلِّمُوا أَنْكُمْ غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ
اللَّهَ يُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ
الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلِمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ
مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ
يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ
أَحَدًا فَآتِمُوا لَهُمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا لَهُمْ
وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

6. Ir jei kas nors iš Mušrikūn (daugiadiėvių, stabmeldžių, pagonių, netikinčiųjų Allaho Vienumą) prašys jūsų apsaugos, tada suteikite jam apsaugą tam, kad jis išgirstų Allaho Žodį (Koraną), ir tada palydėkite jį ten, kur jis gali būti saugus. Tai yra todėl, kad tai žmonės, kurie nežino.

7. Kaip gali būti Mušrikūn (daugiadiėviams, stabmeldžiams, pagonims, netikintiesiems Allaho Vienumą) sutartis su Allahu ir su Jo Pasiuntiniu, išskyrus tiems, su kuriais jūs sudarėte sutartį šalia Al-Masdzid al-Haram (Mekkoje)? Kol jie yra teisingi su jumis, būkite teisingi su jais. Iš tiesų, Allahas myli Al-Mutakūn (dievobaiminguosius – žr. ają 2:2).

8. Kaip (gali būti tokia sutartis su jais) kad kai jūs esate įveikti jų, jie nepaiso saitų, nei giminystės, nei sutarties su jumis? (Gerais žodžiais iš) savo burnomis jie pamalonina jus, tačiau jų širdys nemėgsta jūsų ir dauguma iš jų yra Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).

9. Jie įsigijo už Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) mažą naudą, ir jie stabdė žmones nuo Jo Kelio. Bloga iš tiesų yra tai, ką jie darydavo.

10. O su tikinčiaisiais – jie negerbia saitų, nei giminystės nei sutarties! Tai jie yra tie, kurie yra nusidėjęliai.

11. Tačiau jei jie atgailauja, atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat, tada jie yra jūsų broliai religijoje. (Tokių būdu) Mes aiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) smulkiai žmonėms, kurie žino.

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْدِئْهُ مَامُنَّهٗ. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عٰهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ مُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوْنُكُمْ فِي الدِّينِ وَتَفَضَّلْ أَلَا يَتَّبِعُونَ ﴿١١﴾

12. Tačiau jei jie pažeidžia savo priesaikas po savo sutarčių, ir puola jūsų religiją su nepritariu ir kritika tada kovokite (jūs) su netikėjimo lyderiais (Mekkos Kureiš genties pagonių vyriausiaisiais) – nes tikrai jų priesaikos yra niekas jiems – tam, kad jie sustabdytų (blogus veiksmus).

13. Argi jūs nesikausite su žmonėmis, kurie pažeidė savo priesaikas (Mekkos pagonys) ir ketino išvartyti Pasiuntinį, kai jie puolė jus pirmieji? Argi jūs bijote jų? Allahas turi didesnę teisę, kad jūs bijotumėte Jo, jei jūs esate tikintieji.

14. Kovokite su jais tam, kad Allahas nubaustų juos jūsų rankomis ir užtrauktų jiems gėdą ir suteiktų jums pergalę prieš juos ir išgydytų tikinčiųjų žmonių krūtines,

15. ir panaikintų jų (tikinčiųjų) širdžių pyktį. Allahas priima atgailą to, ko Jis nori. Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

16. Argi jūs manote, kad būsite palikti vieni, kai Allahas dar neišbandė tų, iš jūsų, kurie stipriai stengėsi ir kovojo, ir neprisiėmė Valija [(Bitana – padėjėjų, patarėjų ir konsultantų iš netikinčiųjų, pagonių tarpo) atvirai atskleisdami jiems savo paslaptis] šalia Allaho ir Jo Pasiuntinio ir tikinčiųjų. Allahas yra Gerai Susipažinęs su tuo, ką jūs darote.

17. Neskirta Mušrikūn (daugiadieviams, stabmeldžiams, pagonims, netikintiems Allaho Vienumą) prižiūrėti Allaho mečetes (t. y. melstis ir garbinti Allahą jose, rūpintis jų švara ir jų pastatu), kol jie liudija netikėjimą patys prieš save. Tokie darbai yra bergždi ir Ugnyje jie gyvens.

وَأِنْ تَكَثَّرُوا بِمِثْقَلِ أُيْمَتِهِمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَوَلَّعُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا أَيْمَةَ
الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهُمْ
يُخْرِجُ الرُّسُولَ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
أَتَحْسَبُونَهُمْ فَاِنَّهُمْ لَكَاكِلُ أَنْ تَخَشَّوْهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَقَتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِجَاجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ
اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكُفْرِ
أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ
خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

18. Allaho mečetės bus prižiūrimos tik tų, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat, ir nieko nebijo, tik Allaho. Tai jie, kurie yra teisingai vedami.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى
الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٧٨﴾

19. Ar jūs laikote, kad geriamojo vandens suteikimas piligrimams ir Al-Masdzid-Haram (Mekkoje) yra vienodai vertingas su tais, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną ir stipriai stengiasi, ir kovoja vardan Allaho? Jie nėra lygūs prieš Allahą. Ir Allahas neveda teisingai tų žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

﴿٧٩﴾ أَجْعَلْنُمُ سَفَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٧٩﴾

20. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumu – islamiškuoju monoteizmu) ir persikėlė, ir stipriai stengėsi, ir kovojo vardan Allaho savo turtu ir savo gyvybėmis, yra daug aukščiau laipsniu prieš Allahą. Jie yra sėkmingieji.

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ ﴿٨٠﴾

21. Jų Viešpats suteikia jiems geras naujienas apie Savo Gailestingumą ir Jo buvimą patenkinu (jais), ir apie Sodus (Rojų) jiems, kuriuose amžini malonumai.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٨١﴾

22. Jie gyvens juose amžinai. Iš tiesų, su Allahu yra didžiulis atlygis.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٨٢﴾

23. O jūs, kurie tikite! Neprisiiškite Aulija (globėjais ir padėjėjais) savo tėvų ir savo brolių, jei jie labiau mėgsta netikėjimą, nei Tikėjimą. Ir kas iš jūsų taip elgiasi, tada jis yra vienas iš Zalimūn (nusidėjėlių).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ
اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ
يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٨٣﴾

24. Sakyk: „Jei jūsų tėvai, jūsų sūnūs, jūsų broliai, jūsų žmonos, jūsų giminės, turtas, kurį jūs įgijote, verslas, dėl kurio nuosmukio jūs bijote, ir namai, kuriais jūs džiaugiatės, yra brangesni jums nei Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir stiprus sengimasis ir kovojimas vardan Jo, tada laukite, kol Allahas pateiks Savo Sprendimą (kančią). Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie yra Al-Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).“

25. Iš tiesų, Allahas suteikė jums pergalę daugybėje mūšių ir Hunain (mūšio) Dieną, kai jūs džiaugėtės savo dideliu skaičiumi, tačiau tai nesuteikė jums jokios naudos, ir žemė, plati, buvo ištiesinta jums, tada jūs apsiskukote bėgti.

26. Tada Allahas nusiuntė Savo Sakina (ramybę ir patikinimą) Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir tikintiesiems, ir atsiuntė pajėgas (angelus), kurių jūs nematėte, ir nubaudė netikinčiuosius. Toks yra atpildas netikintiesiems.

27. Tada po to, Allahas priima atgailą tų, kurių Jis nori. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَأَخَوُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَلِكُنْ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ
إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي
سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ
حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثَرْتُمْ فَلَمْ
تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ
مُذَبِّبِينَ ﴿٩٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ ﴿٩٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٧﴾

28. O jūs, kurie tikite (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ)! Iš tiesų, Mušrikūn (daugiadieviai, pagony, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą ir Muchammedo ﷺ Žinia) yra Nadžasun (nedori). [1] Taigi neleiskite jiems prisiartinti prie Al-Masdžid-Haram (Mekkoje) po šių metų. O jei jūs bijote skurdo, Allahas praturtins jus, jei Jis panorės, iš Savo Dosnumo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.¹

29. Kovokite su tais, kurie netiki Allahą, nei Paskutiniąją Dieną, nei draudžia tai, kas buvo uždrausta Allaho ir Jo Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ), ir tais, kurie nepripažįsta tiesos religijos (t. y. islamo), iš Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) tarpo, tol, kol jie mokės džizija [2] noriai paklusdami, ir jausis pajungti.¹¹

30. Ir judėjai sako: „Uzair (Ezra) yra Allaho sūnus“, o krikščionys sako: „Mesijas yra Allaho sūnus.“ Tai jų žodžiai jų burnomis, panašūs į žodžius tų, kurie netikėjo seniau. Allaho Prakeiksmas jiems, kaip jie suklaidinti dėl tiesos!

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّمَا الْمَشْرِكُوْنَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوْا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَامِهِمْ هٰذَا وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يُغْنِيْكُمْ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ اِنْ شَاءَ اِنَّ
اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوْا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا
بَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ
وَرَسُوْلُهُ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنََ الْحَقِّ مِنَ
الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوْا
الْحِزْبَۃَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ
النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِاَقْوَاهُمْ يَضْحَكُوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
مِنْ قَبْلُ قَتَلْنَاهُمْ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤَفِّكُوْنَ ﴿٣٠﴾

¹ [1] Jų netyrumas yra dvasinis ir fizinis. Dvasinis dėl to, kad jie netiki Allaho Vienumą ir Jo Pranašą Muchammedą ﷺ, o fizinis dėl to, kad jiems trūksta asmeninės higienos (dėl tokių nešvarumų kaip šlapimo, išmatų ir kraujo). Žodis Nadžas naudojamas tik tiems žmonėms, kurie turi dvasinį netyrumą, t. y. Al-Mušrikūn.

¹¹ [2] Džizija: mokestis, renkamas iš Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių), kurie yra saugomi musulmonų vyriausybės.

31. Jie (judėjai ir krikščionys) laikė savo rabinus ir savo vienuolius savo viešpačiais šalia Allaho (paklusdami jiems tame, ką jie pagal savo pačių norus, nesant Allaho įsakymo, padarė leistinu arba neleistinu), ir (jie laikė savo Viešpačių) Mesiją, Marjamą (Marijos) sūnų, nors jiems (judėjams ir krikščionims) buvo įsakyta [Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)] negarbinti nieko kito, tik Vieną Ilah (Dievą – Allahą) La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Šlovė ir garbė Jam (aukščiau Jis yra) virš partnerių, kuriuos jie (Jam) priskiria, turėjimo.“

32. Jie (netikintieji, judėjai ir krikščionys) nori užgesinti Allaho Šviesą (su kuria Muchammedas ﷺ buvo atsiųstas – islamiškąjį monoteizmą) savo burnomis, tačiau Allahas neleis išskyrus tai, kad Jo Šviesa būtų išstobulinta, nors Kafirūn (netikintieji) nekenčia (to).

33. Tai Jis, Kuris atsiuntė Savo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) su teisingu vedimu ir tiesos religija (islamui), kad padarytų ją viršesnę virš visų religijų, net jei Mušrikūn (daugiadiaviai, pagonys, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą) nekenčia (to).

34. O jūs, kurie tikite! Iš tiesų, yra daugybė (judėjų) rabinų ir (krikščionių) vienuolių, kurie užvaldo žmonijos turtus meluodami ir kliudo (jiems) nuo Allaho Kelio (t. y. Allaho religijos islamiškojo monoteizmo). O tiems, kurie slepia auksą ir sidabrą [Al-Kanz: pinigų, nuo kurių nebuvo sumokėtas Zakat] ir leidžia juos ne vardan Allaho, paskelbk jiems skausmingą kančią.

أَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآْكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾﴾

35. Tą Dieną, kai tai (Al-Kanz: pinigai, auksas ir sidabras, nuo kurių nebuvo sumokėtas Zakat) bus įkaitinta Pragaro Ugnyje ir tuo bus įdeginta žymė ant jų kaktų, jų šonai ir jų nugaros (ir jiems bus pasakyta): „Tai turtas, kurį jūs slėpėte sau. Dabar ragaukite to, ką jūs slėpdavote.“

36. Iš tiesų, Allaho mėnesių skaičius yra dvylika mėnesių (metuose), taip buvo Allaho nulemta Tą Dieną, kai Jis sukūrė dangus ir žemę. Iš jų keturi yra Draudimų (t. y. pirmasis, septintasis, vienuoliktasis ir dvyliktasis islamiškojo kalendoriaus mėnesiai). Tai teisinga religija, taigi nenuskriauskite savęs joje ir kovokite su Mušrikūn (daugiadieviais, pagonimis, stabmeldžiais, netikinčiaisiais Allaho Vienuą) bendrai kaip ir jie kovoja su jumis bendrai. Tačiau žinokite, kad Allahas yra su tais, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).

37. (Draudimų mėnesių) nukėlimas yra iš tiesų netikėjimo papildymas: tuo būdu netikintieji yra paklaidinami, nes jie leidžia tai vienais metais ir draudžia kitais metais tam, kad sureguliuotų Allaho uždraustų mėnesių skaičių, ir padaro uždraustuosius leistiniais. Jų poelgių blogis padarytas tariamai teisingu jiems. Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie netiki.

38. O jūs, kurie tikite! Kas jums yra, kad jūsų paprašius žygiuoti vardan Allaho (t.y. džihad), jūs tvirtai įsitveriate žemės? Ar jūs patenkinti šiuo žemiškuoju gyvenimu labiau nei Amžinuoju? Tačiau maža malonumo yra šiame žemiškajame gyvenime, lyginant su Amžinuoju.

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوتُ
بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا
مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ فَدَوْقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْبُرُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَٰلِكَ الْدِّينَ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمُ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقَتِّلُونَكُمُ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا
وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ
سُوءُ أَعْمَلِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ
لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقِلْتُمْ إِلَى
الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٨﴾

39. Jei jūs nežygiuosite, Jis nubaus jus skausminga kančia ir pakeis jus kitais žmonėmis. O jūs negalite Jam niekaip pakenkti. Ir Allahas Gali padaryti viską.

40. Ar jūs padedate jam (Muchammedui ﷺ), ar ne (nėra svarbu), nes Allahas tikrai jam padėjo, kai netikintieji išvarė jį, antrąjį iš dviejų, kai jie (Muchammedas ﷺ ir Abu Bakr (lai Allahas būna juo patenkintas)) buvo urve, jis (ﷺ) tarė savo kompanjonui (Abu Bakr (lai Allahas būna juo patenkintas)): „Neliūdėk (arba nebijok), iš tiesų, Allahas su mumis.“ Tada Allahas nuleido Savo Sakina (ramybę, taiką) ant jų ir sustiprino jį pajėgomis (angelais), kurių jūs nematėte, ir padarė netikinčiųjų žodį žemiausiu, o Allaho Žodis tapo viršiausias. Ir Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

41. Žygiuokite, ar jūs esate lengvi (sveiki, jauni ir turtingi) ar sunkūs (ligoti, seni ir vargšai), ir stenkitės stipriai savo turtu ir savo gyvybėmis vardan Allaho. Tai geriau jums, jei tik jūs žinotumėte.

42. Jei tai būtų buvęs greitas pasipelnymas (karo grobis priešais juos) ir lengva kelionė, jie būtų sekę tave, tačiau atstumas (žygio į Tabuk) buvo ilgas jiems ir jie prisiekinėjo Allahui: „Jei tik mes galėtume, mes tikrai būtume išėję su tavimi.“ Jie naikina patys save, ir Allahas žino, kad jie yra melagiai.

43. Lai Allahas atleidžia tau (Muchammedai ﷺ). Kodėl tu suteikėi jiems leidimą (pasilikti, tu turėjai būti atkaklesnis dėl savo įsakymo jiems eiti į džihadą), nors tuos, kurie sakė tiesą, matei aiškioje šviesoje, ir žinojai melagius?

إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبَكُمُ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ
اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ
الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ
الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَنْفَرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَآتَبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ
وَسَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوْ اسْتَضَعْنَا لِحَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿٤٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى
يَبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. Tie, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, neprašytų tavo leidimo būti atleistiems nuo kovojimo savo turtu ir savo gyvybėmis. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Al-Mutakūn (dievobaiminguosius – žr. ają 2:2).

45. Tai tik tie, kurie netiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, ir kurių širdys abejoja, prašo tavo leidimo (būti atleistiems nuo džihado). Taigi savo abejonėse jie svyruoja.

46. O jei jie būtų ketinę išgygiuoti, iš tiesų, jie būtų kažkiek pasiruošę tam. Tačiau Allahas buvo priešiškas tam, kad jie būtų išsiųsti, taigi Jis privertė juos atsilikti, ir (jiems) buvo pasakyta: „Sėdėkite jūs tarp tų, kurie sėdi (namie).“

47. Jei jie būtų išgygiavę su jumis, jie nebūtų jums pridėję nieko, tik neramumų, ir jie būtų skubėję tarp jūsų (skleisdami ištvirkimą) ir būtų sėję maištą tarp jūsų – ir tarp jūsų yra kai kurie, kurie būtų paklausę jų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Zalimūn (daugiadiivius ir nusidėjėlius).

48. Iš tiesų jie prieš tai planavo maištą ir griovė jūsų reikalus, kol tiesa (pergalė) paaiškėjo ir Allaho Nulėmimas (Jo religija, islamas) tapo akivaizdus, nors jie to nekenė.

49. Ir tarp jų yra tas, kuris sako: „Suteik man leidimą (būti atleistam nuo džihado) ir nesuteik man išbandymų.“ Iš tiesų, jie pateko į išbandymą, Ir iš tiesų, Pragaras supa netikinčiuosius.

50. Jei tau (Muchammedai ﷺ) nutinka kas gero, tai liūdina juos, o jei tave ištinka didžiulė nelaimė, jie sako: „Mes ėmėmės savo atsargumo priemonių iš anksto.“ ir jie nusigręžia džiūgaudami.

لَا يَسْتَفْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١﴾

إِنَّمَا يَسْتَفْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي
رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿١٢﴾

*وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ أَفَعَدُّوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿١٣﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

لَقَدْ ابْتِغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلِ وَقَلْبُوا لَكَ
الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ
وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿١٥﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَفَذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي
أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ
وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ قَرِحُونَ ﴿١٧﴾

51. Sakyk: „Nieko nenutiks mums, išskyrus tai, ką Allahas mums yra nulėmęs. Jis yra mūsų Maula (Viešpats, Padėjėjas ir Globėjas).“ Ir Allahui tikintieji pasitiki.

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Sakyk: „Ar jūs laukiate mums (bet ko), išskyrus vieno iš dviejų geriausių dalykų (kankinystės arba pergalės), kol mes laukiame jums arba kad Allahas suteiktų jums bausmę Pats arba mūsų rankomis. Taigi laukite, mes taip pat laukiame su jumis.“

قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَرْضَى بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بَعْدَإِ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرْتَضُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرِضُونَ ﴿٥٢﴾

53. Sakyk: „Leiskite (vardan Allaho) noriai ar nenoriai, tai nebus priimta iš jūsų. Iš tiesų, jūs gi žmonės, kurie yra Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).“

قُلْ أَفَنُفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَتَّخِذَ مِنكُمْ إِنكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

54. Ir niekas netrukdo jų įnašams būti priimtiems iš jų, išskyrus tai, kad jie netikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) ir tai, kad jie nėjo į as-Salat (maldą), išskyrus kai tingėjo, ir tai, kad jie nesiūlo įnašų, tik nenoriai.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

55. Taigi lai nei jų turtas, nei jų vaikai, nenustebina tavęs (Muchammedai ﷺ). Tikrovėje Allahas Planas yra nubauti juos šiais dalykais šiame žemiškajame gyvenime ir kad jų sielos paliktų (jie mirtų) būdami netikinčiaisiais.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Jie prisiekia Allahui, kad jie tikrai yra iš jūsų tarpo, nors jie nėra iš jūsų tarpo, tačiau jie yra žmonės (veidmainiai), kurie bijo (kad jūs juos nužudysite).

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Jei jie rastų prieglobstį, arba urvus arba slaptavietę, jie nedelsdami atsigręžtų į tai paskubomis.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَعْرَظًا أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

58. Ir tarp jų yra keli, kurie kaltina tave (Muchammedai ﷺ) dėl išmaldos (paskirstymo). Jei jiems duodama jos dalis, jie patenkinti, tačiau jei jiems neduodama iš jos - žiūrėkite! Jie įniršę!

59. Geriau jie būtų patenkinti tuo, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys (ﷺ) davė jiems ir sakyti: „Allaho Pakanka mums. Allahas suteiks mums iš Savo Dosnumo, ir taip pat (suteiks) Jo Pasiuntinys (iš išmaldos). Mes maldaujame Allahą (praturtinti mus).“

60. As-Sadaka (čia tai reiškia Zakat) yra (skirta) tik Fukara (vargingiems) ir Al-Masakin (skurstantiems) ir tiems, kurie samdomi surinkti (lėšas), ir patraukti širdis tų, kurie buvo palinkę (link islamo), ir išlaisvinti belaisvius, ir tiems, kurie skoloje, ir vardan Allaho, ir pakeleivingiems (keliautojams, kurie atskirti nuo visko). Pareiga, įsakyta Allaho. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

61. Ir tarp jų yra žmonių, kurie neduoda ramybės Pranašui (Muchammedui ﷺ) ir sako: „Jis (duoda) savo ausį (visoms žinioms).“ Sakyk: „Jis klauso to, kas jums geriausia, jis tiki Allahą, pasitiki tikinčiaisiais ir yra gailestingas tiems iš jūsup, kurie tiki.“ Tačiau tie, kurie neduoda ramybės Allaho Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) turės skausmingą kančią. [Žr. 33:57]

62. Jie prisiekia Allahu jums (musulmonai) tam, kad patenkintų jus, tačiau labiau derėtų, kad jie patenkintų Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), jei jie yra tikintieji.

63. Nežino jie, kad tam, kuris priešinasi ir yra priešiškas Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), tikrai jam bus Pragaro Liepsna gyventi joje. Tai didžiulė gėda.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمُزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٦٠﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَبِئْسَ صَوْمُكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

64. Veidmainiai baiminasi, kad sūra (Korano skyrius) būtų apreiškta apie juos, atskleidžiantis jiems, kas jų širdyse. Sakyk: „(Pirmyn ir) išjuokite! Tačiau iš tiesų Allahas išneš į šviesą viską, ko jūs baiminatės.“

65. Nežino jie, kad tam, kuris priešinasi ir yra priešiškas Alahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), tikrai jam bus Pragaro Liepsna gyventi joje. Tai didžiulė gėda.

66. Nesiteisinkite, jūs netikite po to, kai patikėjote. Jei Mes atleisime kai kuriems iš jūsų, Mes nubausime kitus iš jūsų tarpo, nes jie buvo Mudžrimūn (netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).

67. Veidmainiai, vyrai ir moterys, yra vieni iš kitų. Jie įsako (žmonėms) Al-Munkar (t. y. netikėjimą ir visų rūšių daugiadiavystę ir visa, ką islamas uždraudė), ir draudžia (žmonėms) Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsako daryti), ir jie užgniaužia savo rankas [nuo išmaldos davimo (leidimo vardan Allahο)]. Jie pamiršo Allahą, taigi Jis pamiršo juos. Iš tiesų, veidmainiai yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

68. Allahas pažadėjo veidmainiams – vyrams ir moterims – ir netikintiesiems Pragarο Ugnį. Joje jie gyvens. To pakaks jiems. Allahas prakeikė juos ir jiems – ilgalaikė kančia.

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ نُنْزِلَ عَلَيْهِمْ سُورَةً
تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۚ فَلِأَسْهَرِهِمْ وَأَنَّ
اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ
وَنَلْعَبُ ۚ فَلِأَلَّهِ وَعَآيَتِهِ ۚ وَرَسُولِهِ
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
إِنْ نَعَفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ
حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Kaip ir tie, kurie buvo iki jūsų: jie buvo stipresni nei jūs galioje, ir gausesni turte bei vaikais. Jie mėgavosi savo dalimi (kurį laiką), taigi mėgauskitės savo dalimi (kurį laiką) kaip tie, kurie iki jūsų mėgavosi savo dalimi (kurį laiką). Ir jūs įsitraukėte į žaidimus ir pramogas (ir melavimą apie Allahą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) kaip ir jie įsitraukė į žaidimus ir pramogas. Tokie yra tie, kurių poelgiai yra bevečiai šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Tokie yra tie, kurie yra pralaimėtojai.

70. Argi jų nepasiekė istorija apie tuos, kurie buvo iki jų? - Nūho (Nojaus), Ad ir Samud žmonės, Ibrahimo (Abraomo) žmonės, Madjan (Midian) ir sunaikintų miestų gyventojai [t. y. žmonės, kuriems pamokslavo Lūtas (Lotas)]. Pas juos atėjo jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais. Taigi ne Allahas nuskriaudė juos, tačiau jie patys skriausdavo save.

71. Tikintieji, vyrai ir moterys, yra vienas kito Aulija (padėjėjai, rėmėjai, draugai, globėjai). Jie įsako (žmonėms) Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsako daryti) ir draudžia (žmonėms) Al-Munkar (t. y. daugiadienvystę ir visų rūšių netikėjimą ir visa, ką islamas draudžia). Jie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), duoda Zakat ir paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Allahas suteiks jiems Savo Gailestingumą. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

72. Alalhas pažadėjo tikintiesiems – vyrams ir moterims – Sodus, po kuriais upės teka, gyventi tenais amžinai, ir gražius rūmus Adn Soduose (Edeno Rojuje). Tačiau didžiausia palaima yra Allaho Pasitenkinimas. Tai yra didžiausia sėkmė.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثْرَ أَمْوَالًا وَأُولَٰئِكَ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

73. Pranaše (Muchammedai ﷺ), kovok stipriai prieš netikinčiuosius ir veidmainius, ir būk griežtas jiems. Jų buveinė yra Pragaras – ir blogiausias iš tiesų yra toks tikslas.

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدَ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ
الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

74. Jie prisiekia Allahu, kad jie nieko (bloga) nesakė, tačiau iš tiesų jie sakė netikėjimo žodį, ir jie netikėjo po to, kai priėmė islamą, ir jie ryžosi tam (sąmokslui nužudyti Pranašą Muchammedą ﷺ), ko nesugebėjo įvykdyti, ir jie negalėjo rasti jokios priežasties tai atlikti, išskyrus tai, kad Allahas ir Jo Pasiuntinys praturtino juos Jo Dosnumu. Jei tada jie atgailaus, tai bus geriau jiems, tačiau jei jie nusigręžia, Allahas nubaus juos skausminga kančia šiame žemiškajame gyvenime ir Amžinybėje. Ir nėra jiems nieko šioje žemėje kaip Vali (rėmėjo, globėjo) ar padėjėjo.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً
الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ
يَمَّا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا
يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

75. Ir iš jų yra kai kurie, kurie sudarė susitarimą su Allahu (sakydami): „Jei Jis suteiktų mums iš Savo Dosnumo, mes tikrai duosime Sadaka (Zakat ir savanorišką labdarą vardan Allaho) ir tikrai būsime tarp tų, kurie yra teisingi.“

*وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ
فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. Tada, kai Jis suteikė jiems iš Savo Dosnumo, jie tapo šykštūs [atsisakė mokėti Sadaka (Zakat ir savanorišką labdarą)] ir nusigręžė, nemėgstančiai.

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ
وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

77. Taigi Jis nubaudė juos įdėdamas veidmainystę į jų širdis iki Tos Dienos, kai jie susitiks Jį, nes jie sulaužė tai (sutartį su Allahu), ką jie pažadėjo Jam ir todėl kad jie meluodavo.

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

78. Nežino jie, kad Allahas žino jų slaptas mintis ir jų Nadžva (slaptus planus) ir kad Allahas yra Visa Žinantis apie nematomus dalykus.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

79. Tie, kurie šmeižia tokius iš tikinčiųjų, kurie duoda labdarą (vardan Allaho) savanoriškai, ir tokius, kurie negali rasti būdų duoti labdarą (vardan Allaho), išskyrus tai, kas galima jiems – taigi jie tyčiojasi iš jų (tikinčiųjų). Allahas mes jiems jų patyčias atgal, ir jiems bus skausminga kančia.

80. Ar tu (Muchammedai ﷺ) prašai jiems (veidmainiams) atleidimo, ar neprašai jiems atleidimo – (ir net) jei prašytum jiems atleidimo septyniasdešimt kartų, Allahas neatleis jiems, nes jie nepatikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ). Ir Allahas neveda teisingai tų žmonių, kurie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

81. Tie, kurie liko nuošalyje (nuo Tabuko žygio) džiaugėsi savo atsilikimu nuo Allaho Pasiuntinio. Jie nekentė stengtis ir kovoti savo turtu ir savo gyvybėmis vardan Allaho ir jie sakė: „Nežygiuokite karštyje.“ Sakyk: „Pragaro Ugnis yra daug karštesnė.“ Jei tik jie būtų galėję suprasti!

82. Taigi lai jie truputį pasijuokia ir (jie) verks stipriai atsilyginant už tai, ką jie įgydavo (darydami nuodėmes).

83. Jei Allahas grąžins tave pas dalį jų (veidmainių) ir jie prašys tavęs leidimo eiti (kovoti), sakyk: „Niekada jūs neisite su manimi, nei kovosite su manimi su priešu. Jūs buvote patenkinti sėdėdami (neveiklūs) pirmąjį kartą, tai sėdėkite (dabar) su tais, kurie atsilieka.“

84. Ir niekada (Muchammedai ﷺ) nesimelsk (laidojimo maldos) už nė vieną iš jų (veidmainių), mirusių, nei stovėk prie jo kapo. Iš tiesų, jie netikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį ir mirė būdami Fasikūn (maištingais, nepaklusniais Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ).

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

إِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُواكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

85. Ir lai jų turtas arba jų vaikai nestebina tavęs. Allah'o Planas yra nubausti juos šiais daiktais šiame pasaulyje ir kad jų sielos paliktų (mirtų), kai jie yra netikintieji.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Ir kai sūra (Korano skyrius) yra apreikiamas, įsakantis jiems patikėti Allahą ir stengtis stipriai bei kovoti kartu su Jo Pasiuntiniu, turtingieji iš jų prašo tavo leidimo atleisti juos (nuo džihado) ir sako: „Palik mus (užnugaryje), mes būsim su tais, kurie sėdi (namuose).“

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً أَنْعَمُوا بِاللَّهِ وَجَهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Jie nori būti su tais (moterimis), kurie sėdi užnugaryje (namuose). Jų širdys yra užantspauduotos (nuo viso gėrio ir teisingo vedimo), taigi jie nesupranta.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

88. Tačiau Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) ir tie, kurie patikėjo su juo (islamiškąjį monoteizmą), stengėsi stipriai ir kovojo savo turtu ir savo gyvybėmis (vardan Allah'o). Tokie yra tie, kuriems yra geri dalykai, ir jie bus sėkmingieji.

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. Jiems Allahas paruošė Sodus (Rojų), po kuriais teka upės, gyventi tenais amžinai. Tai yra didžiausia sėkmė.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. O tie iš beduinų, kurie teisinosi, atėjo (pas tave, Pranašę ﷺ), prašydami tavo leidimo atleisti juos (nuo mūšio), ir tie, kurie melavo Allahui ir Jo Pasiuntiniui, sėdėjo namie (neprašydami tam leidimo). Skausminga kančia pačiups tuos iš jų, kurie netiki.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَبُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Nėra jokios kaltės tiems, kurie yra silpni ar sergantys arba kurie neranda išteklių leisti [šventoje kovoje (džihade)], jei jie yra nuoširdūs ir atsidavę (pareigoms) Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Jokią pagrindų (nepasitenkinimui) negali būti prieš Muhsinūn (gera darančiuosius – žr. ajos 9:120 išnaša). Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasias.

92. Nei (yra kokia nors kaltė) tiems, kurie atėjo pas tave, kad suteiktum jojamuosius arklius. Kai tu atsakei: „Aš negaliu rasti jojamųjų arklių jums.“ jie apsigrėžė, o jų akys plūdo sielvarto ašaromis dėl to, kad jie negalėjo rasti nieko, ką galėtų išleisti (džihadui).

93. Pagrindas (nepasitenkinimui) yra tik prieš tuos, kurie yra turtingi, ir vis tiek prašo atleidimo. Jie nori būti su tais (moterimis), kurie sėdi užnugaryje (namuose) ir Allahas užantspaudavo jų širdis (visam gėriui ir teisingui vedimui) tam, kad jie nesužinotų (ką jie praranda).

94. Jie (veidmainiai) pateiks jums (musulmonams) savo pasiteisinimus, kai jūs grįšite pas juos. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neteikite jokių pasiteisinimų, mes jumis netikėsime. Allahas jau pranešė mums žinias apie jus. Allahas ir Jo Pasiuntinys stebės jūsų poelgius. Galiausiai jūs būsite sugrąžinti pas Visa Žinantįjį apie nematomą ir matomą, tada Jis (Allahas) praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.“

95. Jie prisieks Allahu jums (musulmonams), kai jūs sugrįšite pas juos, kad jūs nusigręžtumėte nuo jų. Taigi nusigręžkite nuo jų. Iš tiesų, jie yra Ridžs [t. y. Nadžas (nešvarūs, netyri) dėl savo blogų darbų] ir Pragaras yra jų buveinė – atlygis už tai, ką jie įgydavo.

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى
وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

* إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضًا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ
لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا
اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُزَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ جزَاءً بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

96. Jie (veidmainiai) prisiekia jums (musulmonams) tam, kad jūs būtumėte patenkinti jais, tačiau jei jūs būsite patenkinti jais, Allahas tikrai nėra patenkintas žmonėmis, kurie yra Al-Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

97. Beduinai yra blogiausi netikėjime ir veidmainystėje, ir labiau tikėtina, kad jie ignoruos ribas (Allaho įsakymus ir Jo įstatymus), kuriuos Allahas apreiškė Savo Pasiuntiniui. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

98. Ir tarp beduinų yra keli, kurie žiūri į tai, ką jie išleidžia (vardan Allaho), kaip į bausmę ir ieško jums nelaimių. Jiems – bjauri nelaimė. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

99. Ir tarp beduinų yra kai kurie, kurie tiki Allahą ir Paskutinįją Dieną, ir žiūri į tai, ką jie išleidžia vardan Allaho kaip į būdą priartėti prie Allaho, ir Pasiuntinio maldavimų gavimo priežastį. Iš tiesų tai (išlaidavimas vardan Allaho) jiems yra būdas priartėti. Allahas suteiks jiems Savo Gailestingumą. Iš tiesų Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

100. O pirmieji priėmę islamą (buvo) iš Muhadžirūn (tų, kurie išvyko iš Mekkos į Mediną) ir Ansarų (Medinos gyventojų, kurie padėjo ir suteikė pagalbą Muhadžirūn) ir taip pat tų, kurie jais taip pat pasekė (Tikėjime). Allahas yra patenkintas jais, nes jie yra patenkinti Juo. Jis paruošė jiems Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), gyventi ten amžinai. Tai yra didžiausia sėkmė.

101. Ir tarp beduinų aplink tave, kai kurie yra veidmainiai ir tokie pat yra kai kurie iš Medinos žmonių, kurie atkakliai laikos veidmainystės. Tu (Muchammedai ﷺ) jų nežinai, Mes juos žinome. Mes nubausime juos dukart, ir po to jie bus gražinti į didžią (siaubingą) kančią.

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۗ عَلَيْهِمُ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ فُرْقَانًا ۚ فَرْقَتِ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا فَرْقَةٌ لَّهُم ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالْأَنْصَارُ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَجِدِّفُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَىٰ النَّيْقِ لَا تَعْلَمُهُمْ خُنٌ تَعْلَمُهُمْ سَتُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. Ir (yra) kiti, kurie pripažino savo nuodėmes, jie sumaišė poelgi, kuris buvo teisingas, su kitu, kuris buvo blogas. Galbūt Allahas atsigręš į juos su atleidimu. Iš tiesų Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

103. Paimk Sadaka (išmaldą) nuo jų turto tam, kad apvalytum juos ir apvalytum juos nuo nuodėmių su tuo, ir maldauk Allaho dėl jų. Iš tiesų, tavo maldavimai yra jų saugumo šaltinis. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

104. Argi nežino jie, kad Allahas priima atgailą iš Savo vergų ir ima Sadaka (išmaldą, labdarą), ir kad Allahas Vienintelis yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Gailestingiausiasis?

105. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Darykite darbus! Allahas matys jūsų darbus ir (taip pat matys) Jo Pasiuntinys ir tikintieji. Ir jūs būsite gražinti pas Visa Žinantįjį apie nematomą ir matomą. Tada Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.“

106. O kiti yra verčiami laukti Allah'o Nulėmimo – nubaus Jis juos ar atleis jiems. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

107. O tie, kurie mečetes išstato kaip žalą ir netikėjimą ir tam, kad suskaldytų tikinčiuosius ir kaip atokią vietą tiems, kurie seniau kariavo prieš Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), jie tikrai prisieks, kad jų ketinimai yra tik geri. Allahas liudija, kad jie be abejonės yra melagiai.

وَأَخْرُورَ أَعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا
عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ
أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّى عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى
عِلْمِ الْغَيْبِ وَاللَّهِدَةِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَأَخْرُورَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا
يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ
حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلِيُخَلِّفَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Niekada jūs nestovėkite ten. Iš tiesų, mečetė, kurios pamatai nuo pirmosios dienos buvo iškloti ant dievobaimingumo yra vertesnė jums stovėti joje (melstis). Joje yra vyrai, kurie myli apsivalymą ir savęs ištyrinimą. Ir Allahas myli tuos, kurie daro save švarius ir tyrus [t. y. kurie apsivalo savo privačias vietas su dulkėmis (kurios turi muilo savybių) ir vandeniui nuo šlapimo ir išmatų, po to kai atsako į gamtos šauksmą].

109. Argi tada tas, kuris išklojo savo pastato pamatus ant dievobaimingumo Allahui ir Jo Pamaloninimui, yra geresnis ar tas, kuris išklojo savo pastato pamatus ant neaiškos prarajos krašto, gatavo subyrėti, taip, kad jis sutrupėtų į gabalus kartu su juo į Pragaro Ugnį. Ir Allahas neveda teisingai tų, kurie yra Zalimūn (žiaurūs, smurtaujuantys, išdidūs, daugiadiėviai ir nusidėjėliai).

110. Pastatas, kurį jie pastatė, niekada nesiliaus buvęs veidmainystės ir dvejonų jų širdyse priežastimi, nebent jų širdys būtų supjaustytos į gabalus (t. y. iki jų mirties). Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

111. Iš tiesų, Allahas nusipirko iš tikinčiųjų jų gyvybes ir jų turtą už (kainą) tai, kad jie būtų Rojuje. Jie kovoja vardan Allah, taigi jie žudė (kitus) ir yra žudomi. Tai teisingas pažadas, įpareigojantis Ji Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje) ir Korane. Ir kas yra teisingesnis savo susitarimui nei Allahas? Taigi džiaukitės sandoriu, kurį sudarėte. Tai yra didžiausia sėkmė.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى
التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ
فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنْ
اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ
بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا حُجْرٍ مُرَارٍ فَأَنَّهُارٍ بِهِ
فِي نَارٍ جَهَنَّمَ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي
قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ
يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ
مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنَيْعِكُمُ الَّذِي
بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

112. (Tikintieji, kurių gyvybes Allahas nusipirko yra) tie, kurie atsigręžia į Allahą atgailoje (nuo daugiadienvystės ir veidmainystės ir t.t.), kurie garbina (Jį), kurie šlovina (Jį), kurie pasninkauja (arba išeina vardan Allahο), kurie lenkiasi (maldoje), kurie sukniumba (maldoje), kurie įsako (žmonėms) Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsakė) ir draudžia (žmonėms) Al-Munkar (t. y. netikėjimą, visų rūšių daugiadienvystę ir visa, ką islamas uždraudė), ir kurie laikosi Allahο nustatytų ribų (daro tai, ką Allahas įsakė ir susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė). Ir perduokite geras žinias tikintiesiems.

113. (Nedera) Pranašui ir tiems, kurie tiki,
prašyti Allaho Atleidimo Mušrikūn
(daugiadieviams, stabmeldžiams, pagonims,
netikintiesiems Allaho Vienumą), net jei jie
būtų iš giminaičių, po to, kai jiems tapo
aišku, kad jie yra Ugnies gyventojai (nes jie
mirė netikėdami).

114. Ir Ibrahimo (Abraomo) maldavimas (Allaho) atleidimo savo tėvui buvo tik dėl pažado, kurį jis [Ibrahimas (Abraomas)] davė jam (savo tėvui). Tačiau kai jam [Ibrahimui (Abraomui)] tapo aišku, kad jis (jo tėvas) yra Allaho priešas, jis atsiribojo nuo jo. Iš tiesų Ibrahimas (Abraomas) buvo Lauva (tas, kuris nuolankiai maldauja Allaho, garbina Jį ir dažnai Jį prisimena) ir buvo pakantus.

115. Ir Allahas niekada nepaklaidins žmonių po to, kai Jis juos išvedė (į teisingą kelią), iki tol, kol Jis išaiškins jiems tai, ko jie turėtų vengti. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

116. Iš tiesų, Allahas! Jam priklauso dangų ir Žemės karalystė, Jis suteikia gyvenimą ir Jis sukelia mirtį. Ir be Allaho jūs neturite nei Vali (gynėjo arba globėjo), nei padėjėjo.

التَّائِبُونَ الْعَبْدُونَ الْحَمِيدُونَ
الْمُسَبِّحُونَ الرَّكَّاعُونَ السَّاجِدُونَ
الْمُؤْمِنُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِيْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى
قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٣٦﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ
مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allahas atleido Pranašui (ﷺ), Muhadžirūn (musulmonams išėiviams, kurie paliko savo namus ir atvyko į Mediną) ir Ansar (Medinos musulmonams), kurie sekė juo (Muchammedu ﷺ) nelaimių metu (Tabūk žygio metu), po to, kai dalies jų širdys beveik nuklydo (nuo Teisingo Kelio), tačiau Jis priėmė jų atgailą. Iš tiesų, Jis jiems visiškai Geranoriškas, Gailestingiausiasis.

118. Ir (Jis taip pat atleido) trims [nepriėjusiems prie Tabūk žygio, kurių reikalą (Pranašas ﷺ) atidėjo] (dėl Allaho Sprendimo) iki tol, kol jiems žemė, plati kokia ji yra, buvo susiaurinta ir jie patys sau buvo susiaurinti, ir jie suvokė, kad nėra pabėgimo nuo Allaho ir nėra prieglobsčio, tik pas Jį. Tada, Jis atleido jiems (priėmė jų atgailą), kad jie maldautų Jo atleidimo [atgailautų (Jam)]. Iš tiesų, Allahas yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Gailestingiausiasis.

119. O jūs, kurie tikite! Bijokite Allaho ir būkite su tais, kurie yra teisingi (žodžiais ir veiksmais).

120. Nederėjo Medinos žmonėms ir beduinams iš kaimynystės likti Allaho Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) užnugaryje (kai buvo kovoama vardan Allaho) ir (nederėjo jiems) teikti pirmenybę savo pačių gyvybėms vietoj jo gyvybės. Tai todėl, kad nei jie kenčia troškulį, nei nuovargį, nei alkį vardan Allaho, nei jie imasi kokių priemonių sukelti netikinčiųjų pyktį, nei sukelti priešui kokių nors nuostolių, bet tai užrašyta į jų sąskaitą kaip teisingas darbas. Iš tiesų, Allahas nešvaisto Al-Muhsinūn atlygio. [3]¹

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا
ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا
مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيُتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ
الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَفَلُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ
مَوْطِئًا يَعِظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَقَالُونَ مِنْ
عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا لَا كُيِّبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ
صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

¹ [3] Muhsinūn: gera darantieji, t. y. tie, kurie daro gerus darbus vien tik dėl Allaho, nesiekdami pasirodyti prieš kitus ar būti giriami ar išgarsėti ir t. t., ir jie daro juos pagal Allaho Pasiuntinio, Muchammedo ﷺ, Sunną (teisines tradicijas).

121. Nei jie leidžia ką nors (vardan Allaho) – mažai ar daug – nei peržengia slėnį, bet tai užrašyta į jų sąskaitą, kad Allahas atlygins jiems geriausiu už tą, ką jie darydavo (t. y. Allahas atlygins už jų gerus darbus pagal jų geriausių darbų, kuriuos darydavo geriausiu būdu, atlygi). [4]¹

122. Ir ne (nedera) tikintiesiems eiti kovoti (džihad) visiems kartu. Iš kiekvienos jų kariuomenės, tik dalis turi išeiti, kad tie (kurie lieka užnugaryje) gautų (islamo) religinius pamokymus ir kad jie perspėtų savo žmones, kai jie pas juos grįš, kad jie saugotųsi (blogio).

123. O jūs, kurie tikite, kovokite su tais netikinčiaisiais, kurie jums artimi, ir leiskite jiems patirti jūsų šiurkštumą. Ir žinokite, kad Allahas yra su tais, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji – žr. ają 2:2).

124. Ir kaskart, kai nusileidžia sūra (Korano skyrius), kai kurie iš jų (veidmainių) sako: „Kieno iš jūsų Tikėjimas išsaugo dėl jos?“ O tiems, kurie tiki, ji padidino jų Tikėjimą ir jie džiaugiasi.

125. Tačiau tiems, kurių širdyse (abejonės, netikėjimo ir veidmainystės) liga, ji pridės įtarimą ir dvejonę dėl jų įtarimo, netikėjimą ir abejonę. Ir jie miršta būdami netikinčiaisiais.

126. Argi nemato jie, kad yra išbandomi kartą arba du kasmet (skirtingomis nelaimėmis, ligomis, badu)? Ir vis tiek, jie neatsigręžia į atgailavimą, anei išmoksta pamoką (iš to).

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَنْقُطُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ
لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ
يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ
غِلَظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ
أَئِنَّكُمْ زَادَتْهُ هِذِهِ ءِيمَنًا فَأَمَّا الَّذِينَ
ءَامَنُوا فَرَّادَتْهُمْ ءِيمَنًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

¹ [4] Islamas sunaikina visus buvusius blogus darbus, kaip ir išsikėlimas (vardan Allaho) bei Hadžas (piligriminė kelionė į Mekką). (Sahih Muslim, 1 tomas, 52 skyrius, 18 p.).

127. Ir kaskart, kai nusileidžia sūra (Korano skyrius), jie žiūri vienas į kitą (sakydami): „Ar kas nors tave mato?“ Tada jie nusigręžia. Allahas nugręžė jų širdis (nuo šviesos), nes jie yra žmonės, kurie nesupranta.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ هَلْ يَرَىٰكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ
أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Iš tiesų, atėjo pas jus Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) iš jūsų pačių tarpo (t. y. kurį jūs gerai žinote). Jį liūdina, jei jūs patirtumėte kokią nors skriaudą ar sunkumą. Jis (Muchammedas ﷺ) nerimauja dėl jūsų (kad jūs būtumėte teisingai vedami, atgailautumėte Allahui ir maldautumėte Jo atleisti ir dovanoti už jūsų nuodėmes tam, kad įžengtumėte į Rojų ir būtumėte išgelbėti nuo Pragaros Ugnies bausmės). Tikintiesiems (jis ﷺ yra) užjaučiantis, malonus ir gailestingas.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Tačiau jei jie nusigręžia, sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahas yra pakankamas man. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį). Juo aš pasitikiu ir Jis yra Galingojo Sosto Viešpats.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

Jona يونس

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam. Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai Knygos (Korano) Al-Hakim [1] eilutės.¹

2. Argi tai stebuklas žmonijai, kad Mes atsiutėme Mūsų Apreiškimą žmogui iš jų pačių tarpo (t. y. Pranašui Muchamedui ﷺ) (sakant): „Perspėk žmoniją (dėl būsiančios kančios Pragare) ir perduok geras žinias tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pranašą Muchamedą ﷺ), kad jie pas savo Viešpatį turės atlygį už savo gerus darbus?“ (Tačiau) netikintieji sako: „Tai tikrai akivaizdus burtininkas (t. y. Pranašas Muchammedas ﷺ ir Koranas)!“

3. Tikrai, jūsų Viešpats yra Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per šešias Dienas ir tada pakilo virš (istava) Sosto (iš tiesų tokiu būdu, kuris pritinka Jo Didybei), tvarkydamas visų reikalus. Joks tarpininkas (negali maldauti ko nors Jo), išskyrus tik su Jo Leidimu. Tai – Allahas, jūsų Viešpats. Taigi garbinkite Jį (Vienintelį). Tada, argi jūs neatsiminsite?

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَيِّنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِדْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَافِعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

¹ [1] Al-Hakim: parodantis leistinus ir neleistinus dalykus, paaiškinantis Allaho (Dieviškuosius) Įstatymus žmonijai, vedantis juos į amžinąją laimę, įsakymas jiems sekti tikruoju islamiškuoju monoteizmu – negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį, kas išves juos į Rojų ir išgelbės juos nuo Pragaro.

4. Pas Jį jūsų visų sugrįžimas. Allaho Pažadas yra teisingas. Tai Jis, Kuris pradeda kūrimą ir tada jį pakartos, kad Jis apdovanotų teisingumu tuos, kurie tikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus darbus. Tačiau tie, kurie netikėjo, turės verdančių skysčių gėrimą ir skausmingą kančią, nes jie netikėdavo.

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
إِنَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

5. Tai Jis, Kuris padarė saulę spinduliuojančiu daiktu ir mėnulį kaip šviesą ir atmatavo jam tarpsnius tam, kad žinotumėte metų skaičių ir apskaičiavimui. Allahas sukūrė tai tik teisingai. Jis detaliai paaiškina Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) žmonėms, kurie turi žinių.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً
وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ
ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

6. Iš tiesų, nakties ir dienos kaitoje ir visame, ką Allahas sukūrė danguose ir žemėje, yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t.t.) tiems žmonėms, kurie vykdo savo pareigą Allahui ir labai Jo bijo.

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

7. Iš tiesų, tie, kurie nelaukia savo susitikimo su Mumis, ir yra patenkinti gyvenimu dabartiniame pasaulyje, ir tie, kurie yra neatidūs mūsų Ajat (įrodymams, įkalčiams, eilutėms, pamokoms, ženkams, apreiškimams ir t.t.),

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأْنَوْا بِهَا وَالَّذِينَ
هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

8. Tie – jų buveinė bus Ugnis, dėl to, ką jie įgydavo.

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

9. Iš tiesų, tie, kurie tiki, [2] ir daro teisingus darbus, jų Viešpats išves juos teisingai per jų Tikėjimą. Po jais tekės upės Džiaugsmo Soduose (Rojuje).¹

10. Jų maldavimas ten bus Subhanaka Allahuma (Garbė Tau, Allahai!) ir Salam (taika, ramybė nuo blogio) bus jų pasisveikinimai ten (Rojuje)! O jų maldavimo pabaiga bus Al-Hamdu Lillahi Rabbil-Alamyn [Visa šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui].

11. Ir jei Allahas paskubintų žmonijai blogį (kurio jie prašosi sau ir savo vaikams, kai yra supykę), taip pat kaip Jis paskubina jiems gėrį (kurio jie maldauja), tai jie pražūtų. Taigi Mes paliekame tuos, kurie nesitiki savo susitikimo su Mumis jų nusidėjime, klajojančius akiai pasilinksminime.

12. Ir kai žmogų užklumpa bėda, jis šaukiasi Mūsų, gulėdamas ant savo šono ar sėdėdamas ar stovėdamas. Tačiau kai Mes pašaliname jo bėdą nuo jo, jis eina toliau taip, lyg niekada Mūsų nesišaukęs dėl jį užklupusios bėdos! Tokiu būdu tai atrodo teisinga Musrifūn [3] tai, ką jie darydavo.¹¹

13. Ir iš tiesų, Mes sunaikinome kartas iki jų, kai jie blogai elgėsi, nepaisant to, kad jų Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, tačiau jie nebuvo tokie, kad patikėtų! Taip Mes atsilyginame žmonėms, kurie yra Mudžrimūn (netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعَوْنُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَحَيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ
أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

*وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ
أَجْلُهُمْ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُعَيْنِهِمْ يَعْصُونَ ﴿١١﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِحَيْثِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَّمْ
يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْمُتْسِرِّفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

¹ [2] kurie tiki Allaho Vienumą pagal šešis Tikėjimo ramsčius, t. y. tikėti Allahą, Jo Angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius, Prikėlimo Dieną ir Al-Kadar (Dieviškąjį Išankstinį Nulėmimą) – islamiškąjį monoteizmą.

¹¹ [3] Musrifūn: tie, kurie neigė Allahą ir Jo Pranašus bei peržengė Allaho nustatytas ribas, darydami visų rūšių nusikaltimus ir nuodėmes.

14. Tada Mes padarėme jus įpėdiniais po jų, kartas po kartų žemėje, kad Mes pamatytume, kaip jūs dirbsite.

ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلَائِفَ فِي الْاَرْضِ
مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Ir kai Mūsų aiškios Eilutės recituojamos tiems, kurie nesitiki savo susitikimo su Mumis, jie sako: „Atnešk mums Koraną, kitą nei šis, arba pakeisk jį.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ne man pakeisti jį pagal savo paties norą. Aš tik seku tuo, kas man apreiškiama. Iš tiesų, aš bijau Didžiosios Dienos (t. y. Prikėlimo Dienos) kančios, jei nepaklusčiau savo Viešpačiui.“

وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ ءَايٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْا لِقَاءَنَا اَنْتَ بِقُرْءَانٍ
غَيْرِ هٰذَا اَوْ بَدَّلَهٗ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْ
اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ اِنْ اَتَّبِعُ
اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّ اِنْ اِخَافُ اِنْ
عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾

16. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei Allahas būtų panorėjęs taip, aš nebūčiau jums to recitavęs, nei Jis būtų padaręs tai žinoma jums. Iš tiesų, aš buvau tarp jūsų visą gyvenimą prieš tai. Argi jūs neturite proto?“

قُلْ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُمْ عَلَيْهِمْ
وَلَا اَدْرٰكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ
عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Taigi kas elgiasi blogiau nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą arba neigia Jo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.)? Tikrai, Mudžrimūn (nusikaltėliai, nusidėjėliai, netikintieji ir daugiadiėviai) niekada nebus sėkmingi!

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Ir jie garbina šalia Allah'o daiktus, kurie nei jiems kenkia, nei duoda naudos ir sako jie: „Tai yra mūsų tarpininkai su Allahu.“ Sakyk: „Ar jūs sakote Allahui tai, ko Jis nežino danguose ir žemėje?“ Garbinamas ir išaukštintas yra Jis virš viso to, ką jie priskiria (Jam) kaip partnerius!“

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ
هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ
اَنْتَبِهُوْا اِلَى اللّٰهِ يَمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ سُبْحٰنَهٗ
وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Žmonija buvo tik viena bendruomenė (t. y. sekė viena religija – islamiškuoju monoteizmu), tada jie išsiskyrė (vėliau). Ir jei ne Žodis, kurį prieš tai paskelbė Jūsų Viešpats, tarp jų būtų išspręsta viskas, dėl ko jie išsiskyrė.

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١١﴾

20. Ir jie sako: „Kaip yra, kad joks ženklas nėra jam atsiunčiamas iš Jo Viešpaties?“ Sakyk: „Nematoma priklauso Allahui Vieninteliui, taigi laukite, iš tiesų, aš esu su jumis tarp tų, kurie laukia (Allaho Sprendimo).“

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. Ir kai Mes leidžiame žmonijai paragauti gailėstingumo po kokių nors išstikusių nelaimių, štai! Jie imasi kurti sąmokslus prieš Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.)! Sakyk: „Allahas yra daug Greitesnis planuodamas!“ Iš tiesų, Mūsų Pasiuntiniai (angelai) įrašo viską, ką jūs planuojate.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ
ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي
ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

22. Jis yra Tas, Kuris leidžia jums keliauti žeme ir jūra, ligi kol jūs esate laivuose, ir jie plaukia jais esant palankiam vėjui, ir jie yra laimingi juose. Tada prasideda audringas vėjas ir bangos pasiekia juos iš visų pusių ir jie mano esantys apsupti ten. Tada jie maldauja Allaho, išgrynindami savo Tikėjimą dėl Jo Vienintelio (sakydami): „Jei Tu (Allahai) išneši mus iš to, mes tikrai būsim iš dėkingųjų.“

هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ
بِهِمْ يَرِيحُ طَيِّبَةً وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا
رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَاهُ
مِنْ هَٰذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

23. Tačiau kai Jis išneša juos, štai! Jie neteisingai maištauja (nepaklūsta Allahui) žemėje. O žmonija, jūsų maištavimas (nepaklusnumas Allahui) yra tik prieš jus pačius, - trumpalaikis pasimėgavimas šiuo žemiškuoju gyvenimu, tada (pabaigoje) pas Jį yra jūsų sugrįžimas, ir Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.

فَلَمَّا أَجَبْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ
إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Iš tiesų, (šio) žemiškojo gyvenimo panašumas yra į vandenį (lietų), kurį Mes nuleidžiame iš dangaus. Taigi dėl jo pakyla susimaišęs žemės derlius, iš kurio maitinasi žmonės ir galvijai. Ir kol žemė yra padengta savo puošmenomis ir yra išgražinta, ir jos žmonės galvoja, kad jie turi pilną teisę ją tvarkyti, Mūsų Įsakymas pasiekia ją naktį arba dieną ir Mes padarome ją kaip švariai nušienautą derlių, taip lyg vakar ji nė nevežėjo! Tokiu būdu Mes detalai aiškiname Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, įstatymus ir t.t.), žmonėms, kurie apmąsto.

25. Allahas kviečia į Taikos Namus (t. y. Rojų, priimant Allaho islamiškojo monoteizmo religiją, ir darant teisingus darbus ir laikantis atokiai nuo daugiadienvystės ir blogų darbų) ir teisingai veda tuos, kuriuos Jis nori, į Teisingą Kelią.

26. Tiems, kurie darė gera, yra geriausias (atlygis, t. y. Rojus) ir dar daugiau (t. y. turėti garbę pažvelgti į Allaho ﷻ Veidą). Nei tamsuma, nei dulkės, nei žeminanti gėda neuždengs jų veidų. Jie yra Rojaus gyventojai, jie gyvens ten amžinai.

27. O tie, kurie užsitarnavo blogus darbus, atlygis už blogą darbą yra panašus į jį, ir žeminanti gėda uždengs juos (jų veidus). Neturės jie jokio gynėjo prieš Allahą. Jų veidai bus uždengti kaip ir buvo su gabalais iš nakties tamsos. Jie yra Ugnies gyventojai, jie gyvens ten amžinai.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَآخَضَلَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَأُزْخِنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
غَلِيظًا أَتْنَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا
فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ
بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

*لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا
يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ
يَمْثِلُهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ir Tą Dieną, kai Mes surinksime juos visus kartu, tada Mes sakysime tiems, kurie priskyrė Mums partnerius garbinime: „Stokite į savo vietą! Jūs ir jūsų partneriai (kuriuos jūs garbindavome žemiškajame gyvenime).“ Tada Mes atskirsime juos, ir jų (taip vadinami Allaho) partneriai sakys: „Tai ne mus jūs garbindavote.“

29. „Taigi pakankamas yra Allahas kaip liudytojas mums ir jums, kad mes iš tiesų nieko nežinojome apie tai, kad jūs mus garbinote.“

30. Antai! Kiekvienas asmuo sužinos (tiksliai), ką jis įgijo prieš tai, ir jie bus gražinti pas Allahą, jų teisingąjį Maula (Viešpatį), ir jų išgalvotos netikros dievybės išnyks nuo jų.

31. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas aprūpina jus iš dangaus ir žemės? Arba kam priklauso girdėjimas ir matymas? Ir kas išima gyvybę iš mirusiųjų ir išima mirusiuosius iš gyvųjų? Ir kas tvarko visus reikalus?“ Jie sakys: „Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs tada nebijosite Allaho baismės (už priskyrimą Allahui priešininkų garbinime)?“

32. Toks yra Allahas, jūsų Viešpats teisingas. Taigi po tiesos, kas dar gali būti, išskyrus klaidą? Kaip jūs tada esate apgręžti?

33. Tokiu būdu jūsų Viešpaties Žodis yra pateisintas prieš tuos, kurie maištauja (nepaklūsta Allahui), kad jie netikės (Allaho Vienumą ir Muchammedą ﷺ kaip Allaho Pasiuntinį).

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَرَأَيْنَا بَيْنَهُمُ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

هَذَا لِكِ تَبْلُو كُلِّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّعْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

34. Sakyk: „Ar tarp jūsų (taip vadinamų Allaho) partnerių yra toks, kuris pradeda kūrybą ir tada ją pakartoja?“ Sakyk : „Allahas pradeda kūrybą ir tada Jis tai pakartoja. Taigi kaip jūs esate paklaidinti (nuo tiesos)?“

35. Sakyk: „Ar tarp jūsų (taip vadinamų Allaho) partnerių yra toks, kuris išveda į tiesą?“ Sakyk: „Tai Allahas, Kuris išveda į tiesą. Argi tada vertingiau sekti Tuo, Kuris išveda į tiesą, ar tuo, kuris (pats) neranda teisingo vedimo, nebent yra teisingai vedamas? Taigi, kas jums? Kaip jūs manote?“

36. Ir dauguma iš jų neseka niekuo, tik spėlionėmis. Iš tiesų, spėlionės negali duoti jokios naudos tiesai. Iš tiesų, Allahas yra Visa Suvokiantis apie tai, ką jie daro.

37. Ir šis Koranas nėra toks, kuris galėtų kada nors būti sukurtas kieno nors kito, nei Allaho (dangų ir žemės Viešpaties). Tačiau tai yra (apreiškimo) patvirtinimas, kuris buvo prieš jį [t. y. Tauratas (Tora), ir Indžylis (Evangelija)], ir pilnas Knogos (t. y. įstatymų, paskelbtų žmonijai) paaiškinimas – kuriame nėra jokių abejonių – nuo Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties.

38. Arba jie sako: „Ar jis (Muchammedas ﷺ) ji suklastojo?“ Sakyk: „Pateikite tada sūrą (skyrių) kaip šis ir šaukitės bet ko, ko tik galite, šalia Allaho, jei sakote tiesą!“

39. Ne, jie nusišėpė žinias, kurių jie negalėjo suvokti ir kas dar nebuvo išpildyta (t. y. jų bausmė). Taip tie, buvę prieš juos, nusišėpė. Tada pažiūrėkite, kokia buvo Zalimūn (daugiadiėvių ir nusidėjėlių) pabaiga!

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوُ
الْحَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُ
الْحَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتُمْ تَوَكُّوْنَ ﴿٣٤﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يَتَّبَعَ أَمَّنْ
لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ
لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا
يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

40. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie tuo tiki. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie tuo netiki. Ir jūsų Viešpats yra Visa Suvokiantis apie Mufsidūn (bloga darančiuosius, melagius).

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

41. Ir jei jie neigia tave, sakyk: „Man – mano poelgiai, o jums – jūsų poelgiai! Jūs nekalti dėl to, ką aš darau, ir aš nekaltas dėl to, ką jūs darote!“

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

42. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie klausosi tavęs, bet argi tu gali priversti kurčiąjį girdėti – nors jie ir nesupranta?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

43. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie žiūri į tave, bet argi gali išvesti (į teisingą kelią) akląjį – nors jie ir nemato?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Iš tiesų, Allahas neklaidina žmonijos niekame, tačiau žmonija klaidina pati save.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Ir Tą Dieną, kai Jis surinks (prikels) juos kartu, (bus) lyg jie neviešėjo (šio pasaulio gyvenime ir kapuose), tik vieną dienos valandą. Jie atpažins vienas kitą. Pražuvę tikrai bus tie, kurie neigė Susitikimą su Allahu ir nebuvo teisingai vedami.

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

46. Ar Mes parodytume tau (tavo gyvenimo metu, Muchammedai ﷺ) šiek tiek iš to, ką Mes pažadame jiems (kančią), ar Mes priverstume tave mirti – vis tiek Mums priklauso jų sugrįžimas ir dar daugiau, Allahas yra Liudytojas to, ką jie darydavo.

وَإِنَّا لُرَبُّنَا الَّذِي يُعَذِّبُهُمْ وَأَوْتَوْقَيْنَاكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

47. Ir kiekvienai Ummi (bendruomenei arba tautai) yra Pasiuntinys. Kai jų Pasiuntinys ateis, jų reikalai bus sprendžiami teisingai, ir jie nebus skriaudžiami.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ir jie sako: „Kada bus šis pažadas (kančia arba Prikélimo Diena), jei sakai tiesą?“

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš neturiu galios pakenki ar gauti pats naudos sau, išskyrus tai, ką Allahas panorės. Kiekvienai Ummai (bendruomenei arba tautai) yra paskirtas terminas, kai jų terminas ateina, nei jie gali jį atidėti, nei gali jie paskubinti jį valanda (ar momentu).“ (Tafsir Al-Kurtubi).

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِيرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَفِيدُونَ ﴿٤٩﴾

50. Sakyk: „Pasakykite man, jei Jo kančia ateitų pas jus naktį ar dieną, kurią jos dalį Mudžrimūn (netikintieji, daugiadiiviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai) paskubintų?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّخَذْتُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Ar tada kai tai iš tiesų įvyks, jūs tuo patikėsite? Ką? Dabar (jūs tikite)? Ir jūs (kadaise) siekdavote ją paskubinti!“

أَتُمِّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ وَعَلَّرْنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

52. Tada bus pasakyta tiems, kurie nuskriaudė save: „Ragaukite jūs amžinos kančios! Ar jums atlyginta išskyrus už tai, ką jūs įgydavote?“

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

53. Ir jie prašo tavęs (Muchammedai ﷺ) pranešti jiems (sakydami): „Ar tai tiesa (t. y. kančia ir Valdandos, Prikélimo Dienos, įvykimas)?“ Sakyk: „Taip, Prisiekiu savo Viešpačiu! Tai visiška tiesa ir jūs negalite nuo jos pabėgti!“

*وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلٌ أَمْ وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

54. Ir jei kiekvienas žmogus, kuris klydo (netikėdamas Allahą ir garbindamas kitus šalia Allaho), turėtų viską, kas yra žemėje, ir siektų tuo save išpirkti (tai nebus priimta iš jo), ir jie jaustų apgailestavimą savo širdyse, kai pamatys kančią, ir jie bus teisiami teisingai ir nebus jiems jokios skriaudos.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فُتِدَتْ بِهِ وَأُسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

55. Nėr abejonės, iš tiesų, viskas, kas yra danguose ir žemėje, priklauso Allahui. Nėr abejonės, iš tiesų Allahas Pažadas yra tiesa. Tačiau dauguma iš jų nežino.

56. Tai Jis, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį, ir pas Jį jūs (visi) sugrįšite.

57. O žmonija, atėjo pas jus geras patarimas nuo jūsų Viešpaties (t. y. Koranas, įsakantis visa, kas gera, ir uždraudžiantis visa, kas bloga), ir gydymas tam (neišmanymo, abejonės, veidmainystės ir nesutarimų ligai), kas yra jūsų krūtinėse, - teisingas vedimas ir gailestingumas (paaiškinantis leistinus ir neleistinus dalykus) tikintiesiems.

58. Sakyk: „Allahas Dosnumu ir Jo Gailestingumu (t. y. islamu ir Koranu) – lai jie džiaugiasi.“ Tai geriau nei tai, kokį (turta) jie susikraus.

59. Sakyk (Muchammedai ﷺ tiems daugiadiėvams): „Pasakykite man, kokį aprūpinimą Allahas nuleido jums! O jūs padarėte jį leistinu ir neleistinu.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar Allahas leido jums (taip daryti), ar jūs sukuriate melą apie Allahą?“

60. Ir ką galvoja tie, kurie sukuria melą apie Allahą, Prikėlimo Dieną? [t. y. ar jie galvoja, kad jiems bus atleista? Ne, jie gaus amžiną bausmę Pragaros Ugnyje]. Iš tiesų, Allahas yra kupinas Dosnumo žmonijai, tačiau dauguma iš jų yra nedėkingi.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِدَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن
رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَلًا قُلْ
أَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

61. Nei tu (Muchammedai ﷺ) atlieki kokį poelgį ar parecituoji dalį Korano, nei jūs (žmonija) atliekate kokį poelgį (gerą ar blogą), kuriam Mes esame Liudytojai, kai jūs tai darote. Ir niekas nėra paslėpta nuo jūsų Viešpaties (tokio dydžio kaip) atomo ar mažos skruzdės) svorio žemėje arba danguje. Tiek tai, kas yra mažesnis nei tai, tiek tai, kas yra didesnis nei tai, yra (užrašytas) Aiškiame Įrašė. (Tafsir At-Tabari)

62. Nėr abejonės, iš tiesų Allaho Aulija [t.y. tie, kurie tiki Allaho Vienumą ir labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė), ir labai myli Allahą (atlieka visus gerus darbus, kuriuos Jis įsakė)], nebus jiems baimės anei jie liūdės.

63. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir labai bijodavo Allaho (susilaikydami nuo blogų darbų ir nuodėmių ir darydami gerus teisingus darbus).

64. Jiems – geros žinios dabartinio pasaulio gyvenime (t. y. per gerus pačio asmens matomus sapnus arba parodytus kitiems), ir Amžinybėje. Jokio pokyčio negali būti Allaho Žodžiuose. Tai iš tiesų didžiausia sėkmė.

65. Ir lai jų kalba neliūdina tavęs (Muchammedai ﷺ), nes visa galia ir garbė priklauso Allahui. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

66. Nėr abejonės, iš tiesų Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir tie, kurie garbina ir šaukiasi kitų šalia Allaho, iš tikrųjų jie seka ne (taip vadinamais Allaho) partneriais, jie seka tik spėlionėmis ir jie kuria melus.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ
مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا
كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا
أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ
هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّلْمَ وَإِنَّهُمْ لَآ يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

67. Jis yra Tas, Kuris paskyrė jums naktį, kad jos metu pailsėtumėte, ir dieną, kad viskas (jums) būtų matoma. Iš tiesų, tame yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t.t.) žmonėms, kurie klausio (t. y. tie, kurie giliai apmąsto).

68. Jie (judėjai, krikščionys ir pagonys) sako : „Allahas pagimdė sūnų (vaikus).“ Garbė Jam! Jis yra Turtingas (Laisvas nuo bet kokių poreikių). Jo yra viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Neturite jūs tam jokios teisės. Argi jūs sakote apie Allahą tai, ko nežinote?

69. Sakyk: „Iš tiesų, tie, kurie kuria melą apie Allahą, niekada nebus sėkmingi“

70. (Trumpalaikis) malonumas šiame pasaulyje! O tada pas Jį bus jų sugrįžimas, tada Mes priversime juos paragauti žiauriausią kančią, nes jie netikėdavo [Allahą, neigdavo Jo Pasiuntinius, neigdavo ir abejodavo Jo Ajat (įrodymais, ženklais, eilutėmis, t.t.)].

71. Ir parecituok jiems Nūho (Nojaus) naujienas. Kai jis sakė savo žmonėms: „Mano žmonės, mano pasilikimas (su jumis) ir mano priminimas (jums) apie Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) yra sunkus jums, tada aš pasitikiu Allahu. Taigi kurkite savo sąmokslus, jūs ir jūsų partneriai, ir neleiskite, kad jūsų sąmokslai keltų jums abejones. Tada paskirkite savo bausmę man ir neduokite man atsikvėpti.

72. „Tačiau jei jūs nusigręšite, tada aš neprašiau jūsų jokio atlygio. Mano atlygis yra tik iš Allaho. Ir man buvo įsakyta būti iš musulmonų tarpo (t. y. tų, kurie paklūsta Allaho Valiai).“

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَقْتُرُونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

*وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَفْقَهُمْ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عُقْبَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٧١﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَامِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Jie neigė jį, tačiau Mes išnešėme jį ir tuos, kurie buvo su juo, į laivą, ir Mes padarėme juos kartomis, pakeičiančiomis vienas kitą, kai Mes nuskandinome tuos, kurie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.). Tada pažiūrėkite kokia pabaiga buvo tų, kurie buvo įspėti.

74. Tada po jo Mes siuntėme Pasiuntinius jų žmonėms. Jie nešė jiems aiškius įrodymus, tačiau jie netikėdavo tuo, ką jie jau atmetė prieš tai. Taigi Mes užantspaudavome nusidėjėlių (tų, kurie netiki Allaho Vienumą ir nepaklūsta Jam) širdis.

75. Tada po jų Mes siuntėme Mūsą (Možę) ir Harūną (Aroną) Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems su Mūsą Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.). Tačiau jie elgėsi išdidžiai ir buvo Mudžrimūn (netikintieji, nusidėjėliai, daugiadiaviai, nusikalėliai) liaudis.

76. Taigi kai pas juos atėjo tiesa iš Mūsų, tie sakė: „Tai iš tiesų aiški magija.“

77. Mūsa (Možė) sakė: „Ar jūs (tai) sakote apie tiesą, kai ji atėjo pas jus? Ar tai magija? Tačiau burtininkai niekada nebus sėkmingi.“

78. Jie sakė: „Ar tu atėjai pas mus, kad nugręžtum mus nuo to (Tikėjimo), kuriuo mes radome savo tėvus sekančius, ir kad judu turėtumėte didybę žemėje? Mes neketiname patikėti judvejais!“

79. Ir Firaun (Faraonas) tarė: „Atveskite man kiekvieną gerai nusimanantį burtininką.“

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي
الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَيْهِ وَأَعْرَفْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَنَظَرُ كَيْفَ
كَانَ عَقِبُهُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ
الْمُفْتِنِينَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ
إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَنَحْنُ لَكُمْ
الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ
عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

80. Ir kai burtininkai atvyko, Mūsa (Mozė) tarė jiems: „Meskite tai, ką norite mesti!“

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى
الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٨٠﴾

81. Tada, kai jie išmetė, Mūsa (Mozė) tarė: „Tai, ką jūs pateikėte, yra burtininkavimas. Allahas be abejonės padarys tai be jokio efekto. Iš tiesų, Allahas nepadaro teisingais Al-Mufsidūn (bloga darančiųjų, ištvirkėlių) darbu.“

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ
السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

82. „Ir Allahas įrodys ir padarys aiškia tiesą Savo Žodžiais, tačiau dauguma Mudžrimūn (nusikaltėlių, netikinčiųjų, daugiadiėvių, nusidėjėlių) gali (to) nekęsti.“

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Tačiau niekas nepatikėjo Mūsa (Moze) išskyrus jo žmonių palikuonys, dėl Firauno (Faraono) ir jo vyriausiųjų baimės, kad jie jų nepersekiotų. Ir iš tiesų, Firaun (Faraonas) buvo išdidus tironas žemėje, jis buvo iš tiesų vienas iš Musrifūn (daugiadiėvių, nusidėjėlių ir prasižengėlių, tų, kurie palieka tiesą ir seka blogiu, ir daro visokias didžiąsias nuodėmes).

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِيَّةٌ مِّنْ
قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَإِيْهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الْمُفْرِسِينَ ﴿٨٣﴾

84. Ir Mūsa (Mozė) tarė : „Mano žmonės, jei jūs patikėjote Allahą, tada pasitikėkite Juo jei esate musulmonai (tie, kurie paklūsta Allaho Valiai).“

وَقَالَ مُوسَى يَاقَوْمُ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ
بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ
مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Jie tarė: „Allahu mes pasitikime. Mūsų Viešpatie, nepadaryk mūsų išbandymu žmonėms, kurie yra Zalimūn (daugiadiėviai ir nusidėjėliai) (t. y. neleisk jiems mūsų įveikti).“

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. „Ir išgelbėk mus Savo Gailestingumu nuo netikinčiųjų žmonių.“

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. Ir Mes apreiškėme Mūsai (Mozei) ir jo broliui (sakydami): „Suteik buveines savo žmonėms Egipte, ir padaryk buveines jūsų garbinimo vietomis, ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir perduok geras žinias tikintiesiems.“

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

88. Ir Mūsa (Mozė) tarė: „Mūsų Viešpatie, Tu iš tiesų suteikei Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems prabangą ir turtą šio pasaulio gyvenime. Mūsų Viešpatie, kad jie galėtų paklaiddinti žmones nuo Tavo Kelio. Mūsų Viešpatie, sunaikink jų turtą, ir suketink jų širdis, kad jie nepatikėtų, kol pamatys skausmingą kančią.“

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ
سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْذِ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى
يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

89. Allahas tarė: „Iš tiesų, judviejų maldavimas yra priimtas. Taigi judu laikykitės Tiesaus Kelio (t. y. toliau darykite gerus darbus ir skelbkite Allaho Žinią kantriai) ir neskite keliu tų, kurie nežino (tiesos, t. y. tikėti Allaho Vienumą ir taip pat tikėti Allaho Atlygi – Rojų).“

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا
فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَا سَبِيلَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. Ir Mes pernešėme Israelio (Izraelio) Vaikus per jūrą, o Firaun (Faraonas) su savo kariuomenėm sekė juos priespaudoje ir nesantaika iki tol, kol jį apėmė paskendimas ir jis tarė: „Aš tikiu, kad niekas negali būti garbinamas, išskyrus Jį (Allahą), Kurį Israelio (Izraelio) Vaikai tiki, ir aš esu vienas iš musulmonų (tų, kurie paklūsta Allaho Valiai).“

*وَجَوَرْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
وَعُدْوًا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَ الْغَرَقُ قَالَ
ءَاْمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَاْمَنْتُ
بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

91. Dabar (jūs tikite), kai atsisakydavote tikėti prieš tai, ir buvote jūs iš Mufsidūn (bloga darančiųjų, ištvirkėlių).

ءَاَلَعَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

92. Taigi šią dieną Mes išnešime tavo (mirusį) kūną (iš jūros), kad būtum ženklui tiems, kurie sekė paskui tave! Ir iš tiesų, daugybė iš žmonijos yra neatidūs Mūsų Ajat (įrodymams, įkalčiams, eilutėms pamokoms, ženklams, apreiškimams ir t.t.).

فَأَلَيَوْمَ نُنْجِيكَ بَدَنِكَ لَتَكُونُ لِمَنْ
خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ
عَنْ ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

93. Ir iš tiesų Mes įkurdinome Israelio (Izraelio) Vaikus garbingose buveinėse (Šam ir Misr), ir aprūpinome juos gerais daiktais, ir jie nesiginčijo iki tol, kol atėjo pas juos žinojimas. Iš tiesų, Allahas teis juos Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jie ginčydavosi.

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَورًا صَدَقِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ السَّمِيطِ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

94. Taigi, jei tu (Muchammedai ﷺ) abejoji dėl to, ką Mes apreiškėme tau (t. y. kad tavo vardas yra įrašytas Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje)), tada paklausk tų, kurie skaito Knygą [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] prieš tave. Iš tiesų, tiesa atėjo pas tave iš tavo Viešpaties. Taigi nebūk iš tų, kurie (tuo) abejoja. [4]¹

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

95. Ir nebūkite iš tų, kurie neigia Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), nes tada jūs būsite iš pralaimėtojų.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

96. Iš tiesų, tie, prieš kuriuos jūsų Viešpaties Žodis (Rūstybė) buvo patvirtintas, netikės.

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

97. Net jei kiekvienas ženklas ateitų pas juos, iki tol, kol jie pamatys skausmingą kančią.

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

98. Ar buvo koks nors miestas (bendruomenė), kuri patikėjo (po to, kai pamatė bausmę) ir kurios Tikėjimas (tuo metu) išgelbėjo ją (nuo bausmės)? (Atsakymas - ne vieno). Išskyrus Jūnus (Jono) žmones. Kai jie patikėjo, Mes panaikiname nuo jų gėdos kančią šio (dabartinio) pasaulio gyvenime ir leidome jiems kurį laiką pasidžiaugti.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا
إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا
كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

¹ [4] Žr. ają 2:76 ir ają 7:157 bei jos išnašą.

99. Ir jei jūs Viešpats panorėtų, tie, kurie žemėje, būtų patikėję visi kartu. Taigi, ar tu (Muchammedai ﷺ) tada priversi žmoniją tapti tikinčiaisiais?

100. Nė vienam žmogui neskirta patikėti, išskyrus Allaho Leidimu, ir Jis užsirūstins ant tų, kurie yra neatidūs.

101. Sakyk: „Pažiūrėkite į viską, kas yra danguose ir žemėje“, tačiau nei Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t.t.), nei perspėjimai duoda naudos tiems, kurie netiki.

102. Tad argi jie laukia (ko nors kito) jei ne (sunaikinimo) panašaus į dienas tų žmonių, kurie mirė prieš juos? Sakyk: „Tada laukite, aš (taip pat) su jumis tarp tų, kurie laukia.“

103. Tada (pabaigoje) Mes išgelbėjame Savo Pasiuntinius ir tuos, kurie tiki! Mūsų pareiga yra išgelbėti tikinčiuosius.

104. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Žmonija, jei jūs abejojate mano religija (islamui), tada (žinokite, kad) aš niekada negarbinsiu tų, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho. Tačiau aš garbinu Allahą, Kuris priverčia jus mirti, ir man įsakyta būti vienu iš tikinčiųjų.“

105. „Ir (man apreiškta): „Atgręžk savo veidą (Muchammedai ﷺ) visiškai į Hanifa religiją (islamiškąjį monoteizmą, t. y. negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį), ir niekada nebūk iš Mušrikūn (tų, kurie priskiria Allahui partnerius, daugiadieviai, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą ir tie, kurie garbina kitus šalia Allaho).“

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَجَعَلَ الْخَسَاسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلِ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْأَيَّاتُ وَالنَّذْرُ
عَنِ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ
الَّذِي يَتَوَفَّنَا وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

106. „Ir nesišauk šalia Allaho nieko, kas nei suteiks naudos tau, nei pakenks tau, tačiau jei (tuo atveju) taip darytum, tu tikrai būsi iš Zalimūn (daugiadiėvių ir nusidėjėlių).“

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Ir jei Allahas suteikia jums žalą, nėra nieko kito, kas galėtų ją pašalinti, tik Jis, ir jei Jis nori jums gero, nėra nieko, kas galėtų atstumti Jo Malonę, kurią Jis priverčia pasiekti tuos iš Savo vergų, kuriuos Jis nori. Ir Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ
لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

108. Sakyk: „O žmonija, dabar tiesa (t. y. Koranas ir Pranašas Muchammedas ﷺ) atėjo pas jus nuo jūsų Viešpaties. Taigi tas, kuris yra teisingai vedamas, jis daro tai dėl savo paties gero, o tas, kuris nuklysta, jis daro tai dėl savo paties praradimo. Ir aš nesu (paskirtas) jums Vakil (reikalų tvarkytojas priverčiantis jus sekti teisingu vedimu).“

قُلْ يَتَايَأُهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

109. Ir (Muchammedai ﷺ) sek apreiškimu, atsiųstu tau, ir būk kantrus iki Allahas priims sprendimą. Ir Jis yra Geriausias iš teisėjų.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

Hūdas هود

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. (Tai yra) Knyga, kurios Eilutės yra išstbulintos (visomis žinių prasmėmis) ir tada detaliai paaiškintos Vieno (Allaho), Kuris yra Visa Išmanantis, Visa Suvokiantis (apie viską).

2. (Sakymas) negarbinti nieko, tik Allahą. Iš tiesų, aš (Muchammedas ﷺ) esu jums nuo Jo perspėtojas ir gerų žinių nešėjas.

3. Ir (įsakymas jums): „Prašykite savo Viešpaties atleidimo, ir atsigręžkite į Jį atgailoje, kad Jis suteiktų jums gerą malonumą, paskirtam laikui, ir suteiktų Savo gausią Malonę kiekvienam malonės savininkui (t. y. tam, kuris padeda skurstantiems ir nusipelnusiems, fiziškai ir savo turtu, ar bent geru žodžiu). Tačiau jei jūs nusigręžiate, tada aš bijau jums Didžiosios Dienos (Prikélimo Dienos) kančios.

4. Pas Allahą yra jūsų sugrįžimas ir Jis Gali viską.

5. Nėr abejonės, sulankstė savo krūtines, kad galėtų pasislėpti nuo Jo. Iš tiesų, net kai jie užsidengia savo drabužiais, Jis žino, ką jie slepia ir ką jie atskleidžia. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie krutinių (giliausias paslaptis).

الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ
فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ
نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيَّ
يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

أَلَا إِنَّهُمْ يَمْتَنُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا
مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُبْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

6. Ir nėra žemėje jokio judančio (gyvo) kūrinio, kuriam nebūtų Allaho nustatytas jo aprūpinimas. Ir Jis žino jo buveinę ir jo indėlį (gimdoje, kape). Viskas yra Aiškioje Knygoje (Al-Lauh-Al-Mahfūz – Nulėmimų Knygoje, esančioje pas Allahą).

7. Ir Jis yra Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per šešias Dienas ir Jo Sostas buvo ant vandens, kad Jis galėtų išmėginti jus, kuris iš jūsų geriausias poelgiais. Tačiau jei tu sakysi jiems: „Jūs tikrai būsite prikelti po mirties“, tie, kurie netiki, tikrai sakys: „Tai niekas kitas, tik akivaizdi magija.“

8. Tačiau jei Mes atidėsime kančią jiems nustatytam laikui, jie tikrai sakys: „Kas ją užlaiko?“ Iš tiesų, tą dieną, kai ji pasieks juos, niekas nenukreips jos nuo jų, ir jie bus apsupti (arba įkris į) to, iš ko jie šaipėsi!

9. Ir jei Mes suteiksime žmogui Mūsų Gailestingumo skonį, ir tada atimsime jį iš jo, iš tiesų! Jis yra kupinas nevilties, nedėkingas.

10. Tačiau jei Mes leisime jam paragauti gera (skonį) po to, kai jį palietė blogis (skurdas ir bėdos), jis tikrai sakys: „Bėdos pasitraukė nuo manęs.“ Iš tiesų, jis yra džiūgaujantis ir pagyrūniškas (nedėkingas Allahui).

11. Išskyrus tuos, kurie rodo kantrybę ir daro gerus darbus – tie. Jų bus atleidimas ir didis atlygis (Rojus).

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ٦

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَكَيْفُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

12. Taigi galbūt tu (Muchammedai ﷺ) gali atsisakyti dalies to, kas yra tau apreikšta, ir kad tavo krūtinė jaučiasi suvaržyta dėl to, kad jie sako: „Kodėl jam nebuvo nuleisti turtai arba (kodėl) angelas neatėjo su juo?“ Tačiau tu tesi perspėjtojas. Ir Allahas yra Vakil (visų reikalų Tvarkytojas, Valdytojas, Globėjas) visiems daiktams.

13. Arba jie sako: „Jis (Pranašas Muchammedas ﷺ) suklastojo tai (Koraną).“ Sakyk: „Tada pateikite dešimt suklastotų sūrų (skyrių) panašių į tai, ir šaukitės visus, ką galite, nei Allahas (jums pagalbėti), jei kalbate tiesą!“

14. Jei tada jie tau neatsako, žinok tada, kad tai [Apreiškimas (šis Koranas)] yra nuleistas su Allaho Žinojimu ir kad La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis)! Ar jūs tada būsite musulmonai (tie, kurie paklūsta islame)?

15. Kas trokšta šio pasaulio gyvenimo ir jo blizgėjimo, jiems Mes sumokėsime pilnai (atlyginimus) už jų poelgius jame ir nebus jiems tame jokio sumažinimo.

16. Jie yra tie, kuriems Amžinybėje nėra nieko, tik Ugnis, ir bergždi yra poelgiai, kuriuos jie darė jame. Ir neturi jokio rezultato tai, ką jie darydavo.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَضَائِقَةٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَيلٌ ﴿١٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ
سُورٍ مِّثْلِهِ مَفَرَّتْ وَادْعُوا مَنِ
اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا
أُنْزِلَ بِهِمُ اللَّهُ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا
نُوفًا إِلَيْهِمْ أَعْمَلْنَاهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا
وَيَبْطُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Argi gali jie (musulmonai), kurie pasikliauja aiškiais įrodymais (Koranu) iš savo Viešpaties, ir kuriems liudytojas [Džibrilis (Gabrielius)] iš Jo recituoja (seka) tai (ar gali jie būti lygūs su netikinčiais). Ir prieš jį atėjo Mūsos (Mozės) Knyga, teisingas vedimas ir gailestingumas, jie tikėjo ja, tačiau tos grupės (judėjų, krikščionių ir visų kitų nemusulmonų tautų), kurios neigė jį (Koraną), - Ugnis bus jiems pažadėta susitikimo vieta. Taigi neabejok tuo (t. y. tie, kurie neigė Pranašą Muchammedą ﷺ ir taip pat neigė viską, ką jis atnešė iš Allaho. Iš tiesų, jie įžengs į Pragarą). Iš tiesų, tai tiesa iš jūsų Viešpaties, tačiau dauguma žmonijos netiki. [1]¹

18. Ir kas daro daugiau blogio, nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą. Tokie bus pristatyti priešais jų Viešpatį ir liudytojai sakys: „Tai tie, kurie melavo apie savo Viešpatį!“ Nėr abejonės! Allaho prakeiksmas yra Al-Zalimūn (daugiadieviams, nusidėjėjams, engėjams).

19. Tie, kurie kliudo (kitiems) nuo Allaho Kelio (islamiškojo monoteizmo) ir ieško kreivumų tame, nors jie yra netikintieji Amžinybėje.

20. Jokiais būdais jie nepabėgs (nuo Allaho Kančios) žemėje, nei turi jie globėjų be Allaho! Jų kančia bus padvigubinta! Jie negalėjo pakęsti girdėti (tiesos skelbėjų) ir jie nematydavo (tiesos, dėl savo didelio nemėgimo, nepaisant to, kad jie turėjo girdėjimo ir matymo jusias).

21. Jie yra tie, kurie prarado patys save, ir jų sukurtos netikros dievybės išnyks nuo jų.

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۚ مِنَ الْأَحْزَابِ ۚ فَلَنَأْتِيَنَّ مَوْعِدَهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَدُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ آلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٢١﴾

¹ [1] Žr. ajos 3:85 išnašą.

22. Be abejonės, jie yra tie, kurie bus didžiausi pralaimėtojai Amžinybėje.

لَا جَزَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Iš tiesų, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus ir nusižemina (atgailoje ir paklusime) prieš savo Viešpatį, jie bus Rojaus gyventojai, gyventi tenais amžinai.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Dviejų grupių panašumas yra kaip aklojo ir kurčiojo bei matančiojo ir girdinčiojo. Ar jie vienodi, palyginus? Argi tada jūs nesusirūpinsite?

*مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Ir iš tiesų Mes siuntėme Nūhą (Noją) jo žmonėms (ir jis sakė): „Aš atėjau pas jus kaip paprastas perspėtojas.“

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِلَىٰ
لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

26. „Kad jūs negarbintumėte nieko kito, tik Allahą. Tikrai, aš bijau jums skausmingos Dienos kančios.“

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. Vyriausieji, kurie nepatikėjo iš jo žmonių tarpo, sakė: „Mes matome tave tik kaip žmogų, kaip mes patys, nei mes matome ką nors tavimi sekantį, tik nedoriausius iš mūsų tarpo ir jie (taip pat) pasekė tavimi negalvodami. Ir nematome tavyje mes jokio privalumo mums, iš tiesų galvojame, kad jūs esate melagiai.“

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ مَا نَرَكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا
نَرَكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا
بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. Jis tarė: „O mano žmonės, pasakykite man, jei aš turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties, ir Gailestingumas (Pranašavimas) atėjo man nuo Jo, tačiau tai (Gailestingumas) buvo užtemdytas nuo jūsų žvilgsnio. Argi mes priversime jus priimti tai (islamiškąjį monoteizmą), kai jūs turite stiprią neapykantą tam?“

قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَءَاتَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ
فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أُنُورٌ مِّمُّوهَا وَأَنْتُمْ
لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾

29. „Ir mano žmonės! Aš neprašau iš jūsų jokio turto už tai, mano atlygis yra pas nieką kitą, tik Allahą. Aš neketinu išvaryti tų, kurie patikėjo. Iš tiesų, jie susitiks savo Viešpatį, tačiau aš matau, kad jūs esate žmonės, kurie neišmano.“

30. „Ir mano žmonės! Kas apsaugos mane prieš Allahą, jei aš juos išvysiu? Argi jūs tada nepamąstysite?“

31. „Ir aš nesakau jums, kad pas mane yra Allaho Lobiai, nei kad aš žinau Ghaib (Nematomą), nei aš sakau, kad esu angelas, ir aš nesakau apie tuos, į kuriuos jūs žiūrite iš aukšto, kad Allahas nesuteiks jiems nieko gero. Allahas žino, kas yra juose pačiuose (tikėjimą ir t.t.). Tuo atveju, aš turėčiau tikrai būti vienu iš Zalimūn (nusidėjėlių, engėjų).“

32. Jie sakė: „Nūhai (Nojau), tu ginčijaisi su mumis ir labai iššėsei ginčą su mumis, dabar pateik mums tai, kuo mums grasini, jei esi sakantis tiesą.“

33. Jis tarė: „Tik Allahas pateiks tai (bausmę) jums, jei Jis panorės, ir tada jūs nepabėgsite.“

34. „Ir mano patarimas neduos jums jokios naudos, net jei aš norėčiau jums gerai patarti, jei Allaho Valia yra jus paklaidinti. Jis yra jūsų Viešpats! Ir pas Jį jūs sugrįšite.“

35. Arba jie (Mekkos pagony) sako: „Jis (Muchammedas ﷺ) suklastojo jį (Koraną).“ Sakyk: „Jei aš jį suklastojau, man – mano nusikaltimai, tačiau aš nekaltas dėl (visų) tų nusikaltimų, kuriuos jūs atliekate.“

وَيَقُولُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُّلقُوا رَبِّهِمْ
وَلَكِنِّي أُرْسِلُكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَنْتُحِ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْتَرَتْ
جَدَلْنَا فَأَيُّنا بِمَا تَعُدُّنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ
أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ
فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا
تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ir buvo apreikšta Nūhui (Nojui): „Nė vienas iš tavo žmonių nepatikės, išskyrus tie, kurie jau įtikėjo. Taigi neliūdėk dėl to, ką jie darydavo.“

37. „Ir pastatyk laivą po Mūsų Akimis ir su Mūsų Apreiškimu, ir nesikvies Manęs dėl tų, kurie elgėsi blogai. Jie tikrai bus paskandinti.“

38. Ir kai jis statė laivą, kaskart kai jo žmonių vyriausieji praeidavo pro jį, jie šaipydavosi iš jo. Jis sakė: „Jei jūs šaipotės iš mūsų, taip pat mes šaipomės iš jūsų dėl jūsų šaipymosi.“

39. „Ir tu žinosi kas yra tas, kam ateis kančia, kuri uždengs jį su gėda ir ant ko nukris besitęsianti kančia.“

40. (Taip buvo) kol Mūsų Įsakymas atėjo ir krosnis išsiliejo (vanduo lyg fontanai iš žemės). Mes tarėme: „Lipkite į jį (laivą), kiekvienos rūšies po du (vyras ir moteris), ir tavo šeima - išskyrus tą, prieš kurį Žodis jau buvo paskelbtas – ir tie, kurie tiki. Ir niekas netikėjo su juo, išskyrus kelis.“

41. Ir jis [Nūhas (Nojus)] sakė: „Laipinkitės į jį (laivą) – jo (judėjimo) kryptis ir jo (rymojimo) inkarvietė bus vardan Allaho. Iš tiesų, mano Viešpats yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.“

42. Taigi jis (laivas) išplaukė su jais tarp bangų kaip kalnai, ir Nūhas (Nojus) sušuko savo sūnui, kuris atsiskyrė: „Mano sūnau, laipinkis su mumis ir nebūk su netikinčiais.“

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَتَّبِعِشْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَجْرًا لَهَا وَرَاسُهَا إِنَّ رَبِّي لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَهُي تَحْمِلُ فِيهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَئِ أَرْغَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

43. (Sūnus) atsakė: „Aš nuvyksiu į kokią nors kalną, ir šis išgelbės mane nuo vandens.“ Nūhas (Nojus) tarė: „Šią dieną nėra jokio gelbėtojo nuo Allaho Nulėmimo, išskyrus tuos, kuriems Jis suteikia pasigailėjimą.“ Ir bangos pakilo tarp jų, taigi jis (sūnus) buvo tarp paskendusiujų.

44. Ir buvo pasakyta: „Žeme, praryk savo vandenį, ir dangau, sulaikyk (savo lietų).“ Ir vanduo buvo priverstas nuslūgti ir Nulėmimas buvo išpildytas (t. y. Nūho (Nojaus) žmonių sunaikinimas). Ir jis (laivas) nusileido ant Džudi (Kalno), ir buvo pasakyta: „Tolyn nuo žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieniai ir nusidėjėliai)!“

45. Ir Nūhas (Nojus) šaukėsi savo Viešpaties ir sakė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, mano sūnus yra iš mano šeimos! Ir be abejonės, Tavo Pažadas yra tiesa, ir Tu esi Teisingiausias iš teisėjų.“

46. Jis tarė: „Nūhai (Nojau), tikrai, jis nėra iš tavo šeimos. Iš tiesų, jo darbas yra neteisingas, taigi neprašyk Manęs to, apie ką tu neturi žinių! Aš perspēju tave tam, kad nebūtum vienu iš nežinančiųjų.“

47. Nūhas (Nojus) tarė: „Mano Viešpatie, aš ieškau Tavo prieglobsčio nuo prašymo Tavęs to, apie ką aš neturiu žinių. Ir jei Tu neatleisi man ir nesuteiksi man Gailestingumo, aš tikrai būsiu vienu iš pralaimėjusiųjų.“

48. Buvo pasakyta: „Nūhai (Nojau), nusileisk (iš laivo) su taika iš Mūsų ir palaima tau ir žmonėms, kurie yra su tavimi (ir kai kuriems jų palikuonims), tačiau (bus kitų) žmonių, kuriems Mes suteiksime jų malonumus (tam tikram laikui), tačiau pabaigoje skausminga kančia pasieks juos iš Mūsų.“

قَالَ سَأُوۡدِيۡٓ اِلٰٓى جَبَلٍ يَّغۡصِيۡنِيۡ مِنَ الْمَآءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوۡمَ مِنْ اَمۡرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالٌ بَيِّنَتُهُمَا الْمَوۡجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغۡرِقِيۡنَ ﴿٤٣﴾

وَقِيۡلَ يَّتَآرَۡضُ اَبۡلَعِيۡ مَآءَكَ وَیَسۡمَآءُ اَقۡلَعِيۡ وَغِيۡضَ الْمَآءِ وَقُضِيَ الْاَمۡرُ ۚ وَاسۡتَوۡتَ عَلٰٓى الْجُوۡدِیِّ وَقِيۡلَ بَعۡدًا لِّلَّذٰلِمِیۡنَ ﴿٤٤﴾

وَوَادَّیۡ نُوۡحٌ رَّبَّهُ ۖ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ اَبۡنٰی مِنْ اَهۡلِیۡ وَاِنَّ وَعَدَكَ الْحَقُّ ۚ وَاَنْتَ اَحۡكَمُ الْحٰكِمِیۡنَ ﴿٤٥﴾

قَالَ یٰۤنُوۡحُ اِنَّهُ لَیۡسَ مِنْ اَهۡلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَیۡرُ صٰلِحٍ ۚ فَلَا تَسۡتَلِنِ مَا لَیۡسَ لَكَ بِهٖ ۚ عِلۡمٌ اِنِّیۡۤ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوۡنَ مِنَ الْجٰہِلِیۡنَ ﴿٤٦﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّیۡۤ اَعُوۡذُ بِكَ اَنْۢ اَسۡئَلَكَ مَا لَیۡسَ لِیۡ بِهٖ عِلۡمٌ ۚ وَاِلَّا تَغۡفِرۡ لِیۡ وَتَرۡحَمۡنِیۡۤ اَكُنۡ مِنَ الْخٰسِرِیۡنَ ﴿٤٧﴾

قِيۡلَ یٰۤنُوۡحُ اٰهۡبِطۡ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَکٰتِ عَلَیۡكَ وَعَلٰٓى اَمۡرٍ مِّمَّنۡ مَّعَكَ ۚ وَاُمۡمٌ سَنُنۡزِلُہُمۡ ثُمَّ یَمۡسُہُمۡ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِیۡمٌ ﴿٤٨﴾

49. Tai iš žinių apie Nematomą, kurias Mes apreiškiame tau (Muchammedai ﷺ). Nei tu, nei tavo žmonės nežinojo to iki tol. Taigi būk kantrus. Iš tiesų, (gera) pabaiga yra Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems)

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ
مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ
قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. Ir Ad (žmonėms Mes siuntėme) jų brolių Hudą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito ilah (dievo), tik Jį. Iš tiesų, jūs nedarote nieko kito, tik kuriate melą!“

وَالِىَ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَبْقَوْمُ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. „Mano žmonės, neprašau iš jūsų jokio atlygio už tai (Žinią). Mano atlygis yra tik iš Jo, Kuris sukūrė mane. Argi jūs tada nesuprasite?“

يَبْقَوْمُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

52. „Mano žmonės, prašykite savo Viešpaties atleidimo ir tada atgailaukite Jam, Jis atsiųs jums (iš dangaus) gausų lietu ir pridės stiprybės prie jūsų stiprybės, taigi nenusigręžkite kaip Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji Allaho Vienumą).“

وَيَقَوْمُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثُبُوا
إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا
تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. Jie sakė: „Hudai, jokio įrodymo tu neatnešei mums ir mes nepaliksime savų dievų (vien tik) dėl tavo žodžių! Ir mes nesame tikintieji tavimi.“

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ
لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

54. „Mes tik sakome, kad kai kurie iš mūsų dievų (netikrų dievybių) pričiuopo tave su blogiu (pamišimu).“ Jis tarė: „Aš šaukiuos Allahą paliudyti ir paliudykite jūs, kad aš esu laisvas nuo to, ką jūs priskirate partneriais garbinime

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءٍ قَالَ إِنْ شَهِدَ اللَّهُ فَأُشْهِدُوا
أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

55. Jam (Allahui). Taigi renkite prieš mane sąmokslą, visi jūs, ir neduokite man atsikvėpti.“

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا
تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾

56. „Aš pasitikiu Allahu, savo Viešpačiu ir jūsų Viešpačiu! Nėra judančio (gyvo) kūrinio, kurio jis neturėtų garbanos sugriebimo. Iš tiesų, mano Viešpats yra Teisingame Kelyje (tiesa).

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

57. „Taigi jei jūs nusigręšite, aš vis tiek perdaviau Žinią, su kuria buvau jums siųstas. Mano Viešpats padarys kitus žmones jūsų įpėdiniais, ir jūs nė menkiausiai nepakenksite. Iš tiesų, mano Viešpats yra viso ko Globėjas.“

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ
بِهِ إِلَيْكُمْ وَنَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُمْ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

58. Ir kai atėjo Mūsų Įsakymas, Mes išgelbėjome Hudą ir tuos, kurie tikėjo kartu su juo Savo Gailestingumu, ir išgelbėjome Mes juos nuo žiaurios kančios.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ
غَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

59. Tokie buvo Ad (žmonės). Jie atmetė savo Viešpaties Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir nepakluso Jo Pasiuntiniams, ir sekė įsakymu kiekvieno išdidaus, užsispyrusio (tiesos engėjo iš savo lyderių tarpo).

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَاصْصَوْا رَسُولَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

60. Ir jie buvo persekiojami prakeiksmo šiame pasaulyje ir (taip pat bus persekiojami) Prikėlimo Dieną. Nėr abejonės! Iš tiesų, Ad nepatikėjo savo Viešpatį. Taigi šalin Ad, Hudo žmonės.

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
إِلَّا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

61. Ir Samud (žmonės Mes siuntėme) jų brolį Salihą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą – jūs neturite jokio kito ilah (dievo), išskyrus Jį. Jis sukūrė jus iš žemės ir apgyvendino jus joje, taigi prašykite Jo atleidimo ir atsigręškite į Jį atgailoje. Iš tiesų, mano Viešpats yra Artimas (visiems Savo Žinojimu), Atsiliepiantis.“

*وَالِىَ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَعْقُوبُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ
غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ
تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾

62. Jie sakė: „Salihai, tu buvai tarp mūsų kaip geros vilties asmuo (ir mes linkėjome tau tapti mūsų vyriausiuoju) iki šio [naujo dalyko, kurį mums atnešei – liepimą mums palikti mūsų dievus ir garbinti tavo Dievą (Allahą) Vienintelį! Argi tu (dabar) draudi mums garbinimą to, ką mūsų tėvai garbindavo? Mes tikrai rimtai abejojame dėl to į ką tu mus kvieti (monoteizmą).“

63. Jis tarė: „Mano žmonės, pasakykite man, jei aš turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties, ir atėjo man Gailestingumas (Pranašavimas) iš Jo, kas tada gali man padėti prieš Allahą, jei aš nepaklusčiau Jam? Tada jūs padidinate man tik praradime.“

64. „Ir mano žmonės, ši Allaho kupranugarė yra ženklas jums, taigi palikite ją ganytis Allaho žemėje, ir nelieskite jos blogiu, kad nepričiuptų jūsų artima kančia.“

65. Tačiau jie nužudė ją. Taigi jis tarė: „Mėgaukitės savo namuose tris dienas. Tai yra pažadas (t. y. grasinimas), kuris nebus nepatvirtintas.“

66. Taigi kai atėjo Mūsų Įsakymas, Mes išgelbėjome Salihą ir tuos, kurie patikėjo su juo Savo Gailestingumu nuo Mūsų ir nuo tos Dienos gėdos. Iš tiesų mūsų Viešpats – Jis yra Visa Stiprus, Visa Galingas.

67. Ir As-Saiha (kančia – baisingas verksmas) apėmė nusidėjėlius, taigi jie guli (negyvi), kniubsčiomis savo namuose,

68. taip lyg jie niekada nebūtų ten gyvenę. Nėr abejonės, iš tiesų Samud netikėjo savo Viešpačiu. Taigi šalin Samud žmonės!

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَتَمَنَّ
يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا
تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

وَيَقَوْمُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا
تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ
مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ
يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ
الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيبَرِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٦٧﴾

كَانَ لَمْ يَخُفْ فِيهَا إِلَّا نَمُودًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا لِّنَمُودٍ ﴿٦٨﴾

69. Ir iš tiesų, mūsų pasiuntiniai atėjo pas Ibrahimą (Abraomą) su geromis žiniomis. Jie tarė: Salam (pasveikinimas arba taika!) Jis atsakė: Salam (pasveikinimas arba taika!) ir skubėjo pavaišinti juos keptu veršiuku.

70. Tačiau kai jis pamatė, kad jų rankos nėjo link to (maisto), jis pradėjo įtariai žiūrėti į juos ir pajuto baimę jiems. Jie tarė: „Nebijok, mes buvome pasiųsti prieš Lūto (Loto) žmones.“

71. O jo žmona stovėjo (ten) ir juokėsi [arba, dėl to, kad pasiuntiniai nevalgė savo maisto, arba džiūgaudama dėl Lūto (Loto) - žmonių sunaikinimo]. Tačiau Mes davėme jai geras Ishako (Izaoko), o po Ishako (Izaoko) – Jakūbo (Jokūbo) naujienas.“

72. Ji tarė (nustebusi): „Vargas man! Argi aš pagimdysiu vaiką, būdama sena, kai mano vyras – senas? Iš tiesų, tai keistas dalykas!“

73. Jie tarė: „Argi tu stebiesi Allaho Nulėmimu? Lai būna Allaho Gailestingumas ir Jo Palaima jums, [Ibrahimo (Abraomo)] šeima! Iš tiesų, Jis (Allahas) yra Vertas Šlovinimo, Garbingiausiasis.“

74. Tada, kai baimė paliko Ibrahimo (Abraomo) (mintis), ir jį pasiekė geros naujienos, jis pradėjo maldauti Mūsą (Mūsą pasiuntinių) dėl Lūto (Loto) žmonių.

75. Iš tiesų, Ibrahimas (Abraomas) buvo, be abejonės, pakantus, maldaudavo Allaho nuolankiai, ir buvo atgailaujantis (nuolat, vėl ir vėl, Allahui).

76. „Ibrahimai (Abraomai), palik tai. Iš tiesų, tavo Viešpaties Įsakymas buvo paskelbtas. Iš tiesų, ateis pas juos kančia, kuri negali būti gražinta.“

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَمًا
لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ
نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا
لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ
يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

قَالَتْ يَوْنِكُنَّيْ ءَالِدٌ وَأَنَا عَجُوزٌ
وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا أَنْعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتْ
اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْهِمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
إِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ ﴿٧٣﴾

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
وَجَاءَهُ الْبُشْرَى يُبَدِّلُنَا فِي قَوْمٍ
لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَأَنْهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

77. Ir kai Mūsų pasiuntiniai atėjo pas Lūtą (Lotą), jis sielvartavo dėl jų ir jautėsi suvaržytas dėl jų (kad miesto žmonės nepasiektų jų užsiimti sodomija su jais). Jis tarė: „Tai nelaiminga diena.“

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّءَ بِهِمْ
وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

78. Ir jo žmonės atskubėjo pas jį ir kadangi kadaise jie darydavo nusikaltimus (sodomiją), jis tarė: „Mano žmonės, štai mano dukros (t. y. tautos moterys), jos tyresnės jums (jei vesite jas teisėtai). Taigi bijokite Allaho ir neužtraukite man gėdos dėl to prieš mano svečius! Argi tarp jūsų nėra nors vieno sveikai mąstančio žmogaus?“

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ
يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِي فِي ضَيْفِي
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾

79. Jie tarė: „Tu tikrai žinai, kad nei mes turime geismo, nei poreikio tavo dukroms, ir iš tiesų tu gerai žinai, ko mes norime!“

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ
مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾

80. Jis tarė: „O kad aš turėčiau galios (vyrų) įveikti jus, arba kad galėčiau kreiptis į ka nors galingos pabaigos (pasipriešinti jums).“

قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَى
رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

81. Jie (pasiuntiniai) tarė: „Lūtai (Lotai), iš tiesų, mes esame pasiuntiniai nuo tavo Viešpaties! Jie nepasieks tavęs. [2] Taigi keliauk su savo šeima dalį nakties, ir neleisk nė vienam iš jūsų žiūrėti atgal, tačiau tavo žmona (liks užnugaryje), iš tiesų, bausmė, kuri apims juos, apims ją. Iš tiesų, rytas yra jų paskirtas laikas. Ar rytas dar ne arti?“¹

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا
إِنَّكَ قَاسِرٌ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَلَا يَلْفِثُ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَأَتُكَ
إِنَّهُ مِصْبِيهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

82. Taigi kai Mūsų įsakymas atėjo, Mes apvertėme (Sodomos miestus Palestinoje) aukštym kojom, ir apipylėme juos deginto molio akmenimis, gerai suorganizuotu būdu vieną po kito.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ
سِجِّيلٍ مَّنْصُودٍ ﴿٨٢﴾

83. Paženklintą jūsų Viešpaties. Ir jie netgi netoli nuo Zalimūn (daugiadievių, bloga darančiųjų).

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ
الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

¹ [2] Žr. Korano ajas 54:33-39.

84. Ir Madjan (Midian) žmonėms (Mes siuntėme) jų brolių Šuaibą. Jis tarė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą, jus neturite jokio kito ilah (dievo), tik Jį, ir neduokite per mažai masto ar svorio. Matau jus klestint ir iš tiesų bijau jus pasieksiančios Dienos kančios.

﴿وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ
يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ
غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
مُّحِيطٍ﴾

85. „Ir mano žmonės, duokite pilną mastą ir svorį teisingai ir nemažinkite to, kas priklauso žmonėms, ir nedarykite nusikaltimų žemėje, sukeliančių ištvirkimą.

وَيَقَوْمُ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ﴾

86. Tai, kas Allaho palikta jums (suteikus žmonėms jų teises) – geriau jums, jei esate tikintieji. Ir nesu aš jūsų sergėtojas.“

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾

87. Jie tarė: „Šuaibai, ar tavo Salat (malda) liepia mums atsisakyti to, ką mūsų tėvai garbindavo arba atsisakyti to, kaip mes mėgstame elgtis su savo nuosavybe? Iš tiesų, tu esi pakantus, sveikai mąstantis!“ (Jie tarė tai sarkastiškai).

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
تُتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي
أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ﴾

88. Jis tarė: „Mano žmonės, pasakykite man, jei aš turėsiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties ir Jis būtų suteikęs man gerą aprūpinimą nuo Savęs (ar aš gadinačiau jį maišydamas tai su neteisėtai įgytais pinigais?). Norėčiau, priešingai nei jūs, nedaryti to, ką jums draudžiu. Aš tik noriu pagerinti iš geriausių savo gebėjimų. Ir mano teisingas vedimas negali būti kitaip, nei tik iš Allaho. Juo aš pasitikiu ir Jam atgailauju.

قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَنْهُ
إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا
اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

89. „Ir mano žmonės, lai mano Šikak [3] neprivertčia jūsų kentėti panašaus likimo kaip Nūho (Nojaus) arba Hudo arba Saliho žmonės, ir Lūto (Loto) žmonės netoli nuo jūsų!“

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

90. „Ir prašau atleidimo jūsų Viešpaties ir atsigręžiu į Jį atgailoje. Iš tiesų, mano Viešpats yra Gailestingiausias, Labiausiai Mylintis.“

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

91. Jie tarė: „Šuaibai, mes nesuprantame daug ko, ką tu sakai, ir matome tave esant silpnu (sakoma, kad jis buvo aklas) mūsų tarpe. Jei ne tavo šeima, mes tikrai būtume užmėtę tave akmenimis ir tu nesi galingas prieš mus.“

قَالُوا يَنْشُعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا نَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

92. Jis tarė: „Mano žmonės, argi tada mano šeima jums svarbesnė nei Allahas? Ir jūs atmetėte Jį už savo nugarų. Iš tiesų, mano Viešpats apima viską, ką jūs darote.“

قَالَ يَقَوْمُ أَرْهَظِي أَعْرَ عَلَيْنُكُمْ مَنِ اللَّهِ وَأَتَّخِذْنَاهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

93. „Ir mano žmonės, elkitės pagal savo galimybes ir įprotį, ir aš elgiuosiu (savo būdu). Jūs sužinosite, kas yra tas, ant ko nusileis kančia, apdengsianti jį gėda, ir kas yra melagis! Ir saugokitės! Iš tiesų, aš irgi žiūriu su jumis.“

وَيَقَوْمُ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

94. Ir kai atėjo Mūsų Įsakymas, Mes išgelbėjome Šuaibą ir tuos, kurie patikėjo su juo, Mūsų Gailestigumu nuo Mūsų. Ir As-Saiha (kančia – baisingas verksmas) apėmė nusidėjėlius, ir jie guli (mirę), suklupę savo namuose.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا خَبَيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثِيمِينَ ﴿٩٤﴾

¹ [3] t.y. atsiskyrimas, priešiškusimas, pyktis, pasipriešinimas dėl jūsų netikėjimo Allaho Vienumą (monoteizmą), ir jūsų stabų garbinimo ir jūsų žmonių klaidinimo (jų reikaluose) ir jūsų davimo per mažo masto ir svorio žmonėms.

95. taip lyg jie niekada nebūtų ten gyvenę.
Taigi šalin Madjan (Midian) žmones kaip šalin
Samud! (Visos šios tautos buvo sunaikintos).

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ
كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

96. Ir iš tiesų Mes siuntėme Mūsą (Možę) su
Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis,
pamokomis, - ženklais, apreiškimais ir t.t.) ir
aiškiais įgaliojimais.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

97. Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems,
tačiau jie sekė Firauno (Faraono) įsakymu, o
Firauno (Faraono) įsakymas nebuvo teisingas
vedlys.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

98. Jis išžengs prekyje savo žmonių Prikėlimo
Dieną ir ves juos į Ugnį, ir bloga iš tiesų yra
vieta, į kurią jie vedami.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ
الْقَارََّ وَبُنَسِ الْأَوْرَدُ الْمُورَدُ ﴿٩٨﴾

99. Jie buvo persekiojami praeiksmo tame
(šio pasaulio apgaulingame gyvenime) ir (taip
pat jie bus persekiojami praeiksmo) Prikėlimo
dieną. Blogis iš tiesų yra dovana, padovanota
[t. y. praeiksmas (šiam pasaulyje), kurį seks
kitas praeiksmas (Amžinybėje)].

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعَنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
يُنَسُّ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

100. Tai keletas žinių apie miestų (žmones),
kurias Mes pasakojame tau (Muchammedai
ﷺ). Iš jų kai kurie (vis dar) stovi, o kai kurie
(jau) buvo sudoroti.

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَىٰ نَقْصُهُ
عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَخَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

101. Mes neklaidinome jų, tačiau jie klaidino
save patys. Taigi jų aliha (dievai), kiti nei
Allahas, kurių jie šaukėsi, niekuo jiems nedavė
naudos, kai atėjo jų Viešpaties įsakymas,
nei jie pridėjo jiems ko nors daugiau nei
sunaikinimą.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ
الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ
تَتَّبِيبٍ ﴿١٠١﴾

102. Toks yra tavo Viešpaties Smūgis, kai Jis
pričiumpa miestų (žmones), jiems darant
blogą. Iš tiesų, Jų Smūgis yra skausmingas,
(ir) žiaurus.

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفَرَىٰ
وَهُنَّ ظِلْمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

103. Iš tiesų tame yra neabejotina pamoka tiems, kurie bijo Amžinybės kančios. Tai yra Diena, kurią žmonija bus surinkta kartu, ir tai yra Diena, kai viskas (dangų ir žemės gyventojai) dalyvaus.

104. Ir Mes atidedame tai tik (jau) nustatytam terminui.

105. Tą Dieną, kai ji ateis, joks asmuo nekalbės, tik Jo (Allaho) Leidimu. Kai kurie iš jų bus nelaimingieji ir (kiti) palaimintieji.

106. Tie, kurie yra nelaimingieji, jie bus Ugnyje, dūsaujantys aukštais ir žemais balsais.

107. Jie gyvens ten visą laiką, kol truks dangūs ir žemė, išskyrus jei jūsų Viešpats panorės. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra visa, ko Jis ketina (arba nori) Darytojas.

108. O tie, kurie yra palaimintieji, jie bus Rojuje, gyvenantys ten visą laiką kol truks dangūs ir žemė, išskyrus jei jūsų Viešpats panorės. Dovana be pabaigos.

109. Taigi neabejok (Muchammedai ﷺ) dėl to, ką tie žmonės (pagonys ir daugiadiiviai) garbina. Jie negarbina nieko kito, tik tai, ką jų tėvai garbindavo iki (jų). Ir iš tiesų, Mes atlyginsime jiems pilną jų dalį be sumažinimo.

110. Iš tiesų, Mes davėme Knygą Mūsai (Mozei), tačiau ten kilo ginčai ir jei ne Žodis, kuris buvo prieš tai paskelbtas tavo Viešpaties, reikalas tarp jų būtų išspręstas, ir iš tiesų, jie yra rimtoji abejonė dėl to (šio Korano).

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ
الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ
وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُنَادُونَ عَنِ الْوَادِئِ
رَظِيرٍ رَّظِيرٌ ﴿١٠٦﴾

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ
فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

*وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَيَنَالُونَ الْجَنَّةَ
خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ
مُجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

فَلَا تَكُ فِي مِرَّةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَتُولَاءَ
مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ
مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوَفُّهُمْ نَصِيحَهُمْ غَيْرُ
مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِّن رَّبِّكَ لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي
شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

111. Ir iš tiesų, kiekvienam iš jų tavo Viešpats pilnai atsimokės už jų darbus. Iš tiesų, Jis yra Visa Suvokiantis apie tai, ką jie daro.

وَأَنَّ كَلَّا لَمَّا يُؤْفِقُهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ
إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

112. Taigi stovėk (prašyk Allaho padaryti tave) tu (Muchammedai ﷺ) tvirtai ir tiesiai (islamo monoteizmo religijoje) kaip tau įsakyta ir tiems (tavo kompanjonams), kurie atsigręžia į Allahą) atgailoje su tavimi, ir neperženk (Allaho Teisinių Ribų). Iš tiesų, Jis yra Visa Matantis tai, ką tu darai.

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ
وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

113. Ir nelink prie tų, kurie daro bloga, kad Ugnis nepaliestų tavęs, ir neturi tu jokių kitų gynėjų, nei Allahas, nei tau tada būtų padėta.

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

114. Ir atlik As-Salat (Ikamat as-Salat) dviejuose dienos galuose ir kai kuriomis nakties valandomis [t. y. penkias privalomas Salat (maldas)]. Iš tiesų, geri darbai panaikina blogus darbus (t. y. mažas nuodėmes). Tai priminimas (patarimas) dėmesingiems (tiems, kurie priima patarimą).

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ
الْأَيْلِ إِنَّ أَحْسَنْتَ يَذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكْرَيْنِ ﴿١١٤﴾

115. Ir būk kantrus. Iš tiesų, Allahas nešvaisto atlygio gera darantiems.

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

116. Jei tik būtų buvę tarp kartų iki jūsų žmonių, turėjusių išmintį, draudusių (kitiems) Al-Fasad (netikėjimą, daugiadienvystę, ir visų rūšių nusikaltimus ir nuodėmes) žemėje (tačiau nebuvo) – išskyrus kelis iš tų, kuriuos Mes išgelbėjome iš jų tarpo! Tie, kurie darė bloga, sekiojo mėgavimusi (šio pasaulio) gyvenimo gerais dalykais ir buvo Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji Allahą, daugiadienviai, nuodėmiautojai).

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ
أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي
الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ
وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

117. Ir jūsų Viešpats niekada nenaikintų miestų klaidingai, kol jų žmonės yra gera darantys,

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. Ir jei jūsų Viešpats būtų panorėjęs, Jis tikrai galėjo sukurti žmoniją viena Umma [tauta arba bendruomene (sekančia viena religija, t. y. islamu)], tačiau jie nesiliaus ginčijęsi.

119. Išskyrus tą, kuriam jūsų Viešpats suteikė Savo Gailestingumą (sekė tiesa – islamiškuoju monoteizmu) ir tam Jis sukūrė juos. Ir jūsų Viešpaties Žodis buvo išpildytas (t. y. Jo Žodžiai): „Iš tiesų, aš užpildysiu Pragarą kartu džinais su žmonėmis.“

120. Ir visa, ką Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ) iš žinių apie Pasiuntinius yra tam, kad sustiprintume ir sutvirtintume tuo tavo širdį. Ir tame (šiam Korano skyriuje) atėjo pas tave tiesa, kaip ir perspėjimas bei priminimas tikintiesiems.

121. Ir sakyk tiems, kurie netiki: „Elkitės pagal savo galimybes ir įprotį, Mes elgiamės (savo būdu).

122. Ir laukite! Mes (taip pat) laukiame.“

123. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės Ghaib (Nematoma) ir pas Jį sugrįžta visi reikalai (sprendimui). Taigi garbink Jį (Muchammedai ﷺ) ir pasitikėk Juo. Ir tavo Viešpats suvokia tai, ką jūs (žmonės) darote.“

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَّاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ
وَمَتَّ كَلِمَهُ رَبُّكَ لِأَمَلًا لَّجَهَنَّمَ مِنَ
الْحِجَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيْنِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَى
مَكَاتِبِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ
عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

Juozapas يوسف

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai yra Aiškios Knygos (Korano, kuris išaiškina leistinus ir draudžiamus dalykus, įstatymus, kuris yra teisingas vedimas ir palaima) Eilutės.

2. Iš tiesų, Mes nuleidome tai kaip Koraną arabų kalba tam, kad jūs suprastumėte.

3. Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ) geriausias šio Korano istorijas per Mūsų Apreiškimą tau. O prieš tai (t. y. prieš Dieviškojo Apreiškimo atėjimą tau), tu buvai tarp tų, kurie nieko apie tai (Koraną) nežinojo.

4. (Atminkite), kai Jusufas (Juozapas) sakė savo tėvui: „Mano tėve, iš tiesų, aš mačiau (sapne) vienuolika žvaigždžių ir saulę ir mėnulį – aš mačiau jus suklumpančius prieš mane.“

5. Jis (tėvas) tarė: „Mano sūnau, nepasakok savo regėjimo savo broliams, kad jie nesurengtų sąmokslą prieš tave. Iš tiesų, Šaitan (Šėtonas) žmogui yra aiškus priešas!

6. „Taip tavo Viešpats pasirinks tave ir išmokys tave sapnų (ir kitų dalykų) aiškinimo ir išstbulins Savo Malonę tau ir Jakūbo (Jokūbo) palikuonims, kaip kadaise Jis išstbulino tai jūsų tėvams, Ibrahimui (Abraomui) ir Ishakui (Izaokui)! Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.“

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ١

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ٣

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ إِنَّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ٤

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٥

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَهُوَ عَلِيمٌ تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ وَيَبُوءُ بِعَمَتِهِ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦

7. Iš tiesų, pas Jusufą (Juozapą) ir jo brolius buvo Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) tiems, kurie klausia.

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ

ءَايَاتٌ لِّلسَّالِّينَ﴾

8. Kai jie sakė: „Iš tiesų, Jusufas (Juozapas) ir jo brolis (Bendžaminas) yra brangesni mūsų tėvui nei mes, nors esame mes stipri grupė. Iš tiesų, mūsų tėvas yra aiškioje klaidoje.

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَمَا مَنَا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

9. „Nužudykite Jusufą (Juozapą) arba išvarkite jį į kokią nors (kitą) žemę, kad jūsų tėvo malonė būtų suteikta tik jums vieniems, ir po to jūs būsite teisinga liaudis (turint galvoje atgailą prieš darant nuodėmę).“

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾

10. Vienas iš jų tarė: „Nežudykite Jusufo (Juozapo), tačiau jei jums būtina ką nors padaryti, įmeskite jį į šulinio dugną. Jis bus pasiimtas kokio nors keliautojų karavano.“

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾

11. Jie tarė: „Mūsų tėve, kodėl tu mums nepatiki Jusufo (Juozapo) nors mes iš tiesų esame gero linkintys jam?“

قَالُوا يَبْنَآ أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَتَصَحَّحُونَ﴾

12. „Išsiųsk jį su mumis rytoj pasimėgauti ir pažaisti, ir tikrai, mes pasirūpinsime juo.“

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

13. Jis [Jakūbas (Jokūbas)] sakė: „Iš tiesų, mane liūdina, jei jūs jį pasiimsite. Aš bijau, kad vilkas juo nesuėstų, jei jūs būsite neatsargūs dėl jo.“

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾

14. Jie tarė: „Jei vilkas suės jį, kai mes esame stipri grupė (apsaugoti jį), tada tikrai, mes esame pralaimėtojai.“

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ﴾

15. Taigi kai jie pasiėmė jį ir visi susitarė įmesti jį į šulinio dugną, (jie tai padarė) ir Mes apreiškėme jam: „Iš tiesų, tu (vieną dieną) praneši jiems apie jų reikalus, kai jie (tavęs) neatpažins.“

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ
فِي غِيَبَتِ الْخَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

16. Ir jie grįžo pas savo tėvą ankstyvą naktį verkdami.

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

17. Jie tarė: „Mūsų tėve, mes lenktyniavome vienas su kitu ir palikome Jusufą (Juožapą) prie mūsų daiktų ir vilkas suėdė jį. Tačiau tu niekada nepatikėsi mumis, net jeigu mes kalbėtume tiesą.“

قَالُوا يَتَّابَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ
وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا
صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

18. Ir jie atnešė jo marškinius suteptus netikru krauju. Jis tarė: „Ne, jūs patys sukūrėte pasakojimą. Taigi (man) labiausiai tinka kantrybė. Ir Allahas (Vienintelis), Kurio pagalbos galima prašyti prieš tai (ši melą), kurį jūs apibūdinate.“

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْْ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

19. O ten atvyko keliautojų karavanas ir nusiuntė jie savo vandennešį, ir jis nuleido savo kibirą (į šulinį). Jis tarė: „Kokios geros žinios! Čia yra berniukas.“ Taigi jie paslėpė jį kaip prekę (vergą). Ir Allahas buvo Visa Žinantis apie tai, ką jie padarė.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ
وَأَسْرُوهُ بِضَعَّةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. Ir jie pardavė jį už mažą kainą – už kelis dirhamus (t. y. už kelias sidabrinės monetas). Ir jie buvo iš tų, kurie laikė jį nereikšmingu.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

21. O jis (vyras) iš Egipto, kuris nusipirko jį, tarė savo žmonai: „Pasirūpink, kad jo viešnage būtų patogi, galbūt jis bus mums naudingas arba mes jį pasiimsime kaip sūnų.“ Taip Mes įkurdiname Jusufą (Juožapą) žemėje, kad išmokytume jį įvykių aiškinimo. Ir Allahas turi visą galią ir kontrolę Savo Reikalams, tačiau dauguma žmonių nežino.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ
لَأَمْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَن
يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ
مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir kai jis [Jusufas (Juožapas)] visiškai pasiekė savo vyriškumą, Mes suteikėme jam išmintį ir žinojimą (Pranašavimą). Taip mes apdovanojame Muhsinūn (gera darančius – žr. ajos 9:120 išnašą).

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا
وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

23. Ir ji, kurios namuose jis buvo, siekė suvilioti jį (atlikti blogą veiksma) ir ji uždare duris ir tarė: „Ei tu, ateik.“ Jis tarė: „Aš prašau Allaho prieglobsčio (arba sergėk, Allahai)! Iš tiesų, jis (tavo vyras) yra mano šeimininkas! Jis padarė mano gyvenimą patogiu! (Taigi aš niekada jo neišduosiu). Iš tiesų, Zalimūn (nuodėmių ir bloga darytojai) niekada nebus sėkmingi.“

وَرَوَدَتْهُ الْمَتَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهَا
نَفْسَهُ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي
أَحْسَنَ مَثْوَىٰ إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ
الْقَالِلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Ir iš tiesų ji geidė jo ir jis būtų pasidavęs jos geiduliui, jei nebūtų matęs savo Viešpaties įrodymų. Taigi tai įvyko tam, kad Mes nugręžtume nuo jo blogį ir neleistinus intymius santykius. Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų parinktų (teisingai vedamų) vergų.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَن رَّءَا
رُبَّهُنَّ رَبَّهٗ كَذَٰلِكَ لِنُصْرَفَ عَنْهُ
السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ ﴿٢٤﴾

25. Taigi jie lenktyniavo vienas su kitu iki durų, ir ji perplėšė jo marškinius nugaroje. Jie abu rado jos poną (t. y. jos vyrą) prie durų. Ji tarė: „Koks atlygis (bausmė) gali būti jam, kuris siekė blogio prieš tavo žmoną, išskyrus tai kad jis būtų pasodintas į kalėjimą arba skausminga kančia?“

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ
دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ
مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا
أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. Jis [Jusufas (Juozapas)] tarė: „Tai ji siekė suvilioti mane.“, o jos namų liudytojai patvirtino (sakydami): „Jei jo marškiniai būtų perplėsti priekyje, tada jos pasakojimas būtų tiesa ir jis būtų melagis!“

قَالَ هِيَ رَزَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾

27. Tačiau jei jo marškiniai perplėsti nugaroje, tada ji melavo ir jis sako tiesą!“

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. Taigi kai jis (jos vyras) pamatė jo [Jusufo (Juozapo)] marškinius perplėštus nugaroje, jis (jos vyras) tarė: „Iš tiesų, tai jūsų, moterų, sąmokslas! Iš tiesų didžiulis yra jūsų sąmokslas!“

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. „Jusufai (Juozapai), nusigręžk nuo šito! (Moterie!) Prašyk atleidimo dėl savo nuodėmės. Iš tiesų, tu buvai nuodėminga.“

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكَ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

30. Ir moterys mieste sakė: „Al-Aziz žmona siekia suvilioti savo (vergą) jauną vyrą, iš tiesų, ji myli jį smarkiai. Iš tiesų, mes matome ją esant aiškioje klaidoje.“

﴿٣٠﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْزَدُ فَتَلْهَى عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣١﴾

31. Taigi, kai ji išgirdo jų kaltinimus, išsiuntė joms ir ji paruošė joms kviestinius pietus. Ji davė kiekvienai jų peilį (maistui pjaustyti) ir tarė [Jusufui (Juozapui)]: „Išėik priešais jas.“ Tada, kai jos pamatė jį, jos išgyrė jį (dėl jo grožio) ir (būdamos nustebusios) susipjaustė savo rankas. Jos tarė: „Koks tobulas yra Allahas (arba Sergėk Allahai)! Joks vyras nėra toks! Tai niekas kitas, tik kilnūs angelas!“

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكِنًا وَءَاتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾

32. Ji tarė: „Tai jis (jaunas vyras) dėl kurio jūs kaltinote mane, ir (kurį) aš siekiau suvilioti, tačiau jis atsisakė. O dabar jei jis atsisakys paklusti mano įsakymui, jis tikrai bus įmestas į kalėjimą ir bus iš tų kurie patekė į nemalonę.“

قَالَتْ فَلَيْكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ
وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ^{٣٢}
وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمُرُّهُ لَيْسَجَنَ
وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ^{٣٣}

33. Jis tarė: „Mano Viešpatie, kalėjimas man mielesnis nei tai, kam jie mane kviečia. Jei Tu nenugrėši jų sąmokslą nuo manęs, palinksiu link jų ir būsiu vienas (iš tų, kurie daro nuodėmę ir nusipelno kaltės arba tų, kurie daro darbus) neišmanančiųjų.“

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُمْ أَصْبُ إِلَيْهِمْ وَأَكُنْ مِنَ
الْجَاهِلِينَ^{٣٣}

34. Taigi jo Viešpats atsakė į jo maldavimą ir nugrėžė nuo jo jų sąmokslą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ وَفَصَّرَ عَنْهُ
كَيْدَهُمْ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^{٣٤}

35. Tada atėjo jiems į galvą, po to kai jie pamatė (jo nekaltumo) įrodymus, įkalinti jį kuriam laikui.

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ
لَيْسَجُنَّهُ حَتَّى حِينٍ^{٣٥}

36. Ir įžengė su juo du jauni vyrai į kalėjimą. Vienas iš jų tarė: „Iš tiesų, mačiau save (sapne) spaudžiant vyną.“ Kitas tarė: „Iš tiesų, mačiau save (sapne) nešant duoną ant galvos ir paukščiai ją valgė.“ (Jie tarė): „Paaiškink mums tai. Iš tiesų, manome, kad esi vienas iš Muhsinūn (gera darančiųjų).“

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْصُرَ خَمْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي
خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِينَا
بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ^{٣٦}

37. Jis tarė: „Nepasieks jūsų joks maistas (budravimo metu ar sapne) kaip jūsų aprūpinimas, tačiau aš pranešiu (budravimo metu) to paaiškinimą, prieš tai, kai tai (maistas) pasieks. Tai iš to, ko mane išmokė mano Viešpats. Iš tiesų, aš apleidau religiją žmonių, kurie netiki Allahą ir yra netikintieji Amžinybę (t. y. Egipto Kanajūn, kurie buvo daugiadieviai ir garbindavo saulę ir kitas netikras dievybes).

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا
نَبَأٌ كُفًّا يَتَأْوِيلُهُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ^{٣٧}

38. „Ir aš pasekiau savo tėvų - Ibrahimo (Abraomo), Ishako (Izaoko) ir Jakūbo (Jokūbo) religija, ir niekada mes negalėtume priskirti jokių partnerių Allahui. Tai iš Allaho Gailestingumo mums ir žmonijai, tačiau dauguma žmonių nedėkingi (t. y. nei tiki Allahą, nei Jį garbina).

39. „Du kalėjimo kompanjonai, ar geriau daug skirtingų viešpačių (dievų) ar Allahas, Vienintelis, Nenugalimasis?

40. „Jūs negarbinatė šalia Jo (nieko kito) tik vardus, kuriuos jūs suteikėte (suklastojote) – jūs ir jūsų tėvai – dėl kurių Allahas nenuleido jokių įgaliojimų. Įsakymas (arba sprendimas) yra niekam kitam tik Allahui. Jis įsakė jums negarbinti nieko kito, tik Jį (t. y. Jo monoteizmas). Tai (teisinga) aiški religija, tačiau dauguma žmonių nežino.

41. „Du kalėjimo kompanjonai, vienas iš jūsų - jis (kaip tarnas) pils vyną savo ponui (karaliui arba šeiminkui) gerti, o kitas – jis bus nukryžiuotas ir paukščiai les nuo jo galvos. Tai reikalas, nustatytas pagal tai, ko jūs abudu klausėtė.“

42. Ir jis tarė vienam, kurį jis žinojo būsiantį išgelbėtą: „Paminėk mane savo ponui (t. y. savo karaliui, kad ištrauktų mane iš kalėjimo).“ Tačiau Šaitan (Šėtonas) privertė jį užmiršti paminėti tai savo ponui [arba Šėtonas privertė Jusufą (Juozapą) pamiršti savo Viešpaties (Allah) minėjimą, kad prašytų Pagalbos Jo, o ne kitų]. Taigi [Jusufas (Juozapas)] liko kalėjime (dar) keliems metams.

وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ
نُفَرِّكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

يَصْحَبِي السِّجْنِ عَازِبَاتٌ مُتَفَرِّقُونَ
خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ أَحْكُمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمْرٌ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْفَتِمَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا
فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ
فَيُضْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا
اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ
سِنِينَ ﴿٤٢﴾

43. Ir (Egipto) karalius tarė: „Iš tiesų, mačiau (sapne) septynias storas karves, kurias rijo septynios liesos (karvės), ir septynias žalių javų kilpas ir (septynias) kitas – sausas. Iškilūs žmonės, paaiškinkite man mano sapną, jei jūs galite aiškinti sapnus.“

44. Jie tarė: „Sumaišyti klaidinti sapnai ir mes nesame įgudę sapnų aiškinime.“

45. Tada vyras, kuris buvo paleistas (vienas iš dviejų buvusių kalėjime), pagaliau prisiminė ir tarė: „Aš pasakysiu tau šito paaiškinimą, taigi išleisk mane.“

46. (Jis tarė): „Jusufai (Juožapai), tiesos žmogau, paaiškink mums (sapną) apie septynias storas karves, kurias rijo septynios liesos (karvės), ir apie septynias žalių javų kilpas ir (septynias) kitas – sausas, kad aš galėčiau grįžti pas žmones ir kad jie sužinotų.“

47. [Jusufas (Juožapas)] tarė: „Septynis metus iš eilės jūs sėsite kaip įprasta ir tai (derlių), kurį jūs nupjaunate, jūs paliksite kilpose, (viską) išskyrus šiek tiek iš to, ką jūs suvalgysite.“

48. „Tada po šito ateis septyni sunkūs (metai), kurie suris tai, ką jūs sutaupėte iš anksto jiems, (viską) išskyrus šiek tiek iš to, ką jūs saugojote (kaupėte).“

49. Tada po šito ateis metai, kuriais žmonės turės gausų lietų ir kuriais jie spaus (vyną arba aliejų).“

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ
سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ
سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَةٍ
يَأْتِيهَا أَلْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ
كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
الْأَحْلَمِ بِعِلْمِينَ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ
أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَارْسُلُونِي ﴿٤٥﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَةٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا
حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَحْصُونَ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ
يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. Ir tarė karalius: „Atveskite jį pas mane.“ Tačiau kai pasiuntinys atėjo pas jį, [Jusufas (Juozapas) tarė: „Grižk pas savo poną ir paklausk jo: „Kas nutiko moterims, kurios susipjaustė savo rankas? Iš tiesų, mano Viešpats (Allahas) yra Visa Suvokiantis apie jų sąmokslą.“

51. (Karalius) tarė (moterims): „Koks buvo reikalas, kai jūs siekėte suvilioti Jusufą (Juozapą)?“ Moterys atsakė: „Sergėk Allahai, neturime mes prieš jį nieko blogo!“ Al-Aziz žmona tarė: „Dabar tiesa tapo aiški (visiems), tai aš siekiau suvilioti jį, ir jis tikrai yra iš sakančiųjų tiesą.“

52. [Tada Jusufas (Juozapas) tarė: „Aš prašiau to pasiteirauti] tam, kad jis (Al-Aziz) žinotų, kad aš jo neišdaviau (jam) nebūnant.“ Ir iš tiesų, Allahas neveda išdavikų sąmokslu.

53. „Ir neišlaisvinu aš savęs (nuo kaltės). Iš tiesų, pats (žmogus) yra linkęs į blogį, išskyrus tada, kai mano Viešpats suteikia Savo Gailestingumą (tam, kam Jis nori). Iš tiesų, mano Viešpats yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.“

54. Ir karalius tarė: „Atveskite jį man, kad galėčiau prijungti jį prie savęs.“ Tada, kai jis pakalbėjo su juo, tarė: „Iš tiesų, šią dieną tu esi su mumis aukštoje padėtyje ir pilnai patikimas.“

55. [Jusufas (Juozapas)] tarė: „Paskirk mane šalies sandėliams (prižiūrėti). Aš tikrai saugosiu juos išmintingai.“ (kaip Egipto finansų ministras)

56. Taigi, Mes suteikėme pilną valdžią Jusufui (Juozapui) šalyje, imti jos nuosavybę kada ir kur jis panorės. Mes suteikiame iš Savo Gailestigumo tam, kam Mes norime, ir Mes nepraleidžiame atlyginimo Al-Muhsinūn (gera darantiesiems – žr. ają 2:112).

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ
مَا بَالُ الْيَسُوَّةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ
إِنَّ رَبِّي بكَافٍ عَبْدَهُنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاَدْتُنَّ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِهِ فَلَنْ حَسَّ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سُوَّةٍ قَالَتْ أَمْرًا تُأْمُرُكَ الْعِزِّزِ
الَّذِينَ حَصَّصَ أَخُو أَنَا رَاَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

* وَمَا أَبرَأُ نَفْسِيَّ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي
حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

57. Ir iš tiesų, Amžinybės atlygis yra geriau tiems, kurie tiki ir bijojo Allaho, ir atlieka savo pareigas Jam (susilaikydami nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų veiksmų ir darydami visų rūšių teisingus gerus darbus).

58. Ir Jusufo (Juozapo) broliai atvyko ir įžengė pas jį, ir jis atpažino juos, bet jie jo neatpažino.

59. Ir kada jis aprūpino juos jų maisto produktais (pagal jų poreikius), jis tarė: „Atveskite man savo brolių iš savo tėvo (jis turėto galvoje Bendžaminą). Argi jūs nematote, kad suteikiu pilną porciją ir kad esu geriausias ir šeimininkų?“

60. „Tačiau jei jūs neatvesite man jo, nebus jums (javų) porcijos iš manęs, nei jūs prie manęs prisitarsite.“

61. Jie tarė: „Mes pamėginsime gauti leidimą (jam) iš mūsų tėvo ir tikrai, mes tai padarysime.“

62. Ir [Jusufas (Juozapas)] liepė savo tarnams padėti jų pinigų (už kuriuos jie nusipirko javus) į jų krepšius, tam, kad jie žinotų tai, kai grįš pas savo žmones, tam, kad atvyktų dar sykį.

63. Taigi, kai jie grįžo pas savo tėvą, tarė: „Mūsų tėve, nebegausime daugiau grūdų porcijų (nebent paimsime savo brolių). Taigi siųsk mūsų brolių su mumis ir gausime savo porciją, ir tikrai mes jį saugosime.“

64. Jis tarė: „Ar galiu jį patikėti jums, kaip kadaise patikėjau jums jo brolių [Jusufą (Juozapą)]? Tačiau Allahas yra Geriausias iš globėjų, ir Jis yra Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą.“

وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي
بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي
أُوفِي الْكَفِيلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ
عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا
لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ أَجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي
رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَغْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا
إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا
مَنْعَ مِنَّا الْكَفِيلَ فَأَرْسَلَ مَعَنَا أَخَانَا
نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا
ءَامَنُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ
خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Ir kai jie atidarė savo krepšius ir rado, kad jų pinigai gražinti jiems, jie tarė: „Mūsų tėve, ko (daugiau) mes galime norėti? Štai, mūsų pinigai buvo mums gražinti, taigi mes gausime (daugiau) maisto savo šeimai ir saugosime savo brolių, ir pridėsime dar vieną porciją prie kupranugario krovinio. Šis kiekis yra lengvas (karaliui suteikti mums).“

66. Jis [Jakūbas (Jokūbas)] tarė: „Nesiųsiu jo su jumis, kol jūs neprisieksite man atsakinga priesaika Allaho Vardu, kad parvesite jį atgal man, nebent jūs patys būsite apsupti (priešų).“ Ir kai jie prisiekė savo atsakinga priesaika, jis tarė: „Allahas yra Liudytojas tam, ką mes sakėme.“

67. Ir jis tarė: „Mano sūnūs, neiženkite pro vienus vartus, įženkite pro skirtingus vartus, ir aš iš viso negaliu jums padėti prieš Allahą. Iš tiesų, sprendimas priklauso tik nuo Allaho. Juo aš pasitikiu ir lai visi, kurie turi pasitikėjimą, pasitiki Juo.“

68. Ir kai jie įžengė pagal savo tėvo patarimą, tai nepadėjo jiems nė menkiausiai prieš Allahą (Jo Valią). Tai buvo tik paties Jakūbo (Jokūbo) poreikis, kurį jis patenkino. Ir iš tiesų, jis buvo apdovanotas žiniomis, nes Mes jį išmokėme, tačiau dauguma žmonių to nežino.

69. Ir kai jie atėjo priešais Jusufą (Juozapą), jis paėmė savo brolių (Bendžaminą) pas save ir tarė: „Iš tiesų, aš esu tavo brolis, taigi neliūdėk dėl to, ką jie darydavo.“

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي
هَٰذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِغِي
أَهْلَنَا وَنَحْفُظْ أَخَانَنَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ
بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ
يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ
اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ يَبْنَیٰ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ
وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ
وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
إِنْ أَكُفَّمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم
مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لَّمَّا عَلِمَنَهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ
أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Taigi kai jis aprūpino juos jų maisto atsargomis, jis įdėjo (auksinį) dubenį į savo brolio krepšį. Tada šauklys sušuko: „Ei jūs, karavane, iš tiesų jūs – vagys!“

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ
فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْنَهَا
الْعَبِيرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ ﴿٧٠﴾

71. Jie, atsigręždami į juos, tarė: „Kas yra tai, ko jūs netekote?“

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا
تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

72. Jie tarė: „Mes praradome karaliaus (auksinį) dubenį ir tam, kuris suras tai yra (atlygiu) kupranugario kroviny. Ir aš būsiu tuo įpareigotas.“

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ
بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. Jie tarė: „Prisiekiamo Allahu, iš tiesų tu žinai, kad mes neatėjome daryti nedorybės šalyje, ir mes nesame vagys!“

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا
لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا
سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. Jie [Jusufo (Juozap) vyrai] tarė: „Kokia tada bus bausmė tam, jei (bus įrodyta, kad) jūs esate melagiai.“

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ
كَذِبِينَ ﴿٧٤﴾

75. Jie [Jusufo (Juozap) broliai] tarė: „Jo bausmė bus tokia, kad tas, kurio krepšyje tai bus rasta, bus baudžiamas (už šį nusikaltimą). Taip mes baudžiame Zalimūn (nusidėjėlius)!“

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ
جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. Taigi jis [Jusufas (Juozapas)] pradėjo (ieškoti) jų krepšiuose prieš (ieškodamas) savo brolio krepšyje. Tada jis ištraukė tai iš savo brolio krepšio. Taip Mes suplanavome Jusufui (Juozapui). Jis negalėjo paimti savo brolio (vergu) pagal karaliaus įstatymus, išskyrus jei Allahas to norėjo. (Taigi Allahas privertė brolius laikytis savo nurodytos „bausmės, t. y. pavergti vagį“) Mes išaukštiname tą, ką Mes norime, tačiau virš visų, apdovanotų žiniomis, yra Visa Žinantis (Allahas).

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ
كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي
دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي
عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. Jie [(Jusufo (Juozapo) broliai] tarė: „Jei jis vagia, buvo jo brolis [Jusufas (Juozapas)], kuris vogė anksčiau (jo).“ Tačiau šiuo dalykus Jusufas (Juozapas) pasilaikė savyje, neatskleisdamas jiems paslapčių. Jis tarė (sau): „Jūs esate blogiausi ir Allahas yra Geriausiai Žinantis apie tai, ką jūs sakote!“

78. Jie tarė: „Šalies valdytojai, iš tiesų, jis turi seną tėvą (kuris sielvartaus dėl jo), taigi paimk vieną iš mūsų vietoj jo. Iš tiesų, mes manome, kad esi tu vienas iš Muhsinūn (gera darančiųjų) – žr. ajos 9:120 išnašą.“

79. Jis tarė: „Sergėk Allahai, kad mes paimtume kažką kitą, o ne tą, pas kurį radome savo turtą. Iš tiesų, (jei taip pasielgtume), mes būtume Zalimūn (bloga darantys).“

80. Taigi, kai jie prarado dėl jo viltį, sušaukė uždarą pasitarimą. Vyriausiasis iš jų tarė: „Argi nežinote, kad prisiekėte tėvui Allah'o Vardu, o prieš tai jūs nesugebėjote atlikti savo pareigos dėl Jusufo (Juozapo)? Dėl to aš nepaliksiu šios šalies tol, kol mano tėvas man neeis, arba Allahas neišspręs mano reikalo (paleidžiant Bendžaminą) ir Jis yra Geriausias iš teisėjų.“

81. „Grįžkite pas savo tėvą ir sakykite: „Mūsų tėve, iš tiesų, tavo sūnus (Bendžaminas) pavogė, ir mes neliudijame nieko, išskyrus tai, ką žinome, ir mes negalėjome žinoti Nematomą!“

82. „Ir klausk miesto (žmonių), kur mes buvome, ir karavano, su kuriuo mes grįžome. Ir iš tiesų mes sakome tiesą.“

﴿قَالُوا إِن يُبْرِقْ فَقَدْ سَرَِقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهِ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ (٧٧)

﴿قَالُوا يَتَّيْنُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (٧٨)

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَطَّالِمُونَ﴾ (٧٩)

﴿فَلَمَّا اسْتَمْتَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِیَ أَبِي أَوْ يُحْكَمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (٨٠)

﴿ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَتَّيْنَانَا إِنَّ أَبْنَاكَ سَرَِقٌ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَفِظِينَ﴾ (٨١)

﴿وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَبْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (٨٢)

83. Jis [Jakūbas (Jokūbas)] tarė: „Ne, tik jūs patys sukurstėte kažkam. Taigi (man) labiausiai tinka kantrybė. Galbūt Allahas gražins juos visus man. Iš tiesų Jis, tik Jis yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.“

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ
أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

84. Ir jis nusigręžė nuo jų ir tarė: „O mano sielvarte dėl Jusufo (Juozapo)!“ Ir jis neteko regėjimo dėl sielvarto, kurį slopino.

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفَى عَلَيَّ
يُوسُفَ وَأَبِيسْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ
فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. Jie tarė: „Prisiekiame Allahu, tu niekada nesiliausi prisimindamas Jusufą (Juozapą) iki kol tapsi silpnas senatvėje arba kol mirsi.“

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُوْا نَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى
تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. Jis tarė: „Aš skundžiuosi dėl savo sielvarto ir liūdesio tik Allahui, ir aš žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.“

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. „Mano sūnūs, eikite ir paklauskite apie Jusufą (Juozapą) bei jo brolių, ir niekada nepraraskite vilties dėl Allaho Gailestingumo. Be abejonės, niekas nenusivilia Allaho Gailestingumu, išskyrus žmones, kurie netiki.“

يَا بَنِيَّ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ
وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ
إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا
الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

88. Tada, kai jie įžengė pas jį [Jusufą (Juozapą)], tarė: „Šalies valdove, sunkus metas apėmė mus ir mūsų šeimą, ir mes atnešėme tik menką turtą, taigi sumokėk mums pilną porciją ir būk mums labdaringas. Iš tiesų, Allahas atlygina labdaringiesiems.“

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا
بِبَضْعَةٍ مُرَجَلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

89. Jis tarė: „Ar jūs žinote, ką padarėte Jusufui (Juozapui) ir jo broliui, kai buvote neišmanėliai?“

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ
وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Jie tarė: „Ar tu iš tiesų Jusufas (Juozapas)?“ Jis atsakė: „Aš esu Jusufas (Juozapas), o jis yra mano brolis (Bendžaminas). Allahas iš tiesų buvo maloningas mums. Iš tiesų, tas, kuris bijo Allahą paklusdamas Jam (susilaikydamas nuo nuodėmių ir blogų darbų ir darydamas teisingus gerus darbus) ir yra kantrus, tada tikrai Allahas pasirūpina, kad Muhsinūn (gera darančiųjų – žr. eilutę 2:112) atlygis nebūtų prarastas.“

91. Jie tarė: „Prieikiame Allahu, iš tiesų Allahas labiau mėgo tave nei mus, ir mes be abejonės buvome nuodėmingieji.“

92. Jis tarė: „Jokių priekaištų jums šiandien, lai Allahas atleidžia jums. Ir Jis yra Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą!“ [1]¹

93. „Eikite su šiais mano marškiniais ir uždėkite juos ant mano tėvo veido, - jis taps aiškiai matančiu, ir atveskite pas mane visą savo šeimą.“

94. Ir kai karavanas išvyko, jų tėvas tarė: „Aš iš tiesų jaučiu Jusufo (Juozapo) kvapą, jei tik jūs nemanote mane esant senu kvailiu (žmogumi, turinčiu silpną protą dėl seno amžiaus).“

95. Jie tarė: „Prieikiame Allahu, be abejonės tu esi senoje klaidoje.“

قَالُوا أَأَنَّكَ لَأَنْتَ يُسُفُّ قَالَ أَنَا
يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا
إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا
يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ ءَاتَاكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿٩١﴾

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ
اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

أَذْهَبُوا بِمِصْصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى
وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي
لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُفْتَدُونِ ﴿٩٤﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ
الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

¹ [1] (Eilutė 12:92) Abu Hurairah (lai Allahas būna juo patenkintas) pasakojo: „Girdėjau, kaip Allaho Pasiuntinys ﷺ sakė: „Iš tiesų Allahas sukūrė gailestingumą. Tą dieną, kai Jis sukūrė jį, Jis padalino jį į šimtą dalių. Devyniasdešimt devynias dalis Jis pasiliko Sau ir nusiuntė jo vieną dalį visai Savo kūriniui. Jei netikintysys būtų žinojęs apie visą gailestingumą, esantį Allaho Rankose, jis nebūtų praradęs vilties įžengti į Rojų, o jei tikintysis būtų žinojęs apie visas bausmes, kurios yra pas Allahą, jis nebūtų laikęs savęs apsaugotu nuo Pragaro.“ (Sahih Al-Bukhari, t. 8, hadisas Nr. 476).

96. Tada, kai geros žinios nešėjas atvyko, uždėjo tai (marškinius) ant jo veido, ir jis tapo aiškiai matančiu. Jis tarė: „Argi nesakiau jums: „Žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.“

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى
وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Jie tarė: „Mūsų tėve, prašyk (Allah) Atleidimo už mūsų nuodėmes, iš tiesų, mes buvome nuodėmingieji.“

قَالُوا يَتَّابُنَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا
كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

98. Jis tarė: „Prašysiu savo Viešpaties atleidimo jums, iš tiesų, Jis, tik Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.“

قَالَ سَوْفَ أُسْتَعْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

99. Tada, kai jie atvyko pas Jusufą (Juožapą), jis pasiėmė savo tėvus pas save ir tarė: „Įženkite į Egiptą, Allahui leidus, saugiai.“

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ عَاوَى إِلَيْهِ
أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ
اللَّهُ ءَامِينَ ﴿٩٩﴾

100. Ir jis iškėlė savo tėvus į sostą ir jie krito priešais jį kniūbsčiomis. Ir jis tarė: „Mano tėve, tai kadaise (buvusio) mano sapno išaiškinimas! Mano Viešpats pavertė jį realybe! Jis iš tiesų buvo geras man, kai ištraukė mane iš kalėjimo ir atvedė jus (visus čia) iš beduinių gyvenimo, po to, kai Šaitan (Šėtonas) pasėjo nesantaiką tarp manęs ir mano brolių. Nėr abejonės, mano Viešpats yra Paslaugiausias ir Maloningiausias tiems, kuriems Jis nori (būti). Iš tiesų Jis, tik Jis yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ
سُجَّدًا وَقَالَ يَتَّابَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا
وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ
بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ
إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ
هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

101. „Mano Viešpatie, Tu iš tiesų apdovanojai mane valdžia ir išmokei mane sapnų aiškinimo – dangų ir žemės (Vienintelis) Kūrėjau! Tu esi mano Vali (Saugotojas, Padėjėjas, Rėmėjas, Globėjas, Dievas, Viešpats) šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Leisk man mirti musulmonu (paklūstančiuoju Tavo Valiai), ir prijunk mane prie teisingųjų.“

*رَبِّ قَدْ عَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ
وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَالْحَقِّي بِالصِّلَحِينَ ﴿١٠١﴾

102. Tai yra naujienos apie Ghaib (Nematomą), kurias Mes atskleidžiame tau (Muchammedai ﷺ). Tu nebuvai (nedalyvavai) su jais, kai jie surengė savo planą, ir (kai) sąmokslavo.

103. Ir dauguma iš žmonijos netikės, net jei tu entuziastingai to trokši.

104. Ir tu (Muchammedai ﷺ) neprašai iš jų (tų), kurie neigia tavo Pranašavimą) jokio atlygio už tai. Tai (Koranas) yra ne mažiau nei Priminimas ir patarimas Alamyn (žmonėms ir džinams).

105. Ir kiek ženklų danguose ir žemėje jie praeina, jų nemėgdami.

106. Ir dauguma jų netiki Allahą, išskyrus tai, kad jie priskiria Jam partnerius [t. y. jie yra Mušrikūn, t. y. daugiadiaviai. Žr. Eilutę 6:121].

107. Argi tada jie jaučiasi saugūs dėl Allaho Kančią lydinčio apdangalo atėjimo prieš juos, arba (Paskutinės) Valandos atėjimo prieš juos, netikėtai, jiems nesuvokiant?

108. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Tai yra mano kelias, aš kviečiu pas Allahą (t. y. į Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) tikru žinojimu. Aš ir tie, kurie seka manimi (taip pat turi kviesti kitus pas Allahą, t. y. į Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą – tikru žinojimu). Ir lai būna Garbinamas ir Išaukštintas Allahas (virš viso to, ką jie priskiria Jam į partnerius). Ir nesu aš iš Mušrikūn (daugiadiavių, pagonių, stabmeldžių ir netikinčiųjų Allaho Vienumą, tų, kurie garbina kitus šalia Allaho arba priskiria Allahui priešininkus arba partnerius).“

ذَٰلِكَ مِنْ أَثْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٢٢﴾

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٢٤﴾

وَكَايِنٍ مِّنْ آيَاتٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُمِرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا
مُعْرِضُونَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ﴿١٢٦﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يُشْعُرُونَ ﴿١٢٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى
بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٨﴾

109. Ir anksčiau tavęs Mes nesiuntėme (Pasiuntiniais) nieko kito, tik žmones, kuriems Mes apreiškėme, iš gyvenviečių žmonių tarpo. Argi jie nekeliavo žemėje ir nematė, koks buvo galas tų, kurie buvo anksčiau jų? Ir iš tiesų, Amžinybės namai yra geriausi tiems, kurie bijo Allaho ir paklūsta Jam (susilaikydami nuo nuodėmių ir blogų darbų ir atlikdami teisingus gerus darbus). Argi tada jūs nesuprantate?

110. (Jiems buvo leista atsikvėpti) kol Pasiuntiniai prarado viltį ir galvojo, kad yra paneigti (savo žmonių), tada atėjo jiems Mūsų Pagalba ir ką panorėjome, tą Mes išgelbėjome. Ir Mūsų bausmė negali būti atremta nuo žmonių, kurie yra Mudžrimūn (nusikaltėliai, nuodėmingieji, netikintieji, daugiadiiviai).

111. Iš tiesų, jų istorijose yra pamoka suprantantiems žmonėms. Jis (Koranas) nėra suklustoti žodžiai, o patvirtinimas (egzistuojančių Allaho Knygų) to, kas buvo anksčiau jo [t. y. Taurato (Toros), Indžylis (Evangelijos) ir kitų Allaho Raštų patvirtinimas], ir smulkus visko paaiškinimas, ir vedlys, ir Gailestingumas žmonėms, kurie tiki.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا
نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْفَرَىٰ أَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْقَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ
نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ ۖ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ
وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

Griaustinis الرعد

بسم الله الرحمن الرحيم

1. 1. Alif, Lam, Mym, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai yra Knygos (Korano) Eilutės ir tai, kas buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) tavo Viešpaties yra tiesa, tačiau dauguma žmonių netiki.

2. Allahas yra Tas, Kuris iškėlė dangus be jokių jums matomų ramsčių. Tada Jis iškilo virš (istava) Sosto (iš tikrųjų, tokiu būdu, kuris pritinka Jo Didybei). Tada jis pavergė saulę ir mėnulį (tęsti sukimaši), kiekvieną besitęsiantį (savame kelyje) nustatytą terminą. Jis vadovauja ir reguliuoja visus reikalus. Jis smulkiai paaiškina Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiskimus ir t.t.) tam, kad jūs užtikrintai patikėtumėte susitikimu su savo Viešpačiu.

3. Ir Jis yra Tas, Kuris išskleidė žemę ir patalpino joje tvirtus kalnus ir upes ir iš kiekvienos vaisių rūšies Jis padarė Zaudžain Isnain (po du poroje – gali reikšti dvi rūšis arba gali reikšti – du tipus, t. y. juodą ir baltą, saldų ir rūgštų, didelį ir mažą). Jis atneša naktį kaip dienos uždangalą. Iš tiesų, šiuose dalykuose yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, pamokos, ženklai ir t.t.) žmonėms, kurie apmąsto.

الْمَرْ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ
فِيهَا رَوْحَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

4. Ir žemėje yra besiribojantys plotai, ir vynmedžių sodai ir žali javai (laukai), ir datulių palmės, išaugančios į dvi arba tris iš vienintelio šaknies kamieno arba kitaip (vienas šaknies kamienas kiekvienai palmei), laistomos tuo pačiu vandeniu. Ir vis dėlto kai kuriuos iš jų Mes padarome geresnius valgymui nei kiti. Iš tiesų, šiuose dalykuose yra Ajat (rodymai, įkalčiai, pamokos, ženklai) žmonėms, kurie supranta.

5. O jei tu (Muchammedai ﷺ) stebiesi (šiais daugiadiaviais, kurie neigia tavo islamiškojo monoteizmo žinią ir prisiėmė šalia Allah'o garbinti kitus, kurie negali nei jiems pakenkti, nei duoti naudos), tada stebėtinas yra jų sakymas: „Kai mes būsimė dulkės, ar iš tiesų tada būsimė (prikelti) nauju kūrinium?“ Jie yra tie, kurie netikėjo savo Viešpačiu! Jie yra tie, kurie turės geležinėmis grandinėmis priištą rankas prie jų kaklų. Jie bus Ugnies gyventojai gyventi ten.

6. Jie prašo tavęs paskubinti blogį prieš gerį, kai (daugybė) pamokomųjų bausmių iš tiesų įvyko anksčiau jų. Bet iš tiesų, jūsų Viešpats yra kupinas Atlaidumo Žmonijai, nepaisant jų bloga darymo. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats yra (taip pat) Žiaurus bausdamas.

7. O netikintieji sako: „Kodėl joks ženklas nenuleidžiamas jam iš jo Viešpaties?“ Tu esi tik perspėtojas ir kiekvienam žmogui yra vedlys.

8. Allahas žino, ką kiekviena moteris nešioja, ir kiek gimdos nepritenka (jų laike ir skaičiuje) arba viršija. Viskas pas Jį yra (reikiamomis) proporcijomis.

9. Visa Žinantis apie Nematomą ir matomą, Didingiausias, Aukščiausias.

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّتْ
مِنْ أَعْنَبٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صُنُونٌ وَغَيْرُ
صُنُونٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُقْضِلُ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

*وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا
تُرْبًا أَعْنَا لَنِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَى
فِي أَغْنَاهُمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْحَسَنَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ
قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْزُقُ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ
الْمُنْتَعَالِ ﴿٩﴾

10. (Jam) tas pats ar kuris iš jūsų nuslepia savo kalbą ar atskleidžia ją atvirai, ar jis bus paslėptas nakties ar išlįs laisvai dieną.

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ
بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾

11. Jam (kiekvienam žmogui) yra angelai vienas po kito, prieš jį ir už jo. Jie saugo jį Allaho Paliepimu. Iš tiesų, Allahas nepakeis (geros) žmonių būklės tol, kol jie patys nepakeis savo (gerumo) būklės (atlikdami nuodėmes ir būdami nedėkingi ir nepaklusnūs Allahui). Tačiau kai Allahas nori žmonių bausmės, negali būti nieko, kas apgręžtų ją, ir jie neras be Jo jokių apsauginių.

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا
بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا
مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾

12. Tai Jis, Kuris parodo jums žaibą kaip baimę (keliautojams) ir kaip viltį (tiems, kurie laukia lietaus). Ir tai Jis, Kuris išaugina (arba sukuria) debesis, sunkius (lietumi).

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

13. Ir Ar-Rad [1] (griaustinis) garbina ir šlovina Jį, ir taip pat angelai dėl Pagarbos Jam. Jis siunčia žaibo plykstelėjimus ir griaustinio trenksmus ir jais Jis suduoda tam, kam Jis panori. Ir vis tiek jie (netikintieji) ginčijasi apie Allahą. Ir Jis yra Galingas jėga ir Žiaurus bausdamas.¹

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ
خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ
شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

14. Jam (Allahui, Vieninteliam) yra Tiesos Žodis (t. y. niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas). Ir tie, kurių jie (daugiadieviai ir netikintieji) šaukiasi, neatsako jiems daugiau nei tas, kuris ištiesia savo ranką (ant gilaus šulinio krašto), kad vanduo pasiektų jo burną, bet jis jo nepasiekia. Ir netikičiųjų maldavimas yra niekas kitas, tik klaida (t. y. bergždžias).

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبْسِطٍ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَلَّغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

¹ [1] Ar-Rad: pasakyta, kad tai angelas, atsakingas už debesis, ir jis varo juos, kaip Allaho įsakya, ir jis šlovina Jo Garbinimą.

15. Ir priešais Allahą (Vienintelį) krenta kniubsčiomis viskas, kas yra danguose ir žemėje, noriai ir nenoriai, ir taip pat jų šėšėliai rytais ir popietėmis.

16. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas yra dangų ir žemės Viešpats?“ Sakyk: „(Jis yra) Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs prisiėmėte (garbinimui) Auliją (globėjais) kitus, nei Jis, tokius, kurie neturi galios nei sau duoti naudos, nei pakenkti?“ Sakyk: „Argi aklas lygus tam, kuris mato? Arba tamsa lygi šviesai? O gal jie priskiria Allahui partnerius, kurie sukūrė panašią į Jo kūriniją, taip, kad kūrinija (kurią jie sukūrė ir Jo kūrinija) atrodė panaši jiems?“ Sakyk: „Allahas yra visa ko Kūrėjas. Ir Jis yra Vienas, Nenugalimas.“

17. Jis nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir slėniai pritvinsta pagal jų plotą, tačiau nusineša putą, kylančią į paviršių – ir (taip pat) iš to (geležies rūdos), ką jie kaitina ugnyje, kad sukurtų papuošalus arba indus, kyla puta panaši į tai, taip Allahas (parabolėmis) atskleidžia tiesą ir melą. Tada, puta išnyksta kaip putos ant krantų, o tai, kas yra skirta žmonijos gerovei – lieka žemėje. Taip Allahas pateikia paraboles (tiesai ir melui, t. y. Tikėjimui ir netikėjimui).

18. Tiems, kurie atsiliepė į savo Viešpaties Kvietimą [patikėjo Allaho Vienumą ir pasekė Jo Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ, t. y. islamiškuoju monoteizmu], - Al-Husna (t. y. Rojus). Tačiau tie, kurie neatsiliepė į Jo Kvietimą (nepatikėjo Allaho Vienumą ir nepasekė Jo Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ), jei jie turėtų viską, kas yra žemėje, jie siūlytų tai, kad išsigelbėtų (nuo kančios, tačiau tai bus veltui). Jiems bus siaubingas atsiskaitymas. Jų buveinė bus Pragaras ir blogiausia, iš tiesų, tai yra vieta poilsui.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

19. Argi tada tas, kuris žino, kad tai, kas tavojo Viešpaties buvo atskleista tau (Muchammedai ﷺ), yra tiesa, turėtų būti kaip tas, kuris yra aklas? Tačiau tik suvokiantys žmonės kreipia į tai dėmesį.

20. Tie, kurie išpildo Allaho Sutartį ir nenutraukia Misak (ryšių, sutarties, įsipareigojimo).

21. Ir tie, kurie vienija tai, ką Allahas įsakė suvienyti (t. y. jie yra geri savo artimiesiems ir nenutraukia giminystės ryšių) ir bijo savo Viešpaties, ir siaubingai bijo atpildo (t. y. susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir atlieka visų rūšių gerus darbus, kuriuos Allahas įsakė atlikti).

22. Ir tie, kurie išlieka kantrūs, siekiantys savo Viešpaties Veido, atlieka As-Salat (ikamat-as-salat) ir leidžia tai, ką Mes jiems suteikėme, slapta ir atvirai, ir ginasi nuo blogio gėriu, tokiems – gera pabaiga.

23. Adn (Edeno) Rojus (Amžinieji Sodai), į kuriuos jie įžengs. Ir (taip pat) tiems, kurie teisingai elgėsi su savo tėvais ir savo žmonomis, ir savo palikuonimis. Ir angelai įžengs pas juos pro kiekvienus vartus (sakydami):

24. „Salamun Alaikum (taika jums), nes jūs ištvermingi ir kantrūs! Puikūs iš tiesų yra paskutiniai namai!“

25. O tiems, kurie nutraukia Allaho Susitarimą, po jo patvirtinimo, ir pertraukinėja tai, ką Allahas įsakė vienyti (t. y. jie nutraukia giminystės ryšius ir nėra geri savo artimiesiems), ir daro blogį žemėje, tiems – prakeiksmas (t. y. jie bus toli nuo Allaho Gailestingumo) ir jiems – nelaimingi (blogi) namai (t. y. Pragaras).

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ١٩

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ٢٠

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ ۖ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ٢١

وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ٢٢

جَنَّاتٍ عِدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ٢٣

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ٢٤

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ ۖ أَنْ يُوصَلَ وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ٢٥

26. Allahas padidina aprūpinimą tiems, kuriems Jis nori, ir apriboja (jį tiems, kuriems Jis nori), ir jie džiaugiasi šio pasaulio gyvenimu, kai gyvenimas šiame pasaulyje, palyginus su Amžinuoju, yra tik trumpalaikis praeinantis malonumas.

27. O tie, kurie netikėjo, sako: „Kodėl jam (Muchammedui ﷺ) jo Viešpats nenuleidžia jokio ženklų?“ Sakyk: „Iš tiesų, Allahas paklaidina tuos, ką Jis nori, ir išveda pas Save tuos, kurie atsigręžia į Jį atgalioje.“

28. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą), ir tie, kurių širdys nurimsta, prisimenant Allahą – iš tiesų, Allaho prisiminime širdys randa ramybę.

29. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir teisingai elgėsi, Tuba (visų rūšių laimė arba Rojaus medžio pavadinimas) jiems ir graži (galutinio) sugrįžimo vieta.

30. Taigi, Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) į bendruomenę, anksčiau kurios kitos bendruomenės išmirė, tam, kad tu parecituotum jiems tai, ką Mes tau apreiškėme, kai jie netiki Maloningiausiajį (Allahą). Sakyk: „Jis yra mano Viešpats! La ilaha illa huva (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį)! Juo aš pasitikiu ir pas Jį bus mano sugrįžimas atgalioje.“

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

وَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
مَن يَأْتِيهِ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَبَات ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ
اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى
لَهُمْ وَحَسَنَ مَقَابٍ ﴿٢٩﴾

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن
قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّيَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ
رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
مَتَابٍ ﴿٣٠﴾

31. Ir jei būtų Koranas, kuriuo kalnai būtų išjudinti (iš savų vietų), arba žemė būtų perskelta, arba mirusieji būtų priversti kalbėti (tai būtų ne koks nors kitas, o tik šis Koranas). Tačiau sprendimas dėl visko yra tikrai pas Allahą. Argi tada tie, kurie patikėjo, dar nežino, kad jei Allahas būtų panorėjęs, Jis galėjo teisingai vesti visą žmoniją? Ir nelaimė nesiliaus apimti tų, kurie netikėjo, dėl jų (blogų) darbų arba tai (t. y. nelaimė) nusės netoliese jų namų, iki tol, kol išsipildys Allaho Pažadas. Be abejonės, Allahas nelaužo Savo Pažado.

32. Ir iš tiesų iš (daugybės) Pasiuntinių anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) buvo tyčiojamas, tačiau Aš suteikiau atokvėpį tiems, kurie netikėjo, ir galiausiai Aš juos nubaudžiau. Tad kokia (siaubinga) buvo Mano bausmė!

33. Ar tada Tas (Allahas), Kuris vadovauja (globoja, išlaiko ir aprūpina) kiekvienam asmeniui ir žino viską, ką jis įgijo (yra kaip bet kuri kita nieko nežinanti dievybė)? Ir vis dėlto, jie priskiria Allahui partnerius. Sakyk: „Išvardinkite juos! Ar jūs suteiksite Jam žinių apie tai, ko Jis žemėje nežino, ar tai (tik) klaidingų žodžių apgaulė?“ Ne! Tiems, kurie netiki, jų sąmokslas padarytas atrodančiu teisingu, ir jie buvo sutrukdyti nuo Teisingo Kelio. Ir ką Allahas paklaidina, tam nėra teisingo vedimo.

34. Jiems – kančia šio pasaulio gyvenime ir be abejonės – kančia Amžinybėje. Ir jie neturi Vak (gynėjo arba apsauginio) nuo Allaho.

35. Rojaus, kuris buvo pažadėtas Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2), aprašymas: po juo teka upės, jo maisto atsargos yra amžinos ir taip pat jo pavėsis. Tai Mutakūn (dievobaimingųjų – žr. ają 2:2) pabaiga (galutinis tikslas), o netikinčiųjų pabaiga (galutinis tikslas) yra Ugnis.

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ بَلِ اللَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تُحْلُ قَرْيَةً مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ أَسْهَزَيْ بُرْسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَظْهَرُ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَضُدُّوهُ عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

*مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

36. Tie, kuriems Mes davėme Knygą (tokie kaip Abdullah bin Salam ir kiti judėjai, priėmę islamą), džiaugiasi tuo, kas tau buvo apreikšta (t. y. Koranu), tačiau tarp Sajungininkų (iš judėjų ir pagonių tarpo) yra tokių, kurie atmeta jo dalį. Sakyk: „Man įsakyta garbinti tik Allahą (Vienintelį) ir nepriskirti Jam partnerių. Jo (Vienintelio) aš šaukiuosi ir pas Jį mano sugrįžimas.“

37. Taigi Mes nuleidome tai (Koraną) arabų kalba būti autoritetingu sprendimu. Jei tu (Muchammedai ﷺ) seksi jų (bergždžiais) norais po to, kai tau atėjo žinojimas, tada tu neturėsi jokio Vali (apsaugininko) arba Vak (gynėjo) nuo Allaho.

38. Ir iš tiesų, Mes siuntėme Pasiuntinius anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) ir suteikėme jiems žmonas ir palikuonis. Ir ne Pasiuntiniui priklausė atnešti ženklą, išskyrus Allaho Leidimu. Kiekvienam reikalui yra (Allaho) įsakas. [Tafsir At-Tabari].

39. Allahas paslepia tai, ką Jis nori, ir patvirtina (ką Jis nori). Ir pas Jį yra Knygos Motina (Al-Lauh Al-Mahfūz).

40. Ar Mes parodytume tau (Muchammedai ﷺ) dalį to, ką Mes pažadėjome jiems, ar numarintume tave, tavo pareiga tik perduoti (Žinią), o atsiskaitymas – Mums.

41. Argi jie nemato, kad Mes palaipsniui sumažiname (netikinčiųjų) žemę (suteikdami ją tikintiesiems per pergalingus karus) nuo jų atokių ribų. Ir sprendžia Allahas, nėra nieko, kas sulaukytų Jo Sprendimą, ir Jis yra Greitas suvesti sąskaitas.

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ
بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَتَابِ ﴿٣٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا
وَاقٍ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمُ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ
يَأْتِيَ بِبَآئَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ
الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ
لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

42. Ir iš tiesų, tie anksčiau jų rengė sąmokslus, tačiau visas planavimas priklauso Allahui. Jis žino ką kiekvienas žmogus įgija, ir netikintieji sužinos, kas pasieks gerą pabaigą (paskutinį tikslą).

43. O tie, kurie netikėjo, sako: „Tu (Muchammedai ﷺ) nesi Pasiuntinys.“ Sakyk: „Pakankamas liudytojas tarp manęs ir jūsų yra Allahas ir taip pat tie, kurie turi žinių apie Raštą (tokie kaip Abdullah bin Salam ir kiti judėjai ir krikščionys, kurie priėmė islamą).“

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ
جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرُ لِمَنْ عُقِبِيَ الدَّارِ ﴿١٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ
عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٣﴾

Abraomas ابراهيم

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. (Tai yra) Knyga, kurią Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ), kad tu galėtum išvesti žmoniją iš (netikėjimo ir daugiadielvystės) tamsos į (tikėjimo Allaho Vienumą ir islamiškąjį monoteizmą) šviesą jų Viešpaties Leidimu į Visagalio, visos Šlovės Savininko Kelią.

2. Allahas, Kuriam priklauso viskas, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje! Ir vargas netikintiesiems dėl skausmingos kančios.

3. Tie, kurie labiau mėgsta šio pasaulio gyvenimą nei Amžinybę, ir užkerta (žmonėms) Allaho Kelią (t. y. islamą) ir siekia tame nesąžiningumo – jie toli nuklydę.

4. Ir siuntėme Mes Pasiuntinį tik su kalba jo žmonių tam, kad jis galėtų jiems išaiškinti (Žinią). Tada Allahas paklaidina tą, ką Jis nori, ir išveda teisingai tą, ką Jis nori. Ir Jis yra Visagalys, Visa Išmanantis.

5. Ir iš tiesų, Mes siuntėme Mūsą (Možę) su Mūsų Ajat (ženklais, įrodymais ir įkalčiais, sakydami): „Išvesk savo žmones iš tamsos į šviesą ir primink jiems apie Allaho Metraščius. Iš tiesų, tame yra Ayat (įkalčiai, įrodymai ir ženklai) kiekvienam kantriui, dėkingam (asmeniui).“

الرَّ كِتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ١

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ۖ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ
شَدِيدٍ ٢

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ٣

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ
قَوْمِهِ ۖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَيَهْدِيَ مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٤

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِأَيِّمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ٥

6. Ir (prisiminkite), kai Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Kviečiu atsiminti Allaho Malonę jums, kai Jis išgelbėjo jus nuo Firauno (Faraono) žmonių, kurie kėlė jums siaubingas kančias ir skerdė jūsų sūnus bei palikdavo jūsų moteris gyvas. Ir tame buvo didžiulis jūsų Viešpaties išbandymas.“

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدَجِّجُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

7. Ir (prisiminkite), kai jūsų Viešpats skelbė: „Jei jūs dėkosite (priimdami Tikėjimą ir negarbindami nieko kito tik Allahą), Aš suteiksiu jums daugiau (Savo Palaimos), tačiau jei jūs būsite nedėkingi (t. y. netikintieji), iš tiesų, Mano bausmė yra tikrai griežta.“

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

8. Ir Mūsa (Mozė) tarė: „Jei jūs netikėsite, jūs ir visa ant Žemės kartu, tada tikrai Allahas yra Turtingas (Nepriklausantis nuo jokių poreikių), visos Šlovės Savininkas.“

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

9. Argi nepasiekė jūsų žinios apie tuos, buvusius anksčiau jūsų, Nūho (Nojaus), ir Ad ir Samud žmones? Niekas nežino jų, tik Allahas. Pas juos atėjo jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais, tačiau jie susikišo savo rankas į savo burnas (kandžiodami jas iš pykčio) ir sakė: „Iš tiesų, mes netikime tuo, su kuo tu buvai siųstas, ir mes tikrai stipriai abejojame dėl to, į ką mus kvieti (t. y. islamiškąjį monoteizmą).“

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي افْتَوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِهٖ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾

10. Jų Pasiuntiniai sakė: „Ką?! Ar gali būti kokia abejonė dėl Allaho, dangų ir žemės Kūrėjo? Jis kviečia jus (į monoteizmą ir būti paklusniams Allahui) tam, kad Jis galėtų atleisti jums jūsų nuodėmes ir suteiktų jums atokvėpį nustatytam laikui.“ Jie sakė: „Tu esi ne daugiau nei žmogus, kaip ir mes! Tu nori nugręžti mus nuo to, ką mūsų tėvai garbindavo. Tad pateik mums aiškią reikšmę (t. y. aiškų įrodymą to, ką sakai).“

11. Jų Pasiuntiniai tarė jiems: „Mes esame ne daugiau nei žmonės, kaip ir jūs, tačiau Allahas suteikia Savo Malonę tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Tai ne mums atnešti jums reikšmę (įrodymą), išskyrus Allaho Leidimu. Ir lai Allahu (Vienintelio) pasitiki tikintieji.“

12. „Ir kodėl mes neturėtume pasitikėti Allahu, kai Jis iš tiesų išvedė mus teisingai? Ir mes tikrai pakelsime kantriai visą skausmą, kurį jūs besukeltumėte mums, ir lai Allahu (Vienintelio) pasitiki tie, kurie pasitiki.“

13. Ir tie, kurie nepatikėjo, tarė savo Pasiuntiniams: „Iš tiesų, mes išvysime jus iš savo žemės arba jūs grįšite į mūsų religiją.“ Taigi jų Viešpats apreiškė jiems: „Iš tiesų, Mes sunaikinsime Zalimūn (daugiadiėvius, netikinčiuosius ir nusidėjėlius).“

14. „Ir iš tiesų, Mes padarysime jus gyventojais žemėje po jų. Tai tam, kuris baiminasi stovėti priešais Mane (Prikélimo dieną arba bijo Mano baismės) ir taip pat bijo Mano grasinimo.“

15. Ir jie (Pasiuntiniai) prašė pergalės ir pagalbos [iš savo Viešpaties (Allaho)] ir kiekvienas užsispyręs, išpuikęs diktatorius (kuris atsisako patikėti Allaho Vienumą) visiškai pralaimėjo ir buvo sunaikintas.

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُّنُوْبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُوْنَ اَنْ تَصُدُوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٠﴾

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖۚ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَّأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

وَمَا لَنَا اَلَّا نَتَّوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا عَادَيْتُمُوْنَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَاۤ اَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِيْهَا لَمَلِيْنًا فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٣﴾

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ اِلَآرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقٰمِى وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

16. Priešais jį (kiekvieną užsispyrusį, išpuikusį diktatorių) yra Pragaras, ir jis bus priverstas gerti verdantį, pūliuojantį vandenį.

17. Jis sriubčios jį nenoriai, ir jam bus itin sunku nuryti jį į savo gerklę. Ir mirtis priartės prie jo iš visų pusių, tačiau jis nemirs, o priešais jį – bus didžiulė kankynė.

18. Tų, kurie nepatikėjo savo Viešpačiu, panašumas yra toks, kad jų darbai yra kaip pelenai, į kuriuos audringą dieną įnirtingai pučia vėjas. Jie negalės gauti nieko iš to, ką jie įgijo. Tai yra paklydimas, tolimas (nuo Teisingo Kelio).

19. Argi tu nematai, kad Allahas sukūrė dangus ir žemę teisingai? Jei Jis panorės, Jis gali panaikinti jus ir išvesti (jūsų vietoje) naują kūriniją!

20. Ir Allahui tai nėra sunku ar sudėtinga.

21. Ir jie pasirodys priešais Allahą (Prikėlimo dieną). Tada silpnieji sakys tiems, kurie buvo išpuikę (lyderiai): „Iš tiesų, mes sekame jus. Ar galite padėti mums kuo nors prieš Allahą Kančią?“ Jie atsakys: „Jei Allahas būtų mus teisingai vedęs, mes būtume jus teisingai vedę. (Dabar) nėra skirtumo mums, ar mes niršime, ar pakelsime (šias kančias) kantriai. Nėra vietos išsigelbėti mums.“

مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ
صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ
كَزَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ
شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنَّ يَشَاءُ يُدْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

وَبَرُّوْا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَقُلْ أَنْتُمْ مُّعْتَبَرُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهَ
لَهَدَيْتَكُمْ سُوءًا عَلَيْنَا أَجْرِعْنَاكُم
صَبْرًا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾

22. Ir Šaitan (Šėtonas) sakys, kai reikalas buvo nuspręstas: „Iš tiesų, Allahas pažadėjo jums teisingą pažadą. Ir aš jums pažadėjau, bet aš išdaviau jus. Neturiu aš jums jokios valdžios, išskyrus tai, kad kviečiau jus, ir jūs man atsakėte. Taigi nekaltinkite manęs, bet kaltinkite patys save. Aš negaliu padėti jums, nei jūs galite padėti man. Aš neigiu jūsų buvusį veiksma – manęs (Šėtono) priskyrimą kaip partnerį Allahui (paklūstant man pasaulio gyvenime). Iš tiesų, skausminga kančia Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams).“

23. Ir tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinius ir viską, ką jie atnešė) ir darė teisingus darbus, įžengs į Sodus, po kuriais teka upės, - gyventi tenais amžinai (t. y. Rojuje), jų Viešpaties Leidimu. Jų pasisveikinimas ten bus Salam (Taika!).

24. Argi nematote, kaip Allahas nustatė palyginimus? Gražus žodis kaip gražus medis, kurio šaknys tvirtai įtaisytos ir kurio šakos (siekia) dangų (t. y. labai aukštai).

25. Nuolat teikiantis vaisius, savo Viešpaties Leidimu, ir Allahas nustato palyginimus žmonijai tam, kad jie prisimintų.

26. Ir palyginimas blogo žodžio yra kaip blogas medis, išrautas su šaknimis iš žemės paviršiaus, nestabilus.

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

27. Allahas sutvirtins tuos, kurie tiki, žodžiu, kuris tvirtas, šiame pasaulyje (t. y. jie garbins Allahą Vienintelį ir nieko kito), ir Amžinybėje. [1] Ir Allahas privers paklusti tuos, kurie yra Zalimūn (daugiadieniai ir nusidėjėliai), ir Allahas daro tai, ką Jis nori.¹

28. Argi jūs nematėte tų, kurie iškeitė Allahą Palaimą į netikėjimą (neigdami Pranašą Muchammedą ﷺ ir Jo Žinią apie islamą) ir privertė savo žmones gyventi pražūties name?

29. Pragaras, kuriame jie degs, - ir kokia baisi tai vieta apsisotiti!

30. Ir jie priskyrė priešininkus Allahui, kad paklaidintų (žmones) nuo Jo Kelio! Sakyk: „Mėgaukitės (savo trumpalaikiu gyvenimu)! Tačiau, nėra abejonės, jūsų tikslas yra (Pragaro) Ugnis!“

31. Sakyk (Muchammedai ﷺ) Ibadi (Mano vergams), kurie patikėjo, kad jie turi atlikti As-Salat (Ikamat As-Salat), ir leisti labdarai iš išlaikymo, kurį Mes suteikėme jiems, salptai ir atvirai, iki Dienos atėjimo, kai nebebus nei abipusio derėjimosi, nei padėjimo.

32. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir juo išvedė vaisius kaip aprūpinimą jums. Ir Jis padarė laivus jums padėti, kad jie keliautų jūra Jo Įsakymu. Ir Jis (taip pat) padarė upes jums aptarnauti.

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الْغَآيِبِ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِيْنَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾

﴿٢٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ
كُفْرًا وَّ اَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَبْسُ الْقَرَارُ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اٰنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهِ
قُلْ تَمَنَّوْا اِنَّ مَّصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا يَقِيْمُوْا
الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَ يَوْمٌ لَاَ بَيْعَ
فِيْهِ وَلَا خِلَالٍ ﴿٣٢﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الْقَمَرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلُكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْلَّائِهَتَ ﴿٣٣﴾

¹ [1] t. y. iškart po jų mirties (jų kape ir t. t.), kai angelai (Munkar ir Nakir) klaus jų trijų klausimų: kas yra tavo Viešpats, kokia yra tavo religija ir ką sakai apie šį žmogų (Pranašą Muchammedą ﷺ), kuris buvo jums siųstas? Tikintieji atsakys teisingai, t. y. mano Viešpats yra Allahas, mano religija yra islamas ir šis vyras Muchammedas ﷺ yra Allahas Pasiuntinys, kuris atėjo pas mus su aiškiais ženklais ir mes juo patikėjome. Tuo tarpu nusidėjėliai, kurie nepatikėjo Pranašo Muchammedo ﷺ žinia, nesugebės atsakyti į šiuos klausimus.

33. Ir Jis padarė saulę ir mėnulį, abu nuolat judančius savo maršrutu, jums paslaugiais. Ir Jis padarė naktį ir dieną jums paslaugiom.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

34. Ir Jis suteikė jums viską, ko jūs prašėte, ir jei jūs skaičiuotumėte Allaho Palaimą, nesugebėtumėte jos suskaičiuoti. Iš tiesų, žmogus tikrai yra didelis nusidėjėlis, netikintysis (ypatingas nedėkingasis, neigiantis Allaho Palaimą netikėjimu ir kitų, nei Allahas garbinimu, ir nepaklusimu Allahui ir Jo Pranašui ﷺ).

وَمَا آتَاكُم مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّا الْإِنْسَانَ لَقَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

35. Ir (prisiminkite) kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, padaryk šitą miestą (Mekką) taikos ir saugumo (vieta), ir neleisk man ir mano sūnums garbinti statų.“

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

36. „Mano Viešpatie, jie tikrai paklaidino daugybę iš žmonijos. Tačiau tas, kas seka manimi, tikrai yra iš mano tarpo. Ir kas nepaklūsta man, vis tiek Tu esi tikrai Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَلَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّيَّ وَمَنْ عَصَانِي
فَإِنَّكَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. „Mūsų Viešpatie, aš priverčiau kai kuriuos iš savo palikuonių gyventi neįdirbtame slėnyje šalia Tavo Neliečiamojo Namo (Kaabos Mekkoje) tam, kad, mūsų Viešpatie, jie atliktų As-Salat (ikamat as salat). Taigi pripildyk kai kurių žmonių širdis meile jiems, ir (Allahai) suteik jiems vaisių, kad jie būtų dėkingi.

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ
ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ
النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ
الْقَمَرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. „Mūsų Viešpatie, nėr abejonės, Tu žinai, ką mes slepiame ir ką mes atskleidžiame. Niekas žemėje ir danguje nėra paslėpta nuo Allaho.“

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا
يُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

39. „Visa šlovė ir dėkojimas skirtas Allahui, Kuris suteikė man sename amžiuje Ismailį (Izmaelį) ir Ishaką (Izaoką). Iš tiesų, mano Viešpats tikrai yra Visa Girdintis visus maldavimus.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
الْدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. „Mano Viešpatie, padaryk mane atliekančiu As-Salat (ikamat as salat) ir (taip pat) iš mano palikuonių tarpo, mūsų Viešpatie! Ir priimk mano maldavimus.

41. „Mūsų Viešpatie, atleisk man ir mano tėvams ir (visiems) tikintiesiems Dieną, kai vyks atsiskaitymas.“

42. Nemanykite, kad Allahas nežino, ką daro Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai), tačiau Jis suteikia jiems atokvėpį iki Dienos, kai akys žiūrės su siaubu.

43. (Jie) skubės pirmyn, ištemptais kaklais, jų galvos bus užverstos (į dangų), jų žvilgsnis negrįš pas juos ir jų širdys tuščios (nuo galvojimo iš didžiulės baimės).

44. Ir perspėk (Muchammedai ﷺ) žmoniją apie Dieną, kai kančia juos pasieks. Tada nusidėjėliai sakys: „Mūsų Viešpatie, leisk mums atsikvėpti trumpam, mes atsiliepsime į Tavo Kvietimą ir paseksime Pasiuntiniais!“ (Bus pasakyta): „Argi jūs neprisiekėte kadaise, kad jūs nepaliksite (pasaulio dėl Amžinybės)?“

45. Ir jūs gyvenote buveinėse žmonių, kurie suklaidino patys save, ir tai jums buvo aišku, kaip Mes elgėmės su jais. Ir Mes pateikėme (daugybę) palyginimų jums.“

46. Iš tiesų, jie rengė savo sąmokslą ir jų sąmokslas buvo pas Allahą, nors jų sąmokslas nebuvo toks, kad iškeltų kalnus (tikrus kalnus arba islamo nurodymus) iš jų vietų (nes tai nėra svarbu).

47. Taigi nemanyk, kad Allahas netęsės Savo Pažado Savo Pasiuntiniams. Nėr abejonės, Allahas yra Galingiausias, Galintis už viską atpildyti.

رَبِّ أَجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿٤٠﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ
طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجُوبُ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعَ
الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ
مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾

وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَانٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَنَبَّيْنَا لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ
وَأِنْ كَانَ مَكَرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ
الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ خَائِلًا فِي وَعْدِهِ رُسُلَهُ
إِنَّ اللَّهَ غَزِيرٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾

48. Tą Dieną, kai žemė bus pakeista kita žeme, ir taip pat dangūs, ir jie (visi kūriniai) pasirodys priešais Allahą, Vienintelį, Nenugalimą.

يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

49. Ir tu pamatysi Mudžrimūn (nusikaltėlius, netikinčiuosius Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą, daugiadiėvius) tą Dieną Mukaranin [2] (surakintus kartu) geležinėmis grandinėmis.¹

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

50. Jų apdarai bus iš dervos ir ugnis dengs jų veidus.

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَعْنَتِي وُجُوهُهُمْ
الْقَارِ ﴿٥٠﴾

51. Kad Allahas atlygintų kiekvienam žmogui pagal tai, ką jis įgijo. Iš tiesų, Allahas yra Greitas atsiskaityti.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

52. Tai (Koranas) yra Žinia žmonijai (ir aiškus įrodymas prieš juos), tam kad jie būtų juo įspėti, ir kad jie žinotų, kad Jis yra Vienintelis Ilah (Dievas – Allahas) – (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) – kad suvokiantys žmonės galėtų pasirūpinti.

هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ
وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ
أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

¹ [2] Mukaranūn geležinėmis grandinėmis reiškia, kad jų rankos ir kojos bus prirakintos prie jų kaklų gradinėmis.

Uolėtas plotas الحجر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai yra Knygos Eilutės ir aiškus Koranas.

2. Kaip stipriai tie, kurie netikėjo, norėtų, kad jie būtų buvę musulmonai [tie, kurie paklūsta Allaho Valiai islame, t. y. islamiškajame monoteizme, - tai vyks Prikėlimo dieną, kai jie pamatys netikinčiuosius, einančius į Pragarą, o musulmonus – einančius į Rojų].

3. Palik juos valgančius ir besimėgaujantiems, ir leisk jiems būti užsiėmusiems (klaidinga) viltimi. Jie sužinos!

4. Ir Mes niekada nenaikinome miestų, išskyrus tada, kai buvo žinomas sprendimas dėl to.

5. Nė viena tauta negali paankstinti savo termino, nei atidėti jo.

6. Ir jie sako: „O tu, (Muchammedai ﷺ), kuriam buvo nuleistas Zikr (Koranas), iš tiesų, tu esi pakvaišęs!“

7. „Kodėl tu neatvedi angelų mums, jei esi tiesą sakantis?“

8. Mes nesiunčiame angelų žemyn, išskyrus su tiesa (t. y. kančiais), ir tuo atveju, jie (netikintieji) neturėtų atokvėpio!

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ
مُّبِينٍ ١

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا
مُسْلِمِينَ ٢

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٣

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
مَّعْلُومٌ ٤

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَفْخِرُونَ ٥

وَقَالُوا يَتَّبِعُهَا الَّذِي نَزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ٦

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ٧

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ٨

9. Iš tiesų, Mes, tai Mes, Kurie nuleidome Zikr (t. y. Koraną) ir tikrai, Mes jį apsaugosime (nuo iškraipymo). [1]¹

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

10. Iš tiesų, Mes siuntėme (Pasiuntinius) anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) iš senųjų grupių (bendruomenių) tarpo.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

11. Ir niekada pas juos nebuvo atėjęs Pasiuntinys, iš kurio jie nebūtų šaipęsi.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

12. Taip Mes leidžiame tam (daugiadiaviškumui ir netikėjimui) įžengti į Mudžrimūn [nusikaltėlių, daugyadiavų ir pagonių] širdis (dėl jų šaipymosi iš Pasiuntinių).

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

13. Jie netikėtų juo (Koranu), ir senovės tautų (kurios netikėjo) (Allaho bausmės) pavyzdys jau buvo paskelbtas.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. Ir netgi jei Mes atvertume jiems dangaus vartus ir jie kiltų į jį (visa dieną)

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ
فَقَلَّلُوا فِيهِ يَعْزُجُونَ ﴿١٤﴾

15. Jie tikrai sakytų (vakare): „Mūsų akys buvo (tarsi) apakintos (mes nematėme jokių angelų ar dangaus). Ne, mes esame apkerėti žmonės.“

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ
قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

16. Ir iš tiesų, Mes įtaisėme dideles žvaigždes danguje ir Mes išgražinome tai stebėtojams.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا
لِلنَّازِعِينَ ﴿١٦﴾

¹ [1] Ši Eilutė yra iššūkis žmonijai ir kiekvienas privalo tikėti šio Korano stebuklais. Akivaizdu, kad praėjo daugiau nei 1400 metų ir nė vienas šio Korano žodis nebuvo pakeistas, nors netikintieji labai stengėsi jį pakeisti įvairiais būdais, tačiau jų pastangos patyrė visiškai apgailėtiną nesėkmę. Kaip paminėta šioje Eilutėje: „Mes jį apsaugosime.“ Prisiekiamo Allahu, Jis saugo jį. Priešingai, visos kitos Knygos (Tauratas (Tora), Indžylis (Evangelija)) buvo iškraipytos išimant arba pakeičiant originalų tekstą arba pridėdant į jį tai, ko jame nebuvo.

17. Ir Mes apsaugojome tai (artimiausią dangų) nuo kiekvieno atstumtojo Šaitan (velnio).

18. Išskyrus to (velnio), kuris pavagia girdėjimą, o tada yra persekiojamas aiškios liepsnojančios ugnies.

19. Ir išskleidėme Mes žemę ir patalpinome joje tvirtus kalnus ir privertėme ten augti visų rūšių dalykus pagal jų proporcijas.

20. Ir Mes suteikėme tame pragyvenimo priemones jums ir tiems, kuriais jūs nesirūpinate [judantiems (gyviems) kūriniams, galvijams, žvėrimis ir kitiems gyvūnams].

21. Ir tame nėra jokio dalyko, tačiau pas Mus yra jų atsargų. Ir Mes nesiuočiamo to žemyn, išskyrus tik žinomą kiekį.

22. Ir Mes siunčiame vėjus apvaisinančius (kad jie smarkiai pripildytų debesis vandeniui), tada priverčiame vandenį (lietų) kristi iš dangaus, ir Mes suteikiame jį jums gerti, ir tai ne jūs esate jo atsargų savininkai [t.y. dalinti vandenį kam norite arba sulaikyti jį nuo ko jūs norite].

23. Ir be abejonės, Mes! Mes esame tie, Kas suteikia gyvybę ir sukelia mirtį, ir Mes esame Paveldėtojai.

24. Ir iš tiesų, Mes žinome pirmąsias jūsų kartas, kurios išmirė, ir iš tiesų, Mes žinome dabartines jūsų (žmonijos) kartas, ir taip pat tuos, kurie ateis po to.

25. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats surinks juos kartu. Tikrai, Jis yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٧﴾

إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿٨﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْثَبْنَاهَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٩﴾

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿١٠﴾

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿١١﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوْفِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿١٢﴾

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَحَسْبُ الْوَارِثُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿١٤﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

26. Ir iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų iš perdirbto purvo sudžiuvusio (tuščio) molio.

27. Ir džinus, Mes sukūrėme kadaise iš bedūmės ugnies liepsnos.

28. Ir (atminkite) kai jūsų Viešpats sakė angelams: „Aš ketinu sukurti žmogų (Adamą) iš perdirbto purvo sudžiuvusio (tuščio) molio.“

29. „Taigi, kai Aš pilnai jį suformavau ir įkvėpiau į jį (Adamą) sielą, kurią jam sukūriau, tada pulkite (jūs) kniubsčiomis priešais jį.“

30. Taigi angelai sukniubo, visi jie kartu.

31. Išskyrus Iblis (Šėtoną) – jis atsisakė būti tarp sukniubusiųjų.

32. (Allahas) tarė: „Iblis (Šėtone), kodėl tu nesi tarp sukniubusiųjų?“

33. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Aš nesu tas, kuris nusižemina žmogui, kurį Tu sukūrei iš perdirbto purvo sudžiuvusio (tuščio) molio.“

34. (Allahas) tarė: „Tada, dink iš čia, iš tiesų, tu esi Radžym (atstumtasis arba prakeiktasis).“

35. „Ir iš tiesų, praeiksmas tau bus iki Atlygio Dienos (t. y. Prikėlimo Dienos).“

36. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Mano Viešpatie, tada suteik man atokvėpį iki Dienos, kai jie (mirusieji) bus prikelti.“

37. Allahas tarė: „Tada tikrai, tu esi iš tų, kuriems leista atsikvėpti,

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ
حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ
السَّمُومِ ﴿٢٧﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِّقُ
بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَجِدِينَ ﴿٢٩﴾

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ
مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

38. Iki paskirto laiko Dienos.“

39. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Mano Viešpatie, dėl to, kad Tu suklaidinai mane, aš tikrai išpuošu tiems žemėje (žmonijai) klaidingą kelią ir aš paklaidsiu juos visus.“

40. „Išskyrus Tavo išrinktuosius, (teisingai vedamus) vergus iš jų tarpo.“

41. (Allahas) tarė: „Tai Kelias, kuris ves tiesiai pas Mane.“

42. „Nėr abejonės, tu neturėsi jokios galios Mano vergams, išskyrus tuos, kurie seks tavimi iš Ghavūn (Mušrikūn ir tų, kurie paklysta, nusikaltėlių, daugiadiėvių ir bloga darančiųjų).“

43. „Ir tikrai, Pragaras yra jiems visiems pažadėta vieta.“

44. „Jis (Pragaras) turi septynis vartus, kiekvieniems iš šių vartų yra paskirta (speciali) (nusidėjęlių) klasė.“

45. „Iš tiesų, Mutakūn (dievobaimingieji – žr. eilutę 2:2) bus tarp Sodų ir vandens versmių (Rojuje).

46. „(Jiems bus pasakyta): „Įženkite į jį (Rojų), taikiai ir saugiai.“

47. „Ir Mes pašalinsime iš jų krūtinių bet kokį gilų pykčio jausmą (kurį jie galėtų turėti). (Taigi jie bus kaip) broliai, žvelgiantys vienas į kitą sostuose.

48. „Joks nuovargio jausmas nepalies jų, nei jie (kada nors) bus paprašyti palikti jį.“

49. Paskelbk (Muchammedai ﷺ) Mano vergams, kad tikrai Aš esu Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasias.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

*نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

50. Ir kad Mano Kančia tikrai yra skausmingiausia kankynė.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

51. Ir papasakok jiems apie Ibrahimo (Abraomo) svečius (angelus).

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَافٍ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

52. Kai jie įžengė pas jį ir tarė: „Salam (taika)! [Ibrahimas (Abraomas)] atsakė: „Iš tiesų, mes jūsų bijome.“

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Jie (angelai) tarė: „Nebijokite, Mes atnešame jums geras žinias apie berniuką (sūnų), turintį daug žinių ir išminties.“

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

54. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Ar jūs man perduodate geras žinias (apie sūnų), kai mane užklupo senas amžius? Apie ką tada yra jūsų naujienos?“

قَالَ أَبَشِّرْهُمُنِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ يُبَشِّرُونِ ﴿٥٤﴾

55. Jie (angelai) tarė: „Mes perduodame tau geras žinias teisingai. Taigi, nebūk kupinas nevilties.“

قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَظِطِينَ ﴿٥٥﴾

56. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Ir kas neturi vilties dėl savo Viešpaties Gailestingumo, jei ne tie, kurie yra paklydę?“

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

57. [Ibrahimas (Abraomas) vėl] tarė: „Dėl kokio reikalo jūs tada atėjote, Pasiuntiniai?“

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

58. Jie (angelai) tarė: „Mes buvome siųsti žmonėms, kurie yra Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadiaviai, nusidėjėliai).“

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. „(Visi) išskyrus Lūto (Loto) šeima. Juos visus mes tikrai išgelbėsime (nuo sunaikinimo).“

إِلَّا عَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

60. „Išskyrus jo žmoną, dėl kurios Mes nusprendėme, kad ji bus iš tų, kurie lieka užnugaryje (t. y. ji bus sunaikinta).“

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَافِرِينَ ﴿٦٠﴾

61. Tada, kai Pasiuntiniai (angelai) atėjo pas Lūto (Loto) šeimą.

فَلَمَّا جَاءَ عَالَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

62. Jis tarė: „Iš tiesų, jūs esate man nepažįstami žmonės.“

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Jie tarė: „Ne, mes atėjome pas tave su tuo (kančia), dėl ko jie abejojo.“

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. „Ir mes atnešėme tau tiesą (žinias apie tavo tautos sunaikinimą) ir tikrai, mes sakome tiesą.“

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. „Tad dalį nakties keliauk su savo šeima ir nueik jiems iš užnugario ir neleisk niekam iš jūsų gręžtis atgal, tik eik ten, kur tau įsakyta.“

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

66. Ir Mes suteikėme jam žinias apie šį sprendimą, kad tu (nusidėjęliu) šaknys bus nukirstos anksti rytą.).

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

67. Ir miesto gyventojai atėjo džiūgaudami (dėl žinių apie jaunų vyrų atvykimą).

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. [Lūtas (Lotas)] tarė: „Iš tiesų, jie yra mano svečiai, taigi nedarykite man gėdos.“

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صَنِيعِي فَلَا نَقْضُحُونَ ﴿٦٨﴾

69. „Ir bijokite Allaho ir neužtraukite man negarbės.“

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Jie (miesto žmonės) tarė: „Argi mes neuždraudėme tau vaišinti (arba saugoti) nė vieno iš Alamyn (žmonių, užsieniečių ir svetimų, nuo mūsų)?“

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

71. [Lūtas (Lotas)] tarė: „Tai (tautos merginos) yra mano dukros (skirtos vesti teisėtai), jei jūs turite (taip) elgtis.“

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾

72. Iš tiesų, prisiekiame tavo (Muchammedai ﷺ) gyvenimu, dėl jų stipraus apsaigimo, jie klajojo akiai.

لَعَمْرِكَ إِنَّهُمْ لَمِنَ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

73. Taigi As-Saiha (kančia – siaubingas verkimas) užklupo juos saulėtekio metu.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ir Mes apvertėme (Sodomos miestus Palestinoje) aukštin kojomis ir išpylėme ant jų deginto molio akmenis.

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
جِبَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

75. Iš tiesų, tame yra ženklai tiems, kurie mato (arba supranta arba mokosi pamokas iš Allaho Ženkly).

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّعِينَ ﴿٧٥﴾

76. Ir iš tiesų, jie (miestai) buvo pagrindiniame kelyje (iš Mekkos į Siriją, t. y. vietovėje, kurioje dabar yra Negyvoji jūra) [2].¹

وَأَنَّهَا لَبِيسِيلٍ مُّغِيرٍ ﴿٧٦﴾

77. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas tikintiesiems.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. Ir Medžio Gyventojai (t. y. Madjan (Midian) žmonės, kuriems Allahas siuntė Pranašą Šuaibą) buvo taip pat Zalimūn (daugiadieniai ir nusidėjėliai).

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
لَطَّالِيمِينَ ﴿٧٨﴾

79. Taigi, atkeršijome jiems. Jie abu yra pagrindiniame kelyje, aiškiai matomi.

فَأَنزَعْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مَّيِّينٍ ﴿٧٩﴾

80. Ir iš tiesų, Al-Hidžr (uolėtos vietovės) gyventojai neigė Pasiuntinius.

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾

81. Ir Mes davėme jiems Mūsų Ženklius, tačiau jie jų nemėgo.

وَعَاتَيْنَاهُمْ ءَايَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

82. Ir jie tašydavo būstus iš kalnų (jausdamiesi) saugūs.

وَكَانُوا يَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. Tačiau As-Saiha (kančia – siaubingas verkimas) užklupo juos ankstyvą rytą (ketvirtos dienos iš jiems pažadėtos bausmės dienų).

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. Ir visa, ką jie įgydavo, nedavė jiems jokios naudos.

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

¹ [2] Žr. Ibn Kathir „Istorijos knyga“ .

85. Ir Mes sukūrėme dangus ir žemę ir visa, kas yra tarp jų, tik su tiesa, ir Valanda tikrai ateina, taigi žiūrėk (Muchammedai ﷺ) į jų klaidas su maloningu atlaidumu.

86. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Žinantis Kūrėjas.

87. Ir iš tiesų, Mes suteikėme jums septynias Al-Masani (septynias nuolat kartojamas Eilutes) (t. y. sūrą al Fatichą) ir Didįjį Koraną.

88. Nežiūrėk savo akimis trokštančiai į tai, ką Mes suteikėme kai kurioms jų (netikinčiųjų) grupėms, nei liūdėk dėl jų. Ir nuleisk savo sparnus tikintiesiems (būk paslaugus tikintiems kompanjonams).

89. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš tikrai tesu tiesiog perspėtojas.“

90. Kai Mes nuleidome dalytojams (kureišų pagonims arba judėjams arba krikščionims).

91. Kurie padalino Koraną į dalis (t. y. tikėjimo viena dalimi ir netikėjo kita).

92. Taigi, prisiekiame tavo Viešpačiu, (Muchammedai ﷺ) Mes tikrai pakviesime visus juos atsiskaityti.

93. Už viską, ką jie darydavo.

94. Taigi, skelbk atvirai (Allaho Žinią – islamiškąjį monoteizmą) tai, kas tau įsakyta, ir nusigręžk nuo Al-Mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių, ir netikinčiųjų – žr. eilutę 2:105).

95. Iš tiesų, Mes patenkinsime tave prieš pašaipuolius,

96. Kurie priskiria Allahui kitą ilah (dievybę), tačiau jie sužinos.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ
فَأَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي
وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

لَا تَمُدَّنْ عَيْنِيَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Iš tiesų, Mes žinome, kad tavo krūtinė susiaurėja dėl to, ką jie sako.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا
يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

98. Taigi garbink savo Viešpaties šlovę ir būk iš tų, kurie sukniumba (priešais Jį).

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ
السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾

99. Ir garbink savo Viešpatį iki kol pasieks tave neabejotinas daykas (t. y. mirtis).

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

Bitės النحل

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Įvykis (Valanda arba netikinčiųjų ir daugiadiėvių bausmė arba islamiškėji įstatymai arba įsakymai), nulemti Allaho įvyks, taigi neskubink to. Lai būna Pagerbtas ir Išaukštintas Jis virš visko, ką jie priskiria Jam į partnerius.

2. Jis nuleidžia angelus su Savo Įsakymo Rūh (apreiškimu) tiems iš Savo vergų, kam Jis nori (sakydamas): „Perspėkite žmoniją, kad La ilaha illa Ana (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Aš), taigi bijokite Manęs (susilaikydami nuo nuodėmių ir blogų darbų).

3. Jis sukūrė dangus ir žemę su tiesa. Aukštas yra Jis, Išaukštintas virš visko, ką jie priskiria Jam į partnerius.

4. Jis sukūrė žmogų iš Nutfa (sumaišytų vyriškų ir moteriškų išskyrų lašų), tada štai, tas pats (žmogus) tampa atviru priešu.

5. Ir galvijus, Jis sukūrė juos jums, ir juose yra šiluma (šilta apranga), ir gausu naudos, ir iš jų jūs maitinatės.

6. Ir kame yra grožis jums, kai jūs parvedate juos namo vakare ir kai jūs genate juos ganytis ryte.

7. Ir jie neša jūsų krovinius į žemę, kurios jūs negalėtumėte pasiekti, išskyrus su dideliu sunkumu jums. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra kupinas Gerumo, Galestingiausiasis.

8. Ir (Jis sukūrė) arklius, mulus ir asilus jums joti ir kaip puošmeną. Ir Jis sukuria (kitus) dalykus, apie kuriuos jūs neturite žinių.

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا هُوَ
حَصِيمٌ مَبِينٌ ﴿٤﴾

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ
وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ
وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

وَيَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا
بِلَغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. Ir Allahui priklauso pareiga išaiškinti Teisingą Kelią. [1] Tačiau yra kelių, kurie nukrypsta (tokie kaip pagonybė, judaizmas ir krikščionybė). Ir jei būtų Jis panorėjęs, Jis būtų teisingai išvedęs visus jus (žmoniją).¹

10. Tai Jis, Kuris nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus. Iš jo jūs geriate ir iš jo (auga) augmenija, į kurią jūs siunčiate savo galvijus ganytis.

11. Juo Jis priverčia užaugti jums javus, alyvuoges, datulių palmes, vynuoges ir visų rūšių vaisius. Iš tiesų, tame tikrai yra aiškus įrodymas ir akivaizdus ženklas žmonėms, kurie mąsto.

12. Jis pavergė jums naktį ir dieną, ir saulę ir mėnulį, ir žvaigždės priklauso nuo Jo įsakymo. Iš tiesų, tame yra įrodymai žmonėms, kurie suvokia.

13. Ir kad ir ką Jis sukūrė jums žemėje, skirtingų spalvų [ir savybių, iš augmenijos ir vaisių (botaninių objektų) ir iš gyvūnijos (zoologinių objektų)]. Iš tiesų, tame yra ženklas žmonėms, kurie prisimena.

14. Ir Jis yra Tas, Kuris pavergė (jums) jūrą, kad jūs valgytumėte iš jos šviežios, trapios mėsos ir kad jūs pagamintumėte iš jos puošmenas dėvėti. Ir jūs matote laivus, besiskverbiančius pro ją, kad jūs prašytumėte (tuo) Jo Dosnumo (gabenant produktus iš vienos vietos į kitą) ir kad jūs būtumėte dėkingi.

15. Ir Jis įtvirtino į žemę kalnus, stovinčius tvirtai, kad jie drebėtų su jumis, ir upes ir kelius, kad jūs vestumėte save.

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ
وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ
تُسَيِّمُونَ ﴿١٠﴾

يُثَبِّتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلَةً
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَ يَمُوجُ فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَرًا وَسَبْلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

¹ [1] Islamiškąjį monoteizmą žmonijai, t. y. parodyti jiems, kas yra leistina ir kas draudžiama, bloga ir gera. Taigi kas priima teisingą vedimą, tai naudinga jam pačiam, o kas paklysta – tai jo paties pražūčiai.

16. Ir ženklus (kelrodžius dienos metu) ir žvaigždėmis (nakties metu), jie (žmonija) veda save.

وَعَلَّمَتْهُمُ الْيَمِّ وَالْبَحْرِ مِمَّ يَمْشُونَ ﴿١٦﴾

17. Argi tada Tas, Kuris kuria, kaip tas, kuris nekuria? Argi jūs tada neprisiminsite?

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

18. Ir jei jūs skaičiuotumėte Allaho malones, niekada nesugebėtumėte jų suskaičiuoti. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ الَّتِي تَحْصُوهَا إِنْ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Ir Allahas žino, ką jūs slepiate, ir ką atskleidžiate.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

20. Tie, kurių jie (Al-Mušrikūn) [2] šaukiasi šalia Allaho, nesukūrė nieko, o patys jie yra sukurti.¹

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

21. (Jie yra) mirę, negyvi. Ir jie nežino, kada jie bus prikelti.

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

22. Jūsų Ilah [3] (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas – Allahas, niekas neturi teisės būti garbinamas tik Jis). Tačiau tų, kurie netiki Amžinybę, jų širdys neigia (tikėjimą Allaho Vienumą), ir jie didžiuojasi.¹¹

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Nėr abejonės, Allahas žino, ką jie slepia ir ką jie atskleidžia. Iš tiesų, Jis nemėgsta besididžiuojančių

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُمْ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Ir kai jiems sakoma: „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats nuleido (Muchammedui ﷺ)?“ Jie sako: „Senų žmonių pasakos!“

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

¹ [2] (Eilutė 16:20) Al-Mušrikūn: t. y. daugiadieniai, pagony, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą, garbinantys kitus šalia Allaho ir taip pat priskiriantys Allahui priešininkus (arba partnerius).

¹¹ [3] Ilah: tas, Kuris turi teisę būti garbinamas.

25. Lai jie neša pilnai savo pačių našta Prikėlimo Dieną ir taip pat našta tų, kuriuos jie paklaidino nežinodami. Bloga iš tiesų yra tai, ką jie turės prisiimti!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Tie, kurie buvo anksčiau jų, iš tiesų rengė sąmokslą, tačiau Allahas smogė į jų pastato pamatą ir tada stogas užkrito ant jų iš virš jų, ir kančia apėmė juos iš pusių, kurių jie nesuvokė.

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهَ
بُنْيَانُهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمْ
السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Tad, Prikėlimo Dieną Jis užtrauks jiems gėdą ir sakys: „Kur yra Mano (taip vadinami) partneriai, dėl kurių jūs nesutardavote ir ginčydavotės (su tikinčiais, nepaisydami ir nepaklūsdami Allahui)?“ Tie, kuriems buvo suteiktas žinojimas (apie Allahą Kančią netikintiesiems) sakys: „Iš tiesų, gėda ir vargas šią Dieną netikintiesiems.“

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ أَنْ
شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ
قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

28. „Tiems, kurių gyvybes angelai paima, jiems bedarant bloga sau (netikint ir priskiriant Allahui partnerius garbinime ir darant visų rūšių nusikaltimus ir blogus darbus).“ Tada, jie parodys (apgaulingą) nuolankumą (sakydami): „Mes nedarydavome nieko bloga.“ (Angelai atsakys): „Taip, iš tiesų Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darydavote.“

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ
سُوْءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. „Taigi ženkite pro Pragaro vartus, gyventi ten, ir iš tiesų, kokia bloga buveinė bus išpuikėliams.“

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَلْيَبْئَسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Ir (kada) sakoma tiems, kurie yra Mutakūn (dievobaimingieji – žr. eilutę 2:2): „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats nuleido?“ Jie sako: „Tai, kas yra gera.“ Tiems, kurie daro gera šiame pasaulyje, - gėris, ir Amžinybės namai bus geriau. Ir puikūs iš tiesų bus Mutakūn (dievobaimingųjų – žr. eilutę 2:2) namai (t. y. Rojus).

*وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ
الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

31. Adn (Edeno) Rojus (Amžinybės Sodai), į kuriuos jie įžengs, po kuriais teka upės, jie turės ten visa, ko jie nori. Taip Allahas atlygina Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. eilutę 2:2).

32. Tuos, kurių gyvybes angelai paima, kai jie yra dievobaimingi (t. y. tyri nuo viso blogio ir negarbinantys nieko kito, tik Allahą Vienintelį), sakydami (jiems): Salamun Alaikum (taika jums), ženkite į savo Rojų, dėl to (gero), ką jūs darydavote (pasaulyje).“

33. Argi jie (netikintieji ir daugiadiaviai) laukia nieko kita, kaip tik angelų atėjimo pas juos [paimti jų sielas (mirties metu)] ar kad ateitų jų Viešpaties įsakymas (t. y. kančia arba Prikėlimo diena)? Taip elgėsi tie, kurie buvo anksčiau jų. Ir Allahas neklaidina jų, tačiau jie paklaidina patys save.

34. Tad blogos jų poelgių pasekmės apėmė juos ir tai, iš ko jie šaipydavosi, apsupo juos.

35. Ir tie, kurie priskirdavo Allahui kitus garbinime, sakė: „Jei Allahas būtų panorėjęs taip, nei mes, nei mūsų tėvai būtų garbinę ne ką kitą, o tik Jį, nei mes būtume uždraudę ką nors be Jo (įsakymo).“ Taip darė ir tie, kurie buvo anksčiau jų. Tad, argi Pasiuntiniai yra įpareigoti kam nors kitam, nei tik aiškiai perduoti Žinią?“

36. Ir iš tiesų, Mes pasiuntėme iš kiekvienos ummos (bendruomenės, tautos) Pasiuntinį (skelbiantį): „Garbinkite Allahą (Vienintelį) ir venkite (arba laikykitės atokiai nuo) Taghut (visų netikrų dievybių, t. y. negarbinkite Taghut šalia Allah).“ Tada iš jų tarpo buvo kai kurie, kuriuos Allahas išvedė teisingai, ir iš jų tarpo buvo kai kurie, kuriems buvo pateisintas paklidymas. Taigi keliaukite žeme ir pažiūrėkite, kokia buvo pabaiga tų, kurie neigė (tiesą).

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا
آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى
الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ
مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

37. Jei tu (Muchammedai ﷺ) trokšti jų teisingo vedimo, tada tikrai Allahas neveda teisingai tų, kuriuos jis priverčia paklysti (arba nieko negalima išvesti į teisingą kelią, ką Allahas paklaidina). Ir neturės jie jokių pagalbininkų.

38. Ir jie duoda savo stipriausias priesaikas Allaho vardu, kad Allahas neprikels to, kuris mirė. Taip, (Jis prikels juos) – teisingas pažadas (įpareigojantis) Jį, tačiau dauguma žmonijos nežino.

39. Tam, kad Jis parodytų jiems tiesą, dėl kurios jie ginčijosi, ir kad tie, kurie netikėjo (Prikėlimą, ir Allaho Vienumą) sužinotų, kad jie buvo melagiai.

40. Iš tiesų, Mūsų Žodis daiktui, kai Mes norime jo, yra tik tai, kad Mes sakome jam: „Būk!“ - ir jis yra.

41. O tiems, kurie išsikėlė vardan Allaho, po to kai jie buvo suklaidinti, Mes be abejonės suteiksime jiems gerą buveinę šiame pasaulyje, tačiau iš tiesų Amžinybės atlygis bus didesnis. Jei tik jie žinotų!

42. (Tai tie) kurie išliko kantrūs (šiame pasaulyje dėl Allaho) ir pasitikėjo savo Viešpačiu (Allahu Vieninteliu).

43. Ir Mes nesiuntėme (Savo Pasiuntiniais) anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) jokių žmonių, tik tuos, kuriems Mes nusiuntėme apreiškimą (skelbti ir kviesti žmoniją patikėti Allaho Vienumą). Taigi klauskite (jūs, Mekkos pagonys) apie tuos, kurie žino Raštą [išsimokslinę Taurato (Toros) ir Indžylis (Evangelijos) žmonės], jei jūs nežinote.

إِنْ تَحْرِضْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتَ بَلَىٰ وَوَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنبُوَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآ جَزَآءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَهُمْ لَعَلَّوْا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

44. Su aiškiais ženklais ir Knygomis (Mes siuntėme Pasiuntinius). Ir Mes taip pat nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Zikr [priminimą arba patarimą (t. y. Koraną)] tam, kad tu galėtum paaiškinti aiškiai žmonėms, kas yra jiems nuleista, ir kad jie susimąstytų.

45. Argi tada tie, kurie kuria piktus planus, jaučiasi saugūs dėl to, kad Allahas nepaskandins jų žemėje arba kad kančia nepričiups jų iš pusių, kurių jie nenumano?

46. Arba kad Jis gali prigauti juos jiems beeinant ten ir atgal (į savo darbus) taip, kad nebus jiems pabėgimo (nuo Allahο bausmės)?

47. Arba kad Jis gali prigauti juos su palaipsniui (jų turto ir sveikatos) švaistymu. Iš tiesų, jūsų Viešpats tikrai yra kupinas gerumo, Gailestigiausias.

48. Argi jie nepastebėjo dalykų, kuriuos Allahas sukūrė: (kaip) jų šešėliai palinksta į dešinę ir į kairę, nusižemindami prieš Allahą, ir jie yra kuklūs?

49. Ir Allahui nusižemina viskas, kas yra danguose ir viskas, kas yra žemėje, iš judančių (gyvų) kūrinų ir angelų, ir jie nėra išdidūs [t. y. jie garbina savo Viešpatį (Allahą) paklusniai].

50. Jie bijo savo Viešpaties virš savęs, ir jie daro tai, kas jiems įsakyta.

51. Ir Allahas sakė (o žmonija!) : „Nepriisiimkite ilahain (dviejų dievybių garbinime). Iš tiesų, Jis (Allahas) yra tik Vienas Ilah (Dievas). Tad, stipriai bijokite Manęs (Allahο ﷻ) [ir Manęs (Vienintelio), t. y. laikykitės atokiai nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
رَبَّهُمْ بِأَرْكَانِهِمْ وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١١﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِيلِهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ
سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٥﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا
يُؤْمَرُونَ ﴿١٧﴾

*وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ
إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارَهُونَ ﴿٢١﴾

darykite viską, ką Allahas įsakė ir negarbinkite nieko kito, tik Allahą].

52. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir (viskas, kas yra) žemėje ir Ad-din Vasiba yra Jo (t. y. nuolatinis nuoširdus paklusnumas Allahui yra privalomas). Niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą]]. Argi tada jūs bijosite ko nors kito nei Allaho?

53. Ir viskas iš palaimos ir gerų dalykų, kuriuos jūs turite, yra iš Allaho. Tada, kai jus paliečia bėda, Jo pagalbos jūs maldaujate garsiai.

54. Tada, kai Jis pašalina nuo jūsų bėdą, štai! Kai kurie iš jūsų priskiriate savo Viešpačiui (Allahui) kitus garbinime.

55. Taigi (dėl to) jie neigia (nedėkingai) tai (Allaho Malones), ką Mes suteikėme jiems! Tad mėgaukitės (savo trumpalaikiu buvimu), tačiau jūs sužinosite (labai apgailestaudami).

56. Ir jie paskiria dalį to, ką Mes jiems suteikėme, tiems, ko jie nepažįsta (netikroms dievybėms). Prisiekiu Allahui, jūs be abejonės būsite apklausti apie (visa), ką jūs išgalvodavote.

57. Ir jie priskiria Allahui dukteris! - Pagerbtas (ir išaukštintas) yra Jis virš viso to, ką jie Jam priskiria! Ir jiems tai, ko jie trokšta

58. Ir kai žinios apie mergaitės (gimimą) pasiekia kurį iš jų, jo veidas tampa tamsus, ir jis tampa kupinas vidinės širdgėlos!

59. Jis slepiasi nuo žmonių dėl blogio to, apie ką jam buvo pranešta. Ar jis pasiliks ją su gėda ar palaidos ją žemėje? Be abejonės, blogas yra jų sprendimas.

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ
الَّذِينَ وَأَصْبَأَ أَفْعَرَ اللَّهُ تَتَقُونَ ﴿٥٢﴾

وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا
مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

لِيَعْلَمُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا
رَزَقْنَاهُمْ ثَالِثَةً لِّتَسْلَعَنَ عَمَّا كُنْتُمْ
تَقَرُّونَ ﴿٥٦﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ
مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ
أُيْمَسِّكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي
الْتُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Tų, kurie netiki Amžinybę, blogas apibūdinimas, o Allaho yra aukščiausias apibūdinimas. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

61. Ir jei Allahas pričiuptų žmoniją už jų nusidėjimus, Jis nepaliktų ant jos (žemės) nė vieno judančio (gyvo) kūrinio, tačiau Jis atideda jiems paskirtam laikui ir kai jų laikas ateis, negali jie nei atidėti, nei paankstinti to valanda (ar momentu).

62. Priskiria jie Allahui tai, ko jie nemėgsta (sau) ir jų liežuviai įrodinėja melą, kad geresni dalykai bus jų. Nėr abejonės – jiems yra Ugnis, ir jie bus pirmieji paskubinti į ją, ir palikti ten apleisti.

63. Ir prisiekiamie Allahui, Mes tikrai siuntėme (Pasiuntinius) tautoms anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ), tačiau Šaitan (Šėtonas) padarė jų veiksmus atrodančius teisingais jiems. Taigi jis (Šėtonas) yra jų Vali (padėjęjas) šiandien (t. y. šiame pasaulyje), ir jų bus skausminga kančia.

64. Ir nenuleidome Knygos (Korano) tau (Muchammedai ﷺ) (kam nors kitam, kaip), tik tam, kad tu aiškiai išaiškintum jiems tuos dalykus, dėl kurių jie ginčijasi, ir (kaip) teisingą vedimą ir gailestingumą tautai, kuri tiki.

65. Ir Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, tada Jis juo atgaivina žemę po jos mirties. Iš tiesų, tame yra ženklas (aiškus įrodymas) žmonėms, kurie klauso (paklūsta Allahui).

66. Ir iš tiesų, galvijuose yra pamoka jums. Mes suteikiame jums gerti iš to, kas yra jų pilvuose, tarp išskyrų ir kraujo, tyrą pieną, gardų gėrėjams.

لَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ
وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ يَؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ
عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَفْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا
جَرَءَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّقْرَّبُونَ ﴿٦٢﴾

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَرِيقٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَعُوْا وَلَهُمُ
النَّيْمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

وَمَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ إِلَّا لِلْبَيِّنِ
لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ
مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِن بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا
خَالِصًا سَائِغًا يَّلْشَرِبِينَ ﴿٦٦﴾

67. O iš datulių palmių vaisių ir vynuogių jūs išgaunate stiprų gėrimą ir malonų maistą. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas žmonėms, kurie turi išmintį.

68. Ir jūsų Viešpats įkvėpė bites, sakydamas: „Imkite jūs buveines kalnuose ir medžiuose, ir tame, ką jie iškelia.

69. „Tada maitinkitės visais vaisiais, ir sekite savojo Viešpaties keliais, palengvintais (jums).“ Štai išsiskiria iš jų pilvų gėrimas, įvairių spalvų, kuriame yra vaistas žmonėms. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas žmonėms, kurie mąsto.

70. Ir Allahas sukūrė jus ir tada Jis privers jus mirti. Ir iš jūsų yra kai kurie, kurie gražinami į senatvę tam, kad nebežinotų nieko po to, kai žinojo (daug). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Galingiausias.

71. Ir Allahas iškėlė kai kuriuos iš jūsų aukščiau kitų turte ir nuosavybėse. Tad, tie, kurie iškelti, jokių būdu neatiduos savo turto ir nuosavybių tiems (vergam), kuriuos valdo jų dešinės rankos tam, kad šie būtų lygūs su jais tame. [4] Argi jie neigia Allaho Malones?¹

72. Ir Allahas sukūrė jums azvadž (sutuoktinius arba žmonas) iš jūsų pačių rūšies, ir sukūrė jums, iš jūsų žmonių, sūnus ir vaikaičius ir suteikė jums gerą aprūpinimą. Argi jie tada tiki netikromis dievybėmis ir neigia Allaho Malones (nugarbindami Allaho Vienintelio).

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ
تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ
الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ
رَبِّكَ ذَٰلِكَ لَعَلَّكَ تَمُوجِينَ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ
مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ
بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُم عَلَىٰ بَعْضٍ فِي
الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادَىٰ رِزْقِهِمْ
عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ
بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

¹ [4] Šiuo pavyzdžiu, kurį Allahas pateikė daugiadiėviams (pagonims), priskiriantiems Allahui netikras dievybes, teigiama, kad jie nesutiktų dalintis savo turto ir nuosavybės su savo vergais, tad kaip jie sutinka dalyti netikras dievybes su Allahu Jo garbinime?

73. Ir jie garbina kitus šalia Allaho – tokius, kurie neturi ir negali turėti jokio aprūpinimo jiems iš dangų ar žemės.

74. Taigi neiškelk lygių Allahui (nes nieko nėra panašaus į Jį, nei Jis yra panašus į ką nors). Iš tiesų, Allahas žino, o jūs – nežinote.

75. Allahas iškelia pavyzdį (dviejų vyrų – tikinčiojo ir netikinčiojo). Vergas (netikintysis) priklausantis kitam, jis neturi jokios galios. Ir (kitas) vyras (tikintysis), kuriam Mes suteikėme gerą aprūpinimą iš Savęs, ir jis leidžia jį slapta ir atvirai. Ar gali jie būti lygūs? (Jokiu būdu). Visas šlovinimas ir padėka yra Allahui. Ne, (bet) dauguma iš jų nežino.

76. Ir Allahas iškelia (kitą) pavyzdį dviejų vyrų. Vienas iš jų kvailas, neturintis niekam jokios galios (netikintysis) ir jis yra našta savo šeiminiui – į kurią pusę šis nukreipia jį, jis neduoda nieko gero. Ar toks vyras yra lygus tokiam (tikinčiajam islamo monoteizmu), kuris įsako teisingumą ir pats yra Teisingame Kelyje?

77. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės Nematoma. Ir Valanda tėra akimirksniu arba netgi arčiau. Iš tiesų, Allahas Gali padaryti viską.

78. Ir Allahas išvedė jus iš jūsų motinų gimdų, jums nieko nežinant. Ir Jis suteikė jums girdėjamą, matymą ir širdis, kad jūs galėtumėte dėkoti (Allahui).

أَفِيَ الْبَطْلِ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ
يَكْفُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٤﴾

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

*ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا
يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا
حَسَنًا فَهُوَ يُفْنِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا
أَبْكُمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ
السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٨﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

79. Argi jie nemato paukščių, laikomų (skraidančių) dangaus vidury? Niekas jų nelaiko, tik Allahas [niekas kitas nesuteikė jiems gebėjimo skraidyti, tik Allahas]. Iš tiesų, tame yra aiškūs ajat (įrodymai ir ženklai) žmonėms, kurie tiki (Allaho Vienumu).

80. Ir Allahas padarė jums jūsų namuose buveinę ir sukūrė jums iš galvijų odos (palapines) apsistojimui, kurias jūs aptinkate esant lengvas (ir patogias gabenimui), kai keliaujate ir kai apsistojate (savo kelionėse). Ir iš jų vilnos, kailio ir plaukų (avies vilnos, kupranugario kailio ir ožkos plaukų) – apstatymą ir patogumus (t. y. kilimus, apklodus), laikiną patogumą.

81. Ir Allahas padarė jums iš to, ką jis sukūrė, šešėlius ir padarė jums prieglobsčio vietas kalnuose, ir padarė jums aprangą, kad apsaugotų jus nuo karščio (ir šalčio), ir šarvus, kad apsaugotų jus nuo jūsų (abipusio) smurto. Taip Jis išstbulino Savo Malones jums, kad jūs nusižemintumėte Jo Valiai (islame).

82. Tada, jei jie nusigręžia, tavo (Muchammedai ﷺ) pareiga yra tik aiškiai perduoti (Žinią).

83. Jie atpažįsta Allaho Malonę, tačiau vis tiek jie ją neigia (garbindami kitus šalia Allaho) ir dauguma iš jų yra netikintieji (neigiantys Muchammedo ﷺ Pranašavimą).

84. Ir (prisiminkite) Dieną, kai Mes prikelsime iš kiekvienos tautos liudytoją (jų Pasiuntinį), tada, tiems, kurie nepatikėjo, nebus suteiktas leidimas (pateikti pasiteisinimus), nei jiems bus leista (grįžti į pasaulį) atgailauti ir prašyti Allaho Atleidimo (už jų nuodėmes).

85. Ir kai tie, kurie darė bloga (netikintieji) pamatys kančią, tada nebus jiems palengvinta, nei bus jiems leista atsikvėpti.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الظَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ
السَّمَاءِ مَا يُصِيبُكُمْنَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا
تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا
وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاثًا مَّتَنَعًا إِلَى حِينِ ﴿٨٠﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَاتًا
وَجَعَلَ لَكُم سَرَابًا تَقِيكُمْ مِنَ الْحَرِّ
وَسَرَابًا تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا
يُؤَدُّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

وَإِذَا رَأَوْا الْعَذَابَ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Ir kai tie, kurie priskyrė Allahui partnerius, pamatys savo (taip vadinamus Allaho) partnerius, sakys jie: „Mūsų Viešpatie, tai mūsų partneriai, kurių mes šaukdavomės šalia Tavęs.“ Tačiau jie atrems jų žodžius jiems (ir sakys): „Iš tiesų, jūs tikrai esate melagiai!“

87. Ir jie siūlys (savo visišką) atsidavimą Allahui (Vieninteliui) Tą Dieną, o jų išgalvotos netikros dievybės [visa, ko jie šaukdavosi šalia Allaho, t. y. stabai, šventieji, šventikai, vienuoliai, angelai, džinai, Džibrylis (Gabrielius), Pasiuntiniai] pranyks nuo jų.

88. Tie, kurie netikėjo ir trukdė (žmonėms) nuo Allaho Kelio, jiems Mes pridėsime kančios prie kančios, nes jie skleidavo pagedimą [nepaklūsdami Allahui patys ir taip pat liepdami kitiems (žmonijai) elgtis taip pat].

89. Ir (prisiminkite) Dieną, kai Mes prikelsime iš kiekvienos tautos liudytoją prieš juos iš jų pačių tarpo. Ir Mes atvesime tave (Muchammedai ﷺ) kaip liudytoją prieš juos. Ir Mes nuleidome tau Knygą (Koraną) kaip visko išaiškinimą, teisingą vedimą, gailėstingumą ir gerą žinią tiems, kurie nusižemino (Allahui kaip musulmonai).

90. Iš tiesų, Allahas įsako Al-Adl (t. y. teisingumą ir negarbinimą nieko kito, tik Allahą Vienintelį – islamiškąjį monoteizmą) ir Al-Ihsan [t. y. būti kantriems, atliekant savo pareigas Allahui, absoliučiai tik dėl Allaho ir pagal Pranašo ﷺ sunną (teisines tradicijas) tobuliausiu būdu] ir (pagalbos) davimą pažįstamiems ir giminėms [5] (t. y. viso to, ką Allahas įsakė jums jiems suteikti, pvz. turtą, jų lankymą, jų priežiūrą ir globą bei bet kokią kitą pagalbą), ir draudžia Al-Fahša (t. y. visus blogus poelgius, pvz. neleistinus lytinius santykius, nepaklusnumą tėvams, daugiadienvystę, melavimą, melagingus liudijimus, neteisėtą gyvybės atėmimą) ir Al-

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

Munkar (t. y. viską, ką draudžia islamo teisė – visų rūšių daugiadiavystę, netikėjimą ir visų rūšių blogus poelgius) ir Al-Baghi (t. y. visų rūšių priespauda). Jis perspėja jus tam, kad būtumėte atidūs.¹

91. Ir pildykite Allaho Sutartį (Baja – pasižadėjimą islamui), kai įsipareigojote, ir nelaužykite priesaikų po to, kai jas patvirtinote – ir iš tiesų jūs paskyrėte Allahą savo laiduotoju. Iš tiesų, Allahas žino, ką jūs darote.

92. Ir nebūkite kaip ta, kuri išvynioja siūlą, kurį ji suverpė, po to, kai jis tapo stiprus, duodami priesaikas kaip apgaulę tarp savęs, tam kad tauta nebūtų gausesnė nei kita tauta. Allahas tik išbando jus tuo [t. y. tuos, kurie paklūsta Allahui ir pildo Allaho Sutartį, bei tuos, kurie nepaklūsta Allahui ir nutraukia Allaho Sutartį]. Ir Prikėlimo Dieną, Jis be abejonės išaiškins tai, dėl ko jūs ginčijotės [t. y. tikintysis išpažįsta ir tiki Allaho Vienumą ir Pranašo Muchammedo ﷺ Pranašavimą, kai netikintysis tai neigia ir tai yra jų skirtumas šio pasaulio gyvenime].

93. Ir Jei Allahas būtų panorėjęs, Jis galėjo (visus) jus padaryti viena tauta, tačiau Jis paklaidina tą, ką Jis nori, ir veda teisingai tą, ką Jis nori. Tačiau jūs be abejonės būsite pakviesti atsiskaityti už tai, ką darydavote.

94. Ir nepadarykite savo priesaikų kaip apgaulės tarp savęs, kad koja nepaslystų po to, kai buvo tvirtai pastatyta, ir kad netektų jums ragauti blogio (bausmės šiame pasaulyje) dėl trukdymo (žmonių) nuo Allaho Kelio (t. y. Tikėjimo Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį, Muchammedą ﷺ) ir jūsų bus didelė kančia (t. y. Pragaro Ugnis Amžinybėje).

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَلَتْ تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۖ وَلَيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

¹ [5] Giminytės eiliškumas: visų pirma, jūsų tėvai, tada jūsų palikuonys, tada jūsų broliai ir seserys, tada jūsų dėdės ir tetos iš tėvo pusės, tada jūsų dėdės ir tetos iš motinos pusės, o tada kiti giminaičiai.

95. Ir nepirkite mažos vertės už Allahą Sutarties kainą. Iš tiesų, tai, kas su Allahą – geriau jums, jei tik jūs žinotumėte.

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

96. Kas yra su jums – išseks, o kas yra su Allahą (iš gerų darbų) – išliks. Ir tiems, kurie kantrūs, Mes be abejonės atlyginsime proporcingai už geriausią to, ką jie darydavo.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Kas elgiasi teisingai – ar tai vyras, ar moteris, - būdamas (arba būdama) tikru tikinčiuoju (islamo monoteizmą), iš tiesų, jam Mes suteiksime gerą gyvenimą (šiam pasaulyje, su pagarba, pasitenkinimu ir teisėtu aprūpinimu), ir Mes be abejonės atlyginsime jiems proporcingai už geriausią to, ką jie darydavo (t. y. Rojumi Amžinybėje).

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. Taigi, kai nori recituoti Koraną, prašyk Allahą prieglobsčio nuo Šaitan (Šėtono), atstumtojo (prakeiktojo).

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

99. Iš tiesų, jis neturi galios tiems, kurie tiki ir pasitiki tik savo Viešpačiu (Allahą).

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءٰمَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

100. Jo galia yra tik tiems, kurie paklūsta ir seka juo (Šėtonu), ir tiems, kurie priskiria Jam (Allahui) partnerius (t. y. tiems, kurie yra mušrikūn, t. y. daugiadiaviai, žr. eilutę 6:121).

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Ir kai Mes pakeičiame (Korano) Eilutę kita – ir Allahas žino geriausiai tai, ką Jis nuleidžia – jie (netikintieji) sako: „Tu (Muchammedai ﷺ) esi (ne kas kitas kaip) tik Muftari (klastotojas, melagis)!“ Ne, tačiau dauguma jų nežino.

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يَنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

102. Sakyk (Muchammedai ﷺ) Ruh-ul-Kudūs [Džibrylis (Gabrielius)] atnešė jį (Koraną) iš jūsų Viešpaties su tiesa, kad jis sutvirtintų ir sustiprintų tuos, kurie tiki (t. y. jų Tikėjimą), ir kaip teisingą vedimą ir gerą žinią tiems, kurie nusižemino (Allahui kaip musulmonai).

103. Ir iš tiesų, Mes žinome, kad jie (daugiadieviai ir pagonys) sako: „Tai tik žmogus moko jį (Muchammedą ﷺ).“ Kalba žmogaus, kurį jie nurodo, yra svetima, o šis (Koranas) yra aiškos arabų kalbos.

104. Iš tiesų, tų, kurie netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir .t. t.), Allahas neves teisingai ir jų bus skausminga kančia.

105. Tai tik tie, kurie netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir .t. t.), išgalvoja melą ir tai jie yra melagiai.

106. Kas palieka tikėjimą Allahą po to kai patiki, išskyrus tą, kuris priverčiamas ir kurio širdis rami Tikėjime, tačiau tokie, kurie atveria savo krūtinės netikėjimui – jiems Pyktis iš Allaho, ir jų bus didelė kančia.

107. Tai todėl, kad jie pamilo ir pamėgo šio pasaulio gyvenimą labiau nei Amžinybę. Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie netiki.

108. Jie yra tie, ant kurių širdžių, klausos (ausų) ir regos (akių) Allahas uždėjo antspaudą. Ir jie yra nerūpestingai!

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّي
بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبْ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا
يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا
مَنْ أُكْرِهَ وَقُلُّهُ مُظْمِنٌ بِآلِ يَمَنِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْنَاهُمْ غَضَبًا مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Be abejonės, Amžinybėje, jie bus pralaimėtojai.

لَا جَزَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْخَسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Tad iš tiesų, jūsų Viešpats – tiems, kurie išsikėlė po to, kai buvo išmėginti ir nuo to laiko stipriai stengėsi ir kovojo (vardan Allaho) ir buvo kantrūs, iš tiesų, jūsų Viešpats po to yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

111. (Atminkite) Dieną, kai kiekvienas žmogus pakils maldaudamas dėl savęs, ir kiekvienam bus atmokėta pilnai už tai, ką jis darė (gerą ar blogą, tikėjimą ar netikėjimą šio pasaulio gyvenime) ir nebus su jais elgiamasi neteisingai.

*يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِّلُ عَنْ
نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

112. Ir Allahas iškelia pavyzdį miesto (Mekkos), kuris gyveno saugiai ir patenkintas: jo aprūpinimas pasiekdavo jį gausiai iš visų pusių, tačiau jis (jo žmonės) neigė Allaho Malones (nedėkingai). Taigi Allahas privertė jį paragauti alkio (bado) ir baimės, dėl to (blogio, t. y. Pranašo Muchammedo ﷺ neigimo), ką jie (jo žmonės) darydavo.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً
مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ
لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

113. Ir iš tiesų, atėjo pas juos Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) iš jų pačių tarpo, tačiau jie neigė jį, taigi apėmė juos kančia, jiems būnant Zalimūn (daugiadieviais ir nusidėjėliais).

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

114. Taigi valgykite iš leistino ir gero maisto [6], kurį Allahas suteikė jums. Ir būkite dėkingi už Allaho Malonę, jei Jis yra Tas, Kurį jūs garbinate.¹

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. Jis uždraudė jums tik Al-Maita (mirusių gyvulių mėsą), kraują, kiaulės mėsą ir bet kokį gyvulį, paskerstą kaip auką kam nors

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ

¹ [6] Mėsa galvijų, kuriuos Allahas jums (musulmonams) padarė leistinus ir kurie paskersti pagal islamo taisykles.

kitam, nei Allahas (arba paskerstą stabams arba tokį, kurio skerdimo metu nebuvo paminėtas Allahas Vardas). Tačiau jei jis verčiamas būtinybės, neturėdamas noro nepaklusti, ir neperžengdamas ribų – tada Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

116. Ir nesakykite apie tai, ką jūsų liežuviai klaidingai išleidžia: „Šitai leistina, o šitai – draudžiama“ tam, kad sukurtumėte melus prieš Allahą. Iš tiesų, tie, kurie kuria melus apie Allahą, niekada neklestės.

117. (Jų bus) Išnykstantis trumpalaikis malonumas, tačiau jie patirs skausmingą kančią.

118. O tiems, kurie yra judėjai, Mes uždraudėme tokius dalykus, kuriuos Mes paminėjome tau (Muchammedai ﷺ) anksčiau [žr. eilutę 6:146]. Ir nenuskriaudėme jų, tačiau jie patys save nuskriaudė.

119. Tad, iš tiesų, jūsų Viešpats – tiems, kurie daro bloga (daro nuodėmes ir yra nepaklusnūs Allahui) iš nežinojimo ir po to atgailauja ir daro gerus darbus, iš tiesų, jūsų Viešpats po to (tokiems) yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

120. Iš tiesų, Ibrahimas (Abraomas) buvo Umma (lyderis, turintis visas geras, teisingas savybes) arba tauta, paklusni Allahui, Hanifa (t. y. negarbinti nieko kito, tik Allahą), ir nebuvo jis iš tų, kurie yra al-Mušrikūn (daugiadiaviai, stbmeldžiai, netikintys Allahu Vienumu ir tie, kurie priskiria Allahui partnerius).

121. (Jis buvo) dėkingas už Jo (Allahą) Malones. Jis (Allahas) pasirinko jį (artimu draugu) ir vedė jį į Teisingą Kelią (islamiškąjį

أَصْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
لِّتَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ
يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُقْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

مَتَّعَ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ
رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا
وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَحَبَّاهُ وَهَدَنَهُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

monotiezmą – nei judaizmą, nei krikščionybę [7]).¹

122. Ir Mes suteikėme jam gerą šiame pasaulyje ir Amžinybėje jis bus iš teisingųjų.

123. Tada, Mes atsiuntėme apreiškimą tau (Muchammedai ﷺ, sakydami): „Sekite Ibrahimo (Abraomo) religiją, Hanifa (islamiškuoju monoteizmu – negarbinti nieko kito, tik Allahą) ir nebuvo jis iš mušrikūn (daugiadiėvių, stabmeldžių ir netikinčiųjų).

124. Šabas buvo paskirtas tik tiems, kurie ginčijosi dėl jo, ir iš tiesų, jūsų Viešpats teis juos Prikėlimo Dieną dėl to, kame jie nesutarė.

125. Kviesk (žmoniją, Muchammedai ﷺ) į savo Viešpaties Kelią (t. y. islamą) išmintingai (t. y. per Dieviškąjį Apreiškimą ir Koraną) ir teisingai pamokslaudamas, ir ginčykis su jais deramu būdu. Iš tiesų, jūsų Viešpats žino geriausiai, kas nuklydo nuo Jo Kelio, ir Jis yra Geriausiai Žinantis apie tuos, kurie vedami teisingai.

126. Ir jei jūs (jūs, tikintieji Allaho Vienumą) baudžiate (savo priešą), tada bauskite juos panašiu į tai, kuo jūs buvote kamuojami. Tačiau jei jūs kantriai kenčiate, iš tiesų, tai geriau As-Sabirūn (kantriesiems). [8]^{II}

وَعَاثَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ
بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ
لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

¹ [7] „Ibrahimas (Abraomas) nebuvo nei judėjas, nei krikščionis, bet jis buvo tikrasis musulmonas Hanifa (islamiškasis monoteizmas – negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį) ir nieko nepriskyrė Allahui garbinime.“ (Koranas, 3:67)

^{II} [8] Allaho Žodžiai: „Tik tie, kurie yra kantrūs, gaus savo atlygį pilnai, be atsiskaitymo.“ (Koranas, 39:10).

127. Ir kentėk (Muchammedai ﷺ) kantriai, tavo kantrybė yra iš ne ko kito, o tik iš Allaho. Ir neliūdėk dėl jų (daugiadievių ir pagonių) ir nesijaudink dėl to, ką jie rengia.

128. Iš tiesų, Allahas yra su tais, kurie bijo Jo (vykdo savo pareigas Jam), ir tais, kurie yra al-Muhsinūn (gera darantys).

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰىٰتٍ مِّمَّا
يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

Nakties kelionė الإسراء

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Pagerbtas (ir Išaukštintas) yra Jis (Allahas) [virš viso to (blogio), kurį jie Jam priskiria], Kuris paėmė Savo vergą (Muchammedą ﷺ) į nakties kelionę iš Al-Masdzid al-Haram (Mekkoje) į Al-Masdzid al-Aksa (Jeruzalėje), kurių apylinkes Mes palaiminome tam, kad Mes galėtume parodyti jam (Muchammedui ﷺ) Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus ir t.t.). Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

2. Ir Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą ir padarėme jį (Raštą) teisingu vedimu Israelio (Izraelio) vaikams (sakydami): „Neprisiimkite nieko kito, tik Mane (savo) Vakil (Saugotoju, Viešpačiu arba jūsų reikalų Tvarkytoju).“

3. „Palikuonys tų, kuriuos Mes gabenome (laive) su Nūhu (Nojumi)! Iš tiesų, jis buvo dėkingas vergas.“

4. Ir Mes nusprendėme Israelio (Izraelio) vaikams Rašte: „Iš tiesų, jūs darysite piktadarybes Žemėje du kartus ir tapsite tironais ir itin išpuikusiaisiai!“

5. Taigi, kai išsipildė pirmasis iš dviejų pažadų, Mes pasiuntėme prieš jus Mūsų vergus, duodami siaubingą kovą. Jie įžengė į giliausias jūsų namų vietas. Ir taip pažadas buvo (pilnai) išpildytas.

6. Tada Mes suteikėme jums grąžintą pergalę prieš juos. Ir Mes padėjome jums turtu ir palikuonimis ir padarėme jus gausnesnius žmogiškaisiais ištekliais.

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِن عَائِلَتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

وَوَاعَيْنَا مُوسَىٰ الْأَكْثَبَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلاً ﴿٢﴾

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ تَفِيرًا ﴿٦﴾

7. (Ir Mes sakėme): „Jei jūs darote gerą, jūs darote gerą patys sau, tačiau jei jūs darote blogą (jūs darote tai) patys prieš save.“ Tada, kai išsipildė antrasis pažadas, (Mes leidome jūsų priešams) suteršti jūsų veidus ir įžengti į (Jeruzalės) mečetę, kaip jie buvo įžengę į ją anksčiau, ir sunaikinti visišką sugriovimu viską, kas pateko į jų rankas.

8. „Gali būti, kad jūsų Viešpats parodys jums gailestingumą, tačiau jei jūs sugrįžite (prie nuodėmių), Mes grįšime (prie Mūsų Bausmės). Ir Mes padarėme Pragarą kalėjimu netikintiesiems.“

9. Iš tiesų, šis Koranas veda į tai, kas teisingiausia ir suteikia geras žinias tikintiesiems (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ), kurie daro teisingus darbus, kad jie gaus didį atlyginimą (Rojų).

10. Ir kad tie, kurie netiki Amžinybę, jiems Mes paruošėme skausmingą kančią (Pragarą).

11. Ir žmogus šaukiasi (Allaho) dėl blogio taip pat kaip jis šaukiasi (Allaho) dėl gėrio, ir žmogus yra visada skubotas (t. y. jei jis ant ko nors pyksta, jis šaukiasi (sakydamas): „O Allahe, prakeik jį“, tačiau tai neturėtų būti daroma, bet reiktų būti kantriam).

12. Ir Mes paskyrėme naktį ir dieną kaip du ženklus. Tad, Mes išpildėme nakties ženklą (su tamsa), o dienos ženklą padarėme apšviečiantį, tam, kad jūs prašytumėte dosnumo iš Savo Viešpaties, ir kad jūs žinotumėte metų skaičių ir atsiskaitymą. Ir Mes paaiškinome viską (detaliai) pilnu išaiškinimu.

13. Ir Mes pritvirtinome kiekvieno žmogaus darbus prie jo kaklo ir Prikėlimo dieną Mes parodysime jam knygą, kuri jam bus plačiai atverta.

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّوْا مَا عَلَوُا تَنْبِيْرًا ۝٧

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عُدتُمْ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۝٨

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝٩

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٠

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝١١

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوُتَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصَرَةً لِّيَتَذَكَّرُوا فُلًّا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِيَتَعْلَمُوا عَدَدَ اللَّيْلَيْنِ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝١٢

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا ۝١٣

14. (Jam bus pasakyta): „Skaityk savo knygą. Tu pats esi pakankamas sau kaip skaičiuotojas prieš save šią Dieną.“

أَفْرَأَى كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

15. Kas elgiasi teisingai, tada jis elgiasi teisingai tik dėl savęs paties. O kas nuklysta, tada jis nuklysta savo nuostoliui. Nė vienas, apsunkintas našta, negali pakelti kito naštos. Ir Mes niekada nebaudžiame tol, kol neatsiunčiame Pasiuntinio (kad jis perspėtų).

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

16. Ir kai Mes nusprendžiame sunaikinti miestą (gyventojus), Mes (pirmiausia) siunčiame aiškų įsakymą (paklusti Allahui ir būti teisingiems) tiems iš jų, kurie gyvena prabangoje. Tada, jie tame nusižengia, ir taip (kančios) žodis tam (jiems) yra pateisinamas. Tada Mes sunaikiname tai absoliučiu sunaikinimu.

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

17. Ir kiek kartų Mes sunaikinome po Nūho (Nojaus)! Pakankamas yra jūsų Viešpats kaip Visa Žinantis ir Savo vergų nuodėmes Visa Stebintysis.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

18. Kas trokšta greito praėjimo (laikino mėgavimosi šiuo pasauliu), Mes mielai suteikiame tai, ko Mes norime, tam, kam Mes norime. Tada, po to Mes paskyrėme jam Pragarą. Jis degs jame gėdingas ir atstumtas (toli nuo Allaho Gailestingumo).

مَنْ كَانَ يُرِيدُ أَلْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

19. O kas trokšta Amžinybės ir stengiasi dėl to, (dėdamas) būtiną pastangą dėl to (t. y. elgiasi teisingai paklusdamas Allahui), būdamas tikintysis (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) – tada tokie yra tie, kurių siekis bus įvertintas (už tai Allahas padėkos ir atsilygins).

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

20. Kiekvienam – šiems kaip ir tiems – Mes suteikiame iš jūsų Viešpaties Dosnumo. Ir jūsų Viešpaties Dosnumas niekada negali būti uždraustas.

كُلًّا نُّبِدُّ هَؤُلَاءَ وَهَؤُلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

21. Pažiūrėkite, kaip Mes išskėlėme vienus virš kitų (šiame pasaulyje), ir iš tiesų, Amžinybėje (tai) bus dar didesniais laipsniais ir didesniu iškilimu.

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

22. (Žmogau,) nepriskirk Allahui jokio kito ilah (dievo)! (Ši eilutė skirta Pranašui Muchammedui ﷺ, tačiau jos prasmė yra bendra visai žmonijai), arba tu nusileisi peikiamas, apleistas (Pragare).

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ
مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾

23. Ir jūsų Viešpats įsakė, kad jūs negarbintumėte nieko kito, tik Jį. Ir kad jūs būtumėte pareigingi savo tėvams. Jei vienas iš jų arba abu iš jų sulaukia seno amžiaus jūsų gyvenime, netarkite jiems nepagarbaus žodžio ir nerėkite ant jų, tačiau kreipkitės į juos pagarbia kalba.

*وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَيَالِ الْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا إِنَّمَا يَبْغُ عَنْكَ
الْكِبَرُ أَخْذُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ
لَهُمَا قَوْلٌ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

24. Ir nuleiskite ant jų paklusnumo ir nuolankumo sparną per gailestingumą, ir sakykite: „Mano Viešpatie, suteik jiems Savo Gailestingumą, nes jie išaugino mane, kai buvau mažas.“

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

25. Jūsų Viešpats geriausiai žino, kas yra jumyse. Jei esate teisingi, tada, iš tiesų, Jis yra Visada Atlaidžiausias tiems, kurie atsigręžia į Jį vėl ir vėl paklusniai, ir atgailaudami.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن
تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ
غَفُورًا ﴿٢٥﴾

26. Ir suteikite giminei jam priklausančią dalį ir Al-Miskin (vargingiesiems) ir keliautojui. Tačiau nešvaistikite (savo turto) išlaidžiai. [1]¹

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

27. Iš tiesų, išlaidūnai yra Šajatin (šėtonų, velnių) broliai ir Šaitan (Velnias-Šėtonas) yra nedėkingas savo Viešpačiui.

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

¹ [1] Leidžiant pinigų, reikia laikytis vidurio – nebūti nei šykštuoliu, nei išlaidūnu, ir nebūti kaip tie, kurie leidžia pinigų nepaklisdami Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ).

28. O jei tu (Muchammedai ﷺ) nusigręži nuo jų (giminių, vargingųjų, keliautojų, kuriems Mes įsakėme suteikti jų teises, jei tu tuo metu, kai jie prašo tavęs, neturi pinigų) ir lauki gailestingumo iš savojo Viešpaties, kurio tu tikiesi, tada, kalbėk su jais švelniai, maloniu žodžiu (t. y. Allahas suteiks man, ir aš duosiu jums).

29. Ir neleisk savo rankoms būti pririštoms (kaip šykštuolio) prie tavo kaklo, nei ištįsusioms į nepasiekiamas platybes (kaip išlaidūno), tam, kad netaptum smerkiamas ir dideliu skurde.

30. Iš tiesų, tavo Viešpats padidina išlaikymą tiems, kam Jis nori, ir apriboja (tam, kam Jis nori). Iš tiesų, Jis yra Visada Visa Žinantis, Visa Matantis Savo vergus.

31. Ir nežudykite savo vaikų, baimindamiesi skurdo. Mes suteiksime išlaikymą jiems taip pat kaip ir tau. Iš tiesų, jų žudymas yra didelė nuodėmė.

32. Ir nesiartinkite prie neleistinių lytinių santykių. Iš tiesų, tai yra Fahiša (t. y. tai, kas peržengia ribas - didelė nuodėmė), ir blogas kelias (vedantis į Pragarą, nebent Allahas atleis).

33. Ir nežudykite nieko, kieno žudymą Allahas uždraudė, nebent yra teisėta priežastis. Ir kas yra nužudomas neleistinai (mazlūman – tyčia, priešiška ir engiant, ir ne dėl klaidos), Mes suteikėme jo įpėdiniams valdžią [reikalauti kisas - lygybės teisės bausmėje, arba atleisti, arba priimti dija (kraujo pinigų)]. Tačiau neleiskite jam peržengti ribų atimant gyvybę (t. y. jis neturėtų žudyti nieko daugiau, tik patį žudiką). Iš tiesų, jam padeda (islamo teisė).

وَأِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا ﴿٢٨﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ لَّكُمْ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾

34. Ir nesiartinkite prie našlaičio nuosavybės, išskyrus tik pagerinti ją, kol jis sulauks pilnos galios amžiaus. Ir vykdykite (kiekvieną) sutartį. Iš tiesų, dėl sutarties būsite apklausiami.

35. Ir suteikite pilną matą kai matuojate, ir sverkite lygiomis svarstyklėmis. Tai tinkama (naudinga) ir geriau pabaigoje.

36. Ir (žmogau,) nesek (t. y. nekalbėk, arba nedaryk arba neliudyk) to, apie ką neturi žinių. [2] Iš tiesų, girdėjimas, ir matymas ir širdis kiekvieno iš jų bus klausinėjami (Allaho).¹

37. Ir nevaikščiok žeme išpuikęs ir išdidus. Iš tiesų, negali tu nei suskaldyti, nei permąnyti žemės, nei gali tu įgyti ūgį, kaip kalnų aukštis.

38. Visi to (paminėto anksčiau) blogi aspektai yra nekenčiami jūsų Viešpaties.

39. Tai (dalis) Al-Hikma (išmintis, geros manieros ir charakteris), kuri tavo Viešpats apreiškė tau (ﷺ). Ir nepriskirk Allahui jokio kito ilah (dievo), kad nebūtum įmestas į Pragarą smerkiamas ir atstumtas (nuo Allaho Gailestingumo).

40. (Mekkos pagony, argi tada jūsų Viešpats norėjo jums sūnų, o Sau pasiėmė dukras iš angelų tarpo? Iš tiesų, jūs sakote bjaurius žodžius.

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

أَفَأَصْفَقْنَاهُ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا لِّتَقُولُوا قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

¹ [2] t. y. sakymas: „Aš mačiau“, kai iš tiesų nematė, arba : „Aš girdėjau“, kai iš tiesų negirdėjo.

41. Ir iš tiesų, Mes išaiškinome [Mūsų Pažadus, Įspėjimus ir (pateikėme daugybę) pavyzdžių] šiame Korane, kad jie (netikintieji) atkreiptų dėmesį, tačiau tai padidina juose nieko vertą pasibjaurėjimą.

42. Sakyk (Muchammedai ﷺ tiems daugiadiėviams, pagonims): „Jei būtų kiti aliha (dievai) su Juo, kaip jie tvirtina, tada be abejonės jie būtų suradę kelią į Viešpaties Sostą (prašydami Jo Malonės ir būti arčiau Jo).

43. Pagerbtas ir Išaukštintas yra Jis! Aukštai virš to (didelio melo), ką jie sako! (t. y. suklastotus teiginius, kad yra kitų dievų, šalia Allaho, tačiau Jis yra Allahas, Vienas, Sau Pakankamas Šeimininkas, Kurio reikia visiems kūriniams. Jis negimdo ir nebuvo Jis pagimdytas, ir nėra nieko panašaus į Jį ar lygaus Jam).

44. Septyni dangūs ir žemė, ir visa, kas yra tame, garbina Jį ir nėra nieko kas negarbintų Jo Šlovės. Tačiau jūs nesuprantate jų garbinimo. Iš tiesų, Jis yra Visada Pakantus, Dažnai Atleidžiantis.

45. Ir kai tu (Muchammedai ﷺ) recituoji Koraną, Mes pastatome tarp tavęs ir tų, kurie netiki Amžinybę, nematomą skraistę (arba uždengiamę jų širdis, kad jie nieko negirdėtų ir nesuprastų).

46. Ir Mes užklojome apdangalus virš jų širdžių, kad jie nesuprastų jo (Korano), ir jų ausyse – kurtumas. Ir kai jūs minite savo Viešpatį Vienintelį [La ilaha illallah (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) – islamiškasis monoteizmas] Korane, jie atsuka savo nugaras, bėgdami iš didžios antipatijos.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا
وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا
لَآتَبَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا
كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي
الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَذْنَبِهِمْ
نُفُورًا ﴿٤٦﴾

47. Mes žinome geriausiai apie tai, ko jie klausosi, kai jie klausosi tavęs. Ir kai jie slapta tariasi, tada Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) sako: „Jūs sekate ne kuo kitu, o tik apkerėtu žmogumi.“

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَّسْحُورًا ﴿١٧﴾

48. Pažvelk, kokius pavyzdžius jie pateikė tau. Taigi, jie nuklydo, ir niekada jie negalės rasti kelio,

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَلُّوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

49. Ir jie sako: „Kai mes būsime kaulai ir nuotrupos (sunnykė), ar tikrai mes būsime prikelti (kad taptume) nauju kūrinium?“

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَاتًا
لَمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٩﴾

50. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Būkite jūs akmenimis ar geležimi.“

* قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٢٠﴾

51. „Arba kokių nors sukurtu dalyku, kuris yra dar didesnis (arba tvirtesnis) jūsų krūtinėse (kaip mintys apie prikėlimą, ir netgi tada jūs būsime prikelti).“ Tada jie sakys: „Kas gražins mus (į gyvenimą)?“ Sakyk: „Tas, Kuris jus sukūrė pirmą kartą!“ Tada, jie papurtys savo galvas tau ir tars: „Kada tai bus?“ Sakyk: „Galbūt greitai!“

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِصُونَ إِلَيْكَ
رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٢١﴾

52. Tą Dieną, kai Jis pakvies jus, ir jūs atsiliepsite (į Jo Kvietimą) su Jo Šloviniu ir Paklusnumu (žodžiais), ir jūs galvosite, kad užtrukote (šiame pasaulyje) tik trumpai!

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٢﴾

53. Ir sakyk Mano vergams (t. y. tikriems tikintiesiems islamo monoteizma), kad jie turėtų sakyti (tik) tuos žodžius, kurie yra geriausi. (Nes) Šaitan (Šėtonas) iš tiesų sėja tarp jų prieštaravimo ir nesantaikos būsena. Iš tiesų, Šaitan (Šėtonas) žmogui yra aiškus priešas.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
الْمَظْطَرَّ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الْمَظْطَرَّ كَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٢٣﴾

54. Jūsų Viešpats žino jus geriausiai. Jei Jis panorės, Jis suteiks jums gailėstingumą, o jei Jis panorės – Jis nubaus jus. Ir Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) būti jų saugotoju.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ
أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٢٤﴾

55. Ir jūsų Viešpats geriausiai žino visus, kas yra danguose ir žemėje. Ir iš tiesų, Mes išaukštinome kai kuriuos Pranašus virš kitų, ir Davūdui (Dovydui) Mes suteikėme Zabūr (Psalmes).

56. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Šaukitės tų – šalia Jo – kuriuos jūs įsivaizduojate [esant dievais – kaip angelus, Isą (Jėzų), Uzair (Ezrą) ir kitus]. Jie nei turi galios pašalinti bėdas nuo jūsų, nei nukelti jas nuo jūsų ant kitų.“]

57. Tie, kurių jie šaukiasi [kaip Isa (Jėzus) – Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezar), angelai] trokšta (patys sau) būdų pasiekti savo Viešpatį (Allahą), kuris iš jų būtų arčiausiai. Ir jie [Isa (Jėzus), Uzair (Ezra), angelai ir kiti] tikisi Jo Gailestingumo ir bijo Jo Kančios. Iš tiesų, jūsų Viešpaties Kančia yra (tai) ko reikia bijoti!

58. Ir nėra miesto (gyventojų), kurio Mes nesunaikinsime prieš Prikėlimo Dieną, arba nenubausime jo žiauria kančia. Tai yra įrašyta (Mūsų Įsakymų) Knygoje.

59. Ir niekas nestabdo Mūsų nuo Ajat (įrodymų, įkalčių, ženklų) siuntimo, tik tai, kad senovės žmonės juos neigė. Ir Mes siuntėme kupranugarę Samud kaip aiškų ženklą, tačiau jie pasielgė su ja blogai. Ir Mes nesiuntėme ženklų kaip tik tam, kad perspėtume ir priverstume juos bijoti (sunaikinimo).

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ
وَعَآئِنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ
رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ
يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا
كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَعَآئِنَا ثَمُودُ النَّاقَةَ
مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَحْوِيلًا ﴿٥٩﴾

60. Ir (prisiminkite), kai Mes sakėme jums: „Iš tiesų, jūs Viešpats apsupo žmoniją (t. y. jie yra Jo Gnaužuose).“ Ir Mes nepadarėme vizijos, kurią rodėme tau (Muchammedai ﷺ, kaip tikrą liudijimą akimis ir ne kaip sapną Al-Isra naktį), kaip tik išbandymu žmonijai ir (panašiai) bjauraus medžio (Zakum, paminėto Korane. Mes perspėjame ir priverčiame juos bijoti, tačiau tai tik padidina jų nieko vertą didį netikėjimą, engimą ir nepaklusnumą Allahui.

61. Ir (prisiminkite) kai Mes sakėme angelams: „Nusižeminkite prieš Adamą (Adamą).“ Jie nusižemino, išskyrus Iblis (Šėtoną). Jis tarė: „Argi aš nusižeminsiu prieš tą, kurį Tų sukūrei iš molio?“

62. [Iblis (Šėtonas)] sakė: „Žiūrėk į tą, kurį Tu pagerbei virš manęs, jei Tu suteiksi man atokvėpį (paliksi mane gyvą) iki Prikėlimo Dienos, aš tikrai pričiuopsiu ir išvesiu iš kelio jo palikuonis (paklaidindamas juos) visus, išskyrus kelis!“

63. (Allahas) tarė: „Eik ir kas iš jų seks tavimi, iš tiesų Pragaras bus atlygis (visiems) jums – gausus atlygis.“

64. „Ir apkvailink juos palaipsniui, tuos iš jų, kuriuos gali, savo balsu (t. y. dainomis, muzika ir bet koku kitu kvietimu į nepaklusnumą Allahui), atakuok juos savo kavalerija ir savo pėstininkais, dalinkis su jais turtu ir vaikais (viliodamas juos uždirbti pinigų neleistiniais būdais – lupikavimu, arba įtraukdamas į nelesitinus lytinius santykius), ir žadėk jiems.“ Tačiau Šėtonas nepamazda jiems nieko, tik apgaulę.

65. „Iš tiesų, Mano vergai (t. y. tikri tikintieji islamiškąjį monoteizmą) – neturi tu jiems jokios galios. Ir Pakankamas yra jūsų Viešpats kaip Saugotojas.“

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ
وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا الَّتِي أَرَيْتَكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْءَانِ
وَنُحُوفُهُمْ مَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا طُعِينًا
كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِيَّةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ
خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ
لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطِطَعْتَ مِنْهُمْ بِصُورِكَ
وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمُ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِذَّهُمْ
وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

66. Jūsų Viešpats yra Tas, Kuris gena jums laivus jūra, tam kad jūs prašytumėte Jo Dosnumo. Iš tiesų, Jis yra Visada Gailestingiausiasis jums.

رَّبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

67. Ir kai jūs jūroje užklumpa bėda, tie, kurių jūs šaukiatės, pranyksta nuo jūsų, išskyrus Jį (Allahą Vienintelį). Tačiau kai Jis nugabena jus į saugią žemę, jūs nusigrežiate (nuo Jo). Ir žmogus yra visada nedėkingas.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمَّا خَجَكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

68. Ar jūs tada jaučiatės saugūs, kad Jis neprivers žemės krašto praryti jūsų, arba kad Jis neatsiųs prieš jus stiprios smėlio audros? Tada, jūs nerasite jokio Vakil (saugotojo – kad šis apsaugotų jus nuo kančios).

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

69. Arba ar jūs jaučiatės saugūs, kad Jis negrąžins jūsų antrąsyk į jūrą ir neatsiųs prieš jus vėjo uragano ir nepaskandins jūsų, dėl jūsų netikėjimo? Tada jūs nerasite jokio keršytojo tenais Mums.

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُبْعِدَكُم فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

70. Ir iš tiesų Mes pagerbėme Adamo (Adomo) vaikus, ir gabenome juos žeme ir jūra, ir suteikėme jiems At-Taijibat (leistinus gerus dalykus), ir iškėlėmė juos virš daugumos tų, kuriuos Mes sukūrėme, su ženklia pirmenybe.

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الدَّرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ ﴿٧٠﴾

71. (Ir prisiminkite) Dieną, kai Mes sukviesime kartu visus žmones ir jų (atitinkamus) Imamus [jų Pranašus arba jų gerų ir blogų darbų įrašus, arba jų Šventąsias Knygas kaip Koraną, Tauratą (Torą), Indžylį (Evangeliją) arba lyderius, kuriais žmonės sekė šiame pasaulyje]. Taigi, kam įteikiamas jo įrašas į jo dešinę ranką, tas skaitys savo įrašus ir su jais nebus elgiamasi nė menkiausiai neteisingai.

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

72. O kas yra aklas šiame pasaulyje (t. y. nemato Allaho Ženklų ir netiki Ji), bus aklas ir Amžinybėje ir dar labiau nuklydęs nuo Teisingo Kelio.

73. Iš tiesų, jie rengėsi nuvilioti tave nuo to, ką Mes atskleidėme (Koraną) tau (Muchammedai ﷺ), išgalvoti kažką kitą, nei tai prieš Mus, ir tada jie tikrai būtų paėmę tave Khalil (artimu draugu)!

74. Ir jei nebūtume Mes padarę tave tvirtai besilaikančiuoju, tu būtum beveik palinkęs link jų truputį.

75. Tokiu atveju Mes būtume privertę tave paragauti dvigubą bausmės porciją šiame gyvenime ir dvigubą bausmės porciją po mirties. O tada tu nebūtum radęs nė vieno padedančio tau prieš Mus.

76. Ir iš tiesų jie ketino išgąsdinti tave taip stipriai, kad išvarytų tave iš žemės. Tačiau tuo atveju nebūtų jie laukę (ten) tavęs, tik trumpai.

77. (Tai buvo Mūsų) Sunna (taisyklė arba kelias) Pasiuntiniams, (kuriuos) Mes siuntėme anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) ir nerasi tu jokio pakeitimo Mūsų Sunnoje.

78. Atlik As-Salat (ikamat-as-Salat) [3] nuo vidurdienio iki nakties tamsos (t. y. zuhr, asr, maghrib ir iša maldas) ir recituok Koraną ankstyvą auršą (t. y. rytinės maldos metu). Iš tiesų, Korano recitavimas ankstyvą aušrą yra visada paliudijamas (jame dalyvauja angelai, paskirti prižiūrėti žmoniją dieną ir naktį). [4]¹

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيتَ
إِلَيْكَ لِتُفْتَرَىٰ عَلَيْنَا غَرَبَةٌ وَإِذَا
لَا تَتَّخِذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

وَلَوْلَا أَنْ تُثَبِّتَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ
إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

إِذَا لَأَذُقَنَّكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لَيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ عَسَیِ
الَّیْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

¹ [3] Ikamat-as-Salat: salat (maldu) atlikimas. [4] (17:78) Abu Salamah bin Abdurrahman pasakojo: „Abu Hurairah sakė: „Aš girdėjau Allaho Pasiuntinį ﷺ sakant: „Atlygis už Salat (maldą) bendruomenėje yra dvidešimt penkis kartus didesnis už (atlygi) Salat (maldos), atliekamos žmogaus atskirai. Nakties angelai ir dienos angelai susirenka Fadžr maldos metu.“ Abu Hurairah tada pridūrė: „Recituok Tauriją Knygą jei nori, nes „Iš tiesų, Korano recitavimas ankstyvą aušrą yra visada

79. Ir kai kurias nakties dalis (taip pat) atlik maldą su juo (t. y. recituok Koraną maldoje), kaip papildomą maldą (tahadžud pasirenkamoji malda – navafil) sau (Muchammedai ﷺ). Gali būti, kad tavo Viešpats iškels tave į Makam Mahmūd (šlovės ir garbės būseną, t. y. garbė tarpininkauti Prikėlimo Dieną).

80. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpatie! Leisk mano jėgimui (į Al-Medina miestą) būti geram, ir (taip pat) mano išėjimui (iš Mekkos miesto) būti geram. Ir suteik man iš Savęs leidimą padėti man (arba tvirtą ženklą arba įrodymą).

81. Ir sakyk: „Tiesa atėjo ir Batil (netiesa, t. y. Šėtonas arba daugiadienvystė) išnyko. Iš tiesų, Batil tikrai visada išnyksta.“

82. Ir Mes nuleidome Koraną, kuris yra gydantis ir gailėstingumas tiems, kurie tiki ir jis padidina Zalimūn (daugiadienviams ir blogą darantiesiems) nieką kitą, tik pralaimėjimą.

83. Ir kai Mes suteikiame Savo Malone žmogui (netikinčiajam), jis nusisuka ir tampa arogantišku (toli nuo Teisingojo Kelio). O kai blogis jį užklumpa, jis yra didelėje neviltyje.

84. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kiekvienas elgiasi pagal Šakilatihi (t. y. savo būdą arba savo religiją arba savo intencijas), ir jūsų Viešpats geriausiai žino tą, kurio kelias yra teisingas.“

85. Ir jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie Rūh (Dvasią). Sakyk: „Rūh (Dvasia) yra vienas iš tų dalykų, apie kuriuos žinojimas yra tik pas mano Viešpatį. Ir iš (to) žinojimo jums (žmonėms) buvo duota tik truputį.“

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ
أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ
لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَّقَ الْبَاطِلُ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٨٢﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا
بِجَنَانِهِ ﴿٨٣﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

86. Ir jei Mes panorėtume, Mes tikrai galėtume paimti tai, ką Mes tau apreiškėme (t. y. šį Koraną). Tada jūs nerastumėte globėjo sau prieš Mus tuo atžvilgiu.

87. Išskyrus kaip Gailęstingumą jūsų Viešpaties. Iš tiesų, Jo Malonė tau (Muchammedai ﷺ) yra netgi didesnė.

88. Sakyk: „Jei žmonija ir džinai susirinktų kartu sukurti ką nors panašaus į šį Koraną, jie negalėtų sukurti nieko panašaus, net jei vienas kitam padėtų.“

89. Ir iš tiesų, Mes pilnai išaiškinome žmonijai šiame Korane visus panašumus, tačiau dauguma žmonijos atsisako (tiesos ir nepriima nieko kito) išskyrus netikėjimą.

90. Ir jie sako: „Mes netikėsime tavimi (Muchammedai ﷺ) kol tu nepriversi šaltinio ištrykšti iš žemės mums,

91. „Arba turėsi datulių palmių ir vynuogių sodą ir priversi upes trykšti jų viduryje gausiai.

92. „Arba priversi dangų nukristi ant mūsų dalimis, kaip tu vaizdavai (kad įvyks Prikėlimo Dieną), arba atvesi priešais (mus) Allahą ir angelus akis į akį.

93. „Arba turėsi Zukhruf (sidabro ir gryo aukso) namą arba pakilsi į dangų ir netgi tada mes visiškai netikėsime tavo pakilimu, kol neatneši mums Knygos, kad mes skaitytume.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Lai būna Pašlovintas (ir Išaukštintas) mano Viešpats! Argi aš nesu tik žmogus, siųstas Pasiuntiniu?“

وَلَيْنِ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا
وَكَيْلًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ
عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ
يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا
كُفُورًا ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتَنْفَجِرَ الْأَنْهَارُ جَلَلَهَا تَنْفَجِيرًا ﴿٩١﴾

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِلِهِ وَالْمَلَكِ
قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ
تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى
تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ
رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

94. Ir niekas netrukdė žmonėms patikėti, kai jiems atėjo vedimas, išskyrus tai, kad jie sakė: „Argi Allahas siuntė žmogų (Savo) Pasiuntiniu?“

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَّسُولًا ﴿٩٤﴾

95. Sakyk: „Jei žeme vaikščiotoj angelai taikiai ir saugiai, Mes be abejonės būtume nuleidę jiems iš dangaus angelą Pasiuntiniu.“

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾

96. Sakyk: „Allahas yra Pakankamas liudytojas tarp manęs ir jūsų. Iš tiesų, Jis yra Visada Visa Žinantis, Visa Matantis apie Savo vergus.“

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

97. Ir tas, kurį Allahas veda, jis yra vedamas teisingai. Tačiau tas, kurį Jis paklaidina, tokiems jūs nerasite jokio Aulija (padėjėjų ir globėjų), be Jo, ir Mes surinksime juos kartu Prikėlimo Dieną ant jų veidų, aklaus, nebylius ir kurčius. Jų buveinė bus Pragaras. Kada tik jis aprims, Mes padidinsime jiems Ugnies nuožmumą.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُصْبًا يُنْكِمُا وَيُصَمِّمُا مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

98. Tai jų atlygis, nes jie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir sakė: „Kai mes būsime tik kaulai ir nuotrupos, ar tikrai būsime prikelti kaip naujas kūrinys?“

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا أَوَآدَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْقًا أَءَنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

99. Argi nemato jie, kad Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, Gali sukurti tai, kas panašu į tai. Ir Jis nulėmė jiems paskirtą terminą, dėl kurio nėra jokios abejonės. Tačiau Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys) atsisako (tiesos - islamiškojo monoteizmo Žinios ir nepriima nieko kito) išskyrus netikėjimą.

*أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ
مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ
فَأَنَّى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

100. Sakyk (netikintiesiems): „Jei jūs turėtumėte lobį – mano Viešpaties Gailestingumą (turta, pinigus, aprūpinimą) – tada jūs tikrai susilaikytumėte (nuo išlaidavimo) iš baimės (išsekinti tai), ir žmogus yra visada šykštus!“

قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي
إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

101. Ir iš tiesų Mes suteikėme Mūsai (Mozei) devynis aiškius ženklus. Tada paklausk Israelio (Izraelio) Vaikų, kai jis atvyko pas juos, tada Firaun (Faraonas) tarė jam: „Mūsa (Moze), manau, kad esi tu tikrai užburtas.“

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ
فَمَسَّ لَبَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ
لَهُمْ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

102. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Iš tiesų, tu žinai, kad šie ženklai buvo nuleisti ne ko kito, tačiau dangų ir žemės Viešpaties. Ir manau, kad esi tu iš tiesų, Firaun (Faraone), pasmerktas sunaikinimui (nuo viso gero)!“

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي
لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مُتَبَوِّرًا ﴿١٠٢﴾

103. Taigi jis nusprendė išvartyti juos iš (Egipto) žemės. Tačiau Mes paskandinome jį ir visus, kurie buvo su juo.

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِرَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

104. Ir Mes tarėme Israelio (Izraelio) Vaikams po jo: „Gyvenkite žemėje, o tada, kai paskutinysis pažadas priartės, Mes surinksime jus visus kartu kaip maišytą būrį (surinktą iš įvairių tautų).

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَكُنُوا
الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا
بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

105. Ir su tiesa Mes nuleidoma jį (t. y. Koraną) ir su tiesa jis nusileido. Ir Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) tik kaip geros žinios nešėją ir perspėtoją.

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ﴿١٠٥﴾
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

106. Ir (tai yra) Koranas, kurį Mes padalinome (į dalis) tam, kad tu recituotum jį žmonėms su pertraukomis. Ir Mes atskleidėme jį etapais (per 23 metus).

وَفَرَأَيْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى
مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾

107. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Tikėkite juo (Koranu) ar netikėkite (juo). Iš tiesų, tie, kuriems buvo suteiktas žinojimas anksčiau jo (judėjams ir krikščionims), kai jis recituojamas jiems, jie krenta ant veidų nuolankiai nusižemindami.“

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ
أَوَّلُوا أَلْعَلَّمْ مِنْ قِبَلَيْهِ إِذَا يَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
يَخْرُونَ لِلْآذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

108. Ir jie sako: „Šlovė mūsų Viešpačiui! Iš tiesų, mūsų Viešpaties Pažadas turi būti išpildytas.“

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

109. Ir jie krenta ant veidų raudodami ir tai padidina jų paklusnumą.

وَيَجْرُونَ لِأَذْقَانٍ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾

110. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Šaukitės Allaho arba šaukitės Maloningiausiojo (Allaho), kad ir kokiais vardais jūs Jo šaukiate (tai tas pats), nes Jam priklauso Geriausieji Vardai. Ir atlikite Salat (malda) nei garsiai, nei tyliai, tačiau sekite vidutiniu keliu.

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُفُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ

ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾

111. Ir sakyk: „Visa šlovė ir padėka priklauso Allahui, Kuris nepagimdė sūnaus (arba vaikų), ir Kuris neturi partnerių (Savo) Karalystėje, nei Jis yra žemas, kad turėtų Vali (padėjėją, globėją ar saugotoją). Ir garbinkite Jį visu didingumu.“

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ

تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

Urvas الكهف

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Visa šlovė ir dėkingumas yra Allahui, Kuris nuleido Savo vergui (Muchammedui ﷺ) Knygą (Koraną) ir nepaliko jame jokių iškraipymų.

2. (Jis padarė jį) aiškiai perspėjantį (netikinčiuosius) apie žiaurią bausmę nuo Jo ir suteikiantį gerą žinią tikintiesiems (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą), kurie daro teisingus darbus, kad gautų teisingą atlygį (t. y. Rojų).

3. Jie gyvens ten amžinai.

4. Ir perspėjantį tuos (judėjus, krikščionis ir pagonis), kurie sako: „Allahas pagimdė sūnų (arba palikuonis arba vaikus).“

5. Neturi jie jokių žinių apie tai, nei turėjo jų tėvai. Galingas yra žodis, išeinantis iš jų burnų [t. y. Jis gimdo sūnus ir dukteris]. Jie nekalba nieko kito, tik melą.

6. Galbūt tu nusižudytum (Muchammedai ﷺ) iš sielvarto dėl jų žingsnių (dėl jų nusigręžimo nuo tavęs), nes jie netiki šiuo pasakojimu (Koranu).

7. Iš tiesų, Mes padarėme tai, kas yra ant žemės kaip puošmeną jai tam, kad Mes galėtume juos (žmoniją) išbandyti – kurie iš jų yra geriausi savo poelgiais [t. y. kurie daro gerus darbus geriausiu būdu, tai reiškia daryti juos (darbus) visiškai vardan Allaho ir Pranašo ﷺ nurodytais būdais].

8. Ir iš tiesų, Mes padarysim viską, kas yra ant jos (žemės) plika sausa dirva (be jokios augmenijos ar medžių).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝١

فَيَمَّا لَيْنِذَرٍ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝٢

مَكِينٍ فِيهِ أَبَدًا ۝٣

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
يَقُولُونَ إِلَّا كَذَبًا ۝٥

فَلَعَلَّكَ بَيِّحٌ نَّفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ
لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝٦

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا
لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
جُرًّا ۝٨

9. Argi manai, kad Urvo žmonės ir Įrašas (žinios arba Urvo žmonių vardai) buvo Mūsų Ženklo stebuklas?

10. (Atmink) kai jauni vyrai pabėgo (ieškodami) prieglobsčio (nuo savo netikinčiųjų žmonių) į Urvą. Jie sakė: „Mūsų Viešpatie, suteik mums Savo gailestingumą ir palengvink mums mūsų reikalus teisingu būdu!“.

11. Taigi, Mes uždengėme jų girdėjimo (pojūtį) (priversdami juos giliai įmigti) Urve keletui metų.

12. Tada Mes pakėlėme juos (iš jų miego), kad galėtume išbandyti, kuri iš dviejų grupių buvo geriausia laiko, kurį jie užgaišo, skaičiavime.

13. Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ) jų istoriją teisingai: iš tiesų jie buvo jauni vyrai, tikėję savo Viešpačiu (Allahu) ir Mes padidinome juos teisingame vedime.

14. Ir Mes padarėme jų širdis tvirtas ir stiprias (su Tikėjimo Allahą šviesa ir suteikėme jiems kantrybės pakelti išsiskyrimą su jų pažįstamais ir giminėmis bei namais), kai jie atsistojo ir tarė: „Mūsų Viešpats yra dangų ir žemės Viešpats, niekada mes nesikreipsime į jokią ilah (dievybę), išskyrus į Jį. Jei mes taip darytume, mes tikrai sakytume netikėjimo baisybę.“

15. „Šie mūsų žmonės paėmė garbinimui kitas aliha (dievybes) nei Jis (Allahas). Kodėl jie nesuteikia jiems aiškos valdžios? Ir kas daro blogiau nei tas, kuris sako netiesą apie Allahą?“

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ عَابِدِينَ عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
عَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ
أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ﴿١١﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى
لِمَا لَبِئُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا
رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ
مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

16. (Jauni vyrai tarė vienas kitam): „Ir kai jūs pasitraukiate nuo jų ir to, ką jie garbina, išskyrus Allahą, tada ieškokite prieglobsčio Urve. Jūsų Viešpats atvers jums kelią iš Savo Gailestingumo ir palengvins jums jūsų reikalus (t. y. suteiks jums tai, ko jums reikia aprūpinimui, būstui).“

17. Ir galėjote matyti saulę, kai ji pakilo, slenkančią į dešinę nuo jų Urvo, ir kai ji leidosi, besigręžiančią nuo jų į kairę, kai jie gulėjo Urvo vidury. Tai (vienas) iš Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, ženklų). Tas, kurį Allahas veda, yra teisingai vedamas, tačiau tam, kurį Jis paklaidina, nerasi jam jokio Vali (vedančio draugo), kad išvestų jį (į teisingą Kelią).

18. Ir galėjote manyti juos esant pabudus, kai jie miegojo. Ir Mes pavertėme juos ant jų dešiniojo ir ant jų kairiojo šonų, ir jų šunį, tiesiantį savo dvi priekines letenas prie įėjimo [Urvo arba erdvės, šalia įėjimo į Urvą (kaip vartų saugotoją)]. Jei būtum pažiūrėjęs į juos, tikrai būtum nusisukęs nuo jų bėgdamas, ir tikrai būtum kupinas baimės dėl jų.

19. Panašiai, Mes pažadinom juos (iš jų ilgo gilaus miego), kad jie klausinėtų vienas kitą. Kalbėtojas iš jų tarpo sakė: „Kiek laiko jūs (čia) praleidote?“ Jie atsakė: „(Galbūt) mes praleidome dieną arba dalį dienos.“ Jis tarė: „(Vienintelis) jūsų Viešpats geriausiai žino, kiek jūs (čia) prabuvote. Taigi siųskite vieną iš jūsų su šia sidabrine jūsų moneta į miestą ir lai jis išsiaiškina, koks maistas yra geras ir leistinas ir atneša dalį jo jums. Ir lai jis būna atsargus ir neleidžia jokiam žmogui sužinoti apie jus.“

20. „Nes, jei jie sužinos apie jus, jie užmuš jus (mirtinai arba smurtaus arba jus sužalos) arba gražins jus į savo religiją. Ir tokiu atveju jūs niekada nebūsime sėkmingi.“

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأْنَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَقًا ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

21. Ir taip Mes padarėme jų istoriją žinomą (žmonėms), kad jie galėtų žinoti, jog Allaho Pažadas yra tiesa, ir kad negali būti jokios abejonės dėl Valandos. (Atmink) kai jie (miesto žmonės) ginčijosi tarp savęs apie jų istoriją, jie tarė: „Pastatykite pastatą virš jų, jų Viešpats žino geriausiai apie juos.“ (Tada) tie, kurie pasiekė savo tikslą tarė (greičiausiai netikintieji): „Mes tikrai pastatysime garbinimo vietą virš jų.“

22. (Kai kurie) sako, kad jų buvo trys, o šuo buvo ketvirtas iš jų. O (kiti) sako, kad jų buvo penki, šuo buvo šeštas, - spėliojantys apie nematomą. (Dar kiti) sako, kad jų buvo septyni, o šuo buvo aštuntas. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpats geriausiai žino jų skaičių, niekas nežino to, tik keli.“ Taigi nesiginčykit (dėl jų skaičiaus), išskyrus su aiškiais įrodymais (kuriuos Mes apreiškėme jums). Ir nesitarkite su nė vienu iš jų (Rašto žmonėmis – judėjais ir krikščionimis) apie Urvo žmonių (istoriją).

23. Ir niekada nesakykite apie ką nors: „Aš padarysiu tai ir tai rytoj.“

24. Išskyrus (kartu sakydami): „Jei Allahas panorės!“ Ir prisiminkite savo Viešpatį, kai pamirštate ir sakykite: „Gali būti, kad mano Viešpats veda mane link artimesnio tiesos kelio nei tai.“

25. Ir jie pasiliko savo Urve tris šimtus (saulės) metų, pridodant devynis (prie mėnulio metų).

26. Sakyk: „Allahas žino geriausiai, kiek ilgai jie pasiliko. Pas Jį yra (Žinios apie) dangų ir žemės Nematomą. Kaip aiškiai Jis mato ir girdi (viską)! Neturi jie jokio kito Vali (Padėjėjo, Reikalų tvarkytojo, Globėjo), išskyrus Jį, ir niekas nesidalina su Juo Jo Sprendime ir Jo Valdyme.“

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيُغْلَبُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ لِبَنِيهِمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٦١﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٦٢﴾

وَلَا تَقُولْ لِمَنْ أَمَرْتُ إِلَّا قَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٦٣﴾

إِلَّا أَنْ يَمَآءَ اللَّهُ وَأَذْكُرَ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿٦٤﴾

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٦٥﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٦٦﴾

27. Ir recituok, kas buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) iš Knygos (Korano) tavojo Viešpaties (t. y. recituok tai, suprask ir sek jo mokymais ir elkis pagal jo nurodymus bei skelbk tai žmonėms). Niekas negali pakeisti Jo Žodžių, ir nerasi tu nieko kito kaip prieglobsčio, išskyrus Jį.

28. Ir būk (Muchammedai ﷺ) kantrus su tais, kurie šaukiasi savo Viešpaties (t. y. savo kompanjonais, kurie prisimena savo Viešpatį garbindami, šlovindami maldose, ir kitais teisingais darbais) rytą ir popietę, siekdami Jo Veido. Ir neleisk savo akim žiūrėti pro pirštus į juos, trokštant šio pasaulio gyvenimo pompastikos ir spindesio. Ir nepaklusk tam, kurio širdį Mes padarėme nesirūpinančia Mūsų Prisiminimu, ir kuris seka savo paties geiduliais, ir kurio reikalai (darbai) buvo prarasti.

29. Ir sakyk: „Tiesa yra iš tavo Viešpaties.“ Tada tas, kas nori, lai tiki, o kas nori, lai netiki. Iš tiesų, Mes paruošėme Zalimūn (daugiadiuviams ir nusidėjėjams) Ugnį, kurios sienos apsups juos (netikinčiuosius Allaho Vienumą). Ir jei jie prašys pagalbos (palengvinimo, vandens), jiems bus duotas vanduo kaip verdantis aliejus, kuris nuplikys jų veidus. Siaubingas yra gėrimas, ir bloga Murtafak (buveinė, poilsio vieta)!

30. Iš tiesų, tiems, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, be abejonės, Mes nepadarysime nė vieno, kuris darė savo (teisingus) darbus tobuliausiu būdu, atlygio pamesto.

وَأْتْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَيشِي يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِينُوا يَعْثُبُوا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾
الْوُجُوهَ يَتُوسُّ الشَّرَابَ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

31. Tie! Jiems bus Adn (Edeno) Rojus (amžinieji Sodai), kuriuose upės teka po jais. Ten jie bus papuošti aukso apyrankėmis, ir jie dėvės žalius apdarus geriausio ir storiausio šilko. Jie sėdės atsirėmę iškeltuose sostuose. Koks geras yra atlygis, ir kokia puiki Murtafak (buveinė, poilsio vieta)!

32. Ir pateikite jiems pavyzdį apie du vyrus: vienam iš jų Mes davėme du vynuogių sodus, ir Mes apsupome abu juos datulijų palmėmis, ir pasodinome tarp jų pašarines žoles (dirbamus laukus).

33. Kiekvienas iš šių dviejų sodų išaugino savo produktus, ir nė kiek nežlugo tame, ir Mes privertėme upę trykšti vidury jų.

34. Ir jis turėjo turtą (arba vaisių) ir tarė savo kompanjonui, tarpusavio pokalbio metu: „Aš esu pranašesnis turtu ir stipresnis tarp žmonių.“

35. Ir jis nuėjo į savo sodą būdamas tos būsenos (pasididžiavimo ir netikėjimo), neteisingas sau. Jis tarė: „Nemanau, kad tai kada nors pražus.“

36. „Ir aš nemanau, kad Valanda kada nors ateis, ir jei iš tiesų aš būsiu gražintas savo Viešpačiui (Prikėlimo Dieną), aš tikrai rasiu geriau nei tai, kai grįšiu pas Jį.“

37. Jo kompanjonas tarė jam, kalbėdamas su juo: „Ar tu netiki Tuo, Kuris sukūrė tave iš dulkės (t. y. tavo tėvą Adamą (Adomą), tada iš nutfą (vyriškųjų ir moteriškųjų išskyrų mišinio), tada suformavo tave į žmogų?

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الْفَوَابِ وَحَسُنَتْ لَكُمْ رُتَبًا ﴿٣١﴾

*وَأَضْرَبَ لَهُم مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾

كُلْنَا الْجِنَّتَيْنِ ءَاثَ أَكْلِهِنَّ وَلَمْ يَتَّظِلْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدُّتْ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

38. „Tačiau aš (tikiu), kad Jis yra Allahas, mano Viešpats, ir nieko aš nepriskirsiu partneriu savo Viešpačiui.“

39. „Geriau tau sakyti, įeinant į savo sodą: „Taip, kaip Allahas panorės (įvyks)! Nėra jokios kitos galios, tik su Allahu! Jei matai mane mažiau (turintį) nei tu, turtu ir vaikais,

40. Gali būti, kad mano Viešpats suteiks man ką nors geriau nei tavo sodas ir pasiųs jam Husban (kančią, žaibą) iš dangaus, tada tai bus slidi žemė.

41. Arba vanduo iš jų (iš sodų) nuseks (po žeme) taip, kad tu niekada nesugebėsi jo rasti.“

42. Taigi jo vaisiai buvo apsupti (pražuvimu). O jis liko ploti savo rankomis (iš liūdesio) dėl to, ką jis išleido tam, nors visa tai buvo sunaikinta ant treliažų, ir jis tegalėjo sakyti: „O kad nebūčiau priskyres jokių partnerių savo Viešpačiui!“ (Tafsir Ibn Kathir)

43. Ir jis neturėjo jokių žmonių, kurie padėtų jam prieš Allahą, nei jis galėjo apginti (arba išgelbėti) save.

44. Ten (Prikélimo Dieną) Al-Valaja (apsauga, galia, valdžia ir viešpatija) bus tik Allaho (Vienintelio), Tikrojo Dievo. Jis (Allahas) yra Geriausias atlyginti ir Geriausias paskutinei pabaigai. (La ilaha illallah) – niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas.

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي
أَحَدًا ﴿٣٨﴾

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَّا أَفْلَأُ
مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ
وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غُورًا فَلَنْ نَسْتَطِيعَ لَهُ
طَلَبًا ﴿٤١﴾

وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ
عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرْوِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي
أَحَدًا ﴿٤٢﴾

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

هَٰذَا لِكِ الْوَلَايَةِ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ نَّوَابًا
وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

45. Ir pateik jiems šio pasaulio gyvenimo pavyzdį: tai kaip vanduo (lietus), kurį Mes nuleidome iš dangaus, ir žemės augmenija sąveikauja su juo, ir tampa šviežia ir žalia. Tačiau (vėliau) ji išdžiūsta ir suskilinėja į gabalus, kuriuos vėjas išmėto. Ir Allahas yra Galintis padaryti viską.

46. Turtas ir vaikai yra šio pasaulio gyvenimo puošmenos. Tačiau teisingi geri darbai, [1] kurie tęsiasi, yra geriau tavo Viešpačiui dėl atlygio ir geresni dėl vilties.¹

47. Ir (atmink) Tą Dieną Mes priversime kalnus dingti (kaip dulkių debesis), ir jūs pamatysit žemę kaip nulygintą lygumą, ir mes surinksime juos visus kartu, kad nepaliktume nė vieno iš jų nuošaly.

48. Ir jie bus išstatyti priešais tavo Viešpatį (linijomis, tokiomis kaip) eilėmis, (ir Allahas sakys): „Dabar iš tiesų, jūs atėjote pas Mus taip, kaip Mes sukūrėme jus pirmą sykį. Ne, tačiau jūs manėte, kad Mes nepaskyrėme jums jokio susitikimo (su Mumis).“

49. Ir Knyga (kiekvieno iš jų Įrašas) bus įdėta (į dešinę ranką tikinčiojo Allaho Vienumą ir į kairę ranką netikinčiojo Allaho Vienumą) ir jūs pamatysite Mudžrimūn (nusikaltėlius, daugiadiėvius, nuodėmiautojus), bijančius to, kas yra ten (įrašyta). Jie sakys: „Vargas mums! Kokia tai Knyga, kuri nepalieka nei mažo, nei didelio, tačiau įrašė viską su skaičiais?!“ Ir jie atras viską, ką jie darė, išstatytą priešais juos, ir jūsų Viešpats nesielsia su niekuo neteisingai.

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا
أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً
وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا
كَمَا خَلَقْنَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ رَعَمْتُمْ
أَلَّا نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُبَوَّلُنَا
مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً
وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
أَحَدًا ﴿٤٩﴾

¹ [1] teisingi geri darbai – penkios privalomos maldos, veiksmai, paklūstantys Allahui, geros ir gražios kalbos, Allaho prisiminimas jį šlovinant, garbinant ir dėkojant Jam.

50. Ir (atmink), kai Mes sakėme angelams: „Nusižeminkite Adomui.“ Taigi jie nusižemino, išskyrus Iblis (Šėtoną). Jis buvo vienas iš džinų. Jis nepakluso savo Viešpaties įsakymui. Ar tu tada laikysi jį (Iblis) ir jo palikuonis globėjais ir padėjėjais, o ne Mane, kai jie yra priešai tau? Koks blogas pakaitalas Zalimūn (daugiadiėviams ir bloga darantiesiems).

51. Aš (Allahas) padariau juos (Iblis ir jo palikuonis) nematančius (ir nesinaudojau jų pagalba) dangų ir žemės kūrimo ir (netgi) jų pačių sukūrimo, nei Aš (Allahas) ėmiau klaidinančiuosius padėjėjais.

52. Ir (Atmink) Tą Dieną Jis sakys: „Kvieskite tuos (taip vadinamus) Mano partnerius, kuriuos jūs laikėte.“ Tada jie verks jiems, tačiau šie jiems neatsakys, ir Mes pastatysime Maubik (barjerą) [2] tarp jų.¹

53. Ir Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugadiėviai, nuodėmiautojai) pamatys Ugnį ir suvoks, kad jie turi ten įkristi. Ir neras jie jokio būdo pabėgti iš ten.

54. Ir iš tiesų Mes parodėme visų rūšių pavyzdžius šiame Korane žmonijai. Tačiau žmogus yra visada labiau priešgyniaujantis nei bet kas kitas.

55. Ir niekas nesulaiko žmonių nuo tikėjimo (dabar), kai teisingas vedimas (Koranas) atėjo jiems, ir nuo prašymo savo Viešpaties Atleidimo išskyrus tai, kad sentėvių būdai kartojami jiems (t. y. Allaho nulemtas jų sunaikinimas) arba jiems veidas į veidą pristatyta kančia?

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِئَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

*مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضَدًا ﴿٥١﴾

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

¹ [2] Maubik – iš arabų kalbos taip pat reiškia priešišumą arba sunaikinimą, arba slėnio Pragare pavadinimą.

56. Ir Mes nesiuntėme Pasiuntinių, išskyrus kaip geros žinios nešėjus ir perspėtojus. Tačiau tie, kurie netiki, ginčijasi su klaidingais argumentais tam, kad paneigtų tuo tiesą. Ir jie laiko Mano Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir tai, kuo jie buvo perspėti, juokais ir pašaipai!

57. Ir kas elgiasi blogiau, nei tas, kuriam primenama apie jo Viešpaties Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.), tačiau jis nusigręžia nuo jų, pamiršdamas tai (tuos darbus), ką jo rankos skleidė. Iš tiesų, Mes užtraukėme apdangalus ant jų širdžių, kad jie nesuprastų to (Korano), ir jų ausyse – kurtumas. Ir jei tu (Muchammedai ﷺ) kviesi juos į teisingą vedimą, netgi tada jie niekada nebus teisingai vedami.

58. Ir jūsų Viešpats yra Atlaidžiausias, Gailestingumo Valdytojas. Jei Jis pakviestų juos atsiskaityti už tai, ką jie įgijo, tada tikrai, Jis paspartintų jų bausmę. Tačiau jie turi jiems paskirtą laiką, po kurio jie nebeturės jokio pabėgimo.

59. Ir šiuos miestus (gyventojus - Ad, Samud) Mes sunaikiname, kai jie elgėsi blogai. Ir Mes paskyrėme nustatytą laiką jų sunaikinimui.

60. Ir (atmink), kai Mūsa (Mozė) sakė savo tarnui: „Aš nesiliausiu (keliaavęs), kol pasieksiu dviejų jūrų susiliejimą arba (kol) praleisiu daugybę metų kelionėje.“

61. Tačiau kai jie pasiekė dviejų jūrų susiliejimą, jie pamiršo savo žuvis, ir jos išėjo per jūrą kaip per tunelį.

62. Taigi, kai jie toliau keliavo (už tos paskirtos vietos) Mūsa (Mozė) tarė savo tarnui: „Atnešk mums mūsų ryto maistą. Iš tiesų, mes kentėme didelį nuovargį šioje mūsų kelionėje.“

وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا لَعَجِلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ
مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا لِمَلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ آتَيْنَا عَذَابَنَا
لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63. Jis tarė: „Ar atsimeni, kai mes prisiglaudėme uoloje? Aš iš tiesų pamiršau žuvį. Niekas kitas, tik Šaitan (Šėtonas), privertė mane pamiršti tai. Ji išvyko į jūrą keistai (keistu keliu)!“

64. [Mūsa (Mozė)] sakė: „Tai yra tai, ko mes ieškojome.“ Taigi jie grįžo atgal sekdami savo pėdsakais.

65. Tada jie rado vieną iš Mūsų vergų, kuriam Mes suteikėme Savo gailestingumą, ir kurį Mes išmokėme Mūsų žinojimo.

66. Mūsa (Mozė) tarė jam (Khidr): „Ar aš galiu sekti tavimi, kad tu išmokytum mane ko nors iš to žinojimo (teisingo vedimo ir teisingo kelio), kurio tave išmokė (Allahas)?“

67. Jis (Khidr) tarė: „Iš tiesų, tu neturėsi kantrybės su manimi!“

68. „Ir kaip tu gali būti kantrus dėl kažko, ko tu nežinai?“

69. Mūsa (Mozė) tarė: „Jei Allahas panorės, tu pamatysi mane esant kantriui, ir aš paklusi tau tame.“

70. Jis (Khidr) tarė: „Tada, jei tu seksi mane, neklausinėk manęs apie nieką tol, kol aš pats tau apie tai paminėsiu.“

71. Taigi jie abu keliavo tol, kol, jiems įlipus į laivą, jis (Khidr) pramušė skyles jame. Mūsa (Mozė) tarė: „Ar tu pramušei jame skyles tam, kad paskandintum jo žmones?“ Iš tiesų, tu padarei Imr (Munkar – blogą, baisų dalyką).“

72. Jis (Khidr) tarė: „Argi aš nesakiau tau, kad tu nesugebėsi būti kantrus su manimi?“

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَدْسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرَدْنَا عَلَىٰ ءَاتَاٰهُمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَٰ رُسُلًا ﴿٦٦﴾

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

فَانْظُرْنَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

73. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Neliepk man atsiskaityti už tai, ką pamiršau, [3] ir nebūk man griežtas dėl mano reikalo (su tavimi).“⁴

74. Tada jie abu keliavo tol, kol sutiko berniuką, ir jis (Khidr) jį užmušė. Mūsa (Mozė) tarė: „Ar tu užmušei šį nekalną žmogų, kuris nieko nenužudė?“ Iš tiesų, tu padarei Nukr (Munkar – draudžiamą, blogą, baisų dalyką)!“

75. (Khidr) tarė: „Argi aš nesakiau tau, kad neturėsi kantrybės su manimi?“

76. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Jei aš tavęs paklausiu ko nors po šito, nelaikyk manęs savo draugijoj, aš tau atleidžiu.“

77. Tada jie abu keliavo tol, kol, priėję miesto žmones, paprašė jų maisto, tačiau jie atsisakė juos pavaišinti. Tada jie rado tenais bebaigiančią griūtį sieną ir jis (Khidr) ją atstatė. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Jei būtum panorėjęs, iš tiesų, būtum galėjęs už tai užsidirbti!“

78. (Khidr) tarė: „Tai yra mano ir tavo išsiskyrimas. Aš pasakysiu tau (šių) dalykų, dėl kurių tu neturėjai kantrybės, paaiškinimą.“

79. „Dėl laivo, jis priklausė Masakin (vargingiems žmonėms), dirbantiems jūroje. Taigi aš norėjau padaryti jam trūkumą, nes už jų buvo karalius, kuris užgrobdavo kiekvieną laivą jėga.“

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾

فَانْظُرْ لَهَا وَخَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۖ
قَالَ أَقَتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

* قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا
تُصَلِّحْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾

فَانْظُرْ لَهَا وَخَتَّىٰ إِذَا آتَيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ
اسْتَظْعَمُوا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا
فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ
فَأَقَامَهُ ۚ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَخَذْتَ عَلَيْهِ
أَجْرًا ﴿٧٧﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ
بِثَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ
فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ
وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَصَبًا ﴿٧٩﴾

⁴ [3] Jei kas nors padaro ką nors priešinga jo priesaikai dėl užmarštumo (ar jam reikia tai išpirkti?). Ir Allaho Žodžiai: „Ir nėra nuodėmės tau, dėl to, kame padarei klaidą.“ (33:5) Ir Allahas sakė: „[Mūsa (Mozė)] tarė: „Neliepk man atsiskaityti už tai, ką pamiršau.“ (18:73)

80. Dėl berniuko, jo tėvai buvo tikintieji ir mes baiminomės kad jis spaus juos maištaudamas ir netikėdamas.“

81. „Taigi mes norėjome, kad jų Viešpats pakeistų ji jiems geresniu teisingumu ir artimesniu gailestingumui.“

82. „O dėl sienos, ji priklausė dviem našlaičiams mieste ir po ja buvo lobis, priklausantis jiems. Jų tėvas buvo teisingas žmogus ir jų Viešpats norėjo, kad jie pasiektų pilnos jėgos amžių ir pasiimtų savo lobį kaip gailestingumą iš savo Viešpaties. Ir aš padariau tai ne savo paties nutarimu. Tai yra tų (dalykų), dėl kurių tu negalėjai būti kantrus, paaiškinimas.“

83. Ir jie klausia tavęs apie Zul-Karnain. Sakyk: „Aš parecituosiu jums kai ką apie jo istoriją.“

84. Iš tiesų, Mes įkurdinome jį žemėje, ir Mes suteikėme jam viską.

85. Taigi jis ėjo keliu.

86. Kol, pasiekęs saulės laidos vietą, rado ją benusileidžiančią į juodo purvino (arba karšto) vandens šaltinį. Ir rado jis šalia žmones. Mes (Allahas) tarėme (įkvėpimu): „Zul-Karnain, arba tu nubausk juos, arba elkis su jais maloniai.“

87. Jis tarė: „Jį (netikintįjį Allaho Vienumą), kuris daro bloga, mes nubausime, o tada jis bus atneštas atgal savo Viešpačiui, Kuris nubaus jį siaubinga kančia (Pragaru).“

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِئٍ ذَلِكِ تَأْوِيلٌ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوهُ عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا بِنَا الْفَرَقَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثُكْرًا ﴿٨٧﴾

88. „Tačiau tą, kuris tiki (Allaho Vienumą) ir daro teisingus darbus, jis turės geriausią atlygį (Rojų), ir mes (Zul-Karnain) sakysime jam švelnius žodžius (kaip nurodymus).“

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

89. Tada jis ėjo kitu keliu.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

90. Kol, pasiekęs saulės pakilimo vietą, jis rado ją bepakylančią žmonėms, kuriems Mes (Allahas) nesuteikėme jokio prieglobsčio nuo saulės.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

91. Taigi (tai buvo)! Ir Mes žinojome apie jį (Zul-Karnain) viską.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحْطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

92. Tada jis sekė (kitu) keliu,

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

93. Kol, pasiekęs (vietą) tarp dviejų kalnų, rado priešais (šalia) jų (tų dviejų kalnų) žmones, vos vos suprantančius žodį.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

94. Jie sakė: „Zul-Karnain, iš tiesų, Jadžudž ir Madžudž (Gogas ir Magogas) daro piktadarybes žemėje. Ar turėtume mes sumokėti tau duoklę, kad tu iškeltum barjerą tarp mūsų ir jų?“

قَالُوا يٰذَا الْفَرَزَيْنِ إِنَّا يُأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

95. Jis tarė: „Tai (turtas, valdžia ir galia), kurią mano Viešpats suteikė man yra geriau (nei jūsų duoklė). Taigi padėkite man (savo vyrų) galia, aš iškelsiu tarp jūsų ir jų barjerą.“

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

96. „Duokite man geležies gabalus (plytas).“ Tada, kai jis užpildė plyšį tarp dviejų kalnų skardžių, tarė: „Papūskite“. Tada, kai jis padarė juos (raudonus kaip) ugnimi, jis tarė: „Atneškite man išlydytą varį užpilti ant jų.“

ءَاثُونِي رُبْرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ أَنفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاثُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾

97. Taigi jie [Jadžudž ir Madžudž (Gogas ir Magogas)] negalėjo pašalinti jo arba pro jį prasikasti.

98. (Zul-Karnain) tarė: „Tai yra mano Viešpaties malonė, tačiau kai mano Viešpaties Pažadas išsipildys, Jis sulygins tai iki žemės. Ir mano Viešpaties Pažadas yra visada tiesa.“

99. Ir Tą Dieną [t. y. Dieną, kai Jadžud ir Madžudž (Gogas ir Magogas) išeis], Mes paliksime juos banguoti, kaip bangos viena ant kitos. Ir bus papūstas Trimitas ir Mes surinksime juos (kūrinius) visus kartu.

100. Ir tą Dieną Mes pristatysime Pragarą netikintiesiems, aiškiai matomą -

101. Tiems, kurių akys buvo po šydu nuo Mano Prisiminimo (šio Korano), ir kurie negalėjo (jo) girdėti.

102. Argi tada tie, kurie netikėjo, galvoja, kad jie gali laikyti Mano vergus [t. y. angelus, Allaho Pasiuntinius, Isa (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų] Aulija (viešpačiais, dievais, globėjais) šalia Manęs? Iš tiesų, Mes paruošėme Pragarą kaip pasilinksminimą netikintiesiems [4].¹

103. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar pasakyti jums apie didžiausius pralaimėtojus dėl (savo) veiksmų?“

فَمَا اسْطَلْعُوْا اَنْ يُّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطْلَعُوْا
لَهُ نَقَبًا ﴿٩٧﴾

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّيْ فَاِذَا جَاء وَعْدُ
رَّبِّيْ جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَّبِّيْ
حَقًّا ﴿٩٨﴾

*وَتَرْكُنَا بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يُمُوْجٌ فِيْ
بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمْعًا ﴿٩٩﴾

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِيْنَ
عَرَضًا ﴿١٠٠﴾

الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنِ
ذِكْرِىْ وَكَانُوْا لَا يَسْتَطِيعُوْنَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ يَّتَّخِذُوْا
عِبَادِيْ مِنْ دُوْنِ اَوْلِيَآءٍ اِنَّا اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِيْنَ نَزْلًا ﴿١٠٢﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ
اَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

¹ [4] Visagalis Allahas sako: „Jie (judėjai ir krikščionys) laikė savo rabinus ir savo vienuolius savo viešpačiais šalia Allaho (paklisdami jiems tame, ką jie pagal savo pačių norus, nesant Allaho įsakymui, padarė leistinu arba neleistinu), ir (jie laikė savo Viešpačiu) Mesiją, Marjamos (Marijos) sūnų, nors jiems (judėjams ir krikščionims) buvo įsakyta [Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)] negarbinti nieko kito, tik Vieną Ila (Dievą – Allahą) La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Šlovė ir garbė Jam (aukščiau Jis yra) virš partnerių, kuriuos jie (Jam) priskiria, turėjimo.“ (Koranas, 9:31)

104. „Tie, kurių pastangos buvo iššvaistytos šiame gyvenime, kai jie manė, jog gauna gėrį savo veiksmais.“

105. „Jie yra tie, kurie neigė savo Viešpaties Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir Susitikimą su Juo (Amžinybėje). Taigi jų darbai yra bergždi, ir Prikėlimo Dieną Mes nesuteiksime jiems jokio svorio.“

106. „Tai bus jų atlygis - Pragaras – dėl to, kad jie netikėjo ir laikė mano Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir Mano Pasiuntinius juokais ir pasityčiojimu.“

107. „Iš tiesų, tie kurie tikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir darė gerus darbus, turės Al-Firdaus (Rojaus) Sodus savo pasilinksminimui.“

108. Kuriuose jie gyvens (amžinai). Neturės jie jokio troškimo būti iš jo perkeltais.

109. Sakyk (Muchammedai ﷺ žmonijai): „Jei jūra būtų rašalas mano Viešpaties Žodžiams (užrašyti), iš tiesų, jūra išsektų prieš tai, kol mano Viešpaties Žodžiai pasibaigtų, net jei Mes atneštume (kitą jūrą) panašią į tai padėti.“

110. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu tik žmogus kaip ir jūs. Man buvo apreiškta, kad jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas, t. y. Allahas). Taigi kas tikisi Susitikimo su savo Viešpačiu, lai daro teisingus darbus ir nepriskiria partnerių garbinime savo Viešpačiui.“

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ
لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي
وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

Marija مریم

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kaf, Ha, Ja, Ain, Sad. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. (Tai yra) Tavo Viešpaties gailestingumo paminėjimas Savo vergui Zakarijai.

3. Kai jis kreipėsi į savo Viešpatį (Allahą) slaptu kvietimu.

4. Jis sakė: „Mano Viešpatie, iš tiesų mano kaulai tapo silpni, ir žili plaukai išplito po mano galvą, ir aš niekada nebuvau nepalaimintas savo kreipimesi į Tave, mano Viešpatie!“

5. „Ir iš tiesų, aš baiminuosi dėl savo giminių po manęs, ir mano žmona yra bevaisė. Taigi suteik man iš Savęs įpėdinį.“

6. „Kas paveldės po manęs ir (kas taip pat) paveldės Jakūbo (Jokūbo) palikuonis (religinių žinių ir pranašavimo, ne turto, palikimą). Ir padaryk jį, mano Viešpatie, vienu iš tų, kuriais Tu esi Patenkintas!“

7. (Allahas tarė): „Zakarija, iš tiesų, Mes duodame gerą žinią tau apie sūnų, kurio vardas bus Jahja (Jonas). Mes niekam kitam anksčiau (jo) nesuteikėme tokio vardo.“

8. Jis tarė: „Mano Viešpatie, kaip aš galiu turėti sūnų, kai mano žmona yra bevaisė, o aš labai susenęs.“

كَمِيعَص ①

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ②

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ③

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ
الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ④

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
أَمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
وَلِيًّا ⑤

يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رَاضِيًّا ⑥

يَذَكِّرُنَا إِنَّا بُنِيتُكَ بِعُلَمٍ اسْمُهُ يَحْيَى
لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑦

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
أَمْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عَتِيًّا ⑧

9. Jis tarė: „Taigi (tai bus). Tavo Viešpats sako: tai lengva Man, be abejonės, Aš sukūriau tave prieš tai, kai tu buvai niekas!”

10. [Zakarija] tarė: „Mano Viešpatie, parodyk man ženklą.“ Jis tarė: „Tavo ženklas yra tai, kad tu nekalbėsi su žmonėmis tris naktis, nors neturėsi jokio kūniško trūkumo.“

11. Tada jis išėjo pas savo žmones iš Al-Mihrab (maldos vietos arba privataus kambario) ir parodė ženklais šlovinti Allaho Garbę ryte ir popietę.

12. (Buvo tarta jo sūnui): „Jahja (Jonai), tvirtai laikykis Rašto [Taurato (Toros)].“ Ir Mes suteikėme jam išmintį, kol jis vis dar buvo vaikas.

13. Ir (padarėme jį) kupiną užuojautos žmonėms kaip gailėstingumą (arba dovaną) nuo Mūsų ir tyrumą nuo nuodėmių [t. y. Jahjai (Jonui)] ir jis buvo teisingas

14. ir pareigingas savo tėvams ir jis nebuvo nei išpuikęs, nei nepaklusnus (Allahui arba savo tėvams).

15. Ir Salam (taika) jam tą dieną, kai jis gimė, ir tą dieną, kai jis mirs, ir tą dieną, kai jis bus prikeltas gyvenimui (vėl)!

16. Ir minėk Knygoje (Korane, Muchammedai ﷺ, istoriją apie) Marjamą (Mariją), kai ji atsitraukė, atsiskirdama nuo savo šeimos, į vietovę link rytų.

17. Ji pastatė uždangalą (paslėpti save) nuo jų. Tada Mes nusiuntėme jai Mūsų Rūh [angelą Džibrylį (Gabrielį)] ir jis pasirodė priešais ją žmogaus pavidalu visais bruožais.

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آتَيْنَاكَ آلًا نَكَلِّمُ النَّاسَ تِلْكَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

يَبِيحَي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. Ji tarė: „Iš tiesų, aš prašau prieglobsčio Maloningiausiojo (Allaho) nuo tavęs, jei tu bijai Allaho.“

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ١٨

19. (Angelas) tarė: „Aš tikrai tavo Viešpaties pasiuntinys (pranešti) tau apie dovaną – teisingą sūnų.“

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ١٩

20. Ji tarė: „Kaip aš galiu turėti sūnų, kai joks vyras nėra palietęs manęs, nei aš esu neskaisti?“

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ٢٠

21. Jis tarė: „Taigi (tai bus), tavo Viešpats sakė: „Tai lengva Man (Allahui) ir (Mes norime) paskirti ji kaip ženklą žmonijai ir gailėtingumą nuo Mūsų (Allaho), ir tai yra (Allaho) nulemtas (jau) reikalas.“

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَيْبٍ وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ٢١

22. Taigi ji tapo nėščia su juo [1] ir ji atsitraukė su juo į tolimą vietovę (t. y. Betliejaus slėnį, apie 4-6 mylios nuo Jeruzalės).¹

* فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِءَ مَكَانًا قَصِيًّا ٢٢

23. Ir gimdymo skausmai nuvedė ją prie datulių palmės kamieno. Ji tarė: „O kad aš būčiau mirus prieš tai, ir būčiau pamiršta ir nebematoma!“

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ٢٣

24. Tada [kūdikis Isa (Jėzus) arba Džibrylis (Gabrielius)] sušuko jai iš po jos, sakydamas: „Nesielvartauk, tavo Viešpats suteikė vandens srovę po tavimi.“

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ٢٤

25. „Ir pakratyk datulių palmės kamieną link savęs, tai leis šviežioms prinokusioms datulėms kristi ant tavęs.“

وَهَزَيْ إِلَىٰكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ٢٥

¹ [1] „Ir (atmink) ją, kuri saugojo savo skaistybę [Nekaltoji Marjama (Marija)]. Mes įkvėpėme į ją (jos marškinių ar rūbo rankoves) [per Mūsų Rūh (Džibrylį (Gabrielį))] * ir Mes padarėme ją ir jos sūnų [Isą (Jėzų)] ženklų Al-Alamyn (žmonijai ir džinams).“
* Sakoma, kad Džibrylis (Gabrielius) paprasčiausiai įkvėpė į Marjamos (Marijos) marškinių rankovę ir taip ji pastojė.

26. „Taigi valgyk ir gerk ir būk laiminga. O jei pamatysi kokį nors žmogų, sakyk: „Iš tiesų, aš prisiečiau Maloningiausiam (Allahui) pasninkauti, taigi šią dieną aš nekalbėsiu su jokių žmogumi.“

27. Tada ji pristatė jį (kūdikį) savo žmonėms, nešdama jį. Jie tarė: „Marjama (Marija), iš tiesų tu atvedei galingą dalyką.

28. „Harūno (Arono) seserie (panašumu) [2], tavo tėvas nebuvo žmogus, kuris svetimaudavo, nei tavo motina buvo nedora moteris.“¹

29. Tada ji parodė jį jį. Jie tarė: „Kaip mes galime kalbėti su tuo, kuris yra tik vaikas lopšyje?“

30. „Jis [Isa (Jėzus)] prabilo: „Iš tiesų, aš esu Allaho vergas, Jis suteikė man Raštą ir padarė mane Pranašu.“

31. „Ir Jis palaimino mane, kur tik aš bebūčiau. Ir įsakė man Salat (malda) ir Zakat, kiek aš begyvenčiau.“

32. „Ir būti pareigingu savo motinai, ir padarė mane neišpuikėliu, ne nepalaimintu.“

33. „Ir Salam (taika) man tą dieną, kai aš gimiau, ir tą dieną, kai aš mirštu, ir tą dieną, kai būsiu prikeltas gyvas!“

34. Tai yra Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus. (Tai yra) tiesos žodis, apie tai, kuo jie abejoja (arba ginčijasi).

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ
إِنْسِيًّا ٢٦

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَمْرَأَتُ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ٢٧

يَتَأَخَذُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ٢٨

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ
فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٩

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَانِي الْكِتَابَ
وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ٣٠

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي
بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ٣١

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
سَفِيًّا ٣٢

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ٣٣

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ٣٤

¹ [2] Šis Harūnas (Aronas) nėra Mūsos (Mozės) brolis, tačiau kitas dievobaimingas vyras Marjamos (Marijos) gyvenimo metu.

35. Nepritinka Allahui (Jo Didenybei) gimdyti sūnų [čia kalbama apie krikščionių šmeižtą apie Allahą, sakant, kad Isa (Jėzus) yra Allaho sūnus]. Lai būna Pašlovintas (ir Išaukštintas) Jis (virš visko, ką jie Jam priskiria). Kai Jis nulemia ką nors, Jis tik taria: „Būk!“ - ir tai yra.

36. [Isa (Jėzus) tarė:] „Iš tiesų Allahas yra mano Viešpats ir tavo Viešpats. Taigi garbink Jį (Vienintelį). Tai Tiesus Kelias. (Allah'o islamiškojo monoteizmo religija, kurią Jis įsakė visiems Savo Pranašams).“

37. Tada išsiskyrė grupės [t. y. krikščionių grupės dėl Isos (Jėzaus)], taigi vargas netikintiesiems [tie, kurie melagingai liudijo, sakydami, kad Isa (Jėzus) yra Allah'o sūnus] didžiosios Dienos Susitikime (t. y. Prikėlimo Dieną, kai jie bus įmesti į liepsnojančią Ugnį).

38. Kaip aiškiai jie (daugiadieviai ir netikintieji Allah'o Vienumą) matys ir girdės Tą Dieną, kai jie pasirodys priešais Mus! Tačiau Zalimūn (daugiadieviai ir blogą darantieji) šiandien yra visiškai klaidoje.

39. Ir perspėk juos (Muchammedai ﷺ) apie sielvarto ir apgailėstavimo Dieną, kai reikalas yra nuspręstas, kol (dabar) jie yra nerūpestingoje būsenoje ir jie netiki.

40. Iš tiesų, Mes paveldėsime žemę ir viską, kas joje. Ir pas Mus jie bus sugrąžinti.

41. Ir minėk Knygoje (Korane) Ibrahimą (Abraomą). Iš tiesų, jis buvo tiesos žmogus, Pranašas.

42. Kai jis sakė savo tėvui: „Mano tėve, kodėl tu garbini tai, kas negirdi, nemato ir negali tau niekuo padėti?“

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَ الْكِبَرِ
الْكَلِيمُونَ أَلْيَوْمِ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا
بِرُّجْعُونَ ﴿٤٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ
صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْتَيْتُكَ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ
شَيْئًا ﴿٤٢﴾

43. „Mano tėve, iš tiesų man atėjo žinojimas toks, kuris neatėjo tau. Taigi sek manimi, aš išvesiu tave į Tiesų Kelią.“

يَتَأْتِيَنِي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

44. „Mano tėve, negarbink Šaitan (Šėtono). Iš tiesų Šaitan (Šėtonas) buvo maištautojas priešais Maloningiausiąjį (Allahą).“

يَتَأْتِيَنِي لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

45. „Mano tėve, iš tiesų aš baiminuosi, kad Maloningiausiojo (Allaho) kančia neapimtų tavęs, kad tu netaptum Šaitan (Šėtono) kompanjonu (Pragaro Liepsnose).“

يَتَأْتِيَنِي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

46. Jis (tėvas) tarė: „Ar tu atmeti mano dievus, Ibrahimai (Abraomai)? Jei tu (šito) nesustosi, aš tikrai apmėtysiu tave akmenimis. Taigi pasitrauk nuo manęs saugiai (kol tavęs nenubaudžiau).“

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Ibrahimas (Abraomas) tarė: „Taika tau! Prašysiu savo Viešpaties Atleidimo tau. Iš tiesų, Jis yra man Maloningiausias.“

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

48. „Ir nusigręšiu nuo tavęs ir tų, kurių tu šaukiesi šalia Allaho. Ir kreipsiuos į savo Viešpatį ir tikiuosi, kad nebūsi nepalaimintas dėl savo kreipimosi į savo Viešpatį.“

وَأَعِزَّنِي لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

49. Taigi kai jis nusigręžė nuo jų ir nuo tų, kuriuos jie garbino šalia Allaho, Mes suteikėme jam Ishaką (Izaoką) ir Jakubą (Jokubą), ir kiekvieną iš jų Mes padarėme Pranašais.

فَلَمَّا أَعِزَّلْنَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

50. Ir Mes suteikėme jiems iš Savo Gailestingumo (pakankamą išlaikymą) ir Mes suteikėme jiems garbę ant liežuvių (visų tautų, t. y. visi prisimena juos šlovindami juos).

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

51. Ir minėk Knygoje (šiąme Korane) Mūsą (Možę). Iš tiesų, jis buvo pasirinktas ir jis buvo Pasiuntinys (ir) Pranašas.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

52. Ir Mes pakvietėme jį iš dešinės Kalno pusės, ir priartinome jį prie Savęs pokalbiui su juo [Mūsa (Moze)].

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

53. Ir Mes suteikėme jam jo brolių Harūną (Aroną), (taip pat) Pranašą, iš Mūsų Gailestingumo.

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ
نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

54. Ir minėk Knygoje (Korane) Ismailį (Izmaelį). Iš tiesų jis buvo ištikimas tam, ką jis pažadėjo, ir jis buvo Pasiuntinys (ir) Pranašas.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. Ir jis įsakydavo savo šeimai ir savo žmonėms As-Salat (maldas) ir Zakat, o jo Viešpats buvo juo patenkintas.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ
عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

56. Ir minėk Knygoje (Korane) Idrį (Enohą). Iš tiesų, jis buvo tiesos žmogus, (ir) Pranašas.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ
صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. Ir Mes iškėlėme jį į aukštą padėtį.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Tai buvo tie, kuriems Allahas suteikė Savo Malonę iš Pranašų tarpo, iš Adamo (Adomo) palikuonių, ir iš tų, kuriuos Mes įnešėme (į laivą) su Nūhu (Nojumi), ir iš Ibrahimo (Abraomo) ir Israelio (Izraelio) palikuonių, ir iš tų, kuriuos Mes teisingai vedėme ir pasirinkome. Kai Maloningiausiojo (Allaho) eilutės buvo recituojamos jiems, jie krito klūpsčiomis ir raudodami. [3]¹

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
التَّائِبِينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ
وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا
وَبُكْيًا ﴿٥٨﴾

¹ [3] Sukniūbimas: recituojantysis Koraną šioje vietoje turi sukniubti priešais Allahą, atsigręžęs į Kaabą, Mekkoje.

59. Tada, po jų sekė palikuonys, kurie apleido As-Salat (maldas) [t. y. prarado savo Salat (maldas) arba nebeatlikdami jų arba neatlikdami jų tobulai arba neatlikdami jų tiksliai nustatytu laiku] ir pasekė geiduliais. [4] Taigi jie susidurs su pražūtimi.¹

60. Išskyrus tuos, kurie atgailauja ir tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) ir dirba teisingai. Tokie įžengs į Rojų ir jie nebus niekaip nuskriausti.

61. (Jie įžengs į) Adn (Edeno) Rojų (amžinuosius Sodus), kuriuos Maloningiausiasis (Allahas) pažadėjo Savo vergams Nematomame: iš tiesų Jo Pažadas privalo įvykti.

62. Jie negirdės ten (Rojuje) jokio Laghva (nešvankių, melagingų ir blogų, tuščių kalbų), tiktai Salam (sveikinimą taika). Ir turės ten savo išlaikymą, rytą ir popietę.

63. Toks yra Rojus, kurį Mes suteiksime kaip paveldėjimą tiems iš Mūsų vergų, kurie buvo Al-Mutakūn (dievobaimingi – žr. eilutę 2:2).

64. Ir mes (angelai) nenusileidžiame, išskyrus tavo (Muchammedai ﷺ) Viešpaties Paliepimu. Jam priklauso tai, kas yra priešais mus, ir kas yra už mūsų, ir kas yra tarp šių dviejų. Ir tavo Viešpats niekada nepamirštantis.

*فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

¹ [4] Tokiais, kaip alkoholio gėrimas, melagingi liudijimai, neleistinų dalykų valgymas – valgomų gyvulių, paskerstų ne pagal Allaho Nurodymą, mėsos, svaigalų, narkotikų, tokių kaip opiumas, morfinas, heroinas, kanapės vartojimas, nusikaltimų darymas, blogi veiksmai, tokie kaip neleistini lytiniai santykiai, žudymas, neteisėtas kito teisių pažeidimas, grobimas, vogimas, išdavystė, apkalbos, šmeižimas, melavimas.

65. Dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų, Viešpats, tad garbink Jį (Vienintelį) ir būk pastovus ir kantrus Jo garbinime. Ar žinai ką nors, kas būtų panašus į Jį? (Žinoma, kad niekas nėra panašus ar lygus ar palyginamas su Juo, ir Jis neturi jokių partnerių šalia Jo). [Nėra nieko panašaus į Jį ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis].

66. Ir žmogus (netikintysis) sakys: „Kai aš mirsiu, ar tada aš būsiu prikeltas gyvas?“

67. Argi žmogus neprisimena, kad Mes jį sukūrėme prieš tai, kai jis buvo niekas?

68. Taigi prisiekiame tavo Viešpačiu, tikrai, Mes surinksime juos kartu, ir (taip pat) Šajatin (velnius) (kartu su jais), tada Mes nešime juos aplink Pragarą ant jų kelių.

69. Tada iš tiesų Mes ištrauksime iš kiekvienos grupės visus tuos, kurie buvo blogiausi atkakliame maište prieš Maloningiausiąjį (Allahą).

70. Tada, iš tiesų, Mes geriausiai žinome tuos, kurie labiausiai nusipelnė būti ten sudeginti.

71. Nė vienas iš jūsų nepraeis jo (Pragaro). Tai yra pas jūsų Viešpatį. Įsakymas, kuris turės būti įvykdytas.

72. Tada Mes išgelbėsime tuos, kurie baimindavosi Allaho ir buvo pareigingi Jam. Ir Mes paliksime Zalimūn (daugiadiėvius ir bloga darančiuosius) ten (nusižeminusius) ant savų kelių (Pragare).

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَأَصْطِرِّ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سِيًّا ٦٥

وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ٦٦

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن
قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ٦٧

فَوَرَبِّكَ لَنَحْضَرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينُ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ٦٨

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَشَدَّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ٦٩

ثُمَّ لَنَخَنُ أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا
صِلِيًّا ٧٠

وَإِن مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ٧١

ثُمَّ نُتِجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ٧٢

73. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės recituojamos jiems, tie, kurie netiki (turtingi ir stiprūs iš Kuraišų pagonių tarpo, kurie gyvena prabangų gyvenimą) sako tiems, kurie tiki (silpni, vargingi Pranašo Muchammedo ﷺ kompanionai, kurių gyvenimas sunkus): „Kuri iš dviejų grupių (t. y. tikintieji ar netikintieji) yra geriausioje padėtyje ir poste (tarybos vietoje konsultuojantis).“

74. Ir kiek kartų (buvusių tautų) Mes sunaikinome anksčiau jų, kurie buvo geresni turte, daiktuose ir išvaizdoje?

75. Sakyk (Muchammedai ﷺ), kas yra klaidoje, Maloningiausiasis (Allahas) prailgins (turtą ir laiką) jam tol, kol pamatę tai, kas jiems buvo pažadėta, arba kančią arba Valandą, jie sužinos, kas yra blogesnėje padėtyje ir kas yra silpnesnis galioje. [Tai atsakymas į eilutėje 19:73 pateiktą klausimą].

76. Ir Allahas padidina teisingą vedimą tiems, kurie eina teisingai. [5] Ir teisingi geri darbai, kurie tęsiasi, yra geriau jūsup Viešpačiui, dėl atlygio ir geriau dėl išsigelbėjimo.¹

77. Argi matei tą, kuris nepatikėjo Mūsų Ajat (šiuo Koranu ir Muchammedu ﷺ) ir sakė: „Man tikrai bus duotas turtas ir vaikai [jei aš (vėl) būsiu gyvas].“

78. Ar jis žino Nematomą arba jam buvo pažadėta Maloningiausiojo (Allaho)?

79. Ne, Mes įrašysime tai, ką jis sako, ir Mes padidinsime jo kančią (Pragare).

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَاءَ وَرَعِيَّا ﴿٧٤﴾

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَلَقِيحَتِ الصَّٰلِحِينَ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَلَوْلَا ﴿٧٧﴾

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

¹ [5] tie, kurie eina teisingai, t. y. tikrieji tikintieji Allaho Vienumą – kurie labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų veiksmų, kuriuos Jis draudžia) ir labai myli Allahą (atlieka visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

80. Ir Mes paveldėsime iš jo (jo mirties momentu) viską, apie ką jis kalba (t. y. turta ir vaikus, kuriuos jam suteikėme šiame pasaulyje) ir jis vienas pamatys Mus.

وَنَرِيَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

81. Ir jie prisiėmė (garbinti) aliha (dievus) šalia Allaho, kad jie suteiktų jiems garbę, galią ir šlovę (ir taip pat apsaugotų juos nuo Allaho bausmės).

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

82. Ne, tačiau jie (taip vadinami dievai) neigs savo garbinimą ir taps priešai jiems (Prikėlimo Dieną).

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

83. Argi nematote, kad Mes siuntėme Šajatin (velnius) prieš netikinčiuosius, pastumti juos daryti blogą?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾

84. Taigi neskubėkite priešais juos. Mes tik atidedame jiems (ribotą) skaičių (šio pasaulio gyvenimo dienų ir atidedame jiems terminą, kad jie pasididintų blogio ir nuodėmių).

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

85. Tą Dieną Mes surinksime Mutakūn (dievobaiminguosius – žr. eilutę 2:2) pas Maloningiausiąjį (Allahą), kaip delegaciją (prisistačiusią priešais karalių garbingai).

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

86. Ir Mes išvesime Mudžrimūn (daugiadievius, nuodėmiautojus, nusikaltėlius ir netikinčiuosius Allaho Vienumą) į Pragarą, ištroškusius (kaip ištroškusią bandą, varomą link vandens).

وَنُسَوِّقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨٦﴾

87. Niekas neturės galios užtarti, išskyrus tą, kuris gaus leidimą (arba pažadą) Iš Maloningiausiojo (Allaho).

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

88. Ir jie kalba: „Maloningiausiasis (Allahas) pagimdė sūnų (arba palikuonis arba vaikus) [kaip judėjai sako: 'Uzair (Ezra) yra Allaho sūnus, o krikščionys sako, kad Jis pagimdė sūnų [Isą (Jėzų)], o pagonys arabai sako, kad Jis pagimdė dukteris (angelus ir kitus)].“

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

89. Iš tiesų, tu išnešei (pasakei) siaubingai blogą dalyką.

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾

90. Dėl kurio dangūs beveik perplėšiami ir žemė beveik suskyla dalimis ir kalnai sugriūna,

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ﴿٩٠﴾

91. Kad jie priskiria sūnų (arba palikuonis arba vaikus) Maloningiausiajam (Allahui).

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

92. Tačiau nepritinka Maloningiausiojo (Allaho) (Didenybei) gimdyti sūnų (arba palikuonių arba vaikų).

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Nėra nieko danguose ar žemėje, kas nebūtų Maloningiausiojo (Allaho) vergu.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

94. Iš tiesų, Jis žino kiekvieną iš jų, ir suskaičiavo juos pilnai.

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

95. Ir kiekvienas iš jų ateis pas Jį vienas Prikėlimo Dieną (be jokių pagalbninkų, globėjų ar gynėjų).

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

96. Iš tiesų, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį (Muchamedą ﷺ)) ir daro teisingus darbus, Maloningiausiasis (Allahas) suteiks jiems meilę (tikinčiųjų širdyse).

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

97. Taigi, Mes padarėme tai (Koraną) lengvu, tavo paties kalba (Muchammedai ﷺ) tik tam, kad tu suteiktum gerą žinią Mutakūn (dievobaimingiesiems) ir perspėtum juo Lud [6] (labiausiai priešgyniaujančius) žmones.¹

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَيِّنَ بِهِ لِّلْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿٩٧﴾

98. Ir kiek kartų anksčiau jų Mes sunaikiname! Ar gali tu (Muchammedai ﷺ) rasti bent vieną iš jų ar išgirsti bent jų šnabždėjimą?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

¹ [6] Lud – žmonės, kurie netiki Allaho Vienumą ir Jo Pranašo žinią ir ginčijasi dėl visko, ką Allahas įsakė.

Ta-Ha طه

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ta, Ha. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Korano, kad išvargintume tave,

3. Bet tik kaip Priminimą tiems, kurie bijo (Allaho).

4. Jo (Allaho), Kuris sukūrė žemę ir aukštus dangus, Apreiškimas.

5. Maloningiausiasis (Allahas) pakilo (Istava) į (Galingą) Sostą (būdu, kuris pritinka tik Jo Didenybei).

6. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje, ir viskas, kas yra tarp jų, ir viskas, kas yra po dirva.

7. Ir jei tu (Muchammedai ﷺ) kalbi (šaukiesi) garsiai, tada iš tiesų, Jis žino paslaptį ir tai, kas yra dar labiau paslėpta.

8. Allahas! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį)! Jam priklauso Geriausi Vardai.

9. Ir ar pasiekė tave Mūsos (Mozės) istorija?

10. Kai jis pamatė ugnį, jis tarė savo šeimai: „Palaukit! Aš pamačiau ugnį. Galbūt galiu atnešti jums iš jos šiek tiek nuodėgulių arba rasti kokią nors vedimą ugnyje.“

طه ١

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ١

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى ٢

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ
الْعُلَى ٣

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أُسْتَوَى ٤

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ٥

وَإِن تَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ
وَالْخَفَى ٦

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ٧

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ٨

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي
ءَاتَيْتُ نَارًا أَلْعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا
بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ٩

11. Ir kai jis atėjo pas ją (ugni), jis buvo pašauktas vardu: „Mūsa (Moze)!”

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَى ١١

12. „Iš tiesų, Aš esu tavo Viešpats! Taigi nusiauks savo apavą – tu esi šventame slėnyje, Tuva.“

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ
الْمُقَدَّسِ طَوًى ١٢

13. „Ir Aš pasirinkau tave. Taigi klausyk to, kas (tau) bus apreikšta.“

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ١٣

14. „Iš tiesų, Aš esu Allahas! La ilaha illa Ana (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Mane), taigi garbink Mane ir atlik As-Salat (Ikamat-as-Salat) Mano Prisiminimui.

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ١٤

15. „Iš tiesų, Valanda ateina – iš Aš beveik slepiu ją nuo Savęs – ir kiekvienam asmeniui bus atlyginta už tai, ko jis siekia.

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا
لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ١٥

16. „Taigi, lai nė vienas, kuris netiki tą (t. y. Prikėlimo Dieną, Atgailavimą, Rojų ir Pragarą), o seka savo paties geiduliais, neatitraukia tavęs nuo to, kad tu neprაžūtum.

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَأَتَّبِعْ هَوَاهُ فَتَرْدَى ١٦

17. „O kas yra tavo dešinėje rankoje, Mūsa (Moze)?“

وَمَا يَلِكُ بِيَمِينِكَ يَمُوسَى ١٧

18. Jis tarė: „Tai mano lazda, kuria aš remiuosi, ir kuria aš numušu šakas savo avims, ir kurioje randu kitą panaudojimą.“

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْبُشْ
بِهَا عَلَىٰ عَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ
أُخْرَىٰ ١٨

19. (Allahas) tarė: „Mesk ją žemyn, Mūsa (Moze)!”

قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَى ١٩

20. Jis numetė ją žemyn ir štai! Ji tapo gyvate, greitai judančia.

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ٢٠

21. Allahas tarė: „Pagriebk ją ir nebijok, Mes grąžinsime ją į pradinę būseną.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَىٰ ٢١

22. Ir prispausk savo (dešinę) ranką prie savo (kairiojo) šono, ji taps balta (ir švytės), be jokios ligos ar jokios žymės,

وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ
بَيَضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ ءَايَةٌ أُخْرَى ﴿٢٢﴾

23. „Kad Mes parodytume tau (keletą) Mūsų Didžiųjų Ženklų.“

لِنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا أَكْبَرَى ﴿٢٣﴾

24. „Eik pas Firauną (Faraoną)! Iš tiesų, jis peržengė (visas ribas netikėjime ir nepaklusime, ir elgėsi kaip išpuikėlis ir tironas).“

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

25. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Mano Viešpatie, atverk man mano krūtinę (suteik man pasitikėjimo savimi, pasitenkinimo ir drąsos).

قَالَ رَبِّ افْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. „Ir palengvink man mano užduotį.

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. „Ir atlaisvink mano liežuvio mazgą (trūkumą, t. y. panaikink mano kalbos neteisingumą).

وَأَخْلَلْ عَقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. „Kad jie suprastų mano kalbą.

يَعْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

29. „Ir paskirk man pagalbininką iš mano šeimos

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

30. „Harūną (Aroną), mano brolį

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

31. „Padidink mano galią juo

أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾

32. „Ir leisk jam dalintis mano užduotimi (Allaho Žinios perdavimu ir Pranašavimu).

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

33. „Kad mes Tave stipriai garbintume

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

34. „Ir stipriai Tave prisimintume

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

35. „Iš tiesų, Tu esi Visada mus Geriausiai Matantis“

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

36. (Allahas) tarė: „Mūsa (Moze), tavo prašymas patenkintas!

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ﴿٣٦﴾

37. „Ir iš tiesų, Mes suteikėme tau malonę kitu laiku (anksčiau).“

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

38. „Kai Mes įkvėpėme tavo motiną tuo, ką Mes įkvėpėme.“

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

39. „Sakydami: „Idėk jį (vaiką) į Tabut (dėžę arba dėžutę arba skrynįą) ir nuleisk tai į upę (Nilą). Tada upė išmes jį ant kranto, o ten, Mano priešas ir jo priešas pasiims jį.“ Ir Aš suteikiau tau Savo meilę tam, kad būtum išaugintas priešais Mano Akis.“

أَن آفَظِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَآفَظِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ، وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

40. „Kai tavo sesuo atėjo ir tarė: „Ar parodyti tau tą, kuri žindys jį?“ Taigi Mes grąžinome tave tavo motinai, kad ji galėtų nuraminti savo akis ir nesielvartautų. Tada tu nužudei žmogų, bet Mes išgelbėjome tave nuo didžiulės bėdos ir išbandėme tave sunkiu išbandymu. Tada tu pasilikai daugelį metų su Madjan (Midian) žmonėmis. Tada tu atėjai čia pagal nustatytą laiką, kurį Aš įsakiau (tau), Mūsa (Moze)!

إِذْ تَمْثِي أُمُّكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ ﴿٤٠﴾

41. „Ir Aš pasirinkau tave [1] Sau.“¹

وَأَصْطَنَعْنَاكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

42. „Eikite tu ir tavo brolis su Mano Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t.t.) ir jūs abu nesulėtėkite ir netapkite silpni Mano Prisiminime.“

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

43. „Eikite, jūs abu, pas Firauną (Faraoną), iš tiesų, jis peržengė (visas ribas netikėjime ir nepaklusnume ir elgėsi kaip išpuikėlis ir tironas).“

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

44. „Ir kalbėkite su juo švelniai. Galbūt jis galės priimti patarimą arba (Allaho) baimę.“

فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

¹ [1] t. y. pasirinkau Savo Apreiškimui ir Savo Žiniai arba sukūriau tave Sau arba sustiprinau ir išmokiau tave kaip skelbti Mano Žinią Mano garbintojams.

45. Jie tarė: „Mūsų Viešpatie, iš tiesų mes bijome, kad jis nepaskubintų baismės mums arba kad jis neperžengtų (visų ribų su mumis).“

46. Jis (Allahas) tarė: „Nebijokite, iš tiesų, Aš esu su jumis abiem, girdintis ir matantis.“

47. „Taigi eikite jūs abu pas jį, ir sakykite: „Iš tiesų, mes esame tavo Viešpaties Pasiuntiniai, taigi leisk Israelio (Izraelio) vaikams eiti su mumis, ir nekankink jų. Iš tiesų, mes atėjome su tavo Viešpaties ženklų! Ir taika tam, kuris seka teisingu vedimu!“

48. „Iš tiesų, mums buvo apreikšta, kad kančia bus tam, kuris neigia [netiki Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinius] ir nusigręžia (nuo tiesos ir paklusimo Allahui).“

49. Firaun (Faraonas) tarė: „Kas tada, Mūsa (Moze), yra jūsų abiejų Viešpats?“

50. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Mūsų Viešpats yra Tas, Kuris suteikė kiekvienam daiktui formą ir prigimtį, tada jį išvedė į teisingą kelią.“

51. [Firaun (Faraonas)] tarė: „O kaip dėl senovės kartų?“

52. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Žinojimas apie tai yra pas mano Viešpatį, Įrašė. Mano Viešpats nei klysta, nei Jis pamiršta.“

53. Kas padarė žemę tau kaip lovą (ištįstą), ir atvėrė kelius (takus ir praėjimus) tau tenais, ir nuleido vandenį (lietų) iš dangaus. Ir Mes išvedėme su juo įvairių rūšių augmeniją.

قَالَ رَبُّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ۝٤٥

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ۝٤٦

فَأَنبِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ۝٤٧

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝٤٨

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَى ۝٤٩

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ۝٥٠

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ۝٥١

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝٥٢

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ۝٥٣

54. Valgyk ir ganyk savo galvijus (joje). Iš tiesų, tame yra Ajat (įrodymai ir ženklai) suprantantiems žmonėms.

55. Iš jos (žemės) Mes sukūrėme tave, ir į ją Mes tave sugrąžinsime ir iš jos Mes išvesime tave dar kartą.

56. Ir iš tiesų, Mes parodėme jam [Firaunui (Faraonui)] visus Mūsų Ajat (ženklus ir įkalčius), bet jis neigė ir atsisakė.

57. Jis [Firaun (Faraonas)] tarė: „Ar jūs atėjote tam, kad išvartumėte mus iš mūsų žemės su savo magija, Mūsa (Moze)?“

58. Tada iš tiesų, mes galime sukurti magiją panašią į tai, taigi paskirk susitikimą tarp mūsų ir jūsų, kurio nei mes, nei jūs nepraleisite, atviroje vietoje, kur abu turės teisingą ir lygią progą (o žiurovai galės stebėti rungtynes).

59. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Tavo paskirtas susitikimas yra šventės dieną, ir lai žmonės susirenka, kai saulė pakils (priešpie)“.

60. Taigi Firaun (Faraonas) atsitraukė, surengė savo sąmokslą ir tada grįžo.

61. Mūsa (Mozė) tarė jiems: „Vargas jums, nekurkite melo prieš Allahą, kad Jis nesunaikintų jūsų visiškai kančia. Ir tikrai, tas, kuris sukuria melą (priešais Allahą), pasigailėtinai pralaimės.“

62. Tada jie ginčijosi vienas su kitu, ką turėtų daryti, ir laikė savo kalbas paslapyje.

63. Jie tarė: „Iš tiesų, tai du magai. Jų tikslas yra išvartyti jus iš jūsų žemės su magija, ir nugalėti jūsų vyriausiuosius ir kilminguosius.“

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّعَى ﴿٥٤﴾

*مِنْهَا خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ
وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾

قَالَ أَجِئْتُنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٥٧﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ ۖ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ
مَكَانًا سَوَىٰ ﴿٥٨﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ
النَّاسُ ضَعْفَىٰ ﴿٥٩﴾

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ
خَابَ مَنْ أَفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

قَالُوا إِنَّ هَٰذَيْنِ لَسَاحِرَانِ ۖ
يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾

64. „Taigi sukurkite savo sąmokslą ir tada susirinkite į eiles. Ir kas įveiks šią dieną, tikrai bus sėkmingas.“

65. Jie tarė: „Mūsa (Moze), arba tu mesk pirmas, arba mes būsime pirmi mesti?“

66. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Ne, meskite jūs (pirmi)!“ Tada štai! Jų virvės ir jų lazdos, jų magijos pagalba, pasirodė priešais jį taip, lyg greitai judėtų.

67. Taigi Mūsa (Mozė) pajuto savyje baimę.

68. Mes (Allahas) tarėme: „Nebijok! Iš tiesų, tu paimsi viršų.“

69. Ir mesk tai, kas yra tavo dešinėje rankoje! Tai praris tai, ką jie padarė. Tai, ką jie padarė tėra burtininko triukas, o burtininkas niekada nebus sėkmingas, kad ir kiek (įgūdžių) jis įgytų.“

70. Taigi burtininkai sukniubo. Jie tarė: „Mes tikime Harūno (Arono) ir Mūsos (Mozės) Viešpatį.“

71. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Jūs tikite juo [Mūsa (Moze)] prieš tai, kai aš daviau jums leidimą? Iš tiesų, jūsų vadovas yra tas, kuris išmokė jus magijos. Taigi aš tikrai nukaposių jūsų rankas ir pėdas priešingose pusėse, ir aš tikrai nukryžiuosiu jus ant datulių palmių kamienų ir jūs tikrai žinosite kuris iš mūsų [aš (Firaun (Faraonas) ar Mūsos (Mozės) Viešpats (Allahas)] gali suteikti žiaurią ir ilgiau trunkančią kančią.“

72. Jie tarė: „Mes neteikiame tau pirmenybės prieš tai, kas pasirodė mums aiškiais ženklais ir Jam (Allahui), Kuris sukūrė mus. Taigi įsakyk tai, ką tu nori įsakyti, nes tu gali tik įsakyti (apie) šio pasaulio gyvenimą.“

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّخَوُا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أُلْقَى ﴿٦٥﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابُهُمْ وَعَصَاهُمْ يُحِثُّ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَادَنْ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

73. „Iš tiesų mes patikėjome mūsų Viešpačiu, kad Jis atleistų mums mūsų kaltes, ir už magiją, į kurią tu mus patraukei. Ir Allahas yra geriau dėl atlygio, lyginant su tavo [Firauno (Faraono)] atlygiu, ir ilgiau besitęsiantis (kalbant apie bausmes, lyginant su tavo bausmėmis).“

74. Iš tiesų, kas atvyks pas savo Viešpatį, būdamas Mudžrim (nusikaltėliu, daugiadieniu, nuodėmiautoju, netikinčiuoju Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinius), tada tikrai jam yra Pragaras, kuriame jis nei mirs, nei gyvens.

75. Tačiau kas atvyks pas Jį (Allahą), būdamas tikinčiuoju (Allaho Vienumą), ir bus daręs teisingus gerus darbus, tokiam – aukštos padėties (Amžinybėje), -

76. Adn (Edeno) Rojus (amžinieji Sodai), po kuriais upės teka, kuriame jie gyvens amžinai. Toks yra atlygis tiems, kurie tyrina save (susilaikydami nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir darydami viską, ką Allahas įsakė).

77. Ir iš tiesų Mes apreiškėme Mūsai (Mozei) (Sakydami): „Kelauk naktį su ibadi (Mano vergais) ir suduok sausą kelią jiems jūroje, nesibaimindamas nei būti pasivytas [Firauno (Faraono)] nei bijodamas (paskęsti jūroje).“

78. Tada Firaun (Faraonas) vijosi jų įkandin su savo kariuomene, tačiau jūros vanduo visiškai užliejo juos ir apdengė juos.

79. Ir Firaun (Faraonas) paklaidino savo žmones ir jis nevedė jų teisingai,

80. Israelio (Izraelio) vaikai, Mes išgelbėjome jus nuo jūsų priešo, ir Mes sudarėme su jumis sutartį ant dešiniojo Kalno šlaito, ir Mes nuleidome jums Al-Mana ir putpeles,

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تُخْشَى ﴿٧٧﴾

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

وَأَصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمُهُ وَمَا هَدَى ﴿٧٩﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ﴿٨٠﴾

81. (Sakydami): „Valgykite Taijibat (gerus leisitinus dalykus), kuriuos Mes jums suteikėme, ir nenusidėkite ir neenkite, kad Mano Pyktis jūsų teisingai neužkluptų. Ir tas, kurį užklumpa Mano Pyktis, jis tikrai pražuvęs.

82. Ir iš tiesų, Aš tikrai atleidžiantis tam, kuris atgailauja, tiki (Mano Vienumą ir nepriskiria Man jokių partnerių garbinime) ir daro teisingus gerus darbus ir tada išlieka pastovus darydamas tai (iki savo mirties).

83. „Ir kas privertė tave skubėti nuo savo žmonių, Mūsa (Moze)?“

84. Jis tarė: „Jie yra arti mano pėdsakų – ir aš skubėjau pas Tave, mano Viešpatie, kad Tu būtum patenkintas.“

85. (Allahas) tarė: „Iš tiesų, Mes išbandėme žmones tau nesant, ir As-Samiri [2] paklaidino juos.“¹

86. Tada Mūsa (Mozė) grįžo pas savo žmones supykęs ir nuliūdęs. Jis tarė: „Mano žmonės, argi jūsų Viešpats nedavė jums sąžiningo pažado? Argi tada jums pažadas atrodo ilgai vykdomas? Ar jūs panorote, kad pyktis nusileistų ant jūsų iš jūsų Viešpaties dėl to, kad jūs sulaužėte savo pažadą man (t. y. netikėdami Allahą ir garbindami veršiuką)?“

87. Jis tarė: „Mes nesulaužėme pažado tau savo pačių valia, mes buvome priversti nešti [Firauno (Faraono)] žmonių puošmenų svorį, tada mes sumetėme juos (į ugnį), ir tai buvo tai, ką As-Samiri pasiūlė.“

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

*وَمَا أَغْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَاقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفْتَالُ عَلَىٰكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ﴿٨٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمُلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

¹ [2] - samarietis (iš Samarijos), veidmainis iš jų tarpo, kuris paskaitno Israelio (Izraelio) vaikus garbinti stabus.

88. Tada jis išėmė (iš ugnies) jiems veršiuko (statulą), kuris atrodė lyg myktą. Jie tarė: „Tai yra tavo ilah (dievas), ir Mūsos (Mozės) ilah, tačiau jis [Mūsa (Mozė)] pamiršo (savo dievą).“

89. Argi jie nematė, kad negalėjo jiems duoti žodžio (atsakymo) ir kad jis neturėjo galios nei pakenktie jiems, nei daryti jiems gerą?

90. Ir Harūnas (Aronas) iš tikrųjų sakė jiems prieš tai: „Mano žmonės, jūs esate tuo išbandomi, ir iš tiesų jūs Viešpats yra (Allahas) Maloningiausias, taigi sekite manimi ir pakluskite mano nurodymui.“

91. Jie tarė: „Mes nesiliausime garbinę jo (t. y. veršiuko), kol Mūsa (Mozė) grįš pas mus.“

92. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Harūnai (Aronai), kas sulaikė tave, kai matei juos nuklystančius

93. „Kad tu nesekei manimi (mano patarimu tau)? Ar tada tu nepaklusai mano nurodymui?“

94. Jis [Harūnas (Aronas)] tarė: „Mano motinos sūnau, nepričiuok (manęs) nei už mano barzdos, nei mano galvos! Iš tiesų, aš baiminausi, kad tu nesakytum: „Tu sukėlei skilimą tarp Israelio (Izraelio) vaikų ir negerbei mano žodžio!“

95. [Mūsa (Mozė)] tarė: „O kas tau, Samiri? (t. y. kodėl tu taip pasielgei?)“

96. (Samiri) tarė: „Aš mačiau tai, ko jie nematė, taigi aš paėmiau saują (dulkių iš pasiuntinio [Džibrilio (Gabrieliaus) žirgo] kanopos pėdsako ir mečiau ją [į ugnį, į kurią buvo padėtos Firauno (Faraono) žmonių puošmenos, arba į veršiuką]. Taip man pasiūlė mano vidinis aš.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ
فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى
فَنَسِيَ ۝۸۸

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝۸۹

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ
إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ
فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۝۹۰

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى
يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۝۹۱

قَالَ يَهُدُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
ضَلُّوا ۝۹۲

أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۝۹۳

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۝
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۝۹۴

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِيرِيُّ ۝۹۵

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ
فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۝۹۶

97. Mūsa (Mozė) tarė: „Tada eik lauk! Ir iš tiesų, tau (bausmė) šiame gyvenime bus tai, kad tu sakysi: „Neliesk manęs (t. y. tu gyvensi vienas, atskirtas nuo žmonių), ir iš tiesų (bausmė ateityje) tau skirtas pažadas, kuris nežlugs. Ir pažiūrėk į savo ilah (dievą), kuriam buvai pasišventęs. Mes tikrai jį sudeginsime, ir išbarstysime jo dalis jūroje.“

98. Tavo Ilah (Dievas) yra tik Allahas (Vienintelis). La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį). Jis turi žinojimą apie viską.

99. Taigi Mes papasakojoje tau (Muchammedai ﷺ) informaciją apie tai, kas nutiko prieš tai. Ir iš tiesų Mes davėme tau Priminimą iš Mūsų (šį Koraną).

100. Kas nusigręžia nuo jo (šio Korano t. y. netiki jį, nei elgiasi pagal jo nurodymus), iš tiesų, jie neš sunkią (nuodėmių) našta Prikėlimo Dieną,

101. Jie gyvens tame (Pragaro Ugnies būsenoje) – ir blogas iš tiesų bus šis krovinsys jiems Prikėlimo Dieną.

102. Tą Dieną, kai Trimitas bus papūstas (antru pūtimu): tą Dieną Mes surinksime Mudžrimūn (nusikaltėlius, daugiadievių, nusidėjėlus, netikinčiuosius Allaho Vienumą) mėlynomis akimis arba apakintus troškuliu.

103. Jie kalbės labai žemais balsais vienas su kitu (sakdami): „Tu nepasilikai ilgiau nei dešimt (dienų).“

104. Mes labai gerai žinome, ką jie sakys, kai geriausi iš jų žiniomis ir išmintimi sakys: „Tu nepasilikai ilgiau nei dieną!“

105. Ir jie klausia tavęs apie kalnus. Sakyk: „Mano Viešpats suardys juos ir išmėtys juos dulkėmis.“

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ
نُخْلِفُهُ. وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاقِبًا لَّنَحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ
فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ
سَبَقَ وَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
حِمْلًا ﴿١٠١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا
عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ
طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

106. „Tada Jis paliks juos kaip sulygintą lygų plyną.

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

107. „Nematysi tame nieko lenkto ar kreivo.“

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

108. Tą Dieną žmonija griežtai seks Allaho šaukliu (jo balsu), ir jiems neliks nieko kito, kaip tik sekti jį. Ir visi balsai bus tylūs Maloningiausiajam (Allahui) ir nieko tu negirdėsi, tik žemą jų pėdsakų garsą.

يَوْمَ يَذِيقُ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

109. Tą Dieną joks užtarimas nepadės, išskyrus tą, kuriam Maloningiausiasis (Allahas) suteikė leidimą ir kurio žodis priimtinas Jam.

يَوْمَ يَذِيقُ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضَىٰ لَهُ ۖ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Jis (Allahas) žino, kas nutinka jiems (Jo kūriniams) šiame pasaulyje ir kas nutiks jiems (Amžinybėje), tačiau jie niekada nepasieks nieko iš Jo Žinojimo.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۖ عَلِيمًا ﴿١١٠﴾

111. Ir (visi) veidai bus nužeminti priešais (Allahą), Al-Hajul-Kajum (Amžiną, Tą, Kuris palaiko ir globoja viską, kas egzistuoja). Ir tam, kurie nešė nuodėmės (naštą) (t. y. tas, kuris netikėjo Allahą, priskyrė Jam partnerius, ir darė veiksmus, nepaklusnius Jam), bus iš tiesų visiškai nesėkmė (ta Dieną).

*وَعَنَتِ الْأُجُوهُ لِلَّحَى الْقَيُْومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. O tas, kuris darė teisingus darbus, būdamas tikinčiuoju (islamiškąjį monoteizmą), tada nebus jam neteisingumo baimės nei (jo atlygio) sumažinimo.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. Ir taip Mes nuleidome tai kaip Koraną arabų kalba, ir paaiškinome jame detaliai perspėjimus tam, kad jie bijotų Allaho arba kad jis priverstų juos pasimokyti iš savęs (arba turėti garbę tikėti ir elgtis pagal jo mokymus).

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. Tada Aukštas virš visko yra Allahas, Tikrasis Karalius. Ir neskubėk (Muchammedai ﷺ) su Koranu iki jo apreiškimas yra užbaigtas tau ir sakyk: „Mano Viešpatie, padidink man žinojimą.“

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۚ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

115. Ir iš tiesų, Mes sudarėme sutartį su Adamu (Adomu) anksčiau, tačiau jis pamiršo, ir Mes neradome pas jį jokios tvirtos valios.

116. Ir (atmink), kai Mes tarėme angelams: „Nusižeminkite Adamui (Adomui).“ Jie (visi) nusižemino, išskyrus Iblis (Šėtonas) atsisakė.

117. Tada Mes tarėme: „Adamai (Adomai), iš tiesų, tai yra tavo ir tavo žmonos priešas. Taigi neleisk jam jūsų abiejų ištraukti iš Rojaus, kad netektų jums griaužtis.“

118. Iš tiesų, tu turi (Mūsų pažadą), kad niekada nebūsi tenais alkanas, nei nuogas.

119. Ir tu ne kentėsi troškulio tenais, nei saulės kaitros.

120. Tada Šaitan (Šėtonas) pašnabždėjo jam, sakydamas: „Adamai (Adomai), ar nuvesti tave prie Amžinybės Medžio ir į karalystę, kuri niekada neišsenka?“

121. Tada jie abu valgė nuo medžio, ir taip jų privačios vietos tapo atviros jiems, ir jie pradėjo dangstyti su Rojaus lapais, kad užsidengtų. Taigi Adamas (Adomas) nepakluso savo Viešpačiui, taigi jis paklydo.

122. Tada jo Viešpats pasirinko jį ir atsigręžė į jį su atlaidumu, ir suteikė jam teisingą vedimą.

123. Jis (Allahas) tarė: „Leiskitės (iš Rojaus į žemę) jūs abudu, kartu, kai kurie iš jūsų yra priešai vieni kitiems. Tada, jei jus pasieks Mano teisingas vedimas, tada – tas, kas seka Mano Teisingu Vedimu, nei paklys, nei bus apimtas sielvarto.

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنِ
وَلَمْ يَخُذْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَتَدَادِمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ
وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْفَىٰ ﴿١١٧﴾

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَدَادِمُ هَلْ
أَدْلَكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا
يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا
وَطَفِيفًا يُخَفِّفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾

124. „Tačiau tas, kuris nusigręžia nuo Mano Priminimo (t. y. nei tiki šį Koraną, nei elgiasi pagal jo mokymus), iš tiesų, jam – sunkus gyvenimas, ir Mes prikelsime jį aklą Prikėlimo Dieną.“

125. Jis sakys: „Mano Viešpatie, kodėl prikėlei mane aklą, kai aš (anksčiau) turėjau matymą?“

126. (Allahas) sakys: „Štai taip: „Mūsų Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t.t.) pasiekė jus, bet jūs juos ignoravote (t. y. jūs palikote juos, neapmąstėte giliai jų ir nusigręžėte nuo jų), taigi šią Dieną jūs būsite apleisti (Pragare, toli nuo Allaho Gailestingumo).“

127. Ir taip Mes atsilyginame tam, kuris peržengia ribas [t. y. daro didžiąsias nuodėmes ir nepaklūsta savo Viešpačiui (Allahui) ir netiki Jo Pasiuntinius ir Jo apreikštas Knygas, tokias kaip šis Koranas], ir netiki savo Viešpaties Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t.t.). Ir Pragaro kančia yra daug žiauresnė ir ilgiau besitęsianti.

128. Argi ne vedimas jiems (žinoti) kiek kartų Mes sunaikiname anksčiau jų, kurių gyvenvietėmis jie vaikšto? Iš tiesų, tame iš tiesų yra ženklai žmonėms, kurie supranta.

129. Ir jei ne Žodis, kuris atėjo anksčiau jų iš Jų Viešpaties, ir nustatytas terminas, (jų bausmė) būtų įvyktų (šiame gyvenime).

130. Taigi priimk kantriai (Muchammedai ﷺ) tai, ką jie sako, ir šlovink savo Viešpaties garbę iki saulės pakilimo ir iki jos laidos, ir kai kuriomis nakties valandomis, ir dienos pabaigoje (nurodymas į penkias privalomas bendruomenines maldas) tam, kad tu būtum patenkintas atlygiu, kurį Allahas tau duos.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ
مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ
بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا
وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْغَى ﴿١٢٧﴾

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِنِهِمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ
لِرِأَا مَا أَجَلَ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا وَمِنْ آتَائِ اللَّيْلِ فَنَسِجْ
وَأَطْرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾

131. Ir nenuvargink savo akių, ilgėdamasis tų dalykų, kuriuos Mes suteikėme pramogai įvairioms jų grupėms (daugiadiėviams ir netikintiesiems Allaho Vienumą), šio pasaulio gyvenimo prabangos tam, kad Mes tuo juos išbandytume. Tačiau tavo Viešpaties aprūpinimas (geras atlygis Amžinybėje) yra geresnis ir ilgiau besitęsiantis.

132. Ir įsakyk As-Salat (malda) savo šeimai, ir būk kantrus jas [t. y. Salat (maldas)] atlikdamas. Mes neprašome tavęs aprūpinimo (t. y. Mums ką nors duoti: pinigų), Mes aprūpiname tave. Ir gera pabaiga (t. y. Rojus) yra Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2).

133. Jie sako: „Kodėl jis neatneša mums ženkle (įrodymo) iš savo Viešpaties?“ Argi neatėjo jiems įrodymai apie tai, kas yra (užrašyta) ankstesniuose lapuose [Raštuose, t. y. Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje), apie Pranašo Muchammedo atėjimą]?

134. Ir jei Mes būtume sunaikinę juos su kančia prieš tai (t. y. Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir Koraną), tada jie tikrai būtų sakę: „Mūsų Viešpatie, o jei tik Tu būtum atsiuntęs mums Pasiuntinį, mes tikrai būtume sekę Tavo Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t.t.) prieš tai, kai buvome pažeminti ir paniekinti.“

135. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kiekvienas (tikintysis ir netikintysis) laukia, taigi ir jūs laukite. Ir jūs sužinosite, kas yra Tiesiame ir Lygiame Kelyje (t. y. Allaho islamiškojo monoteizmo religijoje) ir kas yra tie, kurie leidosi teisingai vedami (Tiesiame Kelyje).

وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا
تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ
لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۖ أَوَلَمْ
تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْذَلَ
وَنُخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنْ
أَهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

Pranašai الأنبياء

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Artėja prie žmonių jų atsiskaitymas, o jie nusigręžia nerūpestingai.

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ﴿١﴾

2. Neateina jiems perspėjimas (Korano skyrius) nuo jų Viešpaties kaip paskutinis apreiškimas, tačiau jie klausosi jo besismagindami

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ تُحَدِّثُ
إِلَّا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

3. O jų širdys užimtos (blogais dalykais). Tie, kurie elgiasi blogai, slepia savo asmeninius planus, (sakydami): „Argi jis (Muchammedas ﷺ) daugiau nei žmogus nei jūs? Ar jūs paklusite burtams, juos matydami?“

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ التَّجْوَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَمِرٍّ وَمَثَلٌ مِمَّ
أَفْتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تُبْصُرُونَ ﴿٣﴾

4. Jis (Muchammedas ﷺ) tarė: „Mano Viešpats žino (kiekvieną ištartą) žodį danguose ir žemėje. Ir Jis Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

5. Ne, jie sako: „Tai (Korano apreiškimai, apreikšti Muchammedui ﷺ) yra sumaišyta su melagingais sapnais! Ne, jis juos išgalvojo! - Ne, jis – poetas! Lai jis atneša mums Ajat (ženklą kaip įrodymą) kaip tą (su kuriais) tie ankstesnieji (Pranašai) buvo siųsti!“

بَلْ قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمُ بَلْ أَفْتَرْتَهُ بَلْ
هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ
الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾

6. Nė vienas iš miestų (gyventojų), kuriuos Mes sunaikiname, netikėjo prieš juos (nors Mes siuntėme jiems ženklus): ar jie tada patikės?

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
أَفْهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. Ir Mes nesiuntėme anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) bet tik žmones, kuriems Mes apreiškėme. Taigi klausk Priminimo [Raštų – Taurato (Toros) ir Indžylis (Evangelijos)] žmonių, jei tu nežinai.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي
إِلَيْهِمْ فَمَسَّلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

8. Ir Mes nesukūrėme jų (Pasiuntinių su) kūnais, kurie nevalgo maisto, nei yra nemirtingi.

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

9. Tada Mes išpildėme jiems pažadą. Taigi Mes išgelbėjome juos ir tuos, kuriuos Mes norėjome, tačiau Mes sunaikinome Al-Musrifūn (t. y. netikinčiuosius Allahą, Jo Pasiuntinius, išlaidžius, peržengiančius Allaho nustatytas ribas, darančius nusikaltimus, engiančius, praktikuojančius daugiadienvystę ir darančius nuodėmes).

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ
نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

10. Iš tiesų, Mes nuleidome jums (žmonės) Knygą (Koraną), kurioje yra Zikrukum (jums Priminimas arba garbė jums, t. y. garbė tiems, kurie seka Korano mokymu ir elgiasi pagal jo mokymus). Argi jūs tada nesuprasite?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

11. Kiek miestų (bendruomenių) užsikrėtusių bloga darymu Mes sunaikinome, ir pakėlėme po jų kitus žmones!

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

12. Tada, kai jie suvokė (pamatė) Mūsų Kančią (ateinančią), štai, jie (bandė) pabėgti nuo jos.

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

13. Nebėkite, tačiau grįžkite į tai, kame jūs gyvenote prabangų gyvenimą, ir į savo namus tam, kad būtumėt klausinėjami.

لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ
وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Jie verkė: „Vargas mums, iš tiesų mes buvome Zalimūn (daugiadiaviai, bloga darančys ir netikintieji Allaho Vienumą).“

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. Ir tas jų verksmas nesiliovė tol, kol Mes padarėme juos lyg lauką, nuimtu derliu, išnykusį (mirusius).

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَالِدِينَ ﴿١٥﴾

16. Mes nesukūrėme dangų ir žemės ir visko, kas tarp jų, (vien) tik pramogai. [1]¹

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَلْعِبِينَ ﴿١٦﴾

17. Jei būtume norėję pramogauti (t. y. turėti žmoną ar sūnų), Mes tikrai galėjome paimti tai iš Savęs, jei Mes būtume ketinę (tai) daryti.

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِنْ
لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾

18. Ne, Mes sviedžiame (nuleidžiame) tiesą (ši Koraną) prieš melą (netikėjimą), taigi jis jį sunaikina, ir štai, jis (melas) išnyksta. Ir vargas tau už tai (melą), kurį tu priskyrei (Allahui, teigdamas, kad Allahas turi žmoną ir sūnų).

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا
تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

19. Jam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje. Ir tie, kurie yra arti Jo (t. y. angelai) nesididžiuoja garbinti Jį, nei jie nuvargsta (dėl Jo garbinimo).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ
عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Jie (t. y. angelai) šlovina Jo garbę naktį ir dieną (ir) jie niekada nesulėtėja (tai daryti).

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Arba negi jie paėmė (garbinimui) aliha (dievus) iš žemės, kuri prikelia mirusius?

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ
يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Jei tame (danguose ir žemėje) būtų aliha (dievų) šalia Allaho, tada tikrai abu būtų sugriauti. Pašlovintas yra Allahas, Sosto Viešpats, (Aukštai yra Jis) virš viso to (blogio, kurį) jie Jam priskiria!

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

23. Jis negali būti klausinėjamas apie tai, ką Jis daro, o jie bus apklausiami.

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾

¹ [1] Visa dangų ir žemės kūrinija yra įrodymas žmonijai išmokti pamoką ir žinoti, kad visos šios visatos Vienintelis Kūrėjas ir Vienintelis Planuotojas yra Vienas (Allahas), La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas, Kuris neturi jokių partnerių).

24. Arba negi jie paėmė garbinimui (kitus) aliha (dievus) šalia Jo? Sakyk: „Atnešk savo įrodymą.“ Tai (šis Koranas) yra Priminimas tiems, kurie su manimi ir Priminimas tiems, kurie prieš mane. Tačiau dauguma jų nežino Tiesos, taigi jie nemėgsta.

25. Ir Mes nesiuntėme nė vieno Pasiuntinio anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ), tik apreikšdami jam (sakydami): „La ilaha illa Ana [niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Aš (Allahas)], taigi garbinkite Mane (Vienintelį ir nieko kito).“

26. Ir jie sako: „Maloningiausias (Allahas) pagimdė sūnų (arba vaikus).“ Šlovė Jam! Jie [tie, kuriuos jie vadina Allaho vaikais, t. y. angelai, Isa (Jėzus) – Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezra)] yra tik pagerbti vergai.

27. Jie nekalba tol, kol Jis nekalbėjo, ir jie elgiasi pagal Jo įsakymą.

28. Jis žino, kas buvo anksčiau jų, ir kas yra po jų, ir jie negali užtarti (nieko), išskyrus tą, kuriuo Jis yra patenkinamas. Ir jie stovi pagarbiai iš baimės Jam.

29. Ir jei kuris iš jų sakytų: „Iš tiesų, aš esu ilah (dievas) šalia Jo (Allaho)“, tokiam Mes atlygintume Pragaru. Taip Mes atsilyginame Zalimūn (daugiadiaviams ir bloga darantiems).

30. Argi tie, kurie netiki, nežinojo, kad dangūs ir žemė buvo sujungti kartu į vieną nedalomą dalį, tada Mes padalinome juos? Ir Mes sukūrėme iš vandens kiekvieną gyvą dalyką. Argi tada jie netikės?

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

* وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

31. Ir Mes pastatėme ant žemės tvirtus kalnus, kad ji nedrebėtų su jais, ir Mes patiesėme tame plačius kelius jiems praeiti, kad jie būtų vedami.

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ
وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

32. Ir Mes padarėme dangų stogą, saugiu ir saugančiu. Ir vis dar jie nusigręžia nuo jo ženklų (t. y. saulės, mėnulio, vėjo, debesų ir t. t.).

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

33. Ir Jis yra Tas, Kuris sukūrė naktį ir dieną, ir saulę ir mėnulį, kiekvieną iš jų slenkantį orbita.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

34. Ir anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) nesuteikėme Mes jokiam žmogui nemirtingumo: tad jei tu miršti, argi jie gyvens amžinai?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ خُلْدًا
أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾

35. Kiekvienas paragaus mirties, ir Mes padarysime išbandymą jums blogiu ir gėriu. Ir pas Mus jūs būsite sugrąžinti.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ
وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ir kada tie, kurie netikėjo (Allaho Vienumą) mato tave (Muchammedai ﷺ), jie nepriima (nieko) tik kaip pajuoką (sakydami): „Ar čia tas, kuris kalba (blogai) apie tavo dievus?“ Nors jie netiki Maloningiausiojo minėjimą.

وَإِذَا رَأَوْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ
آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Žmogus yra sukurtas skubantis. Aš parodysiu tau Savo Ajat (kančią, įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.). Taigi neprašyk Manęs (jų) paskubinti.

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

38. Ir jie sako: „Kada šis pažadas (išsipildys), jei tu esi tiesą sakantis.“

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. Jei tik tie, kurie netiki, žinotų (laiką), kada jie nebegalės apsaugoti nuo Ugnies savo veidų, nei savo nugarų, ir jiems nebus padėta.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورهمُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ne, tai (Ugnis arba Prikélimo Diena) ateis pas juos netikėtai ir apstulbins juos ir jie neturės galios jos išvengti, nei jiems bus leista atsikvėpti.

بَلْ تَأْتِيهمُ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمُ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Iš tiesų, (daugybė) Pasiuntinių buvo išjuokti anskčiau tavęs (Muchammedai ﷺ), tačiau pašaipuliai buvo apimti to, iš ko jie juokėsi.

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

42. Sakyk: „Kas gali apsaugoti jus naktį ir dieną nuo Maloningiausiojo (Allaho) bausmės?“ Ne, bet jie nusigręžia nuo savo Viešpaties prisiminimo.

قُلْ مَن يَكْفِيكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهم مَّعْرُضُونَ ﴿٤٢﴾

43. Arba ar jie turi aliha (dievus), kurie gali apsaugoti juos nuo Mūsų? Jie neturi galios padėti patys sau, nei gali jie būti apsaugoti nuo Mūsų (t. y. Mūsų Kančios).

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Ne, Mes suteikėme šio gyvenimo prabangą šiems žmonėms ir jų tėvams tol, kol laikas išsitęs jiems. Argi jie nemato, kad Mes palaipsniui mažiname žemę (esančią jų valdžioje) iš jos atokių kraštų? Ar tada jie nugalės? [2]¹

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْفُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

¹ [2] „Argi jie nemato, kad Mes palaipsniui sumažiname (netikinčiųjų) žemę (suteikdami ją tikintiesiems per pergalingus karus) nuo jų atokių ribų. Ir sprendžia Allahas, nėra nieko, kas sulaikytų Jo Sprendimą, ir Jis yra Greitas suvesti sąskaitas.“ (13:41)

45. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš įspėju jus tik apreiškimu (iš Allaho, o ne religijos mokslininkų ar kitų nuomonės). Tačiau kurti (kurie akiai seka religijos mokslininkais ir kitais) negirdės kvietimo, (netgi) kai jie yra perspėjami [t. y. reikia sekti tik Koranu ir Sunna (teisinėmis tradicijomis, įsakymais, garbinimo būdais, Pranašo Muchammedo ﷺ žodžiais, kaip elgėsi Pranašo ﷺ kompanjonai)].

46. Ir jei tavo Viešpaties Kančios dvelksmas (nedidelė nelaimė) palies juos, jie tikrai verks: „Vargas mums, iš tiesų mes buvome Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

47. Ir Mes nustatysime teisingumo pusiausvyrą Prikėlimo Dieną, tada su niekuo nebus elgiamasi neteisingai niekame. Ir jei bus nors garstyčios sėklos svoris, Mes jį atnešime. Ir Pakankami Mes esame atsiskaityti.

48. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) ir Harūnui (Aronui) kriterijus (teisingo ir klaidingo), ir spindinčią šviesą [t. y. Tauratą (Torą)] ir Priminimą Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2)

49. Tiems, kurie bijo savo Viešpaties Jo nematydami, ir jie bijo Valandos.

50. Ir tai yra palaimintas Priminimas (Koranas), kurį Mes nuleidome: ar tada tu (išdrįsi) neigsi jį?

51. Ir iš tiesų Mes suteikėme kadaise Ibrahimui (Abraomui) jo (dalį) teisingo vedimo, ir Mes buvome Gerai Žinantys jį (jo tikėjimą Allaho Vienumą).

52. Kai jis sakė savo tėvui ir savo žmonėms: „Kas yra tie stabai, kuriems jūs pasišventę?“

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

*وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

53. Jie sakė: „Mes radome savo tėvus juos garbinančius.“

54. Jis tarė: „Iš tiesų, jūs ir jūsų tėvai buvo didelėje klaidoje.“

55. Jie sakė: „Ar atnešei mums tiesą ar esi vienas iš tų, kurie šaiposi?“

56. Jis tarė: „Ne jūsų Viešpats yra dangų ir žemės Viešpats, kuris sukūrė juos ir tam aš esu vienas iš liudininkų.“

57. „Ir prisiekiu Allahu, aš surengsiu planą (sunakinti) jūsų stabus, po to kai jūs nuklydote ir nusigręžėte.“

58. Taigi jis sudaužė juos į šipulius, (visus), išskyrus didžiausią iš jų, kad jie galėtų į jį kreiptis.

59. Jie tarė: „Kas padarė tai mūsų aliha (dievams)? Jis tikrai turi būti vienas iš Zalimūn (blogo darančiųjų).“

60. Jie tarė: „Mes girdėjome jauną vyrą kalbantį prieš juos, kurio vardas Ibrahimas (Abraomas).“

61. Jie tarė: „Tada atveskite jį prieš žmonių akis, kad jie galėtų patvirtinti.“

62. Jie tarė: „Ar tu esi tas, kuris padarė tai mūsų dievams, Ibrahimai (Abraomai)?“

63. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Ne, tai šis, didžiausias iš jų (stabų) tai padarė. Paklauskite jų, jei jie gali kalbėti!“

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنْ اللَّعِينِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَابَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهَيْنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلَهَيْنَا بَنِي إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٢﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ ﴿٦٣﴾

64. Taigi jie atsisuko ir tarė: „Iš tiesų, esi tu Zalimūn (daugiadievis ir bloga darantis).“

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Tada jie atsigręžė (į savo pirmą mintį ir tarė): „Iš tiesų tu [Ibrahimai (Abraomai)] gerai žinai, kad šie (stabai) nekalba!“

ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطِفُونَ ﴿٦٥﴾

66. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Argi jūs tada garbinate šalia Allaho daiktus, kurie negali nei jums duoti naudos, nei pakenkti jums?“

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

67. „Gėda jums, ir tiems, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho! Argi jūs tada nesuvokiate?“

أَفَلَا تَكْفَلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Jie tarė: „Sudeginkit jį ir padėkit savo aliha (dievams), jei darysite.“

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Mes (Allahas) tarė: „Ugnie, būk vėsuma ir saugia vieta Ibrahimui (Abraomui)!“

قُلْنَا يَبْنَازُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. Ir jie norėjo pakenkti jam, bet Mes padarėme juos didžiausiais pralaimėtojais.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

71. Ir Mes išgelbėjome jį ir Lūtą (Lotą) į žemę, kurią Mes palaiminome Alamyn (žmonijai ir džinams).

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. Ir Mes suteikėme jam Ishaką (Izaoką) ir (anūką) Jakubą (Jokubą). Kiekvieną iš jų Mes padarėme teisingu.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

73. Ir Mes padarėme juos vedliais, vedančiais (žmones) Mūsų Įsakymu ir Mes apreiškėme jiems gerų darbų darymą, Salat (Ikamat-as-Salat) atlikimą, ir Zakat davimą ir jie buvo Mūsų (Vienintelių) garbintojai.

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا غُلَبِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), Mes suteikėme jam Hukm (teisingą reikalų sprendimą ir Pranašavimą) ir (religines) žinias, ir Mes išgelbėjome jį nuo miesto (liaudies), kurie užsiėmė Al-Khabais (blogais, nedorais ir nešvankiais veiksmais). Iš tiesų, jie buvo žmonės, sutiekti blogiui, ir buvo Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).

75. Ir Mes paskyrėme jam Savo Gailestingumą. Tikrai, jis buvo teisingas.

76. Ir (atminkite) Nūhą (Nojų), kai jis šaukėsi (Mūsų) kadaise. Mes atsiliepėme jį jo kreipimąsi ir išgelbėjome jį ir jo šeimą nuo didžiulio sielvarto.

77. Mes padėjome jam prieš žmones, kurie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.). Iš tiesų, jie buvo žmonės paskirti blogiui. Taigi Mes paskandinome juos visus.

78. Ir (atminkite) Davūdą (Dovydą) ir Sulaimaną (Saliamoną), kai jie priėmė sprendimą dėl lauko, kuriame ganėsi tam tikrų žmonių avys naktį. Ir Mes buvome jų sprendimo liudytojai.

79. Ir Mes privertėme Sulaimaną (Saliamoną) suprasti (reikalą). Ir kiekvienam iš jų Mes davėme Hukm (teisingą reikalų sprendimą ir Pranašavimą) ir žinias. Ir Mes privertėme kalnus ir paukščius garbinti Mūsų Šlovę kartu su Davūdu (Dovydu). Ir tai buvome Mes, Kurie darėme (visus šitus dalykus).

80. Ir Mes išmokėme jį geležinių šarvinių marškinių (mūšiams) gamybos, kad apsaugotų jus jūsų kovoje. Ar jūs esate dėkingi?

وَلَوْطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَرِّيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسِيقِينَ ﴿٧٤﴾

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَصَرَئِيلَةَ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ
إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ عَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا
لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا
وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ
يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ
لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. O Sulaimanui (Saliamonui) (Mes pavergėme) vėją, stipriai nirštantį, bėgantį pagal jo įsakymą link žemės, kurį Mes palaiminome. Ir apie viską Mes esame Visa Žinantys.

وَلُسَّيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

82. Ir iš Šajatin (velnių, iš džinų tarpo), buvo kai kurie, kurie nėrė pas jį, ir darė kitus darbus be to, ir tai buvome Mes, kurie vedė juos.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ
حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. Ir (atminkite) Ajūbą (Jobą), kai jis šaukėsi savo Viešpaties: „Iš tiesų, sielvartas apėmė mane, ir Tu esi Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą.“

*وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. Taigi Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir Mes panaikiname nelaimę, kuri buvo (užklupusi) jį, ir Mes gražiname jo šeimą jam (kurią jis prarado) ir panašius kartu su tais, kaip gailestingumą nuo Savęs ir Priminimą visiems, kurie garbina Mus.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَّشْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ
وَأَعَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِن
عِنْدِنَا وَذَكَرْنَاهُ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Ir (atminkite) Ismailį (Izmaelį) ir Idrisą (Enohą) ir Zul-Kiflą (Isają): visi buvo iš As-Sabirun (kantriųjų).

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. Ir Mes pripažiname jiems Savo Gailestingumą. Iš tiesų, jie buvo iš teisingųjų.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. Ir (atminkite) Zun-Nun (Joną), kai jis apalpo iš pykčio ir galvojo, kad Mes nenubausime jo (t. y. nelaimės, kurios jį užklupo)! Tačiau jis šaukėsi, tamsumoje, (sakydamas): „La ilaha illa Anta [niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Tu (Allahai)], būk Tu Pašlovintas (ir Išaukštintas [virš viso to (blogio), kurį jie Tau priskiria]! Iš tiesų, aš buvau iš bloga darančiųjų.“

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن
لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن
لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Taigi Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir išvadavome iš nelaimės. Ir taip Mes išvaduojame tikinčiuosius (kurie tiki Allahu Vienumą, susilaiko nuo blogo ir elgiasi teisingai).

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. Ir (Atminkite) Zakariją, kai jis šaukėsi savo Viešpačio: „Mano Viešpatie, nepalik manęs vienišo (bevaikio), nors Tu esi Geriausias iš paveldėtojų.“

90. Taigi Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir Mes suteikėme jam Jahją (Joną) ir pagydėme jo žmoną (kad ji galėtų išnešioti vaiką) jam. Iš tiesų, jie skubėdavo daryti gerus darbus ir jie šaukdavosi Mūsų su viltimi ir baime ir jie nusižemindavo Mums.

91. Ir ta, kuri saugojo savo skaistybę [Nekaltoji Marjama (Marija)]: Mes įkvėpėme į ją [jos marškinių arba apdaro rankovę] [per Mūsų Rūch – Džibrylį (Gabrielį)] [3] ir Mes padarėme ją ir jos sūnų [Isą (Jėzų)] ženklų Al-Alamyn (žmonijai ir džinams).¹

92. Iš tiesų, tai, tavo Umma, [religija (islamiškasis monoteizmas)] yra viena religija ir Aš esu jūsų Viešpats, taigi garbinkite Mane (Vienintelį).

93. Tačiau jie išsiskyrė ir ginčijosi dėl savo religijos tarp savęs. (Ir) jie grįš pas Mus.

94. Taigi kas daro teisingus gerus darbus, būdamas tikinčiuoju (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą), jo pastangos nebus atmetos. Iš tiesų, Mes įrašome tai jam (jo darbų Knygoje).

95. Ir draudimas suteikiamas kiekvienam miestui (gyventojams), kurį Mes sunaikinome, kad jie negrištų (į šį pasaulį dar sykį, nei atgailautų Mums).

96. Tol, kol Jadžudž ir Madždudž (Gogas ir Magogas) bus išlaisvinti (iš savo užtvaro), ir jie puls iš už kiekvienos kalvos.

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ لَهُ رَوْحَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

فَمَن يَعْمَلْ مِثْلَ الصَّلَاحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِّسَعْيِهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَاشِبُونَ ﴿٩٤﴾

وَحَرَّمٌ عَلَىٰ قَرِيَّةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهَا لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

¹ [3] Sakoma, kad Džibrylis (Gabrielius) tik įkvėpė į Marjamos (Marijos) marškinių rankovę ir taip ji pastojė.

97. Ir tikras pažadas (Prikélimo Diena) priartės (iki išsipildymo). Tada (kai žmonija bus prikelta iš savo kapų), jūs pamatysite netikinčiųjų akis, nejudamai stebėlijančias iš siaubo. (Jie sakys): „Vargas mums, mes tikrai buvome nerūpestingi dėl to – ne, tačiau mes buvome Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

98. Be abejonės jūs (netikintieji) ir tie, ką jūs dabar garbinate šalia Allaho, yra (tik) pakuros Pragarui! (Iš tiesų), jūs į jį įžengsite. [4]¹

99. Jei tie (stabai) būtų aliha (dievai), jie neižengtų ten (į Pragarą) ir visi jie gyvens ten

100. Ten jie kvėpuos giliais atodūisiais ir riaumos ir ten jie negirdės.

101. Iš tiesų, tie, kuriems Mūsų gėris tapo pirmesnis, jie bus atitolinti toli nuo to (Pragaro) [t. y. Isa (Jėzus, Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezra)].

102. Jie negirdės nė menkiausio jo (Pragaro) garso, kol jie gyvens ten, kur jie patys trokšta.

103. Didžiulis siaubas (Prikélimo Dieną) neliūdins jų, ir angelai pasitiks juos (sveikindami): „Tai jūsų Diena, kuri buvo jums pažadėta.“

وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَوْنِلَنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلَ اللَّهِ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا
يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ
أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا
أَسْتَهْتَأْنَفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهُمْ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

¹ [4] Kai buvo apreikštas šis Allaho teiginys: „Be abejonės jūs (netikintieji) ir tie, ką jūs dabar garbinate šalia Allaho, yra (tik) pakuros Pragarui! (Iš tiesų), jūs į jį įžengsite.“ Kuraiš pagonys nudžiugo ir tarė: „Mes pamaloninti būti su savo dievais Pragaro Liepsnose, nes stabai bus stabmeldžiais (Pragare), o Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus bus su savo garbintojais (t. y. Pragare) ir t.t.“ Taigi (paaiškindamas klaidingą supratimą) Allahas apreikškė kitą eilutę (kad paneigtų ir atmestų jų teiginį): „Iš tiesų, tie, kuriems Mūsų gėris tapo pirmesnis, jie bus atitolinti toli nuo to (Pragaro) [t. y. Isa (Jėzus, Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezra)].“ (21:101)

104. Ir (atminkite) Dieną, kai Mes susuksime dangų kaip ritinėlj, susuktą knygoms. Kaip Mes pradėjome pirmąjį kūrimą, Mes pakartosime tai. (Tai yra) pažadas, duotas Mūsų. Iš tiesų, Mes tai padarysime.

105. Ir iš tiesų Mes įrašėme Az-Zubūr [t. y. visose apreikštose Šventose Knygose – Taurate (Toroje), Indžylyje (Evangelijoje), Psalmėse, Korane] po (to kai, Mes jau įrašėme tai) Al-Lauh Al-Mahfuz (Knygoje, kuri yra danguje pas Alalhą), kad Mano teisingieji vergai paveldės žemę (t. y. Rojaus žemę).

106. Iš tiesų, tame (Korane) yra aiški Žinia žmonėms, kurie garbina Allahą (t. y. tikriems tikintiesiems islamiškąjį monoteizmą, kurie elgiasi pagal Koraną ir Sunną – teisinės Pranašo ﷺ tradicijas).

107. Ir Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) (niekam kitam), tik kaip gailėstingumą Alamyn (žmonijai, džinams ir viskam kas egzistuoja).

108. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man apreikšta, kad jūs Ilah (Dievas) yra tiktai vienas Ilah (Dievas – Allahas). Ar jūs tada paklusite Jo Valiai (ir tapsite musulmonais ir liausitės garbinę kitus, šalia Allaho)?“

109. Bet jei jie (netikintieji, stabmeldžiai, judėjai, krikščionys, daugiadiėviai) nusigręš (nuo islamiškojo monoteizmo), sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Aš duodu jums įspėjimą, žinomą mums visiems. Iš aš nežinau, ar tai, kas jums pažadėta (t. y. kančia arba Prikėlimo Diena), yra arti arba toli.“

110. (Sakyk Muchammedai ﷺ) Iš tiesų, Jis (Allahas) žino tai, kas sakoma garsiai (atvirai) ir tai, ką jūs nuslepiate.

111. Ir aš nežinau, galbūt tai yra išbandymas jums ir laikina pramoga.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ
وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَّا
تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا
تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
حِينٍ ﴿١١١﴾

112. Jis (Muchammedas ﷺ) tarė: „Mano Viešpatie, Teisk teisingai! Mūsų Viešpats yra Maloningiausias, Kurio Pagalbos reikia siekti prieš tai, ką jūs priskirate (Allahui, t. y. kad Jis turi palikuonių, ir Muchammedui ﷺ, t. y. kad jis yra burtininkas, ir Koranui, t. y. kad tai yra poezija)!“

قَالَ رَبِّ أَحْسَنُ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ
الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

الحج Piligriminė kelionė

بسم الله الرحمن الرحيم

1. O žmonės, bijokite savo Viešpaties ir būkite paklusnūs Jam! Iš tiesų, (Sprendimo) Valandos žemės drebėjimas yra siaubingas dalykas.

2. Tą Dieną jūs pamatysite tai, kiekviena žindanti motina pamirš savo kūdikį, ir kiekviena besilaukianti pames savo naštą, ir jūs pamatysite žmones lyg jie būtų girti, nors jie nebus girti, tačiau žiauri bus Allaho Kančia.

3. Ir tarp žmonių yra tas, kuris ginčijasi dėl Allaho, neturėdamas žinių, ir seka kiekvienu maištinguoju (nepaklusniu Allahui) Šaitan (velniui) (neturinčiu nieko gero).

4. Jam (velniui) nulemta, kad kiekvieną juo besekantį, jis paklaidins ir išves jį į Ugnies kančią.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

5. O žmonės, jei jūs abejojate Prikėlimu, tada iš tikrųjų Mes sukūrėme tave (t. y. Adamą (Adomą) iš dulkės, tada iš Nufta (sumaišytų vyro ir moters lytinių išskyrų lašų, t. y. Adamo (Adomo) palikuonis), tada iš krešulio (tiršto sukrešėjusio kraujo gabalo), tada iš mažo mėsos gumulėlio – kai kada susiformavusio, o kai kada – nesusiformavusio (kaip persileidimo atveju) – tam, kad Mes paaiškintume (tai) jums (t. y. parodytume jums Savo Galią ir Galimybę daryti tai, ką Mes norime). Ir Mes priverčiame tą, kurį Mes norime likti gimdose nustatytam laikui, tada Mes išvedam jus kūdikiais, tada (suteikiame jums augimą) tam, kad jūs pasiektumėte savo pilnos galios amžių. Ir iš jūsų tarpo yra tas, kuris miršta (jaunas), ir iš jūsų tarpo yra tas, kuris gražinamas į vargingą amžių taip, kad jis nebežino nieko po to, kai žinojo. Ir jūs matote nualintą žemę, tačiau kai Mes nuleidžiame vandenį (lietų) ant jos, ji sujudinama (gyvenimui), ir ji išbrinksta ir išaugina visas puikias rūšis (augemijos).

6. Tai yra dėl Allah'o: Jis yra Tiesa ir tai Jis Kuris suteikia gyvenimą mirusiam, ir tai yra Jis, Kuris Gali viską.

7. Ir tikrai, Valanda ateina, nėra abėjonės dėl to. Ir be abėjonės, Allahas prikels tuos, kurie yra kapuose.

8. Ir tarp žmonių yra tas, kuris ginčijasi dėl Allah'o, neturėdamas žinių ar teisingo vedimo, ar Knygos, suteikiančios šviesą (iš Allah'o).

9. Riečiantis savo kaklą iš pasipūtimo (toli nuklydęs nuo Allah'o Kelio) ir klaidinantis (kitus) taip pat (toli) nuo Allah'o Kelio. Jam yra gėda šio pasaulio gyvenimo ir Prikėlimo Deiną Mes priversim jį paragauti degimo (Ugnies) kančios.

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَكُم مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْأَعْمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِّن بَعْدِ عِلْمِهِ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَوْتَبَتْ مِّن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

ثَآلِثِي عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

10. Tai yra dėl to, ką jūsų rankos skleidė, ir iš tiesų, Allahas nėra neteisingas (Savo) vergams.

11. Ir tarp žmonių yra tas, kuris garbina Allahą taip, lyg tai būtų ant ribos (t. y. abejotų): jei gera nutinka jam, jis tuo patenkintas, tačiau jei jį ištinka išbandymas, jis nusigręžia (t. y. grįžta į netikėjimą po islamo priėmimo). Jis praranda abu – šį pasaulį ir Amžinybę. Tai yra akivaizdus praradimas.

12. Jis šaukiasi šalia Allaho to, kas negali nei pakenkti jam, nei duoti jam naudos. Tai paklydimas tolimas.

13. Jis šaukiasi to, kurio žala yra artimesnė nei jo nauda: iš tikrųjų, blogas Maula (globėjas) ir tikrai blogas draugas!

14. Iš tiesų, Allahas priims tuos, kurie tiki (islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus (pagal Koraną ir Sunną) į Sodus, po kuriais teka upės (Rojuje). Iš tiesų, Allahas daro tai, ką Jis nori.

15. Kas galvoja, kad Allahas nepadės jam (Muchammedui ﷺ) šiame pasaulyje ir Amžinybėje, lai jis ištiesia virvę link lubų ir lai jis pasismaugia. Tada lai jis pamato ar jo sąmokslas panaikins tai, dėl ko jis niršta.

16. Tad Mes nuleidome tai (šį Koraną) (Muchammedui ﷺ) kaip aiškų ženklą, įkaltį ir įrodymą ir tikrai, Allahas veda tą, ką Jis nori.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ
فَإِنِ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنِ
أَصَابَتْهُ فَتَنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَيْرٌ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ﴿١١﴾

يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا
لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُو لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ
لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ
كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ ءَايَاتٍ يَبَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَن يُرِيدُ ﴿١٦﴾

17. Iš tiesų, tie, kurie tiki (Allahą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) ir tie, kurie yra judėjai ir sabėjai ir krikščionys, ir majai, ir tie, kurie garbina kitus šalia Allaho, iš tiesų, Allahas teis juos Prikėlimo Dieną. Tikrai, Allahas viskam yra Liudininkas.

18. Argi jūs nematote, kad kas yra danguose ir kas yra žemėje, ir saulė, ir mėnulis, ir žvaigždės, ir kalnai, ir medžiai, ir Ad-Davab [judantys (gyvi) kūriniai, gyvuliai] ir daugybė žmonių sukniumba prieš Allahą. Tačiau yra daugybė (žmonių) kuriems bus įvykdyta bausmė. Ir kas užtraukia gėdą Allahui, niekas negali suteikti jam garbės. Iš tiesų, Allahas daro tai, ką Jis nori.

19. Šie du priešininkai (tikintieji ir netikintieji) ginčijasi tarpusavyje dėl savo Viešpaties: tada tiems, kurie netikėjo, jiems bus iškirpti ugnies apdarai, verdantis vanduo bus pilamas virš jų galvų.

20. Su juo ištirps (arba išnyks) tai, kas yra jų pilvuose, kaip ir (jų) odos.

21. Ir jiems yra lenkti geležiniai virbai (juos nubausti).

22. Kaskart kai jie bando ištrūkti iš ten, iš didelio skausmo, jie bus gražinami ten, ir (bus) sakoma jiems: „Ragaukite degimo kančios!“

23. Iš tiesų, Allahas priims tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro gerus darbus, į Sodus, po kuriais teka upės (Rojuje), kur jie bus papuošti aukso apyrankėmis ir perlais ir jų apdarai ten bus iš šilko.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّابِئِينَ وَالصَّٰرِثِيَّ وَالْمُجُوسَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ
عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ هَذَانِ حَصَنَانِ أَحْتَصِمُوا فِي رَبِّهِمَا
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن
نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾

يُضْهِرُّ بِهِ مَآ فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

وَلَهُمْ مَّقْمِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾

كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مَعِرَ
أَعْيِدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن
ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

24. Ir jie bus teisingai vedami (šiame pasaulyje) į gerą kalbą (t. y. La ilaha illallah), Alhamdullilah, Korano recitavimą ir t.t.), ir jie bus vedami į Kelią (t. y. Allaho religiją – islamiškąjį monoteizmą) To, Kuris yra Vertas visos šlovės.

25. Iš tiesų, tie, kurie netikėjo ir kliudė (žmonėms) nuo Allaho Kelio, ir nuo Al Masdzid Al Haram (Mekkoje), kurią Mes padarėme (atvirą) (visiems) žmonėms, jos gyventojai ir šalies lankytojai yra lygūs ten [kalbant apie jos neliečiamumą ir piligriminę kelionę (Hadž ir Umra)] – ir kas palinksta į blogus darbus ten arba daryti blogą (t. y. praktikuoti daugiadienvystę arba palikti islamiškąjį monoteizmą), jį Mes priversime paragauti skausmingą kančią.

26. Ir (atminkite), kai Mes parodėme Ibrahimui (Abraomui) (Neliečiamo) Namą (Kaabos Mekkoje) vietą, (sakydami): „Nepriskirk nieko (garbinime) Man, [La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas) - islamiškasis monoteizmas] ir apvalyk Mano Namą tiems, kurie eina ratais aplink jį, ir tiems, kurie stovi (maldoje) ir tiems, kurie lenkiasi (paklūsta nusižeminę ir paklusdami Allahui) ir suklumpa (maldoje).

27. Ir skelbk žmonėms apie Hadžą (piligriminę kelionę). Jie ateis pas tave pėsčiomis ir ant kiekvieno lieso kupranugario, jie atvyks iš kiekvieno gilaus ir tolumo (plataus) kalno perėjos (atlikti Hadžą).

28. Kad jie liudytų tai, kas yra naudinga jiems (t. y. atlygį už Hadžą Amžinybėje, ir taip pat tam tikrą žemišką naudą iš prekybos). Ir minėtų Allaho Vardą paskirtomis dienomis (t. y. 10, 11, 12 ir 13 Zul Hidža dienomis) virš galvijų, kuriuos Jis suteikė jiems (aukojimui), [skerdimo metu sakytų: (Bismillah, Vallahu Akbar, Allahumma minka va ilaik).] Tada valgytų iš to ir pamaitintų juo vargšus, išgyvenančius sunkumus.

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُنْشِرِكَ فِي شَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ الْقَوِيمِ ﴿٢٨﴾

29. Tada lai jie pabaigia savo paskirtas prievoles (Hadžo Manasik) ir atlieka savo priesaikas, ir eina ratu apie Senovinį Namą (Kaabą Mekkoje).

30. Tai (Manasik – nustatytos Hadžo prievolės yra pareigos, kurias žmonės turi Allahui) ir kas gerbia noliečiamus Allahο dalykus, tada tai geriau jam prieš jo Viešpatį. Galvijai yra leistini jums, išskyrus tuos (kurie bus) paminėti jums (kaip išimty). Taigi venkite stabų (garbinimo) bjaurasties ir venkite melo (klaidingų teiginių).

31. Hunafa Lillah (nagarbinimas nieko kito, tik Allahą), nepriskyrimas partnerių (garbinime) Jam. Ir kas priskiria Allahui partnerius, tai lyg jis iškrito iš dangaus, ir paukščiai pastvėrė jį arba vėjas nusviedė jį į tolimą vietą.

32. Tai [kas buvo paminėta ankstesnėse eilutėse (šios sūros 27, 28, 29, 30, 31 eilutėse) yra pareigos, kurias žmonės turi Allahui] ir kas gerbia Allahο Simbolius, tada tai iš tiesų iš širdies dievobaimingumo.

33. Juose (paaukotuose galvijuose) yra nauda jums nustatytam laikui, o po to jie atvedami aukojimui prie senovinio Namo (Haram – noliečiamos vietos Mekkoje).

34. Ir kiekvienai tautai Mes paskyrėme religinius ritualus tam, kad jie minėtų Allahο Vardą virš galvijų, kuriuos Jis suteikė jiems maistui. Ir jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas – Allahas), taigi jūs turite paklusti Jam Vieninteliui (islame). Ir (Muchammedai ﷺ) perduok geras žinias Mukhbitūn (tiems, kurie paklūsta Allahui nusižeminę ir yra nuolankūs iš tikrųjų islamiškojo monoteizmo tikinčiųjų tarpo).

ثُمَّ لَيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ
وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُجِّلَتْ لَكُمْ
الْأَنْعَمُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣٠﴾

حُقِّقَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْتِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ
تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
مَحْلُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لَّيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَمِ
فَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدَ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

35. Kurių širdys prisipildo baimės, kai pamini mas Allahas, ir As-Sabirun [kurie kantriai kenčia tai, kas juos ištinka (iš nelaimių)] ir kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir kurie leidžia (vardan Allaho) iš to, ką Mes jiems suteikiame.

36. Ir Budn (karvės, galvijai arba kupranugariai, nuvesti, kad būtų paaukoti piligrimų Mekkos draustinyje) Mes padarėme juos jums Allaho Simboliais, kuriuose yra jums daug gero. Taigi minėkite Allaho Vardą virš jų, kai jie yra išrikiuoti eilėmis (aukojimui). Tada, kai jie paguldėti ant šonų (po skerdimo), valgykite iš to, ir pamaitinkite vargšus, kurie neprašo (žmonių), ir elgetas, kurie prašinėja (žmones). Taip Mes padarėme juos paklusnius jums, kad jūs būtumėte dėkingi.

37. Nei jų mėsa, nei jų kraujas nepasiekia Allaho, tačiau jūsų dievobaimingumas pasiekia Jį. Taip Mes padarėme juos paklusnius jums, kad jūs garbintumėte Allahą dėl Jo Teisingo jūsų vedimo. Ir perduok geras žinias (Muchammedai ﷺ) Muhsinūn [1] (gera darantiesiems).¹

38. Iš tiesų, Allahas gina tuos, kurie tiki. Iš tiesų, Allahas nemėgsta išdavikiškų nedėkingų Allahui žmonių [tų, kurie nepaklūsta Allahui, tačiau paklūsta Šaitan (Šėtonui)].

39. Leidimas kovoti (prieš netikinčiuosius) duotas tiems (tikintiesiems), prieš kuriuos kovojava, nes jie buvo skriaudžiami. Ir tikrai Allahas Gali suteikti jiems (tikintiesiems) pergalę -

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّالِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُتَّقِينَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

وَالْبُذْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعْتِيرِ اللَّهِ
لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ
كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ
سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْنَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

﴿٣٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلُمًا وَإِن
اللَّهُ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

¹ [1] Al-Muhsinūn (gera darantieji) – tie, kurie daro gerus darbus vien tik dėl Allaho, neturėdami jokio noro pasirodyti ar užsitarnauti šlovės ar garbės ir t. t. ir daro juos pagal Allaho Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Sunną (teisines tradicijas).

40. Tie, kurie buvo išvaryti iš savo namų neteisingai, vien tik dėl to, kad jie sakė: „Mūsų Viešpats yra Allahas.“ Jei Allahas neišbandytų vienos žmonių grupės kitos turtais, vienuolynai, bažnyčios, sinagogos ir mečetės, kuriose Allahas Vardas dažnai minimas, tikrai būtų nugriauti. Iš tiesų, Allahas padės tiems, kurie padeda (Vardan) Jo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Visa Galingas.

41. Tie (musulmonai valdytojai), kurie, jei Mes suteikiame jiems galią žemėje, (jie) įsako Ikamat-as-Salat [t. y. atlikti penkias privalomas bendruomenines Salat (maldas) (vyrams mečetėse)], mokėti Zakat ir įsako Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir viską, ką islamas įsako daryti) ir draudžia Al-Munkar (t. y. netikėjimą, daugiadienvystę ir viską, ką islamas draudžia) [t. y. jie padaro Koraną savo šalies įstatymu visose gyvenimo sferose]. Ir Allahui priklauso (visų) (kūrinių) reikalų pabaiga.

42. Ir jei jie neigia tave (Muchammedai ﷺ), taip pat neigė ir anksčiau jų Nūho (Nojaus), Ad ir Samud žmonės (savo Pranašus).

43. Ir Ibrahimio (Abraomo) žmonės ir Lūto (Loto) žmonės,

44. ir Madjan (Midiano) gyventojai ir neigiamas buvo Mūsa (Mozė). Tačiau Aš suteikiau atokvėpį netikintiesiems kuriam laikui, tada Aš pričiupau juos ir kokia (siaubinga) buvo Mano bausmė (už jų nuodėmes)!

45. Ir daugybę gyvenviečių Mes sunaikiname, kai jos buvo suteiktos bloga darantiesiems, taip kad jie plyti griuvėsiais (iki šios dienos) ir (daugybė) apleistų šulinių ir prabangių pilių.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْجَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مُعْتَلَّةٌ وَقَصِيرٌ مَشِيدٌ ﴿٤٥﴾

46. Argi jie nekeliavo per žemes, ir negi jie neturi širdžių, kuriomis suprastų ir ausų, kuriomis išgirstų? Iš tiesų, ne akys apanka, tačiau širdys, esančios krūtinėse, apanka.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

47. Ir jie prašo tavęs paskubinti kančią! Ir Allahas neklysta dėl Savo Pažado. Ir iš tiesų, diena su tavo Viešpačiu yra kaip tūkstantis metų, kuriuos tu skaičiuoji.

وَسْتَغْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ تُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

48. Ir daugybei gyvenviečių Aš daviau atokvėpį, kai jos buvo suteiktos bloga darantiesiems. Tada (galiausiai) Aš pričiupau jas (su bausme). Ir pas Mane yra (paskutinis) visų sugrįžimas.

وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالَّتِي لَئِنْ لَّمْ يَنْصُرُوا مَنِ اخْتَلَفَ ﴿٤٨﴾

49. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Žmonės, aš esu (siųstas) jums tik kaip paprastas perspėtojas.“

قُلْ يَتَايَأُهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

50. Taigi tie, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems yra atleidimas ir Rizkun Karim (dosnus aprūpinimas, t. y. Rojus).

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. Tačiau tie, kurie kovoja prieš Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad sužlugdytų juos, jie bus Pragaro gyventojai.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

52. Niekada Mes nesiuntėme Pasiuntinio arba Pranašo anksčiau tavęs, tačiau kai jis recituodavo apreiškimą arba pasakodavo arba kalbėdavo, Šaitan (Šėtonas) mesdavo (kokį nors melą) į tai. Tačiau Allahas panaikina tai, ką Šaitan (Šėtonas) meta į tai. Tada Allahas įtvirtina Savo Apreiškimus. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Kad Jis (Allahas) padaro tai, kas yra Šaitan (Šėtono) įmetama, išbandymo tiems, kurių širdyse liga (veidmainystės ir netikėjimo) ir kurių širdys kietos. Ir be abejonės, Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys) yra nutolę priešininkai (nuo tiesos prieš Allahą Pasiuntinį ir tikinčiuosius).

54. Ir kad tie, kuriems buvo suteiktos žinios, žinotų, kad tai (šis Koranas) yra tiesa iš jų Viešpaties, kad jie patikėtų juo ir jų širdys paklustų jam nuolankiai. Ir iš tiesų, Allahas yra Vedlys tų, kurie tiki, į Tiesų Kelią

55. O tie, kurie netiki, nesiliaus abejoję dėl jo (šio Korano) iki tol, kol netikėtai juos užklups Valanda arba pasieks juos Dienos, po kurios nebebus jokios nakties, kančia (t. y. Prikėlimo Diena).

56. Valdžia tą Dieną bus Allahas (To, Kuris neturi partnerių). Jis teis juos. Taigi tie, kurie tikėjo (Allahą Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus gerus darbus bus malonumų Soduose (Rojuje).

57. O tie, kurie netikėjo ir neigė Mūsą (šio Korano) Eilutes, jiems bus žeminanti kančia (Pragare).

58. Tie, kurie persikėlė Vardan Allahą ir po to buvo nužudyti arba mirė, iš tiesų, Allahas suteiks jiems gerą aprūpinimą. Ir iš tiesų, tai Allahas, Kuris tikrai yra Geriausias iš tų, kurie aprūpina.

59. Iš tiesų, Jis privers juos įžengti pro įėjimą, kuriuo jie bus patenkinti, ir tikrai, Allahas iš tiesų yra Visa Žinantis, Pakančiausias.

لَيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَبِزْنِهِمْ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٨﴾

لِيَدْخُلَنَّهُمْ مِّنْ دَحَلٍ بِرِضْوَانِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. Taip yra. Ir kas atsikeršijo panašiu į tai, dėl ko jis buvo priverstas kentėti, ir tada vėl buvo skriaudžiamas, Allahas tikrai padės jam. Iš tiesų, Allahas tikrai yra Visada Dovanojantis, Visada Atleidžiantis.

61. Taip yra todėl, kad Allahas sujungia naktį į dieną, ir Jis sujungia dieną į naktį. Ir tikrai, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

62. Taip yra todėl, kad Allahas – Jis yra Tiesa (viso to, kas egzistuoja Vienintelis Tikrasis Dievas, Kuris neturi nei partnerių nei Savo varžovų) ir tai, ką jie (daugiadieviai) šaukiasi šalia Jo, tai yra Batil (netiesa). Ir iš tiesų, Allahas – Jis yra Aukščiausiasis, Didingiausias.

63. Argi jūs nematote, kad Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir tada žemė tampa žalia? Iš tiesų, Allahas yra Malongiausias ir Paslaugiausias, Gerai Žinantis apie viską.

64. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir iš tiesų, Allahas - Jis yra Turtingas (Nepriklausomas nuo jokių poreikių), Vertas visos šlovės.

65. Argi jūs nematote, kad Allahas padarė pavaldžiu jums (žmonėms) viską, kas yra žemėje, ir laivus, kurie skrodžia jūra Jo Įsakymu? Jis sulauko dangus nuo užgriuvimo ant žemės vien tik Savo Leidimu. Iš tiesų, Allaha yra žmonėms Kupinas Maloningumo, Gailestingiausiasis.

66. Tai Jis, Kuris suteikė jums gyvenimą, ir tada privers jus mirti, ir vėl suteiks jums gyvenimą (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, žmogus yra tikrai nedėkingas.

﴿ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبْ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾^(٦٠)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ^(٦١)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ^(٦٢)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ^(٦٣)

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ^(٦٤)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَوَسَّعَ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِيَاذِنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ^(٦٥)

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ^(٦٦)

67. Kiekvienai tautai Mes paskyrėme religinius ritualus [t. y. galvijų skerdimą trimis apsistojimo Minoje (Mekkoje) dienomis, Hadž (piligriminės kelionės) metu], kuriais jie turi sekti. Tad lai jie (pagonyms) nesiginčija su jumis dėl reikalų (t. y. valgyti jūsų paskerstus galvijus arba nevalgyti galvijų, kuriuos Allahas numarina jų natūralia mirtimi), tačiau kvieskite juos pas savo Viešaptį. Iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) tikrai esi (tikrame) teisingame vedime (t. y. teisingoje islamiškojo monoteizmo religijoje).

68. Ir jei jie ginčijasi su jumis (dėl aukų skerdimo), sakykite: „Allahas žino geriausiai tai, ką jūs darote.“

69. „Allahas teis jus Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jūs nesutarėte.“

70. Negi jūs nežinote, kad Allahas žino viską, kas yra danguose ir žemėje? Iš tiesų, (visa) tai yra Knygoje (al Lauh Al Mahfuz). Iš tikrųjų, tai lengva Allahui.

71. Ir jie garbina šalia Allaho kitus, kuriems jis nesiuntė jokio autoriteto, ir apie kuriuos jie neturi jokių žinių. Ir Zalimūn (bloga darantiesiems, daugiadiėviams ir netikintiesiems Allaho Vienumą) nėra jokio pagalbininko.

72. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės recituojamos jiems, jūs pastebėsite atmetimą netikinčiųjų veiduose! Jie beveik pasiruošę pulti iš įtūžio tuos, kurie recituoja Mūsų Eilutes jiems. Sakyk: „Ar pasakyti jums tai, kas blogiau nei tai? (Pragarą) Ugnis, kurią Allahas pažadėjęs tiems, kurie netikėjo, ir blogiausias iš tiesų yra toks tikslas!“

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعٌ إِلَىٰ رَبِّكَ
إِنَّكَ أَعْلَىٰ هَدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧١﴾

وَإِنْ جَدُلُوكَ فَعَلِيَ اللَّهُ عِلْمٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

اللَّهُ يَخْتَكُم بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٣﴾

أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٤﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ
سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٧٥﴾

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بِبَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ
فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ
يَكَادُونَ يَسْطَوْنَ بِالَّذِينَ يَثْلَوْنَ عَلَيْهِمْ
ءَايَتِنَا ۖ قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مَنِ ذَلِكُمْ
أَلَا تَرَوْا وَعْدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَيَسَّسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٦﴾

73. Žmonės, panašumai buvo sudaryti, taigi klausykite apie juos (atidžiai): iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho, negali sukurti (netgi) musės, net jei jie susijungs tam tikslui. Ir jei musė pačiups iš jų kokį daiktą, jie neturės galios to iš jos išlaisvinti. Taigi silpni yra (abu) besikreipiantys, ir tie, į kuriuos kreipiamasi.

74. Jie neįvertino Allaho Jo Teisingu Vertinimu. Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Visa Galingas.

75. Allahas pasirenka Pasiuntinius iš angelų ir iš žmonių tarpo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

76. Jis žino, kas yra anksčiau jų ir kas yra po jų. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai (sprendimui).

77. Jūs, kurie patikėjote, nusilenkite ir suklupkite kniūbsčiomis, ir garbinkite savo Viešpatį, ir darykite gerą, kad būtumėte jūs sėkmingi.

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الظَّالِمُ وَلَمْ تَلُوبْ ﴿٧٣﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

78. Ir stipriai stenkitės Vardan Allaho taip, kaip jūs privalote stengtis (nuoširdžiai ir iš visų pastangų, kad Jo Vardas būtų aukščiausias). Jis pasirinko jus (perduoti Savo Žinią apie islamiškąjį monoteizmą žmonijai, kviečiant juos į Jo religiją – islamą) ir nesuteikė jums religijoje jokio sunkumo: tai jūsų tėvo Ibrahimo (Abraomo) religija (islamiškasis monoteizmas). Tai Jis (Allahas), Kuris pavadino jus musulmonais tiek prieš tai, tiek šiame (Korane), kad Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) galėtų liudyti jums, o jūs būtumėte žmonių liudininkai! Taigi atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), duokite Zakat ir tvirtai laikykitės Allaho [t. y. pasitikėkite Allahu ir pasikliaukite Juo visuose savo reikaluose]. Jis yra jūsų Maula (Globėjas, Viešpats), koks Puikus Maula (Globėjas, Viešpats) ir koks Puikus Pagalbininkas!

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
أَجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي
الْدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ
هُوَ سَمَلُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي
هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ
هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ
الْمُصِيرُ

Tikintieji المؤمنون

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sėkmingi iš tiesų yra tikintieji.

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ①

2. Tie, kurie atlieka savo Salat (maldas) visiškai rimtai ir pilnu nuolankumu.

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ②

3. Ir tie, kurie nusigręžia nuo Al-Laghvi (purvinų, melagingų, blogų, tuščių kalbų, melo ir visko, ką Allahas uždraudė).

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ③

4. Ir tie, kurie moka Zakat.

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ④

5. Ir tie, kurie saugoja savo tyrumą (t. y. privačias vietas nuo neleistinų intymių santykių).

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑤

6. Išskyrus nuo savo žmonių arba (vergių) to, ką jų dešinės rankos valdo, - nes tada, nėra jiems kaltės.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ⑥

فَأِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

7. Tačiau tie, kas kėsina virš to, tada jie yra nusidėjėliai.

فَمَنْ أَتَّبَعَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ ⑧

الْعَادُونَ ⑨

8. Tie, kurie yra ištikimai atsidavę savo Amanat (visoms pareigoms, kurias Allahas įsakė, sąžiningumui, moralei atsakomybei ir patikėtiems dalykams) ir savo įsipareigojimams

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑩

9. Ir tie, kurie labai sergėja savo (penkias privalomas bendruomenines) Salavat (maldas) (jų nustatytomis valandomis).

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑪

10. Tie iš tiesų yra paveldėtojai

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑫

11. Kurie paveldės Firdaus (Rojų). Gyvens jie jame amžinai.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا ⑬

خَالِدُونَ ⑭

12. Ir iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų (Adamą (Adomą)) iš molio ištraukos (vandens ir žemės).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ

طِينٍ ﴿١٢﴾

13. Po to Mes padarėme jį (Adamo (Adomo)) palikuonis) kaip Nutfa (vyriškų ir moteriškų lytinių išskyrų sumaišytų lašų ir įkurdinome jį) saugioje buveinėje (moters gimdoje).

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

14. Tada Mes pavertėme Nutfa į krešulį (tiršto sukrešėjusio kraujo krešuliuką), tada Mes pavertėme krešulį į mažą mėsos gumuliuką, tada Mes padarėme iš to mažo mėsos gumuliuko kaulus, tada Mes apdengėme kaulus mėsa, ir tada Mes išvedėme tai kaip dar vieną kūrinį. Taigi Palaimintas yra Allahas, Geriausias iš kūrėjų.

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا أَلْعَلَّةَ

مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. Po to, tikrai, jūs mirsite.

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

16. Tada (vėl), tikrai, jūs būsite prikelti Prikėlimo Dieną,

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

17. Ir iš tiesų Mes sukūrėme virš jūsų septynis dangus (vieną virš kito) ir Mes niekada nesame nežinantys apie kūriniją.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا

كُنَّا عَنْ خَلْقِكُمْ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. Ir Mes nuleidome iš dangaus vandenį (lietų) atitinkamu kiekiu ir Mes suteikėme jam buveinę Žemėje, ir iš tiesų, Mes Galintys jį atimti.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ

لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Tada Mes išvedėme jums su tuo datulių palmių ir vynuogių sodus, kuriuose yra daugybė vaisių jums, kuriuos jūs valgote.

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ

وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاحٍ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا

تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

20. Ir (alyvuogių) medį, kuris dygsta iš Sinai Kalno, kuris augina (gamina) aliejų, ir (tai yra) pagardas valgytojams.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ

بِالذَّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْكَالِينَ ﴿٢٠﴾

21. Ir iš tiesų, galvijuose tikrai yra pamoka jums. Mes suteikiame jums gerti (pieną) iš to, kas yra jų pilvuose. Ir yra juose daugybė (kitos) naudos jums, ir iš jų jūs maitinatės.

22. Ir ant jų, ir ant laivų, jūs esate nešami.

23. Ir iš tiesų Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms, ir jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Ji (islamiškąjį monoteizmą). Argi jūs tada nebijosite (Jo, t. y. Jo baismės dėl kitų šalia Jo garbinimo)?“

24. Tačiau jo žmonių vyresnieji, kurie netikėjo, sakė: „Jis yra ne daugiau nei žmogus, kaip ir jūs, jis siekia tapti viršesnis už jus. Jei Allahas būtų norėjęs, Jis tikrai būtų galėjęs nuleisti angelus. Niekada mes nesame girdėję tokio dalyko iš mūsų senovės tėvų.“

25. „Jis yra tiktai žmogus, kuriame yra pamišimas, taigi palaukite jo truputį.“

26. [Nūhas (Nojus)] tarė: „Mano Viešpatie, padėk man, nes jie mane neigia.“

27. Taigi Mes apreiškėme jam (sakydami): „Pastatyk laivą po Mūsų Akimis ir po Mūsų Apreiškimo (vedimo). Tada, kai ateis Mūsų Įsakymas, ir vanduo pasipils iš krosnies, paimk į denį kiekvienos rūšies porą (vyrą ir moterį) ir savo šeimą, išskyrus tuos, prieš kuriuos jau buvo paskelbtas Žodis. Ir nesikreipk į Mane dėl tų, kurie darė bloga. Iš tiesų, jie bus paskandinti.“

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلِكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ ۚ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ ۚ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ir kai įsilaipinsi į laivą, tu ir kas bus su tavimi, tada sakyk: „Visa šlovė ir padėka Allahui, kuris išgelbėjo mus nuo žmonių, kurie yra Zalimūn (t. y. engėjai, bloga darantieji, daugiadiaviai, kurie priskiria Allahui partnerius garbinime).

29. Ir sakyk: „Mano Viešpatie, priversk mane nusileisti ant palaimintos išsilaipinimo vietos, nes Tu esi Geriausias iš tų, kurie atgabena į žemę.“

30. Iš tiesų, tame [ką Mes padarėme, nuskandindami Nūho (Nojaus) žmones] tikrai yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, pamokos, ženklai ir t. t. žmonėms, kad šie suvoktų), nes tikrai Mes visada išbandome (žmones).

31. Tada, po jų, Mes sukūrėme kitą kartą.

32. Ir Mes siuntėme jiems Pasiuntinį iš jų pačių tarpo (sakantį): „Garbinkite Allahą, Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo) tik Jį. Argi jūs tada nebijosite (Jo, t. y. Jo baismės dėl kitų šalia Jo garbinimo)?“

33. Ir jo žmonių vyresnieji, kurie netikėjo ir neigė Susitikimą Amžinybėje, ir kuriems Mes suteikėme šio gyvenimo prabangą ir patogumus, sakė: „Jis yra ne daugiau nei žmogus kaip ir jūs, jis valgo tai, ką jūs valgo, ir geria tai, ką jūs geriate.“

34. „Jei jūs paklusite žmogui tokiam pačiam kaip ir jūs, tada tikrai jūs būsite pralaimėtojai.“

35. „Ar jis žada jums, kad kai jūs mirsite ir tapsite dulkėmis ir kaulais, ir jūs pasirodysite gyvi (prikelti)?“

36. „Toli, labai toli yra tai, kas jums pažadėta!“

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى
الْمَلِكِ فَقُلْ أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنْ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ آلِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ
مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا
لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظْلًا أَنْكُمْ مَحْجُورُونَ ﴿٣٥﴾

*هِيَئَاتَ هِيَئَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

37. „Nėra nieko kito, tik mūsų gyvenimas šiame pasaulyje! Mes mirštame ir mes gyvename! Ir mes nebūsime prikelti!“

38. „Jis tik žmogus, meluojantis apie Allahą, ir mes neketiname tikėti juo.“

39. Jis tarė: „Mano Viešpatie, padėk man, nes jie mane neigia.“

40. (Allahas) tarė: „Netrukus, jie tikrai gailėsis.“

41. „Taigi As-Saiha (kančia – siaubingas raudojimas) apėmė juos iš tiesų (teisingai), ir Mes padarėme juos kaip mirusių augalų šiukšles. Taigi šalin žmones, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantys, netikintieji Allah'o Vienumą, nepaklusnūs Savo Pasiuntiniams).

42. Tada, po jų, Mes sukūrėme kitas kartas.

43. Jokia tauta negali paankstinti savo termino, nei gali jie jį atidėti.

44. Tada Mes siuntėme Savo Pasiuntinius iš eilės. Kaskart, kai pas tautą ateidavo jų Pasiuntinys, jis neigdavo jį. Taigi Mes privertėme jas sekti vieną paskui kitą (į pražūti) ir Mes padarėme juos Ahadis (tikromis istorijomis žmonėms, kad šie išmoktų pamoką iš jų). Taigi šalin žmones, kurie netiki!

45. Tada Mes siuntėme Mūsą (Možę) ir jo brolį Harūną (Aroną) su Mūsą Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t.t.) ir aiškiais įgaliojimais.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِيمِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُثَاءً فُتَعَدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَفْخِرُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً
رُسُلُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ
بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾

46. Firaunui (Faraonui) ir jo vyresniesiems, bet jie elgėsi akiplėšiškai ir jie buvo save iškeliantys žmonės (nepaklūsdami savo Viešpačiui ir išsikeldami save virš Allah'o Pasiuntinio).

47. Jie sakė: „Argi mes tikėsime dviem žmonėmis, tokiais kaip mes patys, ir jų žmonės yra paklusnūs mums nuolankiai (ir mes naudojame juos patarnauti mums kaip mes norime).

48. Taigi jie neigė juos abu [Mūsą (Možę) ir Harūną (Aroną)] ir tapo iš tų (tarpų), kurie buvo sunaikinti.

49. Ir iš tiesų Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą, kad jie būtų teisingai vedami.

50. Ir Mes padarėme Marjamos (Marijos) sūnų ir jo motiną ženklą, ir Mes suteikėme jiems apsaugą aukštoje žemėje, poilsio, saugumo ir tekančių šaltinių vietovėje.

51. O (jūs), Pasiuntiniai, valgykite Taijibat [visų rūšių halal maistą, kurį Allahas leido (paskerstų valgomų gyvulių mėsą, pieno produktus, riebalus, daržoves, vaisius ir t. t.) ir darykite gerus darbus. Iš tiesų, Aš esu Gerai Žinantis apie tai, ką jūs darote.

52. Ir iš tiesų, ši jūsų religija (islamiškasis monoteizmas) yra viena religija, ir Aš esu jūsų Viešpats, taigi bijokite Manęs (vykdysite savo pareigas Man).

53. Tačiau jie (žmonės) suskaldė savo religiją tarp savęs į sekas, kiekviena grupė besidžiaugianti tuo, kas su ja (t. y. jos įsitikinimais).

54. Taigi palikite juos jų klaidoje kuriam laikui.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبِيدُونَ ﴿٤٧﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ۖ وَآوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رِبْوٍ دَاتٍ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۚ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Argi jie mano, kad turte ir vaikuose, kuriais Mes išdidinam juos

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُؤْتُهُمْ مِنْ مَّالٍ
وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾

56. Mes paskubiname jiems gerus dalykus. Ne [tai fitna (išbandymas) šiame žemiškajame gyvenime tam, kad jie neturėtų jokių gerų dalykų Amžinybėje], tačiau jie nesuvokia.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Iš tiesų, kurie gyvena jausdami pagarbią baimę savo Viešpačiui

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
مُتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. ir tie, kurie tiki savo Viešpaties Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.)

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

59. ir tie, kurie nepriskiria nieko partneriais (garbinime) savo Viešpačiui

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ir tie, kurie duoda tai (savo labdarą), ką jie duoda (ir taip pat daro kitus gerus darbus), su savo širdimis pilnomis baimės (dėl to, ar jų išmalda ir labdara bus priimta ar ne), nes jie tikri, kad jie sugrįš pas savo Viešpatį (atsiskaityti).

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ
أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

61. Tai tie, kurie skuba (daryti) gerus darbus, ir jie yra patys pirmi juose [t. y. atlikti privalomas Salat (maldas) jų (ankstyvu) nustatytu laiku ir t. t.].

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

62. Ir Mes neapsunkiname žmonių išskyrus pagal jų galimybes, ir pas Mus yra įrašas, kalbantis tiesą, ir jie nebus nuskriausti.

وَلَا نَكْفِئُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا
كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Ne, bet jų širdys yra apgaubtos nuo šio (Korano supratimo), ir jie turi kitus (blogus) darbus, šalia to, ką jie daro.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ
أَعْمَلٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. Iki tol, kol Mes pričiupsime tuos iš jų, kurie gyvena prabangų gyvenimą, su bausme: štai jie nuolankiai šaukiasi garsiu balsu.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Nesišaukite garsiai šią dieną! Be abejonės Mes jums nepadėsime.

لَا تَجْعُرُوا الْيَوْمَ إِنَّا كُنَّا لَا

نَنْصُرُونَ ﴿٦٥﴾

66. Iš tiesų, Mano Eilutės būdavo jums recituojamos, tačiau jūs apsigręždavote ant savo kulnų (neigdami jas ir atsisakydami su neapykanta jų klausytis).

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُثْلَىٰ عَلَىٰكُمْ فَكُنْتُمْ

عَلَىٰ أَغْفَبِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾

67. Su pasididžiavimu (jie – Kuraišų pagonys ir Mekkos daugiadiaviai didžiudavosi, kad jie yra Mekkos draustinio – Haram – gyventojai) kalbėdami blogą apie tai (Koraną) naktį

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Argi jie neapmąsto (Allaho, t. y. to, kas nuleista Pranašui ﷺ) Žodžio arba argi pas juos atėjo tai, kas nebuvo atėję pas jų senovės tėvus?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ

ءَابَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Arba argi jie neatpažįsta savo Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ), todėl jie neigia jį?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ

مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Arba jie sako: „Ar jame yra pamišimas?“ Ne, bet jis atnešė jiems tiesą [t. y. Tauhid: Allaho Vienintelio garbinimą visais aspektais, Koraną ir islamo religiją], tačiau dauguma iš jų (netikintieji) yra nemėgstantys tiesos.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ

وَأَكْذَرَهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُِونَ ﴿٧٠﴾

71. Ir jei tiesa sutaptų su jų troškimais, iš tiesų, dangūs ir žemė ir visa, kas juose, būtų sugadinta! Ne, Mes atnešėme jiems priminimą, tačiau jie nusigręžia nuo savo priminimo.

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْخَلْقُ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ

السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ

أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ

مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

72. Arba, ar tu (Muchammedai ﷺ) prašai jų kokio nors atlygio? Tačiau tavo Viešpaties atlygis yra geresnis, ir Jis yra Geriausias iš tų, kurie suteikia išlaikymą.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Ir be abejonės, tu (Muchammedai ﷺ) kvieti juos į Teisingą Kelią (tikrąją religiją – islamiškąjį monoteizmą).

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. Ir iš tiesų, tie, kurie netiki Amžinybę, yra tikrai toli nuklystantys nuo Kelio (tikrosios religijos - islamiškojo monoteizmo).

75. Ir nors Mes turėtume jiems gailestingumą ir panaikintume nelaimės, išstikusias juos, vis tiek jie atkakliai liktų savo nusidėjime, akiai klaidžiodami.

76. Ir iš tiesų Mes pričiupome juos su bausme, tačiau jie nenusižemino savo Viešpačiui, nei jie šaukėsi (Allaho) paklusdami Jam.

77. Tol, kol Mes atveriamė jiems žiaurios bausmės vartus, tada štai! Jie bus įstumti į pražūtį giliai apgailestaudami, liūdėdami ir nusiminę.

78. Tai Tas, Kuris sukūrė jums girdėjimo (ausų), akių (matymo) (jusles) ir širdis (supratimą). Mažai jūs dėkojate.

79. Tai Tas, Kuris sukūrė jus žemėje ir pas Jį jūs būsite atgal surinkti.

80. Ir tai Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį, ir Jam priklauso nakties ir dienos kaita. Argi jūs tada nesuprasite?

81. Ne, tačiau jie sako panašiai, ką senovės žmonės sakydavo.

82. Jie sakė: „Kai mes būsime mirę ir tapsime dulkėmis bei kaulais, ar mes tikrai būsime prikelti?“

83. „Iš tiesų, tai, kas mums pažadėta – mums ir mūsų tėvams anksčiau (mūsų)! Tai yra tik senovės pasakos!“

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصَّبْرِ لَنُكَيِّبُنَّ ۝٧٤

*وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ
لَلْجُؤُا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝٧٥

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝٧٦

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝٧٧

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝٧٨

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ۝٧٩

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفَ
الَّيْلُ وَالنَّهَارُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝٨٠

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝٨١

قَالُوا أَأَءَاذًا مِّثْنًا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا أَءَاتَا
لَمُبْعُوثُونَ ۝٨٢

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝٨٣

84. Sakyk: „Kieno yra žemė ir viskas, kas yra joje? Jei jūs žinotumėte!“

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

85. Jie sako: „Tai yra Allahui!“ Sakyk: „Argi jūs tada neprisisiminsite?“

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Sakyk: „Kas yra septynių dangų Viešpats ir Didžiojo Sosto Viešpats?“

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

87. Jie sakys: „Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs tada nebijosite Allaho (netikėsite Jo Vienumą, nepaklusite Jam, netikėsite Prikėlimą ir Atlygį už kiekvieną gerą ir blogą darbą)?“

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

88. Sakyk: „Kieno Rankose yra visa ko valdžia (t. y. visko turtai)? Ir Jis saugo (viską), nors prieš Jį nėra jokios apsaugos (t. y. jei Allahas išgelbėja ką nors, niekas negali jo nubauti ar jam pakenti, o jei Allahas nubaudžia ar pakenkia kam nors, niekas negali jo išgelbėti), jei jūs žinote?“

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

89. Jie sakys: „(Visa tai priklauso) Allahui.“ Sakyk: „Kodėl tada jūs esate suklaidinti ir nusigręžiate nuo tiesos?“

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Ne, tačiau Mes atnešėme jiems tiesą (islamiškąjį monoteizmą), ir iš tiesų, jie (netikintieji) yra melagiai.

بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

91. Jokio sūnaus (ar palikuonių) Allahas nepagimdė, nei yra koks nors ilah (dievas) kartu su Juo. (Jei būtų daugybė dievų), tada kiekvienas dievas susigražintų tai, ką buvo sukūręs, ir kai kurie būtų bandę viršyti kitus! Lai pašlovintas būna Allahas virš viso to, ką jie Jam priskiria!

مَا اخْتَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

92. Visa Žinantis apie nematomą ir matomą! Lai būna Jis Išaukštintas virš viso to, ką jie priskiria Jam partneriais!

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

93. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpatie, jei Tu man parodytum tai, kuo jiems yra grasinama (kančia),

94. „Mano Viešpatie, tada (išgelbėk mane nuo Savo baismės) nepatalpink manęs su žmonėmis, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

95. Ir iš tiesų Mes Galime parodyti tau (Muchammedai ﷺ) tai, kuo jiems yra grasinama.

96. Atremti blogį tuo, kas yra geriau. Mes esame Geriausiai Žinantys apie dalykus, kuriuos jie sako.

97. Ir sakyk: „Mano Viešpatie, aš prašau Tavo apsaugos nuo Šajatin (velnių) šnabždesių (pasiūlymų).“

98. „Ir aš prašau tavo apsaugos, Mano Viešpatie, kad jie nepriartėtų prie manęs.“

99. Kol, kai mirtis priartiėja prie vieno iš jų (tų, kurie priskiria Allahui partnerius), jis sako: „Mano Viešpatie, siųsk mane atgal,

100. „Kad aš galėčiau daryti gerą tame, ką aš palikau už savęs!“ Ne, tai tik žodis, kurį jis sako. O už jų yra Barzak (užtvara) iki tos Dienos, kai jie bus prikelti.

101. Tada, kai Trimitas bus papūstas, nebus tarp jų jokio artimumo tą Dieną, nei jie klausinės vienas apie kitą.

102. Tada, tie, kurių (gerų darbų) svarstyklės yra sunkios, jie yra sėkmingieji.

103. O tie, kurių (gerų darbų) svarstyklės yra lengvos, jie yra tie, kurie praranda patys save, Pragare jie gyvens.

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَّتِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

وَإِنَّا عَلَيَّ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ

لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾

أَدْفَعْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ

بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ

الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ

ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا

كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ

يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ

يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ

الْمُقْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Ugnis degins jų veidus ir ten jie vaipysis su perkeltomis lūpomis (subjaurotomis).

تَلْقَهُمْ وُجُوهُهُمْ لَمَّا رَوُّهُمْ فِيهَا
كَلْبُحُونَ ﴿١٠٤﴾

105. „Argi Mano Eilutės (šis Koranas) nebuvo recituojamas jums, o jūs tada neigdavote jas?“

أَلَمْ تَكُنْ أَتَيْنَاكَ عَلَىٰ كِتَابٍ فَكُنْتُمْ
بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, mūsų vargas apėmė mus ir mes buvome klystantys žmonės.“

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا
قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾

107. „Mūsų Viešpatie, išvesk mus iš čia. Jei mes kada nors grįšime (į blogį), tada tikrai mes būsime Zalimūn (daugiadieviai, engėjai, neteisingieji ir bloga darantieji).“

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا
ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Jis (Allahas) sakys: „Likite jūs toje negarbėje, ir nekalbėkite su Manimi!“

قَالَ أَحْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Iš tiesų, buvo dalis Mano vergų, kurie sakydavo: „Mūsų Viešpatie, mes tikime, taigi atleisk mums, ir pasigailėk mūsų, nes Tu esi Geriausias iš tų, kurie rodo gailestį!“

إِنَّهُ كَانَ قَرِيبٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
ءَامِنًا فَاعْفُ رَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Tačiau jūs laikėte juos juokinga paderme tiek, kad jie privertė jus pamiršti Mano Prisiminimą, kol jūs juokdavotės iš jų!

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَاءَ حَتَّىٰ أَنْسَوَكُم
ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

111. Iš tiesų Aš atlyginau jiems šią Dieną už jų kantrybę – jie iš tiesų yra tie, kurie sėkmingieji

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ
الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾

112. Jis (Allahas) sakys: „Kokį metų skaičių jūs buvote žemėje?“

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ
سِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. Jie atsakys: „Mes buvome dieną arba dalį dienos. Paklausk pas tuos, kurie skaičiuoja.“

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ
الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾

114. Jis (Allahas) sakys: „Jūs buvote ne (ilgiau) nei truputį, jei tik jūs būtumėt žinoję.“

115. „Ar jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus veltui (be jokio tikslo), ir kad jūs nebūsite Mums sugrąžinti?“

116. Tad lai išaukštintas būna Allahas, Tikrasis Karalius. La iliaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Aukščiausio Sosto Viešpats.

117. Ir kas šaukiasi (arba garbina) šalia Allaho kokį nors kitą ilah (dievą), apie kurį jis neturi jokio įrodymo, tada jo atsiskaitymas yra tik pas jo Viešpatį. Tikrai, Al-Kafirūn (netikintieji Allahą ir Allaho Vienumą, daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai) nebus sėkmingieji.

118. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpatie, atleisk ir būk gailestingas, nes Tu esi Geriausias iš tų, kurie rodo gailestingumą!“

قُلْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْتُمَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

Šviesa النور

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Tai yra) Sūra (Korano skyrius), kurią Mes nuleidome ir kurią Mes įsakėme (nurodėme joje esančius įsakymus). Ir joje Mes apreiškėme aiškius Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus – leistinus ir draudžiamus dalykus, ir nustatėme islamo religijos ribas) tam, kad jūs prisimintumėte.

2. Sanguliuotoja ir sanguliuotojas, plakit kiekvieną iš jų šimtu kirčių. Lai užuojauta nesulaiko tavęs dėl jų reikalo bausmėje, nurodytoje Allaho, jei tiki Allahą ir Paskutinįjį Dieną. Ir lai dalis tikinčiųjų stebi jų bausmę.

3. Svetimautojas sanguliuotojas neveda nieko kito, tik svetimautoją sanguliuotoją arba Mušriką, o svetimautojos sanguliuotojos neveda niekas, išskyrus svetimautojas sanguliuotojas arba Mušrik [ir tai reiškia, kad vyras, sutinkantis vesti (turėti lytinis santykius su) Mušriką (daugiadievę, pagonę arba stabmeldę) arba prostitutę, tada tikrai jis yra arba svetimautojas sanguliuotojas arba Mušrik (daugiadievis, pagonis arba stabmeldys). O moteris, kuri sutinka tuoktis (turėti lytinių santykių) su Mušrik (daugiadieviu, pagoniu arba stabmeldžiu) arba svetimautoju – sanguliuotoju, tada ji arba prostitutė, arba Mušrika (daugiadievė, pagonė arba stabmeldė)]. Toks dalykas draudžiamas (islamiško monoteizmo) tikintiesiems .

4. O tie, kurie apkaltina skaisčias moteris ir nepateikia keturių liudytojų, išplakite juos aštuoniais kirčiais ir amžiams atmeskite jų

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ
مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا
رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهَّدَ عَلَيْكُمَا
طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

الرَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً
وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا
بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ

liudijimus. Jie tikrai yra Fasikūn (melagiai, maištingieji, nepaklusnūs Allahui).

5. Išskyrus tuos, kurie po to gaili ir daro gerus darbus. (Tokiems) iš tiesų Allahas Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

6. O tiems, kurie apkaltina savo žmonas, tačiau neturi jokių liudytojų, tik save, lai vieno jo liudijimas būna keturi liudijimai (t. y. lai jis liudija keturis kartus) prisiekiant Allahą, kad jis yra tas, kuris kalba tiesą.

7. Ir penktasis (liudijimas turi būti) - Allaho Prakeiksmo prašymas sau, jei jis yra iš tų, kurie sako melą (prieš ją).

8. Tačiau atitrauks bausmę (užmėtymą akmenimis) nuo jos, jei ji paliudys keturis kartus, prisiekdama Allahą, kad jis (jos sutuoktinis) sako melą.

9. Ir penktasis (liudijimas) turi būti tai, kad Allaho Pyktis apims ją, jei jis (jos sutuoktinis) kalba tiesą.

10. Ir jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums (Jis būtų paskubinęs bausmę jums)! Ir Allahas yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Visa Išmanantis.

11. Iš tiesų, tie, kurie paskleidė šmeižtą (apie Aišą (lai Allahas būna ja patenkintas), Pranašo ﷺ žmoną) yra grupė iš jūsų tarpo. Nelaikykite to blogu sau. Ne, tai gerai jums. Kiekvienam žmogui iš jų bus sumokėta tai, ką jis užsidirbo už nuodėmę, ir tam iš jų, kurio dalis didesnė tame, jam bus didesnė kančia.

جَلَدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَتْهُ
أَحَدُهُمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

وَالْخَلِيسَةُ أُنْ لَعَنَتِ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ
كَانَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٨﴾

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ
شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٩﴾

وَالْخَلِيسَةُ أُنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ
كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ
مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا
اَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

12. Kodėl tada, tikintieji, vyrai ir moterys, tau išgirdus tai (šmeižtą), negalvojo gerai apie savo pačių žmones ir sakė: „Šis (kaltinimas) yra akivaizdus melas [1]?“¹

13. Kodėl jie nepateikė keturių liudininkų? Nes jie (šmeižikai) nepateikė liudytojų! Tada Allahui jie yra melagiai.

14. Jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums šiame pasaulyje ir Amžinybėje, didžiulė kančia būtų palietus jus už tai, ką jūs kalbėjote.

15. Kai jūs skleidėte tai savo liežuviais ir sakėte savo burnomis tai, apie ką jūs neturėjote jokių žinių, jūs laikėte tai mažu dalyku, nors Allahui tai buvo labai didelis.

16. Ir kodėl jūs, išgirdę tai, nesakėte: „Neteisinga mums kalbėti apie tai. Šlovė Tau (Allahai)! Tai didžiulis melas.“

17. Allahas neleidžia jums to ir įspėja jus nekartoti panašaus į tai niekada, jei jūs esate tikintieji.

18. Ir Allahas padaro Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) aiškius jums, ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنَفْسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا
إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ
يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ
الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ
فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ
بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا
أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ
عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

¹ [1] Žr. Sahih Al-Bukhari, t. 6, hadisas Nr. 274. Istorija apie šmeižtą apie Aišą (lai Allahas būna ja patenkintas), Pranašo ﷺ žmoną .

19. Iš tiesų, tie, kurie mėgsta, kad neleistini lytiniai santykiai (nusikaltimas) būtų praktikuojami tarp tų, kurie tiki, jie turės skausmingą kančią šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Ir Allahas žino, o jūs nežinote.

تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

20. Ir jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums (Allahas paskubintų bausmę jums). Kad Allahas yra kupinas Malonės, Gailestingiausiasis.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

21. O jūs, kurie tikite, nesekite Šaitan (Šėtono) pėdsakais. O kas seka Šaitan (Šėtono) pėdsakai, tada tikrai jis įsako Al-Fahša [t. y. atlikti nusižengimą dorovei (neleistinus lytinius santykius)] ir Al-Munkar [netikėjimą ir daugiadienvystę (t. y. daryti blogus ir nedorus veiksmus, ir kalbėti arba daryti tai, kas draudžiama islame)]. Ir jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums, nė vienas iš jūsų niekada nebūtų tyras nuo nuodėmių. Tačiau Allahas ištyrina (atveda į islamą) ką Jis nori, ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ

الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

22. Ir lai tie iš jūsų tarpo, kurie palaimingi palankumu ir turtu, neprisiečia nesuteikti (jokios pagalbos) savo giminėms, Al-Masakin (vargšams) ir tiems, kurie paliko savo namus Vardan Allaho. Lai jie dovanoja ir atleidžia. Argi jums nepatiktų, kad Allahas jums atleistų? Ir Allahas yra Visada Atleidžianis, Gailestingiausiasis.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ

أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ

وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا

وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Iš tiesų, tie, kurie apkaltina skaisčias moteris, kurios niekada netgi nepagalvoja apie ką nors paliesiantį jų skautumą ir yra geros tikinčiosios – yra prakeikti šiame gyvenime ir Amžinybėje. Ir jiems bus didžiulė kančia -

إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ

الْخَفِيلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Tą Dieną, kai jų liežuviai, jų rankos ir jų kojos (arba pėdos) liudys prieš juos apie tai, ką jie darydavo.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ

وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Tą Dieną Allahas sumokės jiems atlygį už jų veiksmus pilnai, ir jie sužinos, kad Allahas, Jis yra Akivaizdi Tiesa.

يَوْمَئِذٍ يُرْفِعُهُمُ اللَّهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ
وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

26. Blogi pareiškimai yra blogiems žmonėms (arba blogos moterys blogiems vyrams) ir blogi žmonės yra blogiems pareiškimams (arba blogi vyrai blogoms moterims). Geri pareiškimai yra geriems žmonėms (arba geros moterys geriems vyrams) ir geri žmonės geriems pareiškimams (arba geri vyrai geroms moterims): tokie (geri žmonės) yra nekalti dėl (visų) blogų pareiškimų, kuriuos jie sako. Jiems yra Atleidimas ir Rizkun Karim (dosnus išlaikymas, t. y. Rojus).

الْحَقِيقَةُ لِلْحَقِيقِينَ وَالْحَقِيقُونَ
لِلْحَقِيقَةِ وَالطَّيِّبَةُ لِلطَّيِّبِينَ
وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَةِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

27. O jūs, kurie tikite, neiženkite į kitus namus, išskyrus savus, tol, kol nepaprašėte leidimo ir nepasveikinate tų, kas juose. Tai geriau jums, tam, kad jūs atmintumėte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسْلِمُوا
عَلَى أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ir jei jūs nerandate nieko juose, vis tiek, neiženkite tol, kol leidimas nebuvo duotas. Ir jei jūsų paprašoma grįžti – grįžkite, nes tai tyriau jums. Ir Allahas yra Visa Žinantis tai, ką jūs darote.

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ
ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Nėra nuodėmės jums už tai, kad jūs įžengiate (negavę leidimo) į namus neapgyvendintus (t. y. niekieno nuosavybę) (kai) esate jais suinteresuoti. Ir Allahas žino tai, ką jūs atskleidžiate ir tai, ką jūs slepiate.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا
بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Sakykite tikintiems vyrams nuleisti savo žvilgsnius (nuo žiūrėjimo į draudžiamus dalykus) ir saugoti savo privačias vietas (nuo neleistinių intymų veiksmų). Tai tyriau jiems. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jie daro.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

31. Ir sakykite tikinčioms moterims nuleisti savo žvilgsnius (nuo žiūrėjimo į draudžiamus dalykus), ir saugoti savo privačias vietas (nuo neleistinių intymių veiksmų) ir nedemonstruoti savo puošmenų, išskyrus tai, kas akivaizdu (kaip dvi akys dėl būtinybės matyti kelią, arba plaštakos arba viena akis arba apranga tokia kaip skraistė, pirštinės, galvos apdangalas, prijuostė ir t.t.) ir užsitraukti savo šydus pilnai virš džububihina (t. y. savo kūnų, veidų, kaklų ir krūtinų) ir neatskleisti savo puošmenų, išskyrus savo sutuoktiniams, arba savo tėvams, arba savo sutuoktinių tėvams, arba savo sūnums, arba savo sutuoktinių sūnums, arba savo broliams, arba savo brolių sūnums, arba savo sesių sūnums, arba savo (musulmonėms) moterims (t. y. savo sesėms islame) arba vergėms, kurias valdo jų dešinės rankos, arba seniems tarnams, kuriems trūksta jėgų, arba mažiems vaikams, kurie neturi moteriškos giminės supratimo. Ir lai jos netrepsi savo kojomis taip, kad neatsiskleistų tai, ką jos slepia iš savo puošmenų. Ir visi jūs maldaukite Allaho atleisti jums visiems, tikintieji, kad jūs būtumėte sėkmingieji.

32. Ir tuokitės su tais iš jūsų tarpo, kurie yra vieniši (t. y. vyras, kuris neturi žmonos, ir moteris, kuri neturi sutuoktinio) ir (taip pat tuokitės su) Salihun (dievobaimingais, sveikais ir veiksniais) iš jūsų vergų ir tarnaičių (vergių) tarpo. Jei jie bus vargingi, Allahas praturtins juos iš Savo Dosnumo. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinų poreikiams, Visa Žinantis (apie žmonių būsenas).

33. Ir lai tie, kurie neturi finansinių išteklių santuokai, būna tyri tol, kol Allahas praturtins juos iš Savo Dosnumo. O tie iš jūsų vergų, kurie siekia dokumento (išlaisvinimo), suteikite jiems tokį dokumentą, jei matote, kad juose yra gėris ir sąžiningumas. Ir suteikite jiems šiek tiek (patys) iš Allaho turto, kurį Jis suteikė jums. Ir nestumkite savo tarnaičių į prostituciją, jei jos trokšta skaistumo, tam kad jūs gautumėte naudos iš

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ
أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا
يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا
يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُهُنَّ أَوْ التَّبَاعِينَ غَيْرِ
أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ
الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ
الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا
فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
وَسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا
حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ
يَبْتَغُونَ أَلْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَنُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ
خَيْرًا وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي
ءَاتَيْنَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَىٰ

(dūlių) šio žemiškojo gyvenimo gėrių. Tačiau jei kas nors priverčia jas (į prostituciją), tada po tokio privertimo, Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis (toms moterims, t. y. Jis atleis joms, nes jos ne savo valia buvo priverstos atlikti blogus veiksmus).

34. Ir iš tiesų, Mes nuleidome jums Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad padaryti viską aiškiu, ir pavyzdžius tų, kurie mirė anksčiau jūsų, ir perspėjimus tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingi).

35. Allahas yra dangų ir žemės Šviesa. Jo Šviesos panašumas yra toks lyg (jei būtų) niša ir joje šviestuvas: šviestuvą yra stikle, stiklas lyg būtų švytinti žvaigždė, uždegta nuo palaiminto medžio, alyvuogė, nei iš rytų (nei ji gauna saulės šviesos tik rytais), nei iš vakarų (t. y. nei ji gauna saulės šviesos tik popietę, tačiau ji išstatyta priešais saulę visą dieną), kurios aliejus šviečia (pats), nors jokia ugnis jo nepaliečia. Šviesa ant Šviesos! Allahas veda į Savo Šviesą tą, ką Jis nori. Ir Allahas nustato panašumus žmonijai, ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

36. Namuose (mečetėse), kuriuos Allahas įsakė statyti (ir valyti ir gerbti), juose Jo Vardas prisimenamas [t. y. azanas, ikama, salat (maldos), maldavimai, Korano recitavimas ir t. t.]. Jūs garbinkite Jį (Allahą) rytais ir popietėmis arba vakarais,

37. Vyrai, kurių nei amatas, nei prekyba (verslas) neatitraukia nuo Allaho Prisiminimo (širdimi ir liežuviu), nei nuo As-Salat (Ikamat-as-Salat) atlikimo, nei nuo Zakat davimo. Jie bijo Dienos, kai širdys ir akys bus apversti (dėl Prikėlimo Dienos kančios siaubo).

الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْتَ تَخَصُّتًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤﴾

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ﴿٢٥﴾

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٢٦﴾

رَجُلًا لَا لَّهُمْ فِيهِ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٢٧﴾

38. Kad Allahas atlygintų jiems pagal jų geriausius poelgius, ir pridėtų dar daugiau jiems iš Savo Malonės. Ir Allahas aprūpina be saiko tuos, kuriuos Jis nori.

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. O tų, kurie netiki, jų poelgiai yra kaip miražas dykumoje. Ištroškęs galvoja, kad tai vanduo, tol, kol prieina prie jo, jis atranda, kad tai niekis. Tačiau jis atranda Allahą su savimi, Kuris sumokės jam, kas priklauso (Pragarą). Ir Allahas yra Greitas atsiskaityti. [2]¹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ
بَقِيَعَةٍ يَّحْسِبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ
عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

40. Arba [netikinčiojo būseną] yra kaip tamsuma plačioje gilioje jūroje, apimta bangų, dengiamų bangomis, dengiama tamsių debesų, tamsumos (sluoksniu) ant tamsumos: jei žmogus ištiesia savo ranką, jis sunkiai gali ją matyti! Ir tas, kuriam Allahas nepaskyrė šviesos, jam nėra šviesos.

أَوْ كَظُلُمَةٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّعْشَبُهُ مَوْجٌ
مِّن فَوْقِهِ ۚ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ ۚ سَحَابٌ
ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۚ إِذَا أَخْرَجَ
يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَهَا وَمَنْ لَّمْ يُجْعَلِ
لِلَّهِ لَهُ نُورٌ فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

41. Argi nematai (Muchammedai ﷺ), kad Allahas, Jis yra Tas, Kurį garbina viskas, kas yra danguose ir žemėje, ir paukščiai su išskleistais sparnais (savo skrydyje)? Jis (Allahas) tikrai žino apie kiekvieno iš jų Salat (maldas) ir garbinimus [arba kiekvienas žino savo Salat (maldas) ir savo garbinimus]. Ir Allahas yra Visa Suvokiantis apie tai, ką jie daro.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَفْتٍ كُلٌّ
قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

42. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės valdžia, ir pas Allahą (visų) sugrįžimas.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

43. Argi nematai, kad Allahas švelniai varo debesis, tada sujungia juos kartu, tada padaro juos krūva sluoksnių, ir tu matai, kaip

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ

¹ [2] Netikinčiojo veiksmai yra kaip ištroškusio žmogaus miražas: kai jis susitiks Allahą, jis manys, kad gaus gerą atlygį iš Allaho už savo gerus darbus, tačiau jis nieko neras, kaip ir miražo, ir bus įmestas į Pragarą Ugnį.

lietus ištrykšta iš tarp jų. Ir Jis nuleidžia iš dangaus krušą (kaip) kalnus, (arba yra danguje krušos kalnai, iš kurių Jis nuleidžia krušą) ir suduoda ją tam, kam Jis nori, ir atitraukia jį nuo to, ko Jis nori. Ryškus jų (debesų) žaibų blyksniai beveik apakina žvilgsnį.

44. Allahas priverčia naktį ir dieną pakeisti viena kitą (t. y. jei baigiasi diena, ateina naktis, o jei baigiasi naktis, ateina diena ir t. t.) Iš tiesų, tame tikrai yra pamoka tiems, kurie turi nuovokumo.

45. Allahas sukūrė kiekvieną judantį (gyvą) kūrinį iš vandens. Tarp jų yra kai kurie, kurie šliaužia savo pilvais, ir kai kurie, kurie vaikšto ant dviejų kojomis, ir kai kurie, kurie vaikšto ant keturių. Allahas sukuria tai, ką Jis nori. Iš tiesų, Allahas yra Galintis padaryti viską.

46. Mes tikrai nuleidome (šią Koranę) aiškius Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, leistinus ir neleistinus dalykus ir islamo religijos nustatytas ribas, ir t. t., kas parodo aiškų Allaho Teisingą Kelią). Ir Allahas veda tą, ką Jis nori į Tiesų Kelią (t. y. į Allaho religiją – islamiškąjį monoteizmą).

47. Jie (veidmainiai) sako: „Mes patikėjome Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) ir paklustame.“ tada dalis jų po to nusigręžia, tokie yra netikintieji.

48. O kai jie kviečiami pas Allahą (t. y. Jo Žodžius, Koraną) ir Jo Pasiuntinį (ﷺ) teismui tarp jų, štai! Dalis jų atsisako (ateiti) ir nusigręžia.

49. Tačiau jei tiesa jų pusėje, jie ateina noriai ir nuolankiai.

يُخْرِجُ مِنْ خَلِيلِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ
سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٧﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٨﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي
عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٩﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٠﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا
ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٢﴾

وَأِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُدْعِينَ ﴿٥٣﴾

50. Ar jų širdyse yra liga? Arba ar jie abejoja arba bijo, kad Allahas ir Jo Pasiuntinys (ﷺ) nenuskriaustų jų teisme. Ne, tai jie patys, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai, veidmainiai ir bloga darantieji).

51. Vieninteliai žodžiai ištikimų tikinčiųjų, kai jie kviečiami pas Allahą (Jo Žodžius, Koraną) ir Jo Pasiuntinį (ﷺ) teismui tarp jų, yra tai, kad jie sako: „Mes girdime ir paklustame.“ Ir tokie yra sėkmingieji (kurie gyvens amžinai Rojuje).

52. O kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), bijo Allaho ir atlieka savo pareigas (Jam), tokie yra sėkmingieji.

53. Jie prisiekia Allahu savo stipriausias priesaikas, kad jei tik tu įsakytum jiems, jie paliktų (savo namus kovai Vardan Allaho). Sakyk: „Nepriesiekinėkit, (šis jūsų) paklusnumas yra žinomas (kaip melagingas). Iš tiesų, Allahas žino geriau, ką jūs darote.“

54. Sakyk: „Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui, tačiau jei jūs nusigręšite, jis (Pasiuntinys Muchammedas ﷺ) yra atsakingas tik už pareigą, suteiktą jam (t. y. perduoti Allaho Žinią), o jūs – už tai kas suteikta jums. Jei jūs paklusite jam, jūs būsite teisingai vedami. Pasiuntinio pareiga yra tik perduoti (žinią) aiškiu būdu (t. y. skelbti paprastu būdu).

55. Allahas pažadėjo tiems iš jūsų, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, kad Jis tikrai suteiks jiems paveldėjimą (dabartinių valdytojų) žemėje, kaip Jis suteikė tai tiems anksčiau jų, ir kad Jis suteiks jiems leidimą praktikuoti savo religiją, kurią Jis parinko jiems (t. y. islamą). Ir Jis tikrai suteiks jiems mainais saugią apsaugą po jų baimės (su sąlyga, kad) jie (tikintieji) garbins Mane ir nepriskirs Man nieko (garbinime). Tačiau tie, kurie netiki, po šito, jie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnūs Allahui).

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ
أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ ﴿٥١﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ
وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

*وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ
مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا
حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ

56. Ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duokite Zakat, ir pakluskite Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), kad gautumėte (Allaho) gailėstingumą.

57. Nemanykite, kad netikintieji gali pabėgti iš žemės. Jų buveinė bus Ugnis – ir blogiausias iš tiesų yra toks tikslas.

58. O jūs, kurie tikite, lai jūsų vergai ir vergės, ir tie iš jūsų, kurie nepasiekė brandos amžiaus, prašo jūsų leidimo (prieš įeidami į jūsų akivaizdą) trimis atvejais: prieš fadžr (ryto) Salat (malda), ir kai jūs nusirengiate savo drabužius vidurdieniui (poilsui), ir po iša (vėlios nakties) Salat (maldos). (Šie) trys kartai yra privatumas jums. Kitais nei šie laikais nėra nuodėmės jums arba jiems vaikštinėti, lankant vienas kitą. Taip Allahas išaiškino Ajat (šio Korano eilutes, pateikdamas leidimo lankyti teisinių aspektų įrodymus) jums. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

59. O kai vaikai iš jūsų tarpo pasiekia brandą, tada lai jie (taip pat) prašo leidimo, kaip ir tie vyresni nei jie (amžiumi). Taip Allahas paaiškina Savo Ajat (Isakymus ir teisinius įpareigojimus) jums. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

60. Ir moterys po vaikų gimdymo (amžiaus), kurios nesitiki santuokos, nėra nuodėmės joms, jei jos atsakyty savo (išorinių) drabužių tokiu būdu, kad neparodytų savo grožybų. Tačiau susilaikyti (t. y. neatsisakyti

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُم
الْفٰسِقُونَ ﴿٥٦﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَيْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفْذِنَكُمْ
الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ
يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ
قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصُومُونَ
ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ
الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ
طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ
فَلْيَسْتَفْذِنُوا كَمَا اسْتَفْذَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ
يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ

savo išorinių drabužių) yra geriau joms. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

61. Nėra suvaržymų aklam, nei (yra) koks suvaržymas luošam, nei (yra) koks suvaržymas sergančiam, nei jums patiems, jei jūs valgysite iš savo namų, arba savo tėvų namų, arba savo motinų namų, arba savo brolių namų, arba savo seserų namų, arba savo tėvo brolių namų, arba savo tėvo seserų namų, arba savo motinos brolių namų, arba savo motinos seserų namų, arba (iš to) kieno jūs laikote raktus, arba draugo (namų). Nėra nuodėmės jums ar jūs valgysite kartu ar atskirai. Tačiau kai jūs įžengiate į namus, pasveikinkite vienas kitą su sveikinimu nuo Allah'o (t. y. sakykite As-Salamu Alaikum (taika jums)), palaimintu ir geru. Taip Allahas paaiškina Ajat (šias eilutes arba jūsų reilignius simbolius ir ženklus) jums, kad jūs suprastumėte.

62. Tikrieji tikintieji yra tik tie, kurie tiki Allahą (Jo Vienumą) ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ). Ir kai jie yra su juo kokiam nors bendrame reikale, jie nenuėina tol, kol nepaprašo jo leidimo. Iš tiesų tie, kurie prašo tavo leidimo, tai tie, kurie (tikrai) tiki Allahą ir Jo Pasiuntinį. Taigi jei jie prašo tavo leidimo kokiam nors savo reikalui, suteik leidimą tam, kuriam tu nori iš jų, ir prašyk Allah'o jų atleidimo. Iš tiesų, Allahs yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

63. Nepadarykite Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) kvietimo tarp savęs kaip jūs kviečiate vienas kitą. Allahas žino tuos iš jūsų, kurie

وَأَنْ يَسْتَغْفِرَ خَيْرٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ يَمَانُكُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ

išsmunka po priedanga (kokio nors pasiteisinimo, negavę leidimo palikti iš Pasiuntinio (ﷺ). Ir lai tie, kurie priešinas Pasiuntinio (Muchammedo (ﷺ) nurodymams (t. y. jo Sunnai – teisinėms tradicijoms, įsakymams, garbinimo veiksams ir žodžiams) (iš sektų), saugojasi, kad kokia nors Fitna (netikėjimas, išbandymai, nelaimės, žemės drebėjimai, žudymai, nenugalimas tironas) neištiktų jų arba skausminga kančia nebūtų jiems paskirta.

64. Be abejonės, Allahui priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje. Iš tiesų, Jis žino jų padėtį ir (Jis žino) Dieną, kada jie bus gražinti pas Jį, tada Jis praneš jiems apie tai, ką jie darė. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ
يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

Atskyrimas الفرقان

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Palaimintas Tas, Kuris nuleido atskyrimą (teisingo ir klaidingo, t. y. šį Koraną) Savo vergui (Muchammedui ﷺ), kad jis būtų perspėtojas Alamyn (žmonėms ir džinams).

2. Tas, Kuriam priklauso dangų ir žemės valdžia, ir Kuris nepagimdė jokio sūnaus (vaikų ar palikuonių) ir Kuriam nėra jokio partnerio valdžioje. Jis sukūrė viską ir nustatė tai tiksliai pagal jiems priklausančius matmenis.

3. Tačiau jie vis tiek paėmė šalia Jo kitus aliha (dievus), kurie nesukūrė nieko, tačiau patys yra sukurti, ir neturi nei žalos nei naudos patys sau, ir neturi galios (sukelti) mirtį, nei (suteikti) gyvenimą, nei prikelti mirusįjį.

4. Tie, kurie netiki, sako: „Tai (šis Koranas) yra niekas kitas, tik melas, kurį jis (Muchammedas ﷺ) sukūrė, ir kiti padėjo jam tame. Iš tikrųjų jie pateikė neteisingą klatingą (dalyką) ir melą.“

5. Ir jie sako: „Senovės pasakos, kurias jis užrašė: ir jos diktuojamos jam rytą ir popietę.“

6. Sakyk: „Tai (šis Koranas) buvo nuleistas To (Allaho) (Tikrojo dangų ir žemės Viešpaties), Kuris žino dangų ir žemės paslaptis. Iš tiesų, Jis yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.“

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ
يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ
شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ
أَفْتَرَتْهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ
فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾

وَقَالُوا أَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَبَتْهَا فَهِيَ
ثُمَلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ الْغَيْبِ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٦﴾

7. Ir jie sako: „Kodėl šitas Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) valgo maistą ir vaikštinėja turguose (kaip mes). Kodėl jam nenuleidžiamas angelas, būti perspėtoju kartu su juo?“

8. „Arba (kodėl) jam nesuteikiamas lobis, arba kodėl jis neturi sodo, iš kurio jis galėtų valgyti?“ Ir Zalimūn (daugiadieniai ir bloga darantieji) sako: „Jūs neskate niekuo kitu, tik apkerėtu žmogumi.“

9. Pažiūrėkite, kaip jie sudaro panašumus jums, taigi jie nuklydo ir jie negali rasti (Teisingo) Kelio.

10. Palaimintas Tas, Kuris, jei Jis norės, paskirs tau geriau nei (visa) tai – Sodus, po kuriais teka upės (Rojų) ir paskirs tau rūmus (Rojuje).

11. Ne, jie neigia Valandą (Prikélimo Dieną) ir tiems, kurie neigia Valandą, Mes paruošėme liepsnojančią Ugnį (t. y. Pragarą).

12. Kai jis (Pragaras) pamatys juos iš toli, jie girdės jo įniršį ir jo riaumojimą.

13. Ir kai jie bus sumesti į ankštą jo vietą, surakinti grandinėmis kartu, jie prašys, maldaus sunaikinimo, pražūties.

14. Nesišaukite šiandien vienos pražūties, bet šaukitės daugybės pražūčių.

15. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Argi tai (kančia) geriau ar Amžinybės Sodai, kurie pažadėti Mutakūn (dievobaimingiesiems)?“ Tai bus kaip jų atlygis ir kaip paskutinis tikslas.

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ
الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ، نَذِيرًا ﴿٧﴾

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٨﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا
مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ﴿١٠﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا
تَغَيُّطًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا
ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾

قُلْ أَدْرَاكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي
وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ
وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

16. Jiems tenais bus visa, ko jie trokšta, ir jie gyvens (ten amžinai). Tai pažadas, duotas jūsų Viešpaties, kuris privalo būti išpildytas.

17. Ir Dieną, kai Jis surinks juos kartu ir tai, ką jie garbino šalia Allaho [stabus, angelus, dievobaimingus žmones, šventuosius]. Jis sakys: „Ar tai tu, kuris paklaidinai šiuos Mano vergus, ar jie (patys) nuklydo nuo (Teisingo) Kelio?“

18. Jis sakys: „Šlovė Tau! Nebuvo mums (skirta) prisiimti jokių Aulija (Globėjų, Padėjų) šalia Tavęs, tačiau Tu suteikei jiems ir jų tėvams patogumą, kol jie pamiršo perspėjimą, ir tapo paklydę žmonės (pasmerkti visiškai nuostoliui).“

19. Taigi jie (netikri dievai – visos dievybės, kitos nei Allahas) neigs jus (daugiadievius) dėl to, ką jūs sakote (kad jie yra dievai šalia Allaho): tada jūs negalite nei išvengti (bausmės), nei gauti pagalbos. Ir kas iš jūsų tarpo daro bloga (t. y. priskiria Allahui priešininkus), Mes priversime jį paragauti didžiulės kančios.

20. Ir Mes nesiuntėme anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) jokio Pasiuntinio, bet tik iš tiesų jie valgė ir vaikštinėjo turguose. Ir Mes padarėme kai kuriuos iš jūsų išbandymu kitiems: ar jūs turėsite kantrybės? Ir jūsų Viešpats yra Visa Matantis (apie viską).

21. Ir tie, kurie nesitiki Susisitikimo su Mumis (t. y. tie, kurie neigia Prikélimo Dieną ir Amžinąjį gyvenimą) sako: „Kodėl angelai nenuleidžiami mums arba kodėl nematome savo Viešpaties?“ Iš tiesų, jie galvoja per daug gerai apie save ir jie yra pašaipūs su didžiu pasipūtimu.

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُنْتَبَغَىٰ لَنَا ءَأَنْتُمْ تَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مَسْكُومٍ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ءِلاَ ءِئَنَّهُمْ لِيَأْكُلُوا الطَّعَامَ وَيَمْشُوا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

*وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُوتُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. Tą Dieną jie pamatys angelus – nebus gerų žinių Mudžrimūn (nusikaltėliams, netikintiesiems, daugiadiaviams, nuodėmiautojams) tą dieną. Ir jie (angelai) sakys: „Visų rūšių geros žinios uždraustos jums.“ [niekam nebus leista įžengti į Rojų, išskyrus tam, kuris sako: La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) ir elgėsi praktiškai pagal jo teisinius įsakymus ir pareigas.]

23. Ir Mes atsigręšime į bet kokius veiksmus, kuriuos jie (netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai) darė ir Mes padarysime tuos veiksmus kaip išbarstytas plūduriuojančias dulkių daleles.

24. Rojaus gyventojai (t. y. tie, kurie nusipelnė jo už savo islamiškojo monoteizmo tikėjimą ir savo teisingus darbus) Tą Dieną turės geriausią buveinę, ir nuostabiasias poilsiavietes.

25. Ir (atminkite) Dieną, kai dangus skils pusiau, ir angelai bus nuleisti žemyn su tauriu nuleidimu.

26. Valdžia Tą Dieną bus tikroji (valdžia), priklausanti Maloningiausiajam (Allahui) ir tai bus sunki Diena netikintiesiems (tiems, kurie netiki Allah'o Vienumą – islamiškąjį monoteizmą).

27. Ir (atminkite) Dieną, kai Zalim (bloga darantysis, engėjas, daugiadiavis) kandžios savo rankas, jis sakys: „O kad aš būčiau ėjęs keliu, kartu su Pasiuntiniu (Muchammedu ﷺ).“

28. „Oj, vargas man! O kad aš niekada nebūčiau laikęs tokio ir tokio Khalil (artimu draugu)!“

29. „Jis tikrai paklaidino mane nuo Priminimo (šio Korano) po to, kai jis pasiekė mane. Ir Šaitan (Šėtonas) apleidžia žmogų reikalingumo valandą.“

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا
مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ
فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالدَّغَمِ وَنُزِلِ
الْمَلَائِكَةُ نَزِيرًا ﴿٢٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا
عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

يَا زَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا
خَلِيلًا ﴿٢٨﴾

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

30. O Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) sakys: „Mano Viešpatie, iš tiesų, mano žmonės paliko šį Koraną (nei klausėsi jo, nei elgėsi pagal jo nurodymus ir mokymus).

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

31. Tad Mes padarėme kiekvienam Pranašui priešą iš Mudžrimūn (netikinčiųjų, daugiadiėvių, nusikaltėlių) tarpo. Tačiau Pakankamas yra jūsų Viešpats kaip Vedlys ir Padėjęjas.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

32. O tie, kurie netiki, sako: „Kodėl šis Koranas neapreiškiamas jam visas vienu kartu?“ Taigi (jis nuleidžiamas dalimis, kad Mes sustiprintume juo jūsų širdis. Ir Mes apreiškėme jį tau palaipsniui, etapais. (Pranašui ﷺ jis buvo apreikštas per 23 metus).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ
بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

33. Ir jokio pavyzdžio ar panašumo jie nepristato (kad pasipriešintų arba rastų tavyje ar šiame Korane kokią klaidą), tačiau Mes apreiškiame tau tiesą (prieš tokį panašumą ar pavyzdį) ir geresnį to paaiškinimą.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

34. Tie, kurie bus surinkti Pragaran (kniūbsti) ant savo veidų, tokie bus blogoje būsenoje, ir labiausiai paklydę nuo (Tiesaus) Kelio.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ
جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

35. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą [Tauratą (Torą)] ir padarėme jo brolių Harūną (Aroną) su juo padėjęju.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا
مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Ir Mes sakėme: „Eikite abu pas žmones, kurie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.).“ Tada Mes sunaikinome juos visišku sunaikinimu.

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

37. Ir Nūho (Nojaus) žmones, kai jie neigė Pasiuntinius, Mes paskandinome juos ir padarėme juos ženklų žmonijai. Ir Mes paruošėme skausmingą kančią Zalimūn (daugiadiėviams ir bloga darantiesiems).

وَقَوْمُ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

38. Ir (taip pat) Ad ir Samud, Ar-Ras Gyventojai, ir kitos kartos tarp jų.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّيِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

39. Ir kiekvienam (iš jų) Mes pasiūlėme pavyzdžius (kaip įrodymus ir pamokas), ir kiekvieną (iš jų) Mes privedėme prie visiško sunaikinimo (dėl jų netikėjimo ir blogų darbų).

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلًّا تَبَّرْنَا
تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

40. Ir iš tiesų jie praėjo pro [Pranašo Lūto (Loto)] miestą, ant kurio lijo blogu lietumi. Ar jie (netikintieji) nepamatė tada to (savo pačių akimis)? Ne, tačiau jie nesitikėdavo jokio prikėlimo.

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا
مَطَرًا سَوَاءً أَلَمَ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ
كَانُوا لَا يَزْجُونَ نَشُورًا ﴿٤٠﴾

41. Ir kai jie mato tave (Muchammedai ﷺ) jie laiko tave tik pajuokos objektu (sakydami): „Ar tai tas, kurį Allahas siuntė Pasiuntiniu?“

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا
أَهْدَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

42. „Jis beveik paklaidino mus nuo mūsų aliha (dievų), jei tik mes nebūtume buvę kantrūs ir pastovūs jų garbinimui!“ Ir sužinos jie, kai jie pamatys kančią, kas yra tas, kuris labiausiai nuklydęs nuo (Teisingo) Kelio!

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتِنَا لَوْلَا أَنْ
صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. Ar tu (Muchammedai ﷺ) matei tą, kuris laikė savo ilah (dievu) savo paties tuščią trokškimą? Ar tada būsi tu Vakil (jo reikalų valdytoju ir prižiūrėtoju) jam?

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Arba ar tu manai, kad dauguma jų girdi ir supranta? Jie tik kaip galvijai – ne, jie dar labiau nuklydę nuo Kelio (t. y. dar labiau nei galvijai).

أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Argi nematei kaip tavo Viešpats ištiesia šėšėlį. Jei Jis būtų panorėjęs, Jis būtų jį padaręs nejudantį – Tačiau Mes padarėme saulę jo vedliu (t. y. po saulės pakylimo šėšėlis susitraukia ir išnyksta vidurdienį, o tada vėl pasirodo popietę, kartu su saulės leidimusi, ir jei nebūtų saulės šviesos, nebūtų šėšėlio).

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ
شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ
عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

46. Tada Mes paimame jį pas Save
palaipsniu paslėptu paėmimu.

47. Ir tai Jis, Kuris padaro naktį priedanga
tau, ir miegą (kaip) poilsį ir padaro dieną
Nušur (t. y. atsikėlimą ir vaikštinėjimą
kasdieniais reikalais, po nakties miego, arba
kaip prikėlimą po mirties).

48. Ir tai Jis, Kuris siunčia vėjus kaip gerų
žinių pranašus, atvykstančius prieš Jo
Gailestingumą (lietų). Ir Mes nuleidžiame
tyrą vandenį iš dangaus.

49. Tam, kad Mes suteiktume gyvenimą juo
mirusiai žemei, ir suteiktume gėrimą iš jo
daugybei galvijų ir žmonėms, kuriuos Mes
sukūrėme.

50. Ir iš itesų Mes padalinome tai (lietų arba
vandenį) tarp jų tam, kad jie atsimintų
(Allaho Malone), tačiau dauguma žmonių
(atsisako priimti Tiesą arba Tikėjimą ir)
nepriima nieko, tik netikėjimą arba
nedėkingumą.

51. Ir jei Mes panorėtume, Mes būtume
pastatę perspėtoją kiekviename mieste.

52. Taigi nepakluskite netikintiesiems,
tačiau kovokite prieš juos (skelbdami)
didžiausiomis pastangomis su juo (Koranu).

53. Ir tai Jis, Kuris išlaisvino dvi jūras
(vandens rūšis). Tai maloni ir saldi, ir tai sūri
ir karti. Ir Jis pastatė užtvartą ir visišką
atskyrimą tarp jų.

54. Ir tai Jis, Kuris sukūrė žmogų iš
vandens, ir paskyrė jam kraujo gimines, ir
gimines per santuoką. Ir jūsų Viešpats yra
Visada Galingiausiasis daryti tai, ką Jis nori.

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا
وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
طَهُورًا ﴿٤٨﴾

لِنُخْضِيَ بِهِ أَرْضًا مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا
خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأَنْسَاءً كَثِيرًا ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَاجْعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ
جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾

*وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ
بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ
قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

55. Ir jie (netikintieji, daugiadieniai) garbina šalia Allaho tai, kas negali nei duoti jiems naudos, nei pakenkti jiems. Ir netikintieji visada yra (Šetono) padėjėjai prieš savo Viešpatį.

56. Ir Mes nuleidome tave (Muchammedai ﷺ) tik kaip gerų žinių nešėją ir perspėtoją.

57. Sakyk: „Aš neprašau jūsų jokio atlygio už tai (tai, ką aš atnešiau nuo savo Viešpaties ir jo pamokslo), išskyrus tai, kad kas panorės, lai eina Keliu pas savo Viešpatį.

58. Ir pasitikėk (Muchammedai ﷺ) Amžinuoju, Kuris nemiršta, ir garbink Jo Šlovę, ir Pakankamas yra Jis kaip Visa Žinantis apie Savo vergų nuodėmes.

59. Kuris sukūrė dangus ir žemę ir viską, kas tarp jų per šešias Dienas. Tada Jis pakilo (istava) virš Sosto (geriausiai Jo Didybei tinkančiu būdu). Maloningiausiasis (Allahas)! Prašyk Jo (Pranaše Muchammedai ﷺ, dėl Jo Savybių – Jo pakylimo virš Savo Sosto, Jo kūrinijų ir t. t.), nes Jis yra Al-Khabir (Visa Žinantis apie viską, t. y. Allahas).

60. Ir kai sakoma jiems: „Sukniubkite prieš Maloningiausiąjį (Allahą)!“ Jie sako: „O kas yra Maloningiausiasis? Argi mes sukniubsime prieš tą, kurį tu (Muchammedai ﷺ) mums įsakai?“ Ir tai padidina juose tik neapykantą.

61. Palaimintas yra Tas, Kuris įtvirtino danguje didžiules žvaigždes, ir įtvirtino jame didžiulį šviestuvą (saulę), ir mėnulį, suteikiantį šviesą.

62. Ir Jis yra Tas, Kuris sustatė naktį ir dieną iš eilės tiems, kurie trokšta prisiminti arba trokšta parodyti savo dėkingumą.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا
مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْوَحْيِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُذُنُوبَ عِبَادِهِ
خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ
الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَبِّحْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا
وَمَا الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا
وَرَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

63. Ir (ištikimi) Maloningiausiojo (Allaho) vergai yra tie, kurie vaikšto žeme nuolankiai ir ramiai, ir kai kvailas kreipiasi į juos (blogais žodžiais), jie atsako švelniais gerumo žodžiais.

64. Ir tie, kurie leidžia naktį garbindami savo Viešpatį, kniūbsčiomis ir stovėdami.

65. Ir tie, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, atitrauk mus nuo Pragaro kančios! Iš tiesų, jo kančia yra niekada neperskiriama, amžina bausmė.“

66. Blogis iš tiesų yra tai (Pragaras) kaip buveinė ar vieta ilsėtis.

67. Ir tie, kurie, kai jie leidžia, nėra nei išlaidūs nei šykštuoliai, tačiau laikosi vidurio (kelio) tarp to (šių kraštutinumų).

68. Ir tie, kurie nesišaukia jokių kitų ilah (dievų) šalia Allaho, nei žudo tą, ką Allahas uždraudė, išskyrus dėl teisingos priežasties, nei užsiima neleistiniais intymiais santykiais – ir kas daro tai, gaus bausmę.

69. Kančia bus padvigubinta jam Prikėlimo Dieną, ir gyvens jis ten negarbėje,

70. išskyrus tuos, kurie atgailauja ir tiki (islamiškuoju monoteizmu), ir daro teisingus darbus. Tiems Allahas pakeis jų nuodėmes gerais darbais, ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

71. Ir kas gailisi ir daro teisingus gerus dabrų, tada tikrai jis atgailauja Allahui tikra atgaila.

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾

72. Ir tie, kurie neliudija melo, ir jei jie praeina pro kokį nors blogą veiksmą ar blogą pokalbį, jie praeina pro jį oriai.

73. Ir tie, kurie, kai jiems primenami jų Viešpaties Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.), neapkursta ir neapanka dėl jų.

74. Ir tie, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, suteik mums mūsų žmonose ir mūsų palikuonyse pasitenkinimą mūsų akims, ir padaryk mus Mutakūn (dievobaimingųjų) lyderiais.“

75. Tokie bus apdovanoti aukščiausia vieta (Rojuje) už jų kantrybę. Jame jie bus pasitikti su sveikinimais ir taikos bei pagarbos žodžiu.

76. Gyvens ten – puiki tai buveinė, ir vieta ilsėtis.

77. Sakyk (Muchammedai ﷺ netikintiesiems): „Mano Viešpats kreipia dėmesį į jus tik dėl to, kad jūs šaukiatės Jo. Tačiau dabar jūs tikrai paneigėte (Jį). Tad kančia bus jūsų amžinai (neatskiriama, amžina bausmė).“

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُوَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

Poetai الشعراء

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ta, Syn, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

طَسَمَ ١

2. Šios Eilutės yra aiški Knyga [(šis Koranas), kuri buvo pažadėta Allah'o Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje), viską paaiškinanti].

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢

3. Gali būti, kad tu (Muchammedai ﷺ) nusižudysi iš liūdesio, tačiau jie netaps tikinčiais [tavo Risala (Pranašavimu), t. y. tavo islamiškojo monoteizmo Žinia].

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٣

4. Jei Mes panorėtume, Mes nuleistume jiems iš dangaus ženklą, kuriam jie nulenktų savo kaklus iš paklusimo.

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ٤

5. Ir niekada nepasiekia jų Priminimas kaip dabartinis apreiškimas iš Maloningiausiojo (Allah'o), tačiau kaip tik jie nusigręžia nuo jo.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ٥

6. Taigi jie iš tiesų paneigė (tiesą – šį Koraną), tada žinios apie tai, iš ko jie juokėsi, pasieks juos.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَتْبَعُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٦

7. Argi jie nepastebi žemės – kiek visokių gerų rūšių Mes išauginimo joje?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَتْبَعْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ٧

8. Iš tiesų, tame yra Ajat (įrodymas arba ženklas), tačiau dauguma iš jų (daugiadiėvių, pagonių, kurie netiki Prikėlimą) nėra tikintieji.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٨

9. Ir iš tiesų jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Galingiausias, Gailestingiausias.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٩

10. Ir (atminkite), kai jūs Viešpats pakvietė Mūsą (Možę) (sakydamas): „Eik pas žmones, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) -

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ اثْبِتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾

11. „Firauno (Faraono) žmonės: argi jie tada nebijos Allaho ir netaps teisingais?“

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ٱلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

12. Jis tarė: „Mano Viešpatie, tikrai, aš bijau, kad jie paneigs mane.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ٱخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

13. Ir mano krūtinė suminkštėja ir mano liežuvis neišsireiškia gerai. Taigi siųsk Harūnui (Aronui) (eiti kartu su manimi).

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾

14. „Ir jie turi kaltinimą man nusikaltimu, ir aš bijau, kad jie nužudys mane.“

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَن
يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. (Allahas) tarė: „Ne, eikite jūs abu su Mūsą Ženklaais. Iš tiesų, Mes būsime su jumis, klausydami.“

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

16. „Ir eikite abu jūs pas Firauną (Faraoną) ir sakykite: „Mes esame Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntiniai.

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. Tad leiskite Israelio (Izraelio) Vaikams eiti su mumis.“

أَن أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٧﴾

18. [Firaun (Faraonas)] tarė [Mūsai (Mozei)]: „Argi mes neišauginome tavęs tarp savęs kaip vaiko? Ir tu gyvenai daug savo gyvenimo metų su mumis.

قَالَ أَلَمْ نُزَكِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Ir tu darei veiksmus, kuriuos padarei (t. y. žmogaus nužudymą), kai buvai vienas iš nedėkingųjų.“

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Mūsą (Mozė) tarė: „Aš padariau tada, kai buvau neišmanantis (apie savo Viešpatį ir Jo Žinią).

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّٰلِّينَ ﴿٢٠﴾

21. „Taigi aš pabėgau nuo jūsų kai jūs bijojau. Tačiau mano Viešpats suteikė man Hukm (t. y. religines žinias, teisingą teisėjavimą dėl reikalų ir Pranašavimą) ir padarė mane vienu iš Pasiuntinių.

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَرَعْلِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. „Ir tai praeities malonė, su kuria tu priekaištavai man: kad tu pavergei Israelio (Izraelio) Vaikus.“

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾

23. Firaun (Faraonas) tarė: „O kas yra Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats?“

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Dangų ir žemės, ir visko, kas tarp jų, Viešpats, jei tu sieki būti įsitikinusių užtikrintai.“

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. [Firaun (Faraonas)] tarė tiems aplinkui: „Argi negirdėjote (ką jis sako)?“

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمِعُونَ ﴿٢٥﴾

26. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Tavo Viešpats ir tavo senovės tėvų Viešpats!“

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

27. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Iš tiesų, jūsų Pasiuntinys, kuris buvo siųstas jums, yra pamišęs!“

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

28. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Rytų ir vakarų ir visko, kas tarp jų, Viešpats, jei tu tik suprastum!“

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Jei jūs pasirinksite ilah (dievu) kitą nei mane, Aš tikrai patalpinsiu jus tarp kalinių.“

قَالَ لَئِنْ أَخَذْتُ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

30. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Net jei aš atnešiu tau ką nors akivaizdaus (ir įrodančio)?“

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Tada nešė čia, jei esi sakantis tiesą!“

قَالَ فَأْتِ بِهِ ۖ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

32. Taigi [Mūsa (Mozè)] metė savo lazda, ir štai! Tai buvo gyvatė, akivaizdi.

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

33. Ir jis ištraukė savo ranką, ir štai! Ji buvo balta visiems žiūrovams!

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ

لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾

34. [Firaun (Faraonas)] tarė savo vyresniesiems, aplink save: „Iš tiesų, tai tikrai gerai patyręs burtininkas.“

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ

عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Jis nori išvaryti jus iš jūsų žemės savo burtais: ką tada tu įsakai?“

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ

بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Jie tarė: „Atidėk jį ir jo brolių (kuriam laikui), ir išsiųsk kvieslius į miestus.“

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾

37. „Atvesti pas tave kiekvieną geriausią burtininką.

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

38. Taigi burtininkai buvo surinkti nustatytu laiku paskirtą dieną

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

39. Ir buvo pasakyta žmonėms: „Ar jūs (taip pat) eisite į susirinkimą?“

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

40. „Kad mes sektume burtininkais [kurie buvo Firauno (Faraono) netikėjimo religijos], jei jie bus laimėtojai.“

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ

الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Taigi kai atvyko burtininkai, jie tarė Firaunui (Faraonui): „Ar tikrai bus atlygis mums, jei mes būsim laimėtojai?“

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنْ

لَنَا لَأَجْرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

42. Jis tarė: „Taip, ir tada jūs tikrai būsite iš tų, kurie arti (man).“

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Mūsa (Mozè) tarė jiems: „Meskite tai, ką jūs ketinate mesti.“

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ

مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44. Taig jie metė savo virves ir savo lazdas ir tarė: „Prisiekiame Firauno (Faraono) galybe, tai mes, kurie tikrai laimės!“

فَأَلْقُوا جِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ
فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾

45. Tada Mūsa (Mozė) metė savo lazda ir štai! Ji prarijo viską, ką jie apgaulingai parodė!

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴿١٥﴾

46. Ir burtininkai suklupo.

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٦﴾

47. Sakydami: „Mes tikime Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpatį.“

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

48. „Mūsos (Mozės) ir Harūno (Arono) Viešpatį.“

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٨﴾

49. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Jūs patikėjote juo prieš tai, kai daviau jums leidimą. Iš tiesų, jis tikrai yra jūsų vyriausias, kuris išmokė jus magijos. Tada iš tiesų, jūs sužinosite. Iš tiesų, aš nukirsiu jūsų rankas ir jūsų kojas priešingose pusėse, ir aš nukryžiuosiu jus visus.“

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَادَنَ لَكُمْ
إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا أَقْطَعُ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

50. Jie tarė: „Jokios žalos! Tikrai, pas savo Viešpatį (Allahą) mes sugrįšime.“

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٢٠﴾

51. „Iš tiesų, mes tikrai tikimės, kad mūsų Viešpats atleis mums mūsų nuodėmes, nes mes esame pirmieji iš tikinčiųjų [Mūsą (Mozę) ir monoteizmą, kurį jis atnešė iš Allaho].“

إِنَّا نَظْمِعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ
كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

52. Ir Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), sakydami: „Išvyk naktį su Mano vergais, iš tiesų, jūs būsite persekiojami.“

* وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٢﴾

53. Tada Firaun (Faraonas) išsiuntė šauklus į (visus) miestus.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ
حَلَائِينَ ﴿٢٣﴾

54. (Sakančius): „Iš tiesų, jie tikrai yra tik maža grupė.“

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٢٤﴾

55. Ir tikrai, jie padarė tai, kas įsiutino mus.

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاطُونَ ﴿٥٥﴾

56. Tačiau mes esame kariuomenė, visi surinkti, gausiai perspėjantys.“

وَأَنَا لَجَمِيعٌ حَذِرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Taigi, Mes išvarėme juos iš sodų ir šaltinių

فَأَخْرَجْنَهُمْ مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

58. Lobių ir visų rūšių garbingų vietų.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. Taip [Mes išvarėme juos (Faraono žmones)] ir Mes privertėme Israelio (Izraelio) Vaikus paveldėti juos.

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

60. Taigi jie persekiojo juos saulėtekio metu.

فَأَتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

61. Ir kai dvi kariuomenės pamatė viena kitą, Mūsos (Mozės) kompanjonai tarė: „Mes tikrai būsime pasivyti.“

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ

مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾

62. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Ne, iš tiesų su manimi yra mano Viešpats. Jis išves mane.“

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

63. Tada Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), (sakydami): „Smok jūrai su savo lazda.“ Ir ji pasidalino, kiekviena atskira dalis (tos jūros vandens) tapo kaip didžiulis kalnas.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

64. Tada Mes prinešėme kitus [Firauno (Faraono) dalį] arčiau tos vietos.

وَأَرْلَفْنَا مِمَّ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Ir Mes išgelbėjome Mūsą (Možę) ir visus su juo.

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ أَرْجَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Tada Mes paskandinome kitus.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas (arba įrodymas), tačiau dauguma jų nėra tikintys.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasias.

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. Ir recituok jiems Ibrahimo (Abraomo) istoriją.

وَأَتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. Kai jis sakė savo tėvui ir savo žmonėms: „Ką jūs garbinate?“

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. Jie tarė: „Mes garbiname stabus ir jiems mes esame visada atsidavę.“

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾

72. Jis tarė: „Ar jie girdi jus, kai jūs šaukiate (jį)?“

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. „Arba ar jie duoda jums naudos arba kenkia (jums)?“

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. Jie tarė: „(Ne), bet mes radome savo tėvus darant taip.“

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Jis tarė: „Ar jūs pastebite tai, ką jūs garbinote –

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. jūs ir jūsų senovės tėvai?

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Iš tiesų, jie yra priešai man, išskyrus Alamyn (Žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpatį

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Kuris sukūrė mane, ir tai Jis, Kuris teisingai veda mane.“

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. Ir tai Jis, Kuris maitina mane ir duoda man gerti

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. Ir kai aš sergu, tai Jis, Kuris pagydo mane.

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. Ir Kuris privers mane mirti, ir tada prikels mane gyvenimui (vėl).“

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. Ir Kuris, aš tikiuosi, atleis man mano kaltes Atlygio Dieną (Prikėlimo Dieną).“

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. Mano Viešpatie, suteik Hukm (religinių žinių, teisingą reikalų sprendimą ir pranašavimą) man, ir prijunk mane prie teisingųjų.

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. Ir suteik man garbingą minėjimą vėlesniųjų kartų.

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي
الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. Ir padaryk mane vienu iš Džiaugsmo Rojaus paveldėtojų.

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. Ir atleisk mano tėvui, iš tiesų, jis yra paklydęs.

وَأَعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. Ir negėdink manęs tą Dieną, kai (visi kūriniai) bus prikelti.

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

88. Dieną, kurią nei turtas, nei sūnūs neduos naudos.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Išskyrus tam, kuris atneš Allahui švarią širdį [švarią nuo širk (daugiadienvystės) ir nifak (veidmainystės)].

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. Ir Rojus bus priartintas prie Mutakūn (dievobaimingųjų)

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. Ir (Pragaro) Ugnis bus išstatyta pilnam paklydusiųjų vaizdui.

وَبُرِّرَّتِ الْجَهَنَّمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92. Ir bus tarta jiems: „Kur tie (netikri dievai, kuriuos jūs priskirdavote Allahui priešininkais), kuriuos jūs garbindavote.

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93. Vietoj Allaho? Ar gali jie padėti jums ar (bent) padėti patys sau?“

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ
يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

94. Tada jie įmes savo veidus į (Ugnį), jie ir ghavūn (velniai, ir tie, kurie klydo).

فَكَبِهُوا بِهَا هُمْ وَالْعَاوُنَ ﴿٩٤﴾

95. Ir visos Iblis (Šėtono) kariuomenės kartu.

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Jie sakys, varžydamiesi tenais.

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Prisiekiami Allahu, mes tikrai buvome akivaizdžioje klaidoje.

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٧﴾

98. Kai Mes laikėme jus (netikri dievai) lygiais (garbinime) Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

99. Ir niekas nepaklaidino mūsų tik Mudžrimūn [Iblis (Šėtonas) ir tie iš žmonių, kurie darė nusikaltimus, žudikai, daugiadieniai ir engėjai].

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

100. Dabar mes neturime jokių užtarėjų

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٨٠﴾

101. Nei artimo draugo (padėti mums).

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿٨١﴾

102. (Deja), jei tik mes turėtume proga grįžti (į pasaulį), mes tikrai būtume tarp tikinčiųjų!

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنْ

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

103. Iš tiesų tame yra tikrai ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿٨٣﴾

104. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis yra tikrai Visa Galingas, Gailestingiausias.

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٨٤﴾

105. Nūho (Nojaus) žmonės atmetė Pasiuntinius.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٥﴾

106. Kai jų brolis Nūhas (Nojus) sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?“

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٦﴾

107. „Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.“

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٨٧﴾

108. „Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.“

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٨٨﴾

109. „Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ

أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٩﴾

110. Taigi atlikte savo pareigas Allahui, bijokite Jo ir pakluskite man.“

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ١١٠

111. Jie tarė: „Ar mes turėtume patikėti tavimi, kai prasčiausi (žmonės) seka tavimi?“

* قَالُوا أَنْتُمْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ
الْأَزْدَلُونَ ١١١

112. Jis tarė: „O kokias žinias aš turiu apie tai, ką jie darydavo?“

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١٢

113. „Jų atsiskaitymas yra tik su mano Viešpačiu, jei (tik) jūs galėtumėte žinoti.

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ
تَشْعُرُونَ ١١٣

114. Ir aš neketinu išvyti tikinčiųjų.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ١١٤

115. Aš tik esu paprastas perspėtojas.

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ١١٥

116. Jie tarė: „Jei tu nesiliausi, Nūhai (Nojau), tikrai būsi tarp užmėtytųjų akmenimis (užmuštųjų).“

قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يَنْبُوحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمَرْجُومِينَ ١١٦

117. Jis tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, mano žmonės atmetė mane.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ١١٧

118. Taigi teisk Tu tarp manęs ir jų, ir išgelbėk mane ir tuos tikinčiuosius, kurie su manimi.“

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ
مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١١٨

119. Ir Mes išgelbėjome jį ir tuos su juo prikrautu laivu.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِكِ
الْمَشْحُونِ ١١٩

120. Tada Mes paskandinome likusius (netikinčiuosius) po to.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ١٢٠

121. Iš tiesų, tame yra tikrai ženklas, tačiau dauguma iš jų nėra tikintys.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ١٢١

122. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٢٢

123. Ad (žmonės) atmetė Pasiuntinius.

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ١٢٣

124. Kai jų brolis Hudas sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?“

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُوْدٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Iš tiesų aš esu patikimas Pasiuntinys jums.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

127. „Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Ar jūs statote aukštus rūmus ant kiekvienos aukštos vietovės, nors juose patys negyvenate?

أَتَبْنُونَ بُكًىٰ رِيعَ آيَةٍ تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Ir ar jūs įsigyjate sau rūmus (gerus pastatus) lyg jūs gyvensite juose amžinai.

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

130. Ir kai jūs pričiumpate (ką nors), pričiumpate jūs (ji) kaip tironai?

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

132. Ir atlikite savo pareigas Jam, bijokite To, Kuris pagelbėjo jums viskuo (gerais dalykais), ką jūs žinote.

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. Jis pagelbėjo jums galvijais ir vaikais

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Ir sodais ir šaltiniais

وَجَنَّاتٍ وَغُرُبٍ ﴿١٣٤﴾

135. Iš tiesų, aš bijau jums Didžiosios Dienos kančios.

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

136. Jie tarė: „Mums tas pat ar tu pamokslauji ar nesi iš tų, kurie pamokslauja.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَزَّتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Tai ne kas kita kaip melagingos pasakos ir senovės religijos

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Ir mes nebūsime nubausti.“

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. Taigi jie atmetė jį ir Mes sunaikinome juos. Iš tiesų tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma iš jų nėra tikintys.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Ir iš tiesų jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausias.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. Samud (žmonės) atmetė Pasiuntinius.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. Kai jų brolis Salih as sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?“

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. „Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.“

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

145. „Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Ar jūs būsite saugūs tame, ką jūs čia turite?

أَتَنْتَرَكُونَ فِي مَا هَنَهْنَا ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾

147. Soduose ir šaltiniuose.

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. Ir žaliuose javuose (laukuose) ir datulijų palmėse su minkštomis burbuolėmis.

وَرُزُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾

149. Ir jūs iškertate kanluose, namus meistriškai.

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. Ir nesekite įsakymais Al-Musrifūn [t. y. savo vyresniųjų – lyderių, kurie buvo daugiadiaviai, nusikaltėliai ir nuodėmiautojai]

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

152. Kurie daro piktadarybes žemėje, ir nesitaiso.“

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Jie tarė: „Tu esi tik iš tų, užburtųjų!“

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Tu esu tik žmogus, kaip ir mes. Tad atnešk mums ženklą, jei esi iš tiesą sakančiujų.“

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Jis tarė: „Čia kupranugarė. Ji turi teisę gerti (vandenį) ir jūs turite teisę gerti (vandenį) (kiekvienas) dieną, žinoma.“

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ
شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. Ir nežalokite jos, kad Didžiosios Dienos kančia nepričiuptų jūsų.“

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. Tačiau jie nužudė ją ir tada jie tapo atgailaujančiais.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Taigi kančia pasivijo juos. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys.

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausias.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. Lūto (Loto) žmonės (kurie gyveno Sodomos mieste, Palestinoje), neigė Pasiuntinius.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Kai jų brolis Lūtas (Lotas) sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?“

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. „Iš tiesų, Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.“

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. „Tad bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.“

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164. „Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. „Ar jūs skverbiatės į Alamyn (žmonijos) vyrus

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. Ir paliekate tas, kurias Allahas sukūrė jums būti jūsų žmonomis? Ne, jūs esate nusidedantys žmonės!

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Jie tarė: „Jei tu nesiliausi, Lūtai (Lotai), iš tiesų būsi iššvartytąjį!

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. Jis tarė: „Aš tikrai, esu iš tų, kurie su griežtu pykčiu ir įsiučiu nepritaria jūsų (šiam blogam) (sodomijos) veiksmui.“

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. „Mano Viešpatie, išgelbėk mane ir mano šeimą nuo to, ką jie daro.“

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Taigi Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, visus,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. Išskyrus seną moterį (jo žmoną) iš tų, kurie liko anapus.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٧١﴾

172. Tada po to Mes sunaikinome kitus.

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Ir Mes apipylėme juos (kančios) lietumi. Ir koks blogas buvo lietus tų, kurie buvo perspėti.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys,

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gallestingiausias.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. Al-Aika [šalia Madjan (Midian)] gyventojai neigė Pasiuntinius.

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. Kai Šuaibas sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho (ir nepaklusite Jam)?“

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧٧﴾

178. „Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.“

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٧٨﴾

179. „Tad bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.“

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٧٩﴾

180. „Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (Žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.“

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

181. „Suteikite pilną matą, ir nepriverskite (kitų) prarasti.“

﴿٨١﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿٨٢﴾

182. Ir sverkite teisingomis ir tiksliais svarstyklėmis.

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿٨٣﴾

183. Ir neapgaudinėkite Žmonių sumažindami jų daiktus, nei darykite ką blogo, ištvirkaudami ir darydami piktadarybes žemėje.“

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٤﴾

184. Ir bijokite To, Kuris sukūrė jus ir senų žmonių kartas.“

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَيَلَةَ الْأُولَىٰ ﴿٨٥﴾

185. Jie tarė: „Tu esi tik iš tų, užburtųjų!“

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿٨٦﴾

186. „Tu esi tik žmogus, kaip ir mes, ir tikrai mes manome, kad esi tu vienas iš melagių.“

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨٧﴾

187. Taigi priversk dangaus dalį užkristi ant mūsų, jei esi tiesą sakantis.

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨٨﴾

188. Jis tarė: „Mano Viešpats yra Geriausiai Žinantis, ką jūs darote.“

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

189. Tačiau jie atmetė jį, taigi (tamsaus debesies) šešėlio dienos kančia apėmė juos. Iš tiesų tai buvo Didžiosios Dienos kančia.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ
إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

191. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausias.

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. Ir tikrai, šis (Koranas) yra Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties apreiškimas.

وَأَنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193. Kurį patikimas Rūh [Džibrilis (Gabirelius)] nuleido

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

194. Į tavo (Muchammedai ﷺ) širdį, kad tu būtum (vienas) iš perspėtojų

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

195. Suprantama arabų kalba

يَلِسَانٍ عَرَبٍ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. Ir iš tiesų, tai (Koranas ir jo apreiškimas Pranašui Muchammedui ﷺ) yra (pranešta) ankstesniųjų žmonių Raštuose [t. y. Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)].

وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

197. Argi tai nėra ženklas jiems, kad Israelio (Izraelio) Vaikų mokyti mokslininkai (kaip Adbullah bin Salam (Iai Allahas būna juo patenkintas), kuris priėmė islamą) žinojo tai (esant tiesa)?

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ
عُلَمَاؤُا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾

198. Ir jei Mes būtume apreiškę tai (ši Koraną) kam nors iš ne arabų

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

199. Ir jis būtų parecitavęs tai jiems, jie nebūtų tuo patikėję,

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

200. Taip Mes privertėme tai (Korano neigimą) įžengti į Mudžrimūn (nusikaltėlių, daugiadiėvių, nusidėjęlių) širdis

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Jie nepatikės tuo tol, kol jie pamatys skausmingą kančią.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. Ji ateis pas juos staiga, jiems to nesuvokiant.

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. Tada jie sakys: „Ar gali mums būti leista atsikvėpti?“

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Ar jie tada norės, kad Mūsų kančia būtų paskubinta?

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Pasakyk Man, (netgi) jei Mes leisime jiems linksmintis ilgus metus,

أَفَرَأَيْتَ إِن مَتَّعْنَهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

206. o po to ateis pas juos tai (bausmė), kas jiems buvo pažadėta,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. Viskas, ką jie darydavo linksmindamiesi, neduos jiems jokios naudos.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. Ir niekada Mes nenaikinome miesto, tik jis turėjo savo perspėtojus

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا
مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. Priminimo būdu, ir Mes niekada nebuvo neteisingi.

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

210. Ir tai ne Šajatin (velniai), kurie nuleido tai (šį Koraną).

وَمَا نُنَزِّلُ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾

211. Nei tai pritiktų jiems, nei jie galėtų (sukurti tai).

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

212. Iš tiesų, jie buvo nutolinti nuo jo girdėjimo.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

213. Taigi nesišaukite su Allahu kito ilah (dievo), kad jūs nebūtumėte tarp tų, kurie gaus bausmę.

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾

214. Ir perspėk savo gentį (Muchammedai ﷺ) iš artimų giminį.

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. Ir būk malonus ir nuolankus
tikintiesiems, kurie seka tavimi.

216. Tada, jei jie nepaklūsta tau, sakyk: „Aš
nekaltas dėl to, ką jūs darote.“

217. Ir pasitikėk Visa Galingu,
Gailestingiausiuoju.

218. Kuris mato tave (Muchammedai ﷺ) kai
tu stovi (vienas naktį Tahadžud maldose).

219. Ir tavo judesius tarp tų, kurie krenta
kniūbsčiomis (priešais Allahą penkiose
privalomose bendruomeninėse maldose).

220. Iš tiesų, Jis, tik Jis, yra Visa Girdintis,
Visa Žinantis.

221. Ar Man pranešti jums (žmonės) (apie
tai) ant ko nusileidžia Šajatin (velniai)?

222. Jie nusleidžia ant kiekvieno
meluoajinčio, nuodėmingo žmogaus.

223. Kuris klausosi (velnių, o jie išsako, kad
jie girdėjo apie Nematomą iš angelų), ir
dauguma iš jų yra melagiai.

224. Tokie, kaip poetai - nusidėjėliai seka
jais,

225. Argi nematai, kad jie kalba apie
kiekvieną dalyką (šlovindami žmones –
gerus ar blogus) savo poezijose?

226. Ir kad jie sako tai, ko nedaro.

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

الَّذِي يَرْنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِ دِينَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ
الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. Išskyrus tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus, ir dažnai prisimena Allahą, ir pateisina save po to, kai buvo suklaidinti [atsakydami į poeziją neteisingai poezijai (kurią pagonių poetai sako prieš musulmonus)]. O tie, kurie elgiasi blogai, sužinos kokių pralaimėjimu jie bus nuversti.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ
مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

Skruzdės النمل

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ta, Syn. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)]. Tai yra Korano Eilutės, ir (tai yra) Knyga (kuri padaro viską) aiški.

2. Vedimas (į Teisingą Kelią) ir geros žinios tikintiesiems [kurie tiki Allaho Vienumą (t. y. islamiškąjį monoteizmą)].

3. Tiems, kurie atleika As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat ir jie užtikrintai tiki Amžinybę (prikėlimą, atlyginimą už savo gerus ir blogus darbus, Rojų ir Pragarą).

4. Iš tiesų, tie, kurie netiki Amžinybę, Mes privertėme jų veiksmus atrodyti teisingais jiems, kad jie aklai klaidžiotų.

5. Jie yra tie, kuriems bus bloga kančia (šiam pasaulyje). Ir Amžinybėje jie bus iš didžiausių pralaimėtojų.

6. Ir iš tiesų tu (ﷺ) esi Vienintelio, Visa Išmintingo, Visa Žinančiojo mokomas Korano.

7. (Atminkite) kai Mūsa (Mozė) sakė savo šeimai: „Iš tiesų, aš mačiau ugnį. Aš atnešiu jums iš ten kokios nors informacijos arba aš atnešiu jums degantį fakelą, kad jūs susisildytumėte.“

8. Tačiau kai jis atvyko pas tai, buvo pašauktas: „Palaimintas yra tas, kas yra ugnyje, ir kas yra aplink ją! Ir lai būna pašlovintas Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpats.

طَسَّ يَلْكَ ءَايَاتِ الْفُرْعَانِ وَكِتَابِ
مُؤَيِّنِ ①

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ②

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ③

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ⑤

وَإِنَّكَ لَتُلْقَى الْفُرْعَانَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
عَلِيمٍ ⑥

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
سَقَاتِيكُمْ مِنْهَا بَخْرٌ أَوْ آتِيكُمْ
بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑦

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي
النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ⑧

9. „Mūsa (Moze), iš tiesų, tai esu Aš, Allahas, Visa Galingas, Visa Išmintingas.

10. Ir mesk žemyn savo lazda!“ Tačiau kai jis pamatė ją judančią lyg ji būtų buvus gyvatė, jis nusigręžė bėgti, ir nebežiūrėjo. (Buvo tarta:) „Mūsa (Moze), nebijok – iš tiesų Pasiuntiniai nesibaimina Mano akistatoje.

11. „Išskyrus tą, kuris elgėsi blogai ir po to blogį pakeitė į gėrį. Tada tikrai, Aš esu Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

12. Ir padėk savo ranką į savo užantį, ji taps balta be jokios žalos. (Tai yra) iš devynių ženklų (kuriuos tu nuneši) Firaunui (Faraonui) ir jo žmonėms. Iš tiesų, jie yra žmonės, kurie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

13. Tačiau kai Mūsų Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) atėjo pas juos, aiškūs pamayti, jie tarė: „Tai yra akivaizdi magija.“

14. Ir jie atmetė juos (tuos Ajat) klaidingai ir išdidžiai, nors jie patys buvo jais įtikinti [t. y. jie (Ajat) yra iš Allahο, ir Mūsa (Mozė) yra tikrai Allahο Pasiuntinys, tačiau jie nenorėjo paklusti Mūsai (Mozei) ir nekontentė tikėti jo monoteizmo Žinia]. Taigi pažvelkite, kokia buvo Mufsidūn (netikinčiųjų, nepaklusniųjų Allahū, bloga darančiųjų ir melagių) pabaiga.

15. Ir iš tiesų Mes suteikėme žinojimą Davūdai (Dovydui) ir Suleimanui (Saliamonui) ir jie abu sakė: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Kuris išskėlė mus virš daugybės Savo tikinčių vergų!“

يٰمُوسَىٰ إِنَّهُۥٓ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ

ٱلْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ

فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَىٰ

فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا

سِحْرٌ مُّؤَيَّنٌ ﴿١٣﴾

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ

ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ءِلْمًا

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ

كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

16. Ir Suleimanas (Saliamonas) paveldėjo Davūdo (Dovydo) žinojimą. Jis sakė: „Žmonės, mes buvome išmokyti paukščių kalbos, ir mums buvo suteikti visi dalykai. Tai iš tiesų yra akivaizdi malonė (iš Allahο).“

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَتَىٰٓئِهَآ
الْأَنَاسُ عَلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِ
ن كُلِّ شَيْءٍ إِنَّا هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

17. Ir štai susirinko priešais Suleimaną (Saliamoną) jo džiunų ir žmonių kariuomenės, ir paukščiai, ir jie visi buvo sustatyti mūšio rikiuote (žygiavo priekin).

وَحُسْبَرٍ لِّسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِبِ
وَالْأَنَاسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يَوْمُوعُونَ ﴿١٧﴾

18. Kol, jiems atvykus į skruzdelių slėnį, viena iš skruzdzių tarė: „Skruzdės, įženkite į savo buveines, kad Suleimanas (Saliamonas) ir jo kariuomenės nesutraiškytų jūsų, to nesuvokiant.“

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ
نَمْلَةٌ يَتَىٰٓئِهَآ النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسْكِنَتَكُمْ لَا يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

19. Taigi jis [Suleimanas (Saliamos)] nusišypsojo, patenkintas jos kalba, ir tarė: „Mano Viešpaties, suteik man galią ir gebėjimą, kad aš būčiau dėkingas už Tavo Malones, kurias Tu suteikei man ir mano tėvams, ir kad aš daryčiau teisingus gerus darbus, kurie patenkintų Tave, ir priimk mane Savo Gailesntingumu tarp Savo teisingųjų vergų.“

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وِلَدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

20. Jis apžiūrėjo paukščius ir tarė: „Kas nutiko, kad aš nematau kukučio? Ar jo nėra?“

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

21. Aš tikrai nubausiu jį griežta kančia, arba paskersiu jį, nebent jis pateiks man aiškią priežastį.“

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

22. Tačiau nepasiliko ilgam. Jis (atvyko ir) tarė: „Aš nutvėriau (žinojimą apie tai) ko tu nenutvėrei ir aš atvykau pas tave iš Saba (Šėba) su tikromis naujienomis.“

فَمَكَتْ عَمِيرٌ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا
لَمْ نَحْطُ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ
يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Aš radau moterį, valdančią juos: jai buvo suteikti visi dalykai, kuriuos gali turėti bet kurie žemės valdytojai, ir ji turi didžiulį sostą.

24. Aš aptikau ją ir jos žmones, garbinančius saulę, vietoj Allaho ir Šaitan (Šėtonas) privertė jų veiksmus atrodyti teisingus jiems, ir užstojo juos nuo (Allaho) Kelio: taigi jie neturi jokio teisingo vedimo.“

25. [Kadangi Šaitan (Šėtonas) užstojo juos nuo Allaho Kelio] taigi jie negarbina (nekniumba priešais) Allaho, Kuris išneša į šviesą tai, kas paslėpta danguose ir žemėje, ir žino, ką jūs slepiate, ir ką jūs atskleidžiate.

26. Allahas, La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Aukščiausio Sosto Viešpats.

27. [Suleimanas (Saliamonas)] tarė: „Mes pamatysime, ar kalbi tiesą, ar esi (vienas) iš melagių.

28. Eik su šiuo mano laišku ir pristatyk jį jiems, tada atsitrauk nuo jų ir pažiūrėk kokį (atsakymą) jie grąžins.“

29. Ji tarė: „Vyresnieji, iš tiesų, tai man pristatytas puikus laiškas.

30. Iš tiesų jis nuo Suleimano (Saliamono), ir iš tiesų, jame (skaitome): „Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo:

31. Neišsiauškinkite priešais mane, tačiau atvykite pas mane kaip musulmonai (tikri tikintieji, kurie paklūsta Allahui pilnu nuolankumu).“

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرَةً تَمْلِكُهُمْ وَأَوْثِقَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

* قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

قَالَتْ يَتَايَأُهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَى وَثُوفِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

32. Ji tarė: „Vyresnieji, patarkite man (šiame) mano reikale. Aš nespręsiu nieko, kol jūs būsite su manimi (ir pateiksite man savo nuomones).“

قَالَتْ يَتَايَاهَا أَلْمَلُوا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾

33. Jie tarė: „Mes turime didelę galią ir didelį pajėgumą karui, tačiau tai tu turi įsakyti: taigi apmąstyk, ką įsakysi.“

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ
وَأَلَا مَرْءٌ لِّكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Ji tarė: „Iš tiesų karaliai, kai jie įžengia į miestą (šali), išgrobia jį ir padaro kilniausius jo žmones žemiausiais. Ir tai jie daro.“

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً
وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

35. Tačiau iš tiesų, aš ketinu nusiųsti jam dovaną, ir pažiūrėti su koku (atsakymu) pasiuntinys grįš.“

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظِرَةٌ بَلِّمَ
يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. Taigi kai (pasiuntiniai su dovana) atvyko pas Suleimaną (Saliamoną), jis tarė: „Ar jūs padėsite man turte? Tai, ką Allahas suteikė man, yra geriau nei tai, ką Jis suteikė jums. Ne, jūs turėkite garbę savo dovanojel!“

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتُمِدُّونِي بِمَالٍ
فَمَا أَتَيْنِي اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾

37. [Tada Suleimanas (Saliamonas) tarė jos pasiuntinių, atnešusiųjų dovaną, vyriausiajam]: „Grįžk pas juos. Mes tikrai ateisime pas juos su kariuomenėmis, kurioms jie negali pasipriešinti, ir mes išvargsime juos iš ten su gėda, ir jie bus pažeminti.“

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ
صَغِيرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Jis tarė: „Vyresnieji, kuris iš jūsų galite atnešti man jos sostą prieš tai, kol jie ateis pas mane, pasiduodantys nuolankiai?“

قَالَ يَتَايَاهَا أَلْمَلُوا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. 'Ifrit (stiprusis) iš džinų tarė: „Aš atnešiu jį tau anskčiau nei tu pakilsi iš savo vietos (tarybos). Ir iš tiesų, aš esu tikrai stiprus, ir patikimas tokiam darbui.“

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ
لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾

40. Vienas iš tų, pas kurį buvo Raštų žinios, tarė: „Aš ašnešiu jį tau per akies mirksnį!“ Tada, kai jis [Suleimanas (Saliamonas)] pamatė jį, pastatytą priešais jį, tarė: „Tai mano Viešpaties Malonė – išbandyti mane, ar aš būsiu dėkingas ar nedėkingas. Ir kas yra dėkingas, iš tiesų, jo dėkingumas yra dėl jo paties (gero), o kas yra nedėkingas, (jis yra nedėkingas tik dėl savo paties blogio). Be abejonės mano Viešpats yra Turtingas (nepriklausomas nuo jokių poreikių), Dosnus.“

41. Jis tarė: „Užmaskuokite jos sostą jai tam, kad pamatytume, ar ji bus teisingai vedama (atpažins savo sostą), ar ji bus iš tų, kurie nevedami.“

42. Taigi kai ji atvyko, buvo tarta (jai): „Ar tavo sostas kaip šis?“ Ji tarė: „(Jis yra) lyg jis būtų labai panašus.“ Ir [Suleimanas (Saliamonas) tarė]: „Žinojimas buvo suteiktas mums anksčiau jos, ir mes buvome priversti paklusti Allahui (islame, kaip musulmonai, anksčiau jos).“

43. Ir tai, ką ji garbindavo šalia Allaho, sulaikė ją (nuo islamo), nes ji buvo iš netikinčiųjų žmonių.

44. Buvo tarta jai: „Iženk į As-Sarh (stiklinį paviršių su vandeniu po juo arba rūmus): tačiau kai ji tai pamatė, ji pagalvojo, kad tai baseinas, ir ji (atsiraitojo drabužius), atidengdama savo kojas. (Suleimanas (Saliamonas)) tarė: „Iš tiesų tai Sarh (stiklinis paviršius su vandeniu po juo arba rūmai).“ Ji tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų aš suklaidinau save ir aš paklūstu [islame, kartu su Suleimanu (Saliamonu)] Allahui, Alamyn (Žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.“

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا
ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ؕ وَمَن
كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَهْتَدِي
أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ
قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ؕ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ
حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ
إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ
رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. Ir iš tiesų Mes siuntėme Samud jų brolių Salihą, sakantį: „Garbinkite Allahą (Vienintelį ir nieko kito). Tada štai, jie tapo dviem grupėmis (tikinčiaisiais ir netikinčiaisiais), besiginčijančiais vieni su kitais.“

46. Jis tarė: „Mano žmonės, kodėl jūs siekiate paskubinti blogą (kančią) anksčiau gero (Allaho Gailestingumo)? Kodėl jūs nesiekiate Allaho Atleidimo, kad gautumėte jo gailestingumą?“

47. Jie tarė: „Mes turime blogą ženklą iš tavęs ir tų su tavimi.“ Jis tarė: „Jūsų blogas ženklas yra su Allahu. Ne, tačiau jūs esate žmonės, kurie yra išbandomi.“

48. Ir buvo mieste devyni žmonės (iš jų vyrensiųjų sūnų), kurie darė piktadarybes žemėje, ir nebūtų pasitaisę.

49. Jie sakė: „Prisiekite vienas kitam Allahui, kad mes surengsime slaptą naktinę jo ir jo šeimos ataką, ir po to mes tikrai sakysime jo artimiesiems giminėms: „Mes nematėme jo šeimos pražūties, ir tikrai mes sakome tiesą.“

50. Taigi jie rengė sąmokslą, ir Mes rengėme sąmokslą, kol jie nenutuokė.

51. Tada pažvelkite, kokia buvo jų sąmokslo pabaiga. Iš tiesų, Mes sunaikinome juos ir jų tautą, visus kartu.

52. Tai jų namai visiškai sugriauti, nes jie darė blogą. Iš tiesų, tame tikrai yra Ajat (pamoka arba ženklas) žmonėms, kurie nežino.

53. Ir Mes išgelbėjome tuos, kurie tikėjo, ir baiminosi Allaho ir atlikdavo savo pareigas Jam.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا أَظْهَرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ ظَهَرَ كُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُّكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمُ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. Ir (atminkite) Lūṭą (Lotą), kai jis sakė savo žmonėms. [1] Ar jūs darote Al-Fahišą (blogas dideles nuodėmes, visų rūšių neleistinus intymius santykius, sodomiją), kai matote (vienas kitą darantį blogą, be jokios priedangos)?¹

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

55. „Ar jūs užsiimante savo geiduliais su vyrais, vietoj moterų? Ne, tačiau jūs esate žmonės, kurie elgiasi nesuvokiant.“

أَيُنَبِّئُكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. Nebuvo jokio kito atsakymo, duoto jo žmonių, išskyrus tai, kad jie sakė:
„Išvarkite Lūto (Loto) šeimą iš savo miesto. Iš tiesų, tai žmonės, kurie nori būti švarūs ir tyri.“

*فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ
أُنَاسٌ يَنْتَظِرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Taigi Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną. Mes nulėmėme jai būti iš tų, kurie liko užnugaryje.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا
مِنْ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Ir mes išpylėme ant jų (akmenų) lietu. Toks blogas buvo lietus tų, kurie buvo perspėti.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذِرِينَ ﴿٥٨﴾

59. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Šlovė ir padėka Allahui, ir taika Jo vergams, kuriuos Jis pasirinko (Savo Žiniai), ar Allahas yra geresnis, ar (visa), ką jūs priskirate partneriais (Jam)?“ (Žinoma, Allahas yra Geresnis).

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ
أَصْطَفَى ؕ وَاللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai), Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir nuleidžia jums vandenį (lietų) iš dangaus, kuriuo Mes priverčiame augti nuostabius sodus, pilnus grožio ir žavesio? Ne jūsų galiai priversti jų medžių augimą. Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu? Ne, tačiau jie yra žmonės, kurie priskiria lygius (Jam)?

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ
حَدَائِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ
تُثْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ هُمْ
قَوْمٌ يَعِدِلُونَ ﴿٦٠﴾

¹ [1] t. y. Sodomo mieste Palestinoje – vietoje, kur dabar yra Negyvoji jūra (žr. Ibn Kathir istorijos knygą „Pranašų istorijos“).

61. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsu dievai),
Kuris padarē zemi tvirta buveine, ir
patalpino upes vidury jos, ir įtvirtino tvirtai
joje kalnus, ir nustatė pertvarą tarp dviejų
jūrų (druskingo ir tyro vandens)? Ar yra
koks nors ilah (dievas) su Allahu? Ne,
tačiau dauguma jų nežino.

62. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai),
Kuris atsako kenčiančiam, kai jis Jo
šaukiasi, ir Kuris panaikina blogį, ir padaro
jus žemės paveldėtojais, kartas po kartų?
Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu?
Mažai jūs prisimenate.

63. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai),
Kuris veda jus žemės ir jūros tamsoje, ir
Kuris siunčia vėjus kaip gerų žinių
pranašus, atvykstančius anksčiau Jo
Gailestingumo (lietaus)? Ar yra koks nors
ilah (dievas) su Allahu? Lai būna
Išaukštintas Allahas virš viso to, ką jie
priskiria (Jam) partneriais.

64. Ar ne Jis (geresnis nei jūsų taip
vadinami dievai), Kuris suteikia pradžią
kūriniams, ir po to tai pakartos, ir Kuris
suteikia jums išlaikymą iš dangaus ir
žemės? Ar yra koks nors ilah (dievas) su
Allahu? Sakyk: „Pateikite savo įrodymus, jei
sakote tiesą.“

65. Sakyk: „Niekas danguose ir žemėje
nežino Ghaib (Nematomo), išskyrus Allahą,
nei gali jie suvokti, kada jie bus prikelti.“

66. Ne, jie neturi žinojimo apie Amžinybę.
Ne, jie dėl to abejoja. Ne, jie yra visiškame
aklume dėl to.

67. O tie, kurie netiki, sako: „Kai mes
pavirsime dulkėmis – mes ir mūsų tėvai, ar
mes tikrai būsime (vėl) prikelti?“

أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلْ خِلَلَهَا
أَنْهَارًا وَجَعَلْ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلْ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ أَوَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ بَلٌّ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

أَمْ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ ؕ أَوَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

أَمْ مَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ؕ أَوَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

أَمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ؕ أَوَلَمْ
يَكُنْ مَعَ اللَّهِ قُلٌّ هَآؤُلَاءِ بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلٌّ هُمْ فِي
شَاكِ مِنْهَا بَلٌّ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَعَابَاؤُنَا أَإِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾

68. „Iš tiesų mums buvo tai pažadėta – mums ir mūsų protėviams anksčiau (mūsų) – iš tiesų, tai niekas kitas tik senovės pasakos.“

69. Sakyk jiems (Muchammedai ﷺ): „Keliaukite žemėje ir pamatykite kokia buvo Mudžrimūn (nusikaltėlių, tų, kurie neigė Allaho Pasiuntinius ir nepakluso Allahui) pabaiga.“

70. Ir neliūdėkite dėl jų, nei būkite susiaurinti (nelaimėje) dėl to, ką jie rengė.

71. Ir jie (netikintieji Allaho Vienumą) sako: „Kada šis pažadas (bus išpildytas), jei esi tiesą sakantis?“

72. Sakyk: „Galbūt tai, ką jūs norite paskubinti, yra arti jūsų.“

73. „Iš tiesų, jūsų Viešpats yra kupinas Malonės žmonijai, tačiau dauguma jų nedėkoja.“

74. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats žino, ką jų krūtinės slepia, ir ką jos atskleidžia.

75. Ir nėra nieko paslėpto danguje ar žemėje, tačiau tai yra Aiškioje Knygoje (t. y. Al-Lauh Al-Mahfuz).

76. Iš tiesų, šis Koranas pasakoja Israelio (Izraelio) Vaikams daugumą to, dėl ko jie ginčijasi.

77. Ir iš tiesų, tai (šis Koranas) yra teisingas vedimas ir gailėstingumas tikintiesiems.

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ
مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ
بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَى بَنِي
إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. Iš tiesų, jūsų Viešpats spręs tarp jų (įvairių grupių) Savo Sprendimu. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Žinantis.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾

79. Taigi pasitikėkite Allahu. Tikrai, tu (Muchammedai ﷺ) esi akivaizdžioje tiesoje.

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

80. Iš tiesų, tu negali priversti mirusiojo girdėti, nei gali priversti kurčiojo girdėti kvietimą (t. y. suteikti jiems naudos, taip panašiai ir netikintiesiems), kai jie vengia, atgręždami nugaras.

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

81. Nei tu gali išvesti aklą iš jo klaidos. Tu gali tik priversti girdėti tuos, kurie tiki Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) ir pakluso (Allahui islame, tapdami musulmonais).

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

82. Ir kai Žodis (dėl kančios) bus išpildytas jiems, Mes atvesime iš žemės bjaurybę jiems, kad ji kalbėtų su jais, nes žmonija netiki, abejodama Mūsų Ajat (Korano Eilutes ir Pranašą Muchammedą ﷺ).

* وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

83. Ir (atminkite) Dieną, kai Mes surinksime iš kiekvienos tautos būrį tu, kurie neigė mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) ir (tada) jie (visi) bus išrikiuoti (surinkti ir nuvesti į atsiskaitymo vietą),

وَيَوْمَ نَخْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ قَوَّاجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. tol, kol jiems atvykus (priešais savo Viešpatį atsiskaitymo vietoje), Jis sakys: „Ar jūs neigėte Mano Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), tuo tarp jūs nesuvokėte jų žinojimu (apie jų tiesą ar melą), arba kas (dar) buvo, ką jūs darydavote?“

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آدَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

85. Ir Žodis (apie kančią) bus išpildytas jiems, nes jie darydavo blogą ir jie negalės kalbėti (kad apgintų save).

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

86. Argi jie nemato, kad Mes padarėme naktį poilsiui jiems, o dieną – matymui? Iš tiesų, tame yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) Žmonėms, kurie tiki.

87. Ir (atminkite) Dieną, kurią Trimitas bus papūstas – ir visi, kurie yra danguose ir visi, kurie yra žemėje, bus įbauginti, išskyrus tą, kurį Allahas (atleis). Ir visi ateis pas Jį, nusižeminę.

88. Ir jūs matysite kalnus ir manysite juos esant tvirtus, tačiau jie išnyks kaip debesų išnykimas. Darbas Allaho, Kuris išstobulino visus dalykus, iš tiesų Jis yra Gerai Žinantis, ką jūs darote.

89. Kas atneš gerą darbą (t. y. Tikėjimą Allaho Vienumą kartu su visais teisingais darbais), turės geriau nei tai verta. Ir jie bus saugūs nuo Tos Dienos siaubo.

90. O kas atsineš blogą darbą (t. y. širk – daugiadienvystę, netikėjimą Allaho Vienumą ir visus nuodėmingus blogus darbus), jie bus įmesti (kniūbsčiomis) ant savo veidų į Ugnį. (Ir bus pasakyta jiems): „Ar jums atlyginama už ką nors kitą, išskyrus už tai, ką darydavote?“

91. Man (Muchammedui ﷺ) buvo įsakyta tik garbinti šio miesto (Mekkos) Viešpatį, Kuris apvalė ją nuo nuodėmių ir Kuriam prikaluso viskas. Ir man buvo įsakyta būti iš musulmonų (kurie paklūsta Allahui islame) (tarpo). [2]¹

92. Ir kad recituotčiau Koraną, tada tas, kas gauna teisingą vedimą, gauna jį dėl savo paties gero. O kas paklūsta, sakyk (jam): „Aš esu tik vienas iš perspėtojų.“

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصَرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَقَرِعَ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَىٰ دَٰخِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْشَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي
أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ
مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي
النَّارِ هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا
أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

¹ [2] Žr. eilutės 2:191 išnašą.

93. Ir sakyk [(Muchammedai ﷺ)
daugiadieviams ir pagonims]: „Visa šlovė ir
padėka Allahui. Jis parodys jums Savo Ajat
(ženklus jumyse ir visatoje arba bausmes) ir
jūs juos atpažinsite. Ir jūsų Viešpats nėra
nežinantis ką jūs darote.“

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

Pasakojimas القصص

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ta, Syn, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Tai yra Eilutės aiškios Knygos (kuri atskiria tiesą nuo melo, gerą nuo blogo).

3. Mes recituojame tau kai kurias Mūsos (Mozės) ir Firauno (Faraono) žinias teisingai, žmonėms, kurie tiki (šį Koraną ir Allaho Vienumą).

4. Iš tiesų, Firaun (Faraonas) iškėlė save žemėje ir padarė jos žmones grupėmis, susilpnindamas (engdamas) vieną guptę (t. y. Israelio (Izraelio) vaikus) iš jų: žudydamas jų sūnus ir palikdamas gyvas jų moteris. Iš tiesų, jis buvo iš Al-Mufsidūn (t. y. tų, kurie daro dideles nuodėmes ir nusikaltimus, engėjų, tironų).

5. Ir Mes norėjome padaryti paslaugą tiems, kurie buvo silpni (ir engiami) žemėje, ir padaryti juos valdovais ir padaryti juos paveldėtojais

6. Ir įtvirtinti juos žemėje ir Mes leidome Firaunui (Faraonui) ir Hamanui ir jų kariuomenėms gauti iš jų tai, ko jie bijojo.

7. Ir Mes įkvėpėme Mūsos (Mozės) motiną (sakydami): „Žindyk jį [Mūsą (Mozę)], tačiau kai bijosi dėl jo, tada įmesk jį į upę ir nesibaimink, nei liūdėk. Iš tiesų, Mes gražinsime jį tau ir padarysime jį vienu iš (Mūsų) Pasiuntinių.“

طسّم ١

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ١

تَنَلُّوْا عَلَیْكَ مِنْ نَّبِیِّ مُوسٰی
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ٢إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِی الْأَرْضِ وَجَعَلَ
أَهْلَهَا شِیْعًا یَسْتَضِیْعُ طَآئِفَةً
مِّنْهُمْ یَذْبَحُ أَبْنَاءَهُمْ وَیَسْتَحِیْءُ
نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
الْمُفْسِدِیْنَ ٣وَنُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِیْنَ
أَسْتَضِیْعُوْا فِی الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَیْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِیْنَ ٤وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِی الْأَرْضِ وَنُرِیْ
فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ
مَا كَانُوا یَحْذَرُوْنَ ٥وَأَوْحِیْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسٰی أَنْ أَرْضِیْعِیْهِ
فَإِذَا خِفَتْ عَلَیْهِ فَأَلْقِیْهِ فِی النَّیْمِ
وَلَا تَحْزَنِیْ ۖ إِنَّا رَآدُوْهُ
إِلَیْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ٦

8. Tada Firauno (Faraono) šeima paėmė jį, kad jis taptų jiems priešu ir sielvarto (priežastimi). Iš tiesų, Firaun (Faraonas), Haman ir jų kariuomenės buvo nuodėmiautojai.

فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَرَّزْنَاهُ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّ
وَجُنُودُهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾

9. Ir Firauno (Faraono) žmona tarė: „Paguoda akims man ir tau. Nežudyk jo, galbūt jis suteiks naudos mums arba mes įsivaikinsime jį kaip sūnų.“ Ir jie nesuvokė (to pasekmių).

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ
لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ
يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. O Mūsos (Mozės) motinos širdis ištuštėjo [nuo visų minčių, išskyrus nuo mintis apie Mūsą (Mozę)]. Ji buvo beveik beatskleidžianti jo (atvejį, t. y. kad vaikas yra jos sūnus), jei Mes nebūtume sustiprinę jos širdies (Tikėjimu), kad ji išliktų viena iš tikinčiųjų.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَرِغًا إِنْ
كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا
عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

11. Ir ji tarė jo [Mūsos (Mozės)] sesei: „Sek jį.“ Taigi ji (jo sesuo) stebėjo jį iš tolimos vietos paslapčia, kol jie nesuvokė.

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّبِي فَبَصُرَتْ
بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

12. Ir Mes jau uždraudėme (kitas) žindančias motinas jam, kol ji (jo sesuo atėjo ir) tarė: „Ar nuvesti jus į šeimą, kuri išaugins jį jums, ir prižiūrės jį geru būdu?“

*وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ
قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى
أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ
لَهُ نٰصِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Taip Mes grąžinome jį jos motinai, kad jo akys būtų paguostos, ir kad ji nesielvautų, ir kad ji žinotų, jog Allaho Pažadas yra tiesa. Tačiau dauguma jų nesuvokia.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَلَسَ كَافٍ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

14. Ir kai jis pasiekė savo pilną jėgą ir buvo ištobulintas (vyriškume), Mes suteikėme jam Hukm (Pranašavimą ir teisingą reikalų sprendimą) ir religines žinias [apie jo protėvių religiją, t. y. islamiškąjį monoteizmą]. Ir taip Mes atlyginame Muhsidūn (t. y. gera darantiesiems, žr. ajos 9:120 išnašą).

15. Ir jis įžengė į miestą jo žmonių nesuvokimo metu, ir jis rado ten du kovojančius vyrus – vieną iš jo grupės (jo religijos – iš Israelio (Izraelio) Vaikų) ir kitą iš jo priešų. Jo (paties) grupės vyras paprašė jo pagalbos prieš savo priešą, taigi Mūsą (Mozė) trenkė jam savo kumščiu ir užmušė jį. Jis tarė: „Tai Šaitan (Šėtono) veikimas, iš tiesų, jis yra aiškus klaidinantis priešas.“

16. Jis tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, aš nusikriaudžiau save, taigi atleisk man.“ Tada Jis atleido jam. Iš tiesų, Jis yra visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

17. Jis tarė: „Mano Viešpatie, už tai, kuo Tu mane apdovanojai, aš niekada daugiau nebūsiu Al-Mudžrimūn (nusikaltėlių, netikinčiųjų, daugiadiėvių, nuodėmiautojų) padėjėju.“

18. Taigi jis išsigando, bežiūrindamas mieste (laukdamas to, kokia bus nužudymo nusikaltimo pasekmė), kai štai, vyras, kuris prašė jo pagalbos dieną prieš tai, pasišaukė jo pagalbos (vėl). Mūsą (Mozė) tarė jam: „Iš tiesų, tu esi akivaizdus klaidintojas!“

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَّزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

19. Tada kai jis nusprendė pričiupti vyrą, kuris buvo priešas jiems abiem, vyras tarė: „Mūsa (Moze), ar tu ketini nužudyti mane taip pat kaip tu nužudei žmogų vakar? Tavo tikslas yra ne kas kita, tik tapimas tironu žemėje, o ne iš tų, kurie daro teisingą.“

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْؤَسَىٰ أُنْثَرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

20. Ir atvyko vyras, bėgdamas, iš toliausio miesto krašto. Jis tarė: „Mūsa (Moze), iš tiesų vyriausieji renkasi į tarybą dėl tavęs, nužudyti tave, taigi bėk. Iš tiesų, aš esu geras patarėjas tau.“

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْؤَسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُاتِمُّونَ بِكَ لِيُخْرِجَكَ فَخَرَجَ إِلَىٰكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. Taigi jis pabėgo iš ten, bežiūrinėdamas įsibaiminęs. Jis tarė: „Mano Viešpatie, išgelbėk mane nuo žmonių, kurie yra Al-Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

22. Ir kai jis išėjo link Madjan (Midian) žemės, tarė: „Gali būti, kad mano Viešpats veda mane į Teisingą Kelią.“

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

23. Ir kai jis atvyko prie Madjan (Midian) vandens (šulinio), jis rado ten grupę vyrų girdančių (savo gyvulių bandas), o šalia jų jis rado dvi moteris, kurios laikė atokiau (savo gyvulių bandas). Jis tarė: „Kas jums nutiko?“ Jos tarė: „Mes negalime pagirdyti (savo gyvulių bandų) kol aviganiai nepaims (savo gyvulių bandų). O mūsų tėvas yra labai senas vyras.“

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Taigi jis pagirdė (jų gyvulių bandas) joms, tada atsigręžė į šešėlį, ir tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, man reikia kokio nors gėrio, kad Tu suteiktum man.“

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Tada prie jo priėjo viena iš dviejų moterų, droviai eidama. Ji tarė: „Iš tiesų, mano tėvas kviečia tave, kad galėtų atsilyginti tau už (mūsų bandos) pagirdymą mums.“ Taigi kai jis nuėjo pas jį ir papasakojo istoriją, jis tarė: „Nesibaimink. Tu pabėgai nuo žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai, netikintys ir blogą darantys).“

26. Ir tarė viena iš jų (dviejų moterų): „Mano tėve, pasamdyk jį. Iš tiesų, geriausias iš vyrų tau pasamdyti yra stiprus, patikimas.“

27. Jis tarė: „Aš ketinu ištekinti vieną iš šių savo dukterų už tavęs, jei išdirbsi man aštuonis metus, tačiau jei tu išbaigsi dešimt metų, tai bus (malonė) nuo tavęs. Tačiau aš neketinu suteikti tau sunkumų. Jei Allahas panorės, tu rasi mane esantį iš teisingųjų.“

28. Jis [Mūsa (Mozė)] tarė: „Tai (sutarta) tarp manęs ir tavęs. Kad ir kurį terminą iš dviejų aš išpildysiu, nebus man neteisybės, ir Allahas yra Laiduotojas to, ką mes sakome.“

29. Tada, kai Mūsa (Mozė) išpildė terminą, ir keliavo su savo šeima, jis pamatė ugnį Tūr (Kalno) pusėje. Jis tarė savo šeimai: „Palaukite, aš pamačiau ugnį. Galbūt galiu atnešti jums iš ten kokios nors informacijos, arba degantį nuodėgulį, kad jūs susišildytumėte.“

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْبَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَّيَبِتْ أَسْتَفْجِرُكَ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَفْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرِنِي ثَمَنِي حِجَّةً فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَلْشُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

* فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَآلَعِي ۖ آتَيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Taigi kai jis pasiekė tai (ugnį), jis buvo pašauktas iš dešiniojo slėnio šono, palaimintos vietos, iš medžio: „Mūsa (Moze), iš tiesų, aš esu Allahas, Alamyn (Žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats!

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَىٰ إِلَىٰ آتَا اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

31. „Ir mesk savo lazda!“. Tačiau kai jis pamatė ją judančią, lyg ji būtų buvus gyvatė, jis atsitraukė ir nebežiūrėjo atgal. (Buvo tarta:) „Mūsa (Moze), priartėk, ir nebijok. Iš tiesų, tu esi iš tų, kurie yra saugūs.“

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾

32. „Idėk savo ranką į savo užantį ir ji taps balta be jokios ligos. Ir priartink savo ranką prie savo šono, kad išsilaisvintum nuo baimės (kurią kentėjai dėl gyvatės, ir taip pat tavo ranka grįš į pradinę būseną). Tai yra Burghans (ženklai, stebuklai, įkalčiai, įrodymai) iš tavo Viešpaties Firaunui (Faraonui) ir jo vyresniesiems. Iš tiesų, jie yra žmonės, kurie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

أَسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الظَّهَبِ فَذُنُوكَ بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Jis tarė: „Mano Viešpatie, aš nužudžiau žmogų iš jų tarpo ir bijau, kad jie nužudys mane.“

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

34. Ir mano brolis Harūnas (Aronas) – jis yra išraiškingesnis kalboje nei aš – tad siųsk jį su manimi, kaip padėjėją, patvirtintį mane. Iš tiesų, aš bijau, kad jie paneigs mane.“

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

35. Allahas tarė: „Mes sutvirtinsime tavo ranką per tavo brolių, ir suteiksime jums abiem galią, taigi jie negalės pakenkti jums: su Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) jūs abu, kaip ir tie, kurie seka tavimi, bus laimėtojai.“

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعُكُمَا الْعَالِيُونَ ﴿٣٥﴾

36. Tada kai Mūsa (Mozė) atėjo pas juos su Aiškais Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), jie tarė: „Tai yra niekis, tik sukurta magija. Niekada mes negirdėjome apie tai iš mūsų senovės tėvų.“

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا
بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي
آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

37. Mūsa (Mozė) tarė: „Mano Viešpats žino geriausiai tą, kuris atėjo su Jo vedimu, ir kurio bus laiminga pabaiga Amžinybėje. Iš tiesų, Al-Zalimūn (bloga darantieji, daugiadieviai ir netikintieji Allaho Vienumą) nebus sėkmingieji.“

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا جَاءَ
بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Firaun (Faraonas) tarė: „Vyrensieji, aš nežinau, kad jūs turite ilah (dievą) kitą nei mane. Taigi užkurkite man (ugnį), Hamane, iškepkit (plytas iš) molį, ir pastatykit man Sarh (prabangų bokštą arba rūmus) tam, kad aš galėčiau pažiūrėti į (arba paieškoti) Mūsos (Mozės) Ilah (Dievą). Ir iš tiesų, aš manau, kad jis [Mūsa (Mozė)] yra vienas iš melagių.“

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا
عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي
فَأَوْقَدْ لِي نِهْمَمُنْ عَلَى الطِّينِ
فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى
إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

39. Ir jis bei jo kariuomenės buvo išdidūs žemėje, neturėdami teisės, ir jie manė, kad jie niekada negrįš pas Mus.

وَأَسْتَكْبَرُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ
يَغْيِرُ الْحَقِّ وَطَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا
يَرْجِعُونَ ﴿٣٩﴾

40. Taigi Mes pričiupome jį ir jo kariuomenes ir Mes įmetėme juos visus į jūrą (ir paskandinome juos). Taigi štai (Muchammedai ﷺ) kokia buvo Al-Zalimūn [bloga darančiųjų, daugiadievių ir tų, kurie netikėjo savo Viešpaties (Allaho) Vienumą arba atmetė Jo Pasiuntinio Mūsos (Mozės) patarimą] pabaiga.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِيبَةُ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Ir Mes padarėme juos lyderiais, kviečiančiais į Ugnį: ir Prikélimo Dieną jiems nebus padėta.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَذْعُونَ إِلَى النَّارِ
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. Ir Mes uždėjome prakeiksmą, sekantį juos šiame pasaulyje, ir Prikėlimo Dieną jie bus iš Al-Makbuhum (tų, kuriems draudžiama gauti Allaho Gailestingumą arba ką nors kita gerą; neapkenčiami arba sunaikinti).

43. Ir iš tiesų Mes suteikėme Mūsai (Mozei) – po to, kai Mes sunaikinome senąsias kartas – Raštą [Tauratą (Torą)] kaip švietimą žmonijai, ir teisingą vedimą ir gailestingumą, kad jie atsimintų (arba gautų perspėjimą).

44. O tu (Muchammedai ﷺ) nebuvai ant (Kalno) vakarinės pusės, kai Mes išaiškinome Mūsai (Mozei) įsakymą, ir tu nebuvai tarp liudytojų.

45. Tačiau Mes sukūrėme kartas [po kartų, t. y. po Mūsos (Mozės)] ir ilgi buvo amžiai, kurie praėjo po jų. Ir tu (Muchammedai ﷺ) nebuvai gyventojas tarp Madjan (Midian) žmonių, recituojantis jiems Mūsų Eilutes. Tačiau tai Mes, kurie siunčiame (Pasiuntinius).

46. Ir tu (Muchammedai ﷺ) nebuvai Tūr (Kalno) pašonėje, kai Mes kvietėme: [sakoma, kad Allahas kvietė Muchammedo ﷺ sekėjus ir jie atsiliepė į Jo Kvietimą arba Allahas kvietė Mūsą (Možę)]. Tačiau (tu esi siųstas) kaip gailestingumas iš savo Viešpaties, perspėti žmones, pas kuriuos joks perspėtojas nebuvo atėjęs anksčiau tavęs tam, kad jie atsimintų arba gautų perspėjimą.

47. Ir jei (Mes) nebūtume (siuntę tavęs Mekkos žmonėms) – jei nelaimė užkluptų juos dėl to (veiksmų), ką jų rankos darė, jie būtų sakę: „Mūsų Viešpatie, kodėl Tu neatsiuntei mums Pasiuntinio? Mes tada būtume pasekę Tavo Ajat (Korano Eilutėmis) ir būtume buvę tarp tikinčiųjų.“

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ
الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ
بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ
قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَوَّلَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي
أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَكِن رَّحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ
قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا
فَعَمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعِ
ءَايَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. Tačiau kai tiesa (t. y. Muchammedas ﷺ su savo Žinia) atėjo pas juos nuo Mūsų, jie sako: „Kodėl jam neduota panašaus į tai, kas buvo duota Mūsai (Mozei)? Argi jie nebuvo netikintys tuo, kas buvo duota Mūsai (Mozei) seniau? Jie sako: „Dvi magijos rūšys [Tauratas (Tora) ir Koranas] padeda viena kitai!“ Ir jie sako: „Iš tiesų, abiem mes netikime.“

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ
كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Tada atneškite Knygą iš Allaho, kuri yra geresnis vedlys nei šios dvi [Tauratas (Tora) ir Koranas], kad aš galėčiau sekti ją, jei esate tiesą sakantys.“

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

50. Tačiau jei jie neatsakys tau (t. y. neatneš Knygos, nei patikės tavo islamiškojo monoteizmo doktrina), tada žinok, kad jie tik seka savo pačių geiduliais. Ir kas yra labiau paklydęs nei tas, kuris seka savo paties geiduliais, be teisingo vedimo iš Allaho? Iš tiesų, Allahas neveda žmonių, kurie yra Al-Zalimūn (bloga darantys, nepaklusnūs Allahui ir daugiadiaviai).

إِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
اتَّبَعَ هَوَاهُ يَغْضِبِ هَٰذَا مِنَ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

51. Ir iš tiesų, dabar Mes perdavėme Žodį (šį Koraną, kuriame yra žinios apie viską) jiems, tam, kad jie atsimintų (arba būtų perspėti).

*وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

52. Tie, kuriems Mes davėme Raštą [t. y. Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] prieš tai, jie tiki jį (Koraną).

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. Ir kai tai recituojama jiems, jie sako: „Mes tikime tai. Iš tiesų, tai tiesa iš mūsų Viešpaties. Iš tiesų, netgi prieš tai mes buvome iš tų, kurie paklūsta Allahui islame kaip musulmonai (kaip Abdullah bin Salam ir Salman Al-Farisi).

وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ
إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ
قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. Šiems bus suteiktas jų atlygis dukart, nes jie buvo kantrūs ir atrėmė blogi gėriu ir leido (labdarai) iš to, ką Mes suteikėme jiems.

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

55. Ir kai jie girdi Al-Laghva (purvinas, melagingas, blogas tuščias kalbas) jie atsitraukia nuo to ir sako: „Mums – mūsų veiksmai, o jums – jūsų veiksmai. Taika jums. Mes neieškome neišmanančiųjų (kelio).“

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

56. Iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) nevedi tų, kuriuos tu nori, tačiau Allahas veda tuos, kuriuos Jis nori. Ir Jis žino geriausiai tuos, kurie yra vedami.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. Ir jie sako: „Jei mes seksime vedimu su tavimi, mes būsime išplėsti iš savo žemės.“ Argi Mes nesuteikėme jiems saugaus draustinio (Mekkos), kuriam atnešami visų rūšių vaisiai, išlaikymas nuo Mūsų Pačių, tačiau dauguma iš jų nežino.

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفَ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَّزَقًا مِنَّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Ir kiek miestų (gyventojų) Mes sunaikiname, kurie buvo nedėkingi už savo pragyvenimo šaltinius (nepakluso Allahui ir Jo Pasiuntiniams, darydami blogus veiksmus ir nusikaltimus). Ir tai yra jų buveinės, kurios nebuvo apgyvendintos po jų, išskyrus keletą. Ir iš tiesų, Mes buvome paveldėtojai.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسْكُنُهُمُ لَمْ تُمْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

59. Ir niekada jūsų Viešpats nenaikins miestų (gyventojų) kol Jis neatsisųs jų tėvynei Pasiuntinio, recituojančio jiems Mūsų Eilutes. Ir niekada Mes nenaikintume miestų, nebent jų žmonės yra iš Zalimūn (daugiadiėvių, bloga darančiųjų, netikinčiųjų Allaho Vienumą, engėjų ir tironų).

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ir kad ir kas jums yra duota, tai yra (šio) pasaulio gyvenimo pasilinksminimas ir jo puošmena, o tai (Amžinybė), kas yra su Allahu, yra geriau ir liks amžinai. Argi jūs nesuvokiate?

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعْ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Ar tas, kuriam Mes pažadėjome puikiu Pažadu (Rojumi) – kurį jis atras esant tiesa – panašus į tą, kurį Mes privertėme mėgautis (šio) pasaulio gyvenimo prabanga, o tada Prikelimo Dieną, jis bus tarp tų prikeltų (bausmei Pragaro Ugnyje)?

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ
لَفِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ
الْمُحْضَرِّينَ ﴿٦١﴾

62. Ir (atminkite) Dieną, kada Jis sušuks jiems ir tars: „Kur yra Mano (taip vadinami) partneriai, kuriuos jūs ryžtingai gindavote?“

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَآءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Tie, apie kuriuos Žodis pasirodys esant tiesa (būti nubaustiems), sakys: „Mūsų Viešpatie, tai jie, kuriuos mes paklaidinome. Mes paklaidinome juos, nes mes patys paklydę. Mes reiškiamo savo nekaltumą (dėl jų) priešais Tave. Tai ne mus jie garbino.“

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
أَغْوَيْنَهُم كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا مِنَّا بِعُبْدُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ir bus tarta (jiems): „Pakvieskite savo (taip vadinamus Allaho) partnerius.“ Ir jie bus pakviesti pas juos, tačiau jie neatsakys jiems, ir jie pamatys kančią. (Tada jie norės) jei tik jie būtų buvę teisingai vedami.

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Ir (atminkite) Dieną (kai Allahas) sušuks jiems ir tars: „Kokį atsakymą davėte jūs Pasiuntiniams?“

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

66. Tada žinios apie gerą atsakymą aptemdys juos tą dieną, ir jie nesugebės vienas kito paklausti.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْثَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

67. Tačiau tas, kuris gailėjosi (dėl daudieviųystės ir nuodėmių), patikėjo (Allaho Vienumą, ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) ir darė teisingus darbus (šio pasaulio gyvenime), tada jis bus tarp tų, kurie yra sėkmingi.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ
الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. Ir jūsų Viešpats kuria ką Jis nori ir pasirenka ką Jis nori: neturi jie jokio pasirinkimo (niekame). Pašlovintas yra Allahas ir išaukštintas virš visko, ką jie priskiria (Jam partneriais).

69. Ir jūsų Viešpats žino, ką jų krūtinės slepia, ir ką jos atskleidžia.

70. Ir Jis yra Allahas: La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį), visa šlovė ir padėka Jam (abiejuose) pirmajame (t. y. šiame pasaulyje) ir paskutiniajame (t. y. Amžinybėje). Ir Jam priklauso Sprendimas ir pas Jį jūs (visi) būsite sugražinti.

71. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pasakykite man, jei Allahas padarytų naktį besitęsiančią jums iki Prikėlimo Dienos, kuris ilah (dievas) šalia Allaho galėtų suteikti jums šviesą? Argi jūs tada neišgirsite?“

72. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei Allahas padarytų dieną besitęsiančią jums iki Prikėlimo Dienos, kuris ilah (dievas) šalia Allaho galėtų suteikti jums naktį, kurioje jūs ilsitės? Argi jūs tada nepamatysite?“

73. Tai iš Jo Gailestingumo, kad Jis sukūrė jums naktį ir dieną, kad jūs galėtumėte pailsėti joje (t. y. per naktį) ir kad jūs siektumėte Jo Dosnumo (t. y. per dieną) – ir tam, kad jūs būtumėte dėkingi.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَآ قُلْ تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ فِيهِ أَوْ لَآ قُلْ تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Ir (atminkite) Dieną, kai Jis (jūsų Viešpats – Allahas) sušuks jiems (tiems, kurie garbino kitus šalia Allah), ir tars: „Kur yra Mano (taip vadinami) partneriai, kuriuos jūs ryžtingai gindavote?“

75. Ir Mes paimsime iš kiekvienos tautos liudytoją, ir tarsime: „Pateik savo įrodymą.“ Tada jie sužinos, kad tiesa yra pas Allahą (Vienintelį), o melagystės (netikri dievai), kurias jie sukūrė, dings nuo jų.

76. Iš tiesų, Karūn (Korah) buvo iš Mūsos (Mozės) žmonių, tačiau jis elgėsi išdidžiai su jais. Ir Mes suteikėme jam iš turto, to, iš kurio raktai būtų buvę našta stiprių vyrų kūnui. Atminkite kai jo žmonės sakė jam: „Nedžiūgauk (dėl turty, būdamas nedėkingu Allahui). Iš tiesų, Allahas nemėgsta tų, kurie džiūgauja (dėl turty, būdami nedėkingais Allahui).“

77. „Tačiau siek tuo (turtu), ką Allahas suteikė tau, Amžinybės namų, ir nepamiršk savo dalies teisėto malonumo šiame pasaulyje, ir daryk gerą, nes Allahas buvo geras tau, ir nedaryk piktadarybių žemėje. Iš tiesų, Allahas nemėgsta Al-Mufsidūn (tų, kurie daro didelius nusikaltimus ir nuodėmes, engėjų, tironų, piktadarybių darytojų, ištvirkėlių).“

78. Jis tarė: „Tai buvo suteikta man tik dėl žinių, kurias aš turiu.“ Argi jis nežinojo, kad Allahas sunaikino anksčiau jo kartas, vyrus, kurie buvo stipresni nei jis galioje ir didesni (turtų) kiekyje, kurį jie surinko? Tačiau Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadieviai, nusikaltėliai) nebus klausinėjami apie savo nuodėmes (nes Allahas jas gerai žino, taigi jie bus nubausti be kvietimo atsiskaityti).

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

وَنَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعِلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

*إِنَّ قُرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَأَتَيْنَا فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ فَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُقْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

79. Taigi jis buvo išstatytas priešais savo žmones savo pompastikoje. Tie, kurie troško pasaulio gyvenimo, sakė: „Ak, o kad mes turėtume panašiai į tai, kas Karūnui (Korah) buvo suteikta! Iš tiesų jis yra didelės sėkmės turėtojas.“

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ
الَّذِينَ يُرِيدُونَ آخِرَةَ الدُّنْيَا
يَا كَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

80. Tačiau tie, kuriems buvo suteiktos (religijos) žinios sakė: „Vargas jums, Allaho Atlygis (Amžinybėje) yra geresnis tiems, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, ir to niekas nepasieks, išskyrus tuos, kurie yra As-Sabirun (kantrūs tiesos sekime).

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ
ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنَ آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَلَا يُلْقِنَهَا إِلَّا
الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. Taigi Mes privertėme žemę praryti jį ir jo buveinę. Tada jis nebeturėjo jokios grupės ar draugijos, kad padėtų jam prieš Allahą, nei jis buvo vienas iš tų, kurie galėtų patys save išgelbėti.

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا
كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنْ
الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

82. O tie, kurie troško (vietos kaip) jo vietos dieną prieš tai, pradėjo sakyti: „Argi nežinai, kad tai Allahas, Kuris padidina išlaikymą arba apriboja jį tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Jei tai nebūtų, kad Allahas buvo Maloningas mums, Jis galėjo priversti žemę praryti mus (taip pat). Argi nežinote, kad netikintieji niekada nebus sėkmingieji.

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَذَّبُ اللَّهُ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ
عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَذِّبُ لَّا
يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. Tuos Amžinybės namus (t. y. Rojų) Mes paskirsime tiems, kurie nemaištauja prieš tiesą su išdidumu ir engimu žemėje, nei daro piktadarybes, darydami nusikaltimus. Ir gera pabaiga yra Al-Mutakūn (dievobaimingiams – žr. ają 2:2).

يَلِك الدَّارُ الْآخِرَةُ تَجْعَلَهَا لِلَّذِينَ
لَا يُرِيدُونَ غُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا
فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

84. Kas atneš gerą (islamiškąjį monoteizmą kartu su teisingais darbais), turės ten geriau, o kas atneš blogą (daugiadienvystę kartu su blogais darbais), tada tik tiems, kurie daro blogus darbus, bus atpildyta už tai, ką jie darydavo.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى
الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

85. Iš tiesų, Tas, Kuris suteikė tau (Muchammedai ﷺ) Koraną (t. y. įsakė tau elgtis pagal jo įstatymus ir sklebti jį kitiems) tikrai gražins tave į Mad (grįžimo vietą, arba į Mekką arba Rojų po tavo mirties). Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpats yra Žinantis apie tą, kuris atneša vedimą, ir apie tą, kuris yra akivaizdžioje klaidoje.“

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
لَرَدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَّبِّي أَعْلَمُ مَنْ
جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٨٥﴾

86. Ir tu nesitikėjai, kad Knyga (šis Koranas) bus nuleistas tau, tačiau tau yra tavo Viešpaties gailėstingumas. Taigi niekada nebūk netikinčiųjų rėmėjas.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. Ir neleisk jiems nugręžti tavęs (Muchammedai ﷺ) nuo Allaho Ajat (apreiškimų ir eilučių) (skelbimo) po to, kai jos buvo nuleistos tau: ir kviesk (žmones) (tikėti) į savo Viešpatį ir nebūti iš Al-Mušrikūn (tų, kurie priskiria partnerius Allahui, t. y. daugiadienviai, pagonys, stabmeldžiai, ir tie, kurie netiki Allahu Vienumą ir neigia Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Pranašavimą).

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بِعَدُوٍّ
إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

88. Ir nešaukti jokio kito ilah (dievo) šalia Allaho: La ilaha illa Huva (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas tik Jis). Viskas išnyks, išskyrus Jo Veidą. Jam priklauso Sprendimas ir pas Jį jūs (visi) būsite sugrąžinti.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
وَجْهَهُ ۚ لَهُ الْخُصْمُ وَالْبَیْه
تَرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

Voras العنكبوت

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Argi žmonės galvoja, kad jie bus palikti vieni, nes sako: „Mes tikime“ ir nebūs išbandomi.

3. Ir Mes iš tiesų išbandėme tuos, kurie buvo anksčiau jų. Ir Allahas be abejonės išaiškina (tiesą apie) tuos, kurie yra tikri, ir be abejonės išaiškina (melą apie) tuos, kurie yra melagiai, (nors Allahas žino visą tai dar prieš suteikdamas jiems išbandymą).

4. Arba argi galvoja tie, kurie daro blogus darbus, kad jie gali aplenkti Mus (t. y. pabėgti nuo Mūsų bausmės)? Bloga yra tai ką jie sprendžia!

5. Kas tikisi Susitikimo su Allahu, tada Allaho Terminas tikrai ateina ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

6. O kas stengiasi, jis stengiasi tik dėl savęs. Iš tiesų, Allahui nereikia jokio Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja).

7. Tie, kurie tiki [Allaho Vienumą (monoteizmą) ir Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir neapleidžia savo tikėjimo dėl žalos, kurią jie gauna iš daugiadiėvių] ir daro teisingus gerus darbus, tikrai, Mes išpirksime iš jų jų blogus darbus ir atlyginsime jiems pagal geriausią iš to, ką jie darydavo.

الْم ①

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا
ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ①

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ②

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَسْخَرُوا مِنَّا مَا يَحْكُمُونَ ③

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ
اللَّهُ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ④

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ
اللَّهَ لَعَنِي عَنِ الْعَالَمِينَ ⑤

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑥

8. Ir Mes įsakėme žmogui būti geru ir paklusniu savo tėvams. Tačiau jei jie stengiasi priversti tave priskirti Man (garbinime) ką nors (partneriu) iš to, apie ką tu neturi jokių žinių, tada nepaklusk jiems. Man priklauso tavo sugrįžimas ir Aš pasakysiu tau, ką tu darydavai.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ
جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. O tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą ir kitus Tikėjimo stulpus) ir daro teisingus gerus darbus, tikrai, Mes priversime juos įžengti (į Rojų) su teisingaisiais (pro teisingųjų įėjimą).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

10. Iš žmonių yra kai kurie, kurie sako: „Mes tikime Allahą.“ Tačiau jei jie priverčiami kentėti vardan Allahą, jie laiko žmonijos išbandymą Allahą bausme. O jei ateina pergalė iš jų Viešpaties (veidmainiai), sakys: „Iš tiesų, mes buvome su tavimi (padėjome tau).“ Argi Allahas nėra Geriausiai Žinantis apie tai, kas yra Alamyn (žmonijos ir džinų) krūtinėse?

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ
فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ
كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن
رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
أَوَّلَىٰ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

11. Iš tiesų, Allahas žino tuos, kurie tiki, ir iš tiesų, Jis žino veidmainius [t. y. Allahas išbandys žmones gėriu ir sunkiomis dienomis, kad atskirtų geruosius nuo nedorųjų, nors Allahas žino visa tai dar prieš suteikdamas jiems išbandymą].

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

12. O tie, kurie netiki, sako tiems, kurie tiki: „Sekite mūsų keliu ir mes iš tiesų prisisiimsime jūsų nuodėmės.“ Niekada jie neprisiims nieko iš jų nuodėmių. Tikrai, jie melagiai.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ
وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
شَيْئًا إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

13. Ir iš tiesų, jie neš savo pačių naštą ir kitų naštą šalia savo pačių. Ir iš tiesų, jie bus klausinėjami Prikėlimo Dieną apie tai, ką jie klastodavo.

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

14. Ir iš tiesų Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms, ir jis praleido tarp jų tūkstantį metų atėmus penkiasdešimt metų [kviesdamas juos patikėti Allaho Vienumą (monoteizmą) ir atsisakyti netikrų dievų ir kitų dievybių]. Ir Pasaulio tvanas apėmė juos kai jie buvo Zalimūn (bloga darantieji, daugiadiaviai, netikintieji).

15. Tada Mes išgelbėjome jį ir tuos su juo laive, ir padarėme jį (laivą) Ajat (pamoka, perspėjimu) Al-Alamyn (žmonijai, džinams ir viskam, kas egzistuoja).

16. Ir (atminkite) Ibrahimą (Abraomą), kai jis sakė savo žmonėms: „Garbinkite Allahą (Vienintelį) ir bijokite Jo: tai geriau jums, jei tik jūs žinotumėte.“

17. „Jūs garbinate šalia Allaho tik stabus ir jūs tik kuriate melą. Iš itesų, tie, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho, neturi galios suteikti jums išlaikymą. Taigi siekite savo išlaikymo iš Allaho (Vienintelio), ir garbinkite Jį (Vienintelį) ir būkite Jam dėkingi. Pas Jį (Vienintelį) jūs būsite sugrąžinti.

18. „O jei jūs neigiate, tada tautos anksčiau jūsų neigė (savo Pasiuntinius). Ir Pasiuntinio pareiga yra tik aiškiai perduoti (Žinią).“

19. Argi jie nemato, kaip Allahas duoda pradžią kūriniams, tada pakartoja tai. Iš tiesų, tai lengva Allahui.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

وَإِن تَكْفُرُوا فَقَدْ كَذَّبْتُمْ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَن يَبْلُغَ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

20. Sakyk: „Keliaukite žeme ir matykite kaip (Allahas) davė pradžių kūriniams, ir tada Allahas sukels Amžinybės kūrimą (t. y. prikėlimą po mirties). Iš tiesų, Allahas Gali daryti viską.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ
الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Jis nubaudžia tuos, ką Jis nori, ir Jis rodo gailestingumą tam, kam Jis nori. Ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti.

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ
وَالِلَّهِ تُقْلُبُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir jūs negalite pabėgti žemėje ar danguje (nuo Allah). Ir šalia Allahs jūs neturite nei jokio Vali (Saugotojo ar Globėjo), nei jokio Padėjėjo.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ
مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

23. O tie, kurie netikėjo Allahs Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir Susitikimą su Juo, tai tie, kurie neturi vilties dėl Mano Gailestingumo: ir tai jie, kurie turės skausmingą kančią.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَسُوءُ مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Taigi niekas (kitas) nebuvo [Ibrahimo (Abraomo)] žmonių atsakymu išskyrus tai, kad jie sakė: „Nužudykite jį arba sudeginkite jį.“ Tada Allahs išgelbėjo jį nuo ugnies. Iš tiesų, tame yra tikrai ženklai žmonėms, kurie tiki.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِّنَ
النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

25. Ir [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Jūs pasirinkote (garbinti) stabus vietoje Allahs. Meilė tarp jūsų tėra tik šio pasaulio gyvenime, tačiau Prikėlimo Dieną, jūs išsižadėsite vienas kito, ir prakeiksite vienas kitą ir jūsų buveinė bus Ugnis, ir neturėsite jūs padėjėjų.“

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا
وَمَا وَلَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن
نَّصِيرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Taigi Lūtas (Lotas) patikėjo juo [Ibrahimo (Abraomo) islamiškojo monoteizmo Žinia]. Jis [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Aš persikelsiu vardan savo Viešpaties. Iš tiesų, Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas. [1]“¹

27. Ir Mes suteikėme jam [Ibrahimui (Abraomui)], Ishaką (Izaoką) ir Jakubą (Jokubą), ir Mes nulėmėme tarp jo palikuonių Pranašavimą ir Knygą [t. y. Tauratą (Torą) (Mūsai – Mozei), Indžylį (Evangeliją) (Isai – Jėzui) ir Koraną (Muchammedui ﷺ)], visiems iš Ibrahimo (Abraomo) palikuonių ir Mes suteikėme jam jo atlygį šiame pasaulyje ir iš tiesų, Amžinybėje jis tikrai yra tarp teisingųjų.

28. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), kai jis sakė savo žmonėms: „Jūs darote Al-Fahišą (sodomiją – blogiausią nuodėmę), kurios niekas anksčiau jūsų (nedarė) iš Alamyn (žmonijos ir džinų).

29. „Iš tiesų, jūs užsiiminėjate sodomija su vyrais, ir plėšiate keliautojus. Ir užsiiminėjate Al-Munkar (netikėjimu ir daugiadienvystė ir visų rūšių blogais ištvirkusiais veiksmais) savo susitikimuose.“ Tačiau jo žmonės neatsakė, išskyrus kad jie sakė: „Atnešk Allaho Kancią mums, jei esi vienas iš tiesą sakančiųjų.“

30. Jis tarė: „Mano Viešpatie, suteik man pergalę prieš žmones kurie yra Al-Mufsidūn (tie, kurie daro sunkius nusikaltimus ir nuodėmes, engėjai, tironai, nuodėmių darytojai, ištvirkėliai).

﴿فَقَامَنَّ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾^(٢٦)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأْتَاؤُنَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

أَيَّبَكُمْ لَأْتَاؤُنَ الرِّجَالِ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلِ وَتَأْتَاؤُنَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرِ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

¹ [1] Žr. eilutės 9:121 išnašą.

31. Ir kai Mūsų Pasiuntiniai atėjo pas Ibrahimą (Abraomą) su geromis žiniomis, jie tarė: „Iš tiesų, mes ketiname sunaikinti šio [Lūto (Loto)] miesto žmones (t. y. Sodomo miestą Palestinoje). Tikrai, žmonės buvo Zalimūn [bloga darantieji, daugiadiiviai, nepaklusnūs Allahui, kurie atmetė savo Pasiutninį Lūtą (Lotą)].“

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبَشَرِ قَالَ إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

32. Ibrahimas (Abraomas) tarė: „Tačiau jame yra Lūtas (Lotas).“ Jis tarė: „Mes geriau žinome, kas jame yra. Mes tikrai išgelbėsime jį [Lūtą (Lotą)] ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną – ji bus iš tų, kurie lieka užnugaryje (t. y. ji bus sunaikinta kartu su tais, kurie bus sunaikinti iš jos tautos).“

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. O kai Mūsų Pasiuntiniai atėjo pas Lūtą (Lotą), jis nuliūdo dėl jų ir pasijautė susiaurėjęs dėl jų. Jie tarė: „Nebijok ir neliūdėk. Iš tiesų, mes išgelbėsime tave ir tavo šeimą, išskyrus tavo žmoną - ji bus iš tų, kurie lieka užnugaryje (t. y. ji bus sunaikinta kartu su tais, kurie bus sunaikinti iš jos tautos).“

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ
وَصَاقَ بِهِمْ دُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ
وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Iš tiesų, mes ketiname užtraukti ant šio miesto žmonių didžiulę kančią iš dangaus, nes jie buvo maištingi (prieš Allaho Įsakymą).“

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾

35. Ir tikrai Mes palikome iš to aiškių Ajat (pamoką ir perspėjimą ir ženklą – vietą, kurioje dabar yra Negyvoji jūra Palestinoje) [2] tautai, kurie supranta.¹

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

¹ [2] Žr. Ibn Kathir istorijos knygą „Pranašų istorijos“ .

36. O Madjano (Midian) (žmonėms) Mes siuntėme jų brolių Šuaibą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą (Vienintelį) ir tikėkitės (atlygio už gerus darbus, garbinant Allahą Vienintelį) paskutinę Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną) ir nedarykite žemėje piktadarybių kaip Mufsidūn (tie, kurie darė sunkius nusikaltimus, engėjai, tironai, piktadarybių darytojai, ištvirkėliai).

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

37. Ir jie atmėtė jį [Šuaibą]: „taigi juos apėmė žemės drebėjimas, ir jie sukniubo (mirę) savo būstuose.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جثِيمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ir Ad ir Samud (žmonės)! Ir iš tiesų (jų sunaikinimas) yra aiškiai matomas jums iš jų (sugriautų) buveinių. Šaitan (Šėtonas) padarė jų veiksmus atrodančius teisingais jiems ir nugrėžė juos nuo (Teisingo) Kelio, nors jie buvo protingi.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ
مَسْكِئِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Ir (Mes taip pat sunaikinome) Karūną (Korah), Firauną (Faraoną) ir Hamaną. Ir iš tiesų Mūsa (Mozė) atėjo pas juos su aiškiais Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), tačiau jie buvo išpuikę žemėje, ir vis tiek jie nagalėjo aplenkti Mūsų (pabėgti nuo Mūsų bausmės).

وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Taigi Mes nubaudėme kiekvieną (iš jų) už jo nuodėmes. Tarp jų buvo kai kurie, kuriems Mes siuntėme Hasib (smarkų vėją su akmenų lietumi) [tokiems kaip Lūto (Loto) žmonėms] ir tarp jų buvo kaip kurie, kuriuos apėmė As-Saiha [kančia – siaubingas verkimas (tokiems kaip Samud ir Šuaibo žmonės)], ir tarp jų buvo kai kurie, kuriuos praryti Mes privertėme žemę [kaip Karūną (Korah)], ir tarp jų buvo kai kurie, kuriuos Mes paskandinome [kaip Nūho (Nojaus) žmones arba Firauną (Faraoną) ir jo žmones]. Ir tai ne Allahas juos nuskriaudė, tačiau jie nuskriaudė patys save.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ
أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَقْنَا وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Panašumas tų, kurie prisiima (netikrus dievus kaip) Aulija (globėjais, padėjėjais) kitus nei Allahas yra kaip panašumas voro, kuris stato (sau) namą. Tačiau iš tiesų, trapiusias (silpniausias) iš namų yra voro namas – jei tik jie žinotų.

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

42. Iš tiesų, Allahas žino, ko jie šaukiasi vietoj Jo. Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٢﴾

43. Ir šiuos panašumus Mes pateikiame žmonijai. Tačiau niekas nesupras jų, išskyrus tie, kurie turi žinių (apie Allahą ir Jo Ženklus).

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٥٣﴾

44. (Allahas sako savo Pranašui Muchammedui ﷺ): „Allahas (Vienintelis) sukūrė dangus ir žemę iš tiesų (ir niekas nesidalino su Juo jų kūrimu).“ Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas tiems, kurie tiki.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

45. Recituok (Muchammedai ﷺ), kas buvo apreiškta tau iš Knygos (Korano) ir atlik As-Salat (ikamat-as-salat). Iš tiesų, As-Salat (malda) užkerta kelią Al-Fahša (t. y. sunkioms įvairių rūšių nuodėmėms, neleistiniems intymiams santykiams) ir Al-Munkar (t. y. netikėjimui, daugiadiestyvei, ir visų rūšių blogiems ištvirkusiems veiksams) ir Allaho tavęs prisiminimas (šlovinimas) (priešais angelus) yra didesnis iš tiesų [nei tavo prisiminimas (šlovinimas)] Allaho maldose. Ir Allahas žino, ką tu darai.

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٥٥﴾

46. Ir nesiginčyk su Rašto žmonėmis (judėjais ir krikščionimis), nebent tai būtų (būdu), kuris yra geresnis (gerais žodžiais ir gražia maniera, kviečiant juos į islamiškąjį monoteizmą su Jo Eilutėmis), išskyrus su tais iš jų, kurie daro bloga. Ir sakyk (jiems): „Mes tikime tą, kas buvo apreiškta mums ir apreiškta jums. Mūsų Ilah (Dievas) ir jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas (t. y. Allahas) ir Jam mes paklusome (kaip musulmonai).“

﴿٥٦﴾ وَلَا تَجِدُ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٦﴾

47. Ir taip Mes nuleidome Knygą (t. y. šį Koraną) tau (Muchammedai ﷺ) ir tie, kuriems Mes davėme Raštą [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją) anksčiau] tiki jį, kaip taip pat daro kai kurie iš šių (kurie yra kartu su tavimi dabar, kaip Abdullah bin Salam) ir niekas kitas, tik netikintieji atmeta mūsų Ajat [(įrodymus, ženklus, eilutes, pamokas ir t. t.) ir neigia Mūsų Vienumą Viešpatavime ir Garbinime ir Mūsų Varduose bei Savybėse: t. y. islamiškąjį monoteizmą].

48. Nei tu (Muchammedai ﷺ) skaitai kokią knygą prieš šią (šį Koraną), nei tu parašei kokią knygą (kada nors) savo dešine ranka. Tokiu atveju, iš tiesų, melo sekėjai galėtų abejoti.

49. Ne, bet jie, aiškūs Ajat [t. y. Pranašo Muchammedo ﷺ aprašymas ir savybės, užrašytos Taurate (Toroje) ir Indžilyje (Evangelijoje)] yra išsaugoti krūtinėse tų, kuriems buvo suteiktas žinojimas (iš Rašto žmonių tarpo). Ir niekas tik Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) neigia Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.).

50. Ir jie sako: „Kodėl jam nenuleidžiami ženklai nuo jo Viešpaties?“ Sakyk: „Ženklai yra tik pas Allahą, o aš esu tik paprastas perspėtojas.“

51. Argi nepakanka jiems, kad Mes nuleidome tau Knygą (Koraną), kuri jiems recituojama? Iš tiesų, čia yra gailėstingumas ir priminimas (arba perspėjimas) žmonėms, kurie tiki.

52. Sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Pakankamas yra Allahas liudytojas tarp manęs ir jūsų. Jis žino, kas yra danguose ir žemėje.“ O tie, kurie tiki Batil (visomis netikromis dievybėmis, kitomis nei Allahas) ir netiki Allahą ir (Jo Vienumą), tai jie yra pralaimėtojai.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمَنْ هُوَ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا
يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ
كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا
لَا رَتَابَ الْمُبْتَطِلُونَ ﴿٤٨﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُورِ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٍ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Ir jie prašo tavęs paskubinti kančią (jiems): ir jei nebūtų nustatyto termino, kančia be abejonės ateitų pas juos. Ir tikrai, ji ateis pas juos netikėtai, jiems nesuvokiant.

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Jie prašo tavęs paskubinti kančią. Ir iš tiesų, Pragaras, be abejo, apims netikinčiuosius.

يَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Dieną, kai kančia (Pragaras) uždengs juos iš virš jų ir iš po jų pėdų, ir bus pasakyta: „Ragaukite tai, ką jūs darydavote.“

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. Mano vergai, kurie tikite, be abejonės, plati yra Mano žemė. Taigi garbinkite Mane (Vienintelį).“

يَعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. Visi paragaus mirties. Tada pas Mus jūs būsite sugrąžinti.

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. O tie, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems Mes tikrai duosime didingas buveines Rojuje, po kuriuo teka upės, gyventi tenai amžinai. Puikus yra atlygis darbininkams.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾

59. Tiems, kurie yra kantrūs, ir pasitiki (tik) savo Viešpačiu (Allahu).

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ir kiek daug judantis (gyvas) kūrinys neša ne iš savo išlaikymo! Allahas suteikia jam ir tau. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

وَكَايْنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Ir jei tu paklaustum jų: „Kas sukūrė dangus ir žemę ir pavergė saulę ir mėnulį?“ Jie tikrai atsakys: „Allahas.“ Tad kaip jie nukrypsta (kaip daugiadieniai ir netikintieji)?

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

62. Allahas padidina išlaikymą tam, kam Jis nori iš Savo vergų, ir apriboja jį tam (kam Jis nori). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Ir jei jūs paklaustumėte jų: „Kas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus ir suteikia gyvenimą juo žemei po jos mirties?“ Jie tikrai atsakys: „Allahas.“ Sakyk: „Visa šlovė ir padėka Allahui.“ Ne, dauguma iš jų nesuvokia.

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فلي الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ir šis pasaulio gyvenimas yra tik pramoga ir žaidimas. Iš tiesų, Amžinybės namai – tai yra tikrasis gyvenimas (t. y. amžinasis gyvenimas, kuris niekada nesibaigs), jei tik jie žinotų.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ
وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ أَلْهَى
الْحَيَاةِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Ir kai jie įsilaipina į laivą, jie šaukiasi Allaho, padarydami savo Tikėjimą gryną, tik Jam: tačiau kai Jis atgabena juos saugiai į žemę, štai, jie sutiekia dalį savo garbinimo kitiems.

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى
الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

66. Taip, kad jie tampa nedėkingi už tai, ką Mes suteikėme jiems, ir kad jie paima savo malonumą (kaip perspėjimą ar grasinimą), tačiau jie sužinos.

لَيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلَيَتَمَنَّوْا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

67. Argi jie nematė, kad Mes padarėme (Mekką) saugiu draustiniu, kai žmonės yra išplėšiami iš visur aplink juos? Tada argi jie tiki Batil (melagystę – daugiadienvystę, stabus ir visas kitas dievybes, kitas nei Allahas) ir neigia (tampa nedėkingi už) Allaho Malones?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
وَيُخَفَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
أَفَلَا يَلْبِطِلُ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Ir kas daro blogiau nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą arba neigia tiesą (Muchammedą ﷺ ir jo islamiškojo monoteizmo doktriną ir šį Koraną), kai ji ateina pas jį? Argi nėra buveinė Pragare netikintiesiems (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ)?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

69. O tiems, kurie sunkiai stengiasi dėl Mūsų (vardan Mūsų), Mes tikrai išvesime juos teisingai į Mūsų Kelią (t. y. Allaho religiją – islamiškąjį monoteizmą). Ir tikrai, Allahas yra su Al-Muhsidūn (gera darančiaisiais).“

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

Romėnai الروم

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

الْم ۝

2. Romėnai buvo nugalėti.

غُلِبَتِ الرُّومُ ۝

3. Artimiausioje žemėje (Sirijoje, Irake, Jordanijoje ir Palestinoje) ir jie, po savo nugalėjimo, bus pergalingi.

فِي أَذَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَ ۝

4. Po nuo trijų iki devynerių metų. Sprendimas dėl reikalo, prieš ir po (šių įvykių) yra tik pas Allahą (prieš tai, kai persai nugalėjo romėnus, ir po to, kai persai nugalėjo romėnus). Ir Tą Dieną, tikintieji (t. y. musulmonai) džiūgaus (dėl pergalės, suteiktos Allaho, romėnams prieš persus).

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۝ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ
بَعْدُ ۝ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۝

5. Su Allaho pagalba. Jis padeda tam, kam Jis nori, ir Jis yra Visa Galingas, Gailestingiausias.

يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۝

6. (Tai yra) Allaho Pažadas (t. y. Allahas suteiks pergalę romėnams prieš persus) ir Allahas nesusikerta Savo Pažade, tačiau dauguma žmonių nežino.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

7. Jie žino tik pasaulio gyvenimo išorinę išvaizdą (t. y. savo pragyvenimo reikalus, tokius kaip drėkinimą arba sėjimą arba derliaus nuėmimą ir t. t.), ir jie yra nerūpestingi dėl Amžinybės.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ ۝

8. Argi jie nemąsto giliai (patys savyje) apie save (kaip Allahas sukūrė juos iš nieko, ir panašiai Jis prikels juos)? Allahas nesukūrė dangų ir žemės ir visko, kas tarp jų, tik su tiesa ir nustatytam terminui. Ir tikrai, daugybė žmonių neigia Susitikimą su savo Viešpačiu.

9. Argi jie nekeliauja žeme ir nemato, kokia buvo pabaiga tų, prieš juos? Jie buvo didingesni nei jie galioje ir jie arė žemę ir apgyvendino ją didesniais skaičiais nei darė šie (pagonys). Ir atėjo pas juos jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais. Iš tiesų Allahas nenuskriaudė jų, tačiau jie nuskriausdavo patys save.

10. Tada bloga buvo pabaiga tiems, kurie darė blogą, nes jie atmetė Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, Pasiuntinius ir t. t.) ir darė juos pajuokų objektu.

11. Allahas (Vienintelis) duoda pradžią kūrimui, tada Jis pakartos tai, tada pas jį Jūs būsite sugrąžinti.

12. Ir Dieną, kai prasidės Valanda, Al-Mudžrimūn (netikintieji, nuodėmiautojai, nusikaltėliai, daugiadiaviai) bus įstumti į pražūtį su (giliais apgailestavimais, liūdesiu ir) neviltimi.

13. Jokio užtarimo neturės jie iš tų, kuriuos jie laikė lygiais Allahui (partnerių, t. y. jų taip vadinamų sąjungininkų - dievų) ir jie (patys) atmes ir paneigs savo partnerius.

14. Ir Dieną, kai prasidės Valanda – tą Dieną (visi žmonės) bus atskirti (t. y. tikintieji bus atskirti nuo netikinčiųjų).

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السَّوْءَ إِنَّ كَذِبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفَخُونَ ﴿١٤﴾

15. Tada tie, kurie tikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus gerus darbus, šie bus pagerbti ir mėgausis prabangiu gyvenimu (amžinai) Džiaugsmo Sode (Rojuje).

16. O tie, kurie netikėjo ir atmetė Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, Allaho Pasiuntinius, Prikėlimą ir t. t.) ir Susitikimą Amžinybėje, šiems bus sukelta kančia (Pragaro Ugnyje).

17. Taigi garbinkite Allahą [virš viso to (bloga), ką jie priskiria Jam, (tikintieji)], kai jūs pasiekiate vakarą [t. y. atlikite (maghrib) saulėlydžio ir (iša) nakties maldas] ir kai jūs įžengiate į rytą [t. y. atlikite (fadžr) ryto maldą].

18. Ir Jo yra visi šlovinimai ir padėkos danguose ir žemėje. Ir (šlovinkite Jį) popietę (t. y. atlikite asr maldas) ir kai jūs pasiekiate laiką, kai diena pradeda eiti į pabaigą (t. y. atlikite zuhr maldą).

19. Jis išveda gyvą iš mirusio ir išveda mirusį iš gyvo. Ir Jis atgaivina žemę po jos mirties. Ir taip jūs būsite išvesti (prikelti).

20. Ir tarp Jo Ženklų yra tai, kad Jis sukūrė tave (Adamą (Adomą) iš dulkės ir tada [Hava (Ievą) iš Adamo (Adomo) šonkaulio, ir tada jo palikuonis iš spermos ir] – štai jūs esate žmonės išsibarstę.

21. Ir iš Jo Ženklų yra tai, kad Jis sukūrė jums žmonas iš jūsų pačių tarpo, tam kad jūs rastumėte jose ramybę, ir Jis patalpino tarp jūsų švelnumą ir gailėstingumą. Iš tiesų, tame yra tikrai ženklai žmonėms, kurie apmąsto.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُونَ ﴿١٦﴾

فَسُبِّحْنَ اللَّهَ حِينَ تُسَوِّونَ وَحِينَ
تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَحِرُونَ ﴿٢٠﴾

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir iš Jo Ženklių yra dangų ir žemės sukūrimas, ir jūsų kalbų ir spalvų skirtumai. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai žmonėms, teisingų žinių.

23. Ir tarp Jo Ženklių yra jūsų miegas [1] naktį ir dieną, ir jūsų siekimas Jo Dosnumo. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai žmonėms, kurie klauso.¹

24. Ir tarp Jo Ženklių yra tai, kad Jis rodo jums žaibą, baime ir vilčiais, ir Jis nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir su juo atgaivina žemę po jos mirties. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai žmonėms, kurie supranta.

25. Ir tarp Jo Ženklių yra tai, kad dangus ir žemė stovi pagal Jo Įsakymą. Tada po to, kai Jis pašauks jus vienu šaukimu, štai, jūs išeisite iš žemės (t. y. iš savo kapų atsiskaityti ir būti atlygintiems).

26. Jam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje. Viskas paklūsta Jam.

27. Ir Jis yra Tas, Kuris duoda pradžią kūrinijai, tada Jis pakartos tai (po to kai ji išnyks). Ir tai lengviau Jam. Jam priklauso aukščiausi aprašymai (t. y. niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis, ir nėra nieko panašaus į Jį) danguose ir žemėje. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاخْتِلَافِ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوُيُوتِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَمَاتُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَأْتِبَاعُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَمَطْمَعًا وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ
الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ
قَنِينٌ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

¹ [1] Tai, kad žmogus užmiega – ženklas iš Allaho Ženklių. Medicinos pasaulis iki šiol nežino tiksliai, kodėl žmogus miega. Tėra tik teorijos. Taigi šis Koranas yra stebuklas iš Allaho, o ne sukurtas melas, kaip netikintieji (Allaho Vienumą) teigia.

28. Jis pateikia jums panašumą iš jūsų pačių: ar turite jūsų partnerius iš tų tarpo, ką jūsų dešinės rankos valdo (t. y. vergių) dalintis lygiai turte, kurį Mes suteikėme jums, kurio jūs bijote, kaip jūs bijote vienas kito? Taip Mes aiškiname ženklus smulkiai, žmonėms, kurie turi suvokimą. [2]¹

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Ne, tačiau jie, kurie daro blogą, seka savo pačių geiduliais, neišmanydami. Tada kas išves tą, kurį Allahas paklaidino? Ir tokiems nebus jokių padėjėjų.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Taigi pasuk tu (Muchammedai ﷺ) savo veidą link religijos Hanifa (nugarbinti nieko kito, tik Vienintelį Allahą). Allaho Fitra (t. y. Allaho islamiškasis monoteizmas), su kuria Jis sukūrė žmones. Lai nebūna jokio pakeitimo Khalk-illah (t. y. Allaho religijoje – islamiškame monoteizme): tai yra teisinga religija, tačiau dauguma žmonių nežino.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. (ir visada lik) atsigręžęs į atgailavimą (tik) Jam, ir bijok ir būk pareigingas Jam. Ir atlik As-Salat (ikamat-as-salat) ir nebūk iš Al-Mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių, netikinčiųjų Allaho Vienumą).

*مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

32. Iš tų, kurie padalino savo religiją (t. y. paliko tikrąjį islamiškąjį monoteizmą) ir tapo grupėmis [t. y. jie įvedė naujus dalykus į religiją (bida) ir sekė savo tuščiais troškimais], kiekviena grupė džiaugiasi tuo, kas yra su ja.

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

¹ [2] Tai reiškia: Kaip jūs priskirate Mums partnerius iš tų, kuriuos Mes sukūrėme, kai jūs patys sau nepriimate partnerių iš savo vergų tarpo?

33. Ir kai žala paliečia žmones, jie maldauja nuoširdžiai tik savo Viešpaties (Allaho), atsigręždami į Jį atgailoje. Tačiau kai Jis suteikia jiems Savo Gailestingumo skonį, štai, dalis jų priskiria partnerius garbinime savo Viešpačiui.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٣﴾

34. Taip kad būna nedėkingi už malones, kurias Mes suteikiame jiems. Tad mėgaukitės (savo trumpu gyvenimu), tačiau jūs sužinosite.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Arba argi Mes apreiškėme jiems valdžią (Raštą), kuris kalba apie tai, ką jie Jam priskiria?

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُمْ يَكْتُمُونَ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ir kai Mes privertėme žmones paragauti gailestingumo, jie tame džiūgauja. Tačiau kai juos užklumpa koks nors blogis dėl (blogų veiksmų ir nuodėmių) to, ką jų (pačių) rankos darė, štai, jie yra neviltyje!

وَإِذَا آذَيْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

37. Argi jie nemato, kad Allahas padidina išlaikymą tam, kam Jis nori ir apriboja (jį tam, kam Jis nori). Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas žmonėms, kurie tiki.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. Taigi suteik giminaičiui kas jam priklauso ir Al-Miskin (vargingiesiems) ir keliautojui. Tai geriausia tiems, kurie siekia Allaho Veido. Ir tai tie, kurie bus sėkmingieji.

فَقَاتِلْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

39. O tai, ką duodi dovanai (kitiems), tam, kad tai padidintų (tavo turta, tikintis gauti geresnį atgal) iš kitų žmonių turto, neturi padidėjimo pas Allahą. Tačiau tai, ką duodi Zakat (sadaka – labdarai ir t. t.), siekdamas Allaho Veido, tada tie, jie turės visokeriopą padidėjimą.

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لَيَرْبُوًا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوًا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

40. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė tave, tada suteikė tau maisto, tada privers tave mirti, tada (vėl) Jis suteiks tau gyvenimą (Prikėlimo Dieną). Ar kuris nors iš (taip vadinamų) tavo (Allaho) partnerių daro tai? Šlovė Jam! Ir išaukštintas Jis virš viso to (blogio), kurį jie (Jam) priskiria.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

41. Blogis (nuodėmės ir nepaklusimas Allahui) pasirodė žemėje ir jūroje dėl to, ką žmonių rankos įgijo (engimu ir blogais darbais), kad Jis (Allahas) galėtų priversti juos paragauti dalį to, ką jie darė, tam, kad jie galėtų sugrįžti (atgailaudami Allahui ir prašydami Jo Atleidimo).

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

42. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kelaukite žeme ir pamatykite, kokia buvo pabaiga tų anksčiau (jūsų). Dauguma iš jų buvo Mušrikūn (daugiadieviai, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą).“

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلَ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

43. Taigi pasuk (Muchammedai ﷺ) savo veidą (į paklusimą Allahui, savo Viešpačiui) į tiesią ir teisingą religiją (islamiškąjį monoteizmą), prieš tai, kai ateis iš Allaho Diena, kurios niekas negali išvengti. Tą Dieną žmonės bus padalinti [(į dvi grupes) grupę Rojuje ir grupę Pragare].

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ ﴿٤٣﴾

44. Kas netiki, kentės nuo savo netikėjimo, o kas daro teisingus gerus darbus (praktikuodami islamiškąjį monoteizmą), tada tokie paruos sau gerą vietą (Rojuje) (ir bus Allaho išgelbėti nuo Jo Kančios).

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

45. Kad Jis galėtų atlyginti tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, iš Savo Dosnumo. Iš tiesų, Jis nemėgsta netikinčiųjų.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

46. Ir tarp Jo Ženklų yra tai, kad Jis siunčia vėjus kaip geras žinias, suteikdamas jums Jo Gailestingumo skonį (t. y. lietu), ir (tai), kad laivai keliauja jūra Jo Įsakymu, ir (tai) kad jūs galite siekti Jo Dosnumo tam, kad būtumėte dėkingi.

47. Ir iš tiesų Mes siuntėme Pasiuntinius anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) jų pačių žmonėms. Jie atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, tada, Mes atkeršijome tiems, kurie darė nusikaltimus (netikėjimo, partnerių Allahui priskyrimą garbinime, nuodėmės), o (štai) tikintiesiems, priklausė Mums (jiems) padėti.

48. Allahas yra Tas, Kuris siunčia vėjus tam, kad jie iškeltų debesis, ir paskleistų juos po dangų taip, kaip Jis nori, o tada išdalintų juos į nuolaužas kol jūs pamatote lietaus lašus trykštančius iš jų vidurio. Tada, kai Jis privertė juos kristi ant tų iš Savo vergų, ant kurių Jis nori, štai, jie džiūgauja.

49. Ir iš tiesų prieš tai (lietu) – vos prieš tai, kai jis buvo nuleistas ant jų – jie buvo neviltyje.

50. Pažvelkite tada į Allaho Gailestingumo poveikį (rezultatus) – kaip Jis atgaivina žemę po jos mirties. Iš tiesų, tai (Allahas) (Kuris atgaivino žemę po jos mirties) iš tikrųjų prikels mirusiuosius (Prikėlimo Dieną) ir Jis yra Galintis daryti viską.

51. Ir jei Mes siųstume vėją [kuris sugadintų žalią augmeniją (dirvą), išaugintą ankstesnio lietaus] ir jie pamatytų (savo dirvą) geltonuojančią – štai, jie tada (po džiūgesio) taptų nedėkingaisiais (savo Viešpačiui Allahui kaip) netikintieji.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ
مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى
قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا
مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ
مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥٨﴾

وَأِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ
مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِِسِينَ ﴿٥٩﴾

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي
الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٠﴾

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا
لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦١﴾

52. Taigi iš tiesų, tu (Muchammedai ﷺ) negali priversti mirusiojo girdėti (t. y. netikinčiųjų), nei gali priversti kurčiąjį išgirsti kvietimą, kai jie rodo savo nugaras ir nusigręžia.

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدَّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

53. Ir tu (Muchammedai ﷺ) negali išvesti aklojo nuo jų paklydimo. Tu gali priversti girdėti tik tuos, kurie tiki Mūsą Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), ir pakluso Allahui islame (kaip musulmonai).

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ
تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

54. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė tave silpnumo (būsenoje), tada suteikė tau galią po silpnumo, tada po galios suteikė (tau) silpnumą ir žilus plaukus. Jis sukuria, ką Jis nori. Ir tai Jis, Kuris yra Visa Žinantis, Visa Galingas (t. y. Galintis daryti viską).

۞ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ
جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

55. Ir Tą Dieną, kai ateis Valanda, Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai) prisieks, kad jie praleido ne daugiau nei valandą – taip jie buvo paklaidinti [nuo tiesos (t. y. jie meluodavo ir duodavo melagingas priesaikas, ir nusigręžė nuo tiesos) šio pasaulio gyvenime]].

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا
يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾

56. O tie, kuriems buvo suteiktas žinojimas ir tikėjimas, sakys: „Iš tiesų, jūs praleidote pagal Allahą Nulėmimą iki Prikėlimo Dienos – taigi tai yra Prikėlimo Diena, bet jūs nežinojote.“

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ
لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ
فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. Taigi tą Dieną joks jų pasiteisinimas neduos naudos tiems, kurie elgėsi blogai (priskirdami Allahui partnerius garbinime ir neigdami Prikėlimo Dieną), nei jiems bus leista (tada) grįžti siekti Allahą Malonės (turint islamiškąjį tikėjimą su teisingais darbais ir paliekant daugiadiavystę, nuodėmes ir nusikaltimus su atgaila).

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

58. Ir iš tiesų Mes paaiškinome žmonėms šiame Korane visų rūšių panašumus. Tačiau jei tu (Muchammedai ﷺ) pateiksi jiems bet kokią ženklą ar įrodymą (kaip savo Pranašavimo tiesos įkaltį), netikintieji įsitikinę sakys (tikintiesiems): „Jūs sekate niekuo kitu, tik melu ir magija.“

59. Taigi Allahas užantspauduoja širdis tų, kurie nežino [Allaho Vienumo įrodymų ir įkalčių, t. y. tie, kurie nebando suprasti tikrųjų faktų, kuriuos tu (Muchammedai ﷺ) jiems atnešei].

60. Taigi būk kantrus (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa. Ir neleisk tiems, kurie neturi jokio tikėjimo tikrumo, atkalbėti tavęs nuo Allaho Žinios (kurią tu esi įpareigotas perduoti) perdavimo.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَٰكِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ
لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
مُتَّبِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَٰلِكَ يَظُنُّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا
يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

Lukman لقمان

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

الْم ①

2. Tai yra Išmintingos Knygos (Korano) Eilutės.

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②

3. Teisingas vedimas ir gailestingumas Al-Muhsinūn (gera darantiesiems).

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ③

4. Tiems, kurie atlieka As-Salat (ikamat-as-salat) ir duoda Zakat ir jie turi užtikrintą tikėjimą Amžinybę.

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

5. Tokie yra savo Viešpaties teisingame vedime, ir tokie yra sėkmingieji.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤

6. Ir tarp žmonių yra tas, kuris perka tuščias kalbas (t. y. muziką, dainavimą ir t. t.), kad paklaidintų (žmones) nuo Allaho Kelio be žinojimo, ir laiko tai (Allaho Kelią arba Korano Eilutes) pajukų objektu. Tokiam bus žeminanti kančia (Pragare).

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑥

7. Ir kai Mūsų (Korano) Eilutės recituojamos tokiam, jis nusigręžia išdidžiai, lyg jų negirdėjęs – lyg jo ausyse būtų kurtumas. Taigi pranešk jam apie skausmingą kančią.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّطَهُ بَعْدَآءِ أَلِيمٍ ⑦

8. Iš tiesų, tie, kurie tiki (islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems yra Džiaugsmo Sodai (Rojus).

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑧

9. Gyventi tenais. Tai Allaho Pažadas, kuris yra tiesa. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

10. Jis sukūrė dangus be jokių stulpų jums matomų, ir įtvirtino ant žemės tvirtai kalnus, kad jie nedrebėtų su jumis. Ir Jis išbarstė joje judančius (gyvus) kūrinius, visų rūšių. Ir Mes nuleidžiame vandenį (lietų) iš dangaus, ir Mes priverčiame (augalus) visų gražių rūšių augti joje.

11. Tai yra Allaho kūrimas. Taigi parodyk Man tai, ką tie (kuriuos tu garbini), šalia Jo, sukūrė. Ne, Al-Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantieji ir tie, kurie netiki Allaho Vienumą) yra aiškioje klaidoje.

12. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Lukman Al-Hikma (išmintį ir religinį suvokimą), sakydami: „Dėkok Allahui.“ Ir kas dėkoja, jis dėkoja dėl savo paties (gero). O kas yra nedėkingas, tada iš tiesų, Allahas yra Turtingiausias (Nepriklausomas nuo jokių poreikių), Vertas visų garbinimų.

13. Ir (atminkite), kai Lukman sakė savo sūnui, kai jis patarinėjo jam: „Mano sūnau, nepriskirk Allahui kitų garbinime. Iš tiesų, kitų priskyrimas garbinime Allahui yra didis Zulm (blogis) tikrai.

14. Ir Mes įsakėme žmogui (būti pareigingam ir geram) savo tėvams. Jo motina pagimdė jį silpnume ir sunkume po silpnumo ir sunkumo, ir jo nujunkymas yra po dvejų metų – dėkokite Man ir savo tėvams. Pas Mane yra paskutinis tikslas.

15. Tačiau jei jie (abu) stengiasi tave priversti priskirti Man garbinime kitus, apie kuriuos jūs neturite žinių, tada nepaklusk jiems. Tačiau elkis su jais pasaulyje maloniai ir sek keliu to, kuris atsigręžia į Mane atgailoje ir paklusnume. Tada pas Mane bus tavo sugrįžimas ir aš pasakysiu tau, ką tu darydavai.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
وَوَيْتَ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنْ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ
لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ
يَبْنَى لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَّ عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ
اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى النَّصِيرِ ﴿١٤﴾

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا
فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
إِلَىٰ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. „Mano sūnau, jei tai būtų (kas nors) lygus garstyčios sėklos grūdo svoriui, ir nors tai būtų uoloje, ar danguose ar žemėje, Allahas iškels tai. Iš tiesų, Allahas yra Sumanus (iškelti tą sėklą), Visa Išmanantis (apie jos vietą).

17. „Mano sūnau, Akim-as-salat (atlik As-Salat), įsakyk (žmonėms) Al-Maruf (islamiškąjį monoteizmą ir viską, kas gera) ir drausk (žmonėms) Al-Munkar (t. y. netikėjimą Allahu Vienumu, visų rūšių daugiadiavystę ir visa, kas yra bjauru ir bloga), ir kantriai kęsk tai, kas tave ištinka. Iš tiesų, tai vieni iš svarbiausių įsakymų (įsakytų Allahui be jokių išimčių).

18. „Ir nenusigręžk nuo žmonių išdidžiai, nei vaikščiok įžūliai per žemę. Iš tiesų, Allahas nemėgsta jokių išpuikusių pagyrūnų.

19. „Ir būk saikingas (arba nedemonstruok įžūlumo) savo vaikščiojime, ir pažemink savo balsą. Iš tiesų, šaižiasias iš visų balsų yra bliuanančių asilų.“

20. Argi jūs (žmonės) nematote, kad Allahas pavergė jums tai, kas yra danguose ir kas yra žemėje, ir išpildė ir išstobulino Savo Malones jums, (abi) akivaizdžias (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir leistinus šio pasaulio malonumus, įskaitant sveikatą, gerą išvaizdą ir t. t.) ir paslėptas [t. y. Tikėjimą Allahą (islamiškąjį monoteizmą)] žinias, išmintį, teisingą vedimą į gerų darbų darymą ir taip pat Amžinybės malonumus ir džiaugsmus Rojuje]? Vis tiek tarp žmonių yra tas, kuris ginčijasi apie Allahą, neturėdamas žinių ar teisingo vedimo ar Knygos, suteikiančios šviesą.

يٰۤاَيُّهَا اِنْ تَكُ مِنْ مِّثْقَالِ حَبَّةٍ مِّنْ
خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي
السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾

يٰۤاَيُّهُ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ
ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْر ﴿١٧﴾

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي
الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾

وَاَقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ
صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ
الْخَمِيْرِ ﴿١٩﴾

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ
عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ وَاٰتٰهُمُ ظٰلِمَةً وَّمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَلَا هُدًى وَلَا كِتٰبٍ مُّنبِئٍ ﴿٢٠﴾

21. Ir kai sakoma jiems: „Sekite tuo, ką Allahas nuleido.“ Jie sako: „Ne, mes seksime tuo, ką radome savo tėvus (sekančius).“ (Argi jie elgtųsi taip pat) net jei Šaitan (Šėtonas) kviestų juos į Ugnies kančią?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ
السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

22. Ir kas nuleidžia savo veidą (save) Allahui [1], būdamas Muhsin (gera darantis, t. y. darantis gerus darbus vien tik vardan Allahą, be jokio noro pasirodyti ar įgyti šlovės ar garbės, ir daro tai pagal Allahą Pasiuntinio Muchamedo ﷺ Sunną), tada jis pačiupo patikimiausią rankeną [La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas)]. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai sprendimui.¹

*وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ
مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
وَأِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

23. O kas netiki, lai jo netikėjimas neliūdina tavęs (Muchammedai ﷺ). Pas mus yra jų sugrįžimas ir Mes pranešime jiems, ką jie darė. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (žmonių) krūtinėse.

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنكَ كُفْرُهَا إِنَّا
مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

24. Mes leidžiame jiems pasimėgauti šiek tiek, tada pabaigoje Mes priversime juos (įžengti) į didžią kančią.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

25. O jei tu (Muchammedai ﷺ) klausi jų: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ jie užtikrintai sako: „Allahas.“ Sakyk: „Visa šlovė ir padėka Allahui.“ Tačiau dauguma iš jų nežino.

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

26. Allahui priklauso viskas danguose ir žemėje. Iš tiesų, Allahas, Jis yra Al-Ghani (Turtingas, Nepriklausantis nuo jokių poreikių), Vertas visos šlovės.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

¹ [1] „nuleidžia savo veidą (save) Allahui“, t. y. seka Allahą islamiškojo monoteizmo religija, garbina Allahą (Vienintelį) nuoširdžiu Tikėjimu (1) Jo Viešpatavimo Vienuome, (2) Jo garbinimo Vienuome ir (3) Jo Vardų ir Savybių Vienuome.

27. Ir jei visi medžiai žemėje būtų rašikliai, o jūra (būtų rašalas, kuriuo rašoma) su septyniomis jūromis už jos pridėtos prie jos (kiekio), vis tiek Allaho Žodis nebūtų išsekęs. Iš tiesų, Allahs yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

28. Jūsų visų sukūrimas ir jūsų visų prikėlimas yra tik kaip vieno žmogaus (sukūrimas ir prikėlimas). Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

29. Argi tu nematai (Muchammedai ﷺ), kad Allahas įlieja naktį į dieną (t. y. nakties valandų skaičiaus mažėjimas yra pridėdamas prie dienos valandų) ir įlieja dieną į naktį (t. y. dienos valandų skaičiaus mažėjimas yra pridėdamas prie nakties valandų), ir pavergė saulę ir mėnulį, kiekvieną judantį savo kursu nustatytą terminą, ir kad Allahas yra Visa Išmanantis apie tai, ką tu darai.

30. Tai todėl, kad Allahas, Jis yra Tiesa, ir kad tai, ko jie šaukiasi šalia Jo yra Al-Batil (melas, Šėtonas ir visos kitos netikros dievybės), ir kad Allahas, Jis yra Aukščiausiasis, Didingiausiasis.

31. Argi jūs nematote, kad laivai keliauja jūra Allaho Malone, kurią Jis rodo jums iš Savo Ženklių? Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriam, dėkingam (asmeniui).

32. Ir kai banga uždengia juos kaip šešėlis (t. y. kaip debesys arba jūros vandens kalnai), jie šaukiasi Allaho, darydami savo kreipimusis vien tik į Jį. Tačiau kai Jis atgabena juos saugiai į žemę, yra tarp jų tie, kurie sustoja tarp jų (Tikėjimo ir netikėjimo). Tačiau niekas neneigė Mūsų Ženklių, išskyrus kiekvieną išdavikišką nedėkingą.

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ
وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
مَا نَفِثَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

مَا خَلَقْكُمْ وَلَا بَعَثْكُمْ إِلَّا كُنُفٍ
وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ اللَّسَنَ
وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
يَنْعَمَتِ اللَّهُ لِرُبُكُم مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ خَوَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

33. Žmonės, bijokite savo Viešpaties (atlikdami savo pareigą Jam ir vengdami viso blogo) ir bijokite Dienos, kai joks tėvas neduos jokios naudos savo sūnui, nei sūnus duos kokią nors naudą savo tėvui. Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa – lai tada šis (žemiškasis) dabartinis gyvenimas neapgauna jūsų, nei didžiausias apgavimas (Šėtonas) neapgauna jūsų dėl Allaho.

34. Iš tiesų, Allahas, pas Jį (Vienintelį) yra žinios apie Valandą, Jis nuleidžia lietų ir žino tai, kas yra gimdose. Nė vienas žmogus nežino, ką jis įgis rytoj, ir nė vienas žmogus nežino, kokioje žemėje jis mirs. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis apie viską.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَحْسُوا
يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا
مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

Sukniūbimas السجدة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Apreiškimas Knygos (šio Korano), dėl kurios nėra jokios abejonės, yra iš Alamyn (Žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties!

3. Arba jie sako: „Ar jis (Muchammedas ﷺ) tai suklastojo?“ Ne, tai tiesa iš tavo Viešpaties, tam, kad perspėtų žmones, pas kuriuos nebuvo atėjęs joks perspėtojas anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ): tam, kad jie būtų teisingai vedami.

4. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę ir viską, kas yra tarp jų per šešias Dienas. Tada Jis pakilo (istava) į Sostą (būdų, pritinkančiu Jo Didybei). Jūs (žmonės) neturite nieko kito, šalia Jo, kaip Vali (globėjo ar padėjėjo) arba užtarėjo. Ar jūs tada neprisiminsite (arba negausite perspėjimo)?

5. Jis kontroliuoja ir reguliuoja (visus) reikalus iš dangų į žemę. Tada tai (reikalai) pakils pas Jį per vieną Dieną, kurios trukmė yra tūkstantis metų jūsų skaičiavimu (t. y. mūsų dabartinio pasaulio laiko).

6. Tai – Jis: Visa Žinantis apie nematomą ir matomą, Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

7. Kuris padarė viską, ką Jis sukūrė, geru ir Jis pradėjo žmogaus kūrimą iš molio.

الْم ﴿١﴾

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْخَقُّ مِنْ
رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
مَنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ
يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ
سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ذَٰلِكَ غَلَامُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ ﴿٦﴾الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ
خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾

8. Tada Jis padarė jo palikuonis iš niekingo vandens lašo (vyro ir moters lytinių išskyrų).

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ

مَّهِينٍ ﴿٨﴾

9. Tada Jis suformavo jį atitinkamomis proporcijomis, ir įkvėpė į jį sielą (sukurtą Allaho tam žmogui). Ir Jis suteikė jums girdėjimą (ausis), regėjimą (akis) ir širdis. Mažai jūs dėkojate!

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

10. Ir jie sako: „Kada mes būsime (mirę ir tapsime) pasimetę žemėje, ar iš tiesų būsime sukurti iš naujo?“ Ne, tačiau jie neigia Susitikimą su jūsų Viešpačiu.

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾

11. Sakyk: „Mirties angelas, kuris yra pakilęs virš jūsų, paims jūsų sielas. Tada jūs būsite atnešti pas savo Viešpatį.“

* قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرْتُمْ وَكُلُّ يَوْمٍ تَكُونُونَ فِي مَوْجِدٍ ﴿١١﴾

12. Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai) pakabins savo galvas prieš savo Viešpatį (sakydami): „Mūsų Viešpatie, dabar mes pamatėme ir išgirdome, taigi siųsk mus atgal (į pasaulį), kad mes darytume teisingus gerus darbus. Iš tiesų, dabar mes užtikrintai tikime.“

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُنْجَرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Ir jei Mes būtume norėję, tikrai Mes būtume suteikę kiekvienam asmeniui jo vedimą, tačiau Mano Žodis įvyko (dėl bloga darančiųjų), kad Aš užpildysiu Pragarą kartu, džinais ir žmonėmis.

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

14. Tad ragaukite jūs (Ugnies kančios) dėl šios savo Susitikimo Dienos užmiršimo. Tikrai, Mes taip pat jus pamiršime: taigi ragaukite nuolatinės kančios dėl to, ką jūs darydavote.

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

15. Tik tie tiki Mūsų Ajat (irodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), kurie, kai jiems primenama, griūva kniūbsčiomis ir garbina savo Viešpaties Šlovę, ir jie nėra išdidūs.

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Jų šonai apleidžia jų lovas, šaukdamiesi savo Viešpaties iš išgąsčio ir vilties, ir jie leidžia (labdarai vardan Allaho) iš to, ką Mes suteikėme jiems.

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُسْفُونَ ﴿١٦﴾

17. Joks asmuo nežino, kas yra paslėpta jiems iš džiaugsmo kaip atlygis už tai, ką jie darydavo.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ
أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. Ar tada tas, kuris yra tikintysis kaip tas, kuris yra Fasik (netikintysis ir nepaklusnus Allahui)? Nevienodi jie yra.

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا
يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

19. O tie, kurie tiki (Allahui Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems yra Sodai (Rojus), kaip pramoga už tai, ką jie darydavo.

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. O tie, kurie yra Fasikūn (netikintieji ir nepaklusnūs Allahui), jų buveinė bus Ugnis, kaskart kai jie panorės išstrūkti iš jos, jie bus į ją gražinti, ir bus sakoma jiems: „Ragaukite jūs Ugnies kančios, kurią jūs neigdavote.“

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا
أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا
وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

21. Ir iš tiesų, Mes priversime juos paragauti artimos kančios (t. y. kančios šio pasaulio gyvenime, t. y. katastrofų, nelaimių ir t. t.) prieš didžiąją kančią (Amžinybėje) tam, kad jie galėtų (atgailauti ir) sugrįžtų (t. y. priimtų islamą).

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَلْوَنِ ذُوْنَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir kas elgiasi blogiau nei tas, kuriam primenami jo Viešpaties Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.), tada jis nusigręžia nuo to? Iš tiesų, Mes pareikalausime pelnytų bausmės iš Al-Mudžrimūn (nusikaltėlių, netikinčiųjų, daugiadievių, nuodėmiautojų).

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą [Tauratą (Torą)]. Taigi neabejok dėl susitikimo su juo [t. y. kai tu sutiksi Mūsą (Možę) per Al-Isrą ir Al-Miradž naktį virš dangų]. Ir Mes padarėme tai [Tauratą (Torą)] teisngu vedimu Israelio (Izraelio) Vaikams.

24. Ir Mes padarėme iš jų tarpo (Israelio (Izraelio) Vaikų) lyderius, suteikdami teisingą vedimą pagal Mūsų Įsakymą, kai jie buvo kantrūs ir užtikrintai tikėdavo Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.)

25. Iš tiesų, jūsų Viešpats teis tarp jų Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jie ginčydavosi.

26. Argi tai ne teisingas vedimas jiems: kiek kartų Mes sunaikinome anksčiau jų, kurių būstuose jie vaikštinėja? Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai. Ar jie tada neklausys?

27. Argi jie nematė, kaip Mes išpylėme vandenį į sausą žemę, neturinčią jokios augmenijos, ir su tuo išvedėme javus, suteikiančius maistą jų galvijams ir jiems patiems? Ar tada jie nematys?

28. Jie sako: „Kada šis Al-Fath (Sprendimas) bus (tarp mūsų ir jūsų, t. y. Prikėlimo Dieną), jei tu sakai tiesą?“

29. Sakyk: „Al-Fath (Sprendimo) Dieną jokios naudos nebus tiems, kurie netiki, jei jie (tada) patiki! Nei jiems bus suteiktas atokvėpis.“

30. Taigi nusigręžk nuo jų (Muchammedai ﷺ) ir lauk: iš tiesų, jie (taip pat) laukia.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٣٠﴾

Sajungininkai الأحزاب

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Pranaše (Muchammedai ﷺ), atlik savo pareigas Allahui ir nepaklusk netikintiesiems ir veidmainiams (t. y. nesek jų patarimų). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

2. Ir sek tuo, kas apreikšta tau tavo Viešpaties. Iš tiesų, Allahas yra Gerai Suvokiantis tai, ką jūs darote.

3. Ir pasitikėk Allahu ir Pakankamas yra Allahas kaip Vakil (Globėjas arba Reikalų Tvarkytojas).

4. Allahas nesukūrė nė vienam žmogui dviejų širdžių jo kūne. Nei Jis padarė jūsų žmonas, kurias jūs skelbiate esančias kaip jūsų motinos nugaras, jūsų tikromis motinomis [Az-Zihar yra vyro sakymas savo žmonai: „Esi man kaip mano motinos nugara“, t. y. nėra leistina man prie tavęs prisitarti, nei Jis padarė jūsų įsūnius jūsų tikrais sūnumis. Tai tik jūsų žodžiai iš jūsų burnų. Tačiau Allahas sako tiesą, ir Jis veda į (Teisingą) Kelią.

5. Kvieskite juos (įsūnius) jų tėvų (vardais): tai yra teisingiau pagal Allahą. Tačiau jei jūs nežinote jų tėvų (vardų, kvieskite juos) jūsų tikėjimo broliais ir Mavalikum (jūsų išlaisvintais vergais). Ir nėra nuodėmės jums dėl to, kame jūs klydote, išskyrus dėl to, ką jūsų širdys tyčia ketino. Ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

6. Pranašas yra arčiau tikinčiųjų nei jie patys sau, o jo žmonos yra jų (tikinčiųjų) motinos (dėl pagarbos ir santuokos). Ir tarpusavio

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ
الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ١

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٢

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ٣

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي
خَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ النِّسَىٰ
تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ
قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ
وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ٤

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فِإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ٥

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ

kraujo ryšiai turi artimesnį asmeninį ryšį pagal Allaho Nulēmimą (dėl paveldėjimo) nei tikinčiųjų ir Al-Muhadžirūn (persikėlėlių iš Mekkos) (brolystė), išskyrus tai, kad jūs esate malonūs tiems broliams (kai Pranašas ﷺ sujungė juos brolystės ryšiais). Tai buvo užrašyta (Allaho Knygos Dieviškuose) Nulēmimuose – (Al-Lauh Al-Mahfuz).“

7. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme iš Pranašų jų susitarimą, ir iš tavęs (Muchammedai ﷺ) ir iš Nūho (Nojaus), Ibrahimio (Abraomo), Mūsos (Mozės) ir Isos (Jėzaus) Marjamos (Marijos) sūnaus. Mes priėmėme iš jų stiprų susitarimą. [1]¹

8. Kad Jis galėtų paklausti sakančiųjų tiesą (Allaho Pasiuntinių ir Savo Pranašų) apie jų tiesą (t. y. Allaho Žinios perdavimą, kam jie buvo įpareigoti). Ir Jis paruošė netikintiesiems skausmingą kančią (Pragaro Ugnį).

9. O jūs, kurie tikite, atminkite Allaho Malonę jums, kai prieš jus atėjo kariuomenės, ir Mes nusiuntėme prieš juos vėją ir pajėgas, kurių jūs nematėte [t. y. angelų kariuomenes per Al-Ahzab (Sajungininkų) mūšį]. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

10. Kai jie atėjo pas jus iš virš jūsų ir iš po jūsų, ir kai akys įniršo, o širdys pasiekė gerkles, o jūs puoselėjote abejones dėl Allaho.

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

إِذْ جَاءَوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهُ الظُّنُونَ ﴿١٠﴾

¹ [1] Yra daugybė Allaho Pranašų ir Pasiuntinių. Apie dvidešimt penkis iš jų paminėta Korane. Iš šių dvidešimt penkių, tik penki yra stiprios valios: būtent (Muchammedas ﷺ, Nūhas (Nojus), Ibrahimas (Abraomas), Mūsa (Mozė) ir Isa (Jėzus), Marjam (Marijos) sūnus (taika jiems visiems)).

11. Ten, tikintieji buvo išbandyti ir sudrebinti galingu drebėjimu.

12. Ir kai veidmainiai ir tie, kurių širdyse yra (abejonių) liga, sakė: „Allahas ir Jo Pasiuntinys (ﷺ) nežadėjo mums nieko kito, tik apgaule.“

13. Ir kai dalis jų sakė: „Jasrib (Medinos) žmonės, nėra jums (galimo) pasipriešinimo (priešų atakail) Taigi, grįžkite atgal!“ O dalis jų prašo Pranašo (ﷺ) leidimo sakydami: „Iš tiesų, mūsų namai atviri (priešams).“ O jie nėra atviri. Jie tik norėjo pabėgti.

14. Ir jei priešas būtų įjėgęs iš visų (miesto) pusių ir jie būtų skatinami Al-Fitna (t. y. persimesti nuo islamo į daugiadienvystę), jie tikrai būtų taip padarę ir būtų dėl to dvejoję tik truputį.

15. Ir iš tiesų jie jau sudarė sutartį su Allahu neatgręžti savo nugarų, ir už susitarimą su Allahu turi būti atsakyta.

16. Sakyk (Muchammedai ﷺ) tiems veidmainiams, kurie prašo tavo leidimo pabėgti nuo tavęs): „Pabėgimas neduos jums naudos, jei jūs bėgate nuo mirties arba žuvimo, o tada jūs nesimėgausite daugiau nei truputį.“

17. Sakyk: „Kas yra tas, kuris gali apsaugoti jus nuo Allaho, jei Jis nori pakenkti jums arba nori jūsų pasigailėti?“ Ir neras jie be Allaho sau jokio kito Vali (saugotojo, rėmėjo) ar jokio kito padėjėjo.

هَٰذَا لِكِ الْإِثْمِ الْمُبِينِ وَزُلْزِلُوا زَلِيلًا
شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا
عُرُورًا ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا
مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ
وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ
سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّوْا بِهَا إِلَّا
يَسِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا
يُولُونَ الْآذِينَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ
مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

قُلْ لَّن يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِّنَ
الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿١٦﴾

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ
إِن أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً
وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿١٧﴾

18. Allahas jau žino tuos iš jų, kurie sulaiko (virus) nuo kovos Vardan Allahu, ir tuos, kurie sako savo broliams: „Ateikite čia prie mūsų.“ kai jie (patys) neina į mūšį, tik truputį.

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ
وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا
يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ١٨

19. Būdami šykštūs tau (dėl pagalbos Vardan Allahu). Tada, kai apims baimė, tu matysi juos žiūrinčius į tave, jų akys sukinėsis kaip vieno (iš jų), virš kurio sklando mirtis. Tačiau kai baimė nuslinks, jie smogs tau aštriais liežuviais, šykštūs (leisti ką nors dėl) gero (ir tik gobšus karo grobio ir turto). Tokie nepatikėjo. Taigi Allahas padarė jų veiksmus bevaisius ir tai visada lengva Allahui.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ حِدَادٍ
أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَحْضَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ١٩

20. Jie mano, kad Al-Ahzab (Sajungininkai) dar nepasitraukė. O jei Al-Ahzab (Sajungininkai) (vėl) ateitų, jie norėtų, kad jie būtų dykumose (klajojantys) tarp beduinų, ieškantys naujienų apie tave (iš tolimų kraštų). O jei jie būtų tarp jų, jie nekovotų, tik truputį.

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ
الْأَحْزَابَ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي
الْأَعْرَابِ يَسْتَأْذِنُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ٢٠

21. Iš tiesų Allahu Pasiuntinyje (Muchammede ﷺ) jūs turite gerą pavyzdį, sekintą tam, kuris tikisi (Susitikimo su) Allahu ir Paskutiniosios Dienos, ir prisimena Allahą gausiai.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ٢١

22. O kai tikintieji pamatė Al-Ahzab (Sajungininkus), sakė: „Tai yra tai, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) mums pažadėjo. Ir Allahas bei Jo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) sakė tiesą. Ir tai tik pridėjo prie jų Tikėjimo ir jų paklusnumo (Allahui).

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ٢٢

23. Tarp tikinčiųjų yra žmonių, kurie buvo ištikimi savo sutarčiai su Allahu. Iš jų kai kurie išpildė savo pareigas (t. y. buvo nukankinti), o kai kurie iš jų vis dar laukia, tačiau jie niekada nė kiek nepasikeitė [t. y.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا
اللَّهِ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ٢٣

jie niekada nepasirodė esą išdavikai savo susitarimo, kurie jie sudarė su Allahu].

24. Taip Allahas atlygina tiesos žmonėms už jų tiesą (t. y. už jų kantrybę atliekant tai, dėl ko jie susitarė su Allahu) ir nubaudžia veidmainius, jei Jis nori, arba priima jų atgailą, atsigręždamas į juos (su Gailestingumu). Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

25. Ir Allahas atstūmė tuos, kurie netikėjo savo įniršyje: jie negavo jokios naudos (karo grobio). Allahas patenkino tikinčiuosius kovoje (siųsdamas prieš netikinčiuosius smarkų vėją ir angelų kariuomenes). Ir Allahas yra Visa Stipriausias, Visa Galingiausias.

26. O tie iš Rašto žmonių, kurie palaikė juos (netikinčiuosius), Allahas nuvertė juos nuo jų tvirtovių ir įmetė siaubą į jų širdis, taigi grupę (jų) jūs nužudėte, o grupę (jų) paėmėte į nelaisvę.

27. Ir Jis privertė jus paveldėti jų žemes, ir jų namus, ir jų turtus, ir žemę, kurios jūs nemindėte (anksčiau). Ir Allahas Gali padaryti viską.

28. Pranaše (Muchammedai ﷺ), sakyk savo žmonoms: „Jei trokštate šio pasaulio gyvenimo ir jo blizgesio, tada ateikite! Aš suteiksiu jums ir išlaisvinsiu jus geru būdu (skrybomis).

29. Tačiau jei jūs trokštate Allah'o ir Jo Pasiuntinio, ir Amžinybės namų, tada tikrai, Allahas paruosė Al-Muhsinat (gera darančiosioms) iš jūsų tarpo milžinišką atlygį.“

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَيْطِهِمْ لَمْ
يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَلَهُهُم مِّنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِهِمْ وَقَدْ فِ
قُلُوبِهِم الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ
وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
وَأَرْضًا لَّمْ تَطْطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ
تُحِبُّنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبَّتَنَّهُ فَتَعَالَيْنَ
أُمْتَعِنُنَّ وَلَسِرَ حُنَّ سَرَّاحًا
جَمِيلًا ﴿٢٨﴾

وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ
مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

30. Pranašo žmonos, jei kuri iš jūsų atvirai atliktų neteisėtus lytinius santykius, kančia jai bus padvigubinta, ir tai labai lengva Allahui.

31. Ir kas iš jūsų bus paklusni Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ) ir darys teisingus gerus darbus, Mes suteiksime jai jos atlygį dvigubai, ir Mes paruošėme jai Rizk karim (taurų aprūpinimą – Rojų).

32. Pranašo žmonos, jūs nesate kaip jokios kitos moterys. Jei atliekate savo pareigą (Allahui), tada nebūkite malonios žodžiuose, kad tas, kurio širdyje yra liga (veidmainystė, arba blogas svetimavimo troškimas) nebūtų patrauktas geismo, tačiau kalbėkite garbingu būdu.

33. Ir likite savo namuose, ir nesirodykite kaip tais neišmanymo laikais, ir atlikite As-Salat (Ikamat as-Salat), ir duokite Zakat ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Allahas nori tik panaikinti Ar-Ridžs (blogus darbus ir nuodėmes) nuo jūsų, (Pranašo ﷺ) šeimos nariai, ir ištyrinti jus visišku ištyrinimu.

34. Ir atminkite (Pranašo šeimos nariai, savo Viešpaties Malones) tai, kas recituojama jūsų namuose iš Allaho eilučių ir Al-Hikma (t. y. Pranašo sunnos – teisinių tradicijų, taigi dėkokite Allahui ir garbinkite Jo Šloves už šį Koraną ir sunną). Iš tiesų, Allahas yra Paslaugiausias, Gerai informuotas apie visus dalykus.

35. Iš tiesų, musulmonai (tie, kurie paklūsta Allahui islame) vyrai ir moterys, tikintieji ir tikinčiosios (kurie tiki islamiškąjį monoteizmą), vyrai ir moterys, kurie yra paklusnūs (Allahui), vyrai ir moterys, kurie yra teisingi (savo kalboje ir darbuose), kantrieji ir kantriosios (atlikdami visas pareigas, kurias Allahas įsakė ir susilaikydami nuo visko, ką Allahas

يَنْسَاءَ الَّتِي مَن يَأْتِ مِنْكَ
يَفْجَسَةً مُبَيَّنَةً يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ
ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

*وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

يَنْسَاءَ الَّتِي لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ
إِنْ أَتَقَيْنَنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ
الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُنْتَلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ

uždraudė), kuklieji ir kukliosios (prieš savo Viešpatį – Allahą), duodantieji ir duodančiosios Sadaka (t. y. Zakat ir labdarą), besilaikantieji ir besilaikančiosios Saum (pasninko) (privalomo pasninko Radamano mėnesį ir savanoriško navafil pasninko), saugantieji ir saugančiosios savo skaistumą (nuo neleistinių seksualinių veiksmų) ir dažnai prisimenantieji ir prisimenančiosios Allahą savo širdimis ir liežuviais [2], Allahas paruošė jiems atleidimą ir didžiulį atlygį (t. y. Rojų).¹

36. Tai ne tikintiesiems, vyrui ar moteriai, kai Allahas ir Jo Pasiuntinys nusprendė, turėti kokį nors pasirinkimą savo sprendime. Ir kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, jis tikrai nuklydo į aiškią klaidą.

37. Ir (atminkite), kai jūs sakėte jam, kuriam Allahas suteikė Malonę (atvesdamas jį į islamą), o tu (Muchammedai ﷺ) padarei paslaugą (išlaisvindamas jį): „Pasilaikyk savo žmoną sau, ir bijokis Allaho.“ Tačiau tu slėpei savyje (t. y. tai, ką Allahas jau padarė tau žinoma, jog Jis suteiks ją tau santuokai) tai, ką Allahas atskleis, tu bijojai žmonių (t. y. jų kalbų, jog Muchammedas ﷺ vedė savo išlaisvinto vergo išskirtą žmoną), tuo tarpu Allahas turėjo geresnę teisę, jog tu Jo bijotum. Taigi, kai Zaid užbaigė savo troškimą jos (t. y. išsiskyrė su ja), Mes suteikėme ją tau santuokai tam, kad (ateityje) nebūtų sunkumų tikintiesiems dėl (santuokos su) jų išūnių žmonių, kai pastarieji nebenori jų pasilikti (t. y. su jomis išsiskyrė). Ir Allaho įsakymas turi būti išpildytas.

وَالصَّالِحِينَ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظِينَ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى
اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٧﴾

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ
وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
مُبْدِيهِ وَتَحْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا
زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا
قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ
مَفْعُولًا ﴿٣٨﴾

¹ [2] „prisimena Allahą“ (sédint, stovint, gulint 300 papildomų kartų daugiau nei Allaho prisiminimas penkiose privalomose bendruomeninėse maldose) arba meldimasis papildomos navafil naktinės maldos paskutinę nakties dalį).

38. Nėra kaltės Pranašui (ﷺ) tame, ką Allahas jam leido. Tai buvo Allaho Kelias su tais, kurie mirė (iš Pranašų) iš senatvės. Ir Allaho Įsakymas yra nulemtas nurodymas.

39. Tie, kurie perduoda Allaho Žinią ir bijo Jo, ir nebijo nieko kito, tik Allahą. Ir Pakankamas yra Allahas Skaičiuotojas.

40. Muchammedas (ﷺ) nėra nė vieno iš jūsų vyrų tėvas, tačiau jis yra Allahą Pasiuntinys ir paskutinis iš Pranašų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

41. O jūs, kurie tikite, atminkite Allahą dažnu prisiminimu.

42. Ir garbinkite Jo šloves rytą ir popietę [ankstyvą rytą (fadžr) ir asr maldomis].

43. Jis yra Tas, Kuris siunčia Salat (Savo palaimas) jums, ir Jo angelai taip pat (prašo Allahą palaiminti ir atleisti jums) tam, kad Jis išvestų jus iš tamsybės (netikėjimo ir daugiadiavystės) į šviesą (Tikėjimo ir islamiškojo monoteizmo). Ir Jis Gailestingiausias tikintiesiems.

44. Jų pasisveikinimas Tą Dieną, kai jie sutiks Jį, bus: „Salam: Taika (t.y. angelai sakys jiems „Salamun Alaikum)!“ Ir Jis paruošė jiems dosnų atlygį (t. y. Rojų).

45. Pranaše (Muchammedai (ﷺ)), iš tiesų, Mes siuntėme tave liudininku ir gerų žinių nešėju, ir perspėtoju,

46. ir kviečiančiuoju pas Allahą [į islamiškąjį monoteizmą, t. y. negarbinti nieko kito tik Allahą (Vienintelį)] Jo Leidimu, ir šviesuliu, skleidžiančiu šviesą (per savo nurodymus iš

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

تَحِيَّاتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذِينِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾

Korano ir sunnos – teisinių Pranašo ﷺ tradicijų).

47. Ir paskelbk tikintiesiems (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) gerą žinią, kad jie gaus iš Allaho Didžiulį Dosnumą.

وَيَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾

48. Ir nepaklusk netikintiesiems ir veidmainiams, ir nežalok jų (atsilyginant už tai, kad jie žaloja tave iki tol, kol tau bus įsakyta). Ir pasitikėk Allahu, ir Pakankamas yra Allahas kaip Vakili (Patikėtojas arba reikalų Tvarkytojas).

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَذَعِ
أَدْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

49. O jūs tikintieji, kai vedate tikinčias moteris, o tada išsiskiriate dar neturėję lytinių santykių su jomis, neturite skaičiuoti jokio ida [su skyrybomis susijusio laiko tarpo, žr. eilutę 65:4] dėl jų. Taigi atiduokite joms dovaną ir paleiskite jas (t. y. išsiskirkite) geru būdu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ
تَعْتَدُونَهَا فَمِئْتُهُنَّ وَسِرَّخُوهُنَّ سَرَاحًا
جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

50. Pranaše (Muchammedai ﷺ), iš tiesų, Mes padarėme tau leistas tavo žmonas, kurioms tu sumokėjai jų mahr (nuotakos pinigų, kuriuos santuokos metu vyras duoda savo žmonai) ir tas (verges), kurias tavo dešinė ranka valdo – kurias Allahas suteikė tau, ir tavo Am (dėdžių iš tėvo pusės) dukras ir tavo Amat (tėtų iš tėvo pusės) dukras, ir tavo Khal (dėdžių iš motinos pusės) dukras, ir tavo Khalat (tėtų iš motinos pusės) dukras, kurios persikėlė (iš Mekkos) su tavimi, ir tikinčią moterį, jei ji pasisiūlo Pranašui, ir Pranašas nori ją vesti – pirmenybė tik tau, o ne (kitiems likusiems) tikintiesiems. Iš tiesų Mes žinome, ką Mes įsakėme jiems dėl jų žmonių ir tų (vergių), kurias jų dešinės rankos valdo, tam, kad nebūtų tau jokių sunkumų. Ir Allahs yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكِ
وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ
وَأَمْرًا مُؤْمَنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً
لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

51. Tu (Muchammedai ﷺ) gali atidėti (eilę) tą, kurią tu nori iš jų (savo žmonių), ir gali gauti, kurią nori. Ir bet kurios, kurios tu trokšti

*تُرْجَى مِنْ نَفْسَاءِ مِنْهُنَّ وَتَوَفَّى إِلَيْكَ
مَنْ نَفْسَاءٌ وَمَنْ أُنْبَغِيَّتِ مِمَّنْ عَزَلْتَ

iš tų, kurias atidėjai (jos eilę laikinai), nėra nuodėmės tau (gauti ją vėl). Geriau, kad jos būtų nuramintos ir neliūdėtų, ir lai visos būna patenkintos tuo, ką joms duodi. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Pakančiausias.

52. Neleistinos tau (vesti kitų) moterys po šito, nei pakeisti jas kitomis žmonomis, net jei jų grožis patraukia tave, išskyrus tas (verges), kurias tavo dešinė ranka valdo. Ir Allahas yra Stebėtojas visko.

53. O jūs tikintieji, neįženkite į Pranašo namus, nebent jums suteiktas leidimas maistui, (ir tada) ne (taip anksti) kad laukti kol jis bus paruoštas. Tačiau kai esate pakviesti, įženkite, ir kai pavalgėte, išsiskirstykite be sėdėjimo pašnekesiams. Iš tiesų, toks (elgesys) erzina Pranašą ir jis drovus (prašyti) jūsų (išeiti). Tačiau Allahas nėra drovus (pasakyti jums) tiesą. Ir kai jūs prašote (jo žmonų) ko nors, ko jūs norite, prašykite jų iš už uždangos. Tai tyriau jūsų širdims ir jų širdims. Ir tai ne (teisinga) jums erzinti Allaho Pasiuntinį, nei kada nors jums vesti jo žmonas po jo (mirties). Iš tiesų, pas Allahą tai bus baisus nusikaltimas.

54. Ar jūs atskleisite ką nors, ar nuslėpsite tai, iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

55. Ne nuodėmė joms (Pranašo žmonoms, jei jos pasirodo neužsidengusios) prieš savo tėvus, arba savo sūnus, arba savo brolius, arba savo brolių sūnus, arba savo seserų sūnus, arba savo pačių (tikinčias) moteris, arba savo verges. Ir (moterys) baiminkitės

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدَّى أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
ءَاتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ
تَبَدَّلَ بِهِنَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ
النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ
غَيْرِ نَظَرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا
مُسْتَسْئِلِينَ لِجَدِيتِ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ
يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيَ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيَ مِنْ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ
مَتَعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
ذَلِكَ أَظْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا
كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ
تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ
ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي ءَابَائِهِنَّ وَلَا
أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا

(vykdyskite savo pareigą) Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa ko Liudytojas apie viską.

يَسَائِيَهُنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَأَتَّقِينَ
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

56. Allahas siunčia Savo Salat (Malones, Pagarbą, Palaiminimus, Galestingumą) Pranašui (Muchammedui ﷺ) ir taip pat Jo angelai (prašo Allaho palaiminti jį ir atleisti jam). O jūs tikintieji, siųskite savo Salat (prašykite Allaho palaiminti) jam (Muchammedui ﷺ) ir (jūs turėtumėte) sveikinti (pagerbti) jį islamišku pasveikinimu (pagarbinimu, t. y. as-salamu alaikum).

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

57. Iš tiesų, tuos, kurie erzina Allahą ir Jo Pasiuntinį (ﷺ) [3], Allahas prakeikė juos šiame pasaulyje ir Amžinybėje, ir paruošė jiems žeminančią kančią.¹

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ
اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٥٧﴾

58. O tie, kurie nepelnytai erzina tikinčiuosius ir tikinčiąsias, jie užsitraukia (ant savęs) šmeižto nusikaltimą ir aiškią nuodėmę.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَأْتَمَّا مُبِينًا ﴿٥٨﴾

59. Pranaše, pasakyk savo žmonoms ir savo dukroms, ir tikinčiųjų moterims užsitraukti savo apsiaustus (skraistes) ant viso savo kūno (t. y. visiškai save uždengti, išskyrus akis arba vieną akį kelio matymui). Tai bus geriau, kad jos bus žinomos (kaip laisvos gerbiamos moterys), kad nebūtų erzinaamos. Ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausias.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

60. O jei veidmainiai, ir tie, kurių širdyse liga (blogas troškimas neleistinių lytinių santykių), ir tie, kurie skleidžia melagingas žinias tarp žmonių Medinoje nesiliaus, Mes tikrai

*لَّيْنٌ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ

¹ [3] užgauliojant ir meluojant apie Allahą ir Jo Pasiuntinį ﷺ, darydami paveikslius – imituodami Allaho kūrinius, arba nepakludami Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ.

leisime tau įveikti juos. Tada jie nebegalės likti joje tavo kaimynais, tik trumpam laikui.

61. Prakeiktieji, jie bus pričiupti visur, kur bus surasti, ir nužudyti (siaubingu) skerdimu.

62. Tai buvo Allaho Būdas su tais, kurie mirė senovėje: ir nerasi jokių pakitimų Allaho Būde.

63. Žmonės klausia tavęs apie Valandą, sakyk: „Žinios apie tai yra tik pas Allahą. Ką jūs žinote? Gali būti, kad Valanda arti!“

64. Iš tiesų, Allahas prakeikė netikinčiuosius ir paruošė jiems liepsnojančią Ugnį (Pragarą).

65. Kurioje jie gyvens amžinai, ir nerasi jie nei Vali (užtarėjo), nei padėjėjo.

66. Tą Dieną, kai jų veidai bus apversti Ugnyje, jie sakys: „O kad mes būtume paklusę Allahui ir paklusę Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ).“

67. Ir jie sakys: „Mūsų Viešpatie, iš tiesų, mes paklusome savo vyresniesiems ir mūsų didiesiems, ir jie paklaidino mus nuo (Teisingo) Kelio.“

68. „Mūsų Viešpatie, suteik jiems dvigubą kančią ir prakeik juos galingu prakeiksmu.“

69. O jūs tikintieji, nebūkite kaip tie, kurie erzino Mūsą (Možę), tačiau Allahas išsteisino jį nuo to, kuo jie įtarinėjo, ir jis buvo garbingas prieš Allahą.

لَتُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا
تَقْتِيلًا ﴿٦٢﴾

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٣﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٤﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفَرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيرًا ﴿٦٥﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٦٦﴾

يَوْمَ ثَقَلَتْ أُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٧﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٨﴾

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا
قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيبًا ﴿٧٠﴾

70. O jūs tikintieji, vykdykite savo pareigą Allahui ir baiminkitės Jo, ir kalbėkite (visada) tiesą.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

71. Jis nukreips jus daryti teisingus gerus darbus ir atleis jums jūsų nuodėmes. Ir kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), tas tikrai pasiekė didžiulį pasiekimą (t. y. jis bus išgelbėtas nuo Pragaro Ugnies ir priimtas į Rojų).

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

72. Iš tiesų, Mes pasiūlėme Al-Amana (patikėjimą arba moralinę atsakomybę arba sąžiningumą ir visas pareigas, kurias Allahas įsakė) dangums ir žemei, ir kalnams, tačiau jie atsisakė nešti tai ir to bijojo (t. y. bijojo Allaho Kančios). Tačiau žmogus pakėlė tai. Iš tiesų, jis buvo neteisingas (sau) ir neišmanantis (apie to pasekmes). [4]¹

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ۚ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

73. Tam, kad Allahas nubaus veidmainius, vyrus ir moteris, ir vyrus bei moteris, kurie yra Al-Mušrikūn (daugiadieviai, stabmeldžiai, pagonyš, netikintieji Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ). Ir Allahas atleis (priims atgailą) tikriems tikintiesiems.

لَيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

¹ [4] Žr. eilutės 3:164 išnašą.

Saba سيا

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Visa šlovė ir padėkos Allahui, Kuriam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Jo yra visos šlovės ir padėkos Amžinybėje, ir Jis yra Visa Išmintingas, Visa Išmanantis.

2. Jis Žino tai, kas įeina į žemę, ir tai, kas išeina iš jos, ir tai, kas nusileidžia iš dangaus, ir tai, kas pakyla į jį. Ir Jis yra Gailestingiausias, Visa Atleidžiantis.

3. Tie, kurie netiki, sako: „Valanda neateis.“ Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiu, Visa Žinančiuoju apie Nematomą, tai ateis pas jus. Niekas net atomo svorio (ar mažos skruzdės) arba lengvesnis nei tai, arba didesnis, neišvengia Jo Žinojimo danguose ar žemėje, tačiau tai yra Aiškioje Knygoje. (Al-Lauh Al-Mahfuz).

4. Kad Jis gali atlyginti tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus. Jiems yra atleidimas ir rizik karim (dosnus aprūpinimas, t. y. Rojus).

5. Tačiau tie, kurie kovoja prieš Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, t. t.), kad paverstų juos niekais – tie, jiems bus žiauri skausminga kančia.

6. Ir tie, kuriems buvo suteiktos žinios, mato, kad tai, kas yra apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) nuo tavo Viešpaties, yra tiesa, ir tai veda į Išaukštintojo Galybėje, visų šlovių Savininko Kelią.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ
لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغُرُ
مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٣﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِرِينَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَرٍ أَلِيمٍ ﴿٥﴾

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى
صِرَاطٍ الْعَرَبِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾

7. Tie, kurie netiki, sako: „Ar nukreipti tave pas žmogų (Muchammedą ﷺ), kuris pasakys tau, (kad) kai visiškai subyrėsi į dulkes pilnai išsisklaidęs, tada būsi (vėl) sukurtas iš naujo?“

8. Ar jis (Muchammedas ﷺ) sukūrė melą prieš Allahą, ar jis pakvaišęs? Ne, tačiau tie, kurie netiki Amžinybę yra (patys) kančioje, ir tolimame paklydime.

9. Argi jie nemato, kas yra priešais juos ir kas yra už jų, danguje ir žemėje? Jei Mes panorėsime, Mes paskandinsime žemę su jais, arba priversime dangaus gabalą užkristi ant jų. Iš tiesų, tame yra ženklas kiekvienam vergui, kuris atsigręžia į Allahą atgailoje (t. y. tas, kuris tiki Allaho Vienumą ir atlieka Jo paklusnumo veiksmus ir visada maldauja Jo Atleidimo).

10. Ir iš tiesų, Mes suteikėme malonę Davūdai (Dovydui) nuo Mūsų (sakydami): „Ei jūs kalnai, garbinkite (Allahą) su juo! Ir jūs paukščiai (taip pat)!“ Ir Mes padarėme geležį minkštą jam.“

11. Sakydami: „Pasigamink tobulus šarvinius marškinius, ir suderink gerai grandinių šarvų žiedus, ir dirbkite jūs (vyrai) teisingai. Iš tiesų, Aš esu Visa Matantis, ką jūs darote.“

12. Ir Suleimanui (Saliamonui) (Mes palenkėme) vėją, jo rytas (šuoelis nuo saulės patekėjimo iki vidurdienio) buvo mėnesio (kelionė), o jo popietės (šuoelis nuo saulės vidurdienio leidimosi iki saulėlydžio) buvo mėnesio (kelionė, t. y. per vieną dieną jis galėjo nukeliauti dviejų mėnesių kelionės atstumą). Ir Mes privertėme (išsilydžiusio) žalvario versmę tekėti jam, ir tai buvo džinai, kurie dirbo priešais jį, jo Viešpaties Leidimu. Ir kas iš jų nusigręžtų nuo Mūsų įsakymų, Mes priversime jį paragauti liepsnojančios Ugnies kančios.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى
رَجُلٍ يُبَيِّنُكُمْ إِذَا مَرَّكُمْ كُلُّ مَرَّقٍ
إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ
وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ
تَخَفٌ يَوْمَ الْأَرْضِ أَوْ نُشِيطٌ عَلَيْهِمْ
كَسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾

*وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ
أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَآلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾

أَنْ أَعْمَلَ سَدِيقَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ
وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُوهاَ شَهْرٌ
وَرَواحُهاَ شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ
وَمِنَ الْجَبِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ وَمَنْ يَرْغُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

13. Jie dirbo jam taip, kaip jis troško, (darydami) aukštus kambarius, paveikslus, dubenis plačius kaip rezervuarai, ir (virimo) katilus pritaistytus (jų vietose). „Dirbkite, jūs, Davūdo (Dovydo) šeima, dėkodami!“ Tačiau keli iš Mano vergų yra dėkingi.

14. Tada, kai Mes nulėmėme mirtį jam [Sulaimanui (Saliamonui)], niekas nepranešė jiems (džinams) apie jo mirtį, išskyrus mažą žemės kirminą, kuris (lėtai) griaužė savo lazda. Taigi kai jis nukrito, džinai aiškiai pamatė, kad jei jie būtų žinoję Nematomą, nebūtų jie pasilikę žeminančioje kančioje.

15. Iš tiesų, tai buvo (skirta) Saba ženklas jų buveinėje – du sodai dešinėje rankoje ir kairėje. (Ir jiems buvo pasakyta:) „Valgykite iš savo Viešpaties aprūpinimo, ir būkite Jam dėkingi.“ Sąžininga žemė ir Atleidžiantis Viešpats.

16. Tačiau jie nusigręžė (nuo paklusimo Allahui), taigi Mes nusiuntėme prieš juos Sail Al-Arim (potvynį, sukeltą nuo užtvankos), ir Mes pavertėme jų du sodus į sodus, duodančius karčius blogus vaisius, ir tamariksus, ir keletą lotoso medžių.

17. Taip Mes atlyginome jiems, nes jie buvo nedėkingi netikintieji. Ir niekada Mes neatlyginame taip, išskyrus tiems, kurie yra nedėkingi (netikintieji).

18. Ir Mes įkurdinome tarp jų ir miestų, kuriuos Mes palaiminome, miestus, lengvai matomus, ir Mes padarėme (kelionės) etapus tarp jų lengvus (sakydami): „Keliaukite juose saugiai tiek naktį, tiek dieną.“

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ
وَمَثِيلٍ وَجَعَانِ كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ
رَأْسِيَّتٍ أَعْمَلُوا عَالِ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٍ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورِ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ
مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ
مِنْسَآتِهِ فَمَا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْحِجُّ أَنْ لَّوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُنِهِينِ ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ
جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِّزْقِ
رَبِّكُمْ وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ
عَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ
خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ
نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا
فِيهَا قُرَى ظَهْرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ
سَيَرُوا فِيهَا لَيَالِيًّ وَآيَآمًا ءَامِينَ ﴿١٨﴾

19. Tačiau jie sakė: „Mūsų Viešpatie, padaryk etapus tarp mūsų kelionės ilgesnius.“ Ir jie nuskriaudė patys save. Taigi Mes padarėme juos kaip uodegas (žemėje), ir Mes išsklaidėme jus visiškai. Iš tiesų, tame yra aiškūs ženklai kiekvienam tvirtam, dėkingam (asmeniui).

20. Ir iš tiesų Iblis (Šėtonas) įrodė, kad jo mintys apie juos yra teisingos: ir jie pasekė juo, visi išskyrus grupę tikrų tikinčiųjų (Allaho Vienumą).

21. Ir jis (Iblis – Šėtonas) neturėjo jiems jokios valdžios – išskyrus tai, kad Mes patikrinsime tą, kuris tiki Amžinybę nuo to, kuris abejoja tuo. Ir jūsų Viešpats yra Hafiz (Akylos) viskam. (Viską Žinantis apie viską, t. y. Jis saugo įrašus apie kiekvieną asmenį, jo veiksmus, ir tada Jis atitinkamai jiems atlygins).

22. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadiaviams, pagonims): „Šaukitės tų, kuriuos jūs tvirtinate (esant dievais) šalia Allaho, jie neturi nė atomo (arba mažos skruzdės) svorio nei danguose, nei žemėje, nei turi jie taip pat jokios dalies, nei yra Jam koks nors rėmėjas iš jų tarpo.“

23. Tarpininkavimas su Juo neduoda naudos, išskyrus tam, kuriam Jis leidžia. Tiek daug kad, kai baimė išvijama iš jų (angelų) širdžių, jie (angelai) sako: „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats sakė?“ Jie sako: „Tiesa. Ir Jis yra Aukščiausiasis, Didžiausiasis.“

24. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadiaviams, pagonims): „Kas suteikia jums aprūpinimą iš dangų ir žemės?“ Sakyk: „Allahas. Ir iš tiesų (arba) mes arba jūs esame teisingai vedami arba aiškioje klaidoje.“

25. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadiaviams, pagonims): „Jūs nebūsit klausinėjami apie mūsų nuodėmes, nei mes būsimė klausinėjami apie tai, ką jūs darėte.“

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَوْمُنِ بَالِ الْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ﴿٢١﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

* قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Sakyk: „Mūsų Viešpats surinks mus visus kartu (Prikėlimo Dieną), tada Jis teis mus teisingai. Ir Jis yra Teisingas Teisėjas, Visa Žinantis apie tikrąjį reikalą būklę.

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

27. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadietiams ir pagonims): „Parodykit man tuos, kuriuos jūs priskyrėte Jam partneriais. Ne (nėra jokių partnerių su Juo). Tačiau Jis yra Allahas (Vienintelis), Visa Galingas, Visa Išmintingas.“

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَحَقَمْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ
كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٧﴾

28. Ir Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) tik kaip geros žinios davėją ir perspėtoją visai žmonijai, tačiau dauguma žmonių nežino.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

29. Ir jie sako: „Kada yra šis pažadas (t. y. Prikėlimo Diena), jei esi tiesą sakantis?“

وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾

30. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Paskyrimas jums yra Dienai, kurios jūs negalite atidėti valandai (arba momentui), nei paskubinti.“

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِزُونَ
عَنهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٧٠﴾

31. Ir tie, kurie netiki, sako: „Mes netikime šiuo Koranu, nei tuo, kas buvo anksčiau jo.“ Tačiau jei jūs galėtumėte matyti, kai Zalimūn (daugiadietiai ir bloga darantieji) bus priversti stovėti priešais savo Viešpatį, kaip jie svaidys (kaltinančiu) žodžiu vienas kitą. Tie, kurie buvo laikomi silpnais, sakys tiems, kurie buvo išdidūs: „Jei ne dėl jūsų, mes tikrai būtume buvę tikinčiais.“

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهَٰذَا
الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى
إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ
الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
لَوْلَا أَنَّهُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٧١﴾

32. O tie, kurie buvo išdidūs, sakys tiems, kurie buvo laikomi silpnais: „Argi mes sulaikėme jus nuo teisingo vedimo po to, kai jis jus pasiekė? Ne, tačiau jūs buvote Mudžrimūn (daugiadietiai, nusidėjėliai, netikintieji, nusikaltėliai).“

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا لِّلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا
أَنَحْنُ صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ
جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٧٢﴾

33. Tie, kurie buvo laikomi silpnais, sakys tiems, kurie buvo išdidūs: „Ne, tačiau tai buvo jūsų sąmokslas naktį ir dieną: kai jūs liepėte mums netikėti Allahą ir priskirti priešininkus Jam.“ Ir kiekvienį jų (grupių) slėps savo pačių apgailestavimus (dėl nepaklusimo Allahui šiame žemiškajame gyvenime), kai jie pamatys kančią. Ir mes uždėsime metalines apykakles aplink kaklus tų, kurie netikėjo. Ar jiems atlyginta už ką kitą, išskyrus tai, ką jie darydavo?

34. Ir Mes nesiuntėme perspėtojo į miestą, tačiau tie iš jų tarpo, kuriems buvo duotas žemiškasis turtas ir prabanga, sakė: „Mes netikėjome (Žinia) su kuo tu buvai siųstas.“

35. Ir jie sako: „Mes turime daugiau turto ir vaikų, ir mes nebūsime baudžiami.“

36. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, mano Viešpats padidina išlaikymą tam, kam Jis nori, ir apriboja, tačiau dauguma žmonių nežino.“

37. Ir nei jūsų turtas, nei jūsų vaikai, kurie priartina jus prie Mūsų (t. y. pamalonina Allahą), tačiau tik tas, kuris tiki (islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus (pamalonins Mus). Tokiems bus dvigubas atlygis už tai, ką jie darė, ir jie gyvens aukštuose būstuose (Rojuje) taikoje ir saugiai.

38. O tie, kurie kovojo prieš Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad paverstų juos niekais, jie bus atvesti į kančią.

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يَمْجُرُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَابِئَتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Sakyk: „Tikrai, mano Viešpats padidina aprūpinimą tam, kam Jis nori iš Savo vergų, ir Į (taip pat) apriboja (tai) jam, ir ką tu išleidi iš bet ko (vardan Allaho), Jis pakeis tai (kitu). Ir Jis yra Geriausias iš aprūpintojų.“

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ
شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Ir (atminkite) Dieną, kai Jis surinks juos visus kartu, tada Jis sakys angelams: „Ar tai jūs, ką šie žmonės garbindavo?“

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ أَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾

41. Jie (angelai) sakys: „Pagarbintas būk Tu, Tu esi mūsų Vali (Viešpats) vietoje jų. Ne, tačiau jie garbindavo džinus, dauguma jų tikėjo juos.“

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلٰٓئِنَّا مِّنْ دُوْنِهِمْ
بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْحٰٓنَ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ
مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾

42. Taigi Šiandien (t. y. Prikélimo Dieną) nė vienas iš jūsų negali pasipelnyti ar pakenkti vienas kitam. Ir Mes sakysime tiems, kurie darė blogą [t. y. garbindavo kitus (tokius kaip angelai, džinai, pranašai, šventieji, teisingi žmonės) šalia Allahoj]: „Ragaukite Ugnies kančios, kurią jūs neigėte.“

فَآلَيَوْمٍ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُم لِّبَعْضٍ
تَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
دُوْۤاؤُهُمْ عَذَابِ النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا
تُكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės yra recituojamos jiems, jie sako: „Šis (Muchammedas ﷺ) yra niekas tik vyras, kuris nori sukliudyti jums nuo to, ką jūsų tėvai garbindavo.“ Ir jie sako: „Tai (Koranas) yra niekas tik sukurtas melas.“ Ir tie, kurie netiki, sako apie tiesą, kai ji pasiekė juos (t. y. Pranašą Muchammedą ﷺ kai Allahas atsiuntė jį Pasiuntiniu su įrodymais, įkalčiais, šio Korano eilutėmis, pamokomis, ženklais ir t. t.): „Tai niekas, tik akivaizdi magija.“

وَإِذَا تُتْلٰٓى عَلَيْهِمْ ءَايٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا
مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يُّضٰدَكُم
عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ ءَاۡبَاؤُكُمْ وَقَالُوْا مَا
هٰذَا اِلَّا اِنْكَ مَفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا
سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤٣﴾

44. Ir Mes nedavėme jiems Raštų, kuriuos jie galėtų studijuoti, nei siuntėme jiems anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) kokį nors perspėtoją (Pasiuntinį).

وَمَا ءَاتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَا
اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرِ
﴿٤٤﴾

45. Ir tie, anksčiau jų, neigė. Tie negavo nė dešimtadalio to, ką Mes suteikėme aniams (senovėje). Tačiau jie vis tiek neigė Mano Pasiuntinius. Tad koks (siaubingas) buvo Mano atmetimas (bausmė).

46. Sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Aš raginu jus tik vienam (dalykui) – kad stotumėte jūs vardan Allaho poromis ir pavieniui, ir apmąstytumėte (savyje Pranašo ﷺ gyvenimo istoriją) – nėra pamišimo jūsų komapnjone (Muchammede ﷺ), jis yra tik perspėtojas jums siaubingos kančios akivaizdoje.“

47. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kad ir kokio atlygio aš galėčiau prašyti iš jūsų – jis jūsų. Mano atlygis yra tik iš Allaho, ir Jis yra visų dalykų Liudytojas.“

48. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų Mano Viešpats nuleidžia (Apreiškimą ir padaro akivaizdžią) tiesą (t. y. šį Apreiškimą, kuris pasiekė mane), Visa Žinantysis apie Al-Ghaib (Nematą).

49. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Al-Hak (tiesa, t. y. Koranas ir Allaho Apreiškimas) atėjo ir Al-Batil [melagystė – Iblis (Šėtonas)] negali nei sukurti nieko, nei (nieko) prikelti.“

50. Sakyk: „(Net) jei aš nuklysiu, aš nuklysiu tik į savo paties praradimą. Tačiau jei aš liksiu vedamas, tai tik dėl mano Viešpaties Apreiškimo man. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Artimiausias (visiems dalykams).“

51. Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai jie bus išsigandę be jokio išsigelbėjimo (jiems) ir jie bus pričiupti iš artimos vietos.

52. Ir jie sakys (Amžinybėje): „Mes tikime (dabar).“ Tačiau kaip jie galėtų gauti (Tikėjimą ir Allaho savo atgailos priėmimą) iš vietos tokios tolimos (t. y. grįžti į žemiškąjį gyvenimą vėl).

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا
مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

* قُلْ إِنَّمَا أَعْظِيكُمْ بِيُوحِيٍّ أَن تَقُومُوا
لِلَّهِ مَتْنًى وَفُرْدَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا
بَصَاحِبِكُمْ مِنْ حِجَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ
لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ
إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

قُلْ إِن رَّبِّي بِغُفْوَ بِالْحَقِّ عَلِيمٌ
الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيهِ الْبَاطِلُ وَمَا
يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

قُلْ إِن صَلَّيْتُ فَإِنَّمَا أَصِلُ عَلَى نَفْسِي
وَإِن أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا
مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ؕ وَإِنَّا لَهُمُ اللَّائِنُوسُ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

53. Iš tiesų, jie netikėjo (Allaho Vienumą, islamą, Koraną ir Muchammedą ﷺ) prieš tai (šiam pasaulyje), ir jie spėliodavo apie Nematomą [t. y. Amžinybę, Pragarą, Rojų, Prikėlimą ir Allaho Pažadą (sakydami), jog visa tai netiesa], iš tolimos vietos.

54. Ir užtvara bus pastatyta tarp jų ir to, ko jie troško [t. y. At-Tauba (atsigręžimo į Allahą atgailoje) ir Tikėjimo priėmimo] kaip kad buvo pasielgta seniau su tokiais žmonėmis kaip jie. Iš tiesų, jie buvo grėsmingoje abejonėje.

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا
فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي
شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

Kūrinijos Pradininkas فاطر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Visa šlovė ir padėkos Allahui, (vieninteliam) dangų ir žemės Pradininkui [arba (Vieninteliam) Kūrėjui], Kuris padarė angelus pasiuntiniais su sparnais, dviem arba trimis, arba keturiais. Jis padidina kūrinijoje tai, ką Jis nori. Iš tiesų, Allahas Gali daryti viską.

2. Ką iš gailestingumo (t. y. gėrio) Allahas gali suteikti žmonijai, niekas negali to sulaikyti; o ką Jis gali sulaikyti, niekas po to negali to suteikti. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

3. Žmonės, prisiminkite Allaho Maloneį jums. Ar yra koks nors kūrėjas kitas nei Allahas, kuris aprūpina jums iš dangaus (lietų) ir žemės? La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Kaip tada jūs nusigręžiate (nuo Jo)?

4. O jei jie neigia tave (Muchammedai ﷺ), taip buvo neigiami Pranašai anksčiau tavęs. Ir pas Allahą visų reikalų sugrįžimas (sprendimui).

5. Žmonės, iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa. Taigi neleiskite dabartiniam gyvenimui apgauti jus, ir neleiskite vyriausiajam apgavikui (Šėtonui) apgauti jus dėl Allaho.

6. Tikrai, Šaitan (Šėtonas) yra jūsų priešas, taigi laikykite (elkitės su juo) jį priešu. Jis tik kviečia savo hizb (pasekėjus) tam, kad jie taptų liepsnojančios Ugnies gyventojais.

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ
مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا
يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ
مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَتَذَكَّرْتُ رَسُولٍ مِّنْ
قَبْلِكَ وَالِىَّ اللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا
تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
بِاللَّهِ الْعُرُورُ ﴿٥﴾

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا
إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ
أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

7. Tų, kurie netiki, jų bus siaubinga kančia. O tų, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jų bus atleidimas ir didžiulis atlygis (t. y. Rojus).

8. Argi tada tas, kuriam jo darbų blogis padarytas atrodančiu teisingu taip, kad jis laiko tai geru (lygus tam, kuris yra teisingai vedamas)? Iš tiesų, Allahas paklaidina ką Jis nori, ir išveda ką Jis nori. Taigi nesusinaikink (Muchammedai ﷺ) liūdėsyje dėl jų. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jie daro.

9. Ir tai Allahas, Kuris siunčia vėjus, kad šie pakeltų debesis, ir Mes genome juos į mirusią žemę ir atgaiviname juo žemę po jos mirties. Toks (bus) Prikėlimas.

10. Kas trokšta garbės (galios ir šlovės), tada Allahui priklauso visa garbė, galia ir šlovė [ir šis gali gauti garbę, galią ir šlovę tik paklusdamas ir garbindamas Allahą (Vienintelį)]. Pas Jį pakyla (visi) geri žodžiai ir teisingi veiksmai išaukština tai (t. y. geri žodžiai nepriimami Allaho, nebent juos seka geri veiksmai), tačiau tie, kurie planuoja blogą, jų bus siaubinga kančia. Ir tokių sąmokslas pražus.

11. Ir Allahas sukūrė tave (Adomai) iš dulkės, tada iš nutfa (vyriškųjų ir moteriškųjų išskyrų sėklos lašo, t. y. Adomo palikuonių), tada Jis padarė juos poromis (vyrais ir moterimis). Ir jokia moteris nepastoja, nei pagimdo be Jo Žinojimo. Ir jokiam senyvam žmogui nėra suteikiama gyvenimo trukmė, nei dalis nutraukiama nuo jo gyvenimo (arba kito žmogaus gyvenimo), tačiau tai yra Knygoje (Al-Lauh Al-Mahfuz). Iš tiesų, tai lengva Allahui.

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

أَفَمَنْ يُزَيِّنُ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ قَرَأَهُ حَسَنًا
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرُ سَحَابًا
فَمُقْتَنُهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ
أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى
وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي
كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

12. Ir dvi jūros (vandens rūšys) nėra panašios: tai skanus, saldus ir malonus gerti, o tai yra druskingas ir kartus. Ir iš abiejų jų jūs valgote šviežią, minkštą mėsą (žuvį), ir gaunate papuošalus, kuriuos dėvite. Ir matote laivus skrodžiančius (jūros vandenį kai jie ja plaukia) tam, kad siektumėte Jo Dosnumo, ir kad jūs dėkotumėte.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
سَائِغٌ مَّرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن
كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ
مَوَاجِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13. Jis įlieja naktį į dieną (t. y. sumažėjosios nakties valandos pridedamos prie dienos valandų) ir Jis įlieja dieną į naktį (t. y. sumažėjusios dienos valandos pridedamos prie nakties valandų). Ir Jis pavergė saulę ir mėnulį – kiekvienas jų juda savo kelią nustatytą laikotarpį. Toks yra Allahas, jūsų Viešpats. Jo yra karalystė. Ir tie, kuriuos jūs maldaujate arba šaukiatės vietoj Jo, neturi nė kitmir (datulės kaulo plonos membranos).

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا
يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

14. Jei jūs maldaujate (arba šaukiatės) jų, jie negirdi jūsų šauksmo. O jei (tuo atveju) jie girdėtų, jie negalėtų to patenkinti (jūsų prašymo) jums. Ir Prikėlimo Dieną jie išsižadės jūsų garbinimo. Ir niekas negali pranešti tau (Muchammedai) tik Jis, Kuris yra Visa Žinantis (apie viską).

إِنْ تَدْعُهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ
سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ وَلَا
يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

15. Žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho. Tačiau Allahas yra Turtingas (Laisvas nuo bet kokių poreikių), Vertas visų šlovių.

*يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

16. Jei jis panorėtų, Jis galėtų sunaikinti jus ir išvesti naują kūriniją.

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

17. Ir tai nėra sunku Allahui.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

18. Ir nė vienas naštos nešėjas neneš kito naštos. Ir jei vienas sunkiai apkrautas šauksis kito (nešti) jo našta, niekas iš to nebus nukelta, net jei jis būtų artimas giminė. Tu (Muchammedai ﷺ) gali tik perspėti tuos, kurie bijo savo Viešpaties nematomo ir atlieka As-Salat (ikamat as-salat). Ir tas, kuris tyrina save (nuo visų rūšių nuodėmių), tada jis tyrina tik dėl savo paties naudos. Ir pas Allahą yra (paskutinis) (visų) Sugrįžimas.

19. Nėra panašūs aklašis (netikintis islamiškąjį monoteizmą) ir matantysis (tikintis islamiškąjį monoteizmą).

20. Nei yra (panašūs) tamsybė (netikėjimas) ir šviesa (Tikėjimas islamiškąjį monoteizmą).

21. Nei yra (panašūs) pavėsis ir saulės kaitra.

22. Nei yra (panašūs) gyvasis (t. y. tikintieji) ir miręs (t. y. netikintieji). Iš tiesų, Allahas priverčia tą, ką Jis nori, girdėti, tačiau tu negali priversti girdėti tų, kurie yra kapuose.

23. Tu (Muchammedai ﷺ) esi tik perspėtojas (t. y. tavo pareiga tik perduoti Allaho Žinią žmonijai, tačiau teisingas vedimas priklauso Allahui).

24. Iš tiesų, Mes siuntėme tave su tiesa, gerų žinių nešėją ir perspėtoją. Ir niekada nebuvo tautos, kurioje nebūtų buvę perspėtojo.

25. Ir jei jie neigia tave, tie, kurie buvo anksčiau jų, taip pat neigė. Jų Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais ženklais ir su Raštais, ir knyga, suteikiančia šviesą.

26. Tada Aš nutvėriau tuos, kurie netikėjo – ir koks siaubingas buvo Mano neigimas (bausmė).

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

27. Argi jūs nematote, kad Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus ir Mes pagaminame juo įvairių spalvų vaisius, ir tarp kalnų yra balti ir raudoni ruožai, įvairių spalvų ir (kiti) labai juodi.

28. Ir panašiai žmonės ir Ad-Davab [judantys (gyvi) kūriniai, gyvuliai] ir galvijai yra įvairių spalvų. Tai tik tie, turintys žinojimą, iš Jo vergų, kurie bijo Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galingas, Visa Atleidžiantis.

29. Iš tiesų, tie, kurie recituoja Allaho Knygą (šį Koraną) ir atlieka as-salat (ikamat as-salat) ir leidžia (labdarai) iš to, ką Mes jiems suteikėme, slapta ir atvira, jie tikisi (neabejotino) pelno, kuris niekada nepražus.

30. Kad Jis sumokės jiems jų atlyginimus pilnai, ir suteiks jiems (netgi) daugiau, iš Savo Malonės. Iš tiesų, Jis yra Visa Atleidžiantis, Labiausiai Pasiruošęs įvertinti (gerus darbus ir atlyginti).

31. O tai, ką Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ) iš Knygos (Korano), tai yra (visiška) tiesa [kad tu (Muchammedai ﷺ) ir tavo pasekėjai turi elgtis pagal jos instrukcijas], patvirtinanti tai, kas buvo (apreikšta) prieš tai. Iš tiesų, Allahas yra tikrai Visa Žinantis, ir Visa Matantis apie Savo vergus.

32. Tada Mes davėme Knygą (Koraną) kaip palikimą tiems iš Mūsų vergų, kuriuos Mes pasirinkome (Muchammedo ﷺ pasekėjus). Tada iš jų yra kai kurie, kurie nuskriaudžia patys save, ir iš jų yra kai kurie, kurie seka vidurio keliu, ir iš jų yra kai kurie, kurie, Allaho Leidimu, yra pirmiausi geruose darbuose. Tai (Korano paveldėjimas) – tai iš tiesų didžiulė malonė.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَابِيٌّ سُودٌ ﴿٢٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾

لِيُؤْتِيَهُمُ أَجْرَهُمْ وَيَزِدَّهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُذِنُ اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

33. Į Adn (Edeno) Rojų (Amžinuosius Sodus) jie įžengs, juose jie bus išpuošti auksinėmis apyrankėmis ir perlais, ir jų apdarai ten bus iš šilko.

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ
فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. Ir jie sakys: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Kuris pašalino nuo mūsų (visą) sielvartą. Iš tiesų, mūsų Viešpats yra tikrai Visa Atleidžiantis, Labiausiai Pasiruošęs įvertinti (gerus darbus ir atlyginti).

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَعَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾

35. Kuris, iš Savo Malonės, įkurdino mus namuose, kurie tęsis amžinai, kur sunkus darbas nepalies mūsų, nei nuovargis palies mus.“

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ ۖ لَا
يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

36. Tačiau tiems, kurie netiki (Allahui Vienumą – islamiškąjį monoteizmą), jiems bus Pragaro Ugnis. Nei ji turės visiško nužudymo savybę jiems taip, kad jie mirtų, nei jos kančia bus jiems palengvinta. Taip Mes atkeršijame kiekvienam netikinčiajam.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا
يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ
كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

37. Tenais jie verks: „Mūsų Viešpatie, išvesk mus, mes darysime teisingus gerus darbus, ne tai, ką mes darydavome (blogus darbus).“ (Allahas atsakys): „Argi Mes nesuteikėme jums gyvenimų pakankamai ilgų tam, kad bet kas, kas gautų perspėjimą, galėtų jį priimti? Ir perspėtojas atėjo pas jus. Taigi ragaukite jūs (savo darbų blogi). Zalimūn (daugiadiėviams ir bloga darantiesiems) nėra padėjėjo.“

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
أَوَلَمْ نُعْزِزْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾

38. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie Nematomą danguose ir žemėje. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie tai, kas yra krūtinėse.

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

39. Jis yra Tas, Kuris padarė jus paveldėtojais kartas po kartų žemėje, taigi kas netiki (islamiškąjį monoteizmą) – jam bus jo netikėjimas. Ir netikinčiųjų netikėjimas neprideda nieko tik jų Viešpaties neapykantą. Ir netikinčiųjų netikėjimas neprideda nieko, tik praradimą. [1]¹

40. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Papasakokite man arba praneškite man (ką) jūs galvojate apie savo (taip vadinamus) dievų partnerius, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho? Parodykite man, ką jie sukūrė žemėje. Arba ar jie turi kokią nors dalį danguose? Arba ar davėme Mes jiems Knygą, kad jie veiktų pagal aiškius įrodymus iš jos? Ne, Zalimūn (daugiadiaviai ir bloga darantieji) žada vienas kitam nieko, tik apgaules.“

41. Iš tiesų, Allahas griebia dangus ir žemę, kad jie pajudėtų iš savo vietų, ir jei jie turėtų judėti iš savo vietų, nėra nė vieno, kas galėtų pagriebti juos po Jo. Iš tiesų, Jis yra Visa Pakančiausias, Visa Atleidžiantis.

42. Ir jie prisiekė Allahu savo labiausiai susaistančias priesaikas, kad jei pas juos ateis perspėtojas, jie bus labiau teisingai vedami nei bet kokia kita tauta (prieš juos). Tačiau kai perspėtojas (Muchammedas ﷺ) atėjo pas juos, tai padidino juose nieka kitą, tik atsisukimą (nuo tiesos).

43. (Jie pabėgo dėl savo) išdidumo žemėje ir jų blogų sąmokslų. Tačiau blogas sąmokslas apima tik tą, kuris jį planuoja. Taigi, ar gali jie tikėtis ko nors (kito), kaip tik senovės žmonių sunnos (elgesio būdo)? Taigi, nerasite jokių pokyčių Allaho sunnoje (elgesio būde) ir jokio pasukimo nerasite Allaho sunnoje (elgesio būde).

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا
مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٣٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ
إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا
غُرُورًا ﴿٤٠﴾

*إِنَّ اللَّهَ بِمُسِيقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَن تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ
أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِيَّ إِنَّهُ كَانَ خَلِيمًا
غَفُورًا ﴿٤١﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ
إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا
زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

اسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا
يَحِيطُ الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ
يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

¹ [1] Žr. eilutės 3:85 išnašą.

44. Argi jie nekeliavo žeme ir nematė, kokia buvo pabaiga tų, prieš juos – nors jie buvo viršesni jų galia? Allahas nėra toks, kad bet kas danguose ar žemėje išvengtų Jo. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Visagalis.

45. Ir jei Allahas baustų žmones už tai, ką jie įgijo, Jis nepaliktų judančio (gyvo) padaro ant žemės paviršiaus. Tačiau Jis suteikia jiems atokvėpį nustatytam terminui. Ir kai jų terminas ateis, tada, tikrai, Allahas yra Visa Matantis apie Savo vergus.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا
تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

Ja-Syn يس

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ja, Syn. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

يس ①

2. Prisiekiu Koranu, kupinu išminties (t. y. kupino įstatymų, įkalčių ir įrodymų),

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ②

3. Iš tiesų, tu (Muchammedai ﷺ) esi vienas iš Pasiuntinių,

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ③

4. Teisingame Kelyje (t. y. Allaho religijoje islamiškajame monoteizme).

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ④

5. (Tai yra Apreiškimas) nuleistas Visa Galingojo, Gailestingiausiojo,

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑤

6. tam, kad tu perspėtum žmones, kurių protėviai nebuvo perspėti, taigi jie yra neatidūs.

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑥

7. Iš tiesų, Žodis (apie bausmę) įrodė tiesą prieš daugumą iš jų, taigi jie netikės,

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

8. Iš tiesų, Mes uždėjome ant jų kaklų geležines apykakles, siekiančias jų smakrus taip, kad jų galvos pakeltos.

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ⑧

9. Ir Mes pastatėme užsklandą priešais juos, ir užsklandą už jų, ir Mes uždengėme juos taip, kad jie negali matyti.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑨

10. Jiems tas pats, ar tu perspėjai juos ar tu jų neperspėjai, jie netikės.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑩

11. Tu gali tik perspėti tą, kuris seka Priminimą (Koraną), ir baiminasi Maloningiausiojo (Allaho) nematomo. Nešk tokiam gerą žinią apie atleidimą, ir dosnų atlygį (t. y. Rojų).

12. Iš tiesų, Mes suteikiame gyvybę mirusiems, ir Mes užrašome tai, ką jie siuntė prieš (juos), ir jų pėdsakus ir viską Mes įrašome skaičiais (kaip įrašą) Aiškioje Knygoje.

13. Ir pateikiame jiems panašumą: (istoriją apie) miesto gyventojus [sakoma, kad miestas buvo Antioch (Antakija)], kai ten pas juos atėjo Pasiuntiniai.

14. Kai Mes siuntėme jiems du Pasiuntinius, jie atmetė juos abu. Taigi Mes sutvirtinome juos trečiuoju, ir jie sakė: „Iš tiesų, mes buvome siųsti jums Pasiuntiniais.“

15. Jie (miesto žmonės) tarė: „Jūs esate tik žmonės kaip mes patys, ir Maloningiausiasis (Allahas) neapreiškė nieko. Jūs tik sakote melą.“

16. Pasiuntiniai tarė: „Mūsų Viešpats žino, kad esame siųsti jums Pasiuntiniais,

17. Ir mūsų pareiga tik perduoti aiškiai (Žinią).“

18. Jie (žmonės) tarė: „Mums, mes matome blogą pranašingą ženklą iš jūsų – jei jūs nesiliausite, mes tikrai jus apmėtysime akmenimis, ir skausminga kančia jus palies nuo mūsų.“

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ
الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ قَبِيرَهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ
كَرِيمٍ ﴿١١﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا
قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ
جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم
مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ
لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَسَّخَنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Jie (Pasiuntiniai) tarė: „Lai jūsų blogi pranašingi ženklai būna su jumis! (Ar jūs vadinate tai „blogu pranašingu ženklu“) nes jūs esate perspėjami? Ne, bet jūs esate Musrifūn (peržiangiantys visas ribas, darydami visų rūšių didžiąsias nuodėmes ir nepaklūsdami Allahui) žmonės.

20. Ir štai atėjo vyras, bėginas iš toliausios miesto dalies. Jis tarė: „O mano žmonės, pakluskite Pasiuntiniams.“

21. „Pakluskite tiems, kurie neprašo iš jūsų jokio atlygio (sau), ir kurie yra teisingai vedantys.“

22. „Ir kodėl aš turėčiau negarbinti Jo (Allaho Vienintelio), Kuris sukūrė mane ir pas Kurį jūs būsite sugrąžinti.“

23. „Ar turėčiau priimti šalia Jo aliha (dievus)? Jei Maloningiausiasis (Allahas) nori man pakenti, jų užtarimas neturės man visiškai jokios naudos, nei galės jie mane išgelbėti?

24. „Tada iš tiesų, aš būsiu aiškioje klaidoje.“

25. „Iš tiesų, aš patikėjau jūsų Viešpačiu, taigi klausykite manęs.“

26. Buvo tarta (jam, kai netikintieji jį nužudė): „Iženk į Rojų.“ Jis tarė: „Jei mano žmonės būtų žinoję

27. Kad mano Viešpats (Allahas) atleido man, ir padarė mane vienu iš pagerbtųjų!“

28. Ir Mes nesiuntėme po jo kariuomenės iš dangaus prieš jo žmones, nei reikėjo Mums siųsti (tokį dalyką).

قَالُوا طَعِيرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى
قَالَ يَنْفَرُومَ أَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

أَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ يُرِدْنِ
الرَّحْمَنُ بَضْرًا لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾

29. Tai buvo tik vienas Saiha (šūksnis) ir štai! Jie (visi) buvo nejudantys (tylūs, mirę, sunaikinti).

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَلِيدُونَ ﴿٢٩﴾

30. Deja žmonijai! Niekada pas juos nebuvo atėjęs Pasiuntinys, iš kurio jie nebūtų šaipydavęsi.

يَحْسِرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾

31. Argi jie nemato kiek kartų Mes sunaikinome prieš juos? Iš tiesų, jie negrįš pas juos.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْفُرُوقِ أَنْهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

32. Ir tikrai, visi – kiekvienas iš jų bus atvestas priešais Mus.

وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٍ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Ir ženklas jiems yra mirusi žemė. Mes suteikiame jai gyvybę, ir Mes išvedame iš jos javus, kad iš to jie valgytų.

وَأَيَّاهُ هُمْ الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Ir Mes padarėme tenais datulių palmių ir vynuogių sodus, ir Mes privertėme vandens šaltinius trykšti iš ten.

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

35. Tam, kad jie galėtų valgyti iš jų vaisių – ir jų rankos to nepadarė. Argi tada jie nedėkos?

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Garbė Tam, Kuris sukūrė visas poras to, ką žemė išaugina, taip pat kaip ir jų pačių (žmonių) rūšį (vyrą ir moterį), ir to, apie ką jie nežino.

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Ir ženklas jiems yra naktis. Mes paimame iš jos dieną, iš štai, jie tamsoje.

وَأَيَّاهُ هُمْ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Ir saulė juda savo nustatytu kursu (nustatyta) terminą. Tai yra Visa Galingojo, Visa Žinančiojo Įsakymas.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. Ir mėnulis, Mes nustatėme jam fazes, kol galiausiai jis grįžta kaip senas sudžiūvęs kreivas datulės stiebas.

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Tai ne saulei pasivyti mėnulį, nei naktis aplenkia dieną. Jie visi plaukia, kiekvienas orbita.

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ
وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

41. Ir Ajat (ženklas) jiems yra tai, kad Mes išvedėme jų palikuonis prikrautame [Nūho (Nojaus)] laive.

وَأَيَّاهُمْ نَحْنُ حَمَلْنَا دُزِجْتَهُمْ فِي الْفُلِكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

42. Ir Mes sukūrėme jiems iš panašių į tuos, ant ko jie joja.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

43. Ir jei Mes panorėtume, nuskandintume juos ir nebus jokio šauksmo (arba padėjėjo) jiems (kad išgirstų jų pagalbos šauksmą), nei jie bus išgelbėti.

وَأِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا
هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾

44. Nebent tai bus gailestingumas iš Mūsų, ir kaip pramoga kuriam laikui.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. Ir kai sakoma jiems: „Baiminkitės to, kas yra priešais jus (žemiškųjų kančių), ir to, kas yra už jūsų (Amžinybės kančių) tam, kad gautumėte Gailestingumą (t. y. jei tikėsite Allaho religiją – islamiškąjį monoteizmą, ir vengsite daugiadielvystės, ir paklusite Allahui teisingais poelgiais.)“

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. Ir niekada neatėjo jiems ženklas iš jų Viešpaties Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.), tačiau jie nusigręžė nuo jo.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. Ir kai sakome jiems: „Leiskite iš to, kuo Allahas aprūpino jus“, tie kurie netiki, sako tiems, kurie tiki: „Ar mes maitinsime tuos, kuriuos, jei Allahas panorėtų, Jis (Pats) būtų pamaitinęs? Jūs tik esate aiškioje klaidoje.“

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ
أُنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

48. Ir jie sako: „Kada šis pažadas (t. y. Prikėlimas) bus išpildytas, jei jūs esate tiesą sakantys?“

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Jie laukia tik vienintelio Saiha (šauksmo), kuris pričiups juos, kol jie ginčijasi.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ٥٩

50. Tada nebegalės jie palikti testamento, nei grįš jie į savo šeimą.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ٦٠

51. Ir Trimitas bus papūstas (t. y. antruoju pūtimu) ir štai, iš kapų jie išeis greitai pas savo Viešpatį.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ٦١

52. Jie sakys: „Vargas mums, kas prikėlė mus iš mūsų miego vietos.“ (Jiems bus tarta): „Tai yra tai, ką Maloningiausiasis (Allahas) pažadėjo, ir Pasiuntiniai kalbėjo tiesą.“

قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُونَ ٦٢

53. Tai bus tik vienintelis Saiha (šauksmas), ir štai, jie visi bus atvesti priešais Mus.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٦٣

54. Šią Dieną (Prikėlimo Dieną) niekas nebus nuskriaustas niekuo, nei jums bus atlyginta už ką nors kitą, išskyrus tai, ką jūs darydavote.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٦٤

55. Iš tiesų, Rojaus gyventojai tą Dieną bus užsiėmę džiaugsmingais dalykais.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَكِهُونَ ٦٥

56. Jie ir jų žmonos bus maloniame pavėsyje, atsilošę sostuose.

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأُرَائِكِ
مُتَّكِئُونَ ٦٦

57. Tenais jie turės vaisių (visų rūšių) ir viską, ko jie prašo.

لَهُمْ فِيهَا فَنَكِيهٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ٦٧

58. (Jiems bus tarta): Salam (taika jums) – Žodis iš Viešpaties (Allah), Gailestingiausiojo.

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ ٦٨

59. (Bus tarta): „O jūs, Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadieniai, nuodėmiautojai, netikintieji islamiškąjį monoteizmą, nedori blogieji), atsitraukite šią Dieną (nuo tikinčiųjų).

60. Argi neįsakaiu jums, Adomo vaikai, kad jūs negarbintumėte Šaitan (Šėtono). Iš tiesų, jis yra aiškus priešas jums.

61. Ir kad jūs garbintumėte Mane [Vienintelį – islamiškąjį monoteizmą, ir nepriskirtumėte Man priešininkų, dievų-partnerių]. Tai yra Teisingas Kelias.

62. Ir iš tiesų jis (Šėtonas) paklaidino didelę daugumą iš jūsų. Argi tada jūs nesupratote?

63. Štai Pragaras, kuris buvo jums pažadėtas.

64. Dekite jame šią Dieną, už tai, kad netikėjote.

65. Šią Dieną Mes užantspauduosime jų burnas, ir jų rankos kalbės Mums, ir jų kojos liudys tai, ką jie įgydavo.

66. Ir jei tai būtų Mūsų Valia, Mes tikrai būtume atėmę jų akis (apakinę), kad jie būtų kamavęsi dėl Kelio, kaip tada jie būtų matę?

67. Ir jei tai būtų Mūsų Valia, Mes galėjome paversti juos (į gyvulius arba negyvus objektus) jų vietose. Tada jie nebūtų galėję eiti pirmyn (judėti), nei būtų galėję grįžti.

68. Ir kam Mes suteikiame ilgą gyvenimą – Mes perverčiame jį kūrime (silpnume po stiprybės). Argi tada jie nesupras?

وَأَمْتَرُوا النَّيِّمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىءَ آدَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

أَصْلَوْهَا النَّيِّمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

النَّيِّمَ نَحْنِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ تُعَيِّرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Ir neišmokėme Mes jo (Muchammedo ﷺ) poezijos, nei tai pritinka jam. Tai tik Priminimas ir aiškus Koranas.

70. Kad jis arba tai (Muchammedas ﷺ arba Koranas) perspėtų tą, kuris gyvena (sveikai mąstantis – tikintysis), ir kad Žodis (kaltinimas) būtų pateisintas prieš netikinčiuosius (mirusius, nes jie atmeta perspėjimus).

71. Argi jie nemato, kad Mes sukūrėme jiems iš to, ką Mūsų Rankos sukūrė, galvijus, ir tuomet jie yra jų savininkai.

72. Ir Mes pavergėme jiems juos tam, kad kai kuriuos iš jų jie turėtų jojimui, o kai kuriuos jie valgytų.

73. Ir jie turi (kitą) naudą iš jų, ir jie gauna (pieną) gerti. Argi jie tada nebus dėkingi?

74. Ir jie prisiėmė šalia Allaho aliha (dievus), tikėdamiesi, kad jiems galėtų būt padėta (tų, taip vadinamų, dievų).

75. Jie negali jiems padėti, tačiau jie bus atvesti kaip kariuomenė prieš tuos, kurie juos garbino (Atsiskaitymo metu).

76. Tad lai jų kalba neliūdina tavęs (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Mes žinome, ką jie nuslepia, ir ką jie atskleidžia.

77. Argi žmogus nemato, kad Mes sukūrėme jį iš Nutfah (sumaišytos vyriškųjų ir moteriškųjų lytinių išskyjų – spermos lašų). Ir vis tiek, štai jis (stojasi) kaip atviras priešininkas.

78. Ir jis rodo Mums panašumą, ir pamiršta savo paties sukūrimą. Jis sakė: „Kas suteiks gyvybę tiems kaulams po to, kai jie sutrūnys ir taps dulkėmis?“

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الْبَيْعَرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعِى الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Tas suteiks jiems gyvybę, Kuris sukūrė juos pirmą kartą. Ir Jis yra Visa Žinantis apie kiekvieną kūrinį.“

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Tas, Kuris gamina jums ugnį iš žalio meždio, kai štai jūs juos uždegate.

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. Argi Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, negali sukurti panašių į juos? Tai, iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis Aukščiausiasis Kūrėjas.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

82. Iš tiesų, Jo Įsakymas, kai Jis nori ko nors, yra tik tai, kad Jis sako tam: „Būk“ ir jis yra.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

83. Taigi pagerbtas lai būna Jis ir išaukštintas virš visko, ką jie priskiria Jam, ir Kurio Rankose yra visų dalykų valdymas: ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

Išrikiuotieji lygiais الصفات

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Prisiekiu tais (angelais) išrikiuotais lygiais (arba eilėmis).

وَأَصْلَفْتِ صَفَا ①

2. Prisiekiu tais (angelais), kurie gena debesis geru būdu.

فَالرَّجَرَاتِ رَجْرًا ②

3. Prisiekiu tais (angelais), kurie neša Knygą ir Koraną iš Allaho žmonijai

فَالْتَلَيْتِ ذِكْرًا ③

4. Iš tiesų, jūsų Ilah (Dievas) yra tikrai Vienas (t. y. Allahas):

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ④

5. Viešpats dangų ir žemės, ir visko, kas tarp jų, ir Viešpats kiekvieno saulės pakilimų taško.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ⑤

6. Iš tiesų, Mes papuošėme artimiausią dangų žvaigždėmis (dėl grožio).

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ
الْكَوَاكِبِ ⑥

7. Ir kad saugotų nuo kiekvieno maištingo demono.

وَحَفَظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑦

8. Jie negali klausytis aukštesnių grupių (angelų), nes yra apsvaidomi iš visų pusių.

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑧

9. Atstumtieji, ir jų yra nuolatinė (arba skausminga) kančia.

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑨

10. Išskyrus tokį kaip išplėšimą vogiant, ir jie persekiojami liepsnojančios ugnies, veriančio ryškumo.

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ
شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑩

11. Tada paklausk jų (t. y. tų daugiadiėvių, Muchammedai ﷺ): „Ar jie stipresni kaip kūriniai, ar tie (kiti kaip dangūs ir žemė, ir kalnai), kuriuos Mes sukūrėme?“ Iš tiesų, Mes sukūrėme juos iš klampaus molio.

فَأَسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ
خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑪

12. Ne, tu (Muchammedai ﷺ) stebėjais (jų akiplėšiškumu), kai jie tyčiojosi (iš tavęs ir Korano).

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. Ir kai jiems primenama, jie nekreipia dėmesio.

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Ir kai jie mato Ajat (ženklą arba įkaltį) nuo Allaho, jie tyčiojasi iš jo.

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. Ir jie sako: „Tai niekas kitas, tik akivaizdūs burtai.“

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. „Kai mes mirsime ir tapsime dulkėmis ir kaulais, ar mes (tada) tikrai būsime prikelti?“

أَعَدَّا مِثْنًا وَكُنَّا ثُرَابًا وَعِظْلًا أَعْنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾

17. „Ir mūsų senovės tėvai?“

أَوَآبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

18. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Taip, ir tada jūs būsite pažeminti.“

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Tai tebus tik vienintelis Zadžra [šūksnis (t. y. antrasis Trimito pūtimas)] ir štai, jie žiūrės.

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

20. Jei sakys: „Vargas mums, tai Prikėlimo Diena.“

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. (Bus tarta): „Tai Teismo Diena, kurią jūs neigdavote.“

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَكْذِبُونَ ﴿٢١﴾

22. (Bus tarta angelams): „Surinkite tuos, kurie darė blogą kartu su jų kompanjonais (iš demonų) ir tai, ką jie garbindavo“

﴿٢٢﴾ أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23. „Vietoje Allaho ir palydėkite juos į liepsnojančios Ugnies (Pragaro) kelią.“

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

24. „Tačiau sustabdykite juos, iš tiesų, jie bus klausinėjami.“

وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

25. „Kas jums? Kodėl jūs nepadedate vienas kitam (kaip darydavote tai pasaulyje)?“

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Ne, tačiau Tą Dieną jie pasiduos.

بَلْ هُمْ آلِيَوْمٍ مُّسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ir atsigręš vienas į kitą ir klausinės vienas kito.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. Jie sakys: „Tai buvai tu, kuris ateidavai pas mus iš dešinės pusės [t. y. iš dešinės vieno iš mūsų pusės ir pagražindavai mums visą blogį, įsakei mums daugiadienvystę, ir sustabdei mus nuo tiesos, t. y. islamiškojo monoteizmo ir visų gerų darbų].“

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ
الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

29. Jie atsakys: „Ne, jūs patys buvote netikintieji.“

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

30. „Ir mes neturėjome jums jokios valdžios. Ne, bet jūs buvote peržengiantys ribas žmonės (daugiadienviai ir netikintieji).“

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ ۖ بَلْ
كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيِينَ ﴿٣٠﴾

31. „Taigi dabar mūsų Viešpaties Žodis buvo pateisintas prieš mus, kad mes tikrai (turime) paragautume (kančios).“

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰيِقُونَ ﴿٣١﴾

32. „taigi Mes paklaidiname jus, nes patys buvome paklydę.“

فَآغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِينَ ﴿٣٢﴾

33. Tada iš tiesų, Tą Dieną, jie (visi) dalinsis kančią.

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. Be abejonės, taip Mes elgiamės su Al-Mudžrimūn (daugiadienviais, nuodėmiautojais, netikinčiaisiais, nusikaltėliais, nepaklusniaisiais Allahui).

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

35. Iš tiesų, kai buvo pasakyta jiems: „La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), jie sušniokštė su išdidumu (t. y. paneigė tai).“

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ir (jie) sakė: „Ar mes apleisime savo aliha (dievus) dėl pakvaišusio poeto?“

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَرَاهُ غَٰوِيًا مُّشَاعِرٍ
مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

37. Ne, Jis (Muchammedas ﷺ) atėjo su tiesa (t. y. Allaho religija – islamiškuoju monoteizmu ir šiuo Koranu) ir jis patvirtina Pasiuntinius (buvusius prieš jį, kurie nešė Allaho religiją – islamiškąjį monoteizmą).

38. Iš tiesų, jūs (Mekkos pagonyms) ketinate ragauti skausmingą kančią.

39. Ir jums bus atlyginta už nieką kitą, tik už tai, ką jūs darydavote (blogus darbus, nuodėmes ir nepaklusimą Allahui, kuriuos darydavote šiame pasaulyje).

40. Išskyrus išrinktuosius Allaho vergus (t. y. tikruosius tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą).

41. Jiems bus žinomas aprūpinimas (Rojuje)

42. vaisiai, ir jie bus pagerbti,

43. Malonumo Soduose (Rojuje)

44. Žvelgdami vienas į kitą sostuose.

45. Aplink juos bus perduodama gryno vyno taurė -

46. balto, skanaus geriantiesiems.

47. Nei jie turės ghaul (bet kokią žalą, pilvo skausmą, galvos skausmą, nuodėmę) nuo jo, nei jie kentės apsvaigimą nuo jo.

48. O šalia jų bus kasirat-at-tarf [tyros moterys (žmonos), sulaikančios savo žvilgsnius (trokštančios nieko kito, tik savo vyrų)], plačiomis ir gražiomis akimis.

49. (Rafinuotos ir tyros) lyg jos būtų (paslėpti) (gerai) išsaugoti kiaušiniai.

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

فَوَٰكِهَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾

بَيِّضَاءَ لَّدُنَّو لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾

لَا فِيهَا عَوَلَ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُزْفُونَ ﴿٤٧﴾

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾

كَأَنَّهُنَّ بَيِّضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

50. Tada jie atsigręš vienas į kitą, abipusiškai klausinėdami.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾

51. Kalbėtojas iš jų tarpo sakys: „Iš tiesų, aš turėjau kompanjoną (pasaulyje).

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

52. Kuris sakydavo: „Ar esi iš tų, kurie tiki (prikėlimą po mirties).

يَقُولُ أَأَنتَ لِمَنِ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

53. „(Kad) mirę ir tapę dulkėmis ir kaulais, mes tikrai būsime (prikelti) gauti atlygį arba bausmę (pagal savo darbus)?“

أَعِدَّا مِثْنًا وَكُنَّا ثُرَابًا وَعِظْلًا أَءَئِنَّا
لَمُذِيقُونَ ﴿٥٣﴾

54. (Kalbėtojas) sakė: „Ar pažvelgsi žemyn?“

قَالَ هَلْ أَنتم مَّظْلُوعُونَ ﴿٥٤﴾

55. Taigi jis pažvelgė žemyn ir pamatė jį vidury Liepsnos.

فَأَنطَلَعَ قَرْأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

56. Jis tarė: „Allahai, Tu beveik pražudei mane.“

قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾

57. Jei ne dėl mano Viešpaties Malonės, aš tikrai būčiau tarp tų atvestų (į Pragarą)“

وَلَوْلَا رِيعَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ
الْمُخْضَرِّينَ ﴿٥٧﴾

58. (Rojaus gyventojai sakys): „Ar mes (daugiau) nebemirsime?“

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾

59. „Išskyrus mūsų pirmąją mirtį, ir nebūsime baudžiami? (po to kai įžengėme į Rojų).“

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ
بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

60. Iš tiesų, tai yra didžiausias laimėjimas.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Dėl tokio panašaus lai darbininkai dirba.

لِيُثِلَّ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾

62. Ar tai (Rojus) geresnė pramoga ar Zakum medis (siaubingas medis Pragare)?

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الزُّكُّومِ ﴿٦٢﴾

63. Iš tiesų Mes padarėme tai (kaip) išbandymą Zalimūn (daugiadieviams, netikintiesiems, bloga darantiesiems).

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. Iš tiesų, tai medis, kuris dygsta iš Pragaro Liepsnos dugno.

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ٦٤

65. Jo vaisių stiebų ugliai kaip Šajatin (demonų) galvos

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ٦٥

66. Iš tiesų, jie valgys juos ir jais pripildys savo pilvus.

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَا ثَوْنٌ مِنْهَا
الْبُطُونُ ٦٦

67. Tada galiausiai jiems bus duotas verdantis vanduo gerti, kad tai susimaišytų (verdantis vanduo ir zakum jų pilvuose).

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حِمِيمٍ ٦٧

68. Tada po šito, iš tiesų, jų grįžimas į liepsnojančią Pragarą ugnį.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ٦٨

69. Iš tiesų, jie aptiko savo tėvus neteisingame kelyje

إِنَّهُمْ أَفْوُوا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٦٩

70. Taigi jie (taip pat) pasiskubino jų pėdsakais.

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧٠

71. Ir iš tiesų, dauguma senovės žmonių nuklydo prieš juos

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ٧١

72. Ir iš tiesų Mes siuntėme tarp jų perspėtojus (Pasiuntinius)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ٧٢

73. Taigi žiūrėkit, kokia buvo pabaiga tų, kurie buvo perspėti (tačiau nepaisė)

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٣

74. Išskyrus išrinktuosius Allaho vergus (ištikimus, paklusnius ir teisingus tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą).

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٧٤

75. Ir iš tiesų Nūhas (Nojus) šaukėsi Mūsų ir Mes esame Geriausi iš tų, kurie atsako (į prašymą).

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلْ الْمُجِيبُونَ ٧٥

76. Ir Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą nuo didžiulės bėdos (t. y. paskendimo).

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ٧٦

77. Ir, jo palikuonis, juos Mes padarėme išlikusiais (t. y. Šem, Ham ir Jafes).

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ٧٧

78. Ir palikome jam (gerą prisiminimą) tarp vėlesniųjų kartų:

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝۷۸

79. „Salam (taika) Nūhui (Nojui) (nuo Mūsų) tarp Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja)“

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝۷۹

80. Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gera darantisiems – žr. eilutę 2:112)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۸۰

81. Iš tiesų, jis [Nūhas (Nojus)] buvo vienas iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝۸۱

82. Tada Mes paskandinome kitus (netikinčiuosius ir daugiadiėvius).

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ ۝۸۲

83. Ir iš tiesų, tarp tų, kurie pasekė jo [Nūho (Nojaus)] keliu (islamiškuoju monoteizmu (buvo Ibrahim (Abraomas))

*وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝۸۳

84. Kai jis atėjo pas savo Viešpatį su tyra širdimi [paskirta tik Allahui Vieninteliui ir niekam kitam, garbindamas nieką kitą tik Allahą Vienintelį – tikrasis islamiškasis monoteizmas, tyras nuo daugiadiėvystės purvoj].

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝۸۴

85. Kai jis tarė savo tėvui ir savo žmonėms: „Kas yra tai, ką jūs garbinate?“

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝۸۵

86. „Argi melagystės – aliha (dievų) kitų nei Allahas – jūs trokštate?“

أَفِئْكَأَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝۸۶

87. „Tada, ką jūs galvojate apie Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpatį?“

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۸۷

88. Tada jis pažvelgė į žvaigždes

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝۸۸

89. ir tarė: „Iš tiesų, aš sergu (maru). [Jis padarė šią apgaule tam, kad liktų jų dievybių šventykloje ir sunaikintų juos, ir nedalyvautų kartu su jais pagoniškoje šventėje].“

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝۸۹

90. Taigi kai jie nusigręžė nuo jo, ir paliko (iš ligos baimės).

فَقَتَلُوا عَنْهُ مُدِيرِينَ ۝۹۰

91. Tada jis atsigrėžė į jų aliha (dievus) ir tarė: „Argi jūs nevalgysite (to, kas siūloma jums)?“

فَرَاغَ إِلَىٰ آلهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

92. „Kas jums yra, kad jūs nekalbate?“

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Tada jis atsigrėžė į juos, daužydamas (juos) (savo) dešiniąja ranka.

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. Tada jie (stabų garbintojai) atėjo, pas jį, paskubomis.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْعُفُونَ ﴿٩٤﴾

95. Jis tarė: „Jūs garbinate tai, ką (jūs patys) išdrožiate?“

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

96. „Kai Allahas sukūrė jus ir tai, ką jūs darote?“

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Jis tarė: „Pastatykite man pastatą (sakoma, kad pastatas buvo kaip krosnis) ir įmeskite jį į liepsnojančią ugnį.“

قَالُوا أَتَبْنُو لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

98. Taip jie kūrė sąmokslą prieš jį, tačiau Mes padarėme juos silpniausiais.

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

99. Ir jis tarė (po jo išgelbėjimo iš ugnies): „Iš tiesų, einu pas savo Viešpatį. Jis mane išves.“

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

100. „Mano Viešpatie, suteik man (palikuonis) iš teisingųjų.“

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

101. Taigi Mes suteikėme jam gerą žinią apie pakantų berniuką.

فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. Ir kai jis (jo sūnus) užaugo pakankamai, kad vaikščiotų su juo, jis tarė: „Mano sūnau, mačiau sapne, kad aš skerdžiu tave (aukoju tave Allahui). Taigi ką tu manai?“ Jis atsakė: „Mano tėve, daryk tai, kas tau įsakyta, in ša Allah (jei Allahas panorės), aptiksi mane As-Sabirun (kantriū).“

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِلَىٰ أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَبْنَؤُ بَتِ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Tada, kai jie abu pakluso (Allaho Valiai) ir jis paguldė jį klupsčią ant jo kaktos (arba ant galvos šono, skerdimui)

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

104. Mes pašaukėme jį: „Abraomai,

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. Tu išpildei sapną.“ Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gera darantiesiems – žr. eilutę 2:112)

قَدْ صَدَقْتَ أَرْءَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Iš tiesų, tai tikrai buvo akivaizdus išbandymas.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

107. Ir Mes išpirkom jį didžia auka (t. y. – avinu).

وَقَدَرْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. Ir Mes palikom jam (gerą atminimą) tarp vėlesnių kartų.

وَوَضَعْنَا عَظْمَهُ فِي الْأَخِيرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. „Salam (taika) Ibrahimui (Abraomui)“

سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾

110. Taip iš tikrųjų Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gerą darantiesiems – žr. eilutę 2:112)

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

111. Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. Ir Mes suteikėme jam gerą žinią apie Ishaką (Izaoką) – Pranašą iš teisingųjų.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. Mes palaiminome jį ir Ishaką (Izaoką). Ir iš jų palikuonių yra (kai kurie) darantys teisingą, ir kai kurie, kurie aiškiai paklaidino save.

وَوَضَعْنَا عَظْمَهُ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Savo Malonę Mūsai (Mozei) ir Harūnui (Aronui).

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. Ir Mes išgelbėjome juos ir jų žmones nuo didžiulės bėdos.

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. Ir padėjome jiems, kad jie taptų laimėtojais.

وَصَرَّحْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

117. Ir Mes suteikėme jiems aiškų Raštą.

وَعَاطَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾

118. Ir išvedėme juos į Teisingą Kelią.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. Ir Mes palikome jiems (gerą atminimą) tarp vėlesniųjų kartų.

وَوَرَّكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾

120. „Salam (taika) Mūsai (Mozei) ir Harūnui (Aronui).“

سَلَّمَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gerą darantiesiems – žr. eilutę 2:112)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Iš tiesų, jie buvo du iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Ir iš tiesų, Ilijas (Elijus) buvo vienas iš Pasiuntinių.

وَإِنْ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Kai jis tarė savo žmonėms: „Ar jūs nebijosite Allaho?“

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. „Ar jūs šauksitės Bal (gerai žinomo jo tautos stabo, kurį jie garbindavo) ir aplesite Geriausią iš kūrėjų

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Allahą, jūsų Viešpatį ir jūsų protėvių Viešpatį?“

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Tačiau jie paneigė jį [Ilijasą (Elijų)], taigi jie tikrai bus atvesti (į bausmę)

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Išskyrus išrinktuosius Allaho vergus.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

129. Ir Mes palikom jam (gerą atminimą) tarp vėlesniųjų kartų.

وَوَرَّكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

130. „Salam (taika) Iļjasin (Elijui)“

سَلَّمَ عَلَى إِيْلَ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gerą darantiesiems, kurie daro gerus darbus visiškai tik dėl Allah'o – žr. eilutę 2:112)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣١﴾

132. Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

133. Ir iš tiesų, Lūtas (Lotas) buvo vienas iš Pasiuntinių.

وَأَنَّ لُوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٣﴾

134. Kai Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, visus,

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٣٤﴾

135. išskyrus seną moterį (jo žmoną), kuri buvo tarp tų, kurie liko užnugaryje.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿٣٥﴾

136. Tada Mes sunaikinome likusiuosius (Sodomo miestą Negyvosios Jūros dabartinėje Palestinos teritorijoje)

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٣٦﴾

137. Iš tiesų, jūs einate pro šalį jų rytu

وَأَنْتُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٧﴾

138. Ir naktį. Ar tada jūs neapmąstysite?

وَبِالْأَيْلَافِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾

139. Ir iš tiesų, Jūnus (Jona) buvo vienas iš Pasiuntinių.

وَأَنَّ يُونُسَ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾

140. Kai jis bėgo į prikrautą laivą.

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِ الْكَاسِخُونَ ﴿٤٠﴾

141. Tada jis (sutiko) metė burtus, ir buvo tarp pralaimėtojų.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿٤١﴾

142. Tada (didžiulė) žuvis prarijo jį, nes jis padarė veiksmą, vertą kaltės.

فَأَلْقَمَتْهُ كَأْسٌ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٢﴾

143. Jei jis nebūtų buvęs iš tų, kurie garbina Allahą

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿٤٣﴾

144. Jis būtų tikrai likęs jos (žuvies) pilve iki Prikėlimo Dienos

لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٤٤﴾

145. Tačiau Mes išmetėme jį ant pliko kranto, kai jis buvo sergantis

*فَتَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿٤٥﴾

146. Ir privertėme moliūgo augalą apaugti jį.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿٤٦﴾

147. Ir Mes nusiuntėme jį pas šimtą tūkstančių (žmonių) ar net daugiau

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

148. Ir jie patikėjo. Taigi Mes suteikėme jiems pramogą kuriam laikui

فَأَمَّا نُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٨﴾

149. Dabar paklausk jų (Muchammedai ﷺ): „Ar yra (tik) dukrų jūsų Viešpačiui, o sūnus jiems?

فَأَسْأَلُهُمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ
الْبُنُونَ ﴿١٤٩﴾

150. Arba ar Mes sukūrėme angelus moterimis, kai jie buvo liudytojai?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Iš tiesų, tai iš jų melagysčių, kad jie (Kuraisų pagonys) sako:

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

152. „Allahas pagimdė [palikuonis – angelus, kurie yra Allaho dukros].“ Ir iš tiesų, jie melagiai.

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Ar Jis (tada) pasirinko dukras, nei sūnus?

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Kas jums yra? Kaip jūs nusprendžiate?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. Ar jūs tada neatminsite?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Arba ar yra jums akivaizdi valdžia?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157. Tad atneškite savo Knygą, jei esate tiesą sakantys.

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Ir jie sukūrė giminystę tarp Jo ir džinų, tačiau džinai gerai žino, kad jie tikrai turės pasirodyti (priešais Jį) (t. y. jie bus kviečiami atsiskaityti).

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ
عَلِمَتِ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Pagerbtas yra Allahas, (Laisvas Jis) nuo to, ką jie Jam priskiria.

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Išskyrus Allaho vergus, kuriuos Jis pasirinko (savo Gailestingumui, t. y. tikruosius tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą, kurie nepriskiria Allahui melagingų dalykų).

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Taigi, iš tiesų jūs (pagonys) ir tie, kuriuos jūs garbinate (stabai)

فَأَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. negali paklaidinti [nugręžti nuo Jo (Allaho) nė vieno iš tikinčiųjų],

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتِنِينَ ﴿١٦٢﴾

163. išskyrus tuos, kuriems lemta degti Pragare.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. Ir nėra nė vieno iš mūsų (angelų), tačiau žino savo vietą (arba padėtį)

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. Ir iš tiesų, mes (angelai), mes stovime eilėmis (maldose kaip jūs musulmonai stovite eilėmis savo maldose)

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾

166. Ir iš tiesų, mes (angelai), tikrai esame tie, kurie garbina (Allaho šloves, t. y. atlieka maldas).

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Ir iš tiesų jie (arabų pagonys) sakydavo:

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. „Jei būtume turėję priminimą, kaip turėjo senovės žmonės (prieš ateinant Pranašui Muchammedui ﷺ Allaho Pasiuntiniu).

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

169. „Mes tikrai būtume buvę Allaho išrinktieji vergai (tikrieji tikintieji islamiškąjį monoteizmą)

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Tačiau (dabar, kai atėjo Koranas) jie netiki juo (t. y. Koraną ir Pranašą Muchammedą ﷺ ir viską, ką jis atnešė – Dieviškąjį Apreiškimą), taigi jie sužinos.

فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Ir iš tiesų, Mūsų Žodis atėjo iš senovės pas Mūsų vergus, Pasiuntinius

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. Kad jie tikrai būtų padaryti triumfuojančiaisiais

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Ir kad Mūsų kariuomenės, jie tikrai būtų laimėtojai

وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٧٣﴾

174. Taigi nusigręžk (Muchammedai ﷺ) nuo jų kuriam laikui

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٧٤﴾

175. Ir stebėk juos ir jie pamatys (bausmę)

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٧٥﴾

176. Argi jie siekia paskubinti Mūsų Kančią?

أَفِعِزَّاتِنَا يُسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٦﴾

177. Tada, kai ji pakils jų kieme (t. y. šalia jų), blogas bus rytas tiems, kurie buvo perspėti.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٧﴾

178. Taigi nusigręžk (Muchammedai ﷺ) nuo jų kuriam laikui

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٧٨﴾

179. ir stebėk juos ir jie pamatys (kančią).

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٧٩﴾

180. Pagerbtas jūsų Viešpats, Garbės ir Galios Viešpats. (Laisvas Jis) nuo visko, ką jie Jam priskiria.

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٠﴾

181. Ir taika Pasiuntiniams

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٨١﴾

182. Ir šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾

Saad ص

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sad. [Šios raidės (sad ir t. t.) yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)]. Prisiekiu Koranu, kupinu priminimų (paaiškinimų ir pagarbos tiems, kurie jį tiki).

2. Ne, tie, kurie netiki, yra melagingame išpuikime ir pasipriešinime.

3. Kiek kartų Mes sunaikinome prieš juos. Ir jie maldavo, kai jau nebebuvo laiko išsigelbėjimui.

4. Ir jie (arabų pagonys) stebisi, kad perspėtojas (Pranašas Muchammedas ﷺ) atėjo pas juos iš jų pačių tarpo. Ir netikintieji sako: „Šis (Pranašas Muchammedas ﷺ) yra raganius, melagis.

5. „Ar jis padarė aliha (dievybes) (visas) į Vieną Ilah (Dievą – Allahą). Iš tiesų, tai keistas dalykas.“

6. O lyderiai iš jų tarpo skleidė (sakydami): „Tęskite, ir likite pastovūs saviems aliha (dievams). Iš tiesų, tai dalykas sumanytas (prieš jus)“

7. „Mes negirdėjome (panašaus į) to šių pastarųjų dienų religijoje (t. y. krikščionybėje). Tai niekas kitas, tik prasimanymas.

8. „Ar Priminimas buvo nuleistas jam (vieninteliui) iš mūsų tarpo?“ Ne, tačiau jie abejoja Mano Priminimu (šiuo Koranu). Ne, tačiau jie neragavo (Mano) Kančios.

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ①

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقٍ ②

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا
وَلَا تَجِئْ بِحُجَّتٍ ③

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ④

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ ⑤

وَأَنْظِلْ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا
عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑥

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا
إِلَّا اخْتِلَافٌ ⑦

أَنْزِلْ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي
شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُفَعُوا
عَذَابٌ ⑧

9. Arba ar jie turi tavojo Viešpaties,
Galingiausiojo, Tikrojo Aprūpintojo
Gailestingumo lobius?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ
الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

10. Arba ar dangų ir žemės ir viso, kas tarp
jų, karalystė yra jų? Jei taip, lai jie pakyla
būdais (į dangus)

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾

11. (Kadangi jie neigė Allaho Žinią) jie bus
nugalėtos kariuomenės kaip senovės
Sajungininkai (kurie buvo nugalėti).

جُنِدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

12. Anksčiau jų (buvo daugybė, kurie)
neigė (Pasiuntinius) – Nūcho (Nojaus)
žmonės ir Ad, ir Fir'aun (Faraonas) – kuolų
(naudotų nubausti žmones) žmogus

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾

13. Ir Samud, ir Lūto (Loto) žmonės, ir
Miško Žmonės (Madjan (Midian)) – tokie
buvo Sajungininkai.

وَسَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ
أُولَئِكَ الْأَحْزَابِ ﴿١٣﴾

14. Kiekvienas iš jų neigė Pasiuntinius, tad
Mano Kančia buvo pateisinta.

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسْلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

15. O šie tik laukia vienintelio Saiha
[šūksnio (t. y. Trimito papūtimo, kurį atliks
Israfil angelas)] – nebus jokio dvejojimo ar
pabaigos tam [kol viskas išnyks išskyrus
Allahą (vienintelį Dievą, kupiną Didybės,
Dosnumo ir Garbės)].

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا
لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾

16. Jie sako: „Mūsų Viešpatie, paskubink
mums Kitana (t. y. mūsų gerų ir blogų
darbų Įrašus, kad galėtume juos pamatyti)
prieš Atsiskaitymo Dieną“

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْلَنَا قَبْلَ يَوْمِ
الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

17. Būk kantrus (Muchammedai ﷺ) dėl to,
ką jie sako, ir atmink Mūsų vergą Davūdą
(Dovydą), suteiktomis galiomis. Iš tiesų, jis
buvo visuose reikaluose ir atgailoje
sugrįžantis (pas Allahą).

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ
ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

18. Iš tiesų, Mes privertėme kalnus garbinti
Mūsų Šloves su juo [Davūdu (Dovydu)] aši
(po vidurdienio iki saulėldžio) ir išrak (po
saulėtkeio iki vidurdienio).

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

19. Ir (taip pat) surinkti paukščiai: visi paklusnūs jam [Davūdai (Dovydui)] [t. y. jie atėjo ir garbino Allaho Šloves kartu su juo].

20. Mes padarėme jo karalystę stipria ir suteikėme jam Al-Hikma (Pranašystę) ir protingą sprendimą kalboje ir sprendimuose.

21. Ir ar žinios apie besibylinėjančiuosius pasiekė tave? Kai jie perlipo per sieną į (jo) mihrab (maldos vietą arba privatų kambarį).

22. Kai jie atėjo pas Davūdą (Dovydą), jis pasibaisėjo jais. Jie sakė: „Nebijok, (mes esame) du bylininkai, iš kurių vienas nuskriaudė kitą, taigi teisk mus teisingai, ir nesiels su mumis neteisingai, ir išvesk mus į Teisingą Kelią.

23. Iš tiesų, šis mano brolis (religijoje) turi devyniasdešimt devynias avis, kai aš turiu (tik) vieną avį ir jis sako: „Atiduok ją man, ir jis įveikė mane kalba.“

24. [Davūd (Dovydas)] tarė (iš karto, neišklauses priešininko): „Jis nuskriaudė tave reikalaudamas tavo avį prijungti prie savo avių. Ir iš tiesų daugybė partnerių engia vienas kitą, išskyrus tuos, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, ir jų yra keletas.“ Ir Davūd (Dovydas) numanė, kad Mes išbandėme jį ir siekė savo Viešpaties Atleidimo, ir krito klupsčiomis ir atsigręžė (į Allahą) atgailoje.

25. Taigi Mes atleidome jam tai, ir, iš tiesų, jam artimas priėjimas prie Mūsų, ir gera (paskutinio) sugrįžimo vieta (Rojus).

وَالطَّيْرَ مُحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَابٌ ﴿١٩﴾

وَمَدَدْنَا مُلْكَهُ. وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلَ
الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

* وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
الْمِخْرَابِ ﴿٢١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا
تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ
فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا
إِلَى سَوَاءِ الصَّرِيطِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ هَذَا أَجَى لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً
وَلِي نَعَجَةٌ وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى
نِعَاجِهِ. وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ
رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾

فَقَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَإِلْفًا
وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾

26. Davūdai (Dovydai), iš tiesų, Mes patalpinome tave paveldėtoju žemėje, Taigi teisk žmones teisingai ir nesk savo troškimais – nes tai tikrai paklaidins tave nuo Allaho Kelio. Iš tiesų, tie kurie nutolsta nuo Allaho Kelio turi siaubingą kančią (ateityje), nes jie pamiršo Atsiskaitymo Dieną.

27. Ir Mes nesukūrėme dangaus ir žemės ir visko, kas tarp jų, be tikslo. Tai svarstymas tų, kurie netiki. Tad vargas tiems, kurie netiki (islamiškąjį monoteizmą) dėl Ugnies.

28. Ar Mes elgsimės su tais, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, kaip (su) Al-Mufsidūn (tais, kurie priskiria Allahui partnerius garbinime ir daro nusikaltimus) žemėje? Ar Mes elgsimės su Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais – žr. eilutę 2:2) kaip (su) Fudžar (nusikaltėliais, netikinčiaisiais, nuodėmingaisiais)?

29. (Tai yra) Knyga (Koranas), kurią Mes nuleidome tau, kupiną palaiminimų, kad jie apmąstyty jos Eilutes, ir kad suvokiantys žmonės atsimintų.

30. Ir Davūdai (Dovydai) Mes davėme Suleimaną (Saliamoną). Koks puikus tarnas. Iš tiesų, jis visada atsigėždavo (į Mus) atgailoje.

31. Kai jie buvo parodyti jam, popietę, gerai ištenrinuoti aukščiausios veislės arkliai.

32. Jis tarė: „Aš mėgavausi gėriu (šiais arkliais) vietoj savo Viešpaties prisiminimo (savo 'Asr maldoje) tol, kol laikas baigėsi ir (saulė) pasislėpė už (nakties) užsklandos.

يَذَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظُلٌّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا قَوِيلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَذَكَّرَ ءَايَاتِهِ وَلِيَذْكُرَ أُولَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعِثِّي الصَّفِينَتُ الْخَيَاتُ ﴿٣١﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

33. Tada jis tarė: „Atveskite juos (arklius) atgal pas mane.“ Tada jis pradėjo vesti savo ranką jų kojomis ir jų kaklais (iki pasirodymo pabaigos).

34. Ir iš tiesų, Mes išbandėme Suleimaną (Saliamoną) ir padėjome ant jo sosto Džasad (velnią, taigi jis kuriam laikui prarado savo karalystę) ir jis grįžo (pas Allahą su paklusnumu ir atgailoje, ir į savo sostą ir karalystę, Allaho Malone).

35. Jis tarė: „Mano Viešpatie, atleisk man ir suteik man karalystę tokią, kuri nepriklausytų niekam kitam, po manęs. Iš tiesų, Tu esi Suteikėjas.“

36. Taigi, Mes pavergėme jam vėją. Jis švelniai pūtė jo paliepimu kad ir kur jis norėjo

37. ir taip pat šajatin (velnius) iš džinų (įskaitant) kiekvieną rūšį statytojų ir narų

38. ir taip pat kitus, supančiotus grandinėmis.

39. [Allahas tarė Suleimanui (Saliamonui)]: „Tai Mūsų dovana, taigi eikvok arba sulaikyk, nebus prašoma (tavęs) atsiskaityti.“

40. Ir iš tiesų, jam yra artimas priėjimas prie Mūsų, ir geras (paskutinis) sugrįžimas (Rojus).

41. Ir prisiminkite Mūsų vergą Ajūbą (Jobą), kai jis šaukėsi savo Viešpaties (sakydamas): „Iš tiesų šaitan (šėtonas) palietė mane su bėda (sugadindamas mano sveikatą) ir kančia (sugadindamas mano turta).“

42. (Allahas tarė jam): „Smok į žemę savo pėda: tai yra vandens (šaltinis) nusiprausti, atsivėsinti ir (gaivinančiam) gėrimui.“

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ
وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا
يَنْتَبِعِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً
حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

وَأَخْرَيْنَ مُفْرَّيْنِ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَإِن لَّهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي
مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ
وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

43. Ir Mes gražinome jo šeimą, ir kartu su jais panašius į juos, kaip Mūsų Gailestingumą, ir Priminimą tiems, kurie suvokia.

44. „Ir paimk į savo ranką pluoštą plonos žolės ir suduok ją (savo žmonai) ir nelaužyk savo priesakos. [1] Iš tiesų, Mes radome jį kantriu. Koks puikus tarnas. Iš tiesų, jis atsigręždavo (į Mus) atgailoje.¹

45. Ir atminkite Mūsų vergus Ibrahimą (Abraomą), Ishaką (Izaoką), ir Jakubą (Jokubą), (visus) galios turėtojus (Mūsų garbinime) ir (taip pat) religinio suvokimo.

46. Iš tiesų, Mes pasirinkome juos suteikdami jiems (gerą dalyką – t. y.) Namų atminimą [Amžinybėje ir jie priversdavo žmones atsiminti tai, ir jie taip pat kviesdavo žmones paklusti Allahui ir daryti gerus darbus dėl Amžinybės].

47. Ir jie su Mumis, iš tiesų, iš išrinktųjų ir geriausiųjų.

48. Ir prisiminkite Ismailį (Ismaelį), Iļjasą (Elijų) ir Zul-Kiflą, visus iš geriausių.

49. Tai Priminimas. Ir iš tiesų, Mutakūn (dievobaimingiesiems – žr. ają 2:2) yra geras paskutinis sugrįžimas (Rojus).

50. Adn (Edeno) Rojus (amžinieji Sodai), kurio durys bus jiems atvertos.

51. Tenais jie sėdės, tenais jie prašys vaisių gausybės ir gėrimų.

وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيَّتَهُ أَهْلَهُ وَوَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذَكَرَى لَأُولَى الْأَلْبَبِ ﴿٤٣﴾

وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّعَاقِبِ ﴿٤٩﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمْ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾

مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

¹ [1] Kai Ajūbas (Jobas) sirgo, jo žmona maldaudavo jo, ir Šėtonas pasakė jai tarti netikėjimo žodį ir ji pasakė savo vyrui [Ajūbui (Jobui)]. Taigi jis supyko ant jos ir prisiekė suduoti jai šimtą kirčių. Taigi Allahas liepė Ajūbui (Jobui) išpildyti savo pažadą, suduodant jai smulkios žolės pluoštą.

52. O šalia jų bus kasirat-at-tarf [tyros moterys (žmonos), sulaikančios savo žvilgsnius (netrokštančios nieko kito, tik savo vyrų)], (ir) panašaus amžiaus.

53. Tai yra tai, kas jums (Al-Mutakūn - dievobaimingiesiems – žr. eilutę 2:2) pažadėta Atsiskaitymo Dienai.

54. (Jiems bus tarta) Iš tiesų, tai Mūsų Aprūpinimas, kuris niekada nesibaigs.

55. Tai yra šitaip. O taghun (ribų peržengėjams, nepaklusniesiems Allahui ir Jo Pasiuntiniui – netikintiesiems Allahui Vienumui, nusikaltėliams) bus blogas paskutinis sugrįžimas (Ugnis).

56. Pragaras, kur jie degs. Ir blogiausia iš tikrųjų yra ta vieta poilsui.

57. Tai yra šitaip. Lai jie ragauja to – verdančio skysčio ir purvinų žaizdų išskyry.

58. Ir kitų (kančių) panašios rūšies – visko kartu.

59. Tai kariuomenė, įžengianti su jumis (i Pragarą), nėra pasveikinimo jiems. Iš tiesų, jie degs Ugnyje.

60. (Klaidinančiųjų pasekėjai sakys): „Ne, jūs (taip pat). Nėra pasveikinimo jums. Tai jūs (klaidinantieji), kurie padarėte tai mums (nes jūs paklaidinote mus pasaulyje), tokia bloga yra ši vieta pasilikti.

61. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, kad ir kas privedė mus prie to, pridėk jam dvigubą kančių Ugnyje.“

62. Ir jie sakys: „Kas yra mums, kad nematome žmonių, kuriuos mes priskaičiuodavome prie blogųjų?“

*وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظَّرْفِ أَثَرَابٌ ﴿٥٢﴾

هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَقَابٍ ﴿٥٥﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسَّ الْإِهَادُ ﴿٥٦﴾

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٍ ﴿٥٧﴾

وَأَخْرَجَ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجَ ﴿٥٨﴾

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ
إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ
قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيَسَّ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدَّ عَذَابًا
ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ
مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾

63. „Ar mes laikėme juos pašaipų objektais, ar (mūsų) akys negalėjo suvokti jų?“

أَتَخَذْنَاهُمْ سَخِرًا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
الْأَبْصَارُ ﴿٣٣﴾

64. Iš tiesų, tai tikriausia tiesa – abipusis Ugnies žmonių ginčas.

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٣٤﴾

65. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu tik perspėtojas ir nėra jokio Ilah (Dievo), išskyrus Allahą (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), Vienas, Nenugalimas,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٥﴾

66. „Dangų ir žemės ir visko, kas tarp jų, Viešpats, Visa Galingas, Visa Atleidžiantis.“

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٣٦﴾

67. Sakyk „Tai (šis Koranas) yra didi žinia,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٣٧﴾

68. nuo kurios jūs nusigręžiate.“

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٣٨﴾

69. „Aš nežinojau apie vyriausiuosius (angelus), aukštybėje, kai jie ginčijosi ir diskutavo (apie Adamo (Adomo) sukūrimą).

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٣٩﴾

70. Tik tai man buvo apreikšta, kad aš esu akivaizdus perspėtojas.“

إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾

71. (Atminkite), kai jūsų Viešpats sakė angelams: „Tikrai aš ketinu sukurti žmogų iš molio.“

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا
مِّن طِينٍ ﴿٤١﴾

72. Taigi kai Aš suteikiau jam formą ir įpūčiau į jį (jo) sielą, Mano sukurtą, tada jūs nusilenkiate klupsčiomis jam.“

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٤٢﴾

73. Taigi angelai nusižemino, visi:

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٤٣﴾

74. Išskyrus Iblis (Šėtonas) – jis pasididžiavo ir buvo vienas iš netikinčiųjų.

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾

75. (Allahas) tarė: „Ibli (Šėtone), kas stabdo tave nuo nusizėminimo tam, kurį Aš sukūriau Abiejomis Savo Rankomis [2]. Esi perdaug išdidus (nusižeminti Adamui (Adomui)) ar esi vienas iš išaukštintųjų?“¹

76. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Esu geresnis nei jis. Tu sukūrei mane iš ugnies ir Tu sukūrei jį iš molio.“

77. (Allahas) tarė: „Tada eik iš čia, iš tiesų, esi atstumtasis.“

78. „Ir iš tiesų, Mano Prakeiksmas tau iki Atlyginimo Dienos.“

79. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Mano Viešpatie, suteik man atokvėpį iki Dienos, kai (mirusieji) bus prikelti.“

80. (Allahas) tarė: „Iš tiesų, esi iš tų, kuriems leista atsikvėpti.“

81. „Iki Dienos, nustatyto laiko.“

82. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Prisiekiu Tavo Galia, tada aš tikrai paklaidinsiu juos visus,

83. išskyrus Tavo išrinktuosius vergus iš jų tarpo (t. y. ištikimus, paklusnius, tikruosius tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą).“

84. (Allahas) tarė: „Tiesa yra – ir Tiesą sakau

85. Kad pripildysiu Pragarą tavimi [Iblis (Šėtonu)] ir tais iš jų (žmonija), kurie seks tavimi, kartu.“

86. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neprašau iš jūsų jokio atlygio už tai (Koraną), nei aš esu iš Al-Mutakalifūn (tų, kurie apsimeta arba išgalvoja neegzistuojančius dalykus).

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِيٍّ أَفَسُكَّرْتُمْ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَلُوفِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

¹ [2] Žr. eilutės 3:73 išnašą.

87. „Tai (šis Koranas) yra tik Priminimas visiems Alamyn (žmonijai ir džinams).

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. „Ir jūs tikrai sužinosite tiesą apie tai, netrukus.“

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأُهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

الزمر Grupės

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Apreiškimas šios Knygos (Korano) yra iš Allaho, Visa Galingojo, Visa Išmintingojo.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. Iš tiesų, Mes nuleidome Knygą tau (Muchammedai ﷺ) su tiesa: taigi garbink Allahą (Vienintelį), darydamas religinius veiksmus nuoširdžiai vien tik vardan Allaho.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

3. Tikrai religija (t. y. garbinimas ir paklusimas) yra vien tik dėl Allaho. O tie, kurie priskiria Auliją (saugotojus, padėjėjus, ponus, dievybes) Jam (sako): „Mes garbiname juos tik dėl to, kad jie priartintų mus prie Allaho.“ Iš tiesų, Allahas teis juos pagal tai, dėl ko jie ginčijosi. Tikrai, Allahas neveda to, kuris yra melagis, ir netikintysis.

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

4. Jei Allahas panorėtų prisiimti sūnų (ar palikuonių), Jis galėtų pasirinkti, ką Jis nori, iš tų, kuriuos Jis sukūrė. Tačiau garbė Jam (Jis yra aukščiau to). Jis yra Allahas, Vienas, Nenugalimas.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأُصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

5. Jis sukūrė dangus ir žemę su tiesa. Jis priverčia naktį įsilieti į dieną ir priverčia dieną įsilieti į naktį. Ir Jis pavergė saulę ir mėnulį. Kiekvieną judantį (nustatytu kursu) nustatytam laikui. Iš tiesų, Jis yra Galingiausias, Visa Atleidžiantis.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٥﴾

6. Jis sukūrė jus (visus) iš vieno asmens (Adamo (Adomo)), Tada jis sukūrė jam jo žmoną [Hava (Ievą)]. Ir Jis nuleido jums aštuonias poras galvijų (dvi avis, patelę ir patiną, dvi ožkas, patelę ir patiną, du jaučius, patelę ir patiną, ir du kupranugarius, patelę ir patiną). Jis sukuria jus jūsų motinų gimdose: kūrimas po kūrimo trijų uždangų tamsumoje. Toks yra Allahas jūsų Viešpats. Jo yra karalystė. La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Tad kaip jūs nusigręžiate?

7. Jei jūs netikite, tada tikrai, Allahui jūsų nereikia. Jis nemėgsta netikėjimo Savo vergams. O jei jūs esate dėkingi (būdami tikintieji), Jis patenkintas dėl to jums. Joks naštos nešėjas neneš kito naštos. Tada pas jūsų Viešpatį yra jūsų sugrįžimas ir Jis praneš jums, ką jūs darydavote. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (žmonių) krūtinėse.

8. O kai koks nors nuostolis paliečia žmogų, jis šaukiasi savo Viešpaties (Vienintelio Allaho), atsigręždamas į Jį atgailoje. Tačiau kai Jis suteikia jam malonę iš Savęs, jis pamiršta tai, dėl ko jis šaukėsi prieš tai ir jis priskiria Allahui priešininkus tam, kad paklaidintų kitus nuo Jo Kelio. Sakyk: „Mėgaukitės savo netikėjimu kurį laiką: tikrai jūs esate (vieni) iš Ugnies gyventojų.“

9. Ar tas, kuris paklūsta Allahui nusižemindamas arba stovėdamas (maldoje) nakties valandomis, bijodamas Amžinybės ir tikėdamasis savo Viešpaties Gailestingumo (kaip tas, kuris netiki)? Sakyk: „Argi tie, kurie žino, lygūs tiems, kurie nežino?“ Tai tik suvokiantys žmonės, kurie prisimins (t. y. gaus pamoką iš Allaho Ženklių ir Eilučių).

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

*وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ يُدْعُوهُ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾

أَمَّنْ هُوَ قَلْبُكَ عِندَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

10. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „O Mano vergai, kurie tikite (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą), bijokite savo Viešpaties (Allaho) ir atlikite savo pareigą Jam. Geras (atlygis) yra tiems, kurie daro gerą šiame pasaulyje. Ir Allaho žemė yra plati (taigi jei negalite garbinti Allaho vienoje vietoje, eikite į kitą). Tik tie, kurie kantrūs, gaus savo pilną atlygį, be atsiskaitymo.“

11. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų aš įsakiau garbinti Allahą (Vienintelį) paklūstant Jam ir darant religinius veiksmus nuoširdžiai vien tik dėl Jo.“

12. „Ir man įsakyta tai tam, kad būčiau pirmasis iš tų, kurie paklūsta Allahui (islame) kaip musulmonai.“

13. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, jei aš nepaklūsiu savo Viešpačiui, bijau didžiosios Dienos kančios.“

14. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahą Vienintelį aš garbinu, darydamas religinius veiksmus nuoširdžiai vien tik dėl Jo (ir ne dėl noro pasirodyti, ir nepriskirdamas Jam priešininkų garbinime).“

15. Taigi garbinkite, ką mėgstate, šalia Jo. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pralaimėtojai tie, kurie praras save ir savo šeimas Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, tai bus aiškus praradimas.“

16. Jie turės apdangalus iš Ugnies, virš jų ir apdangalus (iš Ugnies) po jais. Tuo Allahas gąsdina Savo vergus: „Mano vergai, tad bijokite Manęs.“

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ
لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَّارْضَ اللّٰهُ وَسِعَةً اِنَّمَا يُوَفِّي الصّٰبِرِيْنَ
اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

قُلْ اِنِّيْ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لّٰهُ
الَّذِيْنَ ﴿١١﴾

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٢﴾

قُلْ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣﴾

قُلِ اللّٰهُ اَعْبُدْ مُخْلِصًا لّٰهُ دِيْنِيْ ﴿١٤﴾

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ قُلْ اِنَّ
الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ
وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرٰنُ الْمُحِيْنُ ﴿١٥﴾

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ
تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ
يَعْبَادِ فَاتَّقُوْا ﴿١٦﴾

17. Tie, kurie vengia At-Taghut (netikrų dievybių) negarbindami jų ir atsigręždami į Allahą (atgailoje), jiems yra gera žinia. Tad pranešk geras žinias Mano vergams -

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا
وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ
عِبَادِ ﴿١٧﴾

18. Tiems, kurie klausosi Žodžio [gero patarimo la ilaha illallah – (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas) ir islamiškojo monoteizmo] ir seka geriausiais iš jų (t. y. garbina Vienintelį Allahą, atgailauja Jam ir vengia Taghut), jie yra (tie), kuriuos Allahas išvedė ir tai yra suvokiantys žmonės.

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكُفُولَ فَيَسْتَبِيعُونَ
أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

19. Ar tada tas, prieš kurį baismės Žodis pateisinamas (lygus tam, kuris vengia blogo)? Ar tu (Muhammedai ﷺ) išgelbėsi tą, kuris Ugnyje?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

20. Tačiau tiems, kurie bijo savo Viešpaties (Allaho) ir atlieka savo pareigą Jam, jiems pastatyti didingi kambariai, vienas virš kito, po kuriais upės teka (t. y. Rojus). (Tai yra) Allaho Pažadas: ir Allahas nesusikerta (Savo) Pažade.

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ
فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّتَابِلَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ
الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾

21. Negi nematai, kad Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir priverčia jį persunkti žemę (ir tada priverčia ją sudygti) kaip vandens šaltiniai, ir po to tuo gamina javus skirtingų spalvų, o po to jie sudžiūna ir tu matai juos pageltonuojančius. Tada Jis padaro juos sausais ir sulūžusiais. Iš tiesų, tame yra Priminimas suvokiantiems žmonėms.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَلَّكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ
مُضْطَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَذِكْرٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

22. Ar tas, kurio krūtinę Allahas atvėrė islamui tam, kad jis būtų šviesoje nuo Savo Viešpaties (kaip tas, kuris ne musulmonas)? Tad vargas tiems, kurių širdys sukieta Allahui prisiminimui. Jie yra aiškioje klaidoje.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ
عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۖ قَوْلٌ لِّلنَّفْسِ ۖ قُلُوبُهُمْ
مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Allahas nuleido Geriausią Pareiškimą, Knygą (šį Koraną). Jos dalys panašios viena į kitą (gerumu ir tiesa) ir dažnai kartojamos. Odos tų, kurie bijo savo Viešpaties, pašiurpsta nuo to (kai jie tai recituoja arba girdi). Tada jų oda ir jų širdys suminkštėja Allaho prisiminimui. Tai Allaho vedimas. Jis Veda tuo tą, ką Jis nori. Ir ką Allahas paklaidina, tam nėra jokio vedimo.

24. Ar tada tas, kuris su savo veidu stovi akistatoje su siaubinga kančia Prikėlimo Dieną (kaip tas, kuris įžengia taikiai į Rojų)? Ir bus pasakyta Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems): „Ragaukite tai, ką jūs įgydavote.“

25. Tie, kurie buvo prieš juos, neigė, tad kančia pasiekė juos iš pusių, kurių jie nesuvokė.

26. Taigi Allahas privertė juos paragauti gėdos dabartiniame gyvenime, tačiau didesnė kančia Amžinybėje, jei tik jie būtų žinoję.

27. Ir iš tiesų, Mes parodėme žmonėms šiame Korane visų rūšių panašumus tam, kad jie prisimintų.

28. Arabiškas Koranas, be jokių nukrypimų (jame) tam, kad jie vengtų viso blogio, kurio Allahas liepė jiems vengti, bijotų Jo ir atliktų savo pareigą Jam.

29. Allahas parodo panašumą: (vergas) vyras, priklausantis daugybei partnerių (panašiai kaip tie, kurie garbina kitus šalia Allaho), besiginčijančių vienas su kitu, ir (vergas) vyras, priklausantis vien tik vienam šeiminkui (kaip tie, kurie garbina Allahą Vienintelį). Ar tie du panašūs lyginant? Visa šlovė ir padėka Allahui. Tačiau dauguma iš jų nežino.

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَدِّدًا
مَّتَّانِي تَفْسَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ
ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن
يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
هَادٍ ﴿٢٣﴾

أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَجهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَنذَرْنَاهُمُ الْعَذَابَ
مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾

فَأَذَانُهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

قُرْءَانَا غَرِيبًا غَيْرَ ذِي عَوَجٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَحْمَدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) mirsi, ir iš tiesų, jie (taip pat) mirs.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

31. Tada, Prikėlimo Dieną, jūs ginčysitės priešais savo Viešpatį.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

32. Tad, kas daro daugiau bloga nei tas, kuris sako melą apie Allahą ir neigia tiesą [ši Koraną, Pranašą (Muchammedą ﷺ) ir islamiškąjį monoteizmą], kai ji pasiekia jį. Ar ne Pragare buveinė netikintiesiems?

* فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Ir jis (Muchammedas ﷺ), kuris atnešė tiesą (ši Koraną ir islamiškąjį monoteizmą) ir (tie, kurie) patikėjo tai (t. y. tikrieji tikintieji islamiškąjį monoteizmą), jie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji ir teisingi žmonės – žr. eilutę 2:2).

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

34. Jie turės viską, ko panorės, su savo Viešpačiu. Tai atlygis Al-Muhsinūn (gera darantiesiems – žr. eilutės 9:120 išnašą).

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

35. Tam, kad Allahas išpirktų iš jų blogą, ką jie darė, ir duotų jiems atlygį pagal geriausią iš to, ką jie darydavo.

لِيكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي أَعْمَلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. Argi Allahas nėra Pakankamas Savo vergui? Tačiau jie bando išgąsdinti tave su tais (kuriuos jie garbina) šalia Jo. Ir ką Allahas paklaidina, tam nebus vedimo.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

37. Ir ką Allahas išveda, tam nebus jokio paklaidintojo. Argi Allahas nėra Visa Galingas, Atpildo Turėtojas?

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

38. Ir iš tiesų, jei tu klausi jų: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ Tikrai jie atsakys: „Allahas (sukūrė juos.) Sakyk: „Pasakykit man tada, dalykai kurių jūs šaukiate šalia Allaho – jei Allahas panorėtų kokios nors žalos man, ar jie galėtų pašalinti Jo žalą? Arba jei Jis (Allahas) norėtų kokio nors gailestingumo man, ar jie galėtų sulaukyti Jo Gailestingumą?“ Sakyk: „Pakankamas man yra Allahas. Juo, kurie pasitiki (t. y. tikintieji), turi pasitikėti.“

39. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano žmonės, dirbkite pagal savo kelią, aš dirbu (pagal savo kelią). Tada jūs sužinosite

40. Pas ką ateina gėdinanti kančia, o ant ko nusileidžia amžina kančia.“

41. Iš tiesų, Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną) žmonijai su tiesa. Taigi kas priima vedimą, tai tik dėl savęs pačio, o kas nuklysta, tas nuklysta tik dėl savo (paties) praradimo. O tu (Muchammedai ﷺ) nesi Vakil (patikėtojas ar reikalų valdytojas ar saugotojas) jų.

42. Tai Allahas, Kuris paima sielas jų mirties momentu, ir tų, kurie nemiršta miegodami. Jis laiko tas (sielas) tų, kuriems Jis nulėmė mirtį, ir siunčia likusias nustatytam terminui. Iš tiesų, tame yra ženklai žmonėms, kurie giliai mąsto.

43. Ar jie pasiėmė (kitus) kaip tarpininkus šalia Allaho? Sakyk: „Net jei jie neturi galios niekam ir neturi proto?“

44. Sakyk: „Allahui priklauso visas tarpininkavimas. Jo yra dangų ir žemės Aukščiausioji Valdžia. Tada pas Jį jūs būsite sugrąžinti.“

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ
بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ
حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ يَتَّقُوا أَعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي
عَمِلٌ فَسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ
عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ أَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَٰئِكَ
كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

45. Ir Mes užklojome apdangalus virš jų širdžių, kad jie nesuprastų jo (Korano) ir jų ausyse – kurtumas. Ir kai jūs minite savo Viešpatį Vienintelį [La ilaha illallah (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) – islamiškasis monoteizmas] Korane, jie atsuka savo nugaras, bėgdami iš didžios antipatijos.

46. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahai, dangų ir žemės Kūrėjau, Visa Žinantis apie Al-Ghaib (Nematomą) ir matomą, tu teisi savo vergus dėl to, kame jie ginčydavosi.“

47. O tie, kurie darė blogą (daugiadieviai ir netikintieji Allahui Vienumui), jei jie turėtų viską žemėje ir po to dar sykį tiek, jie tikrai, siūlytų tai kaip išpirką sau tuo Prikėlimo Dieną nuo baisios kančios. Ir taps akivaizdu jiems nuo Allahui tai, ko jie nesitikėjo.

48. Ir blogybės to, ką jie įgijo, taps akivaizdžios jiems, ir tai, iš ko jie šaipydavosi apsups juos.

49. Kai žala paliečia žmogų, jis šaukiasi Mūsų (pagalbos). Tada kai Mes (išgelbėjome jį nuo tos žalos ir) pakeitėme tai į Mūsų malonę, jis sako: „Vien tik dėl žinių (kurias aš turiu) aš tai pasiekiau.“ Ne, tai tik išbandymas, tačiau dauguma iš jų nežino.

50. Iš tiesų, tie, prieš juos, sakė tai, tačiau vis tiek (viskas) ką jie įgijo, nedavė jiems naudos.

51. Taigi, blogos pasekmės to, ką jie įgijo, užklupo juos. O tie, kurie darė blogą, iš šių [žmonių, kuriems tu (Muchammedai ﷺ) buvai siųstas] irgi bus užklupti blogom pasekmėm (kančia) už tai, ką jie įgydavo. Ir niekada jie negalės išsigelbėti.

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا
لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا ثَمَّ إِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى
عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَى
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَوْصِبُ بِهِمْ سَيِّئَاتُ مَا
كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

52. Argi jie nežino, kad Allahas padidina aprūpinimą tam, kam Jis nori, ir apriboja jį (tam, kad Jis nori). Iš tiesų, tame yra ženklai liaudžiai, kuri tiki.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. Sakyk: „O Ibadi (Mano vergai), kurie nusižengėte prieš save patys (darydami blogus darbus ir nuodėmes). Nebūkite neviltyje dėl Allaho Gailestingumo, iš tiesų, Allahas atleidžia visas nuodėmes. Iš tiesų Jis yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

* قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

54. „Ir atsigręskite atgailoje ir pakluskite su tikruoju Tikėjimu (islamiškuoju monoteizmu) į savo Viešpatį ir pakluskite Jam (islame) iki kančia pasieks jus, (ir) tada jums nebūs padėta.

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾

55. „Ir sekite geriausiu iš to, kas nuleista jums iš jūsų Viešpaties (t. y. šiuo Koranu, darykite tai, ką jis įsako jums daryti, ir susilaikykite nuo to, ką jis draudžia) iki kančia pasieks jus staiga, jums nesuvokiant“

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Kad žmogus nesakytų: „Deja, mano bėda, kad aš buvau nepareigingas Allahui (t. y. aš nedariau to, ką Allahas liepė man daryti) ir aš tikrai buvau iš tų, kurie šaipėsi [iš tiesos, t. y. la ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), Korano ir Muchammedo ﷺ ir ištikimų tikinčiųjų]

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنتَ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. arba (kad) jis (ne) sakytų: „Jei tik Allahas būtų vedęs mane, aš tikrai būčiau tarp Al-Mutakūn (dievobaimingųjų – žr. eilutę 2:2).“

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

58. arba (kad) jis (ne) sakytų, kai pamatys kančią: „Jei tik aš turėčiau kitą progą (grįžti į pasaulį), tada tikrai būčiau tarp Al-Muhsinūn (gera darančiųjų – žr. eilutę 2:112).“

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَىٰ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Taip, iš tiesų, pasiekė jus Mano Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) ir jūs neigėte juos, ir buvote išsidūs ir buvote tarp netikinčiųjų.

60. Ir Prikėlimo Dieną jūs pamatysite tuos, kurie melavo apie Allahą (t. y. priskyrė Jam sūnus, partnerius) – jų veidai bus juodi. Ar ne Pragare buveinė išdidiems?

61. Ir Allahas atgabens tuos, kurie buvo Al-Mutakūn (dievobaimingi – žr. eilutę 2:2) į jų laimėjimo vietas (Rojų). Blogis nepalies jų, nei jie liūdės.

62. Allahas yra visų dalykų Kūrėjas, ir Jis yra Vakil (Patikėtojas, visų reikalų Tvarkytojas, Saugotojas) viskam.

63. Jam priklauso dangų ir žemės raktai. Ir tie, kurie netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), tokie yra tie, kurie bus pralaimėtojai.

64. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadiėviamis): „Ar jūs liepiate man garbinti kitus šalia Allaho? Ar jūs kvailiai?“

65. Ir tikrai buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ), kaip buvo ir tiems (Allaho Pasiuntiniams) prieš tave: „Jei jūs priskirsite kitus Allahui garbinime, (tada) tikrai (visi) jūsų veiksmai bus beverčiai, ir jūs tikrai būsite tarp pralaimėtojų.“

66. Ne, tačiau garbinkite Allahą (Vienintelį ir nieko kito), ir būkite tarp dėkingųjų.

بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
وُجُوهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

وَنُتِجَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارَتِهِمْ لَا
يَمَسُّهُمْ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَيلٌ ﴿٦٢﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾

قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ
لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ
مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾

بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Jie neteisingai įvertino Allahą, tai kas priklauso Jam. Ir Prikélimo Dieną viskas nuo žemės bus pagriebta Jo Rankos ir dangūs bus suvynioti į Jo Dešiniąją Ranką. Lai būna pagerbtas Jis, ir lai išaukštintas Jis būna virš visko, ką jie priskiria Jam į partnerius.

68. Ir Trimitas bus papūstas, ir viskas, kas yra danguose ir viskas, kas yra ant žemės nualps, išskyrus tas, ką Allahas panorės. Tada bus papūstas antrą kartą ir štai jie stovės, stebėdami (laukdami).

69. Ir žemė švytės savo Viešpaties (Allaho, kai Jis ateis teisti žmonių) šviesa. Ir Knyga bus padėta (atvira). Ir Pranašai ir liudytojai bus atvesti. Ir bus teisiami jie teisingai, ir jie nebus nuskriausti.

70. Ir kiekvienam žmogui bus atmokėta pilnai už tai, ką jis darė. Ir Jis Geriausiai Žino, ką jie daro.

71. O tie, kurie netikėjo, bus varomi į Pragarą grupėmis tol, kol, jiems jį pasiekus, jo vartai bus atverti (staiga, kaip kalėjimas kaliniams atvykus). Ir jų saugotojai sakys: „Ar Pasiuntiniai neatėjo pas jus iš jūsų pačių tarpo, recituojantys jums jūsų Viešpaties Eilutes ir perspėjantys jus apie šios jūsų Dienos Susitikimą?“ Jie sakys: „Taip.“ Tačiau kančios Žodis buvo pateisintas prieš netikinčiuosius.

72. Bus tarta (jiems): „Įženkite jūs pro Pragarą vartus gyventi tenais. Ir (iš tiesų) kokia bloga išdidžiųjų buveinė.“

73. O tie, kurie atliko savo pareigą savo Viešpačiui bus lydimi į Rojų grupėmis tol, kol, jiems jį pasiekus ir atvėrus jų vartus (prieš jų atvykimą jų priėmimui), jų saugotojai sakys: „Salamun Alaikum (taika jums), jūs elgėtės gerai, taigi įženkite čia gyventi tenais.“

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضَ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتِ
مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ
فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجَاءَ بِالْأَنبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
وَوُضِعَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَبُئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا أُفْتُحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
فَادْخُلُوا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ir jie sakys: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Kuris išpildė Savo Pažadą mums ir privertė mus paveldėti (šią) žemę. Mes galime gyventi Rojuje, kur mes gyvensime. Koks puikus atlygis (dievobaimingiems, geriems) darbuotojams.“

75. Ir jūs matysite angelus, supančius (Allaho) Sostą iš visų pusių, garbinančius savo Viešpaties (Allaho) šloves. Ir jie (visi kūriniai) bus teisiama teisingai. Ir bus tarta: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui.“

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ
وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

وَنَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَفُضِيَ
بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

Atleidējas غافر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha, Mym. [Šios raidēs yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Knygos (šio Korano) apreiškimas yra iš Allaho, Visa Galingiausiojo, Visa Žinančiojo.

3. Nuodėmių atleidėjo, atgailos Priėmėjo, griežtos bausmės Davėjo, (malonių) Suteikėjo. La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), pas Jį paskutinis sugrįžimas.

4. Niekas nesiginčija dėl Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.), tik tie, kurie netiki. Tad lai jų gebėjimas eiti šen ir ten per žemę (dėl savų tikslų) neapgauna tavęs (Muchammedai ﷺ, nes jų paskutinė pabaiga bus Pragarą Ugnyje].

5. Nūho (Nojaus) žmonės ir Sąjungininkai po jų neigė (savo Pasiuntinius) prieš šiuos. Ir kiekviena (netikinti) tauta kūrė sąmokslus prieš savo Pasiuntinį, kad pričiuptų jį, ir ginčijosi melagingais būdais, kad paneigtų tuo tiesą. Taigi Aš prigriebiau juos (su bausme) ir kokia (baisi) buvo Mano bausmė.

6. Taip jūsų Viešpaties Žodis buvo pateisintas prieš tuos, kurie netikėjo, kad jie bus Ugnies gyventojai.

حَمِّ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ

الْمَصِيرُ

مَا يُجَدَّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ

كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي

الْبَلَدِ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ

بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ

لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْجُوا

بِهِ الْحَقِّ فَأَخَذْنَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

عِقَابِ

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ

كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

7. Tie (angelai), kurie neša (Allaho) Sostą, ir tie aplinkui, kurie garbina savojo Viešpaties šloves, ir tiki Jį, ir prašo atleidimo tiems, kurie tiki (Allaho Vienuimą) (sakydami): „Mūsų Viešpatie, Tu apimi viską gailestingumu ir žiniomis, taigi atleisk tiems, kurie atgailauja ir seka Tavo Keliu, ir išgelbėk juos nuo liepsnojančios Ugnies kančios.“

8. „Mūsų Viešpatie, priversk juos įžengti į Adn (Edeno) Rojų (amžinuosius Sodus), kuriuos Tu pažadėjai jiems – ir teisingiesiems iš jų tėvų, jų žmonų ir jų palikuonių tarpo. Iš tiesų, Tu esi Galingiausias, Išmintingiausias.“

9. „Ir išgelbėk juos nuo (bausmės, už tai ką jie darydavo iš) nuodėmių, ir kad ir ką Tu išgelbėji nuo (bausmės, už tai ką jie darydavo iš) nuodėmių (t. y. atleidi jam), tą Dieną, jį, iš tiesų, Tu priėmi į gailestingumą.“ Ir tai yra aukščiausia sėkmė.

10. Į tuos, kurie netiki, bus kreiptasi (įžengimo į Ugnį metu): „Allaho pasibjaurėjimas jums (žemiškajame gyvenime, kai jūs neigdavote Tikėjimą) buvo didesnis nei jūsų pasibjaurėjimas vienas kitu (dabar Pragarą Ugnyje, kai jūs esate priešai vienas kitam), kai jūs buvote kviečiami į Tikėjimą, tačiau atsisakydavote.“

11. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, Tu privertei mus mirti du kartus (t. y. mes mirėme mūsų tėvų strėnose ir mirėme po mūsų gyvenimo šiame pasaulyje), ir Tu suteikei mums gyvenimą du kartus (t. y. gyvenimą, kai mes gimėme, ir gyvenimą, kai mes buvome Prikelti). Dabar mes pripažįstame savo nuodėmes, tad ar yra koks būdas ištrūkti (iš Ugnies)?“

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَقِهِمُ السَّيَّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيَّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَرْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾

12. (Bus tarta): „Tai todėl kad, kai Allahas Vienintelis buvo šaukiamas (garbinime), jūs netikėjote (neigėte), tačiau kai Jam buvo priskirti partneriai, jūs tikėjote. Taigi teismas yra tik pas Allahą, Aukščiausiąjį, Didingiausiąjį.“

13. Tai Jis, Kuris parodo tau Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) ir nuleidžia (lietų, dėl kurio auga) aprūpinimą jums iš dangaus. Ir niekas neprisimena, tik tie, kurie atsigręžia (į Allahą su paklusimu ir) atgailoje (prašydami Jo Atleidimo ir garbindami bei paklusdami Jam Vieniniam ir niekam kitam).

14. Taigi šaukitės (Muchammedai ﷺ ir tikintieji) (arba maldaukite) Allaho, padarydami (savo) garbinimą tyrą dėl Jo (Vienintelio) (negarbindami nieko kito tik Jį ir atlikdami religinius veiksmus, nuoširdžiai tik dėl Allaho ir ne dėl noro pasirodyti ir nepriskirdami Jam priešininkų garbinime), kad ir kaip netikintieji (Allaho Vienumą) nekęstų (to).

15. (Jis yra Allahas) Aukščiausių Rangų ir Laipsnių Savininkas, Sosto Savininkas. Jis siunčia apreiškimą Savo Įsakymu bet kam iš Savo vergų, kam Jis nori, kad jis (asmuo, gavęs apreiškimą) perspėtų (žmones) apie Abipusio Susitikimo Dieną (Prikélimo Dieną).

16. Dieną, kada jie (visi) išeis, niekas iš jų neliks paslėptas nuo Allaho. Kieno karalystė yra šią Dieną? (Allahas Pats atsakys į Savo Klausimą): tai Allaho Vieno, Nenugalimojo.

17. Šią Dieną kiekvienam asmeniui bus atlyginta už tai, ką jis įgijo. Šią Dieną nebus jokios neteisybės (padaryta niekam). Iš tiesų, Allahas yra Greitas atsiskaityti.

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُونَ
فَآلِكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ
يُنِيبُ ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنْذِرَ يَوْمَ الْفَلَاقِ ﴿١٥﴾

يَوْمَ هُمْ تَبْرُرُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا
ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

18. Ir perspėk juos (Muchammedai ﷺ) apie Dieną, kuri artėja (Prikėlimo Dieną), kai širdys sprangins gerkles, ir jie nei galės gražinti jas (širdis) į savo krūtinės, nei galės jie išmesti jas. Nebus jokio draugo, nei tarpininko Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems), kuris galėtų atkreipti dėmesį.

19. Allahas žino akių apgavystę, ir viską, ką krūtinės slepia.

20. Ir Allahas teisia teisingai, kai tie, kurių jie šaukiasi šalia Jo, negali nieko teisti. Iš tiesų, Allahas. Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

21. Argi jie nekeliavo žeme ir nematė, kokia buvo pabaiga tų, kurie buvo prieš juos? Jie buvo viršesni už juos galioje, ir pėdsakuose (kuriuos jie paliko) žemėje. Tačiau Allahas pričiupo juos su bausme už jų nuodėmes. Ir nieko jie neturėjo, kas apsaugotų juos nuo Allaho.

22. Taip buvo todėl, kad atėjo pas juos jų Pasiuntiniai su aiškiais įkalčiais (įrodymais ir ženklais), tačiau jie (jais) netikėjo. Taigi Allahas pričiupo juos (su bausme). Iš tiesų, Jis yra Stipriausias, Žiauriausias bausmėje.

23. Ir iš tiesų Mes siuntėme Mūsą (Možę) su Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir aiškia valdžia.

24. Pas Firauną (Faroaną), Hamaną ir Karūną (Korah), tačiau jie vadino (ji): „Burtininkas, melagis.“

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

*أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَكَارَءَ وَكَافَرُوا فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

25. Tada, kai jis atnešė jiems Tiesą iš Mūsų, jie sakė: „Nužudykite sūnus tų, kurie tiki jį, ir lai jų moterys gyvena.“ Tačiau netikinčiųjų sąmokslai yra ne kas kitas kaip bergždi.

26. Firaun (Faraonas) sakė: „Leiskite man nužudyti Mūsą (Možę), ir lai jis šaukiasi savo Viešpaties (kad sustabdytų mane nuo jo žudymo). Aš bijau, kad jis gali pakeisti jūsų religiją arba kad jis gali pasėti negandas žemėje.

27. Mūsa (Mozė) tarė: „Iš tiesų, aš ieškau prieglobsčio pas savo Viešpatį ir jūsų Viešpatį nuo kiekvieno išdidaus, kuris netiki Atsiskaitymo Diena.“

28. Ir tikintysis vyras iš Firauno (Faraono) šeimos, kuris slėpė savo tikėjimą, tarė: „Ar tu nužudytum žmogų, nes jis sako: „Mano Viešpats yra Allahas ir jis atėjo pas tave su aiškiais ženklais (įrodymais) nuo tavojo Viešpaties? Ir jei jis melagis, jam bus jo melo (nuodėmė), tačiau jei jis sako tiesą, tada dalis to (nelaimės) kuojis gąsdina, užklups tave.“ Iš tiesų, Allahas neveda to, kuris yra Musrif (daugiadienis arba žudikas, kuris lieja kraują, neturėdamas teisės, arba kuris daro didžiulias nuodėmes, engėjas, nusidėjėlis), melagis.“

29. „Mano žmonės, jūsų yra karalystė šiandien, jūs esate viešpataujantys žemėje. Tačiau kas išgelbės mus nuo Allaho Kančios, jei ji užkluptų mus?“ Firaun (Faraonas) tarė: „Aš rodau jums tik tai, ką aš matau (esant teisinga), ir aš vedu jus tik į teisingos krypties kelią.“

فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۞٢٥

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى
وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
الْفِسَادَ ۞٢٦

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
الْحِسَابِ ۞٢٧

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ
رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكَ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ
وَإِنْ يَكَ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعْدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۞٢٨

يَقُومُ لَكُمْ أَلْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي
الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ
جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۞٢٩

30. Ir tas, kuris tikėjo, tarė: „Mano žmonės, iš tiesų, aš bijau jums likimo tokio, kaip (senovės) Sajungininkų (nelaimės) dienos.

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾

31. „Kaip Nūho (Nojaus) ir Ad ir Samud ir tu, kurie atėjo po jų, žmonių likimo. Ir Allahas nenori neteisybės (Savo) vergams.

مِثْلَ ذَٰبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

32. „Ir mano žmonės, iš tiesų, aš bijau dėl jūsų Dienos, kai bus apibūsis šaukimas (tarp Pragaro ir Rojaus žmonių).“

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
الْقَنَادِ ﴿٣٢﴾

33. Dienos, kai jūs nusigręšite ir bėgsite, neturėdami jokio saugotojo nuo Allaho. Ir ką Allahas paklaidina, tam nėra jokio vedimo.

يَوْمَ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

34. Ir iš tiesų Jusufas (Juožapas) atėjo pas jus, praėjusiais laikais, su aiškiais ženklais, tačiau jūs nesiliovėte abejojti tuo, ką jis atnešė jums tiek, kad jam mirus, jūs sakėte: „Jokio Pasiuntinio Allahas nebesiųs po jo.“ Tad Allahas palieka paklydusį tą, kuris yra musrif (daugiadievis, engėjas, nusikaltėlis, nuodėmiautojas, kuris daro didžiąsias nuodėmes) ir murtab (tas, kuris abejoja Allaho Perspėjimu ir Jo Vienuumu).

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ
يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكِ
يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

35. Tie, kurie ginčijasi dėl Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.) be jokios juos pasiekusios valdžios, tai didžiai nekenčiama ir bjauru Allahui ir tiems, kurie tiki. Tad Allahas užantspaudoja širdį kiekvieno išdidaus, tirono. (Taigi jie negali atvesti savęs į Teisingą Kelią).

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَثْرًا مَّقْتًا عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكِ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

36. Ir Firaun (Faroanas) sakė: „O Haman, pastatyk man bokštą, kad galėčiau atvykti keliais -

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْدِنِي آتِنِي لِصِرَاحٍ
لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابِ ﴿٣٦﴾

37. dangaus keliais, ir kad galėčiau pažvelgti į Mūsos (Mozės) Ilah (Dievą). Tačiau tikrai, aš manau jį esant melagiui.“ Taigi tai buvo padaryta, kad atrodytų teisingai Firauno (Faraono) akyse, jo veiksmų blogis, ir jis buvo paklaidintas nuo (Teisingo) Kelio. Ir Firauno (Faraono) sąmokslas nenuvedė prie nieko tik (jo) praradimo ir sunaikinimo.

38. O vyras, kuris tikėjo, tarė: „Mano žmonės, sekite paskui mane, aš atvesiu jus į teisingo elgesio kelią [t. y. atvesiu jus į Allah'o religiją – islamiškąjį monoteizmą, su kuriuo Mūsa (Mozė) buvo siųstas].

39. Mano žmonės, tikrai, šis pasaulio gyvenimas yra niekas, tik (greitai praeinantis) malonumas, ir tikrai, Amžinybė yra namai, kurie išliks amžinai.“

40. Kas daro blogus darbus, nebus jiems atlyginta išskyrus panašiu, o kas daro teisingus darbus, vyras ar moteris, ir yra tikrasis tikintysis (Allaho Vienumą), toks įžengs į Rojų, kur jie bus aprūpinti tenais (viskuo gausiai) neribotai.

41. Mano žmonės, kaip yra, kad aš kviečiu jus į išsigelbėjimą, kai jūs kviečiate mane į Ugnį.“

42. Jūs kviečiate mane netikėti Allahą (ir Jo Vienumą) ir priskirti Jam partnerius garbinime, apie kuriuos aš neturiu jokių žinių. O aš kviečiu jus pas Visa Galingąjį, Visa Atleidžiantįjį.

43. Nėra abejonės, kad jūs kviečiate mane (garbinti) pas tą, kuris negali patenkinti (man) mano prašymo (ar atsakyti į mano maldavimą) šiame pasaulyje ar Amžinybėje. Ir mūsų sugrįžimas bus pas Allahą, o Al-Musrifūn (t. y. daugiadiaviai ir išdidūs, kurie daro didžiąsias nuodėmes, Allah'o nustatytų ribų pažeidėjai) – jie bus Ugnies gyventojai.

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

يَقَوْمِ إِنَّمَا هِذِهِ الدُّنْيَا مَتَّعَ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَقَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

*وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَتُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْغُرَبِزِ الْعَفْوَ ﴿٤٢﴾

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

44. Ir jūs atsiminsite, ką aš jums sakau, o savo reikalus aš palieku Allahui. Iš tiesų, Allahas yra Visa Matantis apie (savo) vergus,“

45. Taigi Allahas išgelbėjo jį nuo blogių, kuriuos jie planavo (prieš jį), kai bloga kančia apėmė Firauno (Faraono) žmones.

46. Ugnis, jie veikiami jos, rytą ir popietę. O Dieną, kai Valanda ateis (bus pasakyta angelams): „Priverskite Firauno (Farono) žmones įžengti į žiauriausią kančią.“

47. Ir kai jie ginčysis Ugnyje, silpnasis sakys tiems, kurie buvo išdidūs: „Iš tiesų, mes pasekėme jums: ar galite tada paimti iš mūsų dalį Ugnies?“

48. Tie, kurie buvo išdidūs, sakys: „Mes visi (kartu) šioje (Ugnyje). Iš tiesų, Allahas nuteisė (Savo) vergus.“

49. O tie Ugnyje sakys Pragaro saugotojams (angelams): „Prašykite savo Viešpaties palengvinti mums kančią dienai.“

50. Jie sakys: „Argi neatėjo pas jus jūsų Pasiuntiniai su (aiškiais) įkalčiais (ir ženklais)?“ Jie sakys: „Taip.“ Jie atsakys: „Tada šaukitės (kaip jums patinka). Ir netikinčiųjų maldavimas yra niekas kitas, kaip bergždžias (nes jis nebus Allah'o atsakytas).“

فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُصُّ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِإِلٍ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ
أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
الضُّعْفَتَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فُهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَوُونَ عَنَّا
نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ
اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنَّا تُبْعَثُ رُسُلًا
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا
دَعْتُمُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

51. Iš tiesų, Mes tikrai padarysime pergalingais Savo Pasiuntinius ir tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) šio pasaulio gyvenime ir Dieną, kai liudytojai išsiriکیuos (t. y. Prikėlimo Dieną).

52. Dieną, kai jų pasiteisinimai neturės jokios naudos Al-Zalimūn (daugiadieviams, bloga darantiesiems ir netikintiesiems Allaho Vienumą). Jų bus prakeiksmas, ir jų bus bloga buveinė (t. y. skausminga kančia Pragaru Ugnyje).

53. Ir iš tiesų, Mes davėme Mūsai (Mozei) vedimą, ir Mes privertėme Israelio (Izraelio) Vaikus paveldėti Raštą [t. y. Tauratą (Torą)]

54. teisingą vedimą ir priminimą suvokiantiems žmonėms.

55. Taigi būk kantrus (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa, ir prašyk atleidimo už savo klaidas ir garbink savo Viešpaties šloves Aši (laiko tarpu nuo vidurdienio iki saulės nusileidimo) ir Ibkar (laiko tarpu nuo ankstaۛs ryto arba saulės patekėjimo iki prieš vidurdienio) [sakoma kad tai reiškia penkias privalomas bendruomenines Salat (maldas) arba asr ir fadžr maldas].

56. Iš tiesų, tie, kurie ginčijasi dėl Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.) be jokios juos pasiekusios valdžios, nėra jų krūtinėse nieko kito, išskyrus išdidumą [priimti tave (Muchammedai ﷺ) kaip Allaho Pasiuntinį ir paklusti tau]. Jie niekada neturės to (t. y. Pranašystės, kurią Allahas suteikė tau). Taigi ieškok prieglobsčio pas Allahą (Muchammedai ﷺ nuo išdidžių). Iš tiesų, Tai Jis, Kuris yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي
إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ
لِدُنْيِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنََّّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

57. Dangų ir žemės sukūrimas tikrai yra didingesnis nei žmonių sukūrimas, Ir vis tiek dauguma žmonių to nežino.

لَخَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرَ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Ir nelygūs yra akklis ir tas, kuris mato. Nei (lygūs) tie, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, ir tie, kurie daro blogą. Mažai jų prisimenate.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Iš tiesų, Valanda (Teismo Diena) tikrai ateina, nėr abejonės dėl to, tačiau vis tiek dauguma žmonių netiki.

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ir jūsų Viešpats sakė: „Maldaukite Manęs [t. y. tikėkite Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą) ir prašykite Manęs bet ko], Aš atsiliepsių į jūsų (maldavimą). Tie, kurie paniekina Mano garbinimą [t. y. nemalduoja Manęs ir netiki Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą)], jie tikrai įžengs į Pragarą sugėdinti.“

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

61. Allahas. Tai Tas, Kuris padarė naktį jums, kad galėtumėte joje pailsėti, ir dieną jums matyti. Tikrai, Allahas yra kupinas Dosnumo žmonijai. Ir vis tiek dauguma žmonių nedėkoja.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

62. Tai yra Allahas, jūsų Viešpats, visko Kūrėjas. La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Jis). Kaip yra tada, kad jūs nusigręžiate (nuo Allaho, garbindami kitus vietoj Jo)?

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تَوْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. Taip buvo nugręžti tie, kurie neigdavo Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.)

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
يُحْجَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. Allahas, tai Tas, Kuris padarė jums žemę buveine ir dangų kupolą, ir suteikė jums formą ir padarė jūsų formas geromis (gerai atrodančiomis) ir aprūpino jus gerais dalykais. Tai yra Allahas, jūsų Viešpats: tai lai Palaimintas būna Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Jis yra Amžinas, la ilaha illa huva (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Taigi maldaukite Jo, ištyrindami savo garbinimą tik dėl Jo Vienintelio (garbinant Jį Vienitnelį ir nieko kito, ir darant teisingus darbus nuoširdžiai tik vardan Allahą, ir ne dėl noro pasirodyti, ir nepriskiriant priešininkų Jam garbinime). Visa šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man buvo uždrausta garbinti tuos, kuriuos jūs garbinate šalia Allahą, nes pasiekė mane įrodymai iš mano Viešpaties. Ir man įsakyta paklusti (islame) Alamyn (žmonijos, džinų ir visko kas egzistuoja) Viešpačiui.

*قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
الْبَيِّنَاتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Tai Tas, Kuris sukūrė tave (Adamą (Adomą)) iš dulkės, tada iš nufos (sumaišytų vyriškųjų ir moteriškųjų lytinių išskyrų sėklos lašo (t. y. Adomo palikuonis)), tada iš krešulėlio (gabalėlio sukrešėjusio kraujo), tada išveda jus kaip kūdikius, tada (priverčia jus užaugti) pasiekti pilnos galios amžių, ir po to tapti senais (vyrais ir moterimis) – nors kai kurie iš jūsų miršta anksčiau – ir taip jūs pasiekiate nustatytą terminą tam, kad jūs suvoktumėte.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّن يَتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ
وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Tai Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį. Ir kai Jis nusprendžia dėl ko nors, Jis tik taria tam: „Būk“ ir jis yra.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

69. Argi nematote tų, kurie ginčijasi dėl Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.)? Kaip jie nusigręžia [nuo tiesos (t. y. islamiškojo monoteizmo) į melą (t. y. daugiadienvystę)]?

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ أَنَّى يُضَرُّوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Tie, kurie neigia Knygą (šį Koraną) ir tai, su kuo Mes siuntėme Savo Pasiuntinius (t. y. negarbinti nieko tik Allahą Vienintelį nuoširdžiai ir atmesti visas netikras dievybes ir pripažinti prikėlimą po mirties dėl atsiskaitymo). Jie sužinos (kai bus įmesti į Pragarą Ugnį).

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ
رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Kai geležinės apykaklės bus uždėtos aplink jų kaklus, ir grandinės, jie bus atitempti

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ
يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

72. Į verdantį vandenį, tada jie bus sudeginti Ugnyje.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

73. Tada jiems bus tarta: „Kur yra (visi) tie, kuriuos jūs priskirdavote garbinime partneriais

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

74. Allahui?“ Jie sakys: „Jie pranyko nuo mūsų. Ne, mes nesišaukėme (negarbinome) nieko prieš tai.“ Taip Allahas paklaidina netikinčiuosius.

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. Taip yra todėl, kad jūs džiūgavote žemėje be teisės (garbindami kitus vietoj Allaho ir darydami nusikaltimus), ir kad jūs nepaprastai džiaugėtės (savo klaidoje).

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

76. Ženkite pro Pragarą vartus gyventi tenais: ir (tikrai) kokia bloga buveinė išdidiems.

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَإِنَّ سَعَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

77. Tad būk kantrus (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa ir ar Mes parodytume tau (Muchammedai ﷺ šiame pasaulyje) dalį to, ką esame jiems pažadėję, ar priverstume tave mirti, tada vis tiek pas Mus jie visi bus sugažinti.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّتَكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

78. Ir iš tiesų Mes siuntėme Pasiuntinius prieš tave (Muchammedai ﷺ): apie kai kuriuos iš jų Mes papasakojome tau jų istoriją. [1] Ir apie kai kuriuos iš jų Mes nepasakojome tau jų istorijos, ir nė vienam Pasiuntiniui nebuvo suteikta nešti ženklą, išskyrus Allaho Leidimu. Tačiau, kai ateis Allaho Įsakymas, reikalus bus nuspręstas teisingai, ir melo pasekėjai tada bus pražuvę.¹

79. Allahas, tai Tas, Kuris sukūrė galvijus jums, kad jūs jotumėte ant kai kurių iš jų, o iš kai kurių jūs valgotė.

80. Ir turite (daugybę kitos) naudos iš jų, ir kad pasiektumėte jais troškimą, kuris yra jūsų krūtinėse (t. y. nešti jūsų prekes, krovinius ir t. t.) ir jais, ir laivais jūs esate gabenami.

81. Ir Jis parodo tau Savo Ajat (ženklus ir įrodymus) (iš Savo Vienumo visuose aukščiau paminėtuose dalykuose). Tad kuriuos iš Allaho Ajat (ženklų ir įrodymų) jūs neigiate?

82. Argi jie nekeliaavo žeme ir nematė, kokia pabaiga buvo tų, anksčiau jų? Jų buvo daugiau nei jų ir galingesnių jėga, ir pėdsakais (kuriuos jie paliko po savęs) žemėje. Tačiau vis tiek viskas, ką jie įgydavo, jiems nedavė naudos.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ
مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ
نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ
يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ فَفُتِحَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي
الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

¹ [1] Buvo daugybė Allaho Pranašų ir Pasiuntinių. Apie dvidešimt penki iš jų yra paminėti Korane, iš šių dvidešimt penkių, tik penki yra stiprios valios, t. y. Muchammedas ﷺ, Nūhas (Nojus), Ibrahimas (Abraomas), Mūsa (Mozė) ir Isa (Jėzus) – Marjamos (Marijos) sūnus .

83. Tada, kai jų Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, jie buvo laimingi (ir išdidūs) dėl to, ką jie turėjo iš žinių (apie žemiškuosius dalykus). Ir tai, iš ko jie šaipydavosi, apsupo juos (t. y. bausmė).

84. Taigi kai jie pamatė Mūsų bausmę, tarė: „Mes tikime Allahą Vienintelį ir atmetame (visus), ką priskirdavome Jam (Jo) partneriais.

85. Tada jų Tikėjimas (islamiškąjį monoteizmą) negalėjo duoti jiems naudos, kai jie pamatė Savo bausmę. (Toks) buvo Allaho būdas elgtis su Savo vergais. Ir taip netikintieji visiškai pralaimėjo (kai Mūsų Kančia apėmė juos).

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا
بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بُأْسَنَا قَالُوا ءَاَمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ
وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بُأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ
وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

Jiems detaliai išaiškinta فصلت

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha. Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę.]

2. Apreiškimas iš (Allaho) Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo.

3. Knyga, kurioje Eilutės detalai išaiškintos – Koranas arabų kalba žmonėms, kurie žino.

4. Suteikianti geras žinias [apie Rojų tiems, kurie tiki Allaho Vienumą (t. y. islamiškąjį monoteizmą) ir labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų) ir stipriai myli Allahą (daro visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė)] ir perspėjantis (apie bausmę Pragaros Ugnyje tiems, kurie netiki Allaho Vienumą), tačiau dauguma iš jų nusigręžia, tada jie negirdi.

5. Ir jie sako: „Mūsų širdys po uždangomis (uždengtos) nuo to, į ką jūs mus kviečiate. Ir mūsų ausyse yra kurtumas, ir tarp mūsų ir jūsų yra uždanga – taigi dirbkite (savo keliu), tikrai mes dirbame (savo keliu).“

6. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu tik žmogus kaip jūs. Man apreiškta kad jūs Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas – Allahas), tad eikite Tiesiu Keliu pas Jį (su teisingu Tikėjimu – islamiškuoju monoteizmu) ir pakluskite Jam, ir siekite Jo atleidimo. Ir vargas Al-Mušrikūn (daugiadieviams, stabmeldžiams, netikintiesiems Allaho Vienumą).

7. Tiems, kurie neduoda Zakat, ir jie yra netikintieji Amžinybėje.

حَمِّ

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ

لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا

إِلَيْهِ وَفِيْءَاذَانَا وَقَرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ

حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّنَا عَمِلُونَ ﴿٤﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ

أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا

إِلَيْهِ وَأَسْتَعِذُّوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٥﴾

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

هُمْ كَافِرُونَ ﴿٦﴾

8. Tikrai, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems bus nesibaigiantis atlygis, kuris niekad neišseks (t. y. Rojus).

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

9. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar jūs iš tiesų netikite Tuo, Kuris sukūrė žemę per dvi Dienas? Ar jūs priskirate priešininkus Jam (garbinime)? Tai Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats.

﴿قُلْ أَطِيعُوا لَتَعْمُرُنَّ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا
ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٩﴾

10. Jis įtvirtino joje (t. y. žemėje) tvirtus kalnus ant jos, ir Jis palaimino tai, ir pamatavo tame jos išlaikymą (jos gyventojams) per keturias lygias Dienas (t. y. visos šios keturios dienos buvo vienodo laiko tarpo) tiems, kurie klausia (apie jos kūriniją).

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ
فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ
سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ ﴿١٠﴾

11. Tada Jis pakilo (istava) link dangaus, kai jis tebuvo dūmas, ir tarė jam ir žemei: „Ateikite jūs abu noriai arba nenoriai.“ Jie abu tarė: „Mes ateiname noriai“

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِيْنِي طَوْعًا أَوْ كَرْهًا
قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

12. Tada Jis užbaigė jų kūrimą (kaip) septynis dangus per dvi dienas ir Jis padarė kiekviename danguje jo reikalus. Ir Mes papuošėme arčiausią (žemiausią) dangų šviesuliais (žvaigždėmis) kaip puošmenomis ir padarėme jas apsauga. Toks yra Jo, Visa Galingiausiojo, Visa Žinančiojo Įsakymas.

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
وَأَوْخَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

13. Tačiau jei jie nusigręžia, tada sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš perspėjau jus apie Saiha (naikinantį siaubingą verksmą, kančią, trenksmą, žaibo ir perkūno trenksmą) tokį kaip Saiha, užklupusi Ad ir Samud (žmones).

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً
مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

14. Kai Pasiuntiniai atėjo pas juos, prieš juos ir už jų (sakydami): „Negarbinkite nieko kito, tik Allahą“ jie sakė: „Jei mūsų Viešpats būtų to norėjęs, Jis tikrai būtų nuleidęs angelus. Taigi tikrai mes netikime tuo, su kuo jūs buvote siųsti.“

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا
لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾

15. O Ad, jie buvo išdidūs žemėje, neturėdami tam teisės, ir jie sakė: „Kas yra galingesnis nei mes galioje?“ Argi jie nemato, kad Allahas, Kuris sukūrė juos, buvo galingesnis galioje nei jie. Ir jie neigdavo Mūsą Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, apreiškimus ir t. t.)

16. Tad Mes pasiuntėme ant jų galingą vėją blogo pranašingo ženklų (jiems) dienomis, kad duotume jiems paragauti žeminančios kančios šiame žemiškajame gyvenime. Tačiau tikrai, Amžinybės kančia bus gėdingesnė, ir jiems niekas nepadės.

17. O Samud, Mes parodėme ir paaiškinome jiems Tiesos Kelią (islamiškąjį monoteizmą) per Savo Pasiuntinį (t. y. parodėme jiems kelią į sėkmę), tačiau jie rinkosi aklumą, o ne vedimą. Tad žeminančios kančios Saiha (naikinantis siaubingas rikšmas, kančia, trenksmas, perkūno ir žaibo trenksmas) užklupo juos dėl to, ką jie įgydavo.

18. Ir Mes išgelbėjome tuos, kurie tikėjo, ir baimindavosi Allahą, atliko savo pareigą Jam ir vengė blogio.

19. Ir (atminkite) Dieną, kurią Allahą priešai bus surinkti į Ugnį, tada jie bus genami [(į Ugnį)], pirmieji bus sulaikyti, kol paskutiniai prisijungs prie jų].

20. Kol, jiems ją (Pragaro Ugnį) pasiekus, jų klausia (ausys) ir jų odos liudys prieš juos dėl to, ką jie darydavo.

21. Ir jie sakys savo odoms: „Kodėl jūs liudijate prieš mus?“ Jos tars: „Allahas priverė mus kalbėti – Jis priverčia viską kalbėti: ir Jis sukūrė jus pirmąjį kartą, ir pas Jį jūs priversti sugrįžti.“

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصُرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهَوْنِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا دُعِينَا لَهُمُ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir jūs nesislėpdavote (pasaulyje), kad jūsų ausys, ir jūsų akys, ir jūsų odos neliudytų prieš jus. Tačiau jūs manėte, kad Allahas nedaug žino apie tai, ką jūs darėte.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ
عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا
جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا
يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

23. Ir ta jūsų mintis, kurią galvojote apie savo Viešpatį atvedė jus į sunaikinimą. Ir jūs tapote (šių Dieną) iš visiškai pralaimėjusiųjų.

وَذَلِكَ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ
بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Tad, jei jie kenčia kančią kantriai, tada Ugnis yra namai jiems, ir jei jie siekia pamaloninti Allahą, tačiau vis tiek jie nėra iš tų, kuriems leista pamaloninti Allahą.

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ
يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

25. Ir Mes paskyrėme jiems (džinus) artimus kompanjonus (šiam pasaulyje), kurie padarė atrodančiu teisingai jiems tai, kas buvo prieš juos (blogus darbus, kuriuos jie darė dabartiniame žemiškajame gyvenime ir netikėjimą Atsiskaitymu ir Prikėlimu) ir tai, kas buvo už jų (neigimą visko ateinančiame gyvenime Amžinybėje, kaip bausmės ar atlygio). Ir Žodis (t. y. kančia) pateisinamas prieš juos, kaip jis buvo pateisintas prieš tuos, kurie buvo iš ankstesniųjų džinų ir žmonių kartų, kurios mirė anksčiau jų. Tikrai jie (visi) buvo pralaimėtojai.

*وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. O tie, kurie netiki, sako: „Neklausykite šio Korano, ir triukšmaukite jo (recitavimo) metu, kad nugalėtumėte.“

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا
الْقُرْآنِ وَالْعَوُّ فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾

27. Tačiau tikrai, Mes priversime tuos, kurie netiki, paragauti žiaurios kančios, ir tikrai, Mes atlyginsime jiems blogiausiu už tai, ką jie darydavo.

فَلَنَذِقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. Tai Allaho priešų atlygis: Ugnis. Joje jiems bus amžini namai, (pelnytas) atlygis už tai, kad jie neigdavo Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.)

29. O tie, kurie netiki, sakys: „Mūsų Viešpatie, parodyk mums tarp džinų ir žmonių tuos, kurie mus paklaidino, kad galėtume sutripti juos savo kojomis, kad jie taptų žemiausiais.“

30. Iš tiesų, tie, kurie sako: „Mūsų Viešpats yra Allahas (Vienintelis)“ ir tada laikosi tvirtai [1], ant jų nusileis angelai (jų mirties metu, sakydami): „Nebijokite, neliūdėkite, tačiau priimkite geras žinias apie Rojų, kuris jums pažadėtas.“¹

31. „Mes buvome jūsų draugai šio pasaulio gyvenime, ir (taip pat) esame Amžinybeje. Joje jūs turėsite (viską) ką jūs trokštate, ir joje jūs turėsite (viską), ko prašote.“

32. „Ir linksmybės iš (Allaho) Visa Atleidžiančiojo, Gailestingiausiojo.

33. O kas geresnis kalba, nei tas, kuris [sako: „Mano Viešpats yra Allahas (tiki Jo Vienumą)“ ir tada stovi tvirtai (elgiasi pagal Jo įsakymą) ir] kviečia (žmones) pas Allahą (į islamiškąjį monoteizmą), ir daro teisingus darbus, ir sako: „Aš vienas iš musulmonų.“

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَغْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرَنَا الَّذِينَ أَصْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَفْدَانِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأُسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا تَنْزِيلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةِ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

¹ [1] Arabiškai istakamu – stovėti tvirtai, t. y. jie (tikrai) sekė islamiškojo monoteizmo religija, tikėjo Allaho Vienumą, ir negarbino nieko kito tik Jį (Vienintelį), ir atliko viską, kas buvo Allaho įsakymai (gerus darbus) ir susilaikė nuo visko, kas buvo Allaho uždrausta (nuodėmių ir blogų darbų).

34. Geri darbai ir blogi darbai negali būti vienodi. Atremk (blogą) tu, kuris geresnis (t. y. Allahas įsako ištikimiams tikintiesiems būti kantriems pykčio metu [2], ir atleisti tiems, kurie su jais elgiasi blogai). Tada tikrai tas, tarp kurio ir tavęs buvo nesantaika, (taps) lyg būtų buvę artimais draugais.¹

35. Tačiau niekam nėra tai suteikta (aukščiau paminėta savybė), išskyrus tuos, kurie yra kantrūs – ir niekam nėra tai suteikta, išskyrus didžiosios (laimės Amžinybėje, t. y. Rojaus ir gerų moralinių savybių) dalies savininkus šiame pasaulyje.

36. Ir jei blogi šnabždesiai iš Šaitan (Šėtono) bando nugręžti tave (Muchammedai ﷺ) (nuo gero darymo), tada ieškok priešglobsčio pas Allahą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

37. Ir iš Jo Ženklų yra naktis ir diena, saulė ir mėnulis. Sukniubkite ne saulei ar mėnuliui, tačiau sukniubkite Allahui, Kuris sukūrė juos, jei jūs (tikrai) garbinatė Jį.

38. Tačiau jei esate pernelyg išdidūs (taip elgtis), tada yra tie, kurie yra su jūsų Viešpačiu (angelai), garbinantys Jį naktį ir dieną, ir niekada nepavargstantys.

39. Ir iš Jo Ženklų (tame) tai, kad jūs matote nederlingą žemę, tačiau kai Jis nuleidžia vandenį (lietų) jai, ji pakeliama gyvenimui ir augimui (augalų). Iš tiesų, Tas, Kuris suteikia jai gyvenimą, tikrai, Gali suteikti gyvenimą mirusiam (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, Jis Gali viską.

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُخِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

¹ [2] Žr. eilutės 3:134 išnašą.

40. Iš tiesų, tie, kurie nusigręžia nuo Mūsų Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t., puldami, iškreipdami ir neigdami juos) nėra paslėpti nuo Mūsų. Ar tas, kuris įmetamas į Ugnį, geresnis, ar tas, kuris yra saugus Prikėlimo Dieną? Darykite, ką norite. Tikrai Jis yra Visa Matantis, ką jūs darote (tai yra žiaurus grasinimas netikintiesiems).

41. Iš tiesų, tie, kurie netikėjo Priminimu (t. y. Koranu), kai jis pasiekė juos (gaus bausmę). Ir iš tiesų, tai garbinta, gerai sutvirtinta, gerbiama Knyga (nes tai yra Allaho Kalba, ir Jis apsaugojo ją nuo iškraipymo). (Žr. eilutę 15:9)

42. Melas negali pasiekti jos iš prieš jos ar už jos. (Tai) nuleidžiama Visa Išmintingojo, Verčiausio visos šlovės (Allaho).

43. Niekas kitas yra sakoma tau (Muchammedai ﷺ), išskyrus tai, kas buvo sakyta Pasiuntiniams anksčiau tavęs. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Atleidimo Savininkas ir (taip pat) Skausmingos Bausmės Savininkas.

44. Ir jei Mes būtume siuntę šį Koraną svetima kalba (kita nei arabų kalba), jie būtų sakę: „Kodėl jos eilutės nėra detaliai paaiškintos (mūsų kalba)? Ką? (Knyga) ne arabų kalba, o (Pasiuntinys) arabas?“ Sakyk: „Tai tiems, kurie tiki, vedimas ir gydymas. O tiems, kurie netiki, yra sunkumas (kurtumas) jų ausyse, ir tai (Koranas) yra aklumas jiems. Jie yra tie, kurie kviečiami iš tolimos vietos (taigi jie nei girdi, nei suvokia).“

45. Ir iš tiesų Mes davėme Mūsai (Mozei) Raštą, tačiau dėl to kilo ginčas. Ir jei tai nebūtų buvęs Žodis, anksčiau atėjęs iš jūsų Viešpaties, (kančia būtų užklupus juos) ir reikalai būtų buvę išspręsti tarp jų. Tačiau tikrai, jie yra didžioje abejonėje dėl to (t. y. dėl Korano).

إِنَّ الَّذِينَ يُلْجِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكَاِبَةٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَغْفِرٌ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبَيِّنَاتٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُمْ عَنْهَا عُيٌ ۖ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

46. Kas daro teisingus gerus darbus, tai dėl jo paties (naudosis), o kas daro blogą, tai prieš jį patį. Ir jūsų Viešpats nėra neteisingas (Savo) vergams.

47. Jam (Vieninteliam) priskiriamas Valandos žinojimas. Nė vienas vaisius nepalieka savo apdangalo, nei moteris nepastoja, nei išveda (jauną), išskyrus su Jo Žinia. Ir Dieną, kai Jis pakvies juos (daugiadievius) (Sakydamas): „Kur Mano (taip vadinami) partneriai (kuriuos jūs išgalvojote)?“ Jie sakys: „Mes pranešame Tau, kad nė vienas iš mūsų neliudijame to (kad jie yra Tavo partneriai).“

48. O tie, kurių jie šaukdavosi anksčiau (šiam pasaulyje) išnyks nuo jų, ir jie suvoks, kad jie neturi prieglobsčio vietos (nuo Allaho bausmės).

49. Žmogus (netikintysis) nepavargsta prašyti gero (daiktų iš Allaho), tačiau jei blogis užklumpa jį, tada jis netenka visos vilties ir pasimeta bėdoje.

50. Ir tikrai, jei Mes leidžiame jam paragauti Mūsų gailėstingumo, kai jį užklumpa kokia nors nelaimė (baisus skurdas ar liga ir t. t.), jis tikrai sako: „Tai dėl mano (nuopelnų), Aš negalvoju, kad Valanda ateis. Tačiau jei aš būsiu gražintas savo Viešpačiui, tikrai, ten bus man geriausia (turtas) su Juo.“ Tad, Mes tikrai parodysime netikintiesiems ką jie darė, ir Mes priversime jus paragauti žiaurios kančios.

51. Ir kai Mes parodome malonę žmogui, jis pasitraukia ir nusigręžia. Tačiau jei blogis užklumpa jį, tada jis kreipiasi pagalbos ilgaus maldavimais.

52. Sakyk: „Pasakykite man, jei tai (Koranas) yra iš Allaho, ir jūs netikite juo? Kas yra labiau paklydęs nei tas, kuris yra pasipriešinęs toli (nuo Allaho Teisingo Kelio ir Paklusimo Jam).

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥٦﴾

*إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا ۖ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَعْذَرْنَاكَ مَا مَيْنَا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٥٧﴾

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَظَلُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِيصٍ ﴿٥٨﴾

لَا يَسْتَعْمِلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُبْغِضُ فَنُطَوِّ ۚ ﴿٥٩﴾

وَلَمَّا أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُ لِيَقُولَ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَمَّا رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَغْرَضَ وَكُنَّا بِيَأْتِيهِ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٦١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ ۖ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٦٢﴾

53. Mes parodysime jiems Mūsų Ženklus visatoje, ir juose pačiuose, kol jiems taps akivaizdu, kad tai (Koranas) yra tiesa. Argi nepakanka jūsų Viešpačiui, kad Jis yra Visa ko Liudytojas?

54. Iš tiesų, jie abejoja dėl Susitikimo su savo Viešpačiu? (t. y. Prikėlimu po jų mirties ir jų sugrįžimo pas savo Viešpatį). Tikrai, Jis yra Tas, Kuris apima viską.

سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِّنَ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

Pasitarimas الشورى

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha, Mym.

حَمَّ ①

2. Ain, Syn, Kaf. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

عَسَقَ ②

3. Panašiai Allahas, Visa Galingiausias, Visa Išmintingiausias siunčia Apreiškimą tau (Muchammedai ﷺ) kaip (Jis siuntė Apreiškimą) tiems, anksčiau tavęs.

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③

4. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje, ir Jis yra Galingiausias, Didingiausias.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ④

5. Dangūs beveik gali skilti dalimis virš jų (Jo Didybės Leidimu): ir angelai garbina savo Viešpaties šloves, ir prašo atleidimo tiems, žemėje. Iš tiesų, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausias.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑤

6. O tiems, kurie laiko Auliją (globėjais, padėjėjais, pagalbininkais, viešpačiais, dievais, apsaugininkais) kitus šalia Jo [t. y. jie priima netikras dievybes kitas nei Allahas apsaugininkais ir garbina jas] – Allahas yra jų Hafiz (Apsaugininkas, Stebėtojas) (t. y. rūpinasi jų darbais ir atlygins jiems), o tu (Muchammedai ﷺ) nesi Vakil (globėjas ar jų reikalų tvarkytoas) jiems (kad apsaugotum jų darbus).

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ
حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ⑥

7. Ir taip Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ) Koraną arabų kalba, kad tu perspėtum Miestų Motiną ir visus aplink ją, ir perspėtum (juos) apie Surinkimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės: kai dalis bus Rojuje (tie, kurie tikėjo Allahą ir sekė tuo, ką Allahas Pasiuntinys ﷺ jiems atnešė), o dalis – liepsnojančioje Ugnyje (Pragare) (tie, kurie netikėjo Allahą ir neseikė tuo, ką Allahas Pasiuntinys ﷺ jiems atnešė).

8. Ir jei Allahas būtų panorėjęs, Jis galėjo padaryti juos viena tauta, tačiau Jis priima tuos, kuriuos Jis nori į Savo Gailestingumą. Ir Al-Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) neturės nei Vali (sargo ar globėjo) nei padėjėjo.

9. Arba argi jie prisiėmė (garbininmui) Aulija (globėjus, rėmėjus, padėjėjus, sargus, viešpačius, dievus) šalia Jo? Tačiau Allahas – Jis Vienintelis yra Vali (Viešpats, Dievas, Sargas). Ir tai Jis, Kuris suteikia gyvenimą mirusiems, ir Jis Gali daryt viską.

10. Ir kad ir dėl ko jūs ginčijatės, sprendimas dėl to yra pas Allahą (Jis yra sprendžiantysis Teisėjas). (Ir sakyk Muchammedai ﷺ tiems daugiadieviams): „Toks yra Allahas, mano Viešpats, Kuriuo aš pasitikiu, ir į Jį atsigręžiu (dėl visų savo reikalų ir) atgailoje.“

11. Dangų ir žemės Kūrėjas. Jis sukūrė jums partnerius iš jūsų pačių tarpo, ir galvijams (taip pat) partnerius. Tokiu būdu Jis sukuria jus (gimdose). Nėra nieko panašaus į Jį. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

12. Jam priklauso dangų ir žemės raktai. Jis padidina išlaikymą tiems, kam Jis nori, ir sumažina (tai tiems, kuriems Jis nori). Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie viską.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ
يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ قَرِيبٌ فِي
الْجَنَّةِ وَقَرِيبٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ ﴿٨﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَالَ اللَّهُ
هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ
فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبِّي
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنْ
الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَبَاسٌ
كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
يَكُلُّ شَيْءٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Jis (Allahas) įsakė jums tą pačią religiją (islamiškąjį monoteizmą), kurią Jis įsakė Nūchui (Nojui), ir kurią Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ), ir kurią Mes įsakėme Ibrahymui (Abraomui), Mūsai (Mozei) ir Isai (Jėzui), sakydami, kad jūs turite įkurti religiją (t. y. daryti tai, ką ji jums liepia daryti praktikoje), ir nesidalinti joje (religijoje) (t. y. įvairias religines sekas). Nepakeliama Al-Mušrikūn [1] yra tai (islamiškasis monoteizmas) į ką tu (Muchammedai ﷺ) juos kvieti. Allahas pasirenka Sau, ką Jis nori, ir išveda pas Save tuos, kas atsigręžia į Jį atgailoje ir paklusime.¹

14. Ir jie nesidalijo tol, kol žinios juos pasiekė, per (savanaudišką) nusidėjimą savo pačių tarpe. Ir jei tai būtų buvę ne Žodis, kuris atėjo anksčiau iš jūsų Viešpaties nustatytam terminui, reikalai būtų nusistovėję tarp jų. Ir iš tiesų, tie, kurie buvo priversti paveldėti Raštą [t. y. Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] po jų (t. y. judėjų ir krikščionių), yra didelėje abejonėje dėl to (t. y. Allaho tikrosios religijos – islamo arba Korano).

15. Taigi į tai (islamo religiją ir šį Koraną) kviesk (Žmones) (Muchammedai ﷺ) ir tvirtai laikykis [islamiškojo monoteizmo, atlikdamas viską, kas Allahas įsakyta (gerus darbus) ir susilaikydamas nuo visko, kas Allahas uždrausta (nuodėmių ir blogų darbų)], kaip tau liepta, ir nesek jų troškimais, tačiau sakyk: „Aš tikiu tuo, ką Allahas nuleido iš Knygos [visomis šventomis Knygomis – šiuo Koranu, ir senosiomis Knygomis iš Taurato (Toros) arba Indžylio (Evangelijos) arba Ibrahimo (Abraomo) Puslapių] ir man liepta elgtis teisingai su jumis. Allahas yra mūsų Viešpats ir jūsų Viešpats. Mums mūsų poelgiai, o jums jūsų poelgiai. Nėra nesutarimo tarp mūsų ir jūsų. Allahas surinks mus (visus), ir pas Jį yra paskutinis sugrįžimas.“

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾

﴿وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعَثْنَا فِيهِمْ رَسُولًا لِكَلِمَةٍ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقَضَىٰ فِيهِمْ وَلِإِلَّا الَّذِينَ أُورُوا أَلِكَتَبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَقَىٰ شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾

﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ كِتَابِ رَبِّنَا وَأُمِرْنَا لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾

¹ [1] Al-Mušrikūn: daugiadiaviečiai, pagonyns, stabmeldžiai ir netikintieji Allahui Vienumui, tie, kurie garbina kitus šalia Allahui arba priskiria Allahui priešininkus ar partnerius.

16. O tie, kurie ginčijosi dėl Allaho (Jo islamiškojo monoteizmo religijos, su kuria Muchammedas ﷺ buvo atsiųstas), po to kai tai buvo priimta (žmonių), bereikalingas yra jų ginčas priešais jų Viešpatį, ir ant jų pyktis, ir jiems bus siaubinga kančia.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَسْتُجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

17. Tai Allahas, Kuris nuleido Knygą (Koraną) su tiesa, ir Svarstyklės (t. y. teisingumą). Ir kas gali priversti jus sužinoti, kad galbūt Valanda yra arti čia pat?

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

18. Tie, kurie ja netiki, siekia paspartinti ją, kai tie, kurie tiki, bijo jos ir žino, kad tai tikrai tiesa. Iš tiesų, tie, kurie ginčijasi dėl Valandos, yra tikrai toli klaidoje.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا
وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ
يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

19. Allahas yra labai Maloningas ir Malonus Savo vergams. Jis suteikia išlaikymą tiems, kam Jis nori. Ir Jis yra Stipriausias, Galingiausias.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

20. Kas trokšta (savo veiksmis) Amžinybės atlygio, Mes padidiname jam jo atlygį, o kas trokšta (savo veiksmis) šio pasaulio atlygio, Mes suteikiame jam iš to (kas yra jam nulemta), ir neturi jis dalies Amžinybėje.

مَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ
فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ
الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

21. Arba argi jie turi partnerius šalia Allaho (netikras dievybes), kurie įsteigė jiems religiją, kurios Allahas neįsakė? Ir jei ne lemiamas Žodis (jau išsakytas), reikalai būtų buvę sprendžiami tarp jų. Ir iš tiesų, Zalimūn (daugiadiėvams ir bloga darantiesiems) yra skausminga kančia.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ
الَّذِينَ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

22. Jūs pamatysite (Prikélimo Dieną) Zalimūn (daugiadienius ir bloga darančiuosius) bijančius to, ką jie įgydavo, ir tai (Allaho Kančia) tikrai užklups juos. Tačiau tie, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus (bus) žydinčiose pievose (Rojaus) Soduose. Jie turės viską, ko trokšta, iš savo Viešpaties. Tai yra aukščiausia Malonė (Rojus)

23. Tai yra (Rojus), apie kurį Allahas suteikia geras žinias Savo vergams, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus dabus. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neprašau aš iš jūsų jokio atlygio už tai, išskyrus būti man maloniems dėl mano giminytės su jumis.“ Ir kas įgyja gerą teisingą darbą, Mes suteiksime jam padidinimą gero dėl to. Iš tiesų, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Labiausiai Pasiruošęs įvertinti (tų, kurie yra paklusnūs Jam, veiksmus).

24. Arba jie sako: „Ar jis sukūrė melą apie Allahą?“ Jei Allahas panorėtų Jis galėtų užantspauduoti jūsų širdis (kad jūs pamirštumėte viską, ką žinote iš Korano). Ir Allahas panaikina melagystes ir įkuria tiesą (islamą) Savo Žodžiu (šiuo Koranu). Iš tiesų, Jis gerai žino, kokios (paslaptys) yra (žmonijos) krūtinėse.

25. Ir Jis yra Tas, Kuris priima atgailą iš Savo vergų, ir atleidžia nuodėmes ir Jis žino, ką jūs darote.

26. Ir Jis atsiliepia (į šauksmą) tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus dabus, ir suteikia jiems Savo Dosnumo padidinimą. O netikintiesiems – jų bus siaubinga kančia.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا
وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي
الْقُرْبَىٰ وَمَن يَتَرَفَّ حَسَنَةً نَّرِدْ لَهُ
فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَإِن يَمِيزُ اللَّهُ الْخَبِيثَ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ
اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ
وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

27. Ir Jei Allahas padidintų išlaikymą Savo vergams, jie tikrai maištautų žemėje, tačiau Jis nuleidžia porciją, kokią Jis nori. Iš tiesų, Jis yra gerbiantis Savo vergus, Gerai Žinantis, Visa Matantis (tai, kas jiems duoda naudą).

*وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

28. Ir Jis yra Tas, Kuris nuleidžia lietų po to, kai jie neteko vilties, ir paskleidžia Savo Gailestingumą. Ir Jis yra Vali (Padėjėjas, Pagalbininkas, Sargas, Viešpats) Vertas visų Šlovių.

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

29. Ir tarp Jo Ajat (įrodymų, įkalčių, pamokų, ženklų ir t. t.) yra dangų ir žemės sukūrimas, ir bet kurių judančių (gyvų) kūrinų, kuriuos Jis išskleidė abiejuose juose. Ir Jis yra Pajėgus jų surinkimui (t. y. jų prikėlimui Prikėlimo Dieną po jų mirties, ir jų kūnų išsisklaidymo), kada Jis nori.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. Ir kad ir kokia nesėkmė užklumpa tave, tai dėl to, ką jūsų rankos įgijo. Ir Jis atleidžia daug.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

31. Ir negali išsigelbėti nuo Allaho (t. y. Jo baismės) žemėje, ir šalia Allaho neturi nei jokio Vali (gobėjo ar sargo, padėjėjo), nei jokio padėjėjo.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

32. Ir tarp Jo Ženklų yra laivai jūroje, kaip kalnai.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

33. Jei Jis nori, Jis priverčia vėją liautis, tada jie tampa nejudantys (jūros) paviršiumi. Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriam ir dėkingam.

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

34. Arba Jis gali sunaikinti juos (laivo sudužimu), dėl to, ką jų (žmonės) įgijo. Ir Jis atleidžia daug.

أَوْ يُوبِقْهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

35. O tie, kurie ginčijasi (daugiadieviai su Mūsū Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ) dėl Mūsū Ajat (islamiškojo monoteizmo įrodymų, ženklų, eilučių ir t. t.) sužinos, kad nėra jokio prieblogoščio jiems (nuo Allaho baismės).

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٣٥﴾

36. Taigi viskas, kas jums yra suteikta, yra tik (praeinanti) pramoga šiam žemiškajam gyvenimui, tačiau tai, kas yra su Allahu (Rojus) yra geriau ir ilgiau trunkantis tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą islamiškąjį monoteizmą) ir pasitiki savo Viešpačiu (visuose savo reikaluose).

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

37. Ir tie, kurie vengia didesnių nuodėmių, ir Al-Favahiš (neteisėtų lytinių santykių), ir kai jie pyksta – atleidžia.

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَنْثِمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. O tie, kurie atsiliepia į savo Viešpaties Kvietimą [t. y. tikėti, kad Jis yra vienintelis Vienas Viešpats (Allahas), ir negarbinti nieko kito, tik Jį Vienintelį], ir atlieka As-salat (ikamat-as-salat) ir kurie (tvarko) savo reikalus abipusiu pasitarimu, ir kurie leidžia iš to, ką Mes jiems suteikėme.

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

39. Ir tie, kurie, jiems padarius nepakeliamą blogį, atkeršija.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Atlygis už blogį yra toks pat blogis. Tačiau kas atleidžia ir susitaiko, jo atlygis yra pas Allahą. Iš tiesų, Jis nemėgsta Zalimūn (engėjų, daugiadievių ir bloga darančiųjų).

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Ir iš tiesų, kas atkeršija po to kai kentėjo blogį, tam nėra nieko (kaltės) prieš juos.

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

42. (Kaltės) būdas yra tik prieš tuos, kurie engia žmones ir maištauja žemėje neturėdami teisės. Tokiems bus skausminga kančia.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ
النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. Ir iš tiesų, kas rodo kantrybę ir atleidžia, tai tikrai būtų iš to, kas yra patariama Allaho.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

44. O ką Allahas paklaidina, tam nėra jokio Vali (sargo, padėjėjo, globėjo) po Jo. Ir jūs pamatysite Zalimūn (daugiadiėjus, bloga darančiuosius, engėjus), kai jie pamatys kančią, sakys: „Ar yra koks nors būdas grįžti (į pasaulį)?“

وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ
مِّنْ بَعْدِهِ ۚ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا
الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ
سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

45. Ir jūs pamatysite juos vedamus į jį (Pragarą), priverstus nusižeminti iš gėdos, (ir) žiūrinčius tyliu žvilgsniu. O tie, kurie tiki, sakys: „Iš tiesų, pralaimėjusieji yra tie, kurie praranda save ir savo šeimas Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, Zalimūn [t. y. Al-kafirūn (netikintieji Allahą, Jo Vienumą ir Jo Pasiuntinį ﷺ, daugadiėviai, bloga darantieji)] bus besitęsiančioje kančioje.

وَتَرَهُم يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَةً
مِّنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ
وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾

46. Ir neturės jie Aulija (sargų, padėjėjų, globėjų, viešpačių), kad padėtų jiems, kitų nei Allahas. Ir tas, kurį Allahas paklaidina, jam nėra jokio kelio.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِن سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

47. Atsiliepkite į savo Viešpaties Kvietimą (t. y. priimkite islamiškąjį monoteizmą, žmonės ir džinai) anksčiau nei ateis iš Allaho Diena, kurios negalima išvengti (t. y. Prikėlimo Diena). Neturėsit prieglobsčio tą Dieną, nei nebus jums jokio neigimo (jūsų nusikaltimų, nes jie visi yra įrašyti jūsų veiksmų Knygoje).

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُم
مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنْ
نَّكَيرٍ ﴿٤٧﴾

48. Tačiau jei jie nusigręžia (Muchammedai ﷺ, nuo islamiškojo monoteizmo, kurį tu jiems atnešei). Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) kaip Hafiz (prižiūrėtojo, sargo) jiems (t. y. rūpintis jų veiksmams ir atlyginti jiems). Tavo pareiga yra perduoti (Žinią). Ir iš tikrųjų, kai Mes priverčiame žmogų paragauti mūsų Gailestingumo, jis džiaugiasi tuo, tačiau kai užklumpa juos kokia nors liga dėl veiksmų, kuriuos jų rankos sukėlė, tada tikrai, žmogus (tampa) nedėkingas.

49. Allahui priklauso dangų ir žemės karalystė. Jis sukuria, ką Jis nori. Jis suteikia moteris (palikuonis) kam Jis nori, ir suteikia vyrus (palikuonis) kam Jis nori.

50. Ir Jis suteikia abiem, vyrams ir moterims, ir Jis padaro nevaisingus, ką Jis nori. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis ir Galintis daryti viską.

51. Nesuteikta kiekvienam žmogui, kad Allahas kalbėtų su juo, nebent (tai būtų) Apreiškimu, arba iš už užsklandos, arba (kai) Jis siunčia Pasiuntinį kad apreikštų tai, ką Jis nori Savo Leidimu. Iš tiesų, Jis yra Aukščiausias, Išsmirtingiausias.

52. Ir taip Mes siuntėme tau (Muchammedai ﷺ) Mūsų Įsakymo Rūh (Apreiškimą ir Gailestingumą). Ar tu nežinojai nei kas yra Knyga, nei kas yra Tikėjimas? Tačiau mes padarėme tai (ši Koraną) šviesa, kuria Mes vedame iš Savo vergų, ką Mes norime. Ir iš tiesų, tu (Muchammedai ﷺ) tikrai vedi (žmoniją) į Tiesų Kelią (t. y. Allaho islamiškojo monoteizmo religiją).

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا
وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَمَّا قَدَّمْتُ
أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنْتَابًا وَيَهَبُ
لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتَابًا وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَاقِبَةً إِنَّهُ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

*وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا
وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ
عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ
أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا
نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَإِنَّكَ لَمُهْدًى إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

53. Kelią Allaho, Kuriam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Iš tiesų, visi reikalai galiausiai eina pas Allahą (sprendimui).

صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ
تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

Auksinės puošmenos الزخرف

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

حَمْ ①

2. (Prisiekiu) Aiškia Knyga (t. y. šiuo Koranu, kuris viską išaiškina).

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. Iš tiesų, Mes padarėme tai Koranu arabų kalbą tam, kad jūs galėtumėte suprasti (jo reikšmes ir jo perspėjimus).

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ ③

4. Ir iš tiesų, tai (šis Koranas) yra Knygos Motinoje (t. y. al-lauh-al-mahfuz) su Mumis, iš tiesų, išaukšintoje, kupinoje išminties.

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّ

حَكِيمٌ ④

5. Ar Mes turėtume (neperspėti jūsų ir) pasiimti atgal Priminimą (Koraną) iš jūsų, nes jūs esate musrifūn žmonės. [1]¹

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن

كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑤

6. Ir kiek Pranašų Mes siuntėme iš senųjų žmonių.

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑥

7. Ir niekada neatėjo Pranašas jiems, iš kurio jie nebūtų šaipęsi.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِءُونَ ⑦

8. Tad Mes sunaikinome žmones stipresnius (galioje) nei šie – ir senovės pavyzdys pranyko (anksčiau jų).

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ

الْأَوَّلِينَ ⑧

9. Ir iš tiesų, jei jų paklaustum: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ Jie tikrai sakys: „Visa Galingiausias, Visa Žinantysis sukūrė juos.“

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ⑨

¹ [1] Musrifūn: tie, kurie peržengia ribas, tokie kaip nuodėmiautojai, daugiadiaviai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintys Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ.

10. Kas padarė jums žemę lyg lovą ir padarė jums kelius joje tam, kad rastumėte savo kelia.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

11. Ir Kas nuleidžia vandens (lietaus) iš dangaus tinkamą kiekį, tada Mes atgaiviname mirusią žemę juo ir netgi taip jūs būsite išvesti (iš kapų).

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَا ﴿١١﴾

12. Ir Kas sukūrė visas poras ir paskyrė jums laivus ir galvijus, kuriais jūs jojate:

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

13. Tam, kad jūs užsėstumėte ant jų nugarų, ir tada atmintumėte savo Viešpaties Malonę, kai ten užsėdate ir sakytumėte: „Garbė Tam, Kuris pavergė tai mums, ir mes galėjome niekada to neturėti (savo pastangomis).

لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Ir tikrai, pas Savo Viešpatį mes tikrai sugrįšime.“

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

15. Tačiau vis tiek jie priskiria kai kuriems Jo vergams Jo dalį (apsimesdami, kad Jis turi vaikų arba laikydami juos lygiais Jam arba Jo partneriais garbinime). Iš tiesų, žmogus tikrai yra aiškiame nedėkingume.

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Arba argi Jis prisiėmė dukras iš to, ką Jis sukūrė arba Jis parinko jums sūnus?

أَمْ اتَّخَذَ مِنَّا بَنَاتٍ وَأَصْفًاكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

17. Ir jei vienam iš jų pranešamos naujienos apie (dukros gimimą), kurį jis pateikia kaip panašumą Malononingiausiam (Allahui), jo veidas tampa tamsus, ir persipildo liūdesio.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

18. (Mėgsta jie tada Allahui) kūrinių, kuris yra išauginamas puošmenose (dėvint šilką ir auksinius papuošalus, t. y. moteris) ir kuris ginčė negali savęs paaiškinti?

أَوْ مِّنْ بُنْتَوَىٰ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

19. Ir jie padaro angelus, kurie patys yra Maloningiausiojo (Allaho) vergai, moterimis. Ar jie matė jų sukūrimą? Jų liudijimas bus įrašytas, ir jie bus apklausti.

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا شَاهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾

20. Ir jie sakė: „Jei tokia būtų buvus Maloningiausiojo (Allaho) Valia, mes nebūtume jų (netikrų dievybių) garbinę.“ Neturi jie apie tai jokių žinių. Jie nedaro nieko kito, tik meluoja.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

21. Arba ar Mes davėme jiems kokią nors Knygą prieš šią (Koraną), kurios jie tvirtai laikosi?

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

22. Ne. Jie sako: „Mes radome savo tėvus sekančius tam tikru keliu ir religija, ir mes vedame save jų pėdomis.“

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. Ir panašiai, Mes nesiuntėme perspėtojo anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) į jokią kitą miestą (žmones), tačiau turtingi iš jų sakė: „Mes radome savo tėvus sekančius tam tikru keliu ir religija, tad mes tikrai seksime jų pėdomis.“

وكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. (Perspėtojas) sakė: „Net jei aš atnešiu jums geresnį vedimą nei tą, kurį jus radote savo tėvus sekančius?“ Jie sakė: „Iš tiesų, mes netikime tuo, su kuo tu buvai siųstas.“

* قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Taigi Mes atkeršijome jiems, tada žiūrėkit kokia buvo pabaiga tų, kurie neigė (islamiškąjį monoteizmą).

فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ نَارًا فَنظُرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

26. Ir (Atminkite) kai Ibrahimas (Abraomas) sakė savo tėvui ir savo žmonėms: „Iš tiesų, aš nekaltas dėl to, ką jūs garbinate.“

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

27. „Išskyrus Jį (t. y. aš negarbinu nieko kito, tik Allahą Vienintelį), Kuris mane sukūrė. Ir iš tiesų, Jis mane išves.“

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

28. Ir jis padarė tai [t. y. la ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas Vienintelis)] Žodžiu, besitęsiančių tarp jo palikuonių (tikrąjį monoteizmą), tam, kad jie atsigręžtų (t. y. atgailautų Allahui arba gautų perspėjimą).

29. Ne, bet Aš suteikiau (gerus šio gyvenimo dalykus) jiems (daugiadiuviams) ir jų tėvams pasimėgauti iki tol, kol atėjo pas juos tiesa (Koranas) ir Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), išaiškinantis viską.

30. Ir kai tiesa (šis Koranas) atėjo pas juos, jie (netikintieji šiuo Koranu) sakė: „Tai magija, ir mes juo netikime.“

31. Ir jie sakė: „Kodėl šis Koranas nėra siųstas su koku nors didžiu žmogumi iš dviejų miestų (Mekkos ir Taif)?“

32. Ar tai jie, kurie dalina jūsų Viešpaties Gailestingumą? Tai Mes, Kurie daliname tarp jų pragyvenimo šaltinius šiame pasaulyje, ir Mes iškeliamo kai kuriuos iš jų virš kitų padėtyje tam, kad kai kurie samdytų kitus savo darbe. Tačiau tavo Viešpaties (Muchammedai ﷺ) Gailestingumas (Rojus) yra geriau nei (šio pasaulio turtas) tai, ką jie sukaupia.

33. Ir jei žmonija nebūtų tapus viena bendruomene (visi netikintieji, trokštantys tik žemiškojo gyvenimo), Mes būtume suteikę tiems, kurie netiki Maloningiausiąjį (Allahą) sidabrinis stogus jų namams ir liftus, kuriais jie pakyla

34. ir jų namams, duris (iš sidabro), ir sostus (iš sidabro), ant kurių jie galėtų atsilošti

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ
وَأِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى
رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا
بِهِمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ
رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ
سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِيُؤْتِيَهُمْ آوَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا
يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Ir aukso puošmenos. Tačiau visa tai (t. y. jų namų stogai, durys, laiptai, liftai, sostai) būtų niekis, tik šio pasaulio pramoga. O Amžinybė su jūsų Viešpačiu yra (skirta tik) Al-Mutakūn. [2]¹

36. Ir kas akiai nusigręžia nuo Maloningiausiojo (Allaho) prisiminimo (t. y. šio Korano ir Allaho garbinimo), Mes paskiriame jam Šaitan (Šėtoną – velnią) būti jam Karin (kompanionu).

37. Ir iš tiesų, jie (Šėtonai/velniai) klaidina juos nuo (Allaho) Kelio, tačiau jie galvoja, kad jie teisingai vedami

38. Kol, kai (toks) ateina pas Mus, jis sako (savo Karin (Šėtonui/velniui kompanjonui)): „Kad tarp manęs ir tavęs būtų dviejų rytų (arba rytų ir vakarų) atstumas“ - blogiausias kompanjonas (iš tiesų).

39. Tai neduos jums naudos šią Dieną (jūs, kurie nusigręžiate nuo Allaho prisiminimo ir Jo garbinimo, (nes jūs elgėtės blogai, (ir) kad jūs (jūs ir jūsų Karin) būsite bausmės dalininkai.

40. Ar gali tu (Muchammedai ﷺ) padaryti girdintįjį kurčių arba ar gali tu išvesti aklą ar tą, kuris yra aiškioje klaidoje?

41. Ir netgi jei Mes pašalinsime tave (Muchammedai ﷺ), Mes tikrai atkeršysime jiems.

42. Arba (jei) Mes parodytume jums tai, kuo Mes grąsiname jiems: tada tikrai Mes turime puikų vadovavimą jiems.

وُزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ
لَهُ وَشَيطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

وَأَنَّهُمْ لَيَصْذُقُوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمُشْرِقَيْنِ فَيَتَسَّ
الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمُ
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

فَإِنَّمَا نَذْهَبُ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

أَوْ نُزَيِّنُكَ إِلَىٰ وَعْدَتِهِمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

¹ [2] Al-Mutakūn: reiškia dievobaimingus tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą, kurie labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė) ir stipriai myli Allahą (atlieka visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

43. Taigi laikykis (Muchammedai ﷺ) tvirtai to, kas apreikšta tau. Iš tiesų, tu esi Teisingame Kelyje.

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

44. Ir tikrai tai (Koranas) yra tikras Priminimas tau (Muchammedai ﷺ) ir tavo žmonėms (Kuraisų žmonėms, arba tavo pasekėjams) ir tu būsi klausinėjamas (apie tai).

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ
تُسْأَلُونَ ﴿١٨﴾

45. Ir paklausk (Muchammedai ﷺ) tų iš Mūsų Pasiuntinių, kuriuos Mes siuntėme anksčiau tavęs: „Ar Mes kada nors paskyrėme aliha (dievus) garbinti šalia Maloningiausiojo (Allaho)?“

وَسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً
يُعْبَدُونَ ﴿١٩﴾

46. Ir iš tikrųjų Mes siuntėme Mūsą (Možę) su Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems (kviesdami juos į Allaho religiją – islamą). Jis sakė: „Tikrai, aš esu Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

47. Tačiau kai jis atėjo pas juos su Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais). Štai, jie pasijuokė iš jo.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَضْحَكُونَ ﴿٢١﴾

48. Ir kad ir kokį Ajat (ženklą ir t. t.) Mes rodėme jiems, jis buvo didesnis nei jo porininkas, ir Mes pričiupome juos su kančia, tam, kad jie atsigręžtų [nuo savo daugiadiavystės į Allaho religiją (islamiškąjį monoteizmą)].

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ
أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

49. Ir jie sakė [Mūsai (Mozei)]: „Tu, burtininke, maldauk savo Viešpaties už mus, pagal tai, ką Jis įpareigojo tave. Iš tiesų, mes išvesime save (teisingai).“

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

50. Tačiau kai Mes pašalinome kančią nuo jų, štai, jie pažeidė savo susitarimą (kad jie tikės, jei Mes pašalinsime nuo jų kančią).

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ
يَنْكُثُونَ ﴿٢٤﴾

51. Ir Firaun (Faraonas) paskelbė savo žmonėms (sakydamas): „Mano žmonės, argi ne mano valdžia Egipto, ir šių upių, tekančių po manimi. Argi jūs nematote?“

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْنَ
الْكِبْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

52. „Argi aš nesu geresnis nei šis [Mūsa (Mozė)], kuris yra niekingas ir vos ne vos gali aiškiai išsireikšti?“

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

53. „Kodėl tada jam nesuteiktos auksinės apyrankės, arba angelai nesiųsti su juo?“

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ
جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْرِئِينَ ﴿٥٣﴾

54. Tad jis [Firaun (Faraonas)] apkvailino (ir paklaidino) savo žmones, ir jie pakluso jam. Iš tiesų, jie buvo žmonės, kurie buvo Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).

فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَٰفِرُونَ
قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٤﴾

55. Taigi kai jie supykė Mus, Mes nubaudėme juos ir nuskandinome juos visus.

فَلَمَّا عَٰسَفُونَا اٰتَيْنٰهُم مِّنْهُمۡمَآ فَاَعْرَفْنٰهُمْ
اٰجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

56. Ir Mes padarėme juos precedentu (kaip pamoka tiems, kurie ateis po jų) ir pavyzdžiu vėlesnėms kartoms.

فَجَعَلْنٰهُمْ سَآءِلًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. Ir kai Marjamos (Marijos) sūnumi remiamasi kaip pavyzdžiu [t. y. Isa (Jėzus) yra garbinamas kaip jų stabai], štai, tavo žmonės garsiai šaukia (juokiasi iš pavyzdžio).

*وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا
قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

58. Ir sako: „Ar mūsų aliha (dievai) geresni, ar jis [Isa (Jėzus)]?“ Jie nesiremia ankstesniu pavyzdžiu, tik ginčui. Ne. Tačiau jie yra besiginčijantys žmonės. (Žr. eilutę 21:98-101)

وَقَالُوا ءَاٰلِهٖنَا خَيْرٌۭ اَمۡ هُوَ مَا ضَرَبُوْهُ
لَكَ اِلَّا جَدَلًاۙ بَلۡ هُمۡ قَوْمٌ خٰصِمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Jis [Isa (Jėzus)] nebuvo niekas daugiau nei vergas. Mes suteikėme Savo Malonę jam ir Mes padarėme jį pavyzdžiu Israelio (Izraelio) Vaikams (t. y. jo sukūrimą be tėvo).

اِنَّ هُوَ اِلَّا عَبْدٌۭ اٰتَيْنٰهُ عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ
مَثَلًاۙ لِّبَنِيۤ اِسْرٰٓءِيْلَ ﴿٥٩﴾

60. Ir būtų buvus tokia Mūsų Valia, Mes būtume [sunaikinę jus, (žmones), visus, ir] privertę angelus pakeisti jus žemėje.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي
الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

61. Ir jis [Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus] bus žinomas ženklas (ateinančiai) Valandai (Prikėlimo Dienai) [t. y. Isos (Jėzaus) nusileidimas į žemę]. Taigi, neturėkit abejonių dėl to (t. y. Prikėlimo Dienos). Ir sekit Manimi (Allahu) (t. y. būkite paklusnūs Allahui ir darykite tai, ką Jis jums įsako, žmonės). Tai Teisingas Kelias (islamiškasis monoteizmas, vedantis pas Alalhą ir į Jo Rojų).

وَإِنَّهُ لَعَلُّ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا
وَأَتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. Ir neleiskite Šaitan (Šetonui) klaidinti jus (nuo teisingos religijos, t. y. islamiškojo monoteizmo). Iš tiesų, jis (Šėtonas) jums yra aiškus priešas.

وَلَا يَضِدَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

63. Ir kai Isa (Jėzus) atėjo su (Mūsų) aiškiais įrodymais, jis sakė: „Aš atėjau pas jus su Al-Hikma (Pranašyste), ir tam, kad paaiškinčiau jums kai ką (kai kuriuos dalykus), dėl ko jūs ginčijatės. Taigi bijokite Allaho ir pakluskite man.“

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ
جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا ﴿٦٣﴾

64. „Iš tiesų, Allahas. Jis yra mano Viešpats (Dievas) ir jūsų Viešpats (Dievas). Taigi garbinkite Jį (Vienintelį). Tai yra (vienintelis) Teisingas Kelias (t. y. Allaho tikrojo islamiškojo monoteizmo religija).“

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Tačiau sektos tarpusavyje išsiskyrė. Taigi vargas tiems, kurie daro bloga [priskirdami dalykus Isai (Jėzui), kurie nėra tiesa] dėl kančios skausmingą Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną).

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ إِلِيمٍ ﴿٦٥﴾

66. Argi jie tik laukia Valandos, kuri ateis pas juos staiga, jiems nesuvokiant?

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا لِّلْسَاعَةِ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Draugai tą Dieną bus priešais vienas kitam, išskyrus Al-Mutakūn (dievobaiminguosius. žr. eilutę 2:2)

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

68. (Bus pasakyta tikriesiems islamiškojo monoteizmo tikintiesiems): „Mano garbintojai, nebus jums jokios baimės šią Dieną, nei jūs liūdėsite,

يَعْبَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

69. (Jūs), kurie tikėjote Mūsų Ajat (įrodymais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir buvote musulmonai (t. y. kurie visiškai paklūsta Allah'o Valiai, ir tiki Allah'o Vienumą – islamiškąjį monoteizmą).

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. Įženkite į Rojų, jūs ir jūsų žmonos, laimėje.

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Aukso padėklai ir puodeliai praslinks aplink juos. Juose (bus) viskas, ko patys galėtų trokšti ir viskas, kuo akys galėtų būti pamalonintos ir jūs gyvensite ten amžinai.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾

72. Tai yra Rojus, kurį jūs buvote priversti paveldėti dėl savo darbų, kuriuos darydavote (žemiškajame gyvenime).

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

73. Jame jums bus gausu vaisių, kuriuos jūs valgysite (kaip norėsite).

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

74. Iš tiesų, Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, nuodėmiautojai, netikintieji) bus Pragarо kančioje, gyventi tenais amžinai.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾

75. (Kančia) nebus palengvinta jiems, ir jie bus panardinti į sunaikinimą giliai apgailestaujantys, sielvartaudami ir neviltyje tenais.

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

76. Mes nenuskriaudėme jų, tačiau jie buvo Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantieji).

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. Ir jie šauks: „Malik (Pragarо sarge), lai tavo Viešpats pribaičia mus.“ Jis atsakys: „Iš tiesų, jūs gyvensite amžinai.“

وَنَادَوْا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِينُونَ ﴿٧٧﴾

78. Iš tiesų, Mes atnešėme tiesą (Muchammedą ﷺ su Koranu) jums, tačiau dauguma jūsų neapkenčia tiesos.

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾

79. Arba argi jie kuria kokį nors sąmokslą? Tada Mes irgi planuojame.

أَمْ أَمْرًا مِّمَّا فَعَلْنَا مَنُومُونَ ﴿٧٩﴾

80. Arba ar jie galvoja, kad Mes negirdime jų paslapčių ir jų slaptų pasitarimų? (Taip, Mes girdime). Ir Mūsų pasiuntiniai (žmonijai paskirti angelai) yra šalia jų, įrašinėja.

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

81. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei Maloningiausiasis (Allahas) turėtų sūnų (arba vaikų, kaip jūs apsimetate), tada aš esu pirmasis iš Allaho garbintojų [kuris neigia ir atmeta šį jūsų teiginį (ir pirmasis patikintis Allahą Vienintelį ir liudijantis, kad Jis neturi vaikų)].“

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَالِدِينَ ﴿٨١﴾

82. Pagerbtas lai būna dangų ir žemės Viešpats, Sosto Viešpats. Išaukštintas Jis virš visko ką jie (Jam) priskiria.

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

83. Tad palik juos (vienus) kalbėti nesąmones ir žaisti iki tol, kol jie sutiks savo Dieną, kuri jiems pažadėta.

فَذَرُهُمْ يُخَافُونَ وَيُلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

84. Tai Jis (Allahas), Kuris yra vienintelis Ilah (Dievas, kurį reikia garbinti) danguje ir vienitnelis Ilah (Dievas, kurį reikia garbinti) žemėje. Ir Jis yra Visa Išmintingas, Visa Žinantis.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Ir lai būna Palaimintas Tas, Kuriam priklauso dangų ir žemės karalystė, ir viskas, kas yra tarp jų, ir pas Kurį yra žinojimas apie Valandą ir pas Kurį jūs (visi) būsite sugrąžinti.

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

86. O tie, kurių jie šaukiasi vietoj Jo, neturi jokios galios tarpininkauti – išskyrus tiems, kurie liudija tiesą žinodami (t. y. patikėjo Allahą Vienumą ir pakluso Jo įsakymams), ir jie žino (faktus apie Allahą Vienumą).

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. O jei paklausi jų, kas sukūrė juos, jie tikrai sakys: „Allahas.“ Kaip tada jie yra nugręžti (nuo Allaho, Kuris sukūrė juos, garbinimo)?

88. (Ir Allahas turi žinias) apie (Pranašo Muchammedo) sakymą: „Mano Viešpatie, iš tiesų, jie yra žmonės, kurie netiki.“

89. Taigi nusigrežk nuo jų (Muchammedai ﷺ) ir sakyk: „Salam (Taika). Tačiau jie sužinos. [3]¹

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
فَأَنَّا يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

وَقِيلَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

¹ [3] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos, apreiškiant eilutę apie kovojimą su jais (eilutė 9:5).

Dūmas الدخان

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

حَمْ ①

2. (Prisiekiu) Aiškia Knyga (šiuo Koranu), kuris viską išaiškina.

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. Mes nuleidome tai (šį Koraną) palaimintą naktį [t. y. Al-Kadr naktį – sūra Nr. 97) Ramadano mėnesį – islamiškojo kalendoriaus 9-ąjį mėnesį]. Iš tiesų, Mes visada perspėjantys [žmoniją, kad Mūsų Kančia pasieks tuos, kurie netiki Mūsų Vienumą Viešpatavime ir Mūsų Vienumą garbinime].

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ ③
مُنْذِرِينَ ④

4. Tame (tą naktį) yra nulemti visi iš anksto nustatytų dalykų reikalai. [1]¹

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤

5. Kaip Mūsų Įsakymas (arba šis Koranas arba visų reikalų Nulėmimas). Iš tiesų, Mes esame visada siunčiantys (Pasiuntinius)

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا ⑥ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑦

6. (kaip) jūsų Viešpaties Gailestingumą. Iš tiesų, Jis yra visa Girdintis, Visa Žinantis.

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ⑧ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ⑨

7. Dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų, Viešpats, jei (tik) jūs turite užtikrintą tikėjimą.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ⑩
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ⑪

8. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Tai Jis, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį – jūsų Viešpats ir jūsų protėvių Viešpats.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑫

¹ [1] t. y. mirčių, gimimų, aprūpinimų, sunkumų ir t. t. klausimai visiems (ateinantiems) metams, kaip nulemta Allah'o.

9. Ne, jie sukinėjasi abejonėje.

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعُبُونَ ﴿٩﴾

10. Tad laukite jūs Dienos, kai dangus išves matomą dūmą.

فَأَرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

11. uždengiantį žmones: tai skausminga kančia.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. (Jie sakys): „Mūsų Viešpatie, pašalink nuo mūsų kančią, tikrai mes tapsime tikinčiais.“

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Kaip gali jiems būti perspėjimas (tuo metu, kai kančia juos pasiekė), kai Pasiuntinys, išaiškinantis viską aiškiai, jau buvo atėjęs pas juos.

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. Tada jie nusigręžė nuo jo (Pasiutninio Muchammedo ﷺ) ir sakė: „(Jis yra) mokytas (žmogaus), pakvaišėlis.“

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾

15. Iš tiesų, Mes panaikinsime kančią kuriam laikui. Iš tiesų jūs sugrįšite (į netikėjimą).

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

16. Dieną, kai Mes pričiupsime jus su didžiausiu smūgiu (bausme). Iš tiesų, Mes pareikalausime atpildo.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

17. Ir iš tiesų, Mes išbandėme anksčiau jų Firauno (Faraono) žmones, kai atėjo pas juos kilnus Pasiuntinys [t. y. Mūsa (Mozė)].

*وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Sakydamas: „Suteik man Allaho vergus (t. y. Israelio (Izrealio) Vaikus). Iš tiesų, aš esu tau Pasiuntinys, vertas pasitikėjimo.

أَنْ أَدْرَأَ إِلَى عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. Ir neišaukštinkite savęs prieš Allahą. Tikrai, aš atėjau pas jus su aiškia valdžia.

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

20. Ir tikrai, aš siekiu prieglobsčio pas savo Viešpatį ir jūsų Viešpatį, kad jūs neužmėtytumėte manęs akmenimis (arba nevadintumėte manęs burtininku, arba nenužudytumėte manęs).

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ
تَرْجُمُونِ ①

21. Tačiau jei jūs netikite manimi, tada laikykitės atokiai nuo manęs ir palikite mane vieną.“

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونِ ②

22. (Tačiau jie buvo agresyvūs) taigi jis [Mūsa (Mozė)] maldavo savo Viešpaties (Sakydamas): „Tai tikrai žmonės, kurie yra mudžrimūn (netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).“

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ
مُجْرِمُونَ ③

23. (Allahas sakė): „Išvyk tu su Mano vergais naktį. Tikrai, jūs būsite persekiojami.

فَأَسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ
مُتَّبَعُونَ ④

24. Ir palik jūrą tokią, kokia ji yra (ramią ir padalintą). Tikrai, jie yra kariuomenė, kuri bus paskandinta.“

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ
مُغْرَقُونَ ⑤

25. Kiek sodų ir versmių jie [Firauno (Faraono) žmonės) paliko,

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑥

26. ir žalių javų (laukų) ir gražių vietų

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ⑦

27. ir gyvenimo malonumų, kuriais jie gėrėjosi.

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ⑧

28. Taigi (tai buvo). Ir Mes privertėme kitus žmones paveldėti juos (t. y. Mes [privertėme Israelio (Izraelio) Vaikus paveldėti Egipto karalystę).

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ⑨

29. Ir dangūs bei žemė neverkė dėl jų, nei jiems buvo suteiktas atokvėpis.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ⑩

30. Ir tikrai, Mes išgelbėjome Israelio (Izraelio) Vaikus nuo žeminančios kančios:

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ
الْعَذَابِ الْمُهِينِ ⑪

31. Nuo Firauno (Faraono). Iš tiesų, jis buvo išpuikęs ir buvo iš Musrifūn (tų, kurie peržengia ribas eikvojime ir kituose dalykuose, ir daro didžiąsias nuodėmes).

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

32. Ir Mes pasirinkome juos (Israelio (Izraelio) Vaikus) virš Alamyn (žmonijos ir džinų) [Mūsos (Mozės) laikų] su žinojimu,

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

33. Ir suteikėme jiems ženklus, kuriuose buvo aiškus išbandymas

وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْأَيَّاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. Iš tikrųjų, šie (Kuraisų) žmonės sako:

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. „Nėra nieko kito, tik mūsų pirmoji mirtis, ir mes nebūsime prikelti.

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. Tad gražink mūsų protėvius, jei sakai tiesą“

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Ar jie geresni, ar Tuba (Saba) žmonės ir tie, buvę anksčiau jų? Mes sunaikinome juos, nes jie tikrai buvo mudžrimūn (netikintieji, daugiadiaviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ir Mes nesukūrėme dangų ir žemės ir visko kas tarp jų, vien tik dėl žaidimo.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿٣٨﴾

39. Mes nesukūrėme jų tik su tiesa (t. y. kad išbandytume tuos, kurie yra paklusnūs, ir tuos, kurie yra nepaklusnūs, ir tada apdovanotume paklusniusius ir nubaustume nepaklusniusius), tačiau dauguma iš jų nežino.

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Iš tiesų, Teismo Diena (kai Allahas teis kūrinis) yra jiems visiems paskirtas laikas.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. Diena, kai Maula (artimas giminaitis) neduos jokios naudos Maula (artimam giminaičiui), ir negali jie gauti jokios pagalbos,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. išskyrus tą, kuriam Allahas turi Gailestingumą. Iš tiesų, Jis yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

إِلَّا مَنْ رَّجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. Iš tiesų, Zakum medis

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾

44. bus maistas nuodėmiautojams.

طَعَامٌ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

45. Kaip verdantis aliejus, jis virs pilvuose

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

46. kaip deginančio vandens virimas

كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

47. (Bus pasakyta): „Pričiuok jį ir atvilk jį į liepsnojančios Ugnies vidury“

خُذُوهُ فَأَعِثُّوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

48. Tada apipilk jo galvą verdančio vandens kančia.

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾

49. „Ragaukite (to). Iš tiesų, jūs (apsimetėte esantys) galingi, dosnūs“.

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

50. Iš tiesų, tai yra tai, dėl ko jūs abejodavote.“

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Iš tiesų, Al-Mutakūn (dievobaimingieji, žr. eilutę 2:2) bus Saugumo vietoje (Rojuje).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

52. Tarp Sodų ir Versmių.

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

53. Dėvintys nuostabų šilką ir (taip pat) storą šilką, atsigręžę vienas į kitą

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

54. Taigi (tai bus). Ir mes apvesdinsime juos su Hur [2] (doromis moterimis), plačiomis, mielomis akimis.¹

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

¹ [2] Hur: labai doros moterys, sukurtos Allaho tokiomis, ne iš Adomo palikuonių, ryškiomis juodomis akių rainelėmis ir ryškiai baltomis skleromis.

55. Jie reikalaus ten visų rūšių vaisių taikiai ir saugiai,

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. Jie niekada nepatirs mirties ten, išskyrus pirmąją mirtį (šio pasaulio), ir Jis išgelbės juos nuo liepsnojančios Ugnies kančios.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. Kaip Dosnumą nuo jūsų Viešpaties. Tai bus aukščiausia sėkmė

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

58. Tikrai, Mes padarėme tai (Koraną) lengvą jūsų liežuviams, tam, kad jie atmintų.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Palauk tada (Muchammedai ﷺ), iš tiesų, jie (taip pat) laukia.

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

Klaupimasis الجائية

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

حَمْ ①

2. Knygos (šio Korano) apreiškimas yra iš Allaho, Visa Galingiausiojo, Visa Išmintingojo.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ②

3. Iš tiesų, danguose ir žemėje yra ženklai tikintiesiems.

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. Ir jūsų sukūrimo, ir ką Jis išbarstė (žemėje) iš judančių (gyvų) kūrinių yra ženklai žmonėms, kurie turi užtikrintą Tikėjimą.

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّهِ

ءَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ④

5. Ir nakties bei dienos kaitoje, ir aprūpinimas (lietus), kurį Allahas nuleidžia iš dangaus, ir atgaivina juo žemę po jos mirties, ir vėjų apgręžime (t. y. kartais į rytus ar šiaurę, kartais link pietų ar vakarų, kartais nešančius gerą žinią apie lietų ir t. t. ir kartais nešančius kančią) yra ženklai žmonėms, kurie suvokia.

وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ

بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ءَايَاتٍ

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤

6. Tai yra Allaho Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, apreiškimai ir t. t.), kuriuos Mes recituojame tau (Muchammedai ﷺ) teisingai. Tad kuriuo žodžiu po Allaho ir Jo Ajat jie tikės?

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِـ

يُؤْمِنُونَ ⑥

7. Vargas kiekvienam nuodėmingam melagiui

وَلِلَّ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑦

8. Kuris girdi Allaho Eilutes recituojamas jam, tačiau vis tiek lieka išdidus, lyg jų negirdėtų. Taigi pranešk jam apie skausmingą kančią.

يَسْمَعُ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ

بِعَذَابِ أَلِيمٍ ⑧

9. Ir kai jis sužino ką nors iš Mūsų Eilučių (šio Korano), jis padaro jas pokštu. Tokiam bus žeminanti kančia.

10. Priešais juos yra Pragaras. Ir tai, ką jie įgijo, neturės jokios naudos jiems, nei (neduos jiems jokios naudos) tie, kuriuos jie prisimė kaip Aulija (sargus, padėjėjus) šalia Allah'o. Ir jų bus didžioji kančia.

11. Šis (Koranas) yra teisingas vedimas. Ir tie, kurie netiki savo Viešpaties Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais), jiems bus skausminga Ridžz kančia (žiuri bausmė).

12. Allahas, tai Tas, Kuris pavergė jums jūrą, kad laivai galėtų plaukti ja Jo Įsakymu, ir kad jūs siektumėte Jo Dosnumo, ir kad jūs būtumėte dėkingi.

13. Ir pavergė jums viską, kas yra danguose ir viską, kas yra žemėje. Tai viskas yra malonė ir gerumas iš Jo. Iš tiesų, tame yra ženklai žmonėms, kurie giliai mąsto.

14. Sakyk (Muchammedai ﷺ) tikintiesiems atleisti tiems, kurie (kenkia jiems ir) nesitiki Allah'o Dienų (t. y. Jo Atlygio), kad Jis atlygintų žmonėms, pagal tai ką jie įgijo (t. y. nubaustų tuos netikinčiuosius, kurie kenkia tikintiesiems). [1]¹

15. Kas daro gerą darbą, tai dėl savęs pačio, o kas daro blogą – tai prieš (save patį). Tada pas savo Viešpatį jūs būsite priversti sugrįžti.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾

مِّنْ وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَٰوِلِيَاءَ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

هَٰذَا هُدًى ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجَرٍ ؕ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

*اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ أَلْفُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

¹ [1] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos eilute apie džihadą (šventą kovą) prieš daugiadienius (eilutė 9:36).

16. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Israelio (Izraelio) Vaikams Raštą, ir Rašto bei jo įstatymų supratimą, ir Pranašavimą, ir suteikėme jiems gerus dalykus, ir pasirinkome juos virš Alamyn (jų laikų žmonijos ir džinų, tuo laikotarpiu),

17. Ir suteikėme jiems aiškius reikalų įrodymus [apreikšdami jiems Tauratą (Torą)]. Ir jie nesiginčijo tol, kol juos pasiekė žinojimas, per pavydą vienas kitam. Iš tiesų, jūsų Viešpats teis juos Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jie ginčydavosi.

18. Tada Mes paskyrėme tave (Muchammedai ﷺ) į (aiškų) (Mūsų) įsakymo kelią [kaip tą, į kurį Mes paskyrėme Savo Pasiuntinius anksčiau tavęs (t. y. teisines taisykles ir islamiškojo monoteizmo įstatymus)]. Taigi sek tuo (islamiškuoju monoteizmu ir jo įstatymais, (ir nesek troškimais tų, kurie nežino.)

19. Iš tiesų, jie negali tau duoti jokios naudos prieš Allahą (jei Jis norės nubausti tave). Iš tiesų, Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantieji) yra Aulija (sargai, padėjėjai) vienas kitam tačiau Allahas yra Vali (Padėjėjas, Sargas) Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems, žr. eilutę 2:2).

20. Šis (Koranas) yra aiški įžvalga ir įrodymas žmonijai ir teisingas vedimas, ir gailestingumas žmonėms, kurie turi užtikrintą Tikėjimą.

21. Arba argi tie, kurie įgyja blogus darbus, mano, kad Mes laikysime juos lygiais tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jų dabartiniame gyvenime ir po jų mirties? Blogiausias yra sprendimas, kurį jie daro.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَزَرَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَوَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا
اِخْتَلَفُوا إِلَّا مِّن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَعْثًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَفْضِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ
الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ
فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَاللَّهُ وَلِي الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

هَذَا بَصَرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
أَن نَّجْعَلَهُم كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُم وَمَمَاتُهُمْ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir Allahas sukūrė dangus ir žemę teisingai, tam, kad kiekvienam asmeniui būtų atlyginta už tai, ką jis įgijo, ir nebus jie nuskriausti.

23. Argi nematei to, kuris laiko savo paties geismą (tuščius troškimus) savo ilah (dievu)? Ir Allahas žinodamas (jį kaip tokį) paliko jį paklydusį, ir užantspaudavo jo girdėjimą ir jo širdį, ir uždėjo užsklandą ant jo matymo. Kas tada išves jį po Allaho? Argi tada neatsiminsi?

24. Ir jie sako: „Nėra nieko, tik mūsų gyvenimas šiame pasaulyje, mes mirštame ir mes gyvename ir niekas nesunaikina mūsų, tik Ad-Dahr (laikas). Ir neturi jie išmanymo apie tai: jie tik spėlioja.

25. Ir kai Mūsų Aišnios Eilutės recituojamos jiems, jų argumentas yra ne kas kitas, kaip pasakymas: „Gražink mūsų (mirusius) tėvus, jei esi tiesą sakantis.“

26. Sakyk (jiems): „Allahas suteikia jums gyvenimą, tada priverčia jus mirti, tada Jis surinks jus Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra jokių abejonių. Tačiau dauguma žmonijos nežino.“

27. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės karalystė. Ir Dieną, kai įvyks Valanda – tą Dieną melagystės pasekėjai (daugiadieviai, netikintieji, netikrų dievybių garbintojai) praras (viską).

28. Ir jūs matysite kiekvieną tautą nusižeminusią ant savo kelių (parklupusią) – kiekviena tauta bus pakviesta į jos (darbų) Įrašą. Šią Dieną jums bus atlyginta už tai, ką jūs darydavote.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ
اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ
يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ
وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ
حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعُوا بِآبَائِنَا إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُ بَنَسْرٍ
الْمُبِيطُونَ ﴿٢٧﴾

وَنَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ
إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Šis Mūsų Įrašas kalba apie jus teisingai. Iš tiesų, Mes užrašėme, ką jūs darydavote (t. y. Mūsų angelai užrašinėdavo jūsų darbus).

30. Tada, tuos, kurie tikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus gerus darbus, jų Viešpats prileis juos prie Savo Gailestingumo. Tai bus aiški sėkmė.

31. Tačiau tiems, kurie netikėjo (bus pasakyta): „Ar Mūsų Eilutės nebuvo recituojamos jums? Tačiau jūs buvote išdidūs, ir jūs buvote žmonės, kurie buvo mudžrimūn (daugiadieviai, netikintieji, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).“

32. Ir kai buvo pasakyta: „Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa ir nėra abejonės dėl ateinančios Valandos.“ Jūs sakėte: „Mes nežinome, kas yra Valanda – mes manome ją esant tik spėlione, ir neturime mes tvirto įtikinančio tikėjimo (tuo).“

33. Ir blogis to, ką jie darė, paaiškės jiems, ir tai, iš ko jie šaipydavosi, visiškai apsups juos.

34. Ir bus tarta: „Šią Dieną Mes pamiršime jus, kaip jūs pamiršote savo Šios Dienos Susitikimą. Ir jūsų buveinė yra Ugnis, ir nėra nieko, kas jums padėtų.“

35. Tai dėl to, kad jūs išjuokėte Allaho apreiškimus (ši Koraną) ir pasaulio gyvenimas apgavo jus. Taigi šią Dieną, jie nebus ištraukti iš ten (Pragaro), nei bus jie gražinti į žemiškąjį gyvenimą (tam, kad atgailautų Allahui ir maldautų Jo Atleidimo už savo nuodėmes).

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ؕ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُنْذِرُكُمْ عَلَيْكُمْ فَاَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِيقِينَ ﴿٣٢﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهَمِّ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِيفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ تَصْرِيفٍ ﴿٣٤﴾

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمۡ أَخَذْتُمۡ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوا۟ وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

36. Taigi visos šlovės ir padėkos Allahui, dangų Viešpačiui ir žemės Viešpačiui, ir Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

37. Ir Jam (Vieninteliam) Didybė danguose ir žemėje, ir Jis yra Visa Galingiausias, Visa Išmintingiausias.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ

الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

Kopos الأحقاف

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Ši Knyga atskleista Allahas, Visa Galinčio, Išmintingiausiojo.

3. Mes sukūrėme dangus ir žemę ir tai, kas tarp jų, su tikslu, ir apibrėžtam laikui. Bet tie, kurie netiki, nusisuka nuo to, kuo yra perspėjami.

4. Sakyk (tiems pagonims, O Muchammedai ﷺ): „Ar jūs galvojate apie tai, ko šaukiatės šalia Allahas? Parodyk man, ką jie sukūrė žemėje? Ar jie prisidėjo prie dangų (sukūrimo)? Atneškite man Knygą (atskleistą anksčiau), ar bent gabalėlį žinių (paremiančių jūsų argumentą), jeigu sakote tiesą!“

5. Ir kas yra labiau paklydęs, negu tas, kuris šaukiasi kitų, nei Allahas, kurie neatsakys jam iki Prikėlimo Dienos, ir kurie nė nežino, jog jų šaukiamasi?

6. Ir kuomet žmonės bus surinkti (Prikėlimo Dieną), jie (netikri dievai) taps jų priešais ir išsižadės jų garbinimo.

7. Ir kuomet Mūsų Aiškios Eilutės yra jiems recituojamos, netikintieji sako apie tiesą (ši Koraną) kuomet ji juos pasiekia: „Tai tėra aiškūs burtai!“.

حَمَّ ①

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ②

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا
عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ③

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ④

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ
عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ ⑤

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑥

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمْ أَنبِيَاؤُنَا بَيَّنَّتْ قُلُوبُهُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑦

8. Arba jie sako: „Jis pramanė tai“. Sakyk: „Jeigu būčiau tai pramanęs, tuomet jūs negalite nieko padaryti, kad išgelbėtumėte mane nuo Allaho. Jis žino viską, kuo jūs užsiimate. Užtenka Jo, kaip liudininko, tarp manęs ir jūsų. Jis yra Atleidžiantis, Gailestingas.

9. Sakyk: „Aš nesu pirmasis (Dievo) pasiuntinys, ir aš nežinau, kas bus padaryta su jumis ar su manimi. Aš teseku tuo, kas yra man atskleista, ir tesu tas, kuris aiškiai perspėja.“

10. Sakyk: „Ar pagalvojote, jeigu šis (Koranas) yra iš Allaho, o jūs juo netikite, kuomet liudininkas iš Israelio (Izraelio) Sūnų (Abdulah bin Salam) paliudijo, [jog šis Koranas yra iš Allaho ir tai liudija Tora], ir patikėjo (priėmė islamą), kuomet jūs buvote per daug išdidūs.“ Iš tiesų, Allahas nerodo tiesaus kelio Zalimūn (politeistams, netikintiesiems, blogai besielgiantiems) žmonėms.

11. Ir tie, kurie netiki (būdami stiprūs ir turtingi), sako tiems, kurie tiki (ir yra silpni ir vargšai): „Jeigu tai (į ką Muchammedas ﷺ kviečia) būtų gerai, tai jie (silpni ir vargšai) nebūtų mūsų tame aplenkę!“. Kadangi jie atsisakė vedimo, jie sakys: „Tai tėra senas prasimanymas!“

12. Ir prieš tai Mūsos (Mozės) Raštas buvo vedimas ir malonė. O ši knyga (Koranas), yra patvirtinimas arabų kalba, įspėjantis blogą darančius, ir gerą žinią nešantis tiems, kurie daro gerą.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ أَلَّاهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ ﴿١١﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبْتُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

13. Iš tiesų, tie, kurie sako: „Mūsų Viešpats yra Allahas“ ir yra stiprūs bei tiesūs islamo monoteizme [1], jie neturės jokios baimės, ir jie neliūdės.¹

14. Jie bus Rojaus gyventojai, ten gyvenantys (amžinai) – tai atlygis jiems, už jų darbus.

15. Ir Mes įsakėme žmogui būti pareigingu ir malonių savo tėvams. Jį motina išnešiojo varge, ir pagimdė varge. Ir jo išnešiojimas ir atjunkymas trunka trisdešimt mėnesių. Ir kai jis suauga ir tampa stiprus, ir sulaukia keturiasdešimties metų, jis sako: „Mano Viešpatie, suteik man galios ir jėgų, kad galėčiau būti dėkingas už Tavo malonę, kurią Tu suteikei man ir mano tėvams, ir kad galėčiau daryti gerus darbus, kuriais būsi patenkintas. Ir padaryk mano palikuonis teisiais. Iš tiesų, aš atsisukau į Tave atgailaudamas, ir iš tiesų, aš esu iš musulmonų (paklūstančių Tavo valiai).

16. Jie yra tie, iš kurių Mes priimsime geriausius darbus, ir praleisime jų nusižengimus. (Jie bus iš) esančiųjų Rojuje – tiesos pažadas, kuris jiems buvo pažadėtas.

17. Bet tas, kuris sako savo tėvams: „Tfu jums! Ar jūs man pažadate, kad būsiu prikeltas, kuomet prieš mane daugybė kartų mirė (ir nebuvo prikeltos)?“. Kuomet jie (tėvas ir motina) prašo Allaho pagalbos (ir papeikia savo sūnų): „Vargas tau! Patikėk! Iš tiesų, Allaho pažadas yra tikras.“ Bet jis atsako: „Tai tėra praeities pasakos.“

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِغِيَانِ اللَّهَ وَذَلِكَ عَمِيزٌ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا قَبْلُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

¹ [1] tvirtai laikykitės islamiškojo monoteizmo, t. y. susilaikydami nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir atlikdami visokius gerus darbus, kuriuos Jis paskyrė.

18. Jie yra tie, prieš kuriuos praėjusių džinų ir žmonių likimas (žūti kančioje) yra pateisintas. Iš tiesų, jie yra amžini nevykėliai.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Ir visi bus suskirstyti laipsniais pagal tai, ką jie darė, tam, kad Jis (Allahas) galėtų jiems atlyginti pilnai už jų darbus. Ir jie nebus nuskriausti.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ
أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

20. Tą Dieną, kuomet netikintieji (Allaho Vienumą) bus pastatyti priešais Ugnį (bus pasakyta): „Jūs gavote savo gėrybes gyvendami žemėje, ir galėjote jomis mėgautis. Todėl Šiandien jūs būsite apdovanoti kančia ir pažeminimu dėl jūsų pasididžiavimo žemėje be jokios teisės, ir dėl jūsų nepaklusnumo.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَذْهَبْتُمْ طِبْعَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا
وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

21. Ir atmink (Hudą) Ad brolių, kuomet jis perspėjo savo žmones buvusius kopose (pietų Arabijos pusiasalyje). Ir išties, perspėjimas buvo duotas prieš jį ir po jo (sakant): „Negarbinkite nieko, išskyrus Allahą, iš tiesų, aš bijau jums kančios didžią Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną).“

*وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ التُّدُرُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

22. Jie atsakė: „Ar tu atėjai mus nusukti nuo mūsų dievų? Tuomet atgabenk mums tai, kuo grasini, jeigu sakai tiesą!

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

23. Jis atsakė: „Žinojimas (jos atėjimo laiko) yra tik pas Allahą. Aš jums perduodu tai, su kuo buvau siųstas, bet kaip matau, jūs esate žmonės, kurie nežino!“

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرْنُكُم قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Tada, kai jie pamatė didelį debesį ateinantį į jų slėnį, jie pasakė: „Šis debesys mums atneš lietų!“ Bet ne, jis tėra tai ką jūs prašėte pagreitinti – vėjas kuriame rasite skausmingą kančią!

فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا
هَذَا غَارِضٌ مُمِطِرٌ نَأْتِيَهُ هُوَ مَا
أَسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. Naikinantis viską Viešpaties nurodymu! Taigi, nieko neliko, išskyrus jų buveines! Šitaip Mes atsilyginame žmonėms, kurie yra Al-Mudžrimūn (politeistai, netikintieji, nusidėjėliai)!

26. Iš tiesų, Mes sustiprinome juos tuo, kuomet nebuvome sustiprinę jųsų (O Kuraiš!) Ir Mes jiems suteikėme klausą, regą, ir širdis. Bet jų klausą, regą, ir širdys nesuteikė jiems nieko, nes jie neigė Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), ir juos apsupo tai, iš ko jie tyčiojosi!

27. Ir iš tiesų, Mes sunaikinome miestus, esančius aplink tave, ir Mes (kartodami) parodėme (jiems) Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) įvairiausiais būdais tam, kad jie sugrįžtu (į tikrąjį tikėjimą Allaho Vienumą - islamo monoteizmą).

28. Tuomet kodėl jiems nepadėjo tie (dievai), kuriuos jie pasirinko šalia Allaho siekdami prie Jo priartėti?

29. Ir (atmink) kuomet Mes išsiuntėme link tavęs (Muchammedai ﷺ) džinų grupę, besiklausančių Korano. Ir tuomet, išgirdę jį, jie pasakė: „Klausykitės tylėdami“. Ir tam pasibaigus jie grįžo pas savo žmones juos perspėdami.

30. Jie sakė: „O mūsų žmonės! Mes girdėjome Knygą (šį Koraną) atskleistą po Mūsos (Mozės), patvirtinančią tai, kas buvo prieš jį. Jis veda į tiesą ir į Tiesų Kelią (t. y. islamą).

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرْ لَا يُرَى إِلَّا مَسْكَنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِنْكُفُّهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾

قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

31. O mūsų žmonės! Atsakykite (paklusdami) Allaho Kvietėjui (Pranašui Muchammedui ﷺ), ir tikėkite juo. Jis (Allahas) atleis jūsų nuodėmes ir apsaugos jus nuo skausmingos kančios.

يَقُولُ مَتَىٰ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ
يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

32. Ir kas neatsako Allaho Kvietėjui, tai jis negalės pasislėpti žemėje, ir neturės Aulija (vadovų, padėjėjų, pagalbininkų, apsauginių) išskyrus Allahą (nuo Jo bausmės). Tie yra aiškiai paklydę."

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

33. Argi jie nesupranta, kad Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir nebuvo nuo to nuvargintas, gali prikelti mirusius? Taip, iš tiesų Jis gali padaryti bet ką.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيَ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. Ir tą dieną, kai netikintieji bus pristatyti prieš Ugnį, (jų bus paklausta): „Ar tai nėra tiesa?“ Ir jie atsakys „Taip, prisiekiamo savo Viešpačiui!“ Jis tars: „Tuomet ragaukite bausmę, nes jūs netikėjote!“

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالِ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Taigi būk kantrus (O Muchammedai ﷺ), kaip stiprios valios Pranašai [2], ir neskubink (kančios) netikintiesiems. Tą dieną, kuomet jie matys (kančią), kuri jiems buvo pažadėta, jie (jausis) lyg būtų praleidę mažiau nei vieną valandą vienos dienos (šiame pasaulyje). (O žmonija! Šis Koranas yra užtektinas) kaip aiškus Pranešimas (norint jus išgelbėti nuo sunaikinimo). Bet ar bus sunaikinti, išskyrus tie, kurie yra Al-Fasikūn (maištautojai prieš Allahą nurodymus)?¹

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا
يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ
بَلَّغَ فَبَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

¹ [2] Allahas yra siuntęs daugybę Pranašų ir Pasiuntinių, dvidešimt penki iš jų yra paminėti Korane, iš kurių tik penki yra stiprios valios Pranašai, t.y. Muchammedas ﷺ, Nūhas (Nojus), Ibrahimas (Abraomas), Mūsa (Mozė), ir Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus (taika jiems).

Muchammedas محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Tie, kurie netiki (Allaho Vienumą ir Pranašą Muchammedą ﷺ), ir kliudo (žmonėms) eiti Allaho (islamo monoteizmo) keliu, jų darbus Jis padarys beverčiais.

2. Bet tie, kurie tikėjo ir darė gerus darbus, ir tikėjo tuo, kas buvo siųsta Muchammedui ﷺ, o tai yra tiesa iš Viešpaties, Jis atleis jų nuodėmes ir pagerins jų padėtį.

3. Taip yra todėl, nes tie, kurie netiki, seka melagyste, kuomet tie, kurie tiki, seka tiesa iš jų Viešpaties. Šitaip Allahas parodo žmonėms jų pavyzdžius.

4. Todėl kai sutiksite (mūšio lauke) tuos, kurie netiki, kirkite per (jų) kaklus tol, kol juos nugalėsite, ir suriškite juos tvirtai (t. y. paimkite juos kalniais). O po to (yra laikas) gailėsčiui (paleisti juos be išpirkos), arba išpirkai (priklausomai nuo to, kas yra naudingiau), iki karo pabaigos. Taip (jums yra įsakyta tęsti džihadą prieš netikinčiuosius). Jeigu Allahas panorėtų, būtų pats juos nubaudęs. Bet (Jis tai daro) norėdamas išmėginti vienus jūsų kitais. O tie, kurie žuvo Allaho Kelyje, Jis jų darbų niekada nesunaikins.

5. Jis juos ves tiesiu keliu ir išstobulins jų padėtį.

6. Ir įleis juos Rojun, kurį Jis padarė jiems žinomu (t. y. jie žinos savo vietas Rojuje geriau negu savo namus žemėje).

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَوَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ ﴿٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ
وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٣﴾

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ
الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا
الْوُثَاقَ فَمَا مَثًا بَعْدَ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ
تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ
لَآتَصَّرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ لَبِئْلَهُمْ
يَبْعَثُ اللَّهُ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ
يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ ﴿٤﴾

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾

7. O jūs, kurie tikite! Jeigu remsite Allaho (tikslą), Jis parems jus, ir padarys jūsų žingsnius tvirtais.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تَنْصُرُوْا اللّٰهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

8. O tie, kurie netiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), jie bus sunaikinti, ir (Allahas) padarys jų darbus bevėrdiais.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعَسَا لَّهُمْ وَاَصْلٌ
اَعْمَلُوْهُمْ ﴿٨﴾

9. Taip yra, nes jie nekenė to, ką atsiuntė Allahas (šio Korano, islamo įstatymų ir t. t.). Todėl Jis padarė jų darbus bevėrdiais.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ
اَعْمَلُوْهُمْ ﴿٩﴾

10. Argi jie nekeliaavo žeme ir nematė kokios pabaigos sulaukė tie, kurie buvo prieš juos? Allahas juos sunaikino, ir netikintieji sulauks panašaus likimo.

* اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَقِيْبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِيْنَ اَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾

11. Taip yra, nes Allahas yra tikinčiųjų Maula (Viešpats, Valdovas, Padėjėjas, Saugotojas, t. t.), kuomet netikintieji jokio Maula (Viešpačio, Vadovo, Padėjėjo, Sergėtojo, t. t) neturi.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰى الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَاَنَّ
الْكَافِرِيْنَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

12. Iš tiesų, Allahas įleis tuos, kurie tikėjo (Allaho Vienumą) ir darė gerus darbus, į sodus su žemai tekančiom upėmis. Bet tie, kurie netiki mėgaujasi (žemės gėrybėmis) ir ėda lyg gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė.

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوْا
الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ جَّرٰى مِنْ تَحْتِهَا
اَلْاَنْهٰرُ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَتَّعُوْنَ
وَيَاْكُلُوْنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنّٰارُ
مَثْوٰى لَهُمْ ﴿١٢﴾

13. Ir kiek buvo miestų, kurie buvo stipresni negu tavo miestas (t. y. Mekka) (O Muchammedai ﷺ), kuris tave išvarė? Mes juos sunaikiname, ir niekas jiems negalėjo padėti.

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِيْ اَخْرَجْتَكَ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ
لَهُمْ ﴿١٣﴾

14. Argi tas, sekantis aiškiu įrodymu iš savo Viešpaties, yra kaip tas, kuriam blogas darbas atrodo gražiai, ir kuris seka savo geismu (piktais troškimais)?

اَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ رُبِنَ
لَهُ سُوْءُ عَمَلِهٖ وَاَتَّبَعُوْا اَهْوَاۡهُمْ ﴿١٤﴾

15. Aprašymas Rojaus, kuris buvo pažadėtas Mutakūn (pamaldiesiems, žiūrėti ają 2:2), (yra toks), jog jame yra gaivaus vandens upės, ir pieno upės, kurių skonis niekada nekinta, ir vyno upės, skanios iš jų geriantiesiems, ir upės iš tyro medaus. Jiems jame yra įvairiausių vaisių ir atleidimas iš jų Viešpaties. (Argi jie) kaip tie, kurie gyvens amžinai Ugnyje ir gers iš verdančio vandens, kuris jiems išplės vidurius?

16. Ir tarp jų yra keletas, kurie klausosi tavęs (O Muchammedai ﷺ), bet kai palieka tave, jie sako (besišaipydami) tiems, kurie turi žinių: „Ką jis čia pasakė?“ Tokie yra žmonės kurių širdis Allahas užlipdė, jie seka tik savo geismais (piktais troškimais).

17. O tie, kurie priima pamokymą, Jis sustiprina jų vedimą (į tiesą) ir suteikia jiems dievobaimingumą.

18. Negi jie laukia kažko kito nei Valandos, kuri turėtų juos užklupti netikėtai? Juk kai kurie jos ženklai jau pasirodė. Ir kai ji išties juos užklups, kokia nauda bus iš jos priminimo?

19. Taigi žinok, (O Muchammedai ﷺ), kad La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą), ir prašyk atleidimo savo nuodėmėms ir tikintiesiems bei tikinčiosioms. Ir Allahas puikiai žino jūsų žingsnius ir poilsio vietas (namuose).

20. Tie, kurie tiki, sako: „Kodėlgi mums nėra apreiškta sūra (Korano skyrius), (leidžiantis gintis)!“ Bet kuomet lemiama Sūra (įsakanti veiksmus) yra apreiškta, ir kova (džihadas) yra joje paminėtas, tu matysi tuos, kurių širdyse yra (veidmainiškumo) liga, žiūrinčius į tave mirštančio žmogaus žvilgsniu. Jiems būtų geriau

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَرٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَرٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَرٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلِيلٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿٧٥﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرُجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿٧٦﴾

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿٧٧﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿٧٨﴾

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرِ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَلَكُمْ ﴿٧٩﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَوْلَا نُنَزِّلُ سُورَةً فَإِذَا نُنَزِّلُ سُورَةً تُحْكِمُ وَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالَ رَأَيْتُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى لَهُمْ ﴿٨٠﴾

21. paklusti ir kalbėti teisingai. Ir kuomet (pasiruošimo džihadui) reikalas yra nuspręstas, tuomet teisumas prieš Allahą jiems būtų buvęs geriau.

22. Ir jeigu jūs (veidmainiai), nūsusksite (nuo Allah'o įsakymo), tikriausiai skleisite piktadarystės žemėje ir suardysite giminystės ryšius!

23. Tai tie, kuriuos prakeikė Allahas juos padarydamas kurčiais ir aklais.

24. Argi jie giliai nepagalvoja to, kas yra Korane? Ar jų širdys yra užrakintos (nuo jo supratimo)?

25. Iš tiesų, tie, kurie atsiskyrė nūsusukę (kaip netikintieji), kai vedimas buvo jiems aiškiai parodytas - tai buvo Šaitan (Šėtonas), kuris išgražino jų darbus, ir pripildė juos (netikra viltimi).

26. Taip yra, nes jie sakė tiems, kurie nekenčia apreiškimo iš Allah'o: „Mes dalinai seksime paskui jus.“ Bet Allahas žino jų paslaptis.

27. Tai kaip (bus baisu), kuomet angelai paims jų mirštančių sielas, mušdami jų veidus ir nugaras!

28. Taip yra, nes jie seka tuo, kas pykdo Allahą, ir nekenčia to, kuo Jis yra patenkintas. Todėl Jis padarė jų darbus beverčiais.

29. Ar tie, kurių širdyse yra (veidmainiškumo) liga, galvoja, jog Allahas neapšvies jų paslėptos pagiežos?

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ
صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ
وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرْعَانِ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ
أَفْقَالٌهَا ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ
وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سُنْطِيْعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوْهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٨﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَّنْ
يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾

30. Jeigu Mes panorétume, galétume parodyti juos tau, ir tu būtum žinojęs juos pagal jų ženklus. Bet išties, tu juos pažinsi iš jų kalbos. Ir Allahas žino (visus) jūsų veiksmus).

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
وَلَعَرَفْتَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٠﴾

31. Ir ištiesų, Mes jus išmėginsime iki tol, kol išaiškės besistengiantys (vardan Allaho) ir As-Sabirun (kantrieji), ir kol patikrinsime jūsų elgesį.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

32. Iš tiesų, tie, kurie netiki, ir kliudo (žmonėms) sekti Allaho Kelio (Islamu), ir prieštarauja Pranašui (įžeidinėdami jį) po to, kai tiesus kelias jiems buvo aiškiai parodytas, jie nė kiek nepakenks Allahui, bet Jis padarys jų darbus beverčiais.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ
الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ
أَعْمَلُهُمْ ﴿٣٢﴾

33. O jūs kurie tikite! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pranašui (Muchammedui ﷺ) ir neleiskite savo darbams tapti beverčiais.

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٣﴾

34. Iš tiesų, Allahas neatleis tiems, kurie netiki ir klaidina (kitus) nuo Allaho Kelio (Islamo), ir miršta netikėjime.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَهُمْ ﴿٣٤﴾

35. Todėl nebūkite silpnais ir neprašykite taikos (iš Islamo priešų), kuomet turite pranašumą. Allahas yra su jumis, ir Jis niekada nesumažins atlygio už jūsų darbus.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ
أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٥﴾

36. Šis gyvenimas tėra žaidimas ir pramoga. Bet jeigu jūs tikite (Allahui Vienumai), ir bijote Allahui, bei vengiate blogio, Jis atlygins jums, ir neprašys viso jūsų turto (labdarai).

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَهُمْ وَإِنْ تَوَمَّنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ
أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

37. Jeigu Jis to reikalautų, jūs godžiai jį laikytumėte sau, ir jūsų blogi troškimai būtų atskleisti.

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا
وَيُخْرِجَ أَضْعَافَكُمْ ﴿٣٧﴾

38. Štai jūs, esate kviečiami aukoti vardan Allaho, bet tarp jūsų yra šykštuolių. Ir tie, kurie yra šykštūs, jie šykštauja tik savo nenaudai. Allahas yra Turtingas (Jam nieko nereikia), o jūs esate vargšai. Ir jeigu jūs nesisuksite (nuo paklusimo Allahui), Jis pakeis jus kitais žmonėmis ir jie bus (geresni) už jus.

هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ
 اَللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ ۖ وَمَنْ يَبْخُلْ
 فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۗ وَاللّٰهُ اَلْعَنِي
 وَأَنْتُمْ اَلْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

Pergalė الفتح

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Iš tiesų, tau (O Muchammedai ﷺ) Mes padovanojome aiškią pergalę.

2. Tam, kad Allahas atleistų tavo esamas ir būsimas nuodėmes, ir kad išpildytų Savo Malonę tau, ir vestų tave Tiesiu Keliu.

3. Ir kad pagelbėtų tau Allahas stipria pagalba.

4. Tai Jis, kuris atsiuntė As-Sakina (ramybę) tikinčiųjų širdims, kad jie galėtų augti savo tikėjime. Tik Allahui (Vieninteliui) priklauso dangaus ir žemės kariaunos. Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmintingas.

5. Kad Jis leistų tikintiesiems vyrams ir tikinčiosioms moterims įžengti į Sodus, kuriuose teka upės, kad ten gyventų amžinai, ir kad atleistų jų nuodėmes. Tai yra didžiausias pasiekimas Allaho akyse.

6. Ir kad Jis nubaustų Al-Munafikūn (veidmainius) vyrus ir moteris, ir Al-Mušrikūn [1] vyrus ir moteris, kurie blogai galvoja apie Allahą - jie bus pažeminti kančioje. Allaho pyktis yra ant jų, Jis juos prakeikė ir paruošė jiems Pragarą - išties tai prastas kelionės tikslas!

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ①

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُثَبِّتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ②

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ③

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ④ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑤ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑥

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبُكَرُوا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ⑦ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑧

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ ⑨ بِاللَّهِ ظَلَمَ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ⑩ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ⑪ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑫

¹ [1] Al-Mušrikūn: politeistai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintieji Allaho Vienumą bei Jo Pranašą ﷺ.

7. Ir Allahui (vienam) priklausio dangaus ir žemės galios. Allahas yra Visa Galintis, Visa Išsimatingas.

8. Iš tiesų, Mes atsiuntėme tave (O Muchammedai ﷺ) kaip liudininką, ir gerų žinių nešėją, bei perspėtoją.

9. Kad jūs (O žmonija) patikėtumėte Allahu ir Jo Pranašu (ﷺ), ir kad padėtumėte bei gerbtumėte jį (ﷺ), ir (kad) šlovintumėt (Allahą) rytais ir vakarais.

10. Iš tiesų, tie, kurie prisiekia tau (O Muchammedai ﷺ) prisiekia Allahui. Allaho Ranka yra virš jų rankų. Tuomet tas, kuris sulaužo priesaiką, kenkia tik sau pačiam. Ir tas, kuris išpildo savo sandorą su Allahu, Jis suteiks jam didžiulį atlygį.

11. Tie beduinai, kurie pasiliko užnugaryje, sakys tau: „Mūsų turtai ir šeimos užlaikė mus, todėl prašyk mums atleidimo.“ Jų liežuviai sako tai, ko nėra jų širdyse. Sakyk: „Ir kas stovės už jus prieš Allahą, jeigu Jis panorės jus nubausti arba suteikti naudos?“ Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis tai, ką jūs darote.

12. „Juk jūs galvojote jog Pranašas (ﷺ) ir tikintieji niekada negrįš pas savo šeimas, ir tai jūsų širdyse atrodė patraukliai. Jūsų mintys (apie Allahą) buvo piktos, ir jūs tapote pasmerktais žmonėmis.“

13. O kas netiki Allahu ir Jo Pranašu (ﷺ), iš tiesų, Mes paruošėme netikintiesiems liepsnojančią Ugnį.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتُعَزِّرُوهُ
وَتُوَفِّرُوهُ ۚ وَتَسْبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ
يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا
يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيَهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
شَغَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا
يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ
أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا ۖ وَرَبُّنَا ذَلِكَ
فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

14. Allahui priklausio dangaus ir žemės valdžia. Jis atleidžia tiems, kuriems panori, ir nubaudžia tuos, kuriuos panori. Ir yra Allahas Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

15. Tie, kurie pasiliko užnugaryje sakys, kuomet jūs eisite susirinkti karo grobio: „Leiskite eiti paskui jus.“ Jie nori pakeisti Allaho Žodį. Sakyk: „Jūs neisite su mumis. Tai Allahas pranešė anksčiau.“ Tuomet jie sakys: „Jūs mums pavydite!“ Bet iš tiesų jie beveik nieko nesupranta.

16. Sakyk (O Muchammedai ﷺ) beduinams, kurie pasiliko užnugaryje: „Jūs būsite pakviesti kautis su galingais žmonėmis, tuomet jūs kovosite su jais arba jie pasiduos. Jeigu paklusite, Allahas jums atlygins, bet jeigu nusisuksite kaip anksčiau, Jis jus nubaus skausminga kančia.“

17. Nėra aklam, ir nėra luošam nuodėmės, ir nėra sergančiam nuodėmės (jeigu jie neina kovoti). Ir kas paklūsta Allahui ir Jo Pranašui (Muchammedui ﷺ), Jis priims jį į Sodus kur žemai teka upės (Rojuje), ir kas nusisuka, Jis nubaus jį skausminga kančia.

18. Iš tiesų, Allahas buvo patenkintas tikinčiaisiais kuomet jie prisiekė tau (O Muchammedai ﷺ) po medžių. Jis žinojo kas buvo jų širdyse, ir Jis atsiuntė jiems As-Sakina (ramumą). Ir jis apdovanojo juos artima pergale,

19. Ir karo grobiu, kurį jie atsiims. Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmintingasis.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ
لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَعَانِمَ لِتَأْخُذُواهَا دَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ
يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّنْ
تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا
يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ
إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ أَبْسِ شَدِيدٌ يُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ
يُسَلِّمُونَ فَإِن طَبِعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا
حَسَنًا وَإِن تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ
يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَمَن يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتِ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ
يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

*لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

20. Allahas jums pažadėjo jog atsiimsite didžiulį laimikį, ir Jis paskubino tai dėl jūsų, ir sulaukė žmonių rankas nuo jūsų, tam, kad tai būtų ženklas tikintiesiems, ir kad vestų jus Tiesiu Keliu.

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَايِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

21. Ir kitas (pergales bei grobį Jis jums pažada), kurioms dar nesate pasiruošę. Allahas jas laiko (jums). Allahas yra Viską Galintis.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ
اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢١﴾

22. Ir jeigu tie, kurie netiki, būtų kovoję su jumis, neabejotinai jie būtų atsukę savo nugaras, ir nebūtų suradę nei Vali (gynėjo, globėjo), nei pagalbininko.

وَلَوْ قَاتَلَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا
الْأَذُنَّ لَمْ يَجِدُوا وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Tai yra Allaho Sunna (būdas, metodas) su tais, kurie buvo prieš jus. Ir jūs nerasite jokio pokyčio Allaho Sunnoje.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ
تَحْدِلَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

24. Tai Jis, Kuris sulaukė jų rankas nuo jūsų, ir jūsų rankas nuo jų šalia Mekkos, po to, kai suteikė jums pergalę. Allahas yra Visada Visa Matantis jūsų darbus.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ
أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

25. Jie yra tie, kurie netikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir atstūmė jus nuo Al-Masdžid Al Haram (Mekkoje) ir neleido aukojamiems gyvuliams pasiekti aukos vietą. (Mes būtume leidę jums žengti į Mekką) jeigu ne tikintieji vyrai ir tikinčios moterys, kurių jūs nepažinojote ir galėjote juos nužudyti prisidėję prie nuodėmės to nežinodami, Allahas įveda Savo Malonėn ką Jis nori - jeigu jie (tikintieji ir netikintieji) būtų atskirti, Mes tikrai užtrauktume skausmingą kančią netikintiesiems.

هُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَذَا مَعْكُوفًا أَنْ
يَبْلُغَ حِلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ
وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ
تَطَّوَّهُمْ فِتْنَتُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بَغِيرَ
عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ
لَوْ تَرَى لَوْ لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Kuomet tie, kure netiki, pripildė savo širdis (prieš islamiškojo) neišmanymo laikų pasididžiavimu, atsiuntė Allahas Savo As-Sakina (ramumą) Pranašui (ﷺ) ir tikintiesiems, ir padarė juos prisirišusiais prie pamaldumo žodžio (jog niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą), nes jie buvo to nusipelnę ir verti. Ir Allahas yra apie Viską Žinantis.

27. Iš tiesų, Allahas išpildys tai, ką parodė Savo Pranašui (ﷺ) tiesoje [t. y. sapną, kuriame Pranašas ﷺ įžengė į Mekką kartu su kompanjonais, nusiskutę ir trumpai nusikirpę plaukus]. Iš tiesų, jūs įžengsite į Al-Masdzid Al Haram, jeigu Allahas to panorės, saugūs, (kai kurie) nuskustais plaukais, be baimės. Jis žinojo tai, ko jūs nežinojote, ir todėl jums suteikė artimą pergalę.

28. Tai Jis, kuris siuntė Savo Pranašą (Muchammedą ﷺ) su teisingu vedimu ir tiesingu tikėjimu, kad jis padarytų (Islamą) viršiausiu tikėjimu. Ir Allahas yra Pakankamas kaip Liudytojas.

29. Muchammedas (ﷺ) yra Allaho pasiuntinys. Ir tie, kurie yra su juo, yra aršūs prieš netikinčiuosius, ir gailestingi vieni kitiems. Tu matai juos, besilenkiančius ir kniūbsčius (maldoje), siekiančius atlygio iš Allaho ir (Jo) patenkinimo. Jų (tikėjimo) ženklas yra ant jų veidų, paliktas po nusilenkimo (maldose). Tai yra jų aprašymas Taurate (Toroje). Bet jų aprašymas Indžylije (Evangeliijoje) yra kaip (pasėta) sėkla, kuri išdygsta, ir jos stiebai tapo stipriais. Tuomet jis sustorėjo, ir tapo tiesus, džiugindamas sėjęjus. Šiuo būdu (Allahas) padaro tikinčiuosius apmaudu netikintiesiems. Allahas pažadėjo tiems, kurie tiki (t. y. kurie seka Islamo monoteizmu, Pranašo Muchammedo ﷺ tikėjimu iki Prikėlimo Dienos) ir daro gerus darbus, atleidimą ir didelį atlygį (t. y. Rojų).

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حِمْيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا
وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٦٦﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ
مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى
بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٦٨﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ
عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ
ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَكَازَرَهُ
فَاسْتَعْظَمَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٩﴾

Kambariai الحجرات

بسم الله الرحمن الرحيم

1. O jūs, kurie tikite! Nepriimkite (sprendimo) anksčiau [1] už Allahą ir Jo Pranašą (ﷺ) ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.¹

2. O jūs, kurie tikite! Nekelkite savo balso prieš Pranašą (ﷺ) balsą, ir nekalbėkite su juo triukšmingai, kaip kalbate vienas su kitu. Arba jūsų darbai taps Beverčiais jums to nežinant.

3. Iš tiesų, tie, kurie nuleidžia savo balsus būdami šalia Allaho Pasiuntinio (ﷺ) yra tie, kurių širdis Allahas išbandė dievobaimingumui. Jiems bus suteiktas atleidimas ir didelis atlygis.

4. Iš tiesų, tie, kurie šaukiasi tavęs (O Pranaše) iš (tavo) privačių kambarių, dauguma jų nesupranta (gerų manierų).

5. O jeigu jie turėtų kantrybės kol būtum atėjęs pas juos, tai jiems būtų geriau. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

6. O jūs, kurie tikite! Jeigu Fasik (melagis, piktas žmogus) ateina pas jus su žinia, patvirtinkite ją, kad nepakenktumėte žmonėms nežinodami, ir nesigailėtumėte to, ką padarėte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ
كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
لِيَلْتَفِتُوا إِلَيْهِمْ ۚ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ
فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

¹ [1] t. y. neskubėkite priimti sprendimų kare ar religijoje prieš Allahą ir Jo Pranašą (ﷺ), kad nepadarytumėte sprendimo priešingo Allaho ir Jo Pranašo (ﷺ) sprendimui.

7. Ir žinokite, jog tarp jūsų yra Allaho Pasiuntinys (ﷺ). Jeigu jis jums paklustų (ir sektų) jūsų nuomonėmis ir užgaidomis) daugumoje atvejų, iš tiesų jūs būtumėte bėdoje. Bet Allahas jums suteikė meilę tikėjimui ir padarė jį gražų jūsų širdyse, ir padarė netikėjimą, nedorybę, ir nepaklusnumą (Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ) jums nepakenčiamais. Tai tie, kurie eina teisingu (keliu).

8. (Tai yra) Dovana iš Allaho ir Jo Malonė. Allahas yra Visą Žinantis, Išmintingiausias.

9. Ir jeigu dvi tikinčiųjų grupės įsivelia į kovą, tuomet siek taikos tarp jų. Bet jeigu viena jų peržengia ribas prieš kitą, tuomet kovok prieš peržengėjus, kol jie paklus Allaho Įsakymui. Ir jeigu jie paklus, tuomet siek teisingo susitaikymo tarp jų, ir būk nešališkas. Iš tiesų! Allahas myli teisinguosius.

10. Iš tiesų, tikintieji yra broliai (Islame). Todėl sutaiykite savo brolius, ir bijokite Allaho, kad sulauktumėte Jo Malonės.

11. O jūs, kurie tikite! Neleiskite vieniems (vyrams) šaipytis iš kitų, nes kiti gali būti geresni už juos. Ir neleiskite vienoms moterims šaipytis iš kitų moterų, nes kitos gali būti geresnės už jas. Ir nežeminkite vieni kitų, bei nesikreipkite blogomis pravardėmis. Ir kaip blogai yra vadinti savo brolių (nusidėjėlių ar nedorėlių), kuomet (jis yra priėmęs) tikėjimą. Ir kas neatgailauja, tas yra Zalimūn (nedorėlis, piktadarys t. t.).

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾

فَضَلَّاهُم مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَ اللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٨﴾

وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نَبَأٌ مِّن دَسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

12. O jūs, kurie tikite! Venkite įtarinėjimo. Iš tiesų, dalis įtarimų yra nuodėmė. Ir nešnipinėkite, ir neapkalbinėkite vienas kito. Ar vienas jūsų norėtų valgyti savo mirusio brolio mėsą? Jūs to nekęstumėte (todėl nekęskite apkalbinėjimo). Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Gailestingiausias.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا يَجِبُ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. O žmonija! Iš tiesų Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters, ir padarėme jus tautomis ir gentimis tam, kad (galėtumėte) vieni kitus pažinti. Iš tiesų, patys geriausi iš jūsų priešais Allahą yra pamaldžiausi [t. y. Mutakūn (žr. ają 2:2)]. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Suprantantis.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْلُدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

14. Beduinai sako: „Mes tikime.“ Sakyk: „Jūs tik sakote, bet netikite. Sakykite, jog paklusote (Islamui), nes tikėjimas dar neįžengė į jūsų širdis. Bet jeigu paklusite Allahui ir Jo Pranašui (ﷺ), Jis nesumažins atlygio už jūsų darbus. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias“

* قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

15. Tik tie yra tikintieji, kurie patikėjo Allahu ir Jo Pranašu (ﷺ), ir tuo neabejojo, bet kovojo savo turtu ir gyvybėmis vardan Allaho. Tai jie! Kurie yra teisūs.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾

16. Sakyk: „Argi jūs pranešite Allahui apie jūsų religiją, kuomet Allahas žino viską, kas yra danguose ir žemėje? Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.“

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Jie žiūri į islamo priėmimą kaip paslaugą tau (O Muchammedai ﷺ). Sakyk: „Neskaičiuokite islamo kaip paslaugos man. Ne, tai Allahas jums suteikė paslaugą jus išvesdamas į Tikėjimą, jeigu (iš tiesų) esate tikintieji“

18. Iš tiesų, Allahas žino Nematomą danguose ir žemėje. Allahas yra Visa Matantis tai, ką jūs darote.

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا
عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ
هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

Kaaf ق

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kaf. [Šios raidės (t. y. kaf ir t. t.) yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)]. Prisiekiu Koranu, Šlovinguoju!

2. Ne! Stebisi jie, jog pas juos atėjo perspėjantysis (Muchammedas ﷺ) iš jų pačių tarpo. Ir netikintieji tarė: „Tai yra keistas dalykas!“

3. „Argi po mirties, kai tapsime dulkėmis, (būsime prikelti?) Toks sugrįžimas yra neįmanomas.“

4. Mes žinome tai, ką žemė iš jų paima (po mirties), ir su Mumis yra išsaugota Knyga (t. y. Lemties Knyga).

5. Ne! Jie atmeta tiesą (šį Koraną) kuomet ji atėjo. Todėl jie yra pasimetime (negalintys atskirti tiesos nuo melo).

6. Argi jie nematė dangaus virš jų, ir kaip Mes jį pastatėme ir išpuošėme? Ir padarėme jį tobulu?

7. Ir Žemę! Mes ją išplėtėme ir pastatėme joje kalnus tvirtus, ir užauginome joje kiekvieną malonų augalą.

8. (Visa tai) ženklas ir Priminimas kiekvienam vergui, kuris grįžta pas Allahą (t. y. Tas, kuris tiki Allaho Vienumą ir Jam paklūsdamas atlieka darbus, bei maldauja Jo atleidimo).

9. Ir Mes atsiuntėme palaimintą vandenį (lietų) iš dangaus. Tuomet, Mes juo užauginome sodus ir javų derlius.

ق وَالْفُرَّانِ الْمَجِيدِ ١

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ٣

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ
وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ٤

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي
أَمْرٍ مَرِيجٍ ٥

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ
بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٦

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٧

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ٨

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا
بِهِ جَنَّتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ٩

10. Ir aukštas datulių palmes, su gausiomis kekėmis.

11. (Visa tai Allaho) tarnų aprūpinimui. Ir Mes (lietumi) suteikiame gyvybę negyvai žemei. Taip pat įvyks ir (mirusių) prikėlimas.

12. Jau prieš juos (t. y. Mekkos pagonis) Nūho (Nojaus) žmonės, Rasso gyventojai, ir Samud, neigė (tiesą).

13. Ir Ad ir Firaun (Faraonas), ir Lūto (Loto) broliai.

14. Ir Miško Gyventojai, ir Tuba žmonės. Visi jie neigė (savo) Pranašus, ir Mano perspėjimas buvo įvykdytas.

15. Argi Mes išsekome per pirmąjį sukūrimą? Bet ne! Jie yra sumišusioje abejonėje apie naują sukūrimą (t. y. prikėlimą).

16. Iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų, ir Mes žinome, ką kužda jo siela. Ir Mes esame arčiau (Savo Žiniomis apie jį), nei jo kaklo arterija.

17. (Atmink), jog du raštininkai (angelai) užrašo (žmogaus darbus), vienas sėdintis ant dešinės, o kitas ant kairės (kad pamatytų jo darbus).

18. Nėra nė vieno žodžio, kurį jis (arba ji) ištaria, išskyrus tai, jog prie jo yra stebėtojas, pasiruošęs (jį užrašyti).

19. Ir galiausiai, su mirties kančiomis ateis tiesa. Tai, ko jūs mėginote išvengti.

20. Ir bus papūsta į Raga - Dieną, apie kurią buvo įspėta (t. y. Prikėlimo Dieną).

وَالَّتِخْلَ بَاسِقَدَتْ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ۝

رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا
كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۝

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ
الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإخْوَنُ لُوطٍ ۝

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۝

أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ
مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوْسُ
بِهِ نَفْسُهُ. وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ ۝

إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۝

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَتِيدٌ ۝

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا
كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝

21. Ir kiekvienas asmuo ateis su (angelu) jį vedančiu, ir su (angelu) prieš jį liudijančiu.

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ

وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾

22. (Ir bus pasakyta nusidėjėjams): „Iš tiesų, jūs nekreipėte dėmesio į tai, o darbar Mes nuėmėme jūsų uždangą, ir aštrus yra tavo žvilgsnis šiandien!“

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. Ir jo kompanjonas (angelas) pasakys: „Štai su manimi yra (jo byla)!“

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾

24. (Allahas tars angelams): „Abu jūs, meskite į Pragarą kiekvieną užsispyrusį netikintį (Allaho Vienumu ir Jo pranašais),

الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾

25. gėrio sulaikytoją (sau), peržengėją, abejotoją,

مِّنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾

26. kuris sukuria kitus dievus kartu su Allahu. Abu jūs, meskite jį į skausmingą kančią.“

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

27. Jo draugas (Šėtonas) tars: „Mūsų Viešpatie! Aš jo nestūmiau į peržengimą (į netikėjimą, priespaudą, ir blogus darbus), bet jis pats buvo paklydęs.“

* قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾

28. Allahas pasakys: „Nesiginčikyte priešais Mane, Aš iš anksto jums nusiunčiau perspėjimą“

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾

29. Mano Žodžiai negali būti pakeisti, ir Aš nesu neteisingas Savo vergams.

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾

30. Tą Dieną Mes pasakysime Pragarui: „Ar jau prisipildei?“ Ir jis atsakys: „Ar yra daugiau?“

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾

31. Ir Rojus bus priartintas prie Mutakūn (dievobaimingų, žr. ają 2:2), visai arti.

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾

32. (Ir bus pasakyta): „Visa tai jums buvo prizadėta, tiems kurie (dažnai) atgailauja (Allahui) ir laikosi (Jo nurodymų) –

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

33. kurie bijojo Pačio Gailestingiausiojo (Allaho) Jo nematydami, ir atsisuko (į Jį) su atgailaujančia širdimi (tuščia nuo įvairių rūšių politeizmo).“

34. „Ženkite taikoje – tai amžinojo gyvenimo Diena!“

35. Jame bus viskas ko jie geidžia, ir Mes (jiems) turime dar daugiau (t. y. pažvelgimą į Visa Galingąjį, Visa Didingąjį).

36. Ir kiek kartų Mes pražudėme prieš juos, ir jos buvo stipresnės nei jie. Ir (kuomet Mūsų kančia atėjo), jie bėgo slėpdamiesi! (Bet) ar jie galėjo pabėgti?

37. Iš tiesų, tame yra priminimas tam, kuris turi širdį ar įdėmiai klausosi.

38. Ir iš tiesų, Mes sukūrėme dangus ir žemę ir viską, kas tarp jų, per šešias Dienas, ir niekas Mūsų nenuvargino.

39. Todėl būk kantrus (O Muchammedai ﷺ) apie tai, ką jie sako. Ir šlovink Allahą prieš saulei pakylant ir nusileidžiant (t. y. per kasdienes maldas).

40. Ir dalį nakties (taip pat) garbink Jį (t. y. per naktines maldas) ir po maldų (savanoriškomis maldomis).

41. Ir klausyk Dieną, kuomet bus pašaukta iš artimos vietos.

42. Dieną, kuomet jie išgirs griausmą tiesoje – tai bus prikėlimo (iš kapų) Diena.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
يَقْلِبُ مُتَبِيبٌ ﴿٣٣﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ
مِنْهُمْ بَطْلًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن
مَّجِيصٍ ﴿٣٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَا مِنْ
لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ
الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

43. Iš tiesų, tai Mes suteikiame gyvybę ir sukeliame mirtį, ir pas Mus paskutinis sugrįžimas.

44. Dieną, kuomet žemė bus perskelta, išleisdama juos, (ir jie ateis) skubėdami. Tai bus surinkimo diena, lengva Mums.

45. Mes žinome geriausiai ką jie sako. Ir tu (O Muchammedai ﷺ) negali jų priversti (patikėti). Bet perspėk Koranu tuos, kurie bijo Mano Grasinimo.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا
الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ عَنْهُمْ سَرَاعًا ذَلِكَ
حَسْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ
وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

الذاريات Vėjai

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) vėjais, keliančiais dulkes.

وَالَّذِينَ ذَرَوْا

2. Ir (debesimis), nešančiais vandenį.

فَالْحَمَلَاتِ وَقَرَأَ

3. Ir (laivais), plaukiančiais laisvai.

فَالْجَرِيدِ بُسْرًا

4. Ir tais (angelais), kurie dalina
(aprūpinimą, lietu ir kitus palaiminimus),
(Allaho) įsakymu.

فَالْمُقْسِمَاتِ أَمْرًا

5. Iš tiesų, tai, kas jums pažadėta (t. y.
Prikėlimo Diena ir atlygis už gerus, bei
bausmė už blogus darbus) yra tiesa.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

6. Ir iš tiesų, Atpildas tikrai įvyks.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَوْفِعَ

7. Ir (prisiekiu) dangumi, nuostabios
formos.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

8. Iš tikro, jūs esate (pasimetę) savo
skirtingose nuomonėse (apie Pranašą
Muchammedą ﷺ ir Koraną).

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّتَخَلِّفٍ

9. Tik tie, (kurių lemtis yra būti)
suklaidintiems, yra nusisukę nuo jo
(Muchammedo ﷺ ir Korano)

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفَكَ

10. Tebūna prakeikti melagiai,

فُقِيلَ الْخَرِصُونَ

11. Kurie yra pilni nedėmesingumo (ir
negalvoja apie Ateinančio Gyvenimo
svarbą).

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

12. Jie klausia: „Kada gi ateis Atpildo
Diena?“

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الَّذِينَ

13. (Tai bus diena), kuomet juos išbandys Ugnimi!

14. „Ragaukite savo išbandymą (bausmę Ugnimi)! Jūs prašėte kad tai įvyktų greičiau!“

15. Iš tiesų, Mutakūn (dievobaimingieji, žr. eilutę 2:2) bus tarp Sodų ir Šaltinių (Rojuje).

16. Džiaugdamiesi tuo, ką jiems davė jų Viešpats. Iš tiesų, jie būdavo Al-Muhsinūn (geradariai, žr. eilutę 2:112).

17. Jie mažai miegojo naktimis (melsdamiesi savo Viešpačiui).

18. Ir prašydavo atleidimo prieš aušrą.

19. Ir jų turte buvo teisėta dalis, (atiduota) prašančiam ir vargšui (kuris neprašo).

20. Ir žemėje yra ženklai tiems, kurie tiki užtikrintai.

21. Ir jumyse pačiuose. Argi jūs nematote?

22. Ir danguje yra jūsų aprūpinimas, ir tai, kas jums pažadėta.

23. Taigi, prisiekiu dangaus ir žemės Viešpačiu, tai yra tiesa (kas jums yra pažadėta), kaip tiesa yra tai, jog jūs galite kalbėti.

24. Ar Ibrahimo (Abraomo) istorija jus pasiekė (kai trys angelai, Gabrielius ir du kiti) pas jį svečiavosi?

25. Kuomet jie žengė pas jį ir tarė: „Salam (taika tau)!“ Jis atsakė: „Salam (taika jums)“ ir pridūrė „Jūs man esate nepažįstami.“

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ ﴿١٣﴾

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّالِئِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا
أَنْتُمْ تُطِيقُونَ ﴿٢٣﴾

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَمِيفَ إِبرَاهِيمَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Tada jis nuėjo pas savo šeimyną ir atnešė (keptą) riebę veršiuką [kadangi Ibrahimo (Abraomo) pagrindinis turtas buvo karvės].

27. Ir padėjo jį priešais juos, (sakydamas): „Argi nevalgysite?“

28. Ir išsigando jų, (kuomet šie nevalgė). Jie tarė: „Nebijok“ [1] ir pradžiugino jį žinia, (būsimo) sūnaus, žinančio (apie Allahą ir Jo religiją, tikrąjį monoteizmą).¹

29. Tada jo žmona atėjo šaukdama bei daužydama sau per veidą (nuostaboje) ir sakydama: „(Kūdikis) nevaisingai senolei!“

30. Jie tarė: „Taip sakė tavo Viešpats. Iš tiesų, Jis yra Visa Išmintingiausias, Visa Žinantis.“

31. [Vėliau Ibrahimas (Abraomas)] pakalusė: „Pasiuntiniai, koku tikslu jūs atvykote?“

32. Jie atsakė: „Mes buvome siųsti žmonėms kurie yra Mudžrimūn (politeistai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai, netikintieji Allahu),

33. Kad atsiųstume jiems akmenis iš kieto molio.

34. Pažymetus tavo Viešpaties, skirtus Musrifūn (politeistams, nusikaltėliams, nusidėjeliams – tiems, kurie peržengia Allaho ribas darydami nuodėmes)“.

35. Taigi, Mes išsiuntėme iš ten tikinčiuosius.

فَرَأَىٰ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بَعْلَمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَخٍ مُّضْتٍ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

¹ [1] t. y. kuomet angelai pamatė Ibrahimo (Abraomo) išgąstį, jie pasakė jam jog yra Allaho pasiuntiniai. Taip pat jie perdavė gerąją žinią jo žmonai Sarai, jog ji susilauks sūnaus Ishako (Izaoko).

36. Bet neradome ten musulmonų šeimos, išskyrus vieną (Lūtą (Lotą) ir jo dvi dukras).

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Ir Mes palikome ten (Sodomoje) ženklą, tiems, kurie bijo kankinančios bausmės.

وَوَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

38. Ir Mūsos (Mozės) (istorijoje yra ženklas), kuomet Mes nusiuntėme jį pas Firauną (Faraoną) su aiškiu įrodymu.

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Bet Firaun (Faraonas) nusiuko (nuo tikėjimo) su savo pavaldiniais, sakydamas apie Mūsą (Možę): „Magas arba beprotis!“

فَتَوَلَّى بِرُكْبِهِ. وَقَالَ سَجَرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

40. Todėl Mes paėmėm jį su pavaldiniais ir įmetėm juos į jūrą, nes jis buvo kaltas.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Ir Ad (yra ženklas) kada Mes nusiuntėme prieš juos pražūtingą vėją.

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. Niekas nepasitaikė jo kelyje, būdamas nesunaikintu.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. Ir Samud (yra ženklas), kuomet jiems buvo pasakyta: „Mėgaukitės šiek tiek!“

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. Bet jie ir toliau neigė jų Viešpaties įsakymą, todėl Saika [2] juos sunaikino kuomet šie žiūrėjo.¹

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Jie negalėjo pakilti, ir negalėjo padėti patys sau.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾

¹ [2] Saika: naikinantis ir baisingas šūksmas, kančia, žaibas, (žr. ają 41:13).

46. (Taip pat) ir Nūho (Nojaus) žmonės prieš juos. Iš tiesų, jie buvo Fasikūn (nepaklusnūs Allahui) žmonės.

47. Su (didele) galia mes sukūrėme dangų. Ir iš tiesų, Mes plečiame jo ribas.

48. Ir Mes išskleidėme žemę. Kokie nuostabūs išskleidėjai Mes esame!

49. Ir Mes sukūrėme daiktus poromis, kad jūs atmintumėte (Allaho Malonę).

50. Todėl bėkite pas Allahą (nuo Jo Baismės į Jo Gailestį). Iš tiesų, aš (Muchammedas ﷺ) esu jums aiškus perspėjantysis iš Jo.

51. Ir nekurkite (ar negarbinkite) kito ilah (dievo) kartu su Allahu [tebūna Jis Vienas išaukštintas]. Iš tiesų, aš (Muchammedas ﷺ) esu jums aiškus perspėjantysis iš Jo.

52. Panašiai, nebuvo nė vieno Pasiuntinio (siųsto) prieš juos, išskyrus (jam) sakant: „Magas, arba pamišėlis!“

53. Ar jie (praeities kartos) perdavė šį posakį šiems (Kurais pagonims)? Ne! Jie patys yra žmonės peržengiantys ribas (netikėdami)!

54. Taigi, nusisuk (O Muchammedai ﷺ) nuo jų (Kurais pagonių). Tu nesi kaltas (kadangi perdavei Allaho žinią).

55. Ir atmink (skelbdamas Koraną), išties, priminimas teikia naudą tikintiesiems.

56. Ir Aš (Allahas) nesukūriau džinų ir žmonių, išskyrus tam, kad jie garbintu Mane (Vieną).

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

فَقُرْءَا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

أَتَوَصَّوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُونَ ﴿٥٣﴾

فَقُولْ عَنْهُمْ مِمَّا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. Aš nesiekiu aprūpinimo iš jų (nei Man, nei jiems patiems) ir neprašau iš jų maitinimo (Man ir Mano kūrinijai).

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾

58. Iš tiesų, Allahas yra Visa Suteikiantis, Galios Turėtojas, Pats Stipriausias.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

59. Ir iš tiesų, tie, kurie daro blogą, gaus dalį kančios, kuri (buvo siųsta) jų protėviams. Todėl neleisk jiems prašyti jos pagreitinimo.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Tada vargas tiems, kurie netiki (Allahą ir Jo Vienumą – islamo monoteizmą), kai jie susidurs su Diena, kuri jiems buvo pažadėta (kaip bausmė)!

قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

Kalnas الطور

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Prisiekiu Tūr (kalnu, kuriame Mūsa (Mozė) kalbėjo su Allahu).

وَالطُّورِ ①

2. Ir Knyga, parašyta

وَكِتَابٍ مُّسْطُورٍ ②

3. ant išskleisto ritinio.

فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ③

4. Ir (prisiekiu) Al-Bait-ul-Mamur (namu, kuris yra danguje virš Kaabos, pastoviai lankomas angelų).

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ④

5. Ir aukštu skliautu (dangumi).

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ⑤

6. Ir pripildyta jūra (arba ugnine jūra Teismo Dieną).

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑥

7. Iš tiesų, tavo Viešpaties bausmė tikrai ateis.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑦

8. (Ir) niekas negalės jos atitraukti.

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑧

9. Dieną, kai dangus sudrebės griausmingai.

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑨

10. Ir kalnai bus sunaikinti.

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑩

11. Vargas tądien melavusiems.

قَوْلٍ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑪

12. Kurie mėgaujasi savo melagystėmis. [1]¹

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ⑫

¹ [1] T. y. tie, kurie yra užsiėmę netikėjimu ir blogais darbais šiame pasaulyje, kurie yra išbandymas (žmonijai), bei ignoruoja jų amžiną pabaigą (Pragaro Ugnį amžiams).

13. Dieną, kai jie bus įstumti Pragaro Ugnin su jėga, siaubingu stumimu.

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾

14. Tai Ugnis, kurią jūs neigėte.

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا

تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

15. Ar tai magija? O gal jūs nematote?

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Ragaukite jos karštį, būdami kantrūs ar ne, vis vien tas pats. Tai atlygis už jūsų darbus.

أَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Iš tiesų, Al-Mutakūn (pamaldieji, žr. ają 2:2) bus Soduose (Rojaus), ir Palaimoje.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾

18. Džiaugdamiesi tuo, ką jiems suteikė Viešpats, ir tuo, kad Jis išgelbėjo juos nuo Ugnies kančios.

فَكَيِّنَ بِمَا عَمِلْتُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهَهُم رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

19. „Valgykit ir gerkite džiaugsme už tai, ką darėte (pirmame gyvenime).“

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. Jie (gulės) atsilošę sostuose, eilėmis surikiuotuose. Ir Mes juos sutuoksime su Hur (Rojaus moterimis), gražių akių. [2]¹

مُنَكِّيْنَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

21. Ir tie, kurie patikėjo, ir kurių palikuonys sekė juos tikėjime, Mes atvesime jų palikuonis (į tuos pačius Rojaus Sodus), nė kiek nesumažindami jų atlygio. Kiekvienas asmuo yra tik to, ką įgijo įkaitas (t. y. jis nėra atsakingas už kitų darbus).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

22. Ir Mes jiems suteiksime vaisių ir mėsos tiek, kiek norės.

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

¹ [2] Hur – nuostabios moterys sukurtos Alah (jos nėra iš Adamo (Adomo) palikuonių), su nuostabaus grožio akimis (žr. ajos 44:54 įšnašą).

23. Ten jie dalinsis (vyno) gėrimu, be
Laghva (tuščiažodžiavimo) ir be nuodėmės.

يَتَنَزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا
تَأْنِيهِمْ ﴿٢٣﴾

24. Ir aptarnaus juos jaunuoliai, lyg
nuostabūs perlai.

*وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَّكَنُونٌ ﴿٢٤﴾

25. Vieni jų klausinės kitus.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Sakydami: „Tuomet mes bijojome
(bausmės iš Allaho) būdami savo šeimose.

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Todėl Allahas mums suteikė malonę, ir
apsaugojo mus nuo kančios Ugnyje.

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٢٧﴾

28. Iš tiesų, mes šaukdavomės Jo (Vieno)
anksčiau, Iš tiesų, Jis yra Al-Bar (Pats
Švelniausias, Maloniausias), Pats
Gailestingiausias.

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ
الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

29. Todėl primink (žmonijai apie islamo
monoteizmą, o Muchammedai ﷺ). Prisiekiu
tavo Viešpaties Malone, tu nesi šarlatanai ir
nesi beprotis.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. Ar jie sako: „(Muchammedas ﷺ) yra
poetas! Mes laukiame kol jį ištiks
neganda!“?

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾

31. Sakyk (o Muchammedai ﷺ jiems):
„Laukite! Aš taip pat esu iš tų, kurie laukia!“

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

32. Ar jų mintys įsako jiems tai [t. y. sakyti
melą prieš Muchammedą ﷺ], ar jie yra
peržengiantys visas ribas?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ﴿٣٢﴾

33. Ar jie sako: „Jis išgalvojo (šį Koraną)!“?
Ne! Jie netiki!

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

34. Tegul sukuria kažką panašaus į šį (Koraną), jeigu jie sako tiesą.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

35. Ar jie buvo sukurti iš nieko? Ar patys buvo kūrėjais?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ar jie sukūrė dangus ir žemę? Ne, jie neturi stipraus tikėjimo (Allahu).

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

37. Ar jie turi Viešpaties lobius? Ar jie yra visko valdytojai?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكَ أَمْ هُمْ الْمَصْبِطُونَ ﴿٣٧﴾

38. Ar jie turi laiptus (į dangų), kurių pagalba jie klauso (ką kalba angelai)? Tuomet leisk jų klausytojui tai įrodyti.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Ar Jis (Allahas) turi dukteris, o jūs (turite ir) sūnus?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ar tu (o Muchammedai ﷺ) prašai atlygio (už kvietimą į islamą), kuris juos apsunkina skolomis?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. Ar Ghaib (Nematomas) yra su jais, ir jie užrašo jį?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42. Ar jie kuria planą (prieš tave, o Muchammedai ﷺ)? Tai tie, kurie netiki (islamo monoteizmu), yra (savo pačių) plano aukos!

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Ar jie turi ilah (dievą), kitą nei Allahas? Išaukštintas yra Allahas nuo to, kas Jam priskirta bendrininkais.

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. Ir jeigu jie matytų krentančio dangaus dalį, jie sakytų: „Tai tėra šusnis debesų!“

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

45. Taigi, palik juos vienus, kol jie sutiks Dieną, kuri paliks juos be sąmonės (dėl savo siaubo).

فَدَرَّهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ
يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. Dieną, kai jų planai nesuteiks pagalbos, ir niekas jiems nepadės (kai jie gaus bausmę Pragare).

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا
هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Ir iš tiesų, tų, kurie daro blogą, laukia kita bausmė [t. y. kapo bausmė] prieš tai. Bet dauguma jų nežino.

وَأِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Taigi, lauk kantriai (o Muchammedai ﷺ) savo Viešpaties nuosprendžio, nes iš tiesų, tu esi po Mūsų Akimis. Ir garbink šlovindamas savo Viešpatį kuomet pabundi iš miego.

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

49. Ir nakties metu garbink Jį, ir kuomet žvaigždės blėsta danguje.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُومِ ﴿٤٩﴾

Žvaigždė النجم

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Prisiekiu blėstančia žvaigžde!
2. Jūsų kompanjonas (Muchammedas ﷺ) nėra paklydęs ir nėra suklydęs.
3. Ir nekalba jis (savo) troškimu.
4. Tai tėra apreiškimas, apreikštas.
5. Turintis galią [angelas Džibrilis (Gabrielius)] perdavė jam (šį Koraną).
6. Be defektų savyje (Džibrilis (Gabrielius) savo tikrame kūne, sukurtame Allaho), atsistojo ir įsitvirtino.
7. Būdamas aukščiausiam horizonte.
8. Tada jis [Džibrilis (Gabrielius)] priartėjo (prie Pranašo ﷺ),
9. Kol juos teskyrė du žingsniai (arba) mažiau.
10. Ir apreiškė (Allahas) savo vergui (Muchammedui ﷺ per Džibrilį (Gabrielų)) tai, ką apreiškė.
11. (Jo) širdis nemelavo apie tai, ką jis (Muchammedas ﷺ) matė.
12. Ar tuomet jūs ginčysitės su juo, apie tai, ką jis matė [per Miradž naktį (kuomet jis ﷺ keliavo per septynias padanges)].
13. Ir išties jis (Muchammedas ﷺ) matė jį [Džibrilį (Gabrielų)] nusileidžiantį ir antrą kartą.

- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾
- مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾
- وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾
- إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾
- عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
- ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾
- وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾
- ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾
- فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾
- فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
- مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾
- أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾
- وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

14. Šalia Sidrat ul-Muntaha (lotoso medis septintojo dangaus krašte, kurio niekas negali peržengti).

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى ﴿١٤﴾

15. Šalia jo yra (Amžinojo) Gyvenimo Sodai.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾

16. Kuomet tai dengė lotoso medį tuo, kuo jis buvo uždengtas! [1]¹

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ﴿١٦﴾

17. (Pranašo Muchammedo ﷺ) žvilgsnis nesiblaškė ir neperžengė ribų.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿١٧﴾

18. Iš tiesų, jis (Muchammedas ﷺ) matė Didžiausius Ženklus iš savo Viešpaties.

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴿١٨﴾

19. Ar jūs galvojote apie Al-Latą ir Al-Uzzą (du arabų garbintus stabus)?

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

20. Ir Manatą, kitą (arabų stabą) trečiąjį?

وَمَنَاةَ الْفَالِغَةَ الْاُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾

21. Ar jūs (pirmenybę skirate) sūnums, o Jam (priskirate) dukras?

الْكُمُ الَّذِكُرُ وَلَهُ الْاُنثَىٰ ﴿٢١﴾

22. Iš tiesų, tai yra neteisingas padalinimas!

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Jie tėra vardai, kuriuos jūs sukūrėte, jūs ir jūsų tėvai, kuriems Allahas nedavė jokio įgaliojimo. Jie seka tik spėlionėmis ir savo troškimais, kuomet (tikras) vedimas yra juos pasiekęs iš jų Viešpaties!

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾

24. O gal žmogus (papasčiausiai) gali turėti tai, ką užsigeidžia (tarpininkavimui su Allahu)?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾

25. Bet Allahui priklauso paskutinis (gyvenimas) ir pirmasis.

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

¹ [1] Yra sakoma, jog lotoso medis yra uždengtas Allaho šviesa kartu su angelais ir skirtingomis spalvomis. (Žr. Ibn Kathir tafsirą).

26. Ir kiek angelų yra danguje, kurių tarpininkavimas nepadės niekuo, išskyrus kam Allahas leis ir bus patenkintas juo.

*وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٦٦﴾

27. Iš tiesų, tie, kurie netiki Ateinančiu Gyvenimu, pavadina angelus moterų vardais.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ
الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٦٧﴾

28. Bet jie neturi jokių žinių tam. Jie seka spėjimu, ir iš tiesų, spėjimas nėra lygus tiesai.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ﴿٦٨﴾

29. Todėl atsiskirk (o Muchammedai ﷺ) nuo to, kuris nusisuka nuo Mūsų Priminimo (šio Korano), ir trokšta nieko, išskyrus gyvenimo šiame pasaulyje.

فَأَعْرِضْ عَنْ مَن تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
يُذِرْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٦٩﴾

30. Tai yra jų žinių dydis. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Tas, kuris žino geriausiai apie tą kuris nuklysta nuo Jo Tako, ir tą, kuris priima vedimą.

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَن أَهْتَدَى ﴿٧٠﴾

31. Ir Allahui priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje, kad Jis galėtų atlyginti piktadariams už jų darbus (nubausdamas juos Pragare), ir atlyginti geru tiems, kurie darė gerus darbus.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ
الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٧١﴾

32. Tie, kurie vengia didelių nuodėmių ir Al-Favahiš (neteisetų seksualinių santykių), išskyrus mažas kaltes – iš tiesų, jūsų Viešpats yra Dosnus Atleidime. Jis žino jus gerai, kuomet sukūrė jus iš žemės (kurdamas Adamą (Adomą)), ir kuomet jūs buvote embrionai savo motinų gimdose. Todėl nepriskirkite sau tyrumo (išaukštindami save). Jis žino geriausiai apie tą, kuris bijo Allaho ir atlieka savo pareigą Jam [t. y. tą, kuris yra Al-Mutakūn (pamaldus, žr. ają 2:2)].

الَّذِينَ يَحْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
إِلَّا اللَّعْمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ
أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ
أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن اتَّقَى ﴿٧٢﴾

33. Ar matei (o Muchammedai ﷺ) tą, kuris nusisuko (nuo Islamo)?

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ

34. (Kuris pradžioje) davė mažai, o paskui nustojo (duoti)?

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۚ

35. Ar jis žino Nematomą, kad matytų (Ateinantį Gyvenimą)?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۚ

36. O gal jis nėra informuotas apie tai, kas yra Mūsos (Mozės) Rašte?

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۖ

37. Ir Ibrahimo (Abraomo), kuris perdavė (viską, ką Allahas jam įsakė):

وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۖ

38. Jog niekas neneš kito asmens nešulio (t. y. nebus atsakingas už kito nuodėmes).

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ

39. Ir jog žmogus neturi nieko, išskyrus tai, ką daro (t. y. savo gerus ir blogus darbus).

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ

40. Ir kad jo darbai bus matomi.

وَأَن سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۚ

41. Tada jam bus pilnai atlyginta.

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ۚ

42. Ir jog pas tavo Viešpatį (Vieną) yra (visko) Pabaiga.

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْأُمْتَقَىٰ ۚ

43. Ir jog tai Jis, Kuris suteikia juoką, ir suteikia liūdesį.

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكٌ وَأَبْكَىٰ ۚ

44. Ir jog tai Jis, Kuris sukelia mirtį ir duoda gyvybę.

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ۚ

45. Ir jog Jis sukūrė porą, vyrą ir moterį.

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ

46. Iš Nutf (sėklos) kuomet ji išsiveržia.

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۚ

47. Ir jog pas Jį yra kitas užauginimas (Prikėlimas).

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ ۚ

48. Ir jog tai Jis, Kuris suteikia daug arba mažai (turto).

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۚ

49. Ir jog Jis (Vienas) yra Sirijaus (arabų garbintos žvaigždės) Viešpats.

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى ﴿٤٩﴾

50. Ir jog tai Jis, Kuris sunaikino Ad (žmones),

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾

51. Ir Samud (žmones). Jis nepaliko nė vieno (iš jų).

وَمُودًا فَمَا أَبْقَى ﴿٥١﴾

52. Ir Nūho (Nojaus) žmones prieš juos. Iš tiesų, jie buvo patys neteisingiausi ir maištaujantys bei peržengiantys ribas (nepakludami Allahui ir Jo Pranašui Nūhui).

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى ﴿٥٢﴾

53. Ir Jis sunaikino (Sodomos ir Gomoros miestus, į kuriuos buvo siųstas pranašas Lūtas (Lotas)) juos apversdamas.

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾

54. Ir jie buvo apdengti tuo, kas juos apdengė (t. y. akmenimis).

فَعَشَلَهَا مَاءَ عَيْنِي ﴿٥٤﴾

55. Tai kuriomis savo Viešpaties Malonėmis tu abejosi (o žmogau)!

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكَ تَتَمَارَى ﴿٥٥﴾

56. Šis (Pranašas ﷺ) yra perspėtojas (Pasiuntinys) kaip ir ankstesnieji (Pasiuntiniai).

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

57. Prikėlimo Diena artėja.

أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾

58. Niekas, išskyrus Allahą, negali jos atšaukti (arba paspartinti bei atidėti).

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

59. Ar galvoji tada apie šį (Korano) recitavimą?

أَقِمْنَ هَذَا الْحَدِيثَ تَعَجُّبُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ir tu juokiesi iš jo, ir neašaroji,

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

61. Eikvodamas savo (brangų) gyvenimą pramogoms?

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾

62. Krisk kniūbsčias prieš Allahą ir garbink Jį (Vieną).

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

Mėnulis القمر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Valanda prisiartino ir mėnulis buvo perskeltas (kadangi Mekkos žmonės paprašė Pranašo Muchammedo ﷺ parodyti stebuklą, jis perskėlė mėnulį į dvi dalis).

2. Bet pamatę ženklą jie nusisuka sakydami: „Tai tėra senoji magija!“

3. Jie atmetė tiesą (šį Koraną), ir sekė savo troškimais. Ir kiekvienas reikalas bus sutvarkytas (pagal darbų rūšį: geri darbai suteiks Rojų, o blogi darbai Pragarą).

4. Ir iš tiesų, pas juos atėjo žinios (šis Koranas), kuriose yra atgrasymas (nuo blogio).

5. Tobula išmintis (Korane), bet perspėjimas nesuteikia jiems naudos.

6. Todėl (o Muchammedai ﷺ) atsiskirk nuo jų. (Ir lauk) Dienos, kai kvietėjas pakvies (juos) baisiam dalykui.

7. Jie ateis nusižeminusiomis akimis iš kapų, lyg pasimetusių skėrių būrys,

8. Lekiantys lyg kvietėjo. Netikintieji sakys: „Tai sunki Diena!“

9. Nūho (Nojaus) žmonės neigė (savo Pasiuntinį) anksčiau jų. Jie atmetė Mūsų vergą, ir sakė: „Beprotiš!“ ir jam buvo priekaištaujama ir grasinama.

أَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

وَأَن يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعْتِرٌ ﴿٢﴾

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْذُّرُ ﴿٥﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكْرٍ ﴿٦﴾

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

مُهِطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٨﴾

* كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُ ﴿٩﴾

10. Tada jis šaukėsi savo Viešpaties: „Aš esu bejėgis, todėl padėk (man)!“

11. Tada Mes atidarėme dangaus vartus pilančiu lietumi.

12. Ir atvėrėme šaltinius iš žemės. Tada vandenys (iš dangaus ir žemės) susitiko nulemtam dalykui.

13. Ir Mes išnešėme jį (laive), pagamintame iš lentų ir vinių,

14. Plaukiantį žemiau Mūsų Akių: (tai) atlygis tam, kuris buvo atmetas!

15. Ir ištiesų, Mes tai palikome kaip ženklą. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

16. Tad koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Įspėjimas!

17. Ir ištiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

18. Ad (žmonės) neigė (savo Pranašą Hudą). Ir koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Perspėjimas?

19. Iš tiesų, mes išsiuntėme prieš juos baisius ir triukšmingus vėjus, per nenumaldomo vargo dieną!

20. Išskinančius žmones, lyg šie būtų išrauti palmės stiebai.

21. Tad koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Įspėjimas!

22. Ir iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿١٠﴾

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوُجِّ وَدُوسٍ ﴿١٣﴾

تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٧﴾

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

تَنَزَّاعُ النَّاسِ كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَّخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾

وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

23. Samud (žmonės taip pat) atmetė persėjimą.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

24. Ir sakė: „Kaip mes seksime vienu (vidutinišku) žmogumi iš mūsų tarpo? Iš tiesų, mes būsime tada paklydę ir vargę (arba beprotybėje)!“

فَقَالُوا أَتَجْعَلُ مِنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنْآ إِذَا لَفِي
ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

25. „Ar Priminimas yra atsiųstas tik jam (Pranašui Salihui) vienam iš mūsų? Ne! Jis tėra įžūlus melagis!“

أَلَفِي الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ
كَذَّابٌ أَثِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Rytojaus dieną jie sužinos, kas yra įžūlus melagis!

سَيَعْلَمُونَ عَدَا مِنِ الْكَذَّابِ الْأَثِيرِ ﴿٢٦﴾

27. Iš tiesų, Mes siunčiame jiems kupranugario patelę jų išbandymui. Todėl stebėk juos (O Salihai), ir būk kantrus!

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْقِبْهُمْ
وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

28. Ir pasakyk jiems, jog vanduo turi būti padalintas (tarp jos) ir jų, kiekvieno teisė gerti paskirta (eilėmis).

وَلْيَنْهَهُم أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلَّ شَرْبٍ
مُّخْتَصِرٌ ﴿٢٨﴾

29. Bet jie pakvietė savo bendražygį, ir jis pasiėmė (kardą) ir nužudė (ją).

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

30. Tad koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano įspėjimai!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

31. Iš tiesų, Mes pasiuntėme prieš juos vieną Saiha (kančią, nežmogišką triukšmą), ir jie patapo lyg ražiena (naudojama statyboms).

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ﴿٣١﴾

32. Ir iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن
مُّدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

33. Lūto (Loto) žmonės (taip pat) atmetė persėjimą.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

34. Iš tiesų, Mes išsiuntėme prieš juos smarkią akmenų audrą (kuri juos sunaikino), išskyrus Lūto (Loto) šeimą, juos Mes išgelbėjome paskutinę nakties valandą,

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ
نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾

35. Kaip malonę iš Mūsų. Štai taip Mes apdovanojame tuos, kurie yra dėkingi (paklūsdami Mums).

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ
شَكَرَ ﴿٣٥﴾

36. Ir jis [Lūtas (Lotas)] iš tiesų buvo perspėjęs juos Mūsų Užėmimu (t. y. bausme), bet jie abejojo perspėjimais!

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

37. Ir iš tiesų jie reikalavo jo svečių (atlikti sodomijai su jais). Todėl Mes padarėme juos aklaish, sakydami „Ragaukite Mano Kankinimą ir Mano Perspėjimus!“

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيفِيهِ فَطَمَسْنَا
أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

38. Ir iš tiesų, nuolatinė kančia juos užklupo ryte.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾

39. (Ir jiems vėl buvo pasakyta): „Tad ragaukite Mano Kankinimą ir Mano Perspėjimus!“

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

40. Ir iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن
مُّدْكِرٍ ﴿٤٠﴾

41. Ir ištiesų, perspėjimas atėjo pas Firauną (Faraoną) [per Mūsą (Možę) ir Harūną (Aroną)].

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ ﴿٤١﴾

42. (Jie) atmetė visus Mūsų Ženklius, todėl Mes paėmėme juos su Visa Galingiausio, Visa Galinčio paėmimu.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ
مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

43. Ar jūs, netikintieji, (iš Kuraiš) esate geresni nei jie (t. y. anksčiau gyvenusios tautos, kurios buvo sunaikintos)? O gal jūs turite atsparumą (prieš Mūsų Bausmę) Šventuose Raštuose?

أَكْفَارَكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ
بِرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

44. O gal jie sako: „Mes (visi) kartu esame paskirti pergalei?“

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

45. (Greitai) jie bus paskirti pralaimėjimui, ir jie atsuks savo nugaras (bėgdami iš mūsų lauko).

سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

46. Ne! Jiems yra paskirta Valanda (pilnam atpildui), ir Valanda bus skaudesnė bei kartesnė.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى
وَأَمْرٌ ۝١٦

47. Iš ties, Al-Mudžrimūn (politeistai, netikintieji, nuodėmingieji, nusikaltėliai) yra paklydime (šiame pasaulyje), ir degs (Pragaro Ugnyje ateinačiame gyvenime).

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝١٧

48. Dieną, kai jie bus nutempti veidais į Ugnį (jiems bus pasakyta): „Ragaukite Pragaro prisilietimą!“

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا
مَسَّ سَقَرَ ۝١٨

49. Iš tiesų, Mes sukūrėme viską su Kadar (išankstiniu numatymu, planu, lemtimi, kuri prieš sukūrimą buvo užrašyta Lemties Knygoje Al-Lauh Al-Mahfuz).

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝١٩

50. Ir Mūsų Įsakymas tėra vienas žodis („Būk!“ ir tai būna), ištartas akimirkai.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝٢٠

51. Ir iš tiesų, Mes sunaikinome tokius kaip jūs. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ
مُّذَكِّرٍ ۝٢١

52. Ir viskas, ką jie padarė, yra užrašytas Įrašų (Knygoje).

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝٢٢

53. Ir viskas, smulkus ar stambus, yra užrašytas (Lemties Knygoje Al-Lauh Al-Mahfuz).

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۝٢٣

54. Iš tiesų, Al-Mutakūn (pamaldieji, žr. ają 2:2), bus vidury Sodų ir Upių (Rojuje).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝٢٤

55. Garbės Krėslė, šalia Visagalio Karaliaus (Allaho, Vieno, Aukščiausiojo).

فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝٢٥

Maloningiausias الرحمن

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Maloningiausias (Allahas)!

الرَّحْمَنُ ①

2. Išmokė Koraną,

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ②

3. Sukūrė žmogų,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③

4. (ir) išmokė jį iškalbingumo.

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④

5. Saulė ir mėnulis (keliauja) tikslia trajektorija.

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑤

6. Ir žolės bei medžiai lenkiasi (Allahui, žr. ają 22:88).

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥

7. Ir dangus – Jis iškėlė jį, ir sukūrė Balansą.

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑦

8. Tam, kad jūs nepažeistumėte (teisingo) balanso.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑧

9. Ir sverkite teisingai, ir nepadarykite balanso netinkamu.

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا

الْمِيزَانَ ⑨

10. Ir žemę – Jis ištiesė ją (visoms) būtybėms.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑩

11. Joje yra vaisiai ir datulių palmės, subrandinančios datulių kekes.

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑪

12. Ir grūdus, su lapais ir stiepais (pašarui), ir saldžius augalus.

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑫

13. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ⑬

14. Jis sukūrė žmogų (Adamą (Adomą)) iš (tuščiavidurio) puodų molio.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. Ir džinus – Jis sukūrė juos iš bedūmės ugnies liežuvio.

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

16. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. (Jis yra) dviejų rytų (kur saulė teka anksčiau vasarą ir žiemą) Viešpats, ir dviejų vakarų (kur saulė leidžiasi ankstyvą vasarą ir žiemą) Viešpats.

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. Jis leido laisvai tekėti dvejoms jūroms (gėlo ir sūraus vandens), susitinkančioms kartu.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

20. Tarp jų yra barjeras, kurio jos negali peržengti.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

22. Iš jų abiejų atėjo perlai ir koralai.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

23. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

24. Ir Jam priklauso laivai su pakeltomis burėmis, plaukiantys jūroje lyg kalnai.

وَلَهُ الْخُورُ الْمُنَشَّاتُ فِي الْبَحْرِ
كَأَلَّاغْلَامٍ ﴿٢٤﴾

25. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

26. Viskas, kas yra ant (žemės) išnyks.

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

27. O tavo Viešpaties Veidas, pilnas Didingumo ir Garbės išliks amžinai.

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

28. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

29. Viskas, kas yra danguje ar žemėje maldauja Jo (išpildyti jų poreikius). Kiekvieną dieną Jis (užsiima) kažkuo (suteikdamas garbę ar pažeminimą, gyvenimą ar mirtį, ir t. t.)!

يَسْتَعِذُّ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

30. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

31. Greitai Mes pasirūpinsime jumis (teisdami), o jūs dvi masės (džinai ir žmonės)!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

32. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

33. O džinų ir žmonių sambūriai! Jeigu jūs turite galios peržengti dangaus ir žemės ribas, tada perženkite (jas)! Bet jūs niekada to nepajėgsite be leidimo (iš Allaho).

يَمْعَشَرُ الْحَيْنِ وَالْأُنسِ إِنْ أَشِئْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

34. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

35. Ugnies liežuviai ir (išlyditas) varis bus pasiųsti ant jūsų, ir jūs negalėsite nuo jų apsiginti.

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

36. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

37. (Kaip bus siaubinga) kai dangus perskils pusiau ir pataps lyg rožės raudonumo alyva! [Žr. ają 70:8].

فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. Tad kuriuos savo Viešpaties
Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai)
neigsite?

39. Tą dieną nebus paklausta apie
nuodėmes iš žmonių ir džinų, (nes tai bus
žinoma iš jų veidų spalvos).

40. Tad kuriuos savo Viešpaties
Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai)
neigsite?

41. Mudžrimūn (poilteistai, nusikaltėliai,
nuodėmiautojai) bus žinomi pagal savo
ženklus (juodus veidus), ir jie bus sugriebti
už savo sruogų bei pėdų.

42. Tad kuriuos savo Viešpaties
Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai)
neigsite?

43. Tai yra Pragaras, kurį Al-Mudžrimūn
(politeistai, nusikaltėliai, nuodėmiautojai)
neigė.

44. Jie vaikščios tarp jo (Pragaro) ir
verdančio vandens!

45. Tad kuriuos savo Viešpaties
Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai)
neigsite?

46. Bet tam, kuris bijo stoti prieš savo
Viešpatį, ten bus du Sodai (Rojuje).

47. Tad kuriuos savo Viešpaties
Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai)
neigsite?

48. Su vešliomis šakomis.

49. Tad kuriuos savo Viešpaties
Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai)
neigsite?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا
جَانٌّ ﴿٣٩﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ
بِالتَّوَصُّي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿٤٤﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

دَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

50. Juose bus du šaltiniai, tekantys (laisvai).

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

51. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

52. Juose bus visi vaisiai, poromis.

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

54. (Tikintieji) sėdės krėsluose dengtuose šilko audiniu, o dviejų Sodų vaisiai jiems bus pasiekiami ranka.

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

55. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

56. Abiejuose (Soduose) bus Kasirat-ut-Tarf (tyros mergelės, saugančios savo žvilgsnius, siekiančios tikrai savo vyro), kurių joks vyras ar džinas neturėjo anksčiau.

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾

57. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

58. (Savo grožiu) jos yra kaip rubinai ir koralai.

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

59. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

60. Ar yra kitas atlygis gėriui, išskyrus gėrį?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾

61. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

62. Ir žemiau šitų dviejų (Sodų) bus kiti du Sodai.

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

63. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

64. Tamsiai žalios (spalvos).

مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾

65. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

66. Juose bus du šaltiniai, tekantys (laisvai).

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَصَّاحَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

68. Juose bus vaisiai, ir datulių palmės, ir granatmedžiai.

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

69. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

70. Juose bus Khairatun-Hisan (tinkamos, geros, ir gražios žmonos).

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

71. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

72. Hur (gražios moterys), apsaugotos paviljonuose.

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ﴿٧٢﴾

73. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

74. Kurių joks vyras ar džinas nėra lietęs anksčiau.

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾

75. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

76. Sėdincios ant žalių pagalvių ir gražių kilimų.

مُتَّكِيْنَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ

جَسَانٍ ﴿٧٦﴾

77. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

فَيَأْتِي ءَالَآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

78. Tegul Palaimintas būna tavo Viešpaties, Didybės ir Garbės Turėtojo, (Allaho) Vardas.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

Įvykis الواقعة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kuomet Įvykis (t. y. Prikėlimo Diena) įvyks.

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①

2. Niekas negalės jo laikyti melu!

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةً ②

3. Pažeminantis (tuos, kurie žengs Pragarą), išaukštinantis (tuos, kurie žengs Rojūn).

خَافِضَةً رَّافِعَةً ③

4. Kai žemė sudrebės griausmingu drebėjimu.

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ④

5. O kalnai sutrupės į miltus.

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑤

6. (Ir) taps dulkių debesimis.

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتْبِلًا ⑥

7. Ir jūs būsite (padalinti) į tris grupes.

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦

8. Tie, kurie bus Dešiniosios Rankos žmonės (kurie gaus savo darbų įrašus į dešiniąją ranką) – kokie (sėkmingi) yra Dešiniosios Rankos žmonės! (Taip jie bus pagerbti prieš žengimą į Rojų).

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑧

9. Ir tie, kurie bus Kairiosios Rankos žmonės (kurie gaus savo darbų įrašus į kariają ranką) – kokie (apgailėtini) bus Kairiosios Rankos žmonės! (Taip jie bus pažeminti prieš žengimą į Pragarą).

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑨

10. Ir pirmaujantieji (islamo monoteizmo tikėjime ir gerų darbų daryme bei islamo religijos priėmime) bus pirmieji (Rojuje).

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑩

11. Jie bus arčiausiai (Allaho).

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑪

12. Malonumo Soduose (Rojuje).

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑫

13. Dauguma jų bus iš pirmųjų kartų (kurios priėmė islamą).

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. Ir keli jų bus iš vėlesnių kartų.

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

15. (Jie bus) sostuose, išsiuvinėtuose auksu ir brangakmeniais.

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

16. Atsigulę vienas prieš kitą.

مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

17. Nemirtingi jaunuoliai patarnaus jiems.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. Su puodeliais, ąsočiais, ir taurėmis iš (tyro) vyno šaltinio.

بِأَكْوَافٍ وَأَبَارِقٍ وَكَأَيْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾

19. Kuris nesuteikia galvos skausmo ir nesvaigina.

لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Ir (jiems bus atnešti) vaisiai, kurių jie pageidauja.

وَفَلَاحَةٌ مِمَّا يَنْخَرِوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Ir paukštienos mėsa kurios jie nori.

وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. Ir (ten bus) Hur (gražios moterys) su didelėmis, gražiomis akimis (kaip žmonos skirtos Al-Mutakūn – pamaldiesiems, žr. ają 2:2).

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾

23. Panašios į išsaugotus perlus.

كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

24. (Visa tai) atlygis už tai, ką jie daro.

جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Jokio Laghva (purvinos, neteisingos, piktos šnekos) jie negirdės tenais, ir jokios nuodėmingos kalbos (pvz. apkalbinėjimo).

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ﴿٢٥﴾

26. Išskyrus pasakymą: Salam! Salam! (sveikinimą su taika)!

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

27. Ir Dešiniosios Rankos žmonės – kokie (palaiminti) bus Dešiniosios Rankos žmonės!

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

28. (Jie bus) šalia nespvygliuotų lotoso medžių.

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾

29. Ir tarp Talh (bananų medžių) pilnais vaisių.

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾

30. Ir dideliame pavėsyje.

وَطَلٍّ مَّمدُودٍ ﴿٣٠﴾

31. Ir šalia tekančio vandens.

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

32. Ir (šalia) gausybės vaisių,

وَفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

33. Kurie niekada nesibaigia (pasikeitus sezonui), ir kurie nėra uždrausti.

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

34. Ir ant sostų pakeltų.

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. Iš tiesų, Mes sukūrėme jas (mergeles) tobulai.

إِنَّا أَنْشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٥﴾

36. Ir padarėme jas skaisčiomis.

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

37. Mylinčiomis (tik savo vyrus), (ir esančiomis) vienodo amžiaus.

غُرًّا أَثَرَاتًا ﴿٣٧﴾

38. Dešinėsios Rankos žmonėms.

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

39. Didelė dalis iš jų (Dešinėsios Rankos žmonių) bus iš pirmosios kartos (kurie priėmė islamą).

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. Ir didelė dalis jų (Dešinėsios Rankos žmonių) bus iš vėlesnių kartų.

وَتِلْكَ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

41. Ir Kairiosios Rankos žmonės – kokie (apgailėtini) bus Kairiosios Rankos žmonės!

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

42. Deginančio karščio verdančiame vandenyje,

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

43. Juodo dūmo šešėlyje,

وَطَلٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

44. (Kuris) nevėsina, ir nėra malonus.

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٌ ﴿١٤﴾

45. Iš tiesų, prieš tai jie mėgavosi prabanga.

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿١٥﴾

46. Ir buvo užsispyrę nuodėmėje (garbindami kitus kartu su Allahu, vykdydami žmogžudystes bei kitus nusikaltimus).

وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْخَنِثِ الْعَظِيمِ ﴿١٦﴾

47. Ir jie sakydavo (juokdamiesi): „Ar mes būsime prikelti po to, kai mirsime ir tapsime dulkėmis bei kaulais?“

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِنَّا وَكُنَّا ثَرَابًا وَعِظْلًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٧﴾

48. Kartu su mūsų tėvais?“

أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾

49. Sakyk (O Muchammedai ﷺ): „Ištiesų, tie iš senesnių, ir tie iš naujesnių laikų.

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿١٩﴾

50. (Visi) iš tiesų surinkti kartu paskirtam Susitikimui žinomą Dieną.

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٠﴾

51. Tada jūs, paklydėliai ir (Prikėlimo) neigėjai!

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتُمُ الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

52. Valgysite nuo Zakum medžio.

لَا تَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ ﴿٢٢﴾

53. Ir užkimšite juo savo skrandžius,

فَمَا لَكُمُ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٢٣﴾

54. Bei užgersite verdančiu vandeniu.

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٢٤﴾

55. Gersite taip, lyg ištroškę kupranugariai!“

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿٢٥﴾

56. Tai bus jų pasimėgavimas Atpirkimo Dieną!

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

57. Mes sukūrėme jus, kodėl tada jūs netikite?

نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ﴿٢٧﴾

58. Ar jūs galvojote (apie žmogaus) sėklą, kurią jūs išskiriate?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٢٨﴾

59. Ar jūs ją sukuriate (t. y. padarote ją į tobulą žmogų), ar Mes, Kūrėjas?

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهَا أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٢٩﴾

60. Mes nulémėme mirtį jums visiems, ir (niekas) Mums neužkirs kelio.

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. Tam, kad pakeistume jus į kitas formas, kurių jūs nežinote.

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Ir iš tiesų, jūs žinote pirmąjį (Adamo (Adomą)) sukūrimą. Argi nebūsate tada sąmoningi?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Ar jūs matėte sėklą, kurią sėjate į žemę?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ar tai jūs, kurie ją užauginate, ar Mes užauginame?

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. Mūsų Valia Mes galėtume ją paversti į pelus, padarydami jus nusivylusiais.

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ
تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

66. (Sakančiais): „Iš tiesų, mes esame Mughramun (t. y. bankrutavę, praradę turtą ir pelną).“

إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾

67. „Iš tikrųjų, mes esame netekę (pragyvenimo šaltinio).“

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Ar jūs matėte vandenį, kurį geriate?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

69. Ar tai jūs jį nuleidžiate iš lietaus debesų, ar Mes tai padarome?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ
الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Mūsų valia Mes galėtume jį padaryti sūrų (ir negeriamą). Kodėl tada jūs esate nedėkingi (Allahui)?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Ar jūs matėte ugnį, kurią uždegate?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

72. Ar tai jūs, kurie užauginate medį, ar Mes tai padarome?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ
الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

73. Mes padarėme ją Priminimu (apie Pragarą Ugnį), ir aprūpinimu keliautojams.

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتْنًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٧٣﴾

74. Tad šlovinkite jūsų Didžiojo Viešpaties Vardą.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. Tad prisiekiu žvaigždžių nusileidimu.
[1]¹

﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَرْفَعِ النُّجُومِ﴾

76. Ir iš tiesų, tai yra didi priesaika, jeigu jūs žinotumėte.

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. Iš tiesų, tai yra garbingas (Korano) recitavimas.

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Knygoje, tinkamai apsaugotoje (pas Allahą danguje, vadinamoje Al-Lauh Al-Mahfuz).

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

79. Kurios niekas negali liesti, išskyrus tyrieji (t. y. angelai).

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Apreiškimas iš Alamyn (žmonijos, džinų, ir visko kas egzistuoja) Viešpaties.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Ar šią kalbą (t. y. Koraną) jūs (netikintieji) neigiate?

أَفَيْهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ﴿٨١﴾

82. Ir užuot (dėkodami Allahui) už tai, ką Jis suteikė, jūs neigiate (Jį savo netikėjimu)!

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

83. Kodėl tada jūs (neįsiterpiate) kai (mirštančio žmogaus siela) pasiekia gerklą?

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾

84. Kuomet jūs žiūrite?

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

85. Bet Mes (t. y. Mūsų angelai paimantys sielą) yra arčiau jo nei jūs, bet jūs nematote.

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Tada kodėl, jeigu jūs esate atleisti nuo atsiskaitymo ir atlyginimo (t. y. bausmės) –

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

¹ [1] Arabų kalboje žodis Mavaki An-Nudžum turi kelias interpretacijas. Jis gali reikšti žvaigždžių pakilimą ir nusileidimą, arba Koraną ir jo apreikimą dalimis.

87. Nesugrąžinate sielos atgal (į kūną),
jeigu esate teisūs?

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

88. Tada, jeigu jis (mirštantis asmuo) yra iš
Mukarabun (tų, kurie bus šalia Allaho),

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

89. (Jam bus suteiktas) atokvėpis ir
aprūpinimas, ir Malonumo Sodas (Rojus).

فَرْوَحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. O jeigu jis (mirštantis asmuo) bus iš
Dešiniosios Rankos žmonių,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

91. Tada (jam bus pasakyta): „Taika tau,
Dešiniosios Rankos žmogau.“

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. Bet jeigu jis (mirštantis asmuo) bus iš
neigiančių (Prikėlimą), klystančių (nuo
Tiesaus islamo Monoteizmo Kelio),

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾

93. Tada jo pasimėgavimas bus verdantis
vanduo.

فَنُزْلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

94. Ir deginanti Pragaro Ugnis.

وَصَلْبَةٌ جَجِيمٍ ﴿٩٤﴾

95. Iš tiesų tai! Tai yra visiška Tiesa,
neabejotina.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

96. Tad šlovinkite jūsų Didžiojo Viešpaties
Vardą.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

Geležis الحديد

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Viskas kas yra danguose ir žemėje garbina Allahą, kuris yra Visa Galingas, Išmintingiausias.
2. Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Jis duoda gyvybę, ir suteikia mirtį. Ir Jis yra Galintis viską padaryti.
3. Jis yra Pirmas (nieko nėra prieš Jį) ir paskutinis (nieko nėra po Jo), Aukščiausias (nieko nėra virš Jo), ir Artimiausias (nieko nėra arčiau nei Jis). Ir Jis yra Visa Žinantis.
4. Tai Jis sukūrė dangus ir žemę per šešias Dienas, ir iškilo (Istava) virš Sosto (tokiu būdu, kuris pritinkamas Jo Didybei). Jis žino kas ateina į Žemę ir kas iš jos išeina, ir kas nusileidžia iš dangaus, ir kas į ją pakyla. Ir Jis yra su jumis (Savo Žinojimu) kur jūs bebūtumėte. Ir Allahas yra Matantis viską, ką jūs darote.
5. Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai (jų sprendimui).
6. Jis sulieja naktį į dieną (t. y. sumažina nakties valandų skaičių ir padaugina dienos trukmę), ir sulieja dieną į naktį (t. y. sumažina dienos valandas ir padaugina nakties trukmę).
7. Tikėkite Allahu ir Jo Pranašu (Muchammedu ﷺ) ir leiskite iš to, ką jums suteikė Allahas. Tada tiems iš jūsų, kurie tiki ir leidžia (vardan Allaho), jiems priklauso didelis atlygis.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
يَكِلُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ
فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنْ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا
جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

8. Ir kas jums yra, kad netikite Allahu! O Pranašas (Muchammedas ﷺ) jus kviečia tikėti jūsų Viešpačiu (Allahu), ir Jis iš tiesų priėmė jūsų sadorą, jeigu esate tikri tikintieji.

9. Tai Jis, Kuris siunčia aiškius įrodymus Savo vergui (Muchammedui ﷺ), kad ištrauktų jus iš tamsos į šviesą. Ir iš tiesų, Allahas yra apstus malonės jums, Pats Gailestingiausias.

10. Ir kas jums yra, kad neleidžiate Vardan Allaho? Kai Allahas yra (vienintelis) dangų ir žemės pavidėtojas? Ne lygūs tarp jūsų yra tie, kurie leido ir kovėsi prieš pergalę (Mekkoje). Šie yra aukštesni laipsniu nei tie, kurie leido ir kovėsi vėliau. Bet visiems Allahas prižadėjo geriausią (atlygį). Ir Allahas žino viską, ką jūs darote.

11. Kas paskolins Allahui gerą paskolą, po to (Allahas) padaugins ją (daugybę kartų), ir jis turės (šalimais) didį atlygį (t. y. Rojų).

12. Tą Dieną matysi tikinčiuosius vyrus ir tikinčiąsias moteris, jų šviesa sklis prieš juos ir iš jų dešiniųjų rankų. (Jiems bus pasakyta): „Šiandien jums (skirta) džiugi žinia, Sodai, kuriuose teka upės, Amžinajam gyvenimui! Iš tiesų, tai yra didelė sėkmė!“

13. Dieną, kai veidmainiai, vyrai ir moterys, sakys tikintiesiems: „Palaukite mūsų, leiskite mums pasiimti iš jūsų šviesos!“ Jiems bus pasakyta „Grįžkite atgal (į savo gyvenimus) ir siekite šviesos (ten)!“ Tada siena bus pastatyta tarp jų, su vartais joje. Viduje jos bus gailestis, o išorėje kančia.

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرُّسُولِ
يَدْعُوكُمْ لِيُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبَيِّنُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُمْ لَرْءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ
مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي
مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ
أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ
بَعْدُ وَقَتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى
نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمْ
الْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَوَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

14. (Veidmainiai) šauks tikinčiuosius: „Argi mes nebuvome su jumis?“ Tikintieji atsakys: „Taip! Bet jūs pasirinkote pagundas, jūs siekėte mūsų sunaikinimo, jūs abejojote (tikėjimu), ir jūs buvote apgauti netikrų troškimų, iki Allah'o įsakymo įgyvendinimo. Tad apgavysčių vadas (Šėtonas) apgavo jus apie Allahą.“

15. Tad šią Dieną jokia išpirka nebus paimta nei iš jūsų (veidmainių), nei iš netikinčiųjų (Allah'o Vienumą). Jūsų būstas yra Ugnis. Tai ji yra jūsų maula (draugas - tinkama vieta), ir iš tiesų tai pati blogiausia paskirties vieta.

16. Argi vis dar neatėjo laikas širdims tų, kurie tiki (Allah'o Vienumą), būti paveiktomis Allah'o Priminimu (šiuo Koranu), ir tuo, kas buvo apreikšta iš tiesos, ir, kad netaptų jie kaip tie, kurie gavo Raštą (Torą ir Evangeliją) anksčiau (t. y. judėjai ir krikščionys), ir jiems buvo prailgintas laikas, kad jų širdys suketėtų? Ir didelė dalis jų buvo Fasikūn (užsispyrę, nepaklūstantys Allahui).

17. Žinok, jog Allahas suteikia gyvybę žemei po jos mirties! Iš tiesų, Mes padarėme Ajat (įrodymus, eilutes, ženklus, apreiškimus ir t. t.) aiškius jums, kad galbūt jūs suprastumėte.

18. Iš tiesų, tie, kurie duoda Sadaka (t. y. Zakat ir išmaldą), vyrai ir moterys, ir paskolina Allahui gerą paskolą, tai bus padauginta (jiems), ir jie turės (šalimais) didį atlygį (t. y. Rojų).

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَأَرْتَبْتُمْ وَعَرَّضْتُمْ الْأَمَانِي حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَعَرَّكُكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ ﴿١٤﴾

فَالْيَوْمَ لَا يُوْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أَوْنَكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

* أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا
كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ
كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Ir tie, kurie tiki Allahą ir Jo Pranašus – jie yra Sidikun (t. y. Pranašų pasekėjai, kurie buvo pirmieji ir patys stipriausi jų tikėjimą), ir kankiniai su savo Viešpačiu. Jie turės savo atlygį ir savo šviesą. Bet tie, kurie netiki (Allaho Vienumą – Islamo monoteizmą) ir neigia Mūsų Ajat (įrodymus, eilutes, ženklus, apreiškimus, ir t. t.), jie bus liepsnojančios Ugnies gyventojai.

20. Žinok, šio pasaulio gyvenimas tėra žaidimas ir pasimėgavimas, prabanga, abipusis pasigyrimas, ir varžybos turtu bei vaikais. (Jis yra) kaip augalai po lietaus, kurių augimas yra malonus žemdirbiui, bet kurie vėliau išdžiūna ir tu matai juos geltonuojančius, tada jie patampa šiaudais. Bet Pomirtiniame Gyvenime (yra) didelė kančia (netikintiesiems – piktadariams), ir Atleidimas iš Allaho bei Jo Gera Malonė (tikintiesiems – geradariams). O šio pasaulio gyvenimas tėra apgaulingas malonumas.

21. Varžykitės tarpusavyje siekdami atleidimo iš jūsų Viešpaties (Allaho), ir Rojaus, kurio plotas yra kaip dangaus ir žemės, paruošto tiems, kurie tiki Allahą ir Jo Pasiuntinius. Tai yra Allaho Malonė, kurią Jis suteikia tiems, kuriais yra patenkintas. Ir Allahas turi Didelę Dovaną.

22. Jokia neganda neužklumpa žemės ar jūsų, bet ji yra užrašyta Lemties Knygoje (Al-Lauh Al-Mahfuz), prieš Mums ją įvykdant. Iš tiesų, tai yra lengva Allahui.

23. Tam, kad jūs neliūdėtumėte dalykuose, kurių jums nepavyksta gauti, ir nesidžiaugtumėte tuo, kas jums buvo duota. Allahas nemėgsta išdidžių pagyrūnų.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اُجْرُهُمْ وَتُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١٩﴾

اَعْلَمُوْا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهٗوٌ وَرِيۡةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاۡثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوَّلٰدِ كَمَثَلِ غَيْۡثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَبَآئِهِ ثُمَّ يَهِيۡجُ فَرۡثُهُ مُضۡمَرًا ثُمَّ يَكُوۡنُ حُطۡلًا وَّفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ وَمَغۡفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضُوۡنٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتٰعٌ اَلۡغُرُوۡرِ ﴿٢٠﴾

سَابِقُوۡا اِلَىٰ مَغۡفِرَةٍ مِّنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرۡضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ ذٰلِكَ فَضۡلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضۡلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾

مَاۤ اَصَابَ مِنْ مُّصِیۡبَةٍ فِى الْاَرۡضِ وَلَا فِىۡ اَنۡفُسِكُمْ اِلَّا فِى كِتٰبٍ مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ نَّبۡرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيۡرٌ ﴿٢٢﴾

لِكَيۡلَا تَأۡسُوۡا عَلٰۤى مَا فَآتٰكُمۡ وَلَا تَفۡرَحُوۡا بِمَاۤ اٰتٰكُمۡ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَجۡبِ كُلَّ مَخۡتٰلٍ فٰخُوۡرٍ ﴿٢٣﴾

24. Tų, kurie yra šykštuoliai, ir skleidžia šykštumą tarp žmonių – (Allahui nereikia jų labdaros). Ir kas nusisuka (nuo tikėjimo), tai Allahas yra Turtingas (be jokių poreikių), Vertas viso garbinimo.

25. Iš tiesų, Mes siuntėme Mūsą Pasiuntinius su aiškiais įrodymais, ir atskleidėme jiems Raštus ir Balansą (teisingumą), kad žmonija palaikytų teisingumą. Ir Mes atsiuntėme geležį, kurioje yra didelė galia (karuose), ir nauda žmonijai, kad Allahas patikrintų, kuris padės Jam (Jo religijai) ir Jo Pasiuntiniams, nematomame. Iš tiesų, Allahas yra Stipriausias, Visa Galintis.

26. Ir iš tiesų Mes atsiuntėme Nūhą (Nojų) ir Ibrahimą (Abraomą), ir padarėme tarp jų palikuonių Pranašystes ir Raštus. Ir tarp jų yra tie, kurie yra vedami (teisingai), bet dauguma jų yra Fasikūn (maištaujaantys, nepaklusnūs Allahui).

27. Tada Mes siuntėme po jų Mūsą Pasiuntinius, ir Mes atsiuntėme Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) Sūnų, ir davėme jam Indžylį (Evangeliją). Ir Mes įdėjome į jo pasekėjų širdis užuojautą ir gailestį. Bet vienuoliškumas, kurį jie sukūrė sau, Mes jo neįsakėme, bet (jie siekė) vien tik Allah'o malonės juo. Bet jie nesekė jo teisingu sekimu. Todėl Mes davėme tikintiesiems iš jų atlygį, bet dauguma jų yra Fasikūn (maištaujaantys, nepaklusnūs Allahui).

28. O jūs, kurie tikite [Mūsą (Možę) (t. y. judėjai) ir Isą (Jėzų) (t. y. krikščionys)! Bijokite Allah'o ir tikėkite Jo Prasiuntinį (Muchammedą ﷺ), Jis suteiks jums dvigubą dalį Savo Malonės, ir duos jums šviesą, kuria jūs eisite (tiesiai). Ir Jis atleis jums. Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pats Gailestingiausias.

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ
وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ
أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Tam, kad Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) žinotų, jog jie neturi jokios įtakos Allahui, ir kad Jo Malonė yra (vien tik) Jo Rankoje. Jis suteikia ją tiems, kuriems Jis nori. Allahas yra begalinio dosnumo Viešpats.

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى
شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

Besiginčijančioji المجادلة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Be abejonės Allahas girdėjo kalbą besiginčijančios (t. y. besiteisinančios) su tavimi (Muchammedai ﷺ), dėl savo sutuoktinio ir besiskundžiančios Allahui. Ir Allahas girdi judviejų pokalbį. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

2. Tie iš jūsų tarpo, kurie ištaria zihar (1) (kad atsiskirtų) nuo savo žmonių – (dėl to) jos nėra jų motinos. Jų motinos yra ne kas kitas, kaip tos, kurios juos pagimdė. Ir, tikrai, jie sako smerktinus žodžius ir melą. Tačiau, iš tiesų, Allahas yra Dovanojantis ir Visa Atleidžiantis.¹

3. O tie, kurie ištaria zihaar nuo savo žmonių ir tada (panori) nesilaiko to, ką pasakė – tada (privalo būti) vergo išlaisvinimas prieš tai, kai jie vienas kitą paliečia. Dėl to jūs esate įspėjami. Ir Allahas yra Visa Žinantis tai, ką jūs darote.

4. O tam, kuris neranda (vergo), – tada, dviejų iš eilės einančių mėnesių pasninkas iki tol, kol jie vienas kitą paliečia. O tam, kuris negali, – tada, šešiasdešimties varguolių pamaitinimas. Tai tam, kad jūs (visiškai) patikėtumėte Allahą ir Jo Pasiuntinį. Ir tai yra Allah (nustatytos) ribos. O netikintiesiems – skausminga bausmė.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتَهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَأِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

¹ (1) Az-Zihar - vyro pasakymas savo žmonai: tu man esi lyg mano motinos nugara (t. y. neleistina man santykiuoti).

5. Iš tiesų, prieštaraujantys Allahui ir Jo Pasiuntiniui yra pažeminti, kaip ir tie, anksčiau jų, buvo pažeminti. Ir, be abejonės, Mes nuleidome aiškias eilutes. O netikintiesiems – žeminanti bausmė.

6. Tą Dieną, kai Allahas prikels juos visus ir praneš jiems apie tai, ką jie darė. Allahas užrašė tai, o jie tai pamiršo. Ir Allahas yra visko Liudytojas.

7. Ar nemanei, kad Allahas žino tai, kas yra danguose, ir tai, kas yra žemėje? Nėra jokio slapto pokalbio tarp trijų, tik toks, kad Allahas yra ketvirtasis, nei yra (tarp) penkių, tik toks, kad Jis yra šeštasis – ir ne mažiau nei tai, ir ne daugiau, išskyrus tai, kad Jis yra su jais (Žinėjimu), kad ir kur jie bebūtų. Tada Jis praneš jiems apie tai, ką jie darė, Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

8. Argi neapmąstai tų, kuriems slapti pokalbiai (t. y. pajukos ir sąmokslai) buvo uždrausti, o tada jie grįžta prie to, kas jiems buvo uždrausta, ir kalbasi tarp savęs apie nuodėmes ir priešišumą, ir nepaklusimą Pasiuntiniui? O kai jie ateina pas tave, sveikina tave tuo (žodžiu), kuo Allahas tavęs nesveikino, ir kalbasi tarp savęs: „Kodėl Allahas nebaudžia mūsų už tai, ką sakome?“ Pakankamas jiems Pragaras, kuriame jie degs, ir bjauri ši paskirtis.

9. O jūs, kurie patikėjote! Kai kalbate slapta, nekalbėkite apie nuodėmę ir priešišumą, ir nepaklusimą Pasiuntiniui, tačiau kalbėkite apie teisingumą ir dievobaimingumą. Ir bijokite Allaho, pas Kurį būsite surinkti.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا
كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿٥﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوءَهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا
هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ
مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجَوُّى ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَدَّبُونَ بِالْإِنِّمِ
وَالْعُدُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ
حَدَّثَكَ بِمَا لَمْ يَحْتِكِ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي
أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ
حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسُ
الْمَصِيرُ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا
تَتَنَدَّبُوا بِالْإِنِّمِ وَالْعُدُونَ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَتَتَنَدَّبُوا بِالْبِرِّ وَالْقَوَى وَأَتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

10. Slapti pokalbiai yra tik iš Šaitan (Šėtono), kad jis galėtų nuliūdinti tuos, kurie patikėjo, tačiau niekuo jis nepakenks, nebent Allah'o Leidimu. Ir lai pasitiki tikintieji Allahu.

11. O jūs, kurie patikėjote! Kai jums sakoma: „Padarykite vietas!“ susirinkimuose, tai padarykite vietas. Allahas padarys vietą jums. O kai jums sakoma: „Pakilkite!“ – tada pakilkite. Allahas išaukštins tuos, kurie iš jūsų tarpo patikėjo, ir tuos, kuriems buvo suteiktas išmanymas, laipsniais. Ir Allahas yra Visa Žinantis, apie tai, ką jūs darote.

12. O jūs, kurie patikėjote! Kai (norite) privačiai pasitarti su Pasiuntiniu ﷺ, duokite labdarą prieš pasitarimą. Tai geriau jums ir tyriau. Tačiau jei nerandate (išteklį), tada, išties, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

13. Argi jūs bijote suteikti labdarą prieš pasitarimą? Tad, kai jūs nedavėte ir Allahas atleido jums, tada (bent jau) atlikite maldą ir duokite zakat, ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ. Ir Allahas Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

14. Argi tu (Muchammedai ﷺ) nematei tų (veidmainių), kurie ima į draugus žmones, ant kurių yra Allah'o Pyktis (t. y. judėjus)? Jie nėra nei iš jūsų (musulmonų), nei iš jų (judėjų) tarpo ir jie prisiekia netiesą, tai žinodami (kad jie meluoja).

15. Allahas paruošė jiems sunkią bausmę. Iš tiesų, blogis buvo tai, ką jie darė.

إِنَّمَا الْخِجَاوِي مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ
تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَجَمَّعْتُمْ أَلَسُّوْا
فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكِ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتِ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضَبَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ
وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Jie pavertė savo (melagingas) priesaikas priedanga, taigi jie nuvijo (žmones) nuo Allaho Kelio. Tad jiems – žeminanti bausmė.

17. Niekada jų turtas ar jų vaikai neduos jiems jokios naudos prieš Allahą. Jie – Ugnies kompanjonai. Gyvens jie joje amžinai.

18. Tą Dieną, kai Allahas prikels juos visus, jie prisieks Jam, kaip jie prisiekė jums, ir manys, kad jie (pasirems) kuo nors. Be abejonės, jie yra melagiai.

19. Šaitan (Šėtonas) įveikė juos ir privertė juos pamiršti Allahą minėjimą. Tai – Šaitan (Šėtono) būrys. Be abejonės, Šėtono būrys – jie bus pralaimėjusieji.

20. Iš tiesų, tie, kurie prieštarauja Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ, bus tarp labiausiai pažemintų.

21. Allahas užrašė (t. y. nusprendė): „Aš tikrai nugalėsiu, Aš ir Mano pasiuntiniai.“ Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Visagalis.

22. Nerasi tarp žmonių, tikinčių Allahą ir Paskutinę Dieną, mylinčių tuos, kurie prieštarauja Allahui ir Jo Pasiuntiniui, net jei jie būtų jų tėvai ar jų sūnus, ar jų broliai, ar jų giminės. Šie – Jis užrašė (t. y. įsakė, nusprendė) jų širdyse tikėjimą ir sustiprino juos dvasia iš Savęs. Ir Jis priims juos į Sodus, po kuriais teka upės, kur jie gyvens amžinai. Allahas patenkintas jais ir jie patenkinti Juo. Tai – Allahų būrys. Be abejonės, Allahų būrys – jie yra sėkmingieji.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ تُنْفَعِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِمَّنْ
اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ
كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى
شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ
حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَالِصُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللَّهُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَرُسُلِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُؤَدُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

Surinkimas الحشر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Viskas danguose ir viskas žemėje šlovina Allahą, ir Jis yra Visa Galintis, Visa Išmintingas.

2. Jis yra Tas, Kuris išvijo tuos Rašto žmones, kurie nepatikėjo, iš jų namų per pirmąjį surinkimą. Jūs nemanėte, kad jie išvyks, ir jie manė, kad jų tvirtovės apsaugos juos nuo Allaho. Tačiau Allahas (Allaho Įsakymas) užklupo juos iš ten, iš kur jie nesitikėjo, ir Jis įsviedė baimę į jų širdis, (taip, kad) jie sunaikino savo namus savo (pačių) rankomis ir tikinčiųjų rankomis. Taigi, žmonės, turintys regėjimą, priimkite perspėjimą.

3. Ir jei nebūtų užrašęs Allahas jiems ištrėmimo, Jis būtų nubaudęs juos (šiame) gyvenime, o Amžinybėje jiems – Ugnies bausmė.

4. Taip yra todėl, kad jie prieštaravo Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ. O kas prieštarauja Allahui – tada, iš tiesų, Allahas yra griežtas bausdamas.

5. Kad ir ką jūs nukirtote iš (jų) palmių arba palikote stovinčias ant jų kamienų – tai buvo Allaho Leidimu ir kad Jis sugėdintų įžūliai nepaklusnius.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا
ظَنَّكُمْ أَنْ يَخْرِجُوا وَظَنُوا أَنََّّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ
لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
يُخْرِبُونَ بِنُيُونِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى
الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يٰٓأُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ
لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
الْعَآرِ ﴿٣﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ
يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّيْتَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً
عَلَىٰ أَصُولِهَا لَنْ يَدِينَنَّ اللَّهُ وَلِيُخْزِيَ
الْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾

6. Ir ką Allahas sugrąžino Savo Pasiuntiniui iš jų (nuosavybės) – jūs neraginate (ekspedicijoje) dėl to nei žirgų, nei kupranugarių, tačiau Allahas suteikia Savo pasiuntiniams galią tam, kam Jis panori, ir Allahas yra Sugėbantis viską.

7. Ir ką Allahas sugrąžino Savo Pasiuntiniui iš miestų žmonių – tai Allahui ir Pasiuntiniui, ir (jo) artimiesiems giminaičiams, ir našlaičiams, ir nepasiturintiems, ir (be išteklių likusiam) keliautojui tam, kad tai netaptų begalinėmis dalybomis tarp turtingųjų iš jų (tarp). Ir ką Pasiuntinys davė jums – imkite, o ką jis uždraudė jums – susilaikykite nuo to. Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra griežtas baudamas.

8. Vargingiems persikėlusiesiems (iš Mekkos į Mediną), kurie buvo išvaryti iš savo namų ir savo nuosavybių, siekiantiems Allaho dosnumo ir (Jo) pritarimo ir padedantiems Allahui bei Jo Pasiuntiniui ﷺ, (taip pat yra dalis). Tai yra teisingieji.

9. Ir tie, kurie įsikūrė Namuose (t. y. Medinoje) ir (priėmė) tikėjimą iki jų, myli tuos, kurie persikėlė pas juos ir savo krūtinėse neaptinka jokio troškimo tam, kas aniams (t. y. persikėlusiems) buvo duota, tačiau teikia (jiems) pirmenybę prieš save, nors jie (patys) yra nepriteklįje. Ir kas yra apsaugotas nuo savo sielos šykštumo – tai tie, kurie bus sėkmingieji.

10. Ir (yra dalis) tiems, kurie atėjo po jų, sakydami: „Mūsų Viešpatie, atleisk mums ir mūsų broliams, kurie aplenkė mus tikėjime, ir nesukelk mūsų širdyse (jokios) pagiežos tiems, kurie patikėjo. Mūsų Viešpatie, iš tiesų, Tu esi Gailiaširdis, Gailestingiausias.

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبَنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

لِلْمُفْقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Argi neapmąstai tų, kurie veidmainiavo sakydami savo broliams (t. y. sąjungininkams), kurie buvo netikintys iš Rašto Žmonių tarpo: „Jei jūs būsite išvartyti, mes tikrai pasiliksime su jumis ir niekada nepaklusime niekam (esančiam) prieš jus. O jei su jumis bus kovojava, mes tikrai padėsime jums.“ Tačiau Allahas liudija, jog jie yra melagijai.

12. Jei jie bus išvartyti, jie neišvyks su jais, o jei su jais bus kovojava, jie nepadės jiems. Ir (net) jei jie padėtų jiems, jie tikrai atgręš (savo) nugaras. Tad (po to) jiems nebus padėta.

13. Jūs (tikintieji) keliate didesnę baimę jų krūtinėse nei Allahas. Tai todėl, kad jie yra žmonės, kurie nesuvokia.

14. Jie nekovos su jumis visais drauge, išskyrus sutvirtintuose miestuose arba iš už sienų. Jų įtūžis (t. y. nesantaika) tarpusavyje yra smarkus. Jūs manote, kad jie yra vieningi, tačiau jų širdys skirtingos. Taip yra todėl, kad jie nemąstantys žmonės.

15. (Jų pavyzdys yra) kaip pavyzdys tų, neseniai buvusių prieš juos: jie patyrė savo veiksmų blogas pasekmes, ir jiems bus skausminga bausmė.

16. (Veidmainiai yra) kaip Šaitan (Šėtono) pavyzdys, kai jis sako žmogui: „Netikėk.“ Tačiau kai šis nepatiki, jis sako: „Iš tiesų, aš esu atsiribojęs nuo tavęs. Iš tiesų, aš bijau Allaho, pasaulių Viešpaties.“

17. Taigi pasekmės jiems abiemis yra tai, kad jie bus Ugnyje, gyvensiantys tenais amžinai. Ir tai atlygis nusidėjėjams.

كَمْ لَكُمْ تَرَىٰ إِلَى الَّذِينَ نَاقَوْا ثَقُفُوا يَتُولُوا
لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَتَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ
وَلَا تُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ
قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ
لَيُؤْلِنَ الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُّحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَمْثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ
فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِحْتُ مِنْكَ إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

فَكَانَ عَقِيبَهُمَا آتُهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

18. O jūs, kurie patikėjote! Bijokite Allaho! Ir lai kiekviena siela pažvelgia į tai, ką ji paruošė rytojui. Ir bijokite Allaho! Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

19. Ir nebūkite kaip tie, kurie pamiršo Allahą, taigi Jis privertė juos pamiršti save pačius. Jie yra įžūliai nepaklusnūs.

20. Nelygūs yra Ugnies kompanjonai ir Rojaus kompanjonai. Rojaus kompanjonai – jie yra sėkmingieji.

21. Jei Mes būtume nuleidę šį Koraną ant kalno, tu būtum matęs jį nusižeminusį ir skylančį iš baimės Allahui. Ir šiuos pavyzdžius Mes suteikiame žmonėms tam, kad galbūt jie susimąstys.

22. Jis yra Allahas, išskyrus Kurį, la ilaha illa huva (nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo). Žinantis Nematomą ir Matomą. Jis yra Maloningiausias, Gailestingiausias.

23. Jis yra Allahas, išskyrus Kurį, nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo. Valdovas, Šventas, Tobulas, Saugumo Suteikėjas, Globėjas, Visagalis, Priverčiantis paklusti, Didingas. Išaukštintas yra Allahas virš visko, ką jie Jam priskiria partneriais.

24. Jis yra Allahas. Kūrėjas, Pradininkas, Formuotojas. Jam priklauso geriausi Vardai. Viskas, kas yra danguose ir žemėje, aukština Jį. Ir Jis yra Visagalis, Išmintingiausias.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

لَوْ أَنزَلْنَاهَا هَٰذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ
خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ
الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

Išbandandžioji الممتحنة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. O jūs, kurie patikėjote! Nelaikykite Mano priešų ir savo priešų (t. y. netikinčiųjų ir politeistų) sąjungininkais, rodydami jiems meilę, kai jie nepatikėjo tuo, kas pasiekė jus iš tiesos (t. y. islamiškuoju monoteizmu, šiuo Koranu ir Muchammedu ﷺ), išvardydami Pasiuntinį ﷺ ir jus pačius (vien tik) dėl to, kad jūs tikite Allahą, savo Viešpatį. Jei jūs išėjote į džihadą (t. y. kovą arba stengimąsi) vardan Manęs ir siekdami Mano pripažinimo (nelaikykite jų draugais). Jūs rodote jiems draugiškumą slapčia, tačiau Aš esu Visa Žinantis, ką jūs nuslėpėte ir ką jūs atskleidėte. Ir kas iš jūsų (musulmonų) tai daro, jis tikrai nuklydo nuo Teisingo Kelio.

2. Jei jie pranoktų jus, jie būtų (t. y. elgtųsi) jums kaip su priešais ir tiesų į jus savo rankas ir savo liežuvius kenkdami, ir jie trokšta, kad jūs netikėtumėte.

3. Niekada jūsų artimieji arba jūsų vaikai neduos jums naudos. Prikėlimo Dieną Jis teis jus. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي
وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ
كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ
الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِي تُبِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ
بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ
وَيُبْسِطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم
بِالسُّوِّ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

4. Jau buvo jums (pateiktas) puikus Ibrahimo (Abraomo) ir tų, kurie su juo, pavyzdys, kai jie sakė savo žmonėms: „Iš tiesų, mes atsiribojame nuo jūsų ir to, ką jūs garbinate, kitą nei Allahą. Mes atmetėme jus ir tarp mūsų ir jūsų iškilo priešiškumas ir neapykanta amžiams, kol jūs patikėsite Allahą Vienintelį.“ Išskyrus Ibrahimo (Abraomo) žodžius savo tėvui: „Aš tikrai prašysiu atleidimo tau, tačiau neturiu (galios) tau (dėl) nieko prieš Allahą. Mūsų Viešpatie, Tavimi mes pasitikėjome ir į Tave atsisgręžėme, ir pas Tave yra sugrįžimas.“

5. „Mūsų Viešpatie, nedaryk mūsų išbandymu netikintiesiems ir atleisk mums, mūsų Viešpatie. Iš tiesų, Tu esi Visagalis, Išmintingiausias.“

6. Jie tikrai buvo jums puikus pavyzdys – tam, kuris tikisi Allah'o ir Paskutiniosios Dienos. O kas nusigręžia – tada, iš tiesų, Allahas yra Neturintis jokių poreikių, Pagirtinas.

7. Galbūt Allahas sukels tarp jūsų ir tų iš jų, kuriems jūs buvote priešai, meilę. Ir Allahas yra Sugebantis, ir Allahas yra Atleidžiantis, Gailestingiausias.

8. Allahas nedraudžia jums tų, kurie nekovoja su jumis dėl religijos ir neišvaro jūsų iš jūsų namų – (nedraudžia) elgtis dorai ir teisingai su jais. Iš tiesų, Allahas myli teisinguosius.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا
مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَخَدَعَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَابْنَا وَإِلَيْكَ

الْمَصِيرُ ﴿١﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَأَعْرِضْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٣﴾

* عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ
الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٥﴾

9. Allahas tik draudžia jums tuos, kurie kovoja su jumis dėl religijos ir išvaro jus iš jūsų namų, ir padeda jūsų ištrėmime – (draudžia) jums laikyti juos sąjungininkais. Ir kas laiko juos sąjungininkais, tai jie yra Zalimūn (bloga darantieji, kurie nepaklūsta Allahui)

10. O jūs, kurie patikėjote! Kai ateina pas jus tikinčiosios persikėlusiosios, išbandykite (t. y. patikrinkite) jas. Allahas geriausiai žino jų tikėjimą. Ir jei jūs žinote jas esant tikinčiosiomis, tada negražinkite jų netikintiesiems. Jos nėra leistinos (žmonos) jiems ir jie nėra leistini (sutuoktiniai) joms. Tačiau duokite jiems (t. y. netikintiesiems) tai, ką jie išleido. Ir nėra kaltės jums, jei jūs vesite jas po to, kai suteiksite joms priklausančią kompensaciją (t. y. mahr). Ir nesilaikykite santuokos saitų su netikinčiosiomis, tačiau prašykite to, ką jūs išleidote, ir leiskite jiems (t. y. netikintiesiems) prašyti to, ką jie išleido. Tai Allaho sprendimas. Jis sprendžia tarp jūsų. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Išmintingiausias.

11. O jei praradote savo žmonas netikinčiųjų naudai ir paskui jūs įgijote (kažką), tada suteikite tiems, kurių žmonos išėjo, atitikmenį to, ką jie išleido. Ir bijokite Allaho, Kurį jūs esate tikintys.

12. Pranaše ﷺ, kai tikinčiosios ateina pas tave, prisiekinėdamos tau, kad jos nepriskirs jokių partnerių Allahui, nei vogs, nei turės neleistinų lytinių santykių, nei žudys savo vaikus, nei šmeiš tuo, ką jos prasimanė tarp savo rankų ir kojų, nei nepaklus tau tame, kas teisinga – priimk jų priesaiką ir prašyk joms Allaho atleidimo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausias.

إِنَّمَا يَنْهَىكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُم وَظَلَهُوٓا۟ عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوٓا۟ مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوٓا۟ مَا أَنْفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَتَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. O jūs, kurie patikėjote! Nedarykite sąjungininkais žmonių, ant kurių Allahas pyksta. Jie neteko vilties dėl Amžinybės (atlygio), kaip ir netikintieji neteko vilties dėl (susitikimo su) kapų kompanjonų (t. y. gyventojų).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَيْسُوا مِنَ الْآخِرَةِ
كَمَا يَيْسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ
الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

الصف Eilė

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Viskas danguose ir viskas žemėje
šlovina Allahą, ir Jis yra Visa Galingas,
Visa Išmintingas.

2. O jūs, kurie patikėjote! Kodėl sakote tai,
ko nedarote?

3. Allaho didžiai nekenčiama yra tai, kad
sakote tai, ko nedarote.

4. Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie kovoja
Jo kelyje eilėse, lyg jie būtų (vienas)
statinys, tvirtai sujungtas.

5. Ir (paminėk, Muchammedai ﷺ), kai Mūsa
(Mozė) sakė savo žmonėms: „Mano
žmonės! Kodėl jūs kenkiate man, kai tikrai
žinote, kad esu Allaho Pasiuntinys jums?“ Ir
kai jie nuklydo, Allahas privertė jų širdis
nuklysti. Ir Allahas neveda teisingai įžūliai
nepaklusniųjų.

6. Ir (paminėk, kai Isa (Jėzus), Marjamos
(Marijos) sūnus, sakė: „Israelo (Izraelio)
Vaikai, iš tiesų aš esu Allaho Pasiuntinys
jums, patvirtinantis tai, kas atėjo anksčiau
manęs iš Taurato (Toros), ir nešantis gerą
žinią apie Pasiuntinį, būsiantį po manęs,
kurio vardas Achmed.“ Tačiau kai jis atėjo
pas juos su aiškiais įrodymais, jie tarė: „Tai
akivaizdi magija.“

7. Ir kas yra neteisingesnis nei tas, kuris
kuria melą apie Allahą, kai yra kviečiamas į
islamą. Ir Allahas neveda teisingai
neteisingų žmonių.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا
تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا
تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَنٌ مَرْصُوعٌ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ لِمَ تُؤْذُونِي
وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي
مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

8. Jie nori užgesinti Allaho Šviesą (t. y. Islamo religiją, šį Koraną ir Pranašą Muchammedą ﷺ) savo burnomis, tačiau Allahas išstobulins Savo Šviesą, nors netikintieji to nemėgsta.

9. Tai Jis, Kuris siuntė Savo Pasiuntinį su teisingu vedimu ir tiesos religija (islamo monoteizmu), kad paskelbtų ją virš visų religijų, nors Mušrikūn (politeistai, pagonys, daugiadiaviai ir netikintieji Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ), to nemėgsta.

10. O jūs, kurie patikėjote! Ar parodyti jums kelią į susitarimą, kuris išgelbės jus nuo skausmingos bausmės?

11. (Tai yra tai, kad) jūs patikite Allahą ir Jo Pasiuntinį ir stengiatės vardan Allaho savo turtu ir savo gyvybėmis. Tai geriausia jums, jei tik žinotumėte.

12. Jis atleis jums jūsų nuodėmes ir priims jus į Sodus, po kuriais teka upės, ir malonias buveines Adn (Edeno) Rojuje. Tai yra didis pasiekimas.

13. Ir taip pat (Jis suteiks jums) kitą (malonę), kurią jūs mėgstate – pagalbą iš Allaho (prieš jūsų priešus) ir artimą pergalę. Ir perduok gerą žinią (Muchammedai ﷺ) tikintiesiems.

يُرِيدُونَ لِيُظْفَرُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِمْ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجْرِءٍ تُنجِيكُمْ مِنَ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَلِكِينَ ظَنَبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. O jūs, kurie patikėjote! Būkite Allaho rėmėjai, kaip tada, kai Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, tarė apaštalams: „Kas yra mano rėmėjai dėl Allaho?“ Apaštalai atsakė: „Mes esame Allaho rėmėjai.“ Ir dalis Israelo (Izraelio) Vaikų patikėjo, o dalis nepatikėjo. Taigi, Mes sustiprinome tuos, kurie patikėjo, prieš jų priešus, ir jie triumfavo.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ
 كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ
 مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنصَارُ اللَّهِ فَتَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِّنْ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَٰلِمِينَ ﴿١٤﴾

Penktadienis الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Viskas kas danguose ir viskas kas žemėje šlovina Allahą, Valdovą, Šventą, Visagali, Išmintingiausią.

2. Tai Jis, Kuris pasiuntė neraštingiems (arabams) Pasiuntinį iš jų pačių tarpo, recituojantį jiems Jo eilutes ir apvalantį juos, ir mokinantį juos Knygos (t. y. Korano) ir išminties (t. y. sunnos), nors anksčiau jie buvo akivaizdžiai paklydime.

3. Ir kitiems iš jų, kurie dar neprisijungė prie jų. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

4. Tai yra Allaho Dosnumas, kurį Jis suteikia tiems, kam Jis panori, ir Allahas yra Didžio Dosnumo Valdytojas.

5. Pavyzdys tų, kuriems buvo patikėtas Tauratas (Tora) ir kurie paskui jo nesilaikė, yra kaip (pavyzdys) asilo, nešančio tomus (knygų). Bjaurus yra pavyzdys žmonių, kurie neigia Allaho ženklus. Ir Allahas neveda teisingai neteisingų žmonių.

6. Sakyk: „O jūs, judėjai! Jei teigiate, kad esate Allaho sąjungininkai, išskirdami (kitus) žmones, tada troškite mirties, jei esate teisingi.“

7. Tačiau jie niekada jos netrokš dėl to, ką pasiuntė jų rankos. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie nusidėjėlius.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا
كَمَثَلِ الْخِمَارِ يَجْعَلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

قُلْ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَمْتُمْ
أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا
الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾

وَلَا يَتَمَتَّعُونَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

8. Sakyk: „Iš tiesų, mirtis, nuo kurios jūs bėgate, tikrai pasitiks jus. Tada jūs būsite sugrąžinti pas Visa Žinantį apie Nematomą ir Akivaizdų, ir Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.“

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُتَلَقِّيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. O jūs, kurie tikite (musulmonai). Kai skelbiamas kvietimas Salat (maldai) penktadienį (Džuma maldai), ateikite į Allaho prisiminimą [Džumos religinį pamokslą (Khutba) ir Salat (maldą)] ir palikite prekybą (ir visus kitus dalykus). Tai geriau jums, jei tik žinotumėte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ
مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

10. O kai malda bus užbaigta, išsiskirstykite po žemę ir siekite Allaho Dosnumo, ir dažnai prisiminkite Allahą tam, kad jums pasisektų.

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

11. Tačiau (vieną kartą), kai jie pamatė sandorį arba pramogą (Muchammedai ﷺ), jie nuskubėjo į tai ir paliko tave stovintį. Sakyk: „Kas yra pas Allahą, tas geriau nei pramoga ar sandoris, ir Allahas yra geriausias Aprūpintojas.“

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا
وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ
اللَّهِوِّ وَمَنِ التِّجَارَةُ وَاللَّهُ خَيْرٌ
الرَّزَاقِينَ ﴿١١﴾

Veidmainiai المنافقون

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kai veidmainiai ateina pas tave (Muchammedai ﷺ), jie sako: „Mes liudijame, kad tu esi Allaho Pasiuntinys.“ Ir Allahas žino, kad tu esi Jo Pasiuntinys ir Allahas liudija, kad veidmainiai yra melagiai.

2. Jie pavertė savo priesaikas priedanga, taip jie atitraukė (žmones) nuo Allaho kelio. Iš tiesų, bjauru yra tai, ką jie darė.

3. Taip yra todėl, kad jie patikėjo, o tada paliko savo tikėjimą. Taigi jų širdys buvo užantspauduotos ir jie nebesuvokia.

4. O kai matai juos, patinka tau jų kūnai, o kai jie kalba, klausaisi jų kalbos. (Jie yra) lyg būtų atremti medžio gabalai (t. y. kūnai, tuščiais protais ir tuščiomis širdimis) – jie mano, kad visi šauksmai yra prieš juos. Jie yra priešai, tad saugokitės jų. Lai Allahas juos sunaikina, kaip jie apsigavę!

5. O kai sakoma jiems: „Ateikite, Allaho Pasiuntinys paprašys atleidimo jums.“ Jie nukreipia į šalį savo galvas ir matai juos išsisukinėjančius su pasipūtimu.

6. Jiems tas pats, ar tu prašai jiems atleidimo, ar neprašai jiems atleidimo. Niekada Allahas jiems neatleis. Iš tiesų, Allahas neveda teisingai įžūliai nepaklusniųjų.

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

*وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْتَنْدَةٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْى يُؤَفَّكَونَ ﴿٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

7. Jie yra tie, kurie sako: „Neaukokite tiems, kurie yra su Allahu Pasiuntiniu, kol jie išsiskirstys.“ Ir Allahui priklauso dangų ir žemės lobynai, tačiau veidmainiai to nesuvokia.

هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۚ وَلِلَّهِ خَزَايِنُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

8. Jie sako: „Jei mes sugrįšime į Mediną, labiau pagerbti (galia) tikrai išvargs iš jos prastesnius.“ Ir Allahui priklauso (visa) garbė, ir Jo Pasiuntiniui ﷺ, ir tikintiesiems, tačiau veidmainiai to nežino.

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. O jūs, kurie patikėjote! Neleiskite savo turtui ir savo vaikams atitraukti jus nuo Allaho prisiminimo. Ir kas taip elgiasi – tada jie pralaimėtojai.

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَأُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٩﴾

10. Ir leiskite (labdarai) iš to, ką Mes suteikėme jums, anksčiau nei mirtis pasieks kurį nors iš jūsų ir jis sakys: „Mano Viešpatie, jei tik Tu užlaikytum mane bent trumpam (t. y. sugražintum į žemiškąjį gyvenimą), aš duočiau Sadaka (t. y. Zakat) iš savo turto ir būčiau iš teisingųjų (t. y. atlikčiau Hadžą (piligriminę kelionę į Mekką) ir kitus gerus darbus)“.

وَأَنفِقُوا مِن مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيٰ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾

11. Tačiau Allahas niekada neužlaikys sielos tada, kai atėjo jos laikas (mirtis). Ir Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

Netekimas التغابن

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Viskas kas danguose ir viskas kas žemėje šlovina Allahą. Jam priklauso valdžia ir Jam priklauso (visa) šlovė, ir Jis – Sugebantis viską.

2. Tai Jis, Kuris sukūrė jus. Ir tarp jūsų yra netikintys ir tarp jūsų yra tikintys. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

3. Jis sukūrė dangus ir žemę tiksliai ir suteikė jums pavidalą, ir išstobulino jūsų pavidalus. Ir pas Jį yra (galutinis) tikslas.

4. Jis žino, kas yra danguose ir žemėje, ir žino, ką jūs paslepiate ir ką atskleidžiate. Ir Allahas yra Visa Žinantis, kas jūsų krūtinėse.

5. Argi nepasiekė jūsų žinios apie tuos, kurie anksčiau nepatikėjo? Taip jie paragavo savo reikalų blogas pasekmes, ir jie patirs skausmingą bausmę.

6. Taip yra todėl, kad jų pasiuntiniai ateidavo pas juos su aiškiais įrodymais, tačiau jie sakydavo: „Argi mus ves žmonės?“ Jie nepatikėdavo ir nusigręždavo. Ir Allahas išsivertė (be jų). Ir Allahas Visiškai Nepriklausomas nuo poreikių, Pagirtiniausias.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ
فَاحْسَنُ صُورَكُمْ وَالِيهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا
تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الْصُّدُورِ ﴿٤﴾

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَدَأَفُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا
وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

7. Tie, kurie nepatikėjo, teigė, kad jie niekada nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiui, jūs tikrai būsite prikelti. Tada jums tikrai bus pranešta apie tai, ką jūs darydavote. Ir tai Allahui – lengva.“

8. Tad tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį ﷺ, ir šviesą (t. y. Koraną), kurią Mes nuleidome. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

9. Tą Dieną Jis surinks jus Surinkimo Dienai. Tai - Netekimo Diena. O kas tiki Allahą ir daro gerus darbus – Jis pašalins jam jo blogus darbus ir priims jį į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), kur jie gyvens amžinai. Tai – didis pasiekimas.

10. O tie, kurie netikėjo ir neigė Mūsų eilutes, – jie yra Ugnies kompanjonai, gyvenantys ten amžinai. Ir bjauri ši paskirtis.

11. Jokios nelaimės neištinka, išskyrus tik su Allaho Leidimu. Ir kas tiki Allahą, to širdį Jis išves į teisingą kelią. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie kiekvieną daiktą.

12. Ir pakluskite Allahui, ir pakluskite Pasiuntiniui. Tačiau jei jūs nusigręšite, tada Mūsų Pasiuntiniui priklauso tik aiškus perspėjimas.

13. Allahas – nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo, tik Jis. Ir lai Allahu pasikliauna tikintieji.

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَئِيعْثَنَّ ثَمَّ لَأَتَّبِعُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۖ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. O jūs, kurie patikėjote! Iš tiesų, tarp jūsų sutuoktinių ir jūsų vaikų yra jums priešų (kurie gali sustabdyti jus nuo Allaho garbinimo), tad saugokitės jų. Tačiau jei jūs dovanosite ir pražiūrėsite, ir atleisite, tada, tikrai, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausias.

15. Jūsų turtas ir jūsų vaikai yra tik išbandymas, o Allahas pas Save turi didį atlygį (Rojų).

16. Tad bijokite Allaho tiek, kiek galite, ir klausykite, ir pakluskite, ir leiskite (turtą vardan Allaho). Tai geriau jums patiems. O kas yra apsaugotas nuo savo sielos šykštumo – tai tie, kurie bus sėkmingieji.

17. Jei jūs suteikiate Allahui gerą paskolą, Jis padidins tai jums ir atleis jums. Ir Allahas yra Dėkingiausias, Atlaidžiausias,

18. Visa Žinantis apie Nematomą ir Matomą, Visagalis, Išmintingiausias.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ
تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقْ شَحْ
نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ
لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

Skyrybos الطلاق

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Pranaše ﷺ, kai jūs (musulmonai) skiriatės su moterimis, skirkitės su jomis jų Ida (nustatytais laikotarpiais) ir skaičiuokite (tiksliai) jų Ida (menstruacijas), ir bijokite Allaho, savo Viešpaties. Neišvarykite jų iš jų (sutuoktinių) namų, nei turėtų jos (pačios) palikti (per tą laikotarpį), nebent jos atlieka aiškią nedorybę. Ir tai yra Allaho (nustatytos) ribos. O kas peržengia Allaho ribas, tikrai nuskriaudė save. Tu nežinai, galbūt Allahas privers įvykti po to (kitokį) reikalą.

2. O kai jos (beveik) pabaigė savo laikotarpį, tada arba išsaugokite jas geranoriškai arba skirkitės su jomis geranoriškai. Ir atveskite liudijimui du teisingus vyrus iš jūsų tarpo (musulmonus). Ir patvirtinkite liudijimą Allahui. Tai nurodyta tiems, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Ir kas bijo Allaho – Jis parodys jam išeitį (iš visų sunkumų).

3. Ir suteiks jam iš ten, iš kur jis nesitiki. O kas pasikliauna Allahu – tam Jis pakankamas. Iš tiesų, Allahas pasieks Savo tikslą. Allahas jau nustatė viskam (užrašytą) matą.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَدْحَةٍ مُمَيَّنَةٍ وَيَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

4. O tu iš jūsų moterų tarpo, kurios daugiau nebesitiki menstruacijų, jei jūs abejojate (dėl jų menstruacijų) – tada jų laikotarpis (ida) yra trys mėnesiai ir tu, kurios neturi menstruacijų (t. y. dar nepasiekusių brandos), jų ida (laukimo laikotarpis) yra (taip pat) trys mėnesiai, išskyrus mirties atveju. O tu, kurios laukiasi (ar jos būtų išsiskyrusios ar našlės), jų ida (laukimo laikotarpis) yra iki kol jos pagimdys. Ir kas bijo Allaho ir išpildo savo pareigas Jam, tam Jis palengvins jo reikalus.

5. Tai yra Allaho įsakymas, kurį Jis nuleido jums. Ir kas bijo Allaho – Jis panaikins jam jo blogus poelgius ir padidins jo atlygį.

6. Apgyvendinkite jas (išsiskyrusias moteris) ten, kur jūs patys esate apsistoję pagal savo išteklis, ir nekenkite joms, siekdami suvaržyti jas (kad jos būtų priverstos palikti jūsų namus). O jei jos yra nėščios, tada leiskite dėl jų (turtą), kol jos pagimdys. O jei jos žindo jūsų kūdikį, tada duokite joms jų užmokesčių ir tarkitės tarpusavyje tinkamu būdu. Tačiau jei jūs nesutariate, tada gali žindyti jam (t. y. vaiko tėvui) kita moteris.

7. Lai turtingas vyras leidžia iš savo turto, o tas, kurio aprūpinimas yra ribotas, – lai jis leidžia iš to, ką Allahas jam suteikė. Allahas nereikalauja iš sielos, išskyrus (pagal tai), ką Jis suteikė jai. Allahas sukels po sunkumų palengvėjimą (t. y. palengvinimą).

8. Ir kiek miestų elgėsi įžūliai su savo Viešpaties ir Jo pasiuntinių įsakymais, tad Mes pareikalavome jų griežtai atsiskaityti ir nubaudėme juos siaubinga bausme.

وَالَّتِي يَيْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ
نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ
أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ
أَجْرًا ۝

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ
وُجُوهِكُمْ وَلَا تَضَارُوهُنَّ لِنُضَيْقُوا عَلَيْهِنَّ
وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ
حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ
فَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بَيْنَكُمْ
بِعَرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضُوهُ
أُخْرَى ۝

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ
عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ
اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝

وَكَايْنٍ مِنَ قَرْيَةٍ عَثَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وَوُضِّلَهُ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَّبْنَهَا عَذَابًا نُكْرًا ۝

9. Ir jie paragavo savo reikalų (t. y. maišto) blogų pasekmių, o jų reikalų rezultatas buvo pralaimėjimas.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ﴿٩﴾

10. Allahas paruošė jiems sunkią bausmę. Tad bijokite Allah'o ir vykdykite prievoles Jam, jūs, suvokiantieji, kurie patikėjote! Allahas nuleido jums Priminimą (ši Koraną).

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ
اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

11. (Jis siuntė) Pasiuntinį (t. y. Muchammedą ﷺ), recituojantį jums aiškias Allah'o eilutes (Koraną), tam, kad Jis išvestų tuos, kurie tiki ir daro teisingus darbus, iš tamsybių (politeizmo ir netikėjimo) į šviesą (islamiško monoteizmo). Ir kas tiki Allahą ir daro gerus darbus – tą Jis priims į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), gyventi tenais amžinai. Allahas išstobulino jam aprūpinimą.

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ
مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾

12. Tai Allahas, Kuris sukūrė septynis dangus ir (tiek pat) žemių, kaip ir jų. (Jo) įsakymas nusileidžia tarp jų tam, kad jūs žinotumėte, jog Allahas yra Sugebantis viską ir kad Allahas apima viską Žinojimu.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

Draudimas التحريم

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Pranaše ﷺ, kodėl tu uždraudi (sau) tai, ką Allahas leido tau, siekdamas savo žmonių palankumo? Ir Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingas.

2. 2. Allahas jau nustatė jums (musulmonams) jūsų priesaikų nutraukimą [1]. Ir Allahas yra jūsų Globėjas, ir Jis yra Visa Žinantis, Išmintingiausias.¹

3. Ir (prisiminkite), kai Pranašas ﷺ patikėjo vienai iš savo žmonių žodžius ir kai ji pranešė (kitoms) apie tai, o Allahas atskleidė tai jam, jis pranešė dalį to, o dalies vengė. Ir kai jis pranešė jai apie tai, ji tarė: „Kas tau tai pasakė?“ Jis tarė: „Man pranešė Visa Žinantysis, Suvokiantysis.“

4. Jei jūs abi (žmonos) atgailausite Allahui, (tai geriausia), nes jūsų širdys nuklydo. Tačiau jei jūs padėsite viena kitai prieš jį (Muchammedą ﷺ), tada tikrai Allahas yra jo Globėjas ir Džibrilis (Gabrielius), ir teisingi tikintieji, ir angelai, be to, yra (jo) padėjėjai.

5. Galbūt jo Viešpats, jei jis išsiskirtų su (visomis) jumis, pakeistų jam žmonas į geresnes nei jūs – nuolankias (Allahui), tikinčias, nuoširdžiai paklusnias, atgailaujančias, garbinančias ir pasninkaujančias – (tokias) anksčiau ištekėjusias ir tyras.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِیحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُكُهُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَتَّبِعْتِ عِبَادَتِ سَبِّحْتَ تَبَّيَّنَتْ وَأَبْكَرًا ﴿٥﴾

¹ [1] sumokant kafara (išpirką). To reikalaujama, kai prisiekusysis negali įvykdyti priesaikos arba kai prisiekiamą priesaiką, kuri nepatiktų Allahui (žr. ają 5:89)

6. O jūs, kurie patikėjote! Saugokite save ir savo šeimas nuo Ugnies, kurios kuras yra žmonės ir akmenys, virš kurios yra (paskirti) angelai, rūstūs ir griežti. Jie nesipriešina Allahui dėl to, ką Jis įsako jiems, ir daro tai, kas jiems įsakyta.

7. O jūs, kurie netikėjote! Nesiteisinkite Šią Dieną. Jums bus tik atlyginta už tai, ką jūs darydavote.

8. O jūs, kurie patikėjote! Atgailaukite Allahui nuoširdžiai atgaila. Galbūt jūsų Viešpats panaikins jums jūsų blogus darbus ir priims jus į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), Tą Dieną, kai Allahas nepadarys gėdos Pranašui ir tiems, kurie patikėjo su juo. Jų šviesa sklis priešais juos ir iš jų dešinės. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, išstobulink mums mūsų šviesą ir atleisk mums. Iš tiesų, Tu esi Sugebantis viską.“

9. Pranaše ﷺ, kovok prieš netikinčiuosius ir veidmainius ir būk rūstus jiems. Ir jų prieglobstis yra Pragaras, ir bjauri yra ši paskirtis.

10. Allahas pateikia pavyzdį apie tuos, kurie netikėjo – Nūho (Nojaus) žmoną ir Lūto (Loto) žmoną. Jos buvo išteklėjusios už dviejų Mūsų teisingų tarnų, tačiau išdavė juos (religijoje), tad jie (t. y. tie pranašai) nedavė joms jokios naudos prieš Allahą. Ir buvo pasakyta: „Įženkite į Ugnį su tais, kurie įžengia.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا
يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا
الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَكْفِرَ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا
يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْنَا لَكَ نُورًا وَآغْفِرْ لَنَا
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسَّ
الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ
فَخَاتَتَاهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾

11. Ir Allahas pateikia pavyzdį apie tuos, kurie patikėjo – Firauno (Faraono) žmoną, kai ši sakė: „Mano Viešpatie, pastatyk man šalia Tavęs namą Rojuje ir išgelbėk mane nuo Firauno (Faraono) ir jo veiksmų, ir išgelbėk mane nuo neteisingų žmonių.“

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ اٰبْنِ لِي عِنْدَكَ
يَتِيْمًا فِي الْحَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾

12. Ir (pavyzdį) Marjamos (Marijos), Imrano dukters, kuri saugojo savo skaistybę, taigi Mes įpūtėme į (jos apdarus) per Mūsų angelą (t. y. Džibrilį (Gabrielį)). Ir ji patikėjo savo Viešpaties žodžiais ir Jo Raštais ir buvo iš nuoširdžiai paklusniųjų.

وَمَرْيَمَ اٰبْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي اٰحْصٰنَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُنِيَءٌ وَّكَانَتْ
مِّنَ الْقٰنِتِيْنَ ﴿١٢﴾

Valdžia الملك

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Palaimintas yra Tas, Kurio Rankoje yra Valdžia, ir Jis yra Sugebantis viską.

2. (Tas,) Kuris sukūrė mirtį ir gyvenimą, kad išbandytų jus, kuris iš jūsų geriausias veiksmais. Ir Jis yra Visagalis, Visa Atleidžiantis.

3. (Ir Tas), Kuris sukūrė septynis dangus lygiais. Tu nematai Gailestingiausiojo kūryboje jokio nesuderinamumo. Tad atgręžkite (savo) žvilgsnius (į dangų). Ar matote kokių nors plyšių?

4. Tada sugrąžink (savo) žvilgsnį antrą sykį. (Tavo) žvilgsnis sugrįš pas tave nusizeminęs iš nuovargio.

5. Ir Mes tikrai išgražiname artimiausią dangų šviestuvais (t. y. žvaigždėmis) ir padarėme (iš) jų tai, kas svaidoma į Šajatin (šėtonus), ir paruošėme jiems Liepsnos bausmę.

6. Ir tiems, kurie nepatikėjo savo Viešpatį, – Pragaro bausmė. Ir bjauri yra ši paskirtis.

7. Kai jie metami į jį, jie girdi iš jo (sklindantį bauginantį) dvelksmą, kai jis verda.

8. Jis beveik sprogsta iš įniršio. Kaskart, kai grupė (žmonių) įmetama į jį, jo prižiūrėtojai klausia jų: „Ar pas jus nebuvo atėjęs perspėtojas?“

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَاحِبٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

9. Jie sakys: „Taip, perspėtojas atėjo pas mus, tačiau mes neigėme ir sakėme: „Allahas nieko nesiuntė. Tu esi tik dideliame paklydime.“

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

10. Ir jie sakys: „Jei tik mes būtume klaušę ar mastę, mes nebūtume tarp Liepsnos kompanjonų.“

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

11. Ir jie pripažins savo nuodėmę, toks (yra) Liepsnos kompanjonų atitolimas.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١١﴾

12. Iš tiesų, tie, kurie bijo savo Viešpaties nemaydami (nei Jo, nei Jo bausmės Sekančiame Gyvenime), gaus atleidimą ir didį atlygį.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

13. Ir nuslėpkite savo kalbas arba paviešinkite jas – iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie tai, kas krūtinėse.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

14. Argi Jis nežino tų, kuriuos Jis sukūrė, kai Jis yra Maloniausias, Visa Žinantis?

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

15. Tai Tas, Kuris padarė žemę paklusnia jums, – tad vaikščiokite po jos plotus ir maitinkitės iš Jo aprūpinimo, ir pas Jį yra Prikėlimas.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا
فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۚ
وَالَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

16. Ar jaučiatės saugūs (dėl to), kad Tas, Kuris yra virš dangaus, neprivers žemės praryti jus ir staiga jį susvyruos?

أَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ
بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

17. Arba ar jaučiatės saugūs (dėl to), kad Tas, Kuris yra virš dangaus, neatsiųs jums akmenų audros? Tada jūs sužinotumėte, koks (griežtas) buvo Mano perspėjimas.

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرِ ﴿١٧﴾

18. Ir buvę anksčiau jų jau neigė, ir koks (siaubingas) buvo Mano priekaištas.

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ۝١٨

19. Argi jie nemato paukščių virš savęs, išskleistas sparnais ir (kartais) suglaustais? Niekas nelaiko jų (aukštai), išskyrus Maloningiausiajį. Iš tiesų, Jis yra Visa Matantis.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ
وَيَقْبِضَنَّ مَا يُمِسُّكُمْ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۚ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝١٩

20. Arba kas galėtų būti jūsų armija, kad padėtų jums, jei ne Maloningiausiasis? Netikintieji yra ne kur kitur, bet apgaulėje.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدُ لَكُمْ
يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ
الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝٢٠

21. Arba kas galėtų aprūpinti jus, jei Jis sulaikytų Savo aprūpinimą? Tačiau jie atkakliai laikosi išdidumo ir bjaurėjimosi.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ
رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝٢١

22. Tad, tas, kuris vaikšto parpuolęs ant savo veido, yra teisingiau vedamas, ar tas, kuris eina stačias Teisingu Keliu?

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ
أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝٢٢

23. Sakyk: „Tai Tas, Kuris sukūrė jus ir suteikė jums klausą ir regą, ir širdis (t. y. protą). Mažai jūs dėkingi.“

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ۝٢٣

24. Sakyk: „Tai Tas, Kuris padaugino jus žemėje ir pas Kurį jūs būsite surinkti.“

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ۝٢٤

25. Ir jie sako: „Kada įvyks šis pažadas, jei esate tiesą sakantys?“

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝٢٥

26. Sakyk (o Muchammedai ﷺ): „Žinios (apie tikslų jo laiką) yra tik pas Allahą, o aš esu tik aiškus perspėtojas.“

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ۝٢٦

27. Tačiau kai jie pamatys tai (Prikélimo Dienos kančią) artėjant, netikinčiųjų veidai pasikeis ir pajuoduos iš liūdesio ir sielvarto ir bus tarta (jiems): „Tai yra (pažadas) tai, ko jūs šaukdavotės.“

28. Sakyk (Muchammedai): „Ar apmąstėte, jei Allahas sukeltų mano mirtį ir tų, kurie su manimi, ar pasigailėtų mūsų, kas galėtų išgelbėti netikinčiuosius nuo skausmingos bausmės?“

29. Sakyk: „Jis yra Maloningiausias. Mes patikėjome Jį ir Juo mes pasikliauname. O jūs sužinosite, kas yra akivaizdžiam paklydime.“

30. Sakyk: „Ar apmąstėte: jei jūsų vanduo nusektų (į žemę), tada kas galėtų jums gražinti tekančią vandenį?“

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَدْعُونَ ﴿٧٧﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَلَّهُ وَمَنْ مَّعِيَ
أَوْ رَجَعْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧٨﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٧٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا
فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٨٠﴾

Rašiklis القلم

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Nūn [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. (Prisiekiu) Rašikliu ir tuo, ką jie (angelai) užrašo (žmogaus įrašuose).

2. Tu (Muchammedai ﷺ), savo Viešpaties Malone, nesi pamišėlis.

3. Ir tikrai, tau (Muchammedai ﷺ) – atlygis nenutrūkstamas.

4. Ir tikrai, tu (Muchammedai ﷺ) esi puikiausio charakterio.

5. Tad tu pamatysi ir jie pamatys,

6. kurie iš jūsų yra kamuojami (beprotystės).

7. Iš tiesų, tavo Viešpats yra geriausiai žinantis, kas nuklydo nuo Jo kelio, ir Jis geriausiai žinantis (teisingai) vedamus.

8. Tad (o Muchammedai ﷺ) nepaklusk neigėjams (islamiškojo monoteizmo - tiems, kurie slepia Allaho Eilutes) Allaho Vienumo ir Muchammedo Pranašavimo.

9. Jie trokšta, kad sušvelnėtum (savo požiūriu), tada jie sušvelnėtų (tavo atžvilgiu).

10. Ir (o Muchammedai ﷺ) nepaklusk kiekvienam Halaf Muhin (tam, kuris daug prisiekinėja ir yra melagis ar netikėlis).

11. (ir) šmeižikui, vaikštinėjančiam su piktomis paskalomis,

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّيِّينٍ ﴿١٠﴾

هَٰذَا شِئَاءُ بَنِيهِ ﴿١١﴾

12. gėrio sulaikytojui, peržengiančiam ribas ir nuodėmingam,

مَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢

13. Žiauriam, be to, neteisėtam apsimetėliui,

عَثَلَ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ۝١٣

14. dėl to, kad jis yra turto ir vaikų turėtojas.

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝١٤

15. Kai Mūsų eilutės yra recituojamos jam, jis sako: „Ankstesniųjų žmonių legendos.“

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٥

16. Mes įspausim žymę ant jo nosies.

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝١٦

17. Iš tiesų, Mes išbandėme juos kaip išbandėme sodo kompanjonus, kai jie prisiekė nukirsti jo vaisių (ankstų) rytą,

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝١٧

18. nepasakydami išlygos (inša Allah (Allahui panorėjus))

وَلَا يَسْتَنْتُونَ ۝١٨

19. Taigi ištiko ji (t. y. sodą) tavo Viešpaties bausmė, kol jie miegojo,

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝١٩

20. ir jis tapo panašus į iškirstą.

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝٢٠

21. Ir jie kvietė vienas kitą rytė,

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝٢١

22. (sakydami): „Eikite anksti prie savo derliaus, jei norite kirsti vaisius.“

أَنْ أَعْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ ۝٢٢

23. Taigi jie išvyko, tildydami savo balsus,

فَأَنظَلَفُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۝٢٣

24. (sakydami): „Ten tikrai neįžengs šiandien pas jus (joks) vargšas.“

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِينٌ ۝٢٤

25. Ir jie ėjo anksti ryžtingai, (manydami, kad) gali.

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ۝٢٥

26. Tačiau kai jie pamatė tai, tarė: „Iš tiesų, mes nuklydome.“

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٦٦﴾

27. Iš tikrųjų, mes netekome.“

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

28. Nuosaikiausias iš jų tarė: „Argi nesakiau jums, kodėl jūs nešlovinatė (Allaho)?“

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٦٨﴾

29. Jie tarė: „Šlovė mūsų Viešpačiui! Tikrai, mes buvome nusidėjėliai.“

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٦٩﴾

30. Tada jie kreipėsi vienas į kitą, kaltindami vienas kitą.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٧٠﴾

31. Jie sakė: „Vargas mums! Tikrai, mes buvome nusižengėliai.“

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧١﴾

32. Galbūt mūsų Viešpats pakeis mums į geriau nei tai. Iš tiesų, mes trokštame savo Viešpaties.“

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٧٢﴾

33. Tokia yra bausmė (šiam gyvenime). O bausmė Amžinybėje yra didesnė, jei tik jie žinotų.

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

34. Iš tiesų, teisingiesiems pas savo Viešpatį – Malonumo Sodai.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٧٤﴾

35. Tad ar Mes elgsimės su musulmonais kaip su nusikaltėliais?

أَفَتَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

36. Kas jums yra? Kaip jūs vertinate?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٧٦﴾

37. Arba argi jūs turite raštą, iš kurio jūs išmokstate

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٧٧﴾

38. Kad tikrai, jums yra tai, ką pasirenkate?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٧٨﴾

39. Arba ar jūs turite priesaikas (duotas) Mūsų, besitęsiančias iki Prikėlimo Dienos, kad iš tiesų jums yra tai, ką jūs nusprendėte?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Paklausk jų, kuris iš jų yra atsakingas už tai (ši teiginį).

سَأَلُهُمْ فِيهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Arba ar jie turi partnerių? Tada lai jie atsiveda savo partnerius, jei jie yra tiesą sakantys.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ
كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

42. Tą Dieną blauzda bus atidengta ir jie bus kviečiami sukulpti, tačiau jie (t. y. netikintieji) nesugebės.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ
إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

43. Jų akys nuolankios, pažeminimas apims jas. Ir jie būdavo kviečiami sukulpti, kai buvo sveiki.

خَدِشَتْ أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً وَقَدْ
كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَلِيمُونَ ﴿٤٣﴾

44. Taigi palik Mane (Muchammedai ﷺ) su (reikalais) tų, kurie neigia šį Žodį (t. y. Koraną). Mes palaipsniui palydėsime juos (į bausmę) iš ten, iš kur jie nežino.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهِذَا الْحَدِيثِ
سَنَنْسُدُّهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Ir Aš suteiksiu jiems laiko. Iš tiesų, Mano planas yra tvirtas.

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

46. Ar tu (Muchammedai ﷺ) prašai jų sumokėti tam, kad jie būtų apkrauti skola?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُتَّقِلُونَ ﴿٤٦﴾

47. Arba ar jie turi (žinojimą apie) nematomą, taigi jie užrašo (tai)?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

48. Tad būk kantrus dėl savo Viešpaties sprendimo (Muchammedai ﷺ) ir nebūk kaip žuvies kompanjonas (t. y. Jūnusas (Jonas)), kai jis šaukėsi, apimtas sielvarto.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ
كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ
مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

49. Jei ne jo Viešpaties Malonė (t. y. gailestingumas), apėmusi jį, jis būtų išmestas ant pliko kranto, pasmerktas.

لَوْلَا أَن تَذَرَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ
بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿١٩﴾

50. Ir jo Viešpats pasirinko jį ir padarė jį iš teisingųjų.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَجَعَلَهُ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

51. Ir tikrai, tie, kurie netiki, beveik privers savo akimis (t. y. žvilgsniais) tave paslysti, kai jie girdi Žinią ir sako: „Iš tiesų, jis – pamišėlis.“

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ
وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٢١﴾

52. Tačiau tai yra ne kas kita, kaip Priminimas pasauliams.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

الحاقة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Neišvengiama realybė (t. y. Prikėlimo Diena)!

أَلْحَاقَةُ ①

2. Kas yra Neišvengiama realybė?

مَا أَلْحَاقَةُ ②

3. Ir kas tau paaiškins, kas yra Neišvengiama realybė?

وَمَا أَذْرُكَ مَا أَلْحَاقَةُ ③

4. Samud ir Ad neigė Pribloškiančią Negandą (t. y. Prikėlimą).

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ④

5. Taigi Samud, jie buvo sunaikinti užgožiančiojo (klyksmo).

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ⑤

6. O Ad, jie buvo sunaikinti kaukiančio, šėlstančio vėjo.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ ⑥

عَاتِيَةٍ ⑦

7. Kurį Jis (Allahas) pasiuntė jiems septynioms naktims ir aštuonioms dienoms iš eilės, kad pamatytum žmones parpuolusius lyg tuščius palmių kamienus.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَنِيَةً ⑧

أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا ⑨

صُرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَّخْلٍ ⑩

خَاوِيَةٍ ⑪

8. Tad ar matai kokius nors jų likučius?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ⑫

9. Ir pasirodė Firaun (Faraonas) ir tie, buvę anksčiau jo, ir sugriauti miestai (Lūto (Loto) žmonių miestai) su nuodėme.

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ ⑬

وَالْمُؤْتَفِكَتْ بِالْحَاطِطَةِ ⑭

10. Ir jie nepakluso savo Viešpaties Pasiuntiniui, tad Jis nutvėrė juos stiprėjančiu (žiaurumu) smūgiu.

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً ⑮

رَآبِيَةً ⑯

11. Iš tiesų, kai vanduo išsiliejo (Nūho (Nojaus) Tvane), Mes išnešėme jus (t. y. jūsų protėvius) buriniu laivu,

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي
الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

12. kad padarytume jums tai priminimu ir (kad) suprantanti ausis suvoktų tai.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِيهَا أَذُنٌ
وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

13. Tad, kai Ragas bus papūstas vienu pūtimu

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. ir žemė bei kalnai bus pakelti ir sutrinti vienu smūgiu (t. y. mostu),

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

15. tada, Tą Dieną, ištiks įvykis (t. y. Prikėlimas).

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

16. Ir dangus prasiskirs (atsivers), nes Tą Dieną jis yra netvirtas.

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ
وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

17. Ir angelai yra jo kraštuose, ir aštuoni (iš jų) Tą Dieną laikys virš savęs tavojo Viešpaties Sostą.

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ
رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٧﴾

18. Tą Dieną, jūs būsite išstatyti (teismui), jokia jūsų paslaptis nebus paslėpta.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

19. Taigi tas, kuriam jo įrašai bus paduoti į jo dešinę ranką, sakys: „Štai, skaityk mano įrašus!

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ
فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِيَّةٍ ﴿١٩﴾

20. Iš tiesų, aš buvau tikras, kad sutiksiu savo atsiskaitymą.“

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ ﴿٢٠﴾

21. Taigi jam bus malonus gyvenimas

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

22. iškilame Sode,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

23. kurio vaisiai bus žemai kabantys, (pasiekiami skynimui).

فُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

24. (Jiems bus tarta:) „Valgykite ir gerkite pasimėgaudami už tai, ką darėte praėjusiomis dienomis.“

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي
الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

25. Tačiau tas, kuriam jo įrašai bus paduoti į jo kairę ranką, sakys: „Oj, norėčiau, kad man nebūtų įduoti mano įrašai

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ
فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ ﴿٢٥﴾

26. ir nežinočiau, kas mano sąskaitoje.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ ﴿٢٦﴾

27. Norėčiau, kad tai (t. y. mano mirtis) būtų buvus lemiama.

يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

28. Mano turtas nepadėjo man.

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾

29. Prapuolusi nuo manęs yra mano valdžia.“

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾

30. (Allahas sakys:) „Sučiupkite jį ir sukaustykite jį grandinėmis.

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

31. Tada į Pragaro Ugnį įmeskite.“

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

32. Tada grandine, kurios ilgis yra septyniasdešimt uolekčių, suriškite.“

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا
فَأَسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

33. Iš tiesų, jis netikėjo Allahą, Didingiausiąjį,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

34. nei jis skatino maitinti vargingąjį.

وَلَا يَحْضُ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

35. Tad nėra jam čia šių Dieną jokio ištikimo draugo,

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنًا مِّمِّمٌ ﴿٣٥﴾

36. nei jokio maisto, išskyrus žaizdų išskyras.

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

37. Niekas to nevalgys, tik nuodėmingieji.

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

38. Tad aš prisiekiu tau, ką jūs matote,

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ﴿٣٨﴾

39. ir tuo, ko jūs nematote,

وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. (Kad) iš tiesų, tai (t. y. Koranas) yra kilniojo Pasiuntinio žodis (t. y. Džibrilio (Gabrieliaus) arba Muchammedo ﷺ, kurį jis atnešė nuo Allaho).

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. Tai ne poeto žodis. Mažai jūs tikite!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. Nei tai žynio žodis. Mažai jūs atsimenate!

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

43. (Tai yra) pasaulių Viešpaties apreiškimas.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

44. Ir jei jis (t. y. Muchammedas ﷺ) būtų sukūręs apie Mus kokius nors (klaidingus) teiginius,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

45. Mes būtume pričiupę jį už dešinės rankos.

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

46. Tada Mes būtume išpjovę jam aortą.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

47. Ir nėra nė vieno iš jūsų, kuris galėtų sulaikyti (Mus) nuo jo.

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

48. Ir iš tiesų, tai (Koranas) yra priminimas Mutakūn (teisingiesiems).

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Ir iš tiesų, Mes žinome, kad tarp jūsų yra neigėjų.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

50. Ir iš tiesų, tai bus apgailestavimo (priežastis) netikintiesiems.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

51. Ir iš tiesų, tai – neabejotina tiesa.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾

52. Tad aukštink savo Viešpaties, Didingiausiojo, vardą.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

Didingumo Savininkas المعارج

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Maldautojas prašė bausmės, kuri tikrai išstiks
2. netikinčiuosius. Nėra nieko tai sulaikysiančio.
3. (Tai) iš Allaho, Didingumo Savininko.
4. Angelai ir Dvasia (t. y. Džibrilis (Gabrielius)) pakils pas Jį Dieną, kurios trukmė yra penkiasdešimt tūkstančių metų.
5. Tad būk kantrus maloninga kantrybe.
6. Iš tiesų, jie mato tai (esant) tolimą,
7. tačiau Mes matome tai (esant) artimą.
8. Tą Dieną dangus bus kaip drumzlinas aliejus,
9. o kalnai bus kaip vilna,
10. Ir joks draugas neklausinės (nieko apie) draugą,
11. Jie bus parodyti vienas kitam [(Prisikėlimo Dieną), jie matys ten savo tėvus, vaikus ir giminaičius, bet nei kalbės su jais, nei prašys pagalbos]. Mudžrim (nusidėjėlis, nuodėmiautojas, netikintysis) norės išpirkti Tos Dienos bausmę savo vaikaus.
12. ir savo žmona, ir savo broliu,

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ①

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③

تَعْرُجُ الْمَلَكُوتُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ④

فَأَصْبَرَ صَبْرًا جَمِيلًا ⑤

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑥

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ⑦

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ⑧

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑩

يُبْصَرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي
مِنْ عَذَابٍ يَوْمِيذٍ بَنِيهِ ⑪

وَصَلَحِبَّتَيْهِ وَأَخِيهِ ⑫

13. ir savo artimiausiais giminėmis, kurie globojo jį,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَكَّلُ عَلَيْهَا ۖ

14. ir viskuo, kas yra visoje žemėje, (tam, kad) tada tai galėtų išgelbėti jį.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۚ

15. Ne, iš tiesų, tai (Pragaro) Liepsna,

كَلَّا إِنَّهَا لَنَارٌ ۚ

16. plėšianti (visiškai nudeginanti) odą nuo galvos.

تَزَاوَعَةً لِّلشَّوَى ۚ

17. Ji kviečia tą, kuris atsuko nugarą (tiesai) ir nusigręžė (nuo paklusimo),

تَدْعُوهُ مِنْ أَدْبَرٍ وَتَوَلَّى ۚ

18. ir kaupė (turta), ir slėpė (nuo eikvojimo Allaho Kelyje).

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۚ

19. Iš tiesų, žmogus buvo sukurtas nerimastingas.

*إِنَّ الْإِنْسَانَ لَخُلُوقٌ هَلُوعٌ ۚ

20. Kai blogis paliečia jį – nekantrus,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۚ

21. o kai gėris paliečia jį – sulaikantis (jį).

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۚ

22. Išskyrus atsidavusiuosius maldai –

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۚ

23. tie yra pastovūs savo maldoje.

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۚ

24. Ir tuos, kurių turte yra žinoma teisė

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۚ

25. prašančiajam ir skurstančiajam,

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۚ

26. ir tie, kurie tiki Atpildo Dieną,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ

27. ir tie, kurie bijo savo Viešpaties bausmės.

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ

مُشْفِقُونَ ۚ

28. Iš tiesų, jų Viešpaties bausmė yra ta, nuo kurios niekas nėra saugus.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۚ

29. Ir tie, kurie saugo savo tyrumą (t. y. privačias vietas nuo neteisėtų lytinių santykių),

30. išskyrus nuo savo žmonių arba tų, ką valdo jų dešinės rankos, tada, iš tiesų, jie nebus smerkiami.

31. Tačiau tie, kurie siekia daugiau nei tai, yra nusidėjėliai.

32. O tie, kurie rūpestingi dėl savo atsakomybių ir pažadų,

33. ir tie, kurie yra sąžiningi savo liudijimais,

34. ir tie, kurie (rūpestingai) atlieka savo maldą,

35. jie bus Soduose (t. y. Rojuje), pagerbti.

36. Tad kas yra tiems, kurie netiki, skubantiems priešais tave, (Muchammedai ﷺ)

37. (atsisėsti tavo) dešinėje ir (tavo) kairėje atskiromis grupėmis?

38. Ar kiekvienas asmuo iš jų tarpo trokšta įžengti į Palaimos Sodą?

39. Ne, iš tiesų, Mes sukūrėme juos iš to, ką jie žino.

40. Tad aš prisiekiu (visų) saulėteklių ir saulėlydžių rytuose ir vakaruose Viešpačiui, kad tikrai Mes Pajėgūs

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَرْوَاحِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

فَمَنْ أَتَّبَعَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

أَيُظْمَعُ كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾

41. pakeisti juos geresniais už juos. Ir neįmanoma Mūsų pralenkti.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿١١﴾

42. Tad palik juos tuščiai kalbėtis ir smagintis tol, kol jie sutiks savo Dieną, pažadėtą jiems.

فَدَرَّهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿١٢﴾

43. Tą Dieną jie greitai pakils iš kapų, lyg skubėtų link pastatyto stabo.

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا
كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصَبٍ يُّفَضُّونَ ﴿١٣﴾

44. Jų akys bus nuleistos, pažeminimas apims juos. Tai Ta Diena, kuri jiems buvo pažadėta.

خَدِيعَةً أَبْصَرُهُمْ نَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلِكِ
الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٤﴾

Nojus نوح

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Iš tiesų, Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms (sakydami:) „Perspėk savo žmones anksčiau, nei pasieks juos skausminga bausmė.“

2. Jis sakė: „Mano žmonės, iš tiesų, aš esu jums aiškus perspėtojas (sakantis)

3. garbinti Allahą, baimintis Jo ir paklusti man.

4. Jis (t. y. Allahas) atleis jums jūsų nuodėmes ir atidės jums nustatytam terminui. Iš tiesų, terminas (nustatytas) Allahui, – kai jis ateis, nebus užlaikyta, jei tik jūs žinotumėte.“

5. Jis sakė: „Mano Viešpatie, tikrai aš kviečiau savo žmones (į tiesą) naktį ir dieną.

6. Tačiau mano kvietimas padidino juos niekame kitame tik atsitraukime (t. y. pasibjaurėjime).

7. Ir tikrai, kaskart, kai aš kviečiau juos, kad Tu galėtum atleisti jiems, jie įsikišdavo savo pirštus į savo ausis, apsidengdavo savo apdaraus, būdavo užsispyrę ir išpuikę (didžiu) pasipūtumu.

8. Paskui aš kviečiau juos atvirai.

9. Paskui aš skelbiau jiems (viešai) ir (taip pat) pasakojau jiems privačiai,

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

قَالَ يَقُولُونَ إِنَّ لَكَ لَكُمْ ذَنْبٌ مُّبِينٌ ②

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ③

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ④

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑤

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ⑥

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبُعَهُمْ فِيْٓ أَعَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ⑦

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَرًا ⑧

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑨

10. ir sakiau: „Prašykite savo Viešpaties atleidimo. Tikrai, Jis yra Visa Atleidžiantis.

قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

11. Jis atsiųs (lietų iš) dangaus (esančio) virš jūsų (besitęsiančiomis) liūtimis

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. ir padidins jums turto ir vaikų (kiekį), ir suteiks jums sodus, ir suteiks jums upes.

وَيُزِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. Kas yra jums, kad nepriskiriate Allahui (Jam priklausančios) didybės,

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. nors Jis sukūrė jus etapais?

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. Argi neapmąstote, kaip Allahas sukūrė septynis dangus lygiais

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. ir padarė mėnulį juose (atspindėta) šviesa ir padarė saulę degančiu žibintu?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. Ir Allahas privertė jus išaugti iš žemės (palaipsniui kaip) augalus.

وَاللَّهُ أَتْبَعَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

18. Paskui Jis sugrąžins jus į ją ir ištrauks jus (kitu) ištraukimu.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

19. Ir Allahas padarė jums žemę platybe,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

20. kad jūs galėtumėte keliauti po ją plačiais keliais.“

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

21. Nūhas (Nojus) sakė: „Mano Viešpatie, iš tiesų jie nepakluso man ir sekė tu, kurio turtas ir vaikai nepadidins jam nieko, tik pralaimėjimą.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

22. Ir jie surengė didžiulį sąmokslą,

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Ir sakė: „Niekada nepalikite savo dievų ir niekada nepalikite Vad, arba Suva, arba Jaghus ir Jauk, ir Nasr.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ
وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

24. Ir jau paklaidino jie daugelį. Ir (mano Viešpatie), nepadidink nusidėjėliams nieko kito, tik klaidą.“

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

25. Dėl savo nuodėmių jie buvo paskandinti ir įvesti į Ugnį, ir nerado jie sau priešais Allahą (jokių) padėjėjų.

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِفُوا فَأَذَلُّوا نَارًا
فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

26. Ir Nūhas (Nojus) tarė: „Mano Viešpatie, nepalik žemėje netikinčiųjų gyventojų.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ
مِنَ الْكَافِرِينَ ذَرِيًّا ﴿٢٦﴾

27. Iš tiesų, jei Tu paliksi juos, jie paklaidins Tavo tarnus ir negimdys nieko kito, tik (kiekvieną) nuodėmingąjį ir (tvirtai) netikintįjį.

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا
يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

28. Mano Viešpatie, atleisk man ir mano tėvams, ir tiems, kurie įžengia į mano namus (būdami) tikinčiaisiais, ir tikintiesiems, ir tikinčiosioms. Ir nepadidink nusidėjėliams nieko, tik pražūtį.“

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

Džinai الجن

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man buvo apreiškta, kad grupė džinų klausėsi ir sakė: „Iš tiesų, mes girdėjome nuostabųjį Koraną (t. y. jo recitaciją),

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ
الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
عَجَبًا ۝١

2. Jis veda į teisingą kelią ir mes patikėjome jį, ir niekada nepriskirsime mūsų Viešpačiui nieko kito.“

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ
نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢

3. „Ir (jis moko), kad – išaukštintas yra mūsų Viešpaties Didingumas – Jis neprisiėmė žmonos ar sūnaus

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا ۝٣

4. ir kad kvailys iš mūsų (t. y. Iblis) kalbėjo apie Allahą didžiulę neteisybę,

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝٤

5. ir mes manėme, kad žmonija ir džinai niekada nesakys apie Allahą jokio melo.“

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥

6. „Ir buvo vyrų iš žmonijos tarpo, kurie ieškojo vyrų iš džinų tarpo prieglobsčio, tad šie (tik) pasunkino jiems naštą (t. y. nuodėmę).“

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ
بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦

7. „Ir jie manė, kaip ir jūs manėte, kad Allahas niekada neprikels nieko (po mirties).“

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝٧

8. „Ir mes stengėmės (pasiekti) dangų, tačiau radome jį pilną galingų apsaugininkų ir degančių liepsnų.“

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِْلِيَّتَ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝٨

9. „Ir mes sėdėdavome ten vietose, kad girdėtume, tačiau kas klausosi dabar, ras degančią liepsną, laukiančią jo.“

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمِ
فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدُ لَهُ شِهَابًا
رَّصَدًا ⑨

10. „Ir mes nežinome, ar blogis yra skirtas tiems, kurie Žemėje, ar jų Viešpats skiria jiems teisingą kelią.“

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ⑩

11. „Ir tarp mūsų yra teisingų, ir tarp mūsų yra (kitokių) nei tai. Mes buvome skirtinguose keliuose.“

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ
كُنَّا ظُرَاقٍ قِدَادًا ⑪

12. „Ir mes įsitikinome, kad niekada nesužlugdysime Allaho Žemėje, nei galime mes išsigelbėti nuo Jo pabėgimu.“

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ⑫

13. „Ir kai mes girdėjome Teisingą Vedimą (t. y. Koraną), mes patikėjome jį. Ir kas tiki savo Viešpatį, nebijos netekimo ar naštos.“

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ
يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ؕ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا
رَهَقًا ⑬

14. „Ir tarp mūsų yra musulmonų (paklūstančių Allahui), ir tarp mūsų yra neteisingų. Ir kas tapo musulmonu – tie surado teisingą kelią.“

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ
فَمَنْ أَشْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ⑭

15. tačiau neteisingieji - jie bus malkos Pragarui.“

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا ⑮

16. Ir (Allahas apreiškė), kad jei jie būtų likę Teisingame Kelyje, Mes būtume jiems suteikę gausų lietu (t. y. aprūpinimą)

وَأَلَّوْا اسْتَقْبَلُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ ۚ لَأَسْقِيَنَّهُمْ
مَاءً غَدَقًا ⑯

17. tam, kad juo Mes juos išbandytume. Ir kas nusigręžia nuo savo Viešpaties prisiminimo, Jis įves juos į sunkią bausmę.

لَيَقْتَتِلَنَّهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِ ۖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ⑰

18. Ir (Jis apreiškė), kad masadžid (mečetės) yra skirtos Allahui, taigi nesišaukite ir negarbinkite nieko kito šalia Allaho.

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ
أَحَدًا ⑱

19. Ir kad tada, kai Allaho Tarnas (t. y. Pranašas ﷺ) atsistojo maldaudamas Jo, jie beveik tapo aplink jį susigrūdusia minia.“

20. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš šaukiuosi tik savo Viešpaties ir nepriskiriu Jam jokių partnerių.“

21. Sakyk: „Iš tiesų, aš neturiu jums (galios dėl) žalos ar teisingo kelio.“

22. Sakyk: „Iš tiesų, niekada niekas neapsaugos manęs nuo Allaho (jei aš nepaklusčiau), nei aš rasiu prieglobstį pas ką kitą nei Jis.

23. Tačiau (aš turiu jums) tik perspėjimą nuo Allaho ir Jo žinutes.“ Ir kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tada tikrai jam – Pragaro Ugnis. Tenais jie gyvens amžinai.

24. (Netikintieji tęsia) tol, kol jie pamatys tai, kas jiems pažadėta. Tada jie sužinos, kas yra silpnėsnis padėjėjas ir (kurių) mažiau skaičiumi.

25. Sakyk: „Aš nežinau, ar tai, kas jums pažadėta, yra arti, ar mano Viešpats suteiks tam (ilgą) laikotarpį.“

26. „(Jis yra) Žinantis Nematomą ir Jis niekam neatskleidžia Savo (žinių apie) Nematomą.“

27. Išskyrus tiems, kuriuos Jis pripažino Pasiuntiniais. Ir tikrai, Jis siunčia priešais jį (t. y. kiekvieną Pasiuntinį) ir paskui jį stebėtojus,

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

قُلْ إِن أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

28. kad jis (t. y. Muchammedas ﷺ) žinotų, kad jie perdavė savo Viešpaties žinutes. Ir Jis apima viską, kas su jais, ir suskaičiuavo viską skaičiais.

لَيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ
وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ
عَدَدًا ﴿٢٨﴾

Apsisiautęs drabužiais المزمل

بسم الله الرحمن الرحيم

1. O tu, apsisiautęs (drabužiais)
(Muchammedai ﷺ)!

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ ①

2. Pakilk (melstis) naktį, išskyrus trumpam,

قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ②

3. Puse jos, arba atimk iš jos truputį,

يَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ③

4. arba pridėk prie jos, ir recituok Koraną
ritmingu recitavimu.

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْفُرْقَانَ تَرْتِيلًا ④

5. Iš tiesų, Mes užmesime ant tavęs sunkų
Žodį (t. y. įpareigojimus, įstatymus).

إِنَّا سُلِقِيَ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑤

6. Iš tiesų, nakties valandos
veiksmingesnės (širdies ir liežuvio)
sutapimui ir tinkamesnės žodžiams. (1)¹

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ
قِيلًا ⑥

7. Iš tiesų, tau dieną – užtęstas
užsiėmimas.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦

8. Ir prisimink savo Viešpaties vardą, ir
atsiduok Jam (visiškai) atsidavimu.

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧

9. (Jis yra) rytų ir vakarų Viešpats. Nėra
jokios dievybės, vertos garbinimo, išskyrus
Jį (la ilaha illa Huva), tad laikyk Jį (savo)
reikalų Tvarkytoju.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨

10. Ir būk kantrus (o Muchammedai ﷺ) dėl
to, ką jie sako, ir venk jų gailestingu
vengimu.

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا
جَمِيلًا ⑩

¹ (1) Kita priimtina šių žodžių interpretacija yra: „Iš tiesų, atsikėlimas naktį yra daug sunkesnis...“, kas reiškia, kad tai gali padaryti tik nuoširdūs tikintieji, o ne kiti (Korano recitavimą, klausimą ir suvokimą).

11. Ir palik Mane su neigiančiųjų (reikalais), (gyvenimo) patogumų turėtojais, ir leisk jiems truputį atsikvėpti.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ
قَلِيلًا ﴿١١﴾

12. Iš tiesų, pas Mus yra (jiems) grandinės ir deganti ugnis,

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

13. ir spranginantis maistas, ir skausminga bausmė

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

14. tą Dieną, kai žemė ir kalnai drebės, o kalnai taps besiliejančia smėlio krūva.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

15. Iš tiesų, Mes siuntėme jums Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), liudytoju jums taip, kaip Mes siuntėme Pasiuntinį (Mūsą (Možę)) Firaunui (Faraonui).

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ﴿١٥﴾

16. Tačiau Fir'aun (Faraonas) nepakluso pasiuntiniui (Mūsai (Mozei)), tad Mes pričiupome jį pražūtingu prigriebimu.

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا
وَبِيلًا ﴿١٦﴾

17. Tad kaip jūs galite išvengti (bausmės), jei netikite, Tą Dieną, kuri privers vaikus pražilti?

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

18. Dangus nuo to perskils. Jo pažadas visada išpildomas.

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

19. Iš tiesų, tai – Priminimas, tad kas nori, lai renkasi kelią pas savo Viešpatį.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ
رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

20. Iš tiesų, tavo Viešpats (Muchammedai ﷺ) žino, kad tu stovi (maldoje) beveik du trečdalius nakties arba pusę jos, arba trečdalį jos, ir (taip pat) grupė tų, kurie su tavimi. Ir Allahas nustato naktį ir dieną (jų ilgumą). Jis žino, kad jūs (musulmonai) negalėsite to padaryti ir atsigręžę į jus su atlaidumu, tad recituokite tai, kas lengva (jums) iš Korano. Jis žino, kad bus tarp jūsų sergančių, ir kitų – keliaujančių po žemę ir ieškančių (kažko) iš Allaho dosnumo, ir kitų – kovojančių vardan Allaho. Tad recituokite tai, kas lengva iš Korano, ir atlikite Salat (Ikamat-as-salat), ir duokite zakat, ir suteikite Allahui gerą paskolą. Ir ką gero paruošite sau (t. y. Navafil neprivalomus garbinimo veiksmus: maldas, labdarą, pasninką, Hadžą ir Umrą) – rasite tai pas Allahą. Tai yra geriau bei didingiau atlygiu. Ir siekite Allaho atleidimo. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ
ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثَهُ وَطَآئِفَهُ مِّنَ
الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
عَلِمَ أَنَّ لَّنْ خُصُوهٖ فَتَابَ عَلَيْكُم
فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن
سَيَكُونُ مِنْكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ
يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ
اللَّهِ وَءَاخِرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ
عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا
وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

Apsigaubęs apdarais المدر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. O tu (Muchammedai ﷺ), apsigaubęs (apdarais)!
2. Pakilk ir perspėk,
3. ir savo Viešpatį garbink,
4. ir savo drabužius apvalyk,
5. ir venk Ar-Rudžs (stabų),
6. ir nedaryk paslaugų (tik tam), kad įgytum daugiau,
7. Tačiau dėl savo Viešpaties būk kantrus (t. y. išpildyk įsipareigojimus Allahui).
8. Ir kai Ragas bus papūstas (t. y. antrasis papūtimas į Ragą)
9. Ta Diena bus sunki Diena
10. netikintiesiems – nelengva.
11. Palik Mane su tuo, kurį Aš sukūriau vienišą [1]¹
12. ir kuriam Aš suteikiau gausų turta,
13. ir vaikus esančius (su juo),

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١

قُمْ فَأَنْذِرْ ٢

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣

وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ٥

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧

فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأَثَافِرِ ٨

فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩

عَلَى الْكَافِرِينَ عَذْرٌ يُسِيرُ ١٠

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٢

وَبَيْنَ شُهُودًا ١٣

¹ [1] t. y. be turto ir vaikų. Čia omenyje turimas al-Valid bin al-Mughirah, kuris po palinkimo prie Korano ėmė jį viešai neigti, kad pelnytų Kuraiš palankumą.

14. ir išskleidžiau (viską) priešais jį,
palengvinant (jo gyvenimą).

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾

15. Po to jis trokšta, kad pridėčiau daugiau.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

16. Ne, tikrai jis buvo dėl Mūsų eilučių
užsispyręs.

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾

17. Aš priversiu jį (lipti į slidų kalną Pragaro
Ugnyje, kurio pavadinimas As Saud) patirti
didelę kankynę.

سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا ﴿١٧﴾

18. Iš tiesų, jis galvojo ir svarstė.

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

19. Tad lai jis būna sunaikintas (dėl to),
kaip jis svarstė!

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

20. Tad lai jis būna sunaikintas (dėl to),
kaip svarstė!

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

21. Paskui jis apmąstė (vėl),

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

22. paskui jis suraukė antakius ir susiraukė.

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

23. Paskui jis nusigręžė ir pasipūtė,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

24. ir tarė: „Tai ne kas kitas, tik magija
perimta (iš kitų).“

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾

25. Tai ne kas kita, kaip žmogaus žodis.“

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

26. Aš įmesiu jį į Sakar (Pragaro Ugnį).

سَأُضْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

27. Ir kas tau paaiškina, kas yra Sakar
(Pragaro Ugnis)?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

28. Ji niekam neleidžia išlikti ir nepalieka
nieko (nesudeginto).

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

29. Pakeičianti (t. y. nudeginanti) odas.

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

30. Virš jo yra devyniolika (angelų).

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

31. Ir Mes nepadarėme Ugnies saugotojais (ko nors kito) nei angelų. Ir Mes padarėme jų skaičių išbandymu netikintiesiems, kad tie, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys), būtų įtikinti ir tų, kurie patikėjo, tikėjimas padidėtų, o tie, kuriems buvo duotas Raštas, bei patikėjusieji neabejotų, o tie, kurių širdyse yra liga (t. y. veidmainystė), ir netikintys sakytų: „Ką Allahas nori pasakyti šiuo pavyzdžiu?“ Tad Allahas paklaidina, ką Jis nori, ir veda teisingai, ką Jis nori. Ir niekas nežino tavojo Viešpaties kareivių, išskyrus Jį. Ir tai (Ugnies paminėjimas) yra ne kas kita kaip Priminimas žmonijai.

32. Ne! (Prisiekiu) mėnuliui

33. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji pasitraukia

34. ir (prisiekiu) rytu, kai jis brėkšta,

35. iš tiesų, tai (Pragaras arba Pranašo Muchammedo ﷺ neigimas arba Prikėlimo Diena) yra vienas iš didžiausių (vargų)

36. kaip perspėjimas žmonijai –

37. bet kam, kas iš jūsų nori eiti toliau (atliekant teisingus darbus) arba pasilikti (atliekant nuodėmes).

38. Kiekviena siela, už tai, ką ji įgijo, bus sulaikyta,

39. išskyrus dešinėsios (dievobaimingus tikrus tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą) kompanjonus,

40. (kurie bus) Soduose, klausinėjantys vienas kito

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ
كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا
هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلنَّاسِ ﴿٣١﴾

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾

وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ﴿٣٤﴾

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾

نَذِيرًا لِلنَّاسِ ﴿٣٦﴾

لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقَدَّمَ أَوْ
يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ﴿٣٩﴾

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. (Ir jie sakys): apie Al-Mudžrimūn (politeistus, nusikaltėlius, netikinčiuosius).

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ٥١

42. (ir klausinės jų): „Kas įvedė jus į Sakar (Pragarą)?“

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ٥٢

43. Jie sakys: „Mes nebuvom iš tų, kurie meldėsi,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ٥٣

44. nei mes maitindavome vargingąjį,

وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمِسْكِينَ ٥٤

45. ir mes įsitraukdavome į tuščias kalbas su tais, kurie (tuo) užsiimdavo,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَاطِبِينَ ٥٥

46. ir mes neigdavome Atpildo Dieną

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ٥٦

47. tol, kol mus pasiekė tikrumas (t. y. mirtis).“

حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ٥٧

48. Tad nesuteiks jiems naudos (jokių) tarpininkų užtarimas.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ٥٨

49. Tad, kas yra jiems, kad jie nuo Priminimo nusigręžia,

فَمَا لَهُمْ عَنِ الذِّكْرِ مُعْرِضِينَ ٥٩

50. lyg būtų jie išgąsdinti asilai,

كَأَنَّهُمْ خُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ٦٠

51. bėgantis nuo liūto?

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ٦١

52. Tikrai, kiekvienas asmuo iš jų tarpo trokšta, kad jam būtų buvę suteikti Raštai, išskleisti (ateinantys iš Allaho su užrašymu, kad islamas yra teisinga religija ir kad Muchammedas ﷺ atėjo su tiesa iš Allaho, dangų ir žemės Viešpaties).

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ

صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ٦٢

53. Ne, nebijo jie Amžinybės!

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ٦٣

54. Ne, iš tiesų, tai (t. y. Koranas) yra Priminimas.

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ٦٤

55. Tad kas nori, prisimins tai.

فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ ٦٥

56. Ir jie neprisimins, išskyrus tada, kai Allahas panorės. Jis yra vertas baimės ir galintis (suteikti) atleidimą.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ
التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

Prikėlimas القيامة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Prisiekiu Prikėlimo Diena

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ①

2. ir prisiekiu priekaištaujančia siela (dėl prikėlimo tikrumo)!

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ②

3. Ar žmogus galvoja, kad Mes nesurinksime jo kaulų?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْمَعَ عِظَامُهُ ③

4. Taip! (Mes) Gebame (netgi) suderinti jo pirštų galiukus.

بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَاتُهُ ④

5. Tačiau žmogus trokšta pasilikti nuodėmėje.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑤

6. Jis klausia: „Kada yra Prikėlimo Diena?“

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ ⑥

7. Tad, kai regėjimas apaks

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑦

8. ir mėnulis užtems,

وَحُصِفَ الْقَمَرُ ⑧

9. ir saulė bei mėnulis bus sujungti,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑨

10. Žmogus sakys Tą Dieną: „Kur yra pabėgimo (vieta)?“

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ⑩

11. Ne! Nėra prieglobsčio!

كَلَّا لَا وَزَرَ ⑪

12. Pas tavo Viešpatį Tą Dieną yra pastovumo (vieta).

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑫

13. Žmogui bus pranešta Tą Dieną apie tai, ką jis pasiuntė ir užlaikė.

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑬

14. Tikrai, žmogus prieš save bus liudytoju,

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑭

15. netgi jei jis pateiks savo pasiteisinimus.

وَلَوْ أَلْفٌ مَّعَازِيرُهُ ⑮

16. Nejudink savo liežuviu su juo
(Muchammedai ﷺ) tam, kad paskubintum jį
(t. y. Korano recitavimą).

لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۖ

17. Iš tiesų, Mums priklauso jo surinkimas
(tavo širdyje) ir jo recitavimas (to padarymas
įmanomu).

إِنَّا عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ ۚ

18. Tad, kai Mes parecituojam jį (per Džibrilį
(Gabrielį)), tada sek jo recitavimu.

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۚ

19. Tada Mums priklauso jo išaiškinimas
(tau).

ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا بَيَانُهُ ۚ

20. Ne, tačiau jūs (žmonės) mylite
artimiausią (t. y. šį žemišką gyvenimą)

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۚ

21. ir paliekate (t. y. apleidžiate) Amžinybę.

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۚ

22. (Kai kurie) veidai Tą Dieną bus
švytintys,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ تَاضِرَةٌ ۚ

23. žvelgiantys į savo Viešpatį.

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۚ

24. O (kai kurie) veidai Tą Dieną bus
persikreipę,

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۚ

25. besitikintys, jog jiems bus padaryta
(kažkas) nepakeliamo.

تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاكِرَةٌ ۚ

26. Ne, kai tai (t. y. siela) pasieks
raktikaulius

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۚ

27. ir bus pasakyta: „Kas išgydis jį (ir
išgelbės jį nuo mirties)?“,

وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ ۚ

28. ir jis (t. y. mirštantysis) bus tikras, kad tai
išsisiskyrimo (laikas),

وَضَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۚ

29. ir (šio pasaulio) sunkumas bus
sujungtas su (Amžinybės) sunkumu,

وَالْتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۚ

30. pas tavo Viešpatį Tą Dieną bus eitynės.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۚ

31. O jis (netikintysis) nepatikėjo, nei jis
meldėsi.

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۚ

32. Tačiau (vietoj to) jis neigė ir nusigrėžė.

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾

33. Ir paskui jis ėjo pas savo žmones, besipuikuodamas (iš išdidumo)

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِّي ﴿٣٣﴾

34. Vargas tau ir vargas!

أَوَلَىٰ لَكَ فَأْوَئِي ﴿٣٤﴾

35. Paskui vargas tau ir vargas!

ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأْوَئِي ﴿٣٥﴾

36. Ar žmogus galvoja, kad jis bus paliktas apleistas?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

37. Ar nebuvo jis Nutfa (sumaišytų vyriškų ir moteriškų išskyrų mišinio) išleistos sėklos?

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Tada jis buvo prisikabinęs krešuliukas ir (Allahas) sukūrė (jo formą), ir suderino (jį),

ثُمَّ كَانَ عُلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

39. ir padarė iš jo du porininkus, vyrą ir moterį.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

40. Argi (Kūrėjas) nėra Galintis suteikti gyvybę mirusiam?

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

Žmogus الانسان

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Argi žmogaus nepasiekė laikotarpis, kai jis nebuvo kažkuo (netgi) minėtinu.

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

2. Iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų iš Nutfa (lašų) sėklos mišinio (vyriškų ir moteriškų lytinių išskyry), kad galėtume jį išbandyti. Ir Mes padarėme jį girdintį ir matantį.

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

3. Iš tiesų, Mes vedėme jį į kelią, dėkingas jis bus ar nedėkingas.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

4. Iš tiesų, Mes paruošėme netikintiesiems grandines ir pančius, ir liepsną.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاقًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

5. Iš tiesų, Abrar (dievobaimingi tikintieji islamo monoteizma), gers iš taurės (vyno), kurio mišinys yra (vanduo iš Rojaus šaltinio) iš Kafur, –

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

6. šaltinio, iš kurio gers (teisingieji) Allaho tarnai. Jie privers jį gausiai (ir apsčiai) trykšti.

عَبِيدًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

7. Jie (yra tie, kurie) pildo (savo) priesaikas ir bijo Dienos, kurios blogis plačiai nusidrieks.

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

8. Ir jie duoda maisto, nors ir mėgsta jį, vargingajam, našlaičiui ir belaisviui.

وَيُطْعَمُونَ الْطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

9. (Sakydami:) „Mes maitiname jus tik dėl Allaho Veido (t. y. pritarimo). Mes nenorime iš jūsų atlygio ar dėkingumo.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

10. Iš tiesų, mes bijome iš savo Viešpaties Dienos, rūščios ir nelaimingos.“

11. Tad Allahas apsaugos juos nuo Tos Dienos blogio ir suteiks jiems švytėjimą bei laimę,

12. ir apdovanos juos už tai, ką jie kantriai kentė, (su) Sodū (Rojuje) ir šilku (šilkiniais apdaraais).

13. (Jie) sėdėdami atsiilošę tenais ant išpuoštų kušečių, nematys tenais jokios (degančios) saulės, nei (šaldančio) šalčio,

14. o šalia virš jų yra jo pavėsis ir jo (vaisių) kekės bus pasiekiamos, nuolankiai nulinkusios.

15. Ir ten bus vaikštoma tarp jų su sidabro indais ir stiklinėmis (sukurtomis) skaidriomis (kaip stiklas) –

16. skaidrios stiklinės (padarytos) iš sidabro, kurių talpą nustatys jie (patys).

17. Ir jiems bus duota gerti taurė (vyno), kurio mišinys yra iš imbiero –

18. (iš) fontano jame (t. y. Rojuje), vadinamo Salsabil.

19. Tarp jų vaikščios jauni berniukai, amžinai. Išvydęs juos, palaikytum juos (esant gražiais) išbarstytais perlais.

20. Ir kai dairysies tenais (Rojuje), matysi malonę ir didžią karalystę.

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا

قَمَطِيرًا ﴿١٠﴾

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمُ

نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

مُتَكِسِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَابِكِ لَا يَرَوْنَ

فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا

تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِدَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ

وَأَكْوَافٍ كَأَنَّهُ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا

زَعْبِيلًا ﴿١٧﴾

عَمِيًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

* وَيُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَنٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا

رَأَوْهُمْ حَسِبَتْهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ﴿١٩﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا

كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Ant jų (t. y. gyventojų) bus žali, puikaus šilko ir brokato apdarai. Ir jie bus išpuošti sidabro apyrankėmis, ir jų Viešpats duos jiems ištyrinantį gėrimą.

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ
وَحُلُوفٌ أَسْوَدٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ
شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

22. (Ir bus pasakyta:) „Iš tiesų, tai – jums atlygis, ir jūsų pastangos buvo įvertintos.“

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ
سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

23. Iš tiesų, tai Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Koraną palaipsniui.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

24. Tad būk kantrus dėl savojo Viešpaties sprendimo ir nepaklusk nuodėmiautojui ar nedėkingajam (netikinčiajam) iš jų tarpo,

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
ءَايِمًا أَوْ كُفُورًا ﴿٢٤﴾

25. ir minėk savo Viešpaties vardą (maldose) rytą ir vakarą.

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Ir naktį sukniubk priešais Jį ir išaukštink (t. y. šlovink) Jį ilgą naktį (ilgą nakties dalį).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Iš tiesų, tie (netikintieji) myli esamą šio pasaulio gyvenimą ir palieka užnugaryje sunkią Dieną.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرَوْنَ
وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Mes sukūrėme juos ir sustiprinome jų formas, ir kai Mes panorėsime, galime pakeisti juos kitais, panašiais į juos, (visišku) pakeitimu.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا
شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Iš tiesų, tai – Priminimas, tad kas nori, lai renkasi kelią pas savo Viešpatį.

إِنْ هَدَيْتَهُ تَذَكُّرًا فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَى
رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Ir jūs nenorite, išskyrus to, ko Allahas nori. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmintingas.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

31. Jis atveda, ką Jis nori, į Savo
Gailestingumą, tačiau nusidėjėliai – Jis
paruošė jiems skausmingą bausmę.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ
أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

المرسلات Pasiųstieji

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) tais vėjais (arba angelais arba Allaho Pasiuntiniais), pasiųstais gūsiais,

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ①

2. ir vėjais, smarkiai pučiančiais,

فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ②

3. ir (prisiekiu) vėjais, išsklaidančiais (debesis) ir atnešančiais lietu,

وَالنَّشِيرَاتِ تَشْرًا ③

4. ir tais (angelais), nešančiais Kriterijų (t. y. Koraną, atskiriantį gerą nuo blogo),

فَالْفَرَقَاتِ فَرَقًا ④

5. ir tais (angelais), pristatančiais Žinią

فَالْمُؤَيَّدَاتِ ذِكْرًا ⑤

6. kaip pateisinimą arba perspėjimą.

عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ⑥

7. Iš tiesų, kas jums pažadėta – įvyks.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٌ ⑦

8. Tad, kai žvaigždės bus nublėsintos

فَإِذَا الشُّجُومُ طُمِسَتْ ⑧

9. ir kai dangus bus atvertas,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ⑨

10. ir kai kalnai bus nupūsti,

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ⑩

11. ir kai Pasiuntinių laikas ateis...

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِيتَتْ ⑪

12. Dėl kokios Dienos tai buvo atidėta?

لَأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ⑫

13. Dėl Teismo Dienos.

لَيَوْمِ الْقُضْلِ ⑬

14. Ir kas tau paaiškins, kas yra Teismo Diena?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْقُضْلِ ⑭

15. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikėlimo Dienos)!

وَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْمِذُونَ ⑮

16. Argi Mes nesunaikinome ankstesnių žmonių?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. Paskui Mes paseksime juos su vėlesniais.

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

18. Taip mes elgiamės su Al-Mudžrimūn (daugiadieviais, netikinčiaisiais, nusidėjėliais, nusikaltėliais).

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. Vargas Tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

20. Argi Mes nesukūrėme jūsų iš niekingo skysčio (spermos)

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

21. ir patalpinome tai tvirtoje buveinėje (t. y. gimdoje)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

22. Žinomam laikotarpiui (nustatytam nėštumo laikotarpiui)?

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Ir Mes nustatėme (ji), ir puikūs (Mes esame) nustatytojai.

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

25. Argi Mes nepadarėme žemės talpykla

أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

26. gyviesiems ir mirusiesiems,

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾

27. ir patalpinome Mes joje aukštus, stipriai įtvirtintus kalnus, ir suteikėme jums gerti gėlą vandenį?

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فَرَاتًا ﴿٢٧﴾

28. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

29. (Jiems bus pasakyta:) „Eikite toliau į tai, ką jūs neigdavote.

أَنْظِرُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾

30. Eikite į šėšėlį (iš kylančių Pragaro Ugnies dūmų), turintį tris skiltis,

أَنْظِرُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

31. (tačiau) neturintį vėsaus pavėsio ir neduodantį jokios naudos dėl liepsnos.“

32. Iš tiesų, ji (Ugnis) vaido žiežirbas (didžiules) sulig Al-Kasr (tvirtovėmis arba didžiuliais medienos rąstais)

33. lyg jos būtų gelsvi (juodi) kupranugariai.

34. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

35. Tai Diena, kurią jie nekalbės,

36. nei bus leidžiama jiems pasiteisinti.

37. Vargas tą Dieną neigėjams!

38. Tai – Teismo Diena. Mes surinksime jus ir ankstesnius žmones.

39. Tad jei turite kokį planą, tada planuokite prieš Mane.

40. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

41. Iš tiesų, al-Muttakūn (teisingieji žr.2:2) bus pavėsiuose ir tarp šaltinių,

42. ir vaisiai, kurių tik jie panorės.

43. (Jiems bus sakoma:) „Valgykite ir gerkite pasimėgaudami dėl to, ką jūs darydavote.“

44. Iš tiesų, Mes taip atlyginame al-Muhsinūn (gerą darantiesiems žr. ają 2:12)

45. Vargas tą Dieną neigėjams!

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتَكُمْ
وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ ﴿٣٩﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونِ ﴿٤١﴾

وَفَوَاحٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. (Netikintieji) valgykite ir pasimėgaukite trumpam (šiam žemiškame gyvenime). Iš tiesų, jūs esate Al-Mudžrimūn (daugiadiiviai, netikintieji, nusidėjėliai, nusikaltėliai).

47. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

48. Ir kai jiems sakoma: „Nusilenkite (maldoje)!\", jie nenusilenkia.

49. Vargas tą Dieną neigėjams!

50. Tad koku žodžiu po jo (t. y. Korano) jie patikės?

كُلُوا وَشَبَّهُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

Žinia النبا

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Apie ką jie klausinėja vienas kito?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

2. Apie didžią žinią (t. y. islamo monoteizmą, Koraną, kurį perdavė Pranašas Muchammedas ﷺ ir Prisikėlimo Dieną).

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

3. dėl kurios jie nesutaria.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

4. Ne! Jie sužinos.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. Tad, ne! Jie sužinos.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

6. Argi Mes nepadarėme šios žemės poilsio vieta?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾

7. Ir kalnų – kaip smaigtų?

وَالْحِبَالُ أَوْتَادًا ﴿٧﴾

8. Ir Mes sukūrėme jus poromis (vyrą ir moterį, aukštą ir žemą, gerą ir blogą ir t. t.),

وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾

9. ir padarėme jūsų miegą (kaip priemonę) poilsui,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

10. ir Mes padarėme naktį apdaru (su jos tamsa)

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

11. ir padarėme dieną pragyvenimui,

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

12. ir sukonstravome virš jūsų septynis stiprius (dangus),

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

13. ir padarėme (tenais) degantį žibintą (saule),

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

14. ir nusiuntėme iš lietaus debesų besiliejančią vandenį,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجَّاجًا ﴿١٤﴾

15. kad juo Mes išaugintume javus ir augalią,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

16. ir susivijusios augmenijos sodus.

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾

17. Iš tiesų, Teismo Diena yra nustatytas laikas.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

18. Diena, kai Ragas bus papūstas ir jūs išeisite miniomis,

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

19. ir dangus bus atvertas, ir taps vartais,

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

20. ir kalnai bus pašalinti ir taps (tik) miražu.

وُسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

21. Iš tiesų, Pragaras tyko

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

22. Taghun (tų, kurie peržengia Allaho nustatytas ribas, daugiadiėvių, netikinčių Allaho Vienumą, apsimetėlių, nusidėjęlių, nusikaltėlių) sugrįžimo vieta,

لِلظَّالِمِينَ مَقَابًا ﴿٢٢﴾

23. kurioje jie liks amžiams (be galo).

لَّيْسِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

24. Jie neragaus ten (jokio) vėsimo ar gėrimo,

لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

25. išskyrus plikinantį vandenį ir (dvokiančius) pūlius, –

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٢٥﴾

26. atitinkamas atlygis.

جَزَاءً وَفَاتًا ﴿٢٦﴾

27. Iš tiesų, jie nesitikėjo atsiskaitymo

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

28. ir neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir tai, ką atnešė Mūsų Pranašas ﷺ), (kategorišku) neigimu.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

29. Tačiau viską Mes išvardinome raštu

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

30. „Tad ragaukite (bausmės), ir niekada Mes nepadidinsime jums (nieko), tik kančią.“

31. Iš tiesų, Al-Mutakūn (1) (teisingiesiems) – laimėjimas,¹

32. Sodai ir vynuogynai,

33. ir pilnkrūtės (kompanionės), vienodo amžiaus,

34. ir kupina taurė.

35. Jie negirdės tenais jokio Laghva (prastų, melagingų, piktų kalbų) ir jokio melo

36. (Kaip) tavo Viešpaties atlygis, (dosni) patenkinanti dovana.

37. (Iš) Dangų ir žemės, ir visko, kas tarp jų, Viešpaties, Maloningiausiojo. Negaus jie iš Jo (teisės) kalbėti (Prikelties dieną, išskyrus Jo Leidimu).

38. Dieną, kai Dvasia (t. y. Džibrilis (Gabrielius)) ir angelai sustos eilėmis, jie nekalbės, išskyrus tą, kuriam leis Gailestingiausiais, ir jis sakys tai, kas teisinga.

39. Tai yra Tikra (t. y. neabejotina) Diena. Tad, kas nori, lai pasirenka pas savo Viešpatį (kelį į) sugrįžimą.

40. Iš tiesų, Mes perspėjome jus apie artimą bausmę - Dieną, kai žmogus pamatys, ką jo rankos išsiuntė, o netikintysis sakys: „Vargas man! Trokštu, kad tebūčiau dulkė!“

فَذُوقُوا فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ لِّلْمُتَّقِينَ مَغَارًا ﴿٣١﴾

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

وَكَوَاعِبَ أُنْرَابًا ﴿٣٣﴾

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ﴿٣٥﴾

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

الرَّحْمَنُ لَا يُنَلِّكُونَ مِنْهُ حِطَابًا ﴿٣٧﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا ۖ لَا

يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنۢ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ

صَوَابًا ﴿٣٨﴾

ذٰلِكَ اَلْيَوْمُ الْحَقِّ ۚ فَمَنۢ شَاءَ اٰتٰخِذْ اِلٰى

رَبِّهِۦ مَخَابًا ﴿٣٩﴾

إِنَّا أَنذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

يَلْبِثْنِي كُنْتُ تُرَبًّا ﴿٤٠﴾

¹ (1) Al-Mutakūn - dievobaimingi tikintieji islamo monoteizmą, labai bijantys Allaho (susilaikantys nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė) ir labai mylintys Allahą (atliekantys visokius gerus darbus, kuriuos Jis įsakė)

Ištraukėjai النازعات

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) tais (angelais), kurie ištraukia
(netikinčiųjų ir nedorėlių sielas) su jėga,

وَالَّذِينَ عَزَمْتَ عَزْمًا ①

2. ir (prisiekiu) tais (angelais), kurie
pašalina (tikinčiųjų sielas) lengvai,

وَالَّذِينَ نَسِطْتَ نَسِطًا ②

3. ir (prisiekiu) tais (t. y. angelais arba
planetomis, skriejančiomis savo orbitomis),
kurie sklendžia (lyg) plaukdami,

وَالَّذِينَ سَبَحَتْ سَبْحًا ③

4. ir tais (t. y. angelais arba žvaigždėmis
arba arkliais), kurie lenktyniauja vienas su
kitu lenktynėse,

فَالسَّيِّقَتِ سَبْقًا ④

5. ir tais angelais, kurie sutvarko savo
Viešpaties įsakymų vykdymą (išties jūs,
netikintieji, būsite pakviesti atsiskaityti)

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ⑤

6. Dieną drebinantysis (Ragas) sudrebins
(kūriniją).

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑥

7. Jį seks paskesnis (antrasis papūtimas į
Ragą).

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ⑦

8. Širdys Tą Dieną drebės (iš baimės ir
nerimo).

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ⑧

9. Jų akys – nusižeminusios.

أَبْصَرُهَا خَضِيعَةٌ ⑨

10. (Dabar) jie sako: „Ar mes tikrai būsime
sugrąžinti į (savo) pirminę (gyvenimo)
būseną?

يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ⑩

11. Net jei mes turėtume būti sudūlėję kaulai?“	أَوَدَا كُنَّا عِظْمًا نَّخِرَةً ⑪
12. Jie sako: „Tai tada būtų pralaimėtas sugrįžimas.“	قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑫
13. Iš tiesų, tai bus tik vienas Zadžra [šūksnis (t. y. antrasis Trimito pūtimas)	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑬
14. ir staiga jie bus (gyvi) ant žemės paviršiaus.	فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑭
15. Ar tave pasiekė Mūsos (Mozės) istorija?	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑮
16. Kai jo Viešpats sušuko jam šventajame Tuva slėnyje:	إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ⑯
17. „Eik pas Firauną (Faraoną). Iš tiesų, jis jis peržengė visas ribas (nusikaltimuose, nuodėmėse, politeizme, netikėjime).“	أَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ⑰
18. Ir sakyk jam: „Ar tu (norėtum) apsivalyti (nuo netikėjimo nuodėmės tapdamas tikinčiuoju)	فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ⑱
19. ir leistum man išvesti tave pas tavo Viešpatį, kad tu (Jo) bijotum?“	وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ⑲
20. Ir jis (Mūsa (Mozė)) parodė jam didįjį ženklą (stebuklą).	فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ⑳
21. Tačiau jis (t. y. Firaun (Faraonas)) atmetė ir nepakluso.	فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ㉑
22. Tada jis nusigręžė, kovodamas (t. y. rengdamas sąmokslą) (prieš Allahą).	ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ㉒

23. Ir jis surinko (savo žmones) ir kreipėsi,	فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾
24. ir tarė: „Aš esu jūsų aukščiausiasis viešpats.“	فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾
25. Tad Allahas pričiupo jį su pamokomąja bausme už paskutinįjį [1] ir pirmąjį [2] (nusidėjimą). ¹	فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾
26. Iš tiesų, tame yra pamoka (t. y. perspėjimas) tiems, kurie bijo (Allaho).	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٢٦﴾
27. Ar jūs sudėtingesnis kūrinys ar dangus? Jis (t. y. Allahas) pastatė jį.	وَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمَ السَّمَاءَ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾
28. Jis išskėlė jo lubas ir suderino jį.	رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾
29. Ir Jis užtamsino jo naktį ir ištraukė jo šviesą,	وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾
30. o paskui Jis išskleidė žemę.	وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾
31. Jis ištraukė iš jos vandenį ir jos ganyklą,	أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾
32. ir kalnus Jis gerai sutvirtino	وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾
33. jūsų ir jūsų besiganančių galvijų naudojimui (t. y. aprūpinimui).	مَتَّعَا لَكُمْ وَلَا تَعْمِكُمْ ﴿٣٣﴾
34. Tačiau kai ateis didžiausioji Triuškinančioji Nelaimė	فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾

¹ [1] Paskutinytis t.y., kai jis pasakė „Aš esu jūsų aukščiausiasis viešpats“. (Žr. ają 79:24) [2] Pirmasis t.y., kai jis pasakė: „Vyresieji, aš nežinau, kad jūs turite ilah (dievą) kitą nei mane. (Žr.ają 28:38)

35. Dieną, kai žmogus prisimins tai, dėl ko jis stengėsi,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ٣٥

36. ir Pragaras bus atskleistas (visiems) tiems, kurie mato,

وَبُرِرَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى ٣٦

37. Tada tam, kuris nusidėjo (netikėdamas, engdamas ir atlikdamas blogus nepaklusnumo Allahui veiksmus)

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ٣٧

38. ir rinkosi žemiškąjį gyvenimą (sekdamas savo blogais troškimais ir aistromis),

وَأَتَى الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٣٨

39. tada tikrai, Pragaras bus (jo) prieglobstis.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ٣٩

40. Tačiau tam, kuris bijojo stovėjimo (priešais) savo Viešpatį ir sulaikė sielą nuo (neleistinų) polinkių,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ٤٠

41. tada tikrai, Rojus bus (jo) prieglobstis.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ٤١

42. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie Valandą: „Kada yra jos atėjimas?“

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ٤٢

43. Kokio (statuso) tu esi, kad galėtum užsiminti apie tai?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ٤٣

44. Pas tavo Viešpatį yra jos pabaiga.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ٤٤

45. Tu esi tik perspėtojas tiems, kurie bijo.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ٤٥

46. Tą Dieną, kai jie ją pamatys, bus tarsi jie nebuvo užsilikę (pasaulyje) tik popietę ar rytą.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ٤٦

Susiraukė عبس

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Jis (t. y. Pranašas ﷺ) susiraukė ir nusigręžė,
2. nes atėjo pas jį akklasis (įsiterpdamas).
3. Tačiau (Muchammedai ﷺ) iš kur tu gali žinoti, galbūt jis galėtų apsivalyti (nuo nuodėmių)
4. arba jam būtų priminta ir priminimas duotų jam naudos?
5. Tam, kuris mąsto, kad jam nieko nereikia,
6. jam tu skiri dėmesį.
7. Ir ne tau (kaltė), jei jis neapsivalys (nuo netikėjimo: tu esi tik Pasiuntinys, tavo pareiga yra tik perduoti Allaho Žinią).
8. Tačiau tam, kuris atėjo pas tave siekdamas (žinių)
9. bijodamas (Allaho ir Jo baismės),
10. tam tu esi nedėmesingas.
11. Ne, iš tiesų, tai (t. y. šios eilutės) yra Priminimas,
12. tad kas nori, lai prisimena tai.
13. (Tai įrašyta) garbinguose ritinėliuose (Al-Lauh al-Mahfuz),
14. išaukštintuose ir ištyrintuose,

عَبَسَ وَتَوَلَّى ①

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ②

وَمَا يَذُرِيكَ لَعَلَّهُ يَريُّ ③

أَوْ يَذْكُرُ فَنُفَعَهُ أَلَّا يَحْكُرَى ④

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ⑤

فَأَن ت لَهُ تَصَدَّى ⑥

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَريُّ ⑦

وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَى ⑧

وَهُوَ يَخْشَى ⑨

فَأَن ت عَنْهُ تَلَهَّى ⑩

كَلَّا إِنهَا تَذَكُّرٌ ⑪

فَمَن شَاءَ ذَكُرْهُ ⑫

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ⑬

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑭

15. (nešamuose) pasiuntinių-angelų rankose,

يَأْتِي سَفَرَهُ ⑮

16. kilnių ir pareigingų.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ⑯

17. Pražuvęs (t. y. prakeiktas) yra žmogus, koks netikintis jis yra!

قَتِيلَ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرُهُ ⑰

18. Iš kokio daikto (t. y. medžiagos) Jis sukūrė jį?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ⑱

19. Iš Nutfa (vyro ir moters skysčių lašelių) Jis sukūrė jį ir nustatė jam tinkamas proporcijas,

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ⑲

20. paskui Jis palengvino jam kelią,

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ⑳

21. paskui Jis numarina jį ir suteikia jam kapą.

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ㉑

22. Tada, kai Jis panorės, Jis prikels jį.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ㉒

23. Ne, jis (t. y. žmogus) dar neįvykdė to, ką Jis jam įsakė.

كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ㉓

24. Tad lai žmonija pažiūri į savo maistą –

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ㉔

25. kaip Mes nuleidome vandenį liūtimis,

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ㉕

26. paskui Mes perskėlėme žemę, padarydami plyšius (joje su daigais),

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ㉖

27. ir išauginome joje javus

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ㉗

28. ir vynuoges, ir žolynus (pašarui),

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ㉘

29. ir alyvuoges, ir palmes,

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ㉙

30. ir tankių krūmynų sodus,

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ㉚

31. ir vaisius, ir žolę

وَفَلَكَهَ وَأَنَابًا ㉛

32. jūsų ir jūsų besiganančių galvijų
naudojimui (t. y. aprūpinimui).

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾

33. Bet kai ateis as-Sakha (antrasis
papūtimas į Ragą Prisikėlimo Dieną).

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٣٣﴾

34. Tą Dieną vyras bėgs nuo savo brolio

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

35. ir savo motinos, ir savo tėvo,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

36. ir savo žmonos, ir savo vaikų.

وَصَحْبَتَيْهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

37. nes kiekvienam vyrui Tą Dieną bus jam
pačiam užtektinos bėdos.

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. (Kai kurie) veidai Tą Dieną bus šviesūs
(tikrų tikinčiųjų islamo monoteizmą) –

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ﴿٣٨﴾

39. besijuokiantys, džiūgaujantys dėl gerų
žinių (Rojaus).

صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. O ant (kitų) veidų Tą Dieną bus dulkės.

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. Juodumas dengs juos.

تَرَهُّقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

42. Tai yra Kafara (netikintieji Allahą, Jo
Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ir t.
t.), Fadžara (nedori piktadariai).

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

Suviniojimas التكوير

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kai saulė bus suvyniota ir jos šviesa prarasta ir sunaikinta.
2. ir kai žvaigždės kris, išsibarstydamos,
3. ir kai kalnai bus nuversti,
4. ir kai (sulaukusios) pilno termino kupranugarės bus apleistos, [1]¹
5. ir kai laukiniai žvėrys bus surinkti,
6. ir kai jūros taps liepsnojančia Ugnimi (arba išsilies viena į kitą)
7. ir kai sielos bus sujungtos su savo kūnais (bloga su blogu ir gera su geru),
8. ir kai mergaitė (kuri buvo) palaidota gyva (kaip tai darė arabų pagony) bus klausinėjama,
9. dėl kokios nuodėmės ji buvo nužudyta,
10. ir kai ritinėliai (kiekvieno žmogaus darbų, gerų ir blogų) bus išskleisti (t. y. paviešinti),
11. ir kai dangus bus paimtas iš savo vietos,
12. ir kai Pragaras bus padegtas,
13. ir kai Rojus bus priartintas,

- إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ①
- وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ②
- وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③
- وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④
- وَإِذَا الْوُحُوشُ حُيِّرَتْ ⑤
- وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥
- وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦
- وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سُيِلَتْ ⑧
- بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑨
- وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑩
- وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑪
- وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ⑫
- وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ⑬

¹ [1] dešimt mėnisių nėščios ir netoli gimdymo. Ši eilutė užsimena apie išsiblaškymą nuo labiausiai vertinamos nuosavybės.

14. siela (tada) sužinos, ką ji atsinešė (su savimi gero ir blogo).

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

15. Tad Aš prisiekiu pasitraukiančiomis planetomis (t. y. kurios pradingsta dienos metu ir atsiranda naktį)

فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ﴿١٥﴾

16. tomis, kurios juda (savo keliu) ir dingsta (t. y. nusileidžia), –

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾

17. ir naktimi, kai ji priartėja,

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾

18. ir aušra, kai ji padvelkia (t. y. išbrėkšta),

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

19. (kad) tikrai, tai (t. y. Koranas) yra žodis (perduotas) kilnaus Pasiuntinio (t. y. Džibrilio (Gabrieliaus) nuo Allaho, Pranašui Muchammedui ﷺ),

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

20. (kuris) turi galią ir yra pas Sosto Savininką tvirtas (statusu),

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

21. kuriam paklūsta ten (danguose), ir patikimas.

مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾

22. Ir jūsų kompanjonas (t. y. Pranašas Muchammedas ﷺ) (visiškai) nėra pakvaišęs,

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

23. ir jis (Muchammedas ﷺ) jau matė jį (t. y. Džibrilį (Gabrielį)) aiškiam horizonte,

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

24. ir jis (t. y. Muchammedas ﷺ) nėra (žinių apie) Nematomo sulaikytojas,

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

25. ir tai (t. y. Koranas) nėra Šaitan (šėtono), išvaryto (iš dangų), žodis.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

26. Tad kur jūs einate? [2]¹

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾

27. Iš tiesų, tai (Koranas), ne kas kita, o tik Priminimas Alamyn (žmonės ir džinams)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

¹ [2] neigdami Koraną ir kaltindami Pranašą (ﷺ). Kas iš esmės reiškia: „Išties, jūs toli nuklydote nuo Allaho kelio“.

28. tiems iš jūsų, kurie trokšta rinktis teisingą kelią.

29. Ir jūs netrokštate, išskyrus (tada), kai trokšta Allahas, Alamyn (žmonių, džinų ir visko kas egzistuoja) Viešpats.

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

Perskilimas الإنفطار

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kai dangus perskils

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ①

2. ir kai žvaigždės nukris, išsimėtydamos,

وَأِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ②

3. ir kai jūros išsilies,

وَأِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ③

4. ir kai kapų (turinys) išsivers (t. y. pasirodys),

وَأِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ④

5. siela (tada) sužinos, ką ji pasiuntė ir (ką) sulaukė (iš blogų ir gerų darbų).

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑤

6. Žmogau, kas apgavo tave dėl tavojo Viešpaties, Dosniausiojo,

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ
الْكَرِيمِ ⑥

7. Kuris sukūrė tave, suderino tave ir subalansavo tave?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ⑦

8. Kokiu pavidalu Jis troško, Jis tave surinko.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑧

9. Ne! Bet jūs neigiate Atsiskaitymą!

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالْبَاطِنِ ⑨

10. Ir tikrai, (paskirti) jums saugotojai (angelai),

وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑩

11. kilnūs ir užrašinėjantys.

كَرَامًا كَاتِبِينَ ⑪

12. Jie žino, ką darote.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑫

13. Iš tiesų, Abrar (dievobaimingi tikintieji islamo monoteizma) bus Palaimoje (Rojuje).

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑬

14. Ir iš tiesų Fudžar (nedorėliai, netikintieji, politeistai, nuodėmiautojai ir piktadariai) bus liepsnojančioje Ugnyje (Pragare).

وَأَنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑭

15. Jie (įžengs į jį ir) degs jame Atsiskaitymo Dieną	يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾
16. ir niekada iš jo jie neišeis.	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾
17. Ir kas tau paaiškins, kas yra Atsiskaitymo Diena?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾
18. Tad, kas tau paaiškins, kas yra Atsiskaitymo Diena?	ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾
19. Tai Diena, kai siela kitai sielai neturės jokios galios. Ir įsakymas Tą Dieną priklauso (visiškai) Allahui.	يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

Duodantys mažiau المطففين

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Vargas duodantiems mažiau (nei priklauso), [1]¹

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

2. kurie, kai jie atsimatuoja iš žmonių, paima pilnai,

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

3. tačiau jei jie duoda matuodami arba sverdami, padaro nuostolį.

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

4. Argi jie nemano, kad jie bus prikelti (atsiskaitymui)

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

5. Didžiajai Dienai –

لَيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

6. Dienai, kai žmonija stovės priešais Alamyn (žmonių, džinų ir visko kas egzistuoja) Viešpatį?

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

7. Ne, iš tiesų Fudžar (netikinčiųjų, politeistų, nuodėmiautojų, piktadarių ir nedorėlių) Įrašas yra (saugomas) sidžin.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي
سِجِّينٍ ﴿٧﴾

8. Ir kas tau paaiškins, kas yra sidžin?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾

9. Tai yra (jų galutinis tikslas, įrašytas tame, kas yra) įrašas užrašytas.

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾

10. Vargas Tą Dieną neigėjams,

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

11. neigiantiems Atsiskaitymo Dieną.

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾

¹ [1] tiem, kurie apgaudinėja žmones duodami jiems mažiau nei ką jie sumokėjo, mažiau pasverdami ar pamatuodami - mažiau tiek, kad tai būtų sunku pastebėti

12. Ir niekas neneigia jos, išskyrus kiekvieną nuodėmingą nusidėjėlį.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

13. Kai Mūsų eilutės (Koranas) recituojamos jam, jis sako: „Ankstesniųjų žmonių legendos.“

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. Ne, bet ant jų širdžių yra Ran (uždangalas iš nuodėmių ir blogų darbų), kurį jie įgijo.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

15. Ne, iš tiesų nuo savo Viešpaties Tą Dieną jie bus atskirti.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَّحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

16. Paskui iš tiesų jie (įžengs ir) degs Pragare.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

17. Po to bus tarta (jiems): „Tai yra tai, ką jūs neigdavote.“

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

18. Ne, iš tiesų Al-Abrar (tiesingųjų tikinčiųjų islamo monoteizmą) įrašas yra (saugomas) ilijun.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾

19. Ir kas tau paaiškins, kas yra ilijun?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾

20. Tai yra (jų galutinis tikslas, įrašytas tame, kas yra) įrašas užrašytas,

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

21. kurį liudija priartintieji (prie Allaho t. y. angelai).

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

22. Iš tiesų, Al-Abrar (teisingieji tikintieji islamo monoteizmą) bus Palaimoje (Rojuje).

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. ant išpuoštų kušėčių, stebintys.

عَلَى الْأَرْزَاقِ يُنظَرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Tu atpažinsi jų veiduose palaimos švytėjimą.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

25. Jiems bus duodamas gerti (grynas) vynas (kuris buvo) užantspauduotas.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٥﴾

26. Paskutinis jame (vyne) bus muskuso kvapas, tad dėl jo lai varžovai varžosi (t. y. nuoširdžiai skuba paklusti Allahui)

خِتَمُهُمْ مِسْكًَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ir jo mišinys yra iš Tasnim [2] ¹

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. šaltinio, iš kurio geria esantys arti (Allaho).

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

29. Iš tiesų, dariusieji nusikaltimus, juokdavosi iš tų, kurie tikėjo,

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

30. ir kai šie praeidavo pro juos, apsikeisdavo pašaipiais žvilgsniais,

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

31. o kai jie grįždavo pas savo žmones, jie grįždavo juokaudami,

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا
فَكَهِينَ ﴿٣١﴾

32. ir pamatę juos, sakydavo: „Iš tiesų, jie tikrai paklydę!“

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾

33. Tačiau jie (netikintieji, nuodėmiautojai) nebuvo siųsti (būti) jų (tikinčiųjų) saugotojais.

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾

34. Tad Šią Dieną tie, kurie patikėjo, pasijuoks iš netikinčiųjų,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

35. ant išpuoštų kušečių, stebėdami.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Argi netikintiesiems nebuvo atlyginta (Šią Dieną) už tai, ką jie darydavo?

هَلْ تُؤْتَىٰ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

¹ [2] Tasnim - aukščiausias šaltinis Rojuje ir labiausiai mėgstamas gerti jo gyventojų.

Skylimas الإنشقاق

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kai dangus perskils (pusiau)

إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ①

2. ir paklausys (t. y. paklus) savo Viešpaties,
ir bus priverstas (taip padaryti),

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ②

3. ir kai žemė išsiplės

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③

4. ir išmes tai, kas joje, ir paliks (tai),

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④

5. ir paklausys (t. y. paklus) savo Viešpaties ir
bus priversta (taip padaryti).

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤

6. Žmonės, iš tiesų, jūs triūsiate link savo
Viešpaties (labai) stengdamiesi [1] ir jūs Jį
sutiksite [2].¹يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ
كَدْحًا فَمُلْقِيهِ ⑥7. Tada tas, kuriam jo įrašas bus įduotas į jo
dešinę ranką,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑦

8. bus teisiamas lengvu atsiskaitymu

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑧

9. ir grįš pas savo žmones laimingas.

وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑨

10. Tačiau tas, kuriam jo įrašas bus įduotas iš
už jo nugaros,وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ
ظَهْرِهِ ⑩

11. jis maldaus sunaikinimo

فَسَوْفَ يَدْعُوا بُرُورًا ⑪

12. ir (įžengs) degti Liepsnoje.

وَيَصْلَى سَعِيرًا ⑫

¹ [1] stengdamiesi savo gyvenimo metu iki kol sutinkate Viešpatį, skubėdami mirti.
[2] jūs rasite viską, ko tikėjotės ir atlikote, laukiančių jūsų Pomirtiniame Gyvenime.
Kita reikšmė: ir sutiksite Jį (t. y. savo Viešpatį) ir Jis pilnai atlygins jums.

13. Iš tiesų, jis (kartą) buvo tarp savo žmonių laimingas.

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

14. Iš tiesų, jis manė, kad niekada nesugrįš (pas Allahą).

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾

15. Tačiau taip, iš tiesų, jo Viešpats visada buvo jį Matantis.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

16. Tad aš prisiekiu saulėlydžio žara

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾

17. ir naktimi, ir tuo, ką ji apgaubia (savo tamsa),

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

18. ir mėnuliui, kai jis tampa pilnas,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

19. (kad) jūs tikrai imsitės (t. y. patirsite) būseną po būsenos (šiąme gyvenime ir Pomirtiniame).

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾

20. Tai kas yra jiems, kad jie netiki?

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. ir kai Koranas recituojamas jiems, jie nesuklumpa (priešais Allahą)?

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾

22. Tačiau tie, kurie netiki, neigia (Pranašą Muchammedą ﷺ ir tai, ką jis atnešė t. y. Koraną ir islamo monoteizmą)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

23. ir Allahas geriausiai žino, ką jie laiko savyje (iš gerų ir blogų darbų),

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

24. tad perduok jiems žinią apie skausmingą bausmę.

فَبَيِّنْ لَهُمْ بِعَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

25. Išskyrus tuos, kurie tiki ir daro teisingus darbus. Jiems – atlygis nenutrūkstamas (t. y. Rojus).

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

Žvaigdynai البروج

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) dangumi su didelėmis žvaidždėmis

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ①

2. ir (prisiekiu) Pažadėta Diena (t. y. Prisikėlimo Diena),

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ②

3. ir (prisiekiu) Liudijančia diena (t. y. penktadieniu) ir Liudijama diena (t. y. Arafato diena (Hadžu), 9-ta Zul-Hidža), -

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ③

4. sunaikinti (t. y. prakeikti) buvo griovio kompanjonai [1],¹

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ④

5. (kuriame) ugnis, pilna kuro.

إِنَّا ذَاتِ الْوُودِ ⑤

6. Kai jie sėdėjo šalimais (ugnies)

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑥

7. ir buvo liudytojai to, ką darė tikintiesiems (t. y. sudegino juos).

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ

شُهُودٌ ⑦

8. Ir šie nepiktino jų dėl nieko kito, tik dėl to, kad tikėjo Allahą, Visagalį, Pagirtiniausią,

وَمَا تَقْصُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑧

9. Kuriam priklauso dangų ir žemės valdžia. Ir Allahas viskam yra Liudytojas.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑨

10. Iš tiesų, tie, kurie kankino tikinčiuosius ir tikinčiąsias ir po to neatgailavo, bus Pragaros kančioje ir jiems – Degančios Ugnies baismė.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑩

¹ [1] Griovo kompanjonai buvo tironiško karaliaus, kuris atsisakė leisti savo žmonėms tikėti Allahą, tarnai. Jų blogas poelgis paklūstant savo valdovui pelnė jiems Allahro prakeiksmą.

11. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo ir darė teisingus darbus, turės Sodus, po kuriais teka upės (Rojų). Tai yra didis pasiekimas.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

12. Iš tiesų, tavo Viešpaties puolimas (t. y. kerštas) yra stiprus.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

13. Iš tiesų, tai Jis, Kuris pradeda (bausti) ir pakartoja (bausmę Pomirtiniame gyvenime) (arba duoda pradžią visai kūrinijai ir tada pakartoja tai Prikelties Dieną).

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

14. Ir Jis yra Visa Atleidžiantis, Mylintis (teisinuogius, kurie yra tikri tikintieji islamo monoteizmą),

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾

15. Šlovingas Sosto Savininkas,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

16. Vykdytojas to, ko Jis panori.

فَعَالٌ لَّمَّا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

17. Ar tave pasiekė istorija apie kariuomenes,

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾

18. (tas) Firauno (Faraono), ir Samud?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

19. Tačiau tie, kurie netiki, yra (atkaklūs) neigime (Pranašo Muchammedo ﷺ ir jo islamiškojo monoteizmo žinios),

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

20. nors Allahas apsupa juos iš užnugario (t. y. visi jų poelgiai yra Jo Žinioje ir Jis atlygins jiems už jų darbus)

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾

21. Tačiau tai – Šlovingasis Koranas,

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾

22. (įrašytas) Apsaugotoje Lentelėje (Al-Lauh Al-Mahfuz).

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

Ateinantysis naktį الطارق

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) dangumi ir At-Tarik
(ateinančiąja naktį t. y. spindinčia žvaigžde)

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ①

2. Ir kas paaiškins tau, kas yra At-Tarik
(ateinančioji naktį)?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ②

3. Tai – persmelkianti žvaigždė.

النَّجْمُ الْقَائِبُ ③

4. Nėra jokios kitokios sielos kaip tik
turinčios savo globėją (t. y. angelus,
atsakingus už kiekvieną žmogų, saugančius,
rašančius jo gerus ir blogus darbus).

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ④

5. Tad lai žmogus pažvelgia, iš ko jis buvo
sukurtas.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑤

6. Jis buvo sukurtas iš skysčio,
išsiveržiančio,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑥

7. išsiskiriančio tarp stuburo ir krūtinkaulio.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑦

8. Iš tiesų, Jis (t. y. Allahas) yra Galintis
gražinti jį (į gyvenimą).

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑧

9. Dieną, kai paslaptys (poelgiai, maldos,
pasninkas ir t. t.) bus pateiktos teismui,

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ⑨

10. tada jis (t. y. žmogus) neturės jokios
galios ar jokio padėjėjo.

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑩

11. (Prisiekiu) dangumi, sugrąžinančiu
(lietų),

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑪

12. ir (prisiekiu) žeme, atsiveriančia (su
medžių ir augalų augimu),

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑫

13. Iš tiesų, tai (t. y. Koranas) yra Žodis, kuris atskiria (tiesą nuo melo ir įsako griežtus įsakymus žmonijai, kad nukirstų blogio šaknis)

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾

14. ir tai – ne pramogai.

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾

15. Iš tiesų, jie kuria planą (prieš tave, o Muchammedai ﷺ).

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

16. Tačiau ir Aš kuriu planą,

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. tad duok laiko netikintiesiems, palik juos trumpam.

فَمَهْلٍ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

Aukščiausiasis الأعلى

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Išaukštinkite vardą savo Viešpaties,
Aukščiausiojo,

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ①

2. Kuris sukūrė ir suderino,

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ②

3. ir Kuris paskyrė (iš anksto viską nustatė
ar tai bus palaiminta ar apgailėtina), ir (tada)
vedė (t. y. parodė žmonijai teisingą ir taip
pat klaidingą kelią ir gyvuliams jų ganimosi
vietą),

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ③

4. ir Kuris išveda ganyklą

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④

5. ir (tada) paverčia ją juoda ražiena.

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑤

6. Mes priversime tave (Muchammedai ﷺ)
recituoti (Koraną) ir tu nepamirši,

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ⑥

7. išskyrus tai, ką Allahas panorėtų. Iš tiesų,
Jis žino, kas yra atskleista ir kas yra
paslėpta.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا
يَخْفَى ⑦

8. Ir Mes palengvinsime tau (Muchammedai
ﷺ) link lengvumo (atlikti gerus darbus).

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ⑧

9. Tad primink, jei priminimas turės naudos.

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨

10. Tam, kuris bijo (Allaho), bus priminta.

سَيَذَكَّرُكَ مِنْ يَخْشَى ⑩

11. Tačiau vengs to nelaimingasis,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتَقَى ⑪

12. (tas) kuris (įžengs ir) degs didžiausioje
Ugnyje,

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ⑫

13. nei mirdamas (kad pailsėtų) tenais, nei
gyvendamas (gerą gyvenimą).

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑬

14. Tikrai pasisekė tam, kuris apvalo save (vengdamas politeizmo ir priimdamas islamo monoteizmą)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٤﴾

15. ir mini savo Viešpaties vardą (garbina tik Allahą), ir meldžiasi (penkias privalomasias maldas ir navafil - savanoriškas maldas).

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾

16. Tačiau jūs teikiate pirmenybę žemiškajam gyvenimui,

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

17. nors Amžinybė yra geriau ir ilgiau trunkanti.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾

18. Iš tiesų, tai yra ankstesniuose Raštuose –

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾

19. Ibrahimo (Abraomo) ir Mūsos (Mozės) Raštuose.

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

Neįveikiamoji الغاشية

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ar pasiekė tave žinia apie Neįveikiamąjį (Įvykį t. y. Prisikėlimo Dieną)?
2. (Kai kurie) veidai Tą Dieną bus nužeminti (Pragaro ugnyje t. y. visų netikinčiųjų, judėjų ir krikščionių veidai),
3. nusiplūkę (nuo sunkaus darbo) ir išvargę (nuo sunkaus darbo žemiškajame gyvenime garbindami kitus nei Allahą) išvargę (Pomirtiniame gyvenime nusižeminę ir sugėdinti).
4. Jie (įžengs ir) degs kaitrioje Ugnyje.
5. Jiems bus duodamas gėrimas iš verdančio šaltinio.
6. Jiems nebus jokio maisto, tik nuodingas, spygliuotas augalas,
7. kuris nei pamaitina, nei numalšina alkį.
8. (Kiti) veidai Tą Dieną rodys pasitenkinimą.
9. Savo pastangomis (savo gerais darbais, kuriuos darė šiame pasaulyje, kartu su tikruoju tikėjimu islamiškąjį monoteizmą) (jie yra) patenkinti,
10. iškiliame Sode (Rojuje),
11. kuriame negirdės jie jokių prastų kalbų nei melo,
12. kuriame yra tekantis šaltinis,

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ١

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ٢

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ٣

تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ٤

سُقِيَ مِنْ عَبْنٍ عَائِيَةٍ ٥

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ٦

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ٧

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ٨

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ٩

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ١٠

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوًا ١١

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ١٢

13. kuriame yra aukštai iškeltos sofos,

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

14. ir išdėliotos taurės,

وَأَكْوَافٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

15. ir išrikiuotos pagalvės,

وَمَنَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

16. ir ištiesti kilimai.

وَزَرَائِي مَبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾

17. Tad ar jie nežiūri į kupranugarius – kaip jie buvo sukurti?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

18. Ir į dangų – kaip jis buvo iškeltas?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

19. Ir į kalnus – kaip jie buvo pastatyti?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

20. Ir į žemę – kaip ji buvo išskleista?

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

21. Tad primink, (Muchammedai ﷺ), tu esi tik priminėjas.

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

22. Tu nesi jų prižiūrėtojas.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

23. Tačiau tą, kuris nusigręžia ir nepatiki,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

24. tada Allahas nubaus jį didžiausia bausme.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

25. Iš tiesų, pas Mus yra jų sugrįžimas.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

26. Tad, iš tiesų, Mums yra jų atsiskaitymas.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

Aušra الفجر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) aušra

وَالْفَجْرِ ①

2. ir (prisiekiu) dešimčia naktų (t. y. pirmomis dešimt Zul-Hidža mėnesio dienų),

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ②

3. ir (prisiekiu) lyginiu (skaičiumi) ir nelyginiu,

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ③

4. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji praslenka.

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ④

5. Ar (visame) tame (nėra) priesaikos (pakankamos) tam, kuris suvokia (ir kad jis turėtų vengti visų tipų nuodėmių ir netikėjimo)?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ⑤

6. Argi tu (Muchammedai ﷺ) neapmąstei, kaip tavo Viešpats pasielgė su Ad (žmonėmis),

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑥

7. (su) Iram žmonėmis, turėjusiais didingas kolonas,

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑦

8. į kuriuos panašių niekada nebuvo sukurta žemėje?

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ⑧

9. Ir (su) Samud, kurie iškirsdavo uolas slėnyje?

وَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑨

10. Ir (su) Firaunu (Faraonu), kuris turėjo kuolus (kankinti žmones pririšant juos prie jų)?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ⑩

11. Kurie (visi) engė kraštuose (nepaklisdami Allahui)

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ⑪

12. ir padidino juose sugedimą.

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ⑫

13. Tad tavo Viešpats išliejo ant jų bausmės rykštę.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑬

14. Iš tiesų, tavo Viešpats – akylai
prižiūrintis.

إِنَّ رَبَّكَ لَبَالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. O žmogus, kai jo Viešpats išbando jį ir
(tu) yra dosnus jam, ir apdovanoja jį, sako:
„Mano Viešpats pagerbė mane.“

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
أَكْرَمَنِي ﴿١٥﴾

16. Tačiau, kai Jis išbando jį ir sulaiko jo
aprūpinimą, jis sako: „Mano Viešpats
pažemino mane.“

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾

17. Ne, bet jūs negerbiate našlaičio (t. y. nei
gerai su jais elgiatės nei duodate jiems
tiksliai dalį palikimo)

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

18. ir neskatinate vienas kito maitinti Al-
Miskin (vargingąjį),

وَلَا تَحْضُونَهُ عَلَى طَعَامِ
الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

19. ir jūs ryjate paveldėjimą, visiškai (jį)
surydami,

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

20. ir jūs mylite turtą begaline meile.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

21. Ne, kai žemė bus išlyginta – sugrūsta ir
sutrinta –

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

22. ir ateis tavo Viešpats ir angelai, eilė po
eilės,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

23. ir bus atneštas (parodytas) Tą Dieną
Pragaras, – Tą Dieną žmogus prisimins,
tačiau kam (t. y. kuo padės) jam
prisiminimas?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾

24. Jis sakys: „Oj, norėčiau, kad būčiau
pasiuntęs (paruošęs ką nors gero) savo
gyvenimui!“

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

25. Tad Tą Dieną niekas nebus (taip
sunkiai) kaip Jo bausmė

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾

26. ir niekas nesuvaržys (taip smarkiai) kaip
Jo suvaržymas (bloga darančiųjų,
netikinčiųjų ir politeistų).

وَلَا يُؤْنِقُ يُثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. (Teisingiesiems tikintiesiems islamo monoteizmą bus pasakyta:) „O tu, nurimusioji siela,

28. grįžk pas savo Viešpatį, patenkinta ir patenkinusi (Ji),

29. ir ženk tarp Mano (teisingųjų) tarnų,

30. ir įženk į Mano Rojų!“

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

Miestas البلد

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Aš prisiekiu šiuo miestu (t. y. Mekka).
2. Ir tu (Muchammedai ﷺ) esi laisvas (nuo nuodėmės ir bausti islamo priešus Pergalės dieną) šiame mieste (Mekkoje).
3. Ir (prisiekiu) gimdytoju (t. y. Adamu (Adomu) bei tuo, kas (jam) gimė (t. y. jo palikuonimis).
4. Mes tikrai sukūrėme žmogų sunkumams.
5. Ar jis mano, kad niekada niekas nenugalės jo?
6. Jis sako: „Aš gausiai švaisčiau turtą.“
7. Ar jis mano, kad niekas jo nematė?
8. Argi Mes nepadarėme jam dviejų akių?
9. Ir liežuvio bei dviejų lūpų?
10. Ir parodėme jam du kelius (gerą ir blogą)?
11. Tačiau jis neprasiveržė pro sunkų kelią (t. y. kelią, kuris ves į gėrį ir sėkmę).
12. Ir kas tau paaiškins, kas yra (prasiveržimas pro) sunkus kelias?
13. Tai yra vergo išlaisvinimas
14. arba pamaitinimas sunkaus bado dieną

- لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ❶
- وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ❷
- وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ❸
- لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ❹
- أَلَيْسَ أَنْ لَّنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ❺
- يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبًّا ❻
- أَلَيْسَ أَنْ لَّنْ يَرَهُ أَحَدٌ ❼
- أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ❽
- وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ❾
- وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ❿
- فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ⓫
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ⓬
- فَكَرَّ رَجَبًا ⓭
- أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ ⓮

15. giminingo ryšio našlaitį

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. arba Al-Miskin (nepasiturintįjį) esantį skurde.

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. Ir tada bus tarp tų, kurie patikėjo (islamo monoteizmą) ir patarė vienas kitam ištvermingumą ir kantrybę, ir patarė vienas kitam užuojautą ir gailiaširdingumą.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

18. Tie yra dešinėsios kompanjonai (t. y. Rojaus gyventojai).

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمِيمَنَةِ ﴿١٨﴾

19. Tačiau tie, kurie nepatikėjo Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) – tai yra kairiosios kompanjonai (Pragaro gyventojai).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾

20. Virš jų bus užverta ugnis (t. y. jie bus apgaubti ugnies be jokio tarpelio ar lango ar angos).

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

Saulė الشمس

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) saule ir jos spindėjimu,
2. ir (prisiekiu) mėnuliui, kai jis seka ją (saulę),
3. ir (prisiekiu) diena, kai ji atskleidžia ją (žemę arba saulę),
4. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji uždengia (t. y. paslepia) ją (žemę arba saulę),
5. ir (prisiekiu) dangumi bei Tuo, Kuris jį pastatė,
6. ir (prisiekiu) žeme bei Tuo, Kuris ją išskleidė,
7. ir (prisiekiu) Nafs (Adamu (Adomu) arba žmogumi arba siela) bei Tuo, Kuris ją suderino
8. ir įkvėpė jai (gebėjimą atskirti) jos nedorumą ir jos teisingumą.
9. Sėkmingas tas, kuris apvalo ją (t.y. laikosi ir atlieka viską, ką Allahs įsakė, sekdamas tikrąją islamo monoteizmo religiją ir atlikdamas gerus darbus),
10. ir žlugęs tas, kuris užteršia ją (t. y. nepakludamas tam, ką Allahas įsakė, atmesdamas tikrąją islamo monoteizmo religiją ir sekdamas politeizmą ar darydamas visokius blogus nedorus darbus).
11. Samud neigė (savo pranašą) dėl savo nusidėjimo (atmesdami tikrąjį islamo monoteizmo tikėjimą ir sekdami politeizmą ir atlikdami visokias nuodėmes).

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ①

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ②

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ③

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَدَّلَهَا ⑤

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ⑥

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦

فَأَلَّهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا ⑨

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ⑪

12. Kai pats blogiausias iš jų buvo pasiūstas
(nužudyti kupranugarę)

إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾

13. ir Allaho pasiuntinys (t. y. Salih) sakė
jiems: „(Nekenkite) Allaho kupranugarei ir
(nesulaikykite jos nuo) jos gėrimo.“

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ تَافَهُ اللَّهُ

وَسُقِيَّهَا ﴿١٣﴾

14. Tačiau jie atstūmė jį ir papjovė ją. Tad jų
Viešpats sunaikino juos už jų nuodėmę ir
padarė tai vienodai (jiems visiems t. y. visų
klasių žmonėm, turtingiems ir vargšam,
silpniems ir stipriems ir t. t.).

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ

رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

15. Ir Jis nebijo to pasekmių.

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

Naktis الليل

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) naktimi, kai ji uždengia,
2. ir (prisiekiu) diena, kai ji pasirodo,
3. ir (prisiekiu) Tuo, Kuris sukūrė vyrą ir moterį.
4. Iš tiesų, jūsų pastangos yra skirtingos (tikslais ir priežastimis).
5. Tam, kuris duoda (labdarą) ir bijo Allaho,
6. ir tiki Al-Husna. [1]¹
7. Mes palengvinsime jam link lengvumo.
8. Tačiau tam, kuris sulaiko ir mano, kad jam nieko nereikia,
9. ir neigia geriausią (atlygį),
10. Mes palengvinsime jam link sunkumo.
11. Ir kuo padės jam jo turtas, kai jis kris (sunaikinime)?
12. Iš tiesų, (priklausantis) Mums yra vedimas
13. Ir iš tiesų, Mums priklauso Amžinybė ir pirmasis (gyvenimas).

- وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَى ①
- وَالنَّهَارَ إِذَا تَجَلَّى ②
- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③
- إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ④
- فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑤
- وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑥
- فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَى ⑦
- وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑧
- وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑨
- فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَى ⑩
- وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑪
- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ⑫
- وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑬

¹ [1] Al-Husna - Geriausia (t. y. arba la ilaha illa Allah - niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą) arba atlygis iš Allaho (t. y. Allahas atlygins jam už tai, ką jis išleido Allaho kelyje ir palaimins jį Rojumi).

14. Taigi aš įspėjau jus apie Ugnį, kuri liepsnoja.	فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿١٤﴾
15. Niekas (kitas neižengs ir) nedegs tenais, išskyrus patį blogiausią,	لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾
16. kuris neigė ir nusigręžė.	الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾
17. Tačiau išvengs jos Al-Mutakūn (teisingasis (žr. ają 2:2)),	وَسَيَجْنِبُهَا الْأَتَقَى ﴿١٧﴾
18. (tas), kuris duoda (iš) savo turto, kad apvalytų save,	الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾
19. ir (duoda) ne kam nors (kad tas padarytų jam) paslaugą, atsilygindamas,	وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾
20. tačiau tik siekdamas savo Viešpaties, Aukščiausiojo, Veido.	إِلَّا اتَّبَعَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾
21. Ir jis bus patenkintas (kai įžengs į Rojų).	وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

Ryto švytėjimas الضحى

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) ryto švytėjimu

وَالضُّحَىٰ ①

2. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji aptemdo.

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

3. Tavo Viešpats neatsižadėjo tavęs (Muchammedai ﷺ), nei Jis neapkenčia (tavęs).

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

4. Ir Amžinybė geriau tau nei pirmasis (gyvenimas).

وَلَا خَيْرَ لَهُ مِنْ أَوَّلَىٰ ④

5. Ir tavo Viešpats tau suteiks, ir tu būsi patenkintas.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

6. Argi Jis nerado tavęs (o Muchammedai ﷺ) našlaičio – ir suteikė (tau) prieglobstį?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

7. Ir Jis rado tave nežinantį (apie Koraną, jo įstatymus ir paranašavimą) - ir išvedė (tave)?

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

8. Ir Jis rado tave vargšą – ir padarė (tave) nepriklausomą?

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑧

9. Tad (kalbant) apie našlaitį, neenk (jo),

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑨

10. o (kalbant) apie prašytoją, neatstumk (jo),

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑩

11. tačiau (kalbant) apie tavo Viešpaties Malonę, pranešk (apie ją).

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑪

الشرح Išplėtimas

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Argi Mes neišplėtėme tau (Muchammedai ﷺ) tavo krūtinės?

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

2. Ir Mes nuėmėme nuo tavęs tavo našta,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

3. kuri slėgė tavo nugarą,

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

4. ir išaukštinome tau tavo reputaciją.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

5. Juk iš tiesų, su sunkumu (bus) lengvumas (t. y. palengvėjimas).

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

6. Iš tiesų, su sunkumu (bus) lengvumas.

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

7. Tad, kai tu pabaigsi (savo pareigas), tada stok (garbinimui)

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾

8. ir į savo Viešpatį nukreipk (savo) troškimą (visus savo) norus ir viltis.

وَالْإِلَىٰ رَبِّكَ فَأَرْعَبْ ﴿٨﴾

Figa التين

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) figa ir alyvuoge,

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾

2. ir (prisiekiu) Sinajaus kalnu,

وَطُورِ سَيْنِينَ ﴿٢﴾

3. ir (prisiekiu) šiuo saugiu miestu (t. y. Mekka).

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

4. Mes tikrai sukūrėme žmogų geriausios formos.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

5. Tada Mes grąžiname jį į žemiausią iš žemiausių,

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

6. išskyrus tuos, kurie tiki (islamo monoteizmą) ir daro teisingus darbus, nes jie turės nenutrūkstamą atlygį (Rojų).

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

7. Tad kas vis dar po šito verčia tave neigti Atsiskaitymą?

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴿٧﴾

8. Argi ne Allahas yra teisingiausias iš teisėjų?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

Prikibus medžiaga العلق

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Recituok! Vardan Viešpaties, Kuris sukūrė, –
2. sukūrė žmogų iš prikibusios medžiagos - kraujo krešulėlio.
3. Recituok! Ir tavo Viešpats yra Dosniausiasis,
4. Kuris išmokė rašikliu –
5. išmokė žmogų tai, ko jis nežinojo.
6. Ne, (tačiau) iš tiesų, žmogus nusideda,
7. nes jis laiko save nepriklausomu (savarankišku).
8. Iš tiesų, pas tavo Viešpatį yra sugrįžimas.
9. Ar matei (o Muchammedai ﷺ) tą, kuris trukdo (t. y. Abu Džahl)
10. tarnui, kai šis meldžiasi?
11. Ar manai, jog jis yra teisingai vedamas
12. arba įsako teisingumą?
13. Ar manai, jei jis (Abu Džahl) neigia (tiesą t. y. Koraną) ir nusigręžia,
14. argi jis nežino, kad Allahas mato (ką jis daro)?

- أَفَرَأَى بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ①
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ②
 أَفَرَأَى نُورُكَ الْأَكْرَمُ ③
 الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④
 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑤
 كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَى ⑥
 أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى ⑦
 إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ⑧
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ⑨
 عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑩
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ⑪
 أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَى ⑫
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⑬
 أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ⑭

15. Ne, jei jis nesiliaus, Mes tikrai vilksime jį už kuokšto (ant kaktos),

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

16. melagingo, nuodėmingo kuokšto.

نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾

17. Tada lai jis kviečiasi savo sąjungininkus,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

18. Mes pakviesime Pragaro angelus.

سَنَدْعُ الزَّانِيَةَ ﴿١٨﴾

19. Ne (o Muchammedai ﷺ), nepaklusk jam (Abu Džahl)! Tačiau sukniubk ir priartėk (prie Allaho).

كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

القدر Įsakymas arba Lemtis

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Iš tiesų, Mes nuleidome jį (t. y. Koraną) Al-Kadr (Lemties naktį). [1]¹

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝

2. Ir kas tau paaiškins, kas yra Al-Kadr (Lemties) Naktis?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝

3. Al-Kadr (Lemties) Naktis (t. y. garbinti Allahą tą naktį yra geriau nei garbinti Jį tūkstantį mėnesių t. y. 83 metus ir 4 mėnesius) yra geriau nei tūkstantis mėnesių.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝

4. Angelai ir Dvasia (t. y. Džibrilis (Gabrielius)) jos metu nusileidžia savo Viešpaties leidimu dėl kiekvieno reikalo.

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذِنُ رَّبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝

5. Ji - taika (ir Gėris iš Allaho Jo tikintiems tarnams) iki aušros išbrėškimo.

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

¹ [1] Tame (tą naktį) yra nulemti visi iš anksto nustatyti dalykų reikalai. (Koranas, aja 44:4) t. y. mirčių, gimimų, aprūpinimų, sunkumų ir t. t. klausimai visiems (ateinantiems) metams, kaip nulemta Allaho.

Akivaizdus įrodymas البينة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Nepatikėjusieji iš Rašto Žmonių (judėjų ir krikščionių) ir Al-Mušrikūn (politeistų, pagonių, stabmeldžių ir netikinčių Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) tarpo, neatsiskyrė (nuo klaidingo tikėjimo) tol, kol atėjo pas juos akivaizdus įrodymas –

2. Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) nuo Allaho, recituojantis (Koraną) ištyrintus nuo Al-Batil (melo) raštus,

3. kuriuose yra teisingi užrašai (t. y. taisyklės ir įstatymai).

4. Nei tie, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys), susikaldė iki tol, kol atėjo pas juos akivaizdus įrodymas (t. y. Pranašas Muchammedas ﷺ ir viskas kas jam buvo apreiškta),

5. Ir jiems nebuvo įsakyta nieko kito, tik garbinti Allahą, (būnant) nuoširdžiais Jam religijoje, linkusiais į tiesą, ir atlikti maldą, ir duoti zakat. Ir tai yra teisinga religija.

6. Iš tiesų, nepatikėjusieji (islamo religiją, Koraną ir Pranašą Muchammedą) iš Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) ir daugiadiėvių (Al-Mušrikūn) tarpo bus Pragarą Ugnyje, gyvendami tenais amžinai. Jie yra blogiausi iš kūrinų.

7. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ, įskaitant visas prievoles įsakytas islamo) ir darė teisingus darbus, – jie yra geriausi iš kūrinų.

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ①

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا
مُطَهَّرَةً ②

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ③

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ④

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ⑤

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑦

8. Jų atlygis pas jų Viešpatį bus amžinojo gyvenimo Sodai (Adn (Edeno) Rojus), po kuriais teka upės. Tenais jie gyvens amžinai. Allahas bus patenkintas jais ir jie bus patenkinti Juo. Tai – tam, kuris bijojo savo Viešpaties.

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

Žemės drebėjimas الزَّلْزَلَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Kai žemė bus sudrebinta savo
(paskutiniu) žemės drebėjimu

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ①

2. ir žemė išmes savo našta,

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ②

3. ir žmogus sakys: „Kas (blogo) jai?“

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③

4. Tą dieną ji praneš savo naujienas (apie
tai kas nutiko joje gero ir blogo),

يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④

5. nes tavo Viešpats įkvėpė (t. y. įsakė) ją.

بِأَن رَّبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ⑤

6. Tą dieną žmonės išeis suskirstyti (į rūšis),
kad jiems būtų parodytas jų veiksmų
(rezultatas).

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا
أَعْمَلُهُمْ ⑥

7. Tad, kas darė mažos skruzdės svorio
gėrį, pamatys tai,

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦

8. ir kas darė mažos skruzdės svorio blogį –
pamatys tai.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧

العادات Lenktyniautojai

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Prisiekiu) švokščiančiais lenktyniautojais

وَأَلْعَدَيْتِ صَبْحًا ①

2. ir paleidžiančiais žiežirbas įskeliant,

فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ②

3. ir žirgais aušros metu,

فَأَلْمُغِيرَتِ صُبْحًا ③

4. sukeliančiais tuo dulkių (debesis),

فَأَثَرَنَ بِهِ نَفْعًا ④

5. drauge taip atvykstančiais į vidurį (t. y. prasiskverbiantis į priešų gretas netikėto puolimo metu).

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤

6. Iš tiesų, žmogus savo Viešpačiui yra nedėkingas,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑥

7. ir iš tiesų, jis yra to liudytojas (savo kalba ir darbais),

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ⑦

8. ir iš tiesų, jis labai myli turta.

وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑧

9. Tačiau argi jis nežino, kad, kai kapų turinys bus išmestas (visa žmonija prikelta)

* أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑨

10. ir tai, kas krūtinėse, bus išgauta (t. y. kai visos paslaptys bus žinomos),

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑩

11. iš tiesų, jų Viešpats Tą Dieną (Prisikėlimo Dieną) yra (viską) apie juos žinantis (apie jų poelgius ir atlygins jiems už juos).

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑪

Pribloškianti القارعة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Pribloškianti Neganda!

أَلْقَارِعَةُ ①

2. Kas yra Pribloškianti Neganda?

مَا أَلْقَارِعَةُ ②

3. Ir kas tau paaiškina, kas yra Pribloškianti Neganda?

وَمَا أَذْرُكَ مَا أَلْقَارِعَةُ ③

4. Tai Diena, kai žmonės bus kaip išvaikyti
drugiaiيَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ
الْمَبْثُوثِ ④

5. ir kalnai bus kaip iškaršta vilna.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوشِ ⑤6. Tada tas, kurio svarstyklės bus sunkios
(gerais darbais),

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑥

7. bus maloniam gyvenime.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑦

8. Tačiau to, kurio svarstyklės bus lengvos
(gerais darbais),

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑧

9. prieglobstis bus Bedugnė (t. y. Pragaro
Ugnies duobė).

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑨

10. Ir kas tau paaiškina, kas tai yra?

وَمَا أَذْرُكَ مَا هِيَّةُ ⑩

11. Tai – ypatingai karšta Ugnis.

نَارٌ حَامِيَةٌ ⑪

Varžymasis kaupime التكاثر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Varžymasis (žemiškųjų dalykų) kaupime
atitraukia jus,

أَلْهَبَكُمْ التَّكَاثُرُ ①

2. kol aplankysite kapus (t. y. mirsite).

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ②

3. Ne! Jūs greitai sužinosite!

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ③

4. Tad ne! Jūs greitai sužinosite!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

5. Ne, jei tik jūs žinotumėte užtikrintu
žinojimu (t. y. nebūtumėte atsitraukę nuo
pasiruošimo Pomirtiniam gyvenimui)...

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤

6. Jūs tikrai pamatysite Pragarą!

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥

7. Tada jūs tikrai pamatysite tai užtikrintomis
akimis!

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦

8. Tada jūs tikrai būsite paklausti Tą Dieną
apie malonumus (kuriais mėgavotės šiame
gyvenime)!

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑧

Laikas العصر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Prisiekiu Al-Asr (laiku)!

وَالْعَصْرِ ١

2. Iš tiesų, žmogus yra nuostolyje,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢

3. išskyrus tuos, kurie patikėjo ir darė teisingus darbus, ir patarinėjo vienas kitam dėl tiesos, ir patarinėjo vienas kitam dėl kantrybės.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ٣

Niekintojas الهمزة

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Vargas kiekvienam niekintojui ir besityčiojančiam,

وَيُلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٌ ﴿١﴾

2. kuris kaupia turtą ir (be perstojo) jį skaičiuoja!

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

3. Jis mano, kad jo turtas padarys jį nemirtingu.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

4. Ne! Jis tikrai bus įmestas į triuškinančią Ugnį.

كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

5. Ir kas tau paaiškins, kas yra triuškinanti Ugnis?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

6. Tai yra (amžinai) liepsnojanti Allaho Ugnis,

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقِدَةُ ﴿٦﴾

7. kylanti link širdžių.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾

8. Iš tiesų, tai (t. y. Pragaras) bus užvertas virš jų

إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ ﴿٨﴾

9. nusidriekusiomis kolonomis.

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

Dramblis الفيل

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ar tu (Muchammedai ﷺ) neapmąstei,
kaip tavo Viešpats pasielgė su dramblio
kompanionais (Dramblio armija, kuri atėjo iš
Jemeno, vadovaujama Abrahah Al-Ašram,
norėdama sugriauti Kaabą Mekkoje).?

2. Ar Jis nepavertė jų plano paklydimu?

3. Ir Jis siuntė prieš juos paukščius pulkais,

4. daužančiais juos kieto molio akmenimis.

5. Ir Jis pavertė juos panašiais į nuvalgytus
šiaudus (kurių grūdai buvo nuvalgyti galvijų).

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ
الْفِيلِ ۝

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّأْكُولٍ ۝

Kureišų gentis قریش

بسم الله الرحمن الرحيم

1. (Didelė malonė iš Allaho) dėl Kuraišų
apsaugos

لَا يَأْلَفُ قُرَيْشٌ ①

2. jų kasdienio saugumo karavanų (metu)
žiemą ir vasarą, [1]¹

إِلَّاءَ لِفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ②

3. lai jie garbina šio Namio (Kaabos
Mekkoje) Viešpatį,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③

4. Kuris maitino juos, (išgelbėdamas) nuo
alkio, ir apsaugojo juos, (išgelbėdamas) nuo
baimės.

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ

خَوْفٍ ④

¹ [1] t. y. prekybos karavanai, kurie žiemą keliavo į pietus, o vasarą į šiaurę.

Pagalba الماعون

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Ar matei tą, kuris neigia Atsiskaitymą?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْأَيْدِينَ ①

2. Nes tai yra tas, kuris išveja našlaitį

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِيمَ ②

3. ir neskatina maitinti al-Miskin (vargšo).

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ③

4. Tad vargas tiems (veidmainiams), kurie atlieka Salat (meldžiasi),

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ④

5. (tačiau) yra nerūpestingi dėl savo Salat (maldos), [1]¹

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑤

6. tiems, kurie puikuoja (savo veiksmis)

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥

7. ir sulaiko Al-Maun (nedidelį gerumą kaip druską, cukrų, vandenį) pagalbą.

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

¹ [1] t. y. veidmainiai, kuriems nerūpi ar jie praleis maldas, kai niekas jų nemato.

Gėrio gausybė الكوثر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Iš tiesų, Mes suteikėme tau
(Muchammedai ﷺ) Al-Kausar (upę Rojuje),

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

2. tad melskis savo Viešpačiui ir atlik
aukojimą (Jam Vieninteliam)!

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾

3. Iš tiesų, tavo (Muchammedai ﷺ) priešas
yra atskirtas (nuo visko gero šiame
pasaulyje ir sekančiame).

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

Netikintieji الكافرون

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sakyk (o Muchammedai ﷺ tiems Mušrikūn ir Kafirūn): „O Al-Kafirūn (netikintieji Allahą, Jo Vienumą, Jo angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinus, Prisikėlimo Dieną ir Al-Kadar (Likimą))!

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾

2. Aš negarbinu to, ką jūs garbinate,

لَاۤ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾

3. nei jūs esate garbintojai to, ką aš garbinu,

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ﴿٣﴾

4. nei aš būsiu garbintojas to, ką jūs garbinate,

وَلَا اَنَاۡ عٰبِدُۭ مَاۤ عٰبَدْتُمْ ﴿٤﴾

5. nei jūs būsite garbintojai to, ką aš garbinu.

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ﴿٥﴾

6. Jums – jūsų religija, o man – mano religija (islamo monoteizmas).“

اَلَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿٦﴾

Pergalė النصر

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Kai ateis Allaho pergalė (tau, o Muchammedai ﷺ, prieš tavo priešus) ir užkariavimas (Mekkos),
2. ir tu pamatysi žmones, priimančius Allaho religiją miniomis,
3. tada išaukštink (Jį), šlovindamas savo Viešpatį, ir prašyk Jo atleidimo. Iš tiesų, Jis yra labiausiai Priimantis atgailą.

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أُفْوَجًا ﴿٢﴾فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

Plaušas المسد

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Lai Abu Lahab (Pranašo dėdės) rankos
būna pražuvusios ir pražuvęs yra jis.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ①

2. Nepadės jam jo turtas ir tai, ką jis įgijo.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ②

3. Jis (įžengs ir) degs (degančios) liepsnos
Ugnyje

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ③

4. ir jo žmona (taip pat) – malkų nešėja
(Sadan medžio spyglių, kuriuos ji dėdavo
ant Pranašo Muchammedo ﷺ kelio ir
šmeiždavo jį).

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ④

5. Aplink jos kaklą yra virvė iš (pinto) plaušto
(Masad).

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑤

Apvalymas الإخلاص

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sakyk (o Muchammedai ﷺ): „Jis yra Allahas, (Kuris yra) Vienas.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ١

2. Allahas (As-Samad) Amžinas Prieglobstis (Allahas Sau-Pakankamas Viešpats, Kurio reikia visai kūrinijai, (nei Jis valgo nei geria))

اللَّهُ الصَّمَدُ ٢

3. Nei Jis gimdo, nei yra gimęs,

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ٣

4. nei yra Jam ko nors lygaus.“

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ٤

Aušra الفلق

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sakyk: „Aš ieškau prieglobsčio pas
aušros Viešpatį

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

2. nuo blogio, kurį Jis sukūrė,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

3. ir nuo tamsos blogio, kai ji nusileidžia,

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

4. ir nuo pūtėjų į mazgus blogio (kurie
praktikuoja magiją),

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

5. ir nuo blogio pavyduolio, kai jis pavydi.“

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Žmonija الناس

بسم الله الرحمن الرحيم

1. Sakyk: „Aš ieškau prieglobsčio pas žmonijos Viešpatį,

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ①

2. žmonijos Valdovą,

مَلِكِ النَّاسِ ②

3. žmonijos Dievą,

إِلَهِ النَّاسِ ③

4. nuo blogio pasišalinančio (nuo šnabždėjimo į žmogaus širdį, kai jis prisimena Allahą) šnabždūno (velnio, kuris šnabžda į žmogaus širdį),

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④

5. kuris šnabžda (blogį) į žmonių krūtines,

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤

6. iš džinų ir žmonių tarpo.“

مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

turinys Korano skyrių

Atveriančioji الفاتحة	1
Karvė البقرة.....	2
Imrano giminė آل عمران.....	59
Moterys النساء	93
Maistu padengtas stalas المائدة	127
Galvijai الأنعام.....	153
Aukštybės الأعراف	183
Karo grobis الأنفال.....	216
Atgaila التوبة.....	228
Jona يونس.....	253
Hūdas هود	272
Juozapas يوسف.....	291
Griaustinis الرعد.....	309
Abraomas إبراهيم.....	318
Uolėtas plotas الحجر	327
Bitės النحل	337
Nakties kelionė الإسراء	357
Urvas الكهف.....	374
Marija مريم.....	390
Ta-Ha طه.....	402

Pranašai الأنبياء.....	417
Piligriminė kelionė الحج.....	432
Tikintieji المؤمنون.....	446
Šviesa النور.....	459
Atskyrimas الفرقان.....	472
Poetai الشعراء.....	482
Skruzdės النمل.....	501
Pasakojimas القصص.....	514
Voras العنكبوت.....	529
Romėnai الروم.....	541
Lukman لقمان.....	551
Sukniūbimas السجدة.....	557
Sajungininkai الأحزاب.....	561
Saba سبأ.....	574
Kūrinijos Pradininkas فاطر.....	583
Ja-Syn يس.....	591
Išrikiuotieji lygiais الصافات.....	600
Saad ص.....	614
Grupės الزمر.....	624
Atleidėjas غافر.....	636
Jiems detaliai išaiškinta فصلت.....	650
Pasitarimas الشورى.....	659

Auksinės puošmenos الزخرف.....	669
Dūmas الدخان.....	680
Klaupimasis الجائية.....	686
Kopos الأحقاف.....	692
Muchammedas محمد.....	698
Pergalė الفتح.....	704
Kambariai الحجرات.....	709
Kaaf ق.....	713
Vėjai الذاريات.....	718
Kalnas الطور.....	724
Žvaigždė النجم.....	729
Mėnulis القمر.....	734
Maloningiausias الرحمن.....	739
Įvykis الواقعة.....	746
Geležis الحديد.....	753
Besiginčijančioji المجادلة.....	759
Surinkimas الحشر.....	763
Išbandandžioji الممتحنة.....	767
Eilė الصف.....	771
Penktadienis الجمعة.....	774
Veidmainiai المنافقون.....	776
Netekimas التغابن.....	778

Skrybys	الطلاق	781
Draudimas	التحريم	784
Valdžia	الملك	787
Rašiklis	القلم	791
Neišvengiama realybė	الحاقة	796
Didingumo Savininkas	المعارج	800
Nojus	نوح	804
Džinai	الجن	807
Apsisiautęs drabužiais	المزمل	811
Apsigaubęs apdarais	المدثر	814
Prikėlimas	القيامة	819
Žmogus	الانسان	822
Pasiųstieji	المرسلات	826
Žinia	النبي	830
Ištraukėjai	النازعات	833
Susiraukė	عبس	837
Suviniojimas	التكوير	840
Perskilimas	الإنفطار	843
Duodantys mažiau	المطففين	845
Skylimas	الإنشقاق	848
Žvaigdynai	البروج	850
Ateinantysis naktį	الطارق	852

Aukščiausiasis الأعلى	854
Neįveikiamoji الغاشية	856
Aušra الفجر	858
Miestas البلد	861
Saulė الشمس	863
Naktis الليل	865
Ryto švytėjimas الضحى	867
Išplėtimas الشرح	868
Figa التين	869
Prikibus medžiaga العلق	870
Įsakymas arba Lemtis القدر	872
Akivaizdus įrodymas البينة	873
Žemės drebėjimas الزلزلة	875
Lenktyniautojai العاديات	876
Pribloškianti القارعة	877
Varžymasis kaupime التكاثر	878
Laikas العصر	879
Niekintojas الهمة	880
Dramblis الفيل	881
Kureišų gentis قريش	882
Pagalba الماعون	883
Gėrio gausybė الكوثر	884

Netikintieji	الكافرون	885
Pergalė	النصر	886
Plaušas	المسد	887
Apvalymas	الإخلاص	888
Aušra	الفلق	889
Žmonija	الناس	890